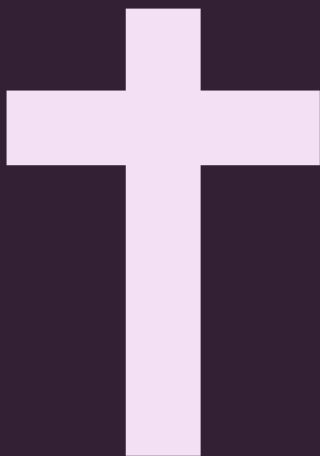

Η Καινή Διαθήκη

The Greek New Testament according to the Byzantine Text
form. Robinson-Pierpont 2018 edition

Ἡ Καινὴ Διαθήκη

**The Greek New Testament according to the Byzantine Text form.
Robinson-Pierpont 2018 edition**

Public Domain

Language: Ελληνικά (Greek, Ancient)

Dialect: Koine

Translation by: Maurice A. Robinson and William G. Pierpont

This public domain Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org. If you would like to make a donation to help keep free Bible access like this going, please visit <https://eBible.org/give.php>.

2024-01-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 13 Jan 2024
b320f4f6-a7ea-551a-b958-9885c39d847e

Contents

Preface	1
ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ	5
ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ	31
ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ	47
ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ	74
ΠΡΑΞΕΙΣ	94
ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ	120
ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄	130
ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄	140
ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ	147
ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ	151
ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ	155
ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ	158
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α΄	161
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β΄	164
ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α΄	166
ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β΄	169
ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ	171
ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ	173
ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ	174
ΙΑΚΩΒΟΥ	182
ΠΕΤΡΟΥ Α΄	185
ΠΕΤΡΟΥ Β΄	188
ΙΩΑΝΝΟΥ Α΄	190
ΙΩΑΝΝΟΥ Β΄	193
ΙΩΑΝΝΟΥ Γ΄	194
ΙΟΥΔΑ	195
ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ	196

Preface

THE ONLINE GREEK NEW TESTAMENT DECLENSION CODES FOR NOUNS, ADJECTIVES, PREPOSITIONS, CONJUNCTIONS AND PARTICLES

Derived, compared and corrected from the Bagster "Analytical Greek Lexicon," with comparison made against Perschbacher's "New Analytical Greek Lexicon"

Abbreviated in a form similar to that found in Friberg's "Analytical Greek New Testament"

Maurice A. Robinson
29 July 2004

The codes which follow reflect an original abridgment and correction of the data presented in "The Analytical Greek Lexicon" (London: Samuel Bagster and Sons, 1859).

Comparison also has been made against the revised updating of that lexicon by Wesley J. Perschbacher in his "The New Analytical Greek Lexicon" (Peabody, MA: Hendrickson, 1990). The Perschbacher revision failed to adjust over 500 parsing or declensional errors in the original Bagster edition; these now have been corrected.

The abbreviation system was developed independently. Its features are similar to those in Timothy and Barbara Friberg "The Analytical Greek New Testament" (Grand Rapids: Baker, 1981), and can be used readily by anyone familiar with the Bagster lexicon, Perschbacher, or Friberg.

Many Greek New Testament non-verbal forms (nouns, adjectives, conjunctions, prepositions, and particles) can be interpreted in more than one way. The declensions presented reflect a normal interpretation of those forms which actually occur in the Greek New Testament. Every NT occurrence is covered, and the declensions reflect the totality of Greek NT non-verbal forms.

The data presented are not claimed to be free from error; the editor may be notified of any problem regarding the parsing, declension, or Strong's number assigned to any word, at SEBTS, P. O. Box 1889, Wake Forest, NC 27588.

ADV	=	ADVerb or adverb and particle combi
CONJ	=	CONjunction or conjunctive particle
COND	=	CONDitional particle or conjunction
PRT	=	PaRTicle, disjunctive particle
PREP	=	PREPosition
INJ	=	INterJection
ARAM	=	ARAMaic transliterated word (indecli
HEB	=	HEBrew transliterated word (indecli
N-PRI	=	Indeclinable PRoper Noun
A-NUI	=	Indeclinable NUmeral (Adjective)
N-LI	=	Indeclinable Letter (Noun)
N-OI	=	Indeclinable Noun of Other type

DECLINED FORMS:

All follow the order: prefix-case-number-gender-(suffix)

Prefixes:

N-	=	Noun
A-	=	Adjective
R-	=	Relative pronoun
C-	=	reCiprocal pronoun
D-	=	Demonstrative pronoun
T-	=	definite arTicle
K-	=	correlative pronoun
I-	=	Interrogative pronoun
X-	=	indefinite pronoun
Q-	=	correlative or interrogative pronoun
F-	=	reFlexive pronoun (person 1,2,3 added)
S-	=	poSsessive pronoun (person 1,2,3 added)
P-	=	Personal pronoun (person 1,2,3 added)

(Note: 1st and 2nd personal pronouns have no gender)

Cases (5-case system only):

-N	=	Nominative
-V	=	Vocative
-G	=	Genitive
-D	=	Dative
-A	=	Accusative

Number:

S	=	Singular
P	=	Plural

Gender:

M	=	Masculine
F	=	Feminine
N	=	Neuter

Suffixes:

UNDECLINED FORMS:

-S	=	Superlative (used primarily with adjectives and adverbs)	as the practical aorist. Similarly, all de-
-C	=	Comparative (used primarily with adjectives and adverbs)	clined forms and aorist adverbs) included
-ABB	=	ABBreviated form (used only with proper nouns)	with the Strong's (1492) and verbs related ap-
-I	=	Interrogative	propriately for "oraw" (Strong's 3708)
-N	=	Negative (used with some particles, adverbs and conjunctions)	or "oida" (Strong's 1492), in accordance
-K	=	"Kai" (CONJ), second person personal pronoun, new words	with the verbs and adverbs and conjunctions
-ATT	=	ATTic Greek form	and prepositional words, etc. In the article "to" merged by

STRONG'S NUMBERS:

To access the lexical root form definition of any Greek word, the appropriate Strong's concordance number immediately follows each Greek word. The definition then can be obtained by the normal routine for definitions as used for English texts.

The Strong's numbers used for the Greek New Testament do NOT always coincide with those used in the English texts. Strong clearly assisted the lay reader of the Authorized Version by assigning numbers to each unique root word form; however, he also attempted further to aid the reader by subdividing some root forms into separately numbered entries.

The result of such subdivision can be seen in the multiple forms of the verb "to be" (each of which ultimately derives from Strong's 1510). The same policy of separate numerical entries also was applied to various comparative and superlative forms of some adjectives and adverbs, as well as to the adverbial use of some noun forms.

Conversely, rather than treating each word separately (as would have been proper for anyone able to read the Greek), Strong assigned a single unique number to certain multiple-word expressions (e.g., "ou mh" or "ei de mhge"). This number no longer was reflective of the individual root forms. Once more, this action was taken by Strong in order to assist the lay English reader who knew no Greek; in practice this policy becomes a severe hindrance to those who know and seek to read and understand the New Testament in its original Koine Greek. Thus, the Strong's numbers – well-suited as they may be for the lay reader of the English text – in places become confusing and detrimental to those reading the Greek New Testament who would use those numbers when searching for or classifying the ultimate lexical root forms of various Greek words.

The present Greek edition attempts to alter Strong's Greek word numbers so that they relate directly to their ultimate practical root form. For example, all forms of the irregular second aorist root "eipon" (Strong's 2036) now are assigned to the root "legw" (Strong's 3004), to which "eipon" functions

as the practical aorist. Similarly, all de-

clined proper nouns are not specifically identified as being names of persons or places; only indeclinable forms are so identified.

Reflexive pronouns have the Person (1,2,3) attached, e.g. F-3DSF See "auth" in the Bagster lexicon or Perschbacher for further examples.

ADDITIONAL NOTES:

It is ASSUMED that all Strong's numbers are correct; these have not been verified, although a few errors have been noted and corrected.

Declined proper nouns are not specifically identified as being names of persons or places; only indeclinable forms are so identified.

Reflexive pronouns have the Person (1,2,3) attached, e.g. F-3DSF See "auth" in the Bagster lexicon or Perschbacher for further examples.

THE ONLINE GREEK NEW TESTAMENT PARSING CODES FOR VERB-RELATED FORMS

Derived, compared and corrected from the Bagster "Analytical Greek Lexicon," with comparison made against Perschbacher's "New Analytical Greek Lexicon"

Abbreviated in a form similar to that found in Friberg's "Analytical Greek New Testament"

Maurice A. Robinson
27 July 2004

The codes which follow reflect an original abridgment and correction of the data presented in "The Analytical Greek Lexicon" (London: Samuel Bagster and Sons, 1859). Comparison also has been made against the revised updating of that lexicon by Wesley J. Perschbacher in his "The New Analytical Greek Lexicon" (Peabody, MA: Hendrickson, 1990). The Perschbacher revision

failed to adjust over 500 parsing or declensional errors in the original Bagster edition; these now have been corrected.

The abbreviation system was developed independently. Its features are similar to those in Timothy and Barbara Friberg "The Analytical Greek New Testament" (Grand Rapids: Baker, 1981), and can be used readily by anyone familiar with the Bagster lexicon, Perschbacher, or Friberg.

Many Greek New Testament verbal forms can be parsed in more than one manner. The parsings given reflect a normal interpretation of those forms which actually occur in the Greek New Testament. Every NT occurrence is covered, and the parsings reflect the totality of Greek NT verbal forms. The data presented are not claimed to be free from error; the editor may be notified of any problem regarding the parsing, declension, or Strong's number assigned to any word, at SEBTS, P. O. Box 1889, Wake Forest, NC 27588.

All Greek verbs are listed in one of three various forms:

- 1) V-tense-voice-mood
- 2) V-tense-voice-mood-person-number
- 3) V-tense-voice-mood-case-number-gender

The abbreviations which pertain to each of these categories are the following:

Tense:

P	=	Present
I	=	Imperfect
F	=	Future Second Future = 2F
A	=	Aorist Second Aorist = 2A
R	=	perfect Second perfect = 2R
L	=	pluperfect Second pluperfect = 2L

Voice:

A	=	Active
M	=	Middle
P	=	Passive
E	=	Either middle or passive
D	=	middle Deponent
O	=	passive deponent
N	=	middle or passive deponent

Mood:

I	=	Indicative
S	=	Subjunctive
O	=	Optative
M	=	imperative
N	=	infinitive
P	=	Participle

Extra: -ATT = Attic Greek form

Person: 1, 2, 3 = First, Second, Third person

Number: S, P = Singular; Plural

Gender: M, F, N = Masculine, Feminine, Neuter

Case:

N	=	Nominative (5-case system only!)
G	=	Genitive
D	=	Dative
A	=	Accusative
V	=	Vocative

SPECIAL NOTE: the so-called "Second" forms of the Aorist, Future, Perfect and Pluperfect are respectively designated as 2A, 2F, 2P and 2L, preceding the voice and mood designations. Functionally, these forms are equivalent to the undesignated (First) Aorist, Future, Perfect, and Pluperfect forms.

STRONG'S NUMBERS:

To access the lexical root form definition of any Greek word, the appropriate Strong's concordance number immediately follows each Greek word. The definition then can be obtained by the normal routine for definitions as used for English texts.

The Strong's numbers used for the Greek New Testament do NOT always coincide with those used in the English texts. Strong clearly assisted the lay reader of the Authorized Version by assigning numbers to each unique root word form; however, he also attempted further to aid the reader by subdividing some root forms into separately numbered entries.

The result of such subdivision can be seen in the multiple forms of the verb "to be" (each of which ultimately derives from Strong's 1510). The same policy of separate numerical entries also was applied to various comparative and superlative forms of some adjectives and adverbs, as well as to the adverbial use of some noun forms.

Conversely, rather than treating each word separately (as would have been proper for anyone able to read the Greek), Strong assigned a single unique number to certain multiple-word expressions (e.g., "ou mh" or "ei de mhge"). This number no longer was reflective of the individual root forms. Once more, this action was taken by Strong in order to assist the lay English reader who knew no Greek; in practice this policy becomes a severe hindrance to those who know and seek to read and understand the New Testament in its original Koine Greek. Thus, the Strong's numbers – well-suited as they may be for the lay reader of the

English text — in places become confusing and detrimental to those reading the Greek New Testament who would use those numbers when searching for or classifying the ultimate lexical root forms of various Greek words.

The present Greek edition attempts to alter Strong's Greek word numbers so that they relate directly to their ultimate practical root form. For example, all forms of the irregular second aorist root "eipon" (Strong's 2036) now are assigned to the root "legw" (Strong's 3004), to which "eipon" functions as the practical aorist. Similarly, all derived forms of "eidon" (originally included within Strong's 1492) now are related appropriately to either "oraw" (Strong's 3708) or "oida" (Strong's 1492), in accordance with their particular meaning.

The revision of the Strong's numbers within the Greek NT text is an ongoing process. Ultimately all Strong's numbers in the Greek text will agree with the Greek lexical root form.

ADDITIONAL NOTES

ACCURACY OF STRONG'S NUMBERS:

It is ASSUMED that all Strong's numbers are correct; these have not been verified, although a few errors have been noted and corrected.

THE VARIOUS FORMS OF THE VERB "TO BE":

Although the analytical lexicons state no voice for the various forms of "to be" (including compound verbs in which "eimi" is an element), for the purposes of the current parsing data ALL such forms are considered to be in the ACTIVE voice.

In addition, Strong's Concordance gives unique numbers to many separate forms of the verb "to be", even though all these properly derive from "eimi" (1510) alone. Perschbacher gives both numbers: the particular Strong's number in the left margin and the root number 1510 in the right margin. In the present electronic Greek NT texts, ALL forms of "eimi" reflect the single number 1510.

Since accents and breathings are not provided in these Greek texts, some word forms will appear identical although possessing distinct parsings or declensions. The following specifically should be noted:

The form "h" occurs infrequently as part of the verb "to be" (V-PAS-3S of 1510, numbered 5600 by Strong); the same form reflecting the definite article (3588), relative pronoun (3739), and disjunctive particle (2228, 2229) dominates within the Greek NT.

The form "ei" also occurs infrequently as part of the verb "to be" (V-PAI-2S of 1510, numbered 1488 by Strong); the same form (in the absence of accents and breathings) occurs most frequently as a conditional particle (1487).

The form "hn" is frequent as a verb form in the Greek NT (V-IAI-3S of 1510, numbered 2258 by Strong); it also occurs frequently as a relative pronoun (3739).

The subjunctive verb form "wsin" (V-PAS-3P of 1510) is incorrectly cited by Strong as participial (5607). Note also that the same form may be a plural noun from 3775.

The verb form "hv" can be either a present subjunctive (PAS-2S, Strong 1510) or an imperfect indicative (V-IAI-2S, Strong 2229). Both forms derive from the root 1510; the parsing information following each form makes the distinction clear.

-end of file-

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ

¹ βιβλος γενεσεως ιησου χριστου υιου δαυιδ υιου αβρααμ

² αβρααμ εγεννησεν τον ισαακ ισαακ δε εγεννησεν τον ιακωβ ιακωβ δε εγεννησεν τον ιουδαν και τους αδελφους αυτου

³ ιουδας δε εγεννησεν τον φαρες και τον ζαρα εκ της θαμαρ φαρες δε εγεννησεν τον εσωμ εσωμ δε εγεννησεν τον αραμ

⁴ αραμ δε εγεννησεν τον αμιναδαβ αμιναδαβ δε εγεννησεν τον ναασσων ναασσων δε εγεννησεν τον σαλμων

⁵ σαλμων δε εγεννησεν τον βοοζ εκ της ραχαβ βοοζ δε εγεννησεν τον ωβηδ εκ της ρουθ ωβηδ δε εγεννησεν τον ιεσσαϊ

⁶ ιεσσαϊ δε εγεννησεν τον δαυιδ τον βασιλεα δαυιδ δε ο βασιλευς εγεννησεν τον σολομωνα εκ της του ουριου

⁷ σολομων δε εγεννησεν τον ροβοαμ ροβοαμ δε εγεννησεν τον αβια αβια δε εγεννησεν τον ασα

⁸ ασα δε εγεννησεν τον ιωσαφατ ιωσαφατ δε εγεννησεν τον ιωραμ ιωραμ δε εγεννησεν τον οζιας

⁹ οζιας δε εγεννησεν τον ιωαθαμ ιωαθαμ δε εγεννησεν τον αχαζ αχαζ δε εγεννησεν τον εξεκιαν

¹⁰ εξεκιας δε εγεννησεν τον μανασση μανασση δε εγεννησεν τον αμων αμων δε εγεννησεν τον ιωσιαν

¹¹ ιωσιαν δε εγεννησεν τον ιεχονιαν και τους αδελφους αυτου επι της μετοικεσιας βαβυλωνος

¹² μετα δε την μετοικεσιαν βαβυλωνος ιεχονιας εγεννησεν τον σαλαθιηλ σαλαθιηλ δε εγεννησεν τον ζοροβαβελ

¹³ ζοροβαβελ δε εγεννησεν τον αβιουδ αβιουδ δε εγεννησεν τον ελιακειμ ελιακειμ δε εγεννησεν τον αζωρ

¹⁴ αζωρ δε εγεννησεν τον σαδωκ σαδωκ δε εγεννησεν τον αχειμ αχειμ δε εγεννησεν τον ελιουδ

¹⁵ ελιουδ δε εγεννησεν τον ελεαζαρ ελεαζαρ δε εγεννησεν τον ματθαν ματθαν δε εγεννησεν τον ιακωβ

¹⁶ ιακωβ δε εγεννησεν τον ιωσηφ τον ανδρα μαριας εξ ης εγεννηθη ιησους ο λεγομενος χριστος

¹⁷ πασαι ουν αι γενεαι απο αβρααμ εως δαυιδ γενεαι δεκατεσσαρες και απο δαυιδ εως της μετοικεσιας βαβυλωνος γενεαι δεκατεσσαρες και απο της μετοικεσιας βαβυλωνος εως του χριστου γενεαι δεκατεσσαρες

¹⁸ του δε ιησου χριστου η γεννησις ουτως ην μνηστευθεισης γαρ της μητρος αυτου μαριας τω ιωσηφ πριν η συνελθειν αυτους ευρεθη εν γαστρι εχουσα εκ πνευματος αγιου

¹⁹ ιωσηφ δε ο ανηρ αυτης δικαιος ων και μη θελων αυτην παραδειγματισαι εβουληθη λαθρα απολυσαι αυτην

²⁰ ταυτα δε αυτου ενθυμηθεντος ιδου αγγελος κυριου κατ οναρ εφανη αυτω λεγων ιωσηφ

υιος δαυιδ μη φοβηθης παραλαβειν μαριαμ την γυναικα σου το γαρ εν αυτη γεννηθεν εκ πνευματος εστιν αγιου

²¹ τεξεται δε υιον και καλεσεις το ονομα αυτου ιησουν αυτος γαρ σωσει τον λαον αυτου απο των αμαρτιων αυτων

²² τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθεν υπο του κυριου δια του προφητου λεγοντος

²³ ιδου η παρθενος εν γαστρι εξει και τεξεται υιον και καλεσουσιν το ονομα αυτου εμμανουηλ ο εστιν μεθερμηνευομενον μεθ ημων ο θεος

²⁴ διεγερθεις δε ο ιωσηφ απο του υπνου εποιησεν ως προσεταξεν αυτω ο αγγελος κυριου και παρελαβεν την γυναικα αυτου

²⁵ και ουκ εγινωσκεν αυτην εως ου ετεκεν τον υιον αυτης τον πρωτοτοκον και εκαλεσεν το ονομα αυτου ιησουν

2

¹ του δε ιησου γεννηθεντος εν βηθλεεμ της ιουδαιας εν ημεραις ηρωδου του βασιλεως ιδου μαγοι απο ανατολων παρεγενοντο εις ιεροσολυμα

² λεγοντες που εστιν ο τεχθεις βασιλευς των ιουδαιων ειδομεν γαρ αυτου τον αστερα εν τη ανατολη και ηλθομεν προσκυνησαι αυτω

³ ακουσας δε ηρωδης ο βασιλευς εταραχθη και πασα ιεροσολυμα μετ αυτου

⁴ και συναγαγων παντας τους αρχιερεις και γραμματεις του λαου επυνθανετο παρ αυτων που ο χριστος γενναιται

⁵ οι δε ειπον αυτω εν βηθλεεμ της ιουδαιας ουτως γαρ γεγραπται δια του προφητου

⁶ και συ βηθλεεμ γη ιουδα ουδαμως ελαχιστη ει εν τοις ηγεμοσιν ιουδα εκ σου γαρ εξελευσεται ηγουμενος οστις ποιμανει τον λαον μου τον ισραηλ

⁷ τοτε ηρωδης λαθρα καλεσας τους μαγους ηκριβωσεν παρ αυτων τον χρονον του φαινομενου αστρος

⁸ και πεμψας αυτους εις βηθλεεμ ειπεν πορευθεντες ακριβως εξετασατε περι του παιδιου επαν δε ευρητε απαγγειλατε μοι οπως καγω ελθων προσκυνησω αυτω

⁹ οι δε ακουσαντες του βασιλεως επορευθησαν και ιδου ο αστηρ ον ειδον εν τη ανατολη η προηγεν αυτους εως ελθων εστη επανω ο ην το παιδιον

¹⁰ ιδοντες δε τον αστερα εχαρησαν χαραν μεγαλην σφοδρα

¹¹ και ελθοντες εις την οικιαν ειδον το παιδιον μετα μαριας της μητρος αυτου και πεσοντες προσεκυνησαν αυτω και ανοιξαντες τους θησαυρους αυτων προσηνεγκαν αυτω δωρα χρυσον και λιβανον και μυρναν

¹² και χρηματισθεντες κατ οναρ μη ανακαμψαι προς ηρωδην δι αλλης οδου ανεχωρησαν εις την χωραν αυτων

¹³ αναχωρησαντων δε αυτων ιδου αγγελος κυριου φαινεται κατ οναρ τω ιωσηφ λεγων εγερθεις παραλαβε το παιδιον και την μητερα αυτου και φευγε εις αιγυπτον και ισθι εκει εως αν ειπω σοι μελλει γαρ ηρωδης ζητειν το παιδιον του απολεσαι αυτο

14 ο δε εγερθεις παρελαβεν το παιδιον και την μητερα αυτου νυκτος και ανεχωρησεν εις αιγυπτον

15 και ην εκει εως της τελευτης ηρωδου ινα πληρωθη το ρηθεν υπο του κυριου δια του προφητου λεγοντος εξ αιγυπτου εκαλεσα τον υιον μου

16 τοτε ηρωδης ιδων οτι ενεπαixθη υπο των μαγων εθυμωθη λιαν και αποστειλας ανειλεν παντας τους παιδας τους εν βηθλεεμ και εν πασιν τοις οριοις αυτης απο διετους και κατωτερω κατα τον χρονον ον ηκριβωσεν παρα των μαγων

17 τοτε επληρωθη το ρηθεν υπο ιερεμιου του προφητου λεγοντος

18 φωνη εν ραμα ηκουσθη θηρνος και κλαυθος και οδυρμος πολυς ραχιλ κλαιουσα τα τεκνα αυτης και ουκ ηθελεν παρακληθηναι οτι ουκ εισιν

19 τελευτησαντος δε του ηρωδου ιδου αγγελος κυριου κατ'οναρ φαινεται τω ιωσηφ εν αιγυπτω

20 λεγων εγερθεις παραλαβε το παιδιον και την μητερα αυτου και πορευου εις γην ισραηλ τεθηγκασιν γαρ οι ζητουντες την ψυχην του παιδιου

21 ο δε εγερθεις παρελαβεν το παιδιον και την μητερα αυτου και ηλθεν εις γην ισραηλ

22 ακουσας δε οτι αρχελαος βασιλευει επι της ιουδαιας αντι ηρωδου του πατρος αυτου εφοβηθη εκει απελθειν χρηματισθεις δε κατ'οναρ ανεχωρησεν εις τα μερη της γαλιλαιας

23 και ελθων κατωκησεν εις πολιν λεγομενην ναζαρετ οπως πληρωθη το ρηθεν δια των προφητων οτι ναζωραιος κληθησεται

3

1 εν δε ταις ημεραις εκειναις παραγινεται ιωαννης ο βαπτιστης κηρυσσων εν τη ερημω της ιουδαιας

2 και λεγων μετανοειτε ηγγικεν γαρ η βασιλεια των ουρανων

3 ουτος γαρ εστιν ο ρηθεις υπο ησαιου του προφητου λεγοντος φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιεите τας τριβους αυτου

4 αυτος δε ο ιωαννης ειχεν το ενδυμα αυτου απο τριχων καμηλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου η δε τροφη αυτου ην ακριδες και μελι αγριον

5 τοτε εξεπορευετο προς αυτον ιεροσολυμα και πασα η ιουδαια και πασα η περιχωρος του ιορδανου

6 και εβαπτιζοντο εν τω ιορδανη υπ'αυτου εξομολογουμενοι τας αμαρτίας αυτων

7 ιδων δε πολλους των φαρισαιων και σαδδουκαιων ερχομενους επι το βαπτισμα αυτου ειπεν αυτοις γεννηματα εχιδνων τις υπεδειξεν υμιν φυγειν απο της μελλουσης οργης

8 ποιησατε ουν καρπον αξιον της μετανοιας

9 και μη δοξητε λεγειν εν εαυτοις πατερα εχομεν τον αβρααμ λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο θεος εκ των λιθων τούτων εγειραι τεκνα τω αβρααμ

10 ηδη δε και η αξινη προς την ριζαν των δενδρων κειται παν ουν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται

11 εγω μεν βαπτιζω υμας εν υδατι εις μετανοιαν ο δε οπισω μου ερχομενος ισχυροτερος μου εστιν ου ουκ ειμι ικανος τα υποδηματα βαστασαι αυτος υμας βαπτισει εν πνευματι αγιω

12 ου το πτυον εν τη χειρι αυτου και διακαθαριει την αλωνα αυτου και συναξει τον σιτον αυτου εις την αποθηκην το δε αχυρον κατακαυσει πυρι ασβεστο

13 τοτε παραγινεται ο ιησους απο της γαλιλαιας επι τον ιορδανην προς τον ιωαννην του βαπτισθηναι υπ'αυτου

14 ο δε ιωαννης διεκωλυεν αυτον λεγων εγω χρειαν εχω υπο σου βαπτισθηναι και συ ερχι προς με

15 αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν προς αυτον αφεσ'αρτι ουτως γαρ πρεπον εστιν ημιν πληρωσαι πασαν δικαιοσυνην τοτε αφησιν αυτον

16 και βαπτισθεις ο ιησους ανεβη ευθυσ απο του υδατος και ιδου ανεωχθησαν αυτω οι ουρανοι και ειδεν το πνευμα του θεου καταβαινον ωσει περιστεραν και ερχομενον επ'αυτον

17 και ιδου φωνη εκ των ουρανων λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος εν ω ευδοκησα

4

1 τοτε ο ιησους ανηχθη εις την ερημον υπο του πνευματος πειρασθηναι υπο του διαβολου

2 και νηστευσας ημερας τεσσαρακοντα και νυκτας τεσσαρακοντα υστερον επεινασεν

3 και προσελθων αυτω ο πειραζων ειπεν ει υιος ει του θεου ειπε ινα οι λιθοι ουτοι αρτοι γενωνται

4 ο δε αποκριθεις ειπεν γεγραπται ουκ επ'αρτω μονω ζησεται ανθρωπος αλλ'επι παντι ρηματι εκπορευομενω δια στοματος θεου

5 τοτε παραλαμβάνει αυτον ο διαβολος εις την αγιαν πολιν και ιστησιν αυτον επι το περυγιον του ιερου

6 και λεγει αυτω ει υιος ει του θεου βαλε σεαυτον κατω γεγραπται γαρ οτι τοις αγγελιοις αυτου εντελειται περι σου και επι χειρων αρουσιν σε μηποτε προσκοψης προς λιθον τον ποδα σου

7 εφη αυτω ο ιησους παλιν γεγραπται ουκ εκπειρασεις κυριον τον θεον σου

8 παλιν παραλαμβάνει αυτον ο διαβολος εις ορος υψηλον λιαν και δεικνυσιν αυτω πασας τας βασιλειας του κοσμου και την δοξαν αυτων

9 και λεγει αυτω ταυτα παντα σοι δωσω εαν πεσων προσκυνησης μοι

10 τοτε λεγει αυτω ο ιησους υπαγε οπισω μου σατανα γεγραπται γαρ κυριον τον θεον σου προσκυνησεις και αυτω μονω λατρευσεις

11 τοτε αφησιν αυτον ο διαβολος και ιδου αγγελιοι προσηλθον και διηκονουν αυτω

12 ακουσας δε ο ιησους οτι ιωαννης παρεδοθη ανεχωρησεν εις την γαλιλαιαν

13 και καταλιπων την ναζαρετ ελθων κατωκησεν εις καπερναουμ την παραθαλασσιαν εν οριοις ζαβουλων και νεφθαλειμ

14 ινα πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντος

15 γη 1093 N-NSF ζαβουλων και γη 1093 N-NSF νεφθαλειμ οδον θαλασσης περαν του ιορδανου γαλιλαια 1056 N-NSF των εθνων

16 ο λαος ο καθημενος εν σκοτει ειδεν φως μεγα και τοις καθημενοις εν χωρα και σκια θανατου φως ανετειλεν αυτοις

17 απο τοτε ηρξατο ο ιησους κηρυσσειν και λεγειν μετανοειτε ηγγικεν γαρ η βασιλεια των ουρανων

18 περιπατων δε παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν δυο αδελφους σιμωνα τον λεγομενον πετρον και ανδρεαν τον αδελφον αυτου βαλλοντας αμφιβληστρον εις την θαλασσαν ησαν γαρ αλιεις

19 και λεγει αυτοις δευτε οπισω μου και ποιησω υμας αλιεις ανθρωπων

20 οι δε ευθεως αφεντες τα δικτυα ηκολουθησαν αυτω

21 και προβας εκειθεν ειδεν αλλους δυο αδελφους ιακωβον τον του ζεβεдайου και ιωαννην τον αδελφον αυτου εν τω πλοιω μετα ζεβεдайου του πατρος αυτων καρτιζοντας τα δικτυα αυτων και εκαλεσεν αυτους

22 οι δε ευθεως αφεντες το πλοιον και τον πατερα αυτων ηκολουθησαν αυτω

23 και περιηγεν ολην την γαλιλαιαν ο ιησους διδασκων εν ταις συναγωγαις αυτων και κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας και θεραπευων πασαν νοσον και πασαν μαλακian εν τω λαω

24 και απηλθεν η ακοη αυτου εις ολην την συριαν και προσηνεγκαν αυτω παντας τους κακως εχοντας ποικιλαις νοσοις και βασανois συνεχομενους και δαιμονιζομενους και σεληνιαζομενους και παραλυτικους και εθεραπευσεν αυτους

25 και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι απο της γαλιλαιας και δεκαπολεως και ιεροσολυμων και ιουδαιας και περαν του ιορδανου

5

1 ιδων δε τους οχλους ανεβη εις το ορος και καθισαντος αυτου προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου

2 και ανοιξας το στομα αυτου εδιδασκεν αυτους λεγων

3 μακαριοι οι πτωχοι τω πνευματι οτι αυτων εστιν η βασιλεια των ουρανων

4 μακαριοι οι πενθουντες οτι αυτοι παρακληθησονται

5 μακαριοι οι πραεις οτι αυτοι κληρονομησουσιν την γην

6 μακαριοι οι πεινωντες και διψωντες την δικαιοσυνην οτι αυτοι χορτασθησονται

7 μακαριοι οι ελεημονες οτι αυτοι ελεηθησονται

8 μακαριοι οι καθαροι τη καρδια οτι αυτοι τον θεον οψονται

9 μακαριοι οι ειρηνοποιοι οτι αυτοι υιοι θεου κληθησονται

10 μακαριοι οι δεδιωγμενοι ενεκεν δικαιοσυνης οτι αυτων εστιν η βασιλεια των ουρανων

11 μακαριοι εστε οταν ονειδισωσιν υμας και διωξωσιν και ειπωσιν παν πονηρον ρημα καθ υμων ψευδομενοι ενεκεν εμου

12 χαιρετε και αγαλλιασθε οτι ομισθος υμων πολυς εν τοις ουρανοις ουτως γαρ εδιωξαν τους προφητας τους προ υμων

13 υμεις εστε το αλας της γης εαν δε το αλας μωρανθη εν τινι αλισθησεται εις ουδεν ισχυει ετι ει μη βληθηναι εξω και καταπατεσθαι υπο των ανθρωπων

14 υμεις εστε το φως του κοσμου ου δυναται πολις κρυβηναι επανω ορους κειμενη

15 ουδε καιουσιν λυχνον και τιθασιν αυτον υπο τον μοδιον αλλ επι την λυχνιαν και λαμπει πασιν τοις εν τη οικια

16 ουτως λαμψατω το φως υμων εμπροσθεν των ανθρωπων οπως ιδωσιν υμων τα καλα εργα και δοξασωσιν τον πατερα υμων τον εν τοις ουρανοις

17 μη νομισητε οτι ηλθον καταλυσαι τον νομον η τους προφητας ουκ ηλθον καταλυσαι αλλα πληρωσαι

18 αμην γαρ λεγω υμιν εως αν παρελθι ο ουρανός και η γη ιωτα εν η μια κεραια ου μη παρελθι απο του νομου εως αν παντα γενηται

19 ος εαν ουν λυση μιαν των εντολων τούτων των ελαχιστων και διδαξη ουτως τους ανθρωπους ελαχιστος κληθησεται εν τη βασιλεια των ουρανων ος δ αν ποιησι και διδαξη ουτος μεγας κληθησεται εν τη βασιλεια των ουρανων

20 λεγω γαρ υμιν οτι εαν μη περισσευση η δικαιοσυνη υμων πλειον των γραμματεων και φαρισαιων ου μη εισελθητε εις την βασιλειαν των ουρανων

21 ηκουσατε οτι ερρεθη τοις αρχαιοις ου φονευσεις ος δ αν φονευσι ενοχος εσται τη κρισει

22 εγω δε λεγω υμιν οτι πας ο οργιζομενος τω αδελφω αυτου εικη ενοχος εσται τη κρισει ος δ αν ειπη τω αδελφω αυτου ρακα ενοχος εσται τω συνεδριω ος δ αν ειπη μωρε ενοχος εσται εις την γεενναν του πυρος

23 εαν ουν προσφερης το δωρον σου επι το θυσιαστηριον και εκει μνησθης οτι ο αδελφος σου εχει τι κατα σου

24 αφες εκει το δωρον σου εμπροσθεν του θυσιαστηριου και υπαγε πρωτον διαλλαγητι τω αδελφω σου και τοτε ελθων προσφερε το δωρον σου

25 ισθι ευνων τω αντιδικω σου ταχυ εως ουτου ει εν τη οδω μετ αυτου μηποτε σε παραδω ο αντιδικος τω κριτη και ο κριτης σε παραδω τω υπηρετη και εις φυλακην βληθιση

26 αμην λεγω σοι ου μη εξελθης εκειθεν εως αν αποδως τον εσχατον κοδραντην

27 ηκουσατε οτι ερρεθη ου μοιχευσεις

28 εγω δε λεγω υμιν οτι πας ο βλεπων γυναικα προς το επιθυμηση αυτην ηδη μοιχευσεν αυτην εν τη καρδια αυτου

29 ει δε ο οφθαλμος σου ο δεξιος σκανδαλιζει σε εξελε αυτον και βαλε απο σου συμφερε γαρ σοι ινα αποληται εν των μελων σου και μη ολον το σωμα σου βληθι εις γεενναν

³⁰ και ει η δεξια σου χειρ σκανδαλιζει σε εκκοψον αυτην και βαλε απο σου συμφερει γαρ σοι ινα αποληται εν των μελων σου και μη ολον το σωμα σου βληθη εις γεενναν

³¹ ερρεθη δε οτι ος αν απολυση την γυναικα αυτου δοτω αυτη αποστασιον

³² εγω δε λεγω υμιν οτι ος αν απολυση την γυναικα αυτου παρεκτος λογου πορνειας ποιει αυτην μοιχασθαι και ος εαν απολελυμενην γαμηση μοιχεται

³³ παλιν ηκουσατε οτι ερρεθη τοις αρχαιοις ουκ επιορκησεις αποδωσεις δε τω κυριω τους ορκους σου

³⁴ εγω δε λεγω υμιν μη ομοσαι ολωσ μητε εν τω ουρανω οτι θρονος εστιν του θεου

³⁵ μητε εν τη γη οτι υποποδιον εστιν των ποδων αυτου μητε εις ιεροσολυμα οτι πολλοι εστιν του μεγαλου βασιλειωσ

³⁶ μητε εν τη κεφαλη σου ομοσησ οτι ου δυνασαι μιαν τριχα λευκην η μελαιναν ποιησαι

³⁷ εστω δε ο λογος υμων ναι ναι ου ου το δε περισσον τουτων εκ του πονηρου εστιν

³⁸ ηκουσατε οτι ερρεθη οφθαλμον αντι οφθαλμου και οδοντα αντι οδοντος

³⁹ εγω δε λεγω υμιν μη αντιστηναι τω πονηρω αλλ οστις σε ραπισει επι την δεξιαν σιαγονα στρεψον αυτω και την αλλην

⁴⁰ και τω θελοντι σοι κριθηναι και τον χιτωνα σου λαβειν αφες αυτω και το ιματιον

⁴¹ και οστις σε αγγαρευσει μιλιον εν υπαγε μετ αυτου δυο

⁴² τω αιτουντι σε διδου και τον θελοντα απο σου δανεισασθαι μη αποστραψης

⁴³ ηκουσατε οτι ερρεθη αγαπησεις τον πλησιον σου και μισησεις τον εχθρον σου

⁴⁴ εγω δε λεγω υμιν αγαπατε τους εχθρους υμων ευλογειτε τους καταρωμενους υμας καλωσ ποιειτε τοις μισουσιν υμας και προσευχεσθε υπερ των επηρεαζοντων υμας και διωκοντων υμας

⁴⁵ οπως γενησθε υιοι του πατρος υμων του εν τοις ουρανοις οτι τον ηλιον αυτου ανατελλει επι πονηρους και αγαθους και βρεχει επι δικαιους και αδικους

⁴⁶ εαν γαρ αγαπησητε τους αγαπωντας υμας τινα μισθον εχετε ουχι και οι τελωναι το αυτο ποιουσιν

⁴⁷ και εαν ασπασησθε τους φιλους υμων μονον τι περισσον ποιειτε ουχι και οι τελωναι ουτως ποιουσιν

⁴⁸ εσεσθε ουν υμεις τελειοι ωπερ ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις τελειος εστιν

6

¹ προσεχετε την ελεημοσυνην υμων μη ποιειν εμπροσθεν των ανθρωπων προσ το θεαθηναι αυτοις ει δε μηγε μισθον ουκ εχετε παρα τω πατρι υμων τω εν τοις ουρανοις

² οταν ουν ποιησ ελεημοσυνην μη σαλπισησ εμπροσθεν σου ωπερ οι υποκριται ποιουσιν εν ταις συναγωγαις και εν ταις ρυμαις οπως δοξασθωσιν υπο των ανθρωπων αμην λεγω υμιν απεχουσιν τον μισθον αυτων

³ σου δε ποιουντος ελεημοσυνην μη γνωτω η αριστερα σου τι ποιει η δεξια σου

⁴ οπως η σου η ελεημοσυνη εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αυτος αποδωσει σοι εν τω φανερω

⁵ και οταν προσευχη ουκ εση ωπερ οι υποκριται οτι φιλουσιν εν ταις συναγωγαις και εν ταις γωνiais των πλατειων εστωτες προσευχεσθαι οπως αν φανωσιν τοις ανθρωποις αμην λεγω υμιν οτι απεχουσιν τον μισθον αυτων

⁶ συ δε οταν προσευχη εισελθε εις το ταμειον σου και κλεισας την θυραν σου προσευξαι τω πατρι σου τω εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αποδωσει σοι εν τω φανερω

⁷ προσευχομενοι δε μη βαττολογησθε ωπερ οι εθνικοι δοκουσιν γαρ οτι εν τη πολυλογια αυτων εισακουσθησονται

⁸ μη ουν ομοιωθητε αυτοις οιδεν γαρ ο πατηρ υμων ων χρεian εχετε προ του υμας αιτησαι αυτον

⁹ ουτως ουν προσευχεσθε υμεις πατερ ημων ο εν τοις ουρανοις αγιασθητω το ονομα σου

¹⁰ ελθετω η βασιλεια σου γενηθητω το θελημα σου ως εν ουρανω και επι της γης

¹¹ τον αρτον ημων τον επιουσιον δος ημιν σημερον

¹² και αφες ημιν τα οφειληματα ημων ως και ημεις αφιεμεν τοις οφειλειταις ημων

¹³ και μη εισενεγκησ ημας εις πειρασμον αλλα ρυσαι ημας απο του πονηρου οτι σου εστιν η βασιλεια και η δυναμις και η δοξα εις τους αιωνας αμην

¹⁴ εαν γαρ αφητε τοις ανθρωποις τα παραπτωματα αυτων αφησει και υμιν ο πατηρ υμων ο ουρανιος

¹⁵ εαν δε μη αφητε τοις ανθρωποις τα παραπτωματα αυτων ουδε ο πατηρ υμων αφησει τα παραπτωματα υμων

¹⁶ οταν δε νηστευητε μη γινεσθε ωπερ οι υποκριται σκυθρωποι αφανιζουσιν γαρ τα προσωπα αυτων οπως φανωσιν τοις ανθρωποις νηστευοντες αμην λεγω υμιν οτι απεχουσιν τον μισθον αυτων

¹⁷ συ δε νηστευων αλειψαι σου την κεφαλην και το προσωπον σου νιψαι

¹⁸ οπως μη φανησ τοις ανθρωποις νηστευων αλλα τω πατρι σου τω εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αποδωσει σοι

¹⁹ μη θησαυριζετε υμιν θησαυρους επι της γης οπου σης και βρωσις αφανιζει και οπου κλεπται διορυσσουσιν και κλεπτουσιν

²⁰ θησαυριζετε δε υμιν θησαυρους εν ουρανω οπου ουτε σης ουτε βρωσις αφανιζει και οπου κλεπται ου διορυσσουσιν ουδε κλεπτουσιν

²¹ οπου γαρ εστιν ο θησαυρος υμων εκει εσται και η καρδια υμων

²² ο λυχνος του σωματος εστιν ο οφθαλμος εαν ουν ο οφθαλμος σου απλους η ολον το σωμα σου φωτεινον εσται

²³ εαν δε ο οφθαλμος σου πονηρος η ολον το σωμα σου σκοτεινον εσται ει ουν το φως το εν σοι σκοτος εστιν το σκοτος ποσον

24 ουδεις δυναται δυσιν κυριοις δουλευειν η γαρ τον ενα μισησει και τον ετερον αγαπησει η ενοσ ανθεζεται και του ετερου καταφρονησει ου δυνασθε θεω δουλευειν και μαμωνα

25 δια τουτο λεγω υμιν μη μεριμνατε τη ψυχη υμων τι φαγητε και τι πιητε μηδε τω σωματι υμων τι ενδυσησθε ουχι η ψυχη πλειον εστιν της τροφης και το σωμα του ενδυματος

26 εμβλεψατε εις τα πετεινα του ουρανου οτι ου σπειρουσιν ουδε θεριζουσιν ουδε συναγουσιν εις αποθηκασ και ο πατηρ υμων ο ουρανοισ τρεφει αυτα ουχ υμεις μαλλον διαφερετε αυτων

27 τισ δε εξ υμων μεριμνων δυναται προσθειναι επι την ηλικιαν αυτου πηχυν ενα

28 και περι ενδυματος τι μεριμνατε καταμαθετε τα κρινα του αγρου πως αυξανει ου κοπια ουδε νηθει

29 λεγω δε υμιν οτι ουδε σολομων εν παση τη δοξη αυτου περιεβαλετο ως εν τωτων

30 ει δε τον χορτον του αγρου σημερον οντα και αυριον εις κλιβανον βαλλομενον ο θεος ουτως αμφιεννυσιν ου πολλω μαλλον υμας ολιγοπιστοι

31 μη ουν μεριμνησητε λεγοντες τι φαγωμεν η τι πιωμεν η τι περιβαλωμεθα

32 παντα γαρ ταυτα τα εθνη επιζητει οιδεν γαρ ο πατηρ υμων ο ουρανοισ οτι χρηζετε τωτων απαντων

33 ζητειτε δε πρωτον την βασιλειαν του θεου και την δικαιοσυνην αυτου και ταυτα παντα προσεθησεται υμιν

34 μη ουν μεριμνησητε εις την αυριον η γαρ αυριον μεριμνησει τα εαυτης αρκετον τη ημερα η κακια αυτης

7

1 μη κρινετε ινα μη κριθητε

2 εν ω γαρ κριματι κρινετε κριθησεσθε και εν ω μετρω μετρεите μετρηθησεται υμιν

3 τι δε βλεπεισ το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου την δε εν τω σω οφθαλμω δοκον ου κατανοεισ

4 η πως ερεισ το αδελφω σου αφες εκβαλω το καρφος απο του οφθαλμου σου και ιδου η δοκος εν τω οφθαλμω σου

5 υποκριτα εκβαλε πρωτον την δοκον εκ του οφθαλμου σου και τοτε διαβλεψεις εκβαλειν το καρφος εκ του οφθαλμου του αδελφου σου

6 μη δωτε το αγιον τοις κυσιν μηδε βαλητε τους μαργαριτας υμων εμπροσθεν των χοιρων μηποτε καταπατησωσιν αυτους εν τοις ποσιν αυτων και στραφεντες ρηξωσιν υμας

7 αιτειτε και δοθησεται υμιν ζητειτε και ευρησετε κρουετε και ανοιγησεται υμιν

8 πας γαρ ο αιτων λαμβανει και ο ζητων ευρισκει και τω κρουοντι ανοιγησεται

9 η τισ εστιν εξ υμων ανθρωπος ον εαν αιτηση ο υιος αυτου αρτον μη λιθον επιδωσει αυτω

10 και εαν ιχθυν αιτηση μη οφιν επιδωσει αυτω

11 ει ουν υμεις πονηροι οντες οιδατε δοματα αγαθα διδοναι τοις τεκνοις υμων ποσω μαλλον ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις δωσει αγαθα τοις αιτουσιν αυτον

12 παντα ουν οσα αν θελητε ινα ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι ουτως και υμεις ποιειτε αυτοις ουτος γαρ εστιν ο νομος και οι προφηται

13 εισελθετε δια της στενης πυλης οτι πλατεια η πυλη και ευρυχωρος η οδος η απαγουσα εις την απωλειαν και πολλοι εισιν οι εισερχομενοι δι αυτης

14 τι στενη η πυλη και τεθλιμμενη η οδος η απαγουσα εις την ζωην και ολιγοι εισιν οι ευρισκοντες αυτην

15 προσεχετε δε απο των ψευδοπροφητων οιτινες ερχονται προσ υμας εν ενδυμασιν προβατων εσωθεν δε εισιν λυκοι αρπαγες

16 απο των καρπων αυτων επιγνωσεσθε αυτους μητι συλλεγουσιν απο ακανθων σταφυλην η απο τριβωλων συκα

17 ουτως παν δενδρον αγαθον καρπους καλους ποιει το δε σαπρον δενδρον καρπους πονηρους ποιει

18 ου δυναται δενδρον αγαθον καρπους πονηρους ποιειν ουδε δενδρον σαπρον καρπους καλους ποιειν

19 παν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται

20 αρα γε απο των καρπων αυτων επιγνωσεσθε αυτους

21 ου πας ο λεγων μοι κυριε κυριε εισελευσεται εις την βασιλειαν των ουρανων αλλ ο ποιων το θελημα του πατρος μου του εν ουρανοισ

22 πολλοι ερουσιν μοι εν εκεινη τη ημερα κυριε κυριε ου τω σω ονοματι προσεφτευσαμεν και τω σω ονοματι δαιμονια εξεβαλομεν και τω σω ονοματι δυναμεις πολλας εποιησαμεν

23 και τοτε ομολογησω αυτοις οτι ουδεποτε εγνω υμας αποχωρειτε απ εμου οι εργαζομενοι την ανομιαν

24 πας ουν οστις ακουει μου τους λογους τουτους και ποιει αυτους ομοιωσω αυτον ανδρι φρονιμω οστις ωκοδομησεν την οικιαν αυτου επι την πετραν

25 και κατεβη η βροχη και ηλθον οι ποταμοι και επνευσαν οι ανεμοι και προσεπεσον τη οικια εκεινη και ουκ επεσεν τεθεμελιωτο γαρ επι την πετραν

26 και πας ο ακουων μου τους λογους τουτους και μη ποιων αυτους ομοιωθησεται ανδρι μωρω οστις ωκοδομησεν την οικιαν αυτου επι την αμμον

27 και κατεβη η βροχη και ηλθον οι ποταμοι και επνευσαν οι ανεμοι και προσεκοψαν τη οικια εκεινη και επεσεν και ην η πτωσις αυτης μεγαλη

28 και εγενετο οτε συνετελεσεν ο ιησους τους λογους τουτους εξεπλησσοντο οι οχλοι επι τη διδαχη αυτου

29 ην γαρ διδασκων αυτους ως εξουσιαν εχων και ουχ ως οι γραμματεις

8

1 καταβαντι δε αυτω απο του ορους ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι

2 και ιδου λεπρος ελθων προσεκυνη αυτω λεγων κυριε εαν θελης δυνασαι με καθαρισαι

³ και εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου ο ιησους λεγων θελω καθαρισθαι και ευθεωσ εκαθαρισθη αυτου η λεπρα

⁴ και λεγει αυτω ο ιησους ορα μηδενι ειπης αλλα υπαγε σεαυτον δειξον τω ιερει και προσενεγκε το δωρον ο προσεταξεν μωσης εισ μαρτυριον αυτοις

⁵ εισελθοντι δε αυτω εισ καπερναουμ προσηλθεν αυτω εκατονταρχος παρακαλων αυτον

⁶ και λεγων κυριε ο παις μου βεβληται εν τη οικια παραλυτικός δεινωσ βασανιζομενος

⁷ και λεγει αυτω ο ιησους εγω ελθων θεραπευσω αυτον

⁸ και αποκριθεις ο εκατονταρχος εφη κυριε ουκ ειμι ικανος ινα μου υπο την στεγην εισελθωι αλλα μονον ειπε λογω και ιαθησεται ο παις μου

⁹ και γαρ εγω ανθρωπος ειμι υπο εξουσιαν εχων υπεμαυτον στρατιωτας και λεγω τωτου πορευθητι και πορευεται και αλλω ερχου και ερχεται και τω δουλω μου ποιησον τωτου και ποιει

¹⁰ ακουσας δε ο ιησους εθαυμασεν και ειπεν τοις ακολουθουσιν αμην λεγω υμιν ουδε εν τω ισραηλ τοσαυτην πιστιν ευρον

¹¹ λεγω δε υμιν οτι πολλοι απο ανατολων και δυσμων ηξουσιν και ανακληθισονται μετα αβρααμ και ισαακ και ιακωβ εν τη βασιλεια των ουρανων

¹² οι δε υιοι της βασιλειας εκβληθησονται εισ το σκοτος το εξωτερον εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων

¹³ και ειπεν ο ιησους τω εκατονταρχη υπαγε και ως επιστευσας γενηθητω σοι και ιαθη ο παις αυτου εν τη ωρα εκεινη

¹⁴ και ελθων ο ιησους εισ την οικιαν πετρου ειδεν την πενθεραν αυτου βεβλημενην και πυρεσσουσαν

¹⁵ και ηψατο της χειρος αυτης και αφηκεν αυτην ο πυρετος και ηγεθη και δικηκνει αυτω

¹⁶ οψιας δε γενομενης προσηνεγκαν αυτω δαιμονιζομενους πολλους και εξεβαλεν τα πνευματα λογω και παντας τους κακως εχοντας εθεραπευσεν

¹⁷ οπως πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντος αυτος τας ασθενειας ημων ελαβεν και τας νοσους εβαστασεν

¹⁸ ιδων δε ο ιησους πολλους οχλους περι αυτον εκελευσεν απελθειν εισ το περαν

¹⁹ και προσελθων εισ γραμματευσ ειπεν αυτω διδασκαλε ακολουθησω σοι οπου εαν απερχη

²⁰ και λεγει αυτω ο ιησους αι αλωπεκες φωλεους εχουσιν και τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωσεις ο δε υιος του ανθρωπου ουκ εχει που την κεφαλην κλινη

²¹ ετερος δε των μαθητων αυτου ειπεν αυτω κυριε επιτρεψον μοι πρωτον απελθειν και θαψαι τον πατερα μου

²² ο δε ιησους ειπεν αυτω ακολουθει μοι και αφες τους νεκρους θαψαι τους εαυτων νεκρους

²³ και εμβαντι αυτω εισ το πλοιον ηκολουθησαν αυτω οι μαθηται αυτου

²⁴ και ιδου σεισμος megas εγενετο εν τη θαλασση ωστε το πλοιον καλυπτεσθαι υπο των κυματων αυτος δε εκαθευδεν

²⁵ και προσελθοντες οι μαθηται ηγειραν αυτον λεγοντες κυριε σωσον ημας απολλυμεθα

²⁶ και λεγει αυτοις τι δειλοι εστε ολιγοπιστοι τοτε εγερθεις επετιμησεν τοις ανεμοις και τη θαλασση και εγενετο γαληνη μεγαλη

²⁷ οι δε ανθρωποι εθαυμασαν λεγοντες ποταπος εστιν ουτος οτι και οι ανεμοι και η θαλασσα υπακουουσιν αυτω

²⁸ και ελθοντι αυτω εισ το περαν εισ την χωραν των γεργεσηνων υπηντησαν αυτω δυο δαιμονιζομενοι εκ των μνημειων εξερχομενοι χαλεποι λιαν ωστε μη ισχυειν τινα παρελθειν δια της οδου εκεινης

²⁹ και ιδου εκραξαν λεγοντες τι ημιν και σοι ιησου υιε του θεου ηλθες ωδε προ καιρου βασανισαι ημας

³⁰ ην δε μακραν απ αυτων αγελη χοιρων πολλων βοσκομενη

³¹ οι δε δαιμονες παρεκαλουν αυτον λεγοντες ει εκβαλλεις ημας επιτρεψον ημιν απελθειν εισ την αγελην των χοιρων

³² και ειπεν αυτοις υπαγετε οι δε εξελθοντες απηλθον εισ την αγελην των χοιρων και ιδου ωρμησεν πασα η αγελη των χοιρων κατα του κρημνου εισ την θαλασσαν και απεθανον εν τοις υδασιν

³³ οι δε βοσκοντες εφυγον και απελθοντες εισ την πολιν απηγγειλαν παντα και τα των δαιμονιζομενων

³⁴ και ιδου πασα η πολις εξηλθεν εισ συναντησιν τω ιησου και ιδοντες αυτον παρεκαλεσαν οπως μεταβη απο των οριων αυτων

9

¹ και εμβας εισ το πλοιον διεπερασεν και ηλθεν εισ την ιδιαν πολιν

² και ιδου προσεφερον αυτω παραλυτικον επι κλινης βεβλημενον και ιδων ο ιησους την πιστιν αυτων ειπεν τω παραλυτικω θαρσει τεκνον αφεωνται σοι αι αμαρτια σου

³ και ιδου τινες των γραμματεων ειπεν εν εαυτοις ουτος βλασφημει

⁴ και ιδων ο ιησους τας ενθυμσεις αυτων ειπεν ινα τι υμεις ενθυμεισθε πονηρα εν ταις καρδιαις υμων

⁵ τι γαρ εστιν ευκοπωτερον ειπειν αφεωνται σοι αι αμαρτια η ειπειν εγειραι και περιπατει

⁶ ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιος του ανθρωπου επι της γης αφιεναι αμαρτιας τοτε λεγει τω παραλυτικω εγερεθεις αρον σου την κλινην και υπαγε εισ τον οικον σου

⁷ και εγερθεις απηλθεν εισ τον οικον αυτου

⁸ ιδοντες δε οι οχλοι εθαυμασαν και εδοξασαν τον θεον τον δοντα εξουσιαν τοιαυτην τοις ανθρωποις

⁹ και παραγων ο ιησους εκειθεν ειδεν ανθρωπον καθημενον επι το τελωνιον ματθαιον λεγομενον και λεγει αυτω ακολουθει μοι και αναστας ηκολουθησεν αυτω

¹⁰ και εγενετο αυτου ανακειμενον εν τη οικια και ιδου πολλοι τελωναι και αμαρτωλοι ελθοντες συνανεκιντο τω ιησου και τοις μαθηταις αυτου

11 και ιδόντες οι φαρισαίοι ειπον τοις μαθηταις αυτου δια τι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιει ο διδασκαλος υμων

12 ο δε ιησους ακουσας ειπεν αυτοις ου χρεϊαν εχουσιν οι ισχυοντες ιατρου αλλ οι κακως εχοντες

13 πορευθεντες δε μαθετε τι εστιν ελεον θελω και ου θυσιαν ου γαρ ηλθον καλεσαι δικαίους αλλα αμαρτωλους εις μετανοϊαν

14 τότε προσερχονται αυτω οι μαθηται ιωαννου λεγοντες δια τι ημεις και οι φαρισαίοι νηστευομεν πολλα οι δε μαθηται σου ου νηστεουσιν

15 και ειπεν αυτοις ο ιησους μη δυνανται οι υιοι του νυμφωνος πενθειν εφ' οσον μετ' αυτων εστιν ο νυμφιος ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ' αυτων ο νυμφιος και τότε νηστεουσιν

16 ουδεις δε επιβαλλει επιβλημα ρακουσ αγναφου επι ιματιω παλαιω αιρει γαρ το πληρωμα αυτου απο του ιματιου και χειρον σχισμα γινεται

17 ουδε βαλλουσιν οινον νεον εις ασκουσ παλαιους ει δε μγχε ρηγνυνται οι ασκοι και ο οινος εκχεται και οι ασκοι απολυνται αλλα βαλλουσιν οινον νεον εις ασκουσ καινους και αμφοτεροι συντηρουνται

18 ταυτα αυτου λαλουντος αυτοις ιδου αρχων εις ελθων προσεκυνει αυτω λεγων οτι η θυγατηρ μου αρτι ετελευτησεν αλλα ελθων επιθεσ την χειρα σου επ αυτην και ζησεται

19 και εγερθεις ο ιησους ηκολουθησεν αυτω και οι μαθηται αυτου

20 και ιδου γυνη αιμορροουσα δωδεκα ετη προσελθουσα οπισθεν ηψατο του κρασπεδου του ιματιου αυτου

21 ελεγεν γαρ εν εαυτη εαν μονον αψωμαι του ιματιου αυτου σωθησομαι

22 ο δε ιησους επιστραφεις και ιδων αυτην ειπεν θαρσει θυγατερ η πιστις σου σεσωκεν σε και εσωθη η γυνη απο της ωρας εκεινης

23 και ελθων ο ιησους εις την οικιαν του αρχοντος και ιδων τους αυλητας και τον οχλον θορυβουμενον

24 λεγει αυτοις αναχωρετε ου γαρ απεθανεν το κορασιον αλλα καθευδει και κατεγελων αυτου

25 οτε δε εξεβληθη ο οχλος εισελθων εκρατησεν της χειρος αυτης και ηγερθη το κορασιον

26 και εξηλθεν η φημη αυτη εις ολην την γην εκεινην

27 και παραγοντι εκειθεν τω ιησους ηκολουθησαν αυτω δυο τυφλοι κραζοντες και λεγοντες ελεησον ημας υιε δαυιδ

28 ελθοντι δε εις την οικιαν προσηλθον αυτω οι τυφλοι και λεγει αυτοις ο ιησους πιστευετε οτι δυναμαι τουτο ποιηαι λεγουσιν αυτω ναυ καιριε

29 τότε ηψατο των οφθαλμων αυτων λεγων κατα την πιστιν υμων γεννηθητω υμιν

30 και ανεωχθησαν αυτων οι οφθαλμοι και ενεβριμησατο αυτοις ο ιησους λεγων ορατε μηδεϊς γινωσκετω

31 οι δε εξελθοντες διεφημισαν αυτον εν ολη τη γη εκεινη

32 αυτων δε εξερχομενων ιδου προσηνεγκαν αυτω ανθρωπον κωφον δαιμονιζομενον

33 και εκβληθεντος του δαιμονιου ελαλησεν ο κωφος και εθανυμασαν οι οχλοι λεγοντες ουδεποτε εφρανη ουτως εν τω ισραηλ

34 οι δε φαρισαίοι ελεγον εν τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια

35 και περιηγεν ο ιησους τας πολεις πασας και τας κωμας διδασκων εν ταις συναγωγαϊς αυτων και κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας και θεραπευων πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν εν τω λαω

36 ιδων δε τους οχλους εσπλαγχνισθη περι αυτων οτι ησαν εσκυλμενοι και ερριμμενοι ωσει προβατα μη εχοντα ποιμενα

37 τότε λεγει τοις μαθηταις αυτου ο μεν θερισμος πολυς οι δε εργαται ολιγοι

38 δεηθητε ουν του κυριου του θερισμου οπως εκβαλη εργατας εις τον θερισμον αυτου

10

1 και προσκαλεσαμενος τους δωδεκα μαθητας αυτου εδωκεν αυτοις εξουσιαν πνευματων ακαθαρτων ωστε εκβαλλειν αυτα και θεραπευειν πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν

2 των δε δωδεκα αποστολων τα ονοματα εστιν ταυτα πρωτος σιμων ο λεγομενος πετρος και ανδρεας ο αδελφος αυτου ιακωβος ο του ζεβεδαϊου και ιωαννης ο αδελφος αυτου

3 φιλιππος και βαρθολομαιος θωμας και ματθαιος ο τελωνης ιακωβος ο του αλφαιου και λεββαιος ο επικληθεις θαδδαιος

4 σιμων ο κανανιτης και ιουδας ισκαριωτης ο και παραδους αυτον

5 τουτους τους δωδεκα απεστειλεν ο ιησους παραγγειλας αυτοις λεγων εις οδον εθνων μη απελθητε και εις πολιν σαμαρειτων μη εισελθητε

6 πορευσεθε δε μαλλον προς τα προβατα τα απολωλота οικου ισραηλ

7 πορευομενοι δε κηρυσσετε λεγοντες οτι ηγγικεν η βασιλεια των ουρανων

8 ασθενοντας θεραπευετε λεπρους καθαριζετε δαιμονια εκβαλλετε δωρεαν λαβετε δωρεαν δοτε

9 μη κτησηθε χρυσον μηδε αργυρον μηδε χαλκον εις τας ζωνας υμων

10 μη πηραν εις οδον μηδε δυο χιτωνας μηδε υποδηματα μηδε ραβδους αξιοσ γαρ ο εργατης της τροφης αυτου εστιν

11 εις ην δ' αν πολιν η κωμην εισελθητε εξετασατε τις εν αυτη αξιοσ εστιν κακει μεινατε εως αν εξελθητε

12 εισερχομενοι δε εις την οικιαν ασπασασθε αυτην

13 και εαν μεν η η οικια αξια ελθετω η ειρηνη υμων επ αυτην εαν δε μη η αξια η ειρηνη υμων προς υμας επιστραφητω

14 και ος εαν μη δεξηται υμας μηδε ακουση τους λογους υμων εξερχομενοι της οικιας η της πολεως εκεινης εκτιναζατε τον κονιορτον των ποδων υμων

15 αμην λεγω υμιν ανεκτοτερον εσται γη σοδομων και γομορρων εν ημερα κρισεως η τη πολει εκεινη

¹⁶ ιδου εγω αποστελλω υμας ωσ προβατα εν μεσω λυκων γινεσθε ουν φρονιμοι ωσ οι οφεισι και ακεραιοι ωσ αι περιστεραι

¹⁷ προσεχετε δε απο των ανθρωπων παραδωσουσιν γαρ υμας εις συνεδρια και εν ταις συναγωγαϊς αυτων μαστιγωσουσιν υμας

¹⁸ και επι ηγεμονας δε και βασιλεις αχθησεσθε ενεκεν εμου εις μαρτυριον αυτοις και τοις εθνεσιν

¹⁹ οταν δε παραδιδωσιν υμας μη μεριμνησητε πως η τι λαλησητε δοθησεται γαρ υμιν εν εκεινη τη ωρα τι λαλησητε

²⁰ ου γαρ υμεις εστε οι λαλουντες αλλα το πνευμα του πατρος υμων το λαλουν εν υμιν

²¹ παραδωσει δε αδελφος αδελφον εις θανατον και πατηρ τεκνον και επαναστησονται τεκνα επι γονεις και θανατωσουσιν αυτους

²² και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου ο δε υπομεινας εις τελος ουτος σωθησεται

²³ οταν δε διωκωσιν υμας εν τη πολει ταυτη φευγετε εις την αλλην αμην γαρ λεγω υμιν ου μη τελεσητε τας πολεις του ισραηλ εως αν ελθη ο υιος του ανθρωπου

²⁴ ουκ εστιν μαθητης υπερ τον διδασκαλον ουδε δουλος υπερ τον κυριον αυτου

²⁵ αρκετον τω μαθητη ινα γενηται ωσ ο διδασκαλος αυτου και ο δουλος ωσ ο κυριος αυτου ει τον οικοδεσποτην βελεζεβουλ εκαλεσαν ποσω μαλλον τους οικειακους αυτου

²⁶ μη ουν φοβηθητε αυτους ουδεν γαρ εστιν κεκαλυμμενον ο ουκ αποκαλυφθησεται και κρυπτον ο ου γνωσθησεται

²⁷ ο λεγω υμιν εν τη σκοτια ειπατε εν τω φωτι και ο εις το ους ακουετε κηρυξατε επι των δωματων

²⁸ και μη φοβεισθε απο των αποκτενοντων το σωμα την δε ψυχην μη δυναμενων αποκτειναι φοβηθητε δε μαλλον τον δυναμενον και την ψυχην και το σωμα απολεσαι εν γενενη

²⁹ ουχι δυο στρουθια ασσαριου πωλειται και εν εξ αυτων ου πεσειται επι την γην ανευ του πατρος υμων

³⁰ υμων δε και αι τριχες της κεφαλης πασαι ηριθμημεναι εισιν

³¹ μη ουν φοβηθητε πολλων στρουθιων διαφερετε υμεις

³² πας ουν οστις ομολογησει εν εμοι εμπροσθεν των ανθρωπων ομολογησω καγω εν αυτω εμπροσθεν του πατρος μου του εν ουρανοισ

³³ οστις δ αν αρνησηται με εμπροσθεν των ανθρωπων αρνησομαι αυτον καγω εμπροσθεν του πατρος μου του εν ουρανοισ

³⁴ μη νομισετε οτι ηλθον βαλειν ειρηνην επι την γην ουκ ηλθον βαλειν ειρηνην αλλα μαχαιραν

³⁵ ηλθον γαρ διχασαι ανθρωπον κατα του πατρος αυτου και θυγατερα κατα της μητρος αυτης και νυμφην κατα της πενθερας αυτης

³⁶ και εχθροι του ανθρωπου οι οικειακοι αυτου

³⁷ ο φιλων πατερα η μητερα υπερ εμε ουκ εστιν μου αξιος και ο φιλων υιον η θυγατερα υπερ εμε ουκ εστιν μου αξιος

³⁸ και ος ου λαμβανει τον σταυρον αυτου και ακολουθει οπισω μου ουκ εστιν μου αξιος

³⁹ ο ευρων την ψυχην αυτου απολεσει αυτην και ο απολεσας την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ευρησει αυτην

⁴⁰ ο δεχομενος υμας εμε δεχεται και ο εμε δεχομενος δεχεται τον αποστειλαντα με

⁴¹ ο δεχομενος προφητην εις ονομα προφητου μισθον προφητου ληψεται και ο δεχομενος δικαιον εις ονομα δικαιου μισθον δικαιου ληψεται

⁴² και ος εαν ποτιση ενα των μικρων τούτων ποτηριον ψυχρου μονον εις ονομα μαθητου αμην λεγω υμιν ου μη απολεση τον μισθον αυτου

11

¹ και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους διατασσωσιν τοις δωδεκα μαθηταις αυτου μετεβη εκειθεν του διδασκειν και κηρυσσειν εν ταις πολεσιν αυτων

² ο δε ιωαννης ακουσας εν τω δεσμωτηριω τα εργα του χριστου πεμψας δυο των μαθητων αυτου

³ ειπεν αυτω συ ει ο ερχομενος η ετερον προσδοκωμεν

⁴ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις πορευθεντες απαγγειλατε ιωαννη α ακουετε και βλεπετε

⁵ τυφλοι αναβλεπουσιν και χωλοι περιπατουσιν λεπροι καθαριζονται και κωφοι ακουουσιν νεκροι εγειρονται και πτωχοι ευαγγελιζονται

⁶ και μακαριος εστιν ος εαν μη σκανδαλισθη εν εμοι

⁷ τούτων δε πορευομενων ηρξατο ο ιησους λεγειν τοις οχλοις περι ιωαννου τι εξηλθετε εις την ερημον θεασασθαι καλαμον υπο ανεμου σαλευομενον

⁸ αλλα τι εξηλθετε ιδειν ανθρωπον εν μαλακοις ιματιοις ημφιεσμενον ιδου οι τα μαλακα φορουντες εν τοις οικοις των βασιλειων εισιν

⁹ αλλα τι εξηλθετε ιδειν προφητην ναι λεγω υμιν και περισσοτερον προφητου

¹⁰ ουτος γαρ εστιν περι ου γεγραπται ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου

¹¹ αμην λεγω υμιν ουκ εγηγερται εν γεννητοις γυναικων μειζων ιωαννου του βαπτιστου ο δε μικροτερος εν τη βασιλεια των ουρανων μειζων αυτου εστιν

¹² απο δε των ημερων ιωαννου του βαπτιστου εως αρτι η βασιλεια των ουρανων βιαζεται και βιασται αρπαζουσιν αυτην

¹³ παντες γαρ οι προφηται και ο νομος εως ιωαννου προσεφητευσαν

¹⁴ και ει θελετε δεξασθαι αυτος εστιν ηλιας ο μελλων ερχεσθαι

¹⁵ ο εχων ωτα ακουειν ακουετω

¹⁶ τινι δε ομοιωσω την γενηαν ταυτην ομοια εστιν παιδιοις εν αγοραις καθημενοις και προσφωνουσιν τοις εταιροις αυτων

¹⁷ και λεγουσιν ηυλησαμεν υμιν και ουκ ωρχησασθε εβρηνησαμεν υμιν και ουκ εκοψασθε

¹⁸ ηλθεν γαρ ιωαννης μητε εσθιων μητε πινων και λεγουσιν δαιμονιον εχει

19 ηλθεν ο υιος του ανθρωπου εσθιων και πινων και λεγουσιν ιδου ανθρωπος φαγος και οينوποτης τελωνων φιλος και αμαρτωλων και εδικαιωθη η σοφια απο των τεκνων αυτης

20 τοτε ηρξατο ονειδιζειν τας πολεις εν αις εγενοντο αι πλεισται δυναμεις αυτου οτι ου μετενοησαν

21 ουαι σοι χοραζιν ουαι σοι βηθσαιδα οτι ει εν τυρω και σιδωνι εγενοντο αι δυναμεις αι γενομεναι εν υμιν παλαι αν εν σακκω και σποδω μετενοησαν

22 πλην λεγω υμιν τυρω και σιδωνι ανεκτοτερον εσται εν ημερα κρισεως η υμιν

23 και συ καπερναουμ η εως του ουρανου υψωθειςα εως αδου καταβιβασθηση οτι ει εν σοδομοις εγενοντο αι δυναμεις αι γενομεναι εν σοι εμειναν αν μεχρι της σημερον

24 πλην λεγω υμιν οτι γη σοδομων ανεκτοτερον εσται εν ημερα κρισεως η σοι

25 εν εκεινω τω καιρω αποκριθεις ο ιησους ειπεν εξομολογουμαι σοι πατερ κυριε του ουρανου και της γης οτι απεκρυψας ταυτα απο σοφων και συνετων και απεκαλυψας αυτα νηπιουσ

26 ναι ο πατηρ οτι ουτως εγενετο ευδοκια εμπροσθεν σου

27 παντα μοι παρεδοθη υπο του πατρος μου και ουδεις επιγινωσκει τον υιον ει μη ο πατηρ ουδε τον πατερα τις επιγινωσκει ει μη ο υιος και ω εαν βουληται ο υιος αποκαλυψαι

28 δευτε προσ με παντες οι κοπιωντες και πεφορτισμενοι καγω αναπαυσω υμας

29 αρατε τον ζυγον μου εφ υμας και μαθετε απ εμου οτι πραος ειμι και ταπεινος τη καρδια και ευρησετε αναπαυσιν ταις ψυχαις υμων

30 ο γαρ ζυγος μου χρηστος και το φορτιον μου ελαφρον εστιν

12

1 εν εκεινω τω καιρω επορευεθη ο ιησους τοις σαββασιν δια των σποριμων οι δε μαθηται αυτου επεινασαν και ηρξαντο τιλλειν σταχυας και εσθιειν

2 οι δε φαρισαιοι ιδοντες ειπον αυτω ιδου οι μαθηται σου ποιουσιν ο ουκ εξεστιν ποιειν εν σαββατω

3 ο δε ειπεν αυτοις ουκ ανεγνωτε τι εποιησεν δαυιδ οτε επεινασεν αυτος και οι μετ αυτου

4 πως εισηλθεν εις τον οικον του θεου και τους αρτους της προθεσεως εφαγεν ους ουκ εξον ην αυτω φαγειν ουδε τοις μετ αυτου ει μη τοις ιερουσιν μονοις

5 η ουκ ανεγνωτε εν τω νομω οτι τοις σαββασιν οι ιερεις εν τω ιερω το σαββατον βεβηλουσιν και αναιτιοι εισιν

6 λεγω δε υμιν οτι του ιερου μεζιον εστιν ωδε

7 ει δε εγνωκετε τι εστιν ελεον θελω και ου θυσιαν ουκ αν κατεδικασατε τους αναιτιους

8 κυριος γαρ εστιν του σαββατου ο υιος του ανθρωπου

9 και μεταβας εκειθεν ηλθεν εις την συναγωγην αυτων

10 και ιδου ανθρωπος ην την χειρα εχων ξηραν και επηρωτησαν αυτον λεγοντες ει εξεστιν τοις σαββασιν θεραπευειν ινα κατηγορησωσιν αυτου

11 ο δε ειπεν αυτοις τις εσται εξ υμων ανθρωπος ος εξει προβατον εν και εαν εμπεση τουτο τοις σαββασιν εις βοθυνον ουχι κρατησει αυτο και εγερει

12 ποσω ουν διαφερει ανθρωπος προβατου ωστε εξεστιν τοις σαββασιν καλως ποιειν

13 τοτε λεγει τω ανθρωπω εκτεινον την χειρα σου και εξετεινεν και αποκατεσταθη υγιης ως η αλλη

14 οι δε φαρισαιοι συμβουλιον ελαβον κατ αυτου εξελθοντες οπως αυτον απολεσωσιν

15 ο δε ιησους γνους ανεχωρησεν εκειθεν και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι και εθεραπευσεν αυτους παντας

16 και επετιμησεν αυτοις ινα μη φανερον αυτον ποιησωσιν

17 οπως πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντος

18 ιδου ο παις μου ον ηρετισα ο αγαπητος μου εις ον ευδοκησεν η ψυχη μου θησω το πνευμα μου επ αυτον και κρισιν τοις εθνεσιν απαγγελει

19 ουκ ερισει ουδε κραυγασει ουδε ακουσει τις εν ταις πλαταιαις την φωνην αυτου

20 καλαμον συντετριμμενον ου κατεαξει και λινον τυφομενον ου σβεσει εως αν εκβαλη εις νικος την κρισιν

21 και τω ονοματι αυτου εθνη ελπιουσιν

22 τοτε προσηνεχθη αυτω δαιμονιζομενος τυφλος και κωφος και εθεραπευσεν αυτον ωστε τον τυφλον και κωφον και λαλειν και βλεπειν

23 και εξισταντο παντες οι οχλοι και ελεγον μητι ουτος εστιν ο υιος δαυιδ

24 οι δε φαρισαιοι ακουσαντες ειπον ουτος ουκ εκβαλλει τα δαιμονια ει μη εν τω βεελζεβουλ αρχοντι των δαιμονιων

25 ειδως δε ο ιησους τας ενθυμεισας αυτων ειπεν αυτοις πασα βασιλεια μερισθειςα καθ εαυτην ερημυνται και πασα πολις η οικια μερισθειςα καθ εαυτην ου σταθησεται

26 και ει ο σατανας τον σαταναν εκβαλλει εφ εαυτον εμερισθη πως ουν σταθησεται η βασιλεια αυτου

27 και ει εγω εν βεελζεβουλ εκβαλλω τα δαιμονια οι υιοι υμων εν τινι εκβαλλουσιν δια τουτου αυτοι υμων εσονται κριται

28 ει δε εν πνευματι θεου εγω εκβαλλω τα δαιμονια αρα εφθασεν εφ υμας η βασιλεια του θεου

29 η πως δυναται τις εισελθειν εις την οικιαν του ισχυρου και τα σκευη αυτου διαρπασαι εαν μη πρωτον δηση τον ισχυρον και τοτε την οικιαν αυτου διαρπασει

30 ο μη ων μετ εμου κατ εμου εστιν και ο μη συναγων μετ εμου σκορπιζει

31 δια τουτου λεγω υμιν πασα αμαρτια και βλασφημια αφεθησεται τοις ανθρωποις η δε του πνευματος βλασφημια ουκ αφεθησεται τοις ανθρωποις

³² και ος εαν ειπη λογον κατα του υιου του ανθρωπου αφεθησεται αυτω ος δ αν ειπη κατα του πνευματος του αγιου ουκ αφεθησεται αυτω ουτε εν τω νυν αιωνι ουτε εν τω μελλοντι

³³ η ποιησατε το δενδρον καλον και τον καρπον αυτου καλον η ποιησατε το δενδρον σαπρον και τον καρπον αυτου σαπρον εκ γαρ του καρπου το δενδρον γινωσκεται

³⁴ γεννηματα εκιδνων πως δυνασθε αγαθα λαλειν πονηροι οντες εκ γαρ του περισσευματος της καρδιας το στομα λαλει

³⁵ ο αγαθος ανθρωπος εκ του αγαθου θησαυρου εκβαλλει αγαθα και ο πονηρος ανθρωπος εκ του πονηρου θησαυρου εκβαλλει πονηρα

³⁶ λεγω δε υμιν οτι παν ρημα αργον ο εαν λαλησωσιν οι ανθρωποι αποδωσουσιν περι αυτου λογον εν ημερα κρισεως

³⁷ εκ γαρ των λογων σου δικαιωθησ η και εκ των λογων σου καταδικασθησ η

³⁸ τοτε απεκριθησαν τινες των γραμματεων και φαρισαιων λεγοντες διδασκαλε θελομεν απο σου σημειον ιδειν

³⁹ ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις γενεα πονηρα και μοιχαλις σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου

⁴⁰ ωσπερ γαρ ην ιωνας εν τη κοιλια του κητους τρεις ημερας και τρεις νυκτας ουτως εσται ο υιος του ανθρωπου εν τη καρδια της γης τρεις ημερας και τρεις νυκτας

⁴¹ ανδρες νινευιται αναστησονται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινουσιν αυτην οτι μετενοησαν εις το κηρυγμα ιωνα και ιδου πλειον ιωνα ωδε

⁴² βασιλισσα νοτου εγερθησεται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινει αυτην οτι ηλθεν εκ των περατων της γης ακουσαι την σοφian σολομωνος και ιδου πλειον σολομωνος ωδε

⁴³ οταν δε το ακαθαρτον πνευμα εξελθ η απο του ανθρωπου διερχεται δι ανυδρων τοπων ζητουν αναπαισιν και ουχ ευρισκε

⁴⁴ τοτε λεγει επιστρεψω εις τον οικον μου οθεν εξηλθον και ελθον ευρισκε σχολαζοντα σεσαρωμενον και κεκοσμημενον

⁴⁵ τοτε πορευεται και παραλαμβάνει μεθ εαυτου επτα ετερα πνευματα πονηροτερα εαυτου και εισελθοντα κατοικει εκει και γινεται τα εσχατα του ανθρωπου εκεινου χειρονα των πρωτων ουτως εσται και τη γενεα ταυτη τη πονηρα

⁴⁶ ετι δε αυτου λαλουντος τοις οχλοις ιδου η μητηρ και οι αδελφοι αυτου ειστηκεισαν εξω ζητουντες αυτω λαλησαι

⁴⁷ ειπεν δε τισ αυτω ιδου η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εξω εστηκασιν ζητουντες σοι λαλησαι

⁴⁸ ο δε αποκριθεις ειπεν τω ειποντι αυτω τισ εστιν η μητηρ μου και τινες εισιν οι αδελφοι μου

⁴⁹ και εκτεινας την χειρα αυτου επι τοις μαθητας αυτου ειπεν ιδου η μητηρ μου και οι αδελφοι μου

⁵⁰ οστις γαρ αν ποιησ η το θελημα του πατρος μου του εν ουρανοις αυτος μου αδελφος και αδελφηρ και μητηρ εστιν

13

¹ εν δε τη ημερα εκεινη εξελθων ο ιησους απο της οικιας εκαθητο παρα την θαλασσαν

² και συνηχθησαν προς αυτον οχλοι πολλοι ωστε αυτον εις το πλοιον εμβαντα καθησθαι και πας ο οχλος επι τον αιγιαλον ειστηκει

³ και ελαλησεν αυτοις πολλα εν παραβολαις λεγων ιδου εξηλθεν ο σπειρων του σπειρειν

⁴ και εν τω σπειρειν αυτον α μεν επεσεν παρα την οδον και ηλθεν τα πετεινα και κατεφαγεν αυτα

⁵ αλλα δε επεσεν επι τα πετρωδη οπου ουκ ειχεν γην πολλην και ευθεως εξαντελειεν δια το μη εχειν βαθος γης

⁶ ηλιου δε ανατειλαντος εκαυματισθη και δια το μη εχειν ριζαν εξηρανθη

⁷ αλλα δε επεσεν επι τας ακανθας και ανεβησαν αι ακανθαι και απεπνιξαν αυτα

⁸ αλλα δε επεσεν επι την γην την καλην και εδιδου καρπον ο μεν εκατον ο δε εξηκοντα ο δε τριακοντα

⁹ ο εχων ωτα ακουειν ακουετω

¹⁰ και προσελθοντες οι μαθηται ειπον αυτω δια τι εν παραβολαις λαλεις αυτοις

¹¹ ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις οτι υμιν δεδοται γνωσαι τα μυστηρια της βασιλειας των ουρανων εκεινοις δε ου δεδοται

¹² οστις γαρ εχει δοθησεται αυτω και περισσευθησεται οστις δε ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτου

¹³ δια τουτο εν παραβολαις αυτοις λαλω οτι βλεποντες ου βλεπουσιν και ακουοντες ουκ ακουουσιν ουδε συνιουσιν

¹⁴ και αναπληρουται αυτοις η προφητεια ησαιου η λεγουσα ακοη ακουσετε και ου μη συνιητε και βλεποντες βλεψετε και ου μη ιδητε

¹⁵ επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοις ωσιν βαρεως ηκουσαν και τοις οφθαλμοις αυτων εκαμμυσαν μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοις και τοις ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασομαι αυτους

¹⁶ υμων δε μακαριοι οι οφθαλμοι οτι βλεπουσιν και τα ωτα υμων οτι ακουει

¹⁷ αμην γαρ λεγω υμιν οτι πολλοι προφηται και δικαιοι επεθυμησαν ιδειν α βλεπετε και ουκ ειδον και ακουσαι α ακουετε και ουκ ηκουσαν

¹⁸ υμεις ουν ακουσατε την παραβολην του σπειροντος

¹⁹ παντος ακουοντος τον λογον της βασιλειας και μη συνιεντος ερχεται ο πονηρος και αρπαζει το εσπαρμενον εν τη καρδια αυτου ουτος εστιν ο παρα την οδον σπαρεισ

²⁰ ο δε επι τα πετρωδη σπαρεισ ουτος εστιν ο τον λογον ακουων και ευθως μετα χαρας λαμβανων αυτον

²¹ ουκ εχει δε ριζαν εν εαυτω αλλα προσκαιρος εστιν γενομενης δε θλιψεως η διωγμου δια τον λογον ευθως σκανδαλιζεται

22 ο δε εισ τας ακανθας σπαρεισ ουτος εστιν ο τον λογον ακουων και η μεριμνα του αιωνος τουτου και η απατη του πλουτου συμπνιγει τον λογον και ακαρπος γινεται

23 ο δε επι την γην την καλην σπαρεισ ουτος εστιν ο τον λογον ακουων και συνιων οσ δη καρποφορει και ποιει ο μεν εκατον ο δε εξηκοντα ο δε τριακοντα

24 αλλην παραβολην παρεθηκεν αυτοις λεγων ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω σπειροντι καλον σπερμα εν τω αγρω αυτου

25 εν δε τω καθευδειν τους ανθρωπους ηλθεν αυτου ο εχθρος και εσπειρεν ζιζανια ανα μεσον του σιτου και απηλθεν

26 οτε δε εβλαστησεν ο χορτος και καρπον εποισεν τοτε εφην και τα ζιζανια

27 προσελθοντες δε οι δουλοι του οικοδεσποτου ειπον αυτω κυριε ουχι καλον σπερμα εσπειρας εν τω σω αγρω ποθεν ουν εχει ζιζανια

28 ο δε εφη αυτοις εχθρος ανθρωπος τουτο εποισεν οι δε δουλοι ειπον αυτω θελεισ ουν απελθοντες συλλεξομεν αυτα

29 ο δε εφη ου μηποτε συλλεγοντες τα ζιζανια εκριζωσητε αμα αυτοις τον σιτον

30 αφετε συναυξανεσθαι αμφοτερα μεχρι του θερισμου και εν καιρω του θερισμου ερω τοις θερισταις συλλεξατε πρωτον τα ζιζανια και δησατε αυτα εισ δεσμας προς το κατακαυσαι αυτα τον δε σιτον συναγαγετε εισ την αποθηκην μου

31 αλλην παραβολην παρεθηκεν αυτοις λεγων ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων κοκκω σιναπεωσ ον λαβων ανθρωπος εσπειρεν εν τω αγρω αυτου

32 ο μικροτερον μεν εστιν παντων των σπερματων οταν δε αυξηθη μειζον των λαχανων εστιν και γινεται δενδρον ωστε ελθειν τα πετεινα του ουρανου και κατασκηνοουν εν τοις κλαδοις αυτου

33 αλλην παραβολην ελαλησεν αυτοις ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων ζυμη ην λαβουσα γυνη εκρυψεν εις αλευρου σατα τρια εως ου εξυμωθη ολον

34 ταυτα παντα ελαλησεν ο ιησους εν παραβολαις τοις οχλοις και χωρις παραβολης ουκ ελαλει αυτοις

35 οπως πληρωθη το ρηθεν δια του προφητου λεγοντος ανοιξω εν παραβολαις το στομα μου ερευξομαι κεκρυμμενα απο καταβολης κοσμου

36 τοτε αφεισ τους οχλους ηλθεν εις την οικιαν ο ιησους και προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου λεγοντες φρασον ημιν την παραβολην των ζιζανιων του αγρου

37 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις ο σπειρων το καλον σπερμα εστιν ο υιος του ανθρωπου

38 ο δε αγρος εστιν ο κοσμος το δε καλον σπερμα ουτοι εισιν οι υιοι της βασιλειας τα δε ζιζανια εισιν οι υιοι του πονηρου

39 ο δε εχθρος ο σπειρας αυτα εστιν ο διαβολος ο δε θερισμος συντελεια του αιωνος εστιν οι δε θερισται αγγελοι εισιν

40 ωσπερ ουν συλλεγεται τα ζιζανια και πυρι καιεται ουτως εσται εν τη συντελεια του αιωνος τουτου

41 αποστειλει ο υιος του ανθρωπου τους αγγελους αυτου και συλλεξουσιν εκ της βασιλειας αυτου παντα τα σκανδαλα και τους ποιουντας την ανομιαν

42 και βαλουσιν αυτοους εις την καμινον του πυρος εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων

43 τοτε οι δικαιοι εκλαμψουσιν ωσ ο ηλιος εν τη βασιλεια του πατρος αυτων ο εχων ωτα ακουειν ακουετω

44 παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων θησαυρω κεκρυμμενω εν τω αγρω ον ευρων ανθρωπος εκρυψεν και απο της χαρας αυτου υπαγει και παντα οσα εχει πωλει και αγοραζει τον αγρον εκεινον

45 παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω εμπορω ζητουντι καλους μαργαριτας

46 ος ευρων ενα πολυτιμον μαργαριτην απελθων πεπρακεν παντα οσα ειχεν και ηγορασεν αυτον

47 παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων σαγηνη βληθειση εις την θαλασσαν και εκ παντος γενοους συναγαγουση

48 ην οτε πληρωθη αναβιβασαντες επι τον αιγιαλον και καθισαντες συνελεξαν τα καλα εις αγγεια τα δε σαπρα εξω εβαλον

49 ουτως εσται εν τη συντελεια του αιωνος εξελευσονται οι αγγελοι και αφοριουσιν τους πονηρους εκ μεσου των δικαιων

50 και βαλουσιν αυτοους εις την καμινον του πυρος εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων

51 λεγει αυτοις ο ιησους συνηκατε ταυτα παντα λεγουσιν αυτω ναι κυριε

52 ο δε ειπεν αυτοις δια τουτου πας γραμματευσ μαθητευθεισ εις την βασιλειαν των ουρανων ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδεσποτη οστις εκβαλλει εκ του θησαυρου αυτου καινα και παλαια

53 και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους τας παραβολας ταυτας μετηρεν εκειθεν

54 και ελθων εις την πατριδα αυτου εδιδασκεν αυτοους εν τη συναγωγη αυτων ωστε εκπληττεσθαι αυτοους και λεγειν ποθεν τουτω η σοφια αυτη και αι δυναμεις

55 ουχ ουτος εστιν ο του τεκτονος υιος ουχι η μητηρ αυτου λεγεται μαριαμ και οι αδελφοι αυτου ιακωβος και ιωσηφ και τιμων και ιουδας

56 και αι αδελφαι αυτου ουχι πασαι προς ημας εισιν ποθεν ουν τουτω ταυτα παντα

57 και εσκανδαλιζοντο εν αυτω ο δε ιησους ειπεν αυτοις ουκ εστιν προφητης ατιμος ει μη εν τη πατριδι αυτου και εν τη οικια αυτου

58 και ουκ εποιησεν εκει δυναμεις πολλας δια την απιστιαν αυτων

14

1 εν εκεινω τω καιρω ηκουσεν ηρωδης ο τετραρχης την ακοην ιησου

2 και ειπεν τοις παισιν αυτου ουτος εστιν ιωαννης ο βαπτιστης αυτος ηγερθη απο των νεκρων και δια τουτο αι δυναμεις ενεργουσιν εν αυτω

3 ο γαρ ηρωδης κρατησας τον ιωαννην εδισεν αυτον και εθετο εν φυλακι δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου

4 ελεγεν γαρ αυτω ο ιωαννης ουκ εξεστιν σοι εχειν αυτην

5 και θελων αυτον αποκτειναι εφοβηθη τον οχλον οτι ως προφητην αυτον ειχον

6 γενεσιων δε αγομενων του ηρωδου ωρχησατο η θυγατηρ της ηρωδιαδος εν τω μεσω και ηρσεν τω ηρωδι

7 οθεν μεθ ορκου ωμολογησεν αυτη δουναι ο εαν αιτησεται

8 η δε προβιβασθεισα υπο της μητρος αυτης δος μοι φησιν ωδε επι πινακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου

9 και ελυπηθη ο βασιλευς δια δε τους ορκους και τους συναναικουμενους εκελευσεν δοθηναι

10 και πεμψας απεκεφαλισεν τον ιωαννην εν τη φυλακι

11 και ηνεχθη η κεφαλη αυτου επι πινακι και εδοθη τω κορασιω και ηνεγκεν τη μητρι αυτης

12 και προσελθοντες οι μαθηται αυτου ησαν το σωμα και εθαψαν αυτο και ελθοντες απηγγειλαν τω ιησου

13 και ακουσας ο ιησους ανεχωρησεν εκειθεν εν πλοιω εις ερημον τοπον κατ ιδιαν και ακουσαντες οι οχλοι ηκολουθησαν αυτω πεζη απο των πολων

14 και εξελθων ο ιησους ειδεν πολυν οχλον και εσπλαγχνισθη επ αυτοις και εθεραπευσεν τους αρρωστους αυτων

15 οφιας δε γενομένης προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου λεγοντες ερημος εστιν ο τοπος και η ωρα ηδη παρηλθεν απολυσον τους οχλους ινα απελθοντες εις τας κωμας αγορασωσιν εαυτοις βρωματα

16 ο δε ιησους ειπεν αυτοις ου χρειαν εχουσιν απελθειν δοτε αυτοις υμεις φαγειν

17 οι δε λεγουσιν αυτω ουκ εχομεν ωδε ει μη πεντε αρτους και δυο ιχθυσας

18 ο δε ειπεν φερετε μοι αυτοους ωδε

19 και κελευσας τους οχλους ανακλιθησαν επι τους χορτους λαβων τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυσας αναβλεψας εις τον ουρανον ευλογησεν και κλασας εδωκεν τοις μαθηταις τους αρτους οι δε μαθηται τοις οχλοις

20 και εφαγον παντες και εχορτασθησαν και ησαν το περισσεον των κλασμάτων δωδεκα κοφινους πληρεις

21 οι δε εσθιοντες ησαν ανδρες ωσει πεντακισχιλιοι χωρις γυναικων και παιδιων

22 και ευθεως ηναγκασεν ο ιησους τους μαθητας εμβηναι εις το πλοιον και προαγειν αυτον εις το περαν εως ου απολυση τους οχλους

23 και απολυσας τους οχλους ανεβη εις το ορος κατ ιδιαν προσευξασθαι οφιας δε γενομένης μονος ην εκει

24 το δε πλοιον ηδη μεσον της θαλασσης ην βασανιζομενον υπο των κυματων ην γαρ εναντιος ο ανεμος

25 τεταρτη δε φυλακη της νυκτος απηλθεν προς αυτοους ο ιησους περιπατων επι της θαλασσης

26 και ιδοντες αυτον οι μαθηται επι την θαλασσαν περιπατουντα εταραχθησαν λεγοντες οτι φαντασμα εστιν και απο του φοβου εκραζαν

27 ευθεως δε ελαλησεν αυτοις ο ιησους λεγων θαρσειτε εγω ειμι μη φοβεισθε

28 απκριθεις δε αυτω ο πετρος ειπεν κυριε ει συ ει κελευσον με προς σε ελθειν επι τα υδατα

29 ο δε ειπεν ελθε και καταβας απο του πλοιου ο πετρος περιεπατησεν επι τα υδατα ελθειν προς τον ιησουν

30 βλεπων δε τον ανεμον ισχυρον εφοβηθη και αρξαμενος καταποντιζεσθαι εκραξεν λεγων κυριε σωσον με

31 ευθεως δε ο ιησους εκτεινας την χειρα επελαβετο αυτου και λεγει αυτω ολιγοπιστε εις τι εδιστασας

32 και εμβαντων αυτων εις το πλοιον εκοπασεν ο ανεμος

33 οι δε εν τω πλοιω ελθοντες προσεκυνησαν αυτω λεγοντες αληθως θεου υιος ει

34 και διαπερασαντες ηλθον εις την γην γεννησαρετ

35 και επιγνοντες αυτον οι ανδρες του τοπου εκεινου απεστειλαν εις ολην την περιχωρον εκεινην και προσηνεγκαν αυτω παντας τους κακως εχοντας

36 και παρεκαλουν αυτον ινα μονον αφωνται του κρασπεδου του ιματιου αυτου και οσοι ηψαντο διεσωθησαν

15

1 τοτε προσερχονται τω ιησου οι απο ιεροσολυμων γραμματεις και φαρισαιοι λεγοντες

2 δια τι οι μαθηται σου παραβαινουσιν την παραδοσιν των πρεσβυτερων ου γαρ νιπντνται τας χειρας αυτων οταν αρτον εσθιωσιν

3 ο δε απκριθεις ειπεν αυτοις δια τι και υμεις παραβαινετε την εντολην του θεου δια την παραδοσιν υμων

4 ο γαρ θεος ενετειλατο λεγων τιμα τον πατερα και την μητερα και ο κακολογων πατερα η μητερα θανατω τελευτατω

5 υμεις δε λεγετε ος αν ειπη τω πατρι η τη μητρι δωρον ο εαν εξ εμου ωφεληθης και ου μη τιμηση τον πατερα αυτου η την μητερα αυτου

6 και ηκυρωσατε την εντολην του θεου δια την παραδοσιν υμων

7 υποκριται καλως προεφητευσεν περι υμων ησαιας λεγων

8 εγγιζει μοι ο λαος ουτος τω στοματι αυτων και τοις χειλεσιν με τιμα η δε καρδια αυτων πορρω απεχει απ εμου

9 ματην δε σεβονται με διδασκοντες διδασκαλιας ενταλματα ανθρωπων

10 και προσκαλεσάμενος τον οχλον ειπεν αυτοις ακουετε και συνιετε

¹¹ ου το εισερχομενον εις το στομα κοινοι τον ανθρωπον αλλα το εκπορευομενον εκ του στοματος τουτο κοινοι τον ανθρωπον

¹² τοτε προσελθοντες οι μαθηται αυτου ειπον αυτω οιδας οτι οι φαρισαιτοι ακουσαντες τον λογον εκανδαλισθησαν

¹³ ο δε αποκριθεις ειπεν πασα φυτεια ην ουκ εφυτευσεν ο πατηρ μου ο ουρανιος εκριζωθησεται

¹⁴ αφετε αυτους οδηγοι εισιν τυφλοι τυφλων τυφλος δε τυφλον εαν οδηγη αμφοτεροι εισ βοθυνον πεσουνται

¹⁵ αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν αυτω φρασον ημιν την παραβολην ταυτην

¹⁶ ο δε ιησους ειπεν ακμην και υμεις ασυνετοι εστε

¹⁷ ουπω νοειτε οτι παν το εισπορευομενον εις το στομα εις την κοιλιαν χωρει και εις αφεδρωνα εκβαλλεται

¹⁸ τα δε εκπορευομενα εκ του στοματος εκ της καρδιας εξερχεται κακεινα κοινοι τον ανθρωπον

¹⁹ εκ γαρ της καρδιας εξερχονται διαλογισμοι πονηροι φονοι μοιχειαι πορνειαι κλοπαι ψευδομαρτυρια βλασφημια

²⁰ ταυτα εστιν τα κοινουντα τον ανθρωπον το δε ανιπτοις χερσιν φαγειν ου κοινοι τον ανθρωπον

²¹ και εξελθων εκειθεν ο ιησους ανεχωρησεν εις τα μερη τυρου και σιδωνος

²² και ιδου γυνη χαναναια απο των οριων εκεινων εξελθουσα εκραυγασεν αυτω λεγουσα ελεισον με κυριε υιε δαυιδ η θυγατηρ μου κακως δαιμονιζεται

²³ ο δε ουκ απεκριθη αυτη λογον και προσελθοντες οι μαθηται αυτου ηρωτων αυτον λεγοντες απολυσον αυτην οτι κραζει οπισθεν ημων

²⁴ ο δε αποκριθεις ειπεν ουκ απεσταλην ει μη εις τα προβατα τα απολωλοτα οικου ισραηλ

²⁵ η δε ελθουσα προσεκυνησεν αυτω λεγουσα κυριε βοηθη μοι

²⁶ ο δε αποκριθεις ειπεν ουκ εστιν καλον λαβειν τον αρτον των τεκνων και βαλειν τοις κυναριοις

²⁷ η δε ειπεν ναι κυριε και γαρ τα κυναρια εσθiei απο των ψιχιων των πιπτοντων απο της τραπεζης των κυριων αυτων

²⁸ τοτε αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτη ω γυναι μεγαλη σου η πιστις γεννηθητω σοι ως θελεις και ιαθη η θυγατηρ αυτης απο της ωρας εκεινης

²⁹ και μεταβας εκειθεν ο ιησους ηλθεν παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας και αναβας εις το ορος εκαθητο εκει

³⁰ και προσηλθον αυτω οχλοι πολλοι εχοντες μεθ εαυτων χωλους τυφλους κωφους κυλλους και ετερους πολλους και ερριψαν αυτους παρα τους ποδας του ιησου και थेραπευσεν αυτους

³¹ ωστε τους οχλους θαυμασαι βλεποντας κωφους λαλουντας κυλλους υγειος χωλους περιπατουντας και τυφλους βλεποντας και εδοξασαν τον θεον ισραηλ

³² ο δε ιησους προσκαλεσαμενος τους μαθητας αυτου ειπεν σπλαγχνιζομαι επι τον οχλον οτι ηδη ημεραι τρεις προσμενουσιν μοι και ουκ εχουσιν τι

φαγωσιν και απολυσαι αυτους νηστεισ ου θελω μηποτε εκλυθωσιν εν τη οδω

³³ και λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ποθεν ημιν εν ερημια αρτοι τοσουτοι ωστε χορτασαι οχλον τοσουτον

³⁴ και λεγει αυτοις ο ιησους ποσους αρτους εχετε οι δε ειπον επτα και ολιγα ιχθυδια

³⁵ και εκελευσεν τοις οχλοις αναπεσειν επι την γην

³⁶ και λαβων τους επτα αρτους και τους ιχθυας ευχαριστησας εκλασεν και εδωκεν τοις μαθηταις αυτου οι δε μαθηται τω οχλω

³⁷ και εφαγον παντες και εχορτασθησαν και ηραν το περισσευον των κλασματος επτα σπυριδας πληρεις

³⁸ οι δε εσθιοντες ησαν τετρακιςχιλιοι ανδρες χωρις γυναικων και παιδιων

³⁹ και απολυσας τους οχλους ενεβη εις το πλοιον και ηλθεν εις τα ορια μαγδαλα

16

¹ και προσελθοντες οι φαρισαιτοι και σαδδουκαιτοι πειραζοντες επηρωτησαν αυτον σημειον εκ του ουρανου επιδειξει αυτοις

² ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις οφιας γενομενης λεγετε ευδια πυρραζει γαρ ο ουρανός

³ και πρωι σημερον χειμων πυρραζει γαρ στυγνιζων ο ουρανός υποκριται το μεν προσωπον του ουρανου γινωσκετε διακρινειν τα δε σημεια των καιρων ου δυνασθε

⁴ γενεα πονηρα και μοιχαλις σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου και καταλιπων αυτους απηλθεν

⁵ και ελθοντες οι μαθηται αυτου εις το περαν επελαθοντο αρτους λαβειν

⁶ ο δε ιησους ειπεν αυτοις ορατε και προσεχετε απο της ζυμης των φαρισαιων και σαδδουκαιων

⁷ οι δε διελογιζοντο εν εαυτοις λεγοντες οτι αρτους ουκ ελαβομεν

⁸ γνους δε ο ιησους ειπεν αυτοις τι διαλογιζεσθε εν εαυτοις ολιγοπιστοι οτι αρτους ουκ ελαβετε

⁹ ουπω νοειτε ουδε μνημονευετε τους πεντε αρτους των πεντακιςχιλιων και ποσους κοφινους ελαβετε

¹⁰ ουδε τους επτα αρτους των τετρακιςχιλιων και ποσας σπυριδας ελαβετε

¹¹ πως ου νοειτε οτι ου περι αρτου ειπον υμιν προσεchein απο της ζυμης των φαρισαιων και σαδδουκαιων

¹² τοτε συνηκαν οτι ουκ ειπεν προσεchein απο της ζυμης του αρτου αλλα απο της διδαχης των φαρισαιων και σαδδουκαιων

¹³ ελθων δε ο ιησους εις τα μερη καισαρειας της φιλιππου ηρωτα τους μαθητας αυτου λεγων τινα με λεγουσιν οι ανθρωποι ειναι τον υιον του ανθρωπου

¹⁴ οι δε ειπον οι μεν ιωαννην τον βαπτιστην αλλοι δε ηλιαν ετεροι δε ιερειαν η ενα των προφητων

¹⁵ λεγει αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε ειναι

16 αποκρίθεισ δε σιμων πετρος ειπεν συ ει ο χριστος ο υιος του θεου του ζωντος

17 και αποκριθεισ ο ιησους ειπεν αυτω μακαριος ει σιμων βαριωνα οτι σαρξ και αιμα ουκ απεκαλυψεν σοι αλλ ο πατηρ μου ο εν τοις ουρανοις

18 καγω δε σοι λεγω οτι συ ει πετρος και επι ταυτη τη πετρα οικοδομησω μου την εκκλησιαν και πυλαι αδου ου κατισχυουσιν αυτης

19 και δωσω σοι τας κλεις της βασιλειας των ουρανων και ο εαν δησης επι της γης εσται δεδεμενον εν τοις ουρανοις και ο εαν λυσης επι της γης εσται λελυμενον εν τοις ουρανοις

20 τοτε διεστειλατο τοις μαθηταις αυτου ινα μηδενι ειπωσιν οτι αυτος εστιν ιησους ο χριστος

21 απο τοτε ηρξατο ο ιησους δεικνυειν τοις μαθηταις αυτου οτι δει αυτον απελθειν εις ιεροσολυμα και πολλα παθειν απο των πρεσβυτερων και αρχιερων και γραμματεων και αποκτανθηναι και τη τριτη ημερα εγερθηναι

22 και προσλαβόμενος αυτον ο πετρος ηρξατο επιτιμαν αυτω λεγων ιλεως σοι κυριε ου μη εσται σοι τουτο

23 ο δε στραφεισ ειπεν τω πετρω υπαγε οπισω μου σατανα σκανδαλον μου ει οτι ου φρονεις τα του θεου αλλα τα των ανθρωπων

24 τοτε ο ιησους ειπεν τοις μαθηταις αυτου ει τις θελει οπισω μου ελθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι

25 ος γαρ αν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην ος δ αν απολεσει την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ευρησει αυτην

26 τι γαρ ωφελειται ανθρωπος εαν τον κοσμον ολον κερδηση την δε ψυχην αυτου ζημιωθη η τι δωσει ανθρωπος ανταλλαγμα της ψυχης αυτου

27 μελλει γαρ ο υιος του ανθρωπου ερχεσθαι εν τη δοξη του πατρος αυτου μετα των αγγελων αυτου και τοτε αποδωσει εκαστω κατα την πραξιν αυτου

28 αμην λεγω υμιν εισιν τινες ωδε εστωτες οτινεις ου μη γευσωνται θανατου εως αν ιδωσιν τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν τη βασιλεια αυτου

17

1 και μεθ ημερας εξ παραλαμβανει ο ιησους τον πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον αυτου και αναφερει αυτους εις ορος υψηλον και ιδιαν

2 και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων και ελαμψεν το προσωπον αυτου ως ο ηλιος τα δε ιματια αυτου εγενοντο λευκα ως το φως

3 και ιδου ωφθησαν αυτοις μωσης και ηλιας μετ αυτου συλλαλουντες

4 αποκριθεισ δε ο πετρος ειπεν τω ιησου κυριε καλον εστιν ημας ωδε ειναι ει θελεις ποιησωμεν ωδε τρεις σκηνας σοι μιαν και μωση μιαν και μιαν ηλια

5 ετι αυτου λαλουντος ιδου νεφελη φωτεινη επεσκιασεν αυτους και ιδου φωνη εκ της νεφελης λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος εν ω ευδοκησα αυτου ακουετε

6 και ακουσαντες οι μαθηται επεσον επι προσωπον αυτων και εφοβηθησαν σφοδρα

7 και προσελθων ο ιησους ηψατο αυτων και ειπεν εγερθητε και μη φοβεισθε

8 επαραντες δε τους οφθαλμους αυτων ουδενα ειδον ει μη τον ιησουν μονον

9 και καταβαινοντων αυτων εκ του ορους εντειλατο αυτοις ο ιησους λεγων μηδενι ειπητε το οραμα εως ου ο υιος του ανθρωπου εκ νεκρων αναστη

10 και επηρωτησαν αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντες τι ουν οι γραμματεις λεγουσιν οτι ηλιαν δει ελθειν πρωτον

11 ο δε ιησους αποκριθεισ ειπεν αυτοις ηλιας μεν ερχεται πρωτον και αποκαταστησει παντα

12 λεγω δε υμιν οτι ηλιας ηδη ηλθεν και ουκ επεγνωσαν αυτον αλλα εποιησαν εν αυτω οσα ηθελησαν ουτως και ο υιος του ανθρωπου μελλει πασχειν υπ αυτων

13 τοτε συνηκαν οι μαθηται οτι περι ιωαννου του βαπτιστου ειπεν αυτοις

14 και ελθοντων αυτων προς τον οχλον προσηλθεν αυτω ανθρωπος γονυπετων αυτον

15 και λεγων κυριε ελεησον μου τον υιον οτι σεληνιαζεται και κακως πασχει πολλakis γαρ πιπτει εις το πυρ και πολλakis εις το υδωρ

16 και προσηνεγκα αυτον τοις μαθηταις σου και ουκ ηδυνηθησαν αυτον θεραπευσαι

17 αποκριθεισ δε ο ιησους ειπεν ω γενεα απιστος και διεστραμμενη εως ποτε εσομαι μεθ υμων εως ποτε ανεξομαι υμων φερετε μοι αυτον ωδε

18 και επιτιμησεν αυτω ο ιησους και εξηλθεν απ αυτου το δαιμονιον και εθεραπευθη ο παις απο της ωρας εκεινης

19 τοτε προσελθοντες οι μαθηται τω ιησου κατ ιδιαν ειπον δια τι ημεις ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν αυτο

20 ο δε ιησους ειπεν αυτοις δια την απιστιαν υμων αμην γαρ λεγω υμιν εαν εχητε πιστιν ως κοκκον σιναπεως ερειτε τω ορει τουτω μεταβηθι εντευθεν εκει και μεταβησεται και ουδεν αδυνατησει υμιν

21 τουτο δε το γενοσ ουκ εκπορευεται ει μη εν προσευχη και νηστεια

22 αναστρεφομενων δε αυτων εν τη γαλιλαια ειπεν αυτοις ο ιησους μελλει ο υιος του ανθρωπου παραδιδωσθαι εις χειρας ανθρωπων

23 και αποκτενουσιν αυτον και τη τριτη ημερα εγερθησεται και ελυπηθησαν σφοδρα

24 ελθοντων δε αυτων εις καπερναουμ προσηλθον οι τα διδραχμα λαμβανοντες τω πετρω και ειπον ο διδασκαλος υμων ου τελει τα διδραχμα

25 λεγει ναι και οτε εισηλθεν εις την οικιαν προεφθασεν αυτον ο ιησους λεγων τι σοι δοκει σιμων οι βασιλεις της γης απο τινων λαμβανουσιν τελη η κηνσον απο των υιων αυτων η απο των αλλοτριων

26 λεγει αυτω ο πετρος απο των αλλοτριων εφη αυτω ο ιησους αρα γε ελευθεροι εισιν οι υιοι

27 ινα δε μη σκανδαλισωμεν αυτους πορευθεισ εις την θαλασσαν βαλε αγκιστρον και τον αναβαινοντα πρωτον ιχθυον αρων και ανοιξας το

στομα αυτου ευρησεις στατηρα εκεινον λαβων
δος αυτοις αντι εμου και σου

18

¹ εν εκεινη τη ωρα προσηλθον οι μαθηται
τω ιησου λεγοντες τις αρα μειζων εστιν εν τη
βασιλεια των ουρανων

² και προσκαλεσαμενος ο ιησους παιδιον
εστησεν αυτο εν μεσω αυτων

³ και ειπεν αμην λεγω υμιν εαν μη στραφητε
και γεννησθε ως τα παιδια ου μη εισελθητε εις την
βασιλειαν των ουρανων

⁴ οστις ουν ταπεινωσει εαυτον ως το παιδιον
τουτου ουτος εστιν ο μειζων εν τη βασιλεια των
ουρανων

⁵ και ος εαν δεζηται παιδιον τοιουτον εν επι τω
ονοματι μου εμε δεχεται

⁶ ος δ αν σκανδαλιση ενα των μικρων τούτων
των πιστευοντων εις εμε συμφερει αυτω ινα
κρεμασθη μυλος ονικος εις τον τραχηλον αυτου
και καταποντισθη εν τω πελαγει της θαλασσης

⁷ ουαι τω κοσμω απο των σκανδαλων αναγκη
γαρ εστιν ελθειν τα σκανδαλα πλην ουαι τω
ανθρωπω εκεινω δι ου το σκανδαλον ερχεται

⁸ ει δε η χειρ σου η ο πους σου σκανδαλιζει σε
εκκοψον αυτα και βαλε απο σου καλον σοι εστιν
εισελθειν εις την ζωην χωλον η κυλλον η δυο
χειρας η δυο ποδας εχοντα βληθηναι εις το πυρ το
αιωνιον

⁹ και ει ο οφθαλμος σου σκανδαλιζει σε
εξελε αυτον και βαλε απο σου καλον σοι εστιν
μονοφθαλμον εις την ζωην εισελθειν η δυο
οφθαλμους εχοντα βληθηναι εις την γεενναν του
πυρος

¹⁰ ορατε μη καταφρονησητε ενος των μικρων
τούτων λεγω γαρ υμιν οτι οι αγγελοι αυτων εν
ουρανοις δια παντος βλεπουσιν το προσωπον του
πατρος μου του εν ουρανοισ

¹¹ ηλθεν γαρ ο υιος του ανθρωπου σωσαι το
απολωλος

¹² τι υμιν δοκει εαν γεννηται τινη ανθρωπω
εκατον προβατα και πλανηθη εν εξ αυτων ουχι
αφεις τα ενενηκοντα εννεα επι τα ορη πορευθεις
ζητει το πλανημενον

¹³ και εαν γεννηται ευρειν αυτο αμην λεγω υμιν
οτι χαίρει επ αυτω μαλλον η επι τοις ενενηκοντα
εννεα τοις μη πεπλανημενοις

¹⁴ ουτως ουκ εστιν θελημα εμπροσθεν του
πατρος υμων του εν ουρανοισ ινα αποληται εις
των μικρων τούτων

¹⁵ εαν δε αμαρτηση εις σε ο αδελφος σου υπαγε
και ελεγχον αυτον μεταξυ σου και αυτου μονου εαν
σου ακουση εκερδησας τον αδελφον σου

¹⁶ εαν δε μη ακουση παραλαβε μετα σου ετι ενα η
δυο ινα επι στοματος δυο μαρτυρων η τριων σταθη
παν ρημα

¹⁷ εαν δε παρακουση αυτων ειπε τη εκκλησια
εαν δε και της εκκλησιας παρακουση εστω σοι
ωσπερ ο εθνικος και ο τελωνης

¹⁸ αμην λεγω υμιν οσα εαν δησητε επι της γης
εσται δεδεμενα εν τω ουρανω και οσα εαν λυσητε
επι της γης εσται λελυμενα εν τω ουρανω

¹⁹ παλιν αμην λεγω υμιν οτι εαν δυο
υμων συμφωνησωσιν επι της γης περι παντος
πραγματος ου εαν αιτησωνται γενησεται αυτοις
παρα του πατρος μου του εν ουρανοισ

²⁰ ου γαρ εisin δυο η τρεις συνηγμενοι εις το
εμον ονομα εκει ειμι εν μεσω αυτων

²¹ τοτε προσελθων αυτω ο πετρος ειπεν κυριε
ποσακις αμαρτησει εις εμε ο αδελφος μου και
αφησω αυτω εως επτακις

²² λεγει αυτω ο ιησους ου λεγω σοι εως επτακις
αλλ εως εβδομηκοντακις επτα

²³ δια τουτο ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων
ανθρωπω βασιλει ος ηθελησεν συναραι λογον
μετα των δουλων αυτου

²⁴ αρξαμενου δε αυτου συναιρειν προσηνεχθη
αυτω εις οφειλετης μυριων ταλαντων

²⁵ μη εχοντος δε αυτου αποδουναι εκελευσεν
αυτον ο κυριος αυτου πραθηναι και την γυναικα
αυτου και τα τεκνα και παντα οσα ειχεν και
αποδοθηναι

²⁶ πεσων ουν ο δουλος προσεκυνη αυτω λεγων
κυριε μακροθυμησον επ εμοι και παντα σοι
αποδωσω

²⁷ σπλαγχνισθεις δε ο κυριος του δουλου
εκεινου απελευσεν αυτον και το δανειον αφηκεν
αυτω

²⁸ εξελθων δε ο δουλος εκεινος ευρεν ενα
των συνδουλων αυτου ος ωφειλεν αυτω εκατον
δηναρια και κρατησας αυτον επιγειν λεγων
αποδος μοι ει τι οφειλεις

²⁹ πεσων ουν ο συνδουλος αυτου εις τους ποδας
αυτου παρεκαλει αυτον λεγων μακροθυμησον επ
εμοι και αποδωσω σοι

³⁰ ο δε ουκ ηθελεν αλλα απελθων εβαλεν αυτον
εις φυλακην εως ου αποδω το οφειλομενον

³¹ ιδοντες δε οι συνδουλοι αυτου τα γενομενα
ελυπηθησαν σφοδρα και ελθοντες διεσαφησαν τω
κυριω εαυτων παντα τα γενομενα

³² τοτε προσκαλεσαμενος αυτον ο κυριος αυτου
λεγει αυτω δουλε πονηρε πασαν την οφειλην
εκεινην αφηκα σοι επει παρεκαλεσας με

³³ ουκ εδεις και σε ελειπει τον συνδουλον σου ως
και εγω σε ηλησα

³⁴ και οργισθεις ο κυριος αυτου παρεδωκεν
αυτον τοις βασανισταις εως ου αποδω παν το
οφειλομενον αυτω

³⁵ ουτως και ο πατηρ μου ο επουρανιος ποιησει
υμιν εαν μη αφητε εκαστος τω αδελφω αυτου απο
των καρδιων υμων τα παραπτωματα αυτων

19

¹ και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους τους λογους
τουτους μετρεν απο της γαλιλαιας και ηλθεν εις
τα ορια της ιουδαίας περαν του ιορδανου

² και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι και
εθεραπευσεν αυτους εκει

³ και προσηλθον αυτω οι φαρισαιοι πειραζοντες
αυτον και λεγοντες αυτω ει εξεστιν ανθρωπω
απολυσαι την γυναικα αυτου κατα πασαν αιτιαν

⁴ ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις ουκ ανεγνωτε
οτι ο ποιησας απ αρχης αρσεν και θηλυ εποησεν
αυτους

⁵ και ειπεν ενεκεν τουτου καταλειψει ανθρωπος τον πατερα και την μητερα και προσκολληθησεται τη γυναικι αυτου και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν

⁶ ωστε ουκετι ειναι δυο αλλα σαρξ μια ο ουν ο θεος συνεζευξεν ανθρωπος μη χωριζετω

⁷ λεγουσιν αυτω τι ουν μωσης ενετειλατο δουναι βιβλιον αποστασιου και απολυσαι αυτην

⁸ λεγει αυτοις οτι μωσης προς την σκληροκαρδιαν υμων επετρεψεν υμιν απολυσαι τας γυναικας υμων απ αρχης δε ου γεγονεν ουτως

⁹ λεγω δε υμιν οτι ος αν απολυση την γυναικα αυτου μη επι πορνεια και γαμηση αλλην μοιχεται και ο απολελυμενη γαμησας μοιχεται

¹⁰ λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ει ουτως εστιν η αιτια του ανθρωπου μετα της γυναικος ου συμφερει γαμησαι

¹¹ ο δε ειπεν αυτοις ουν παντα χωρουν τον λογον τουτον αλλ οis δεδοται

¹² ειναι γαρ ευνουχοι οτινες εκ κοιλιας μητρος εγεννηθησαν ουτως και ειναι ευνουχοι οτινες ευνουχισθησαν υπο των ανθρωπων και ειναι ευνουχοι οτινες ευνουχισαν εαυτους δια την βασιλειαν των ουρανων ο δυναμενος χωρειν χωρειτω

¹³ τοτε προσηνεχθη αυτω παιδια ινα τας χειρας επιθη αυτοις και προσεζηται οι δε μαθηται επιτιμησαν αυτοις

¹⁴ ο δε ιησους ειπεν αφετε τα παιδια και μη κωλυετε αυτα ελθειν προς με των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια των ουρανων

¹⁵ και επιθεις αυτοις τας χειρας επορευθη εκειθεν

¹⁶ και ιδου εις προσελθων ειπεν αυτω διδασκαλε αγαθε τι αγαθον ποιησω ινα εχω ζωην αιωνιον

¹⁷ ο δε ειπεν αυτω τι με λεγεις αγαθον ουδεις αγαθος ει μη εις ο θεος ει δε θελεις εισελθειν εις την ζωην τηρησον τα εντολας

¹⁸ λεγει αυτω ποιας ο δε ιησους ειπεν το ου φονευσεις ου μοιχευσεις ου κλεψεις ου ψευδομαρτυρησεις

¹⁹ τιμα τον πατερα και την μητερα και αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον

²⁰ λεγει αυτω ο νεανισκος παντα ταυτα εφυλαξαμην εκ νεοτητος μου τι ετι υστερω

²¹ εφη αυτω ο ιησους ει θελεις τελειος ειναι υπαγε πωλησον σου τα υπαρχοντα και δος πτωχοις και εξεις θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι

²² ακουσας δε ο νεανισκος τον λογον απηλθεν λυπομενος ην γαρ εχων κτηματα πολλα

²³ ο δε ιησους ειπεν τοις μαθηταις αυτου αμην λεγω υμιν οτι δυσκολως πλουσιος εισελευσεται εις την βασιλειαν των ουρανων

²⁴ παλιν δε λεγω υμιν ουκοπωτερον εστιν καμηλον δια τρυπηματος ραφιδος διελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν

²⁵ ακουσαντες δε οι μαθηται αυτου εξεπλησσοντο σφοδρα λεγοντες τις αρα δυναται σωθηναι

²⁶ εμβλεψας δε ο ιησους ειπεν αυτοις παρα ανθρωποις τουτο αδυνατον εστιν παρα δε θεω παντα δυνατα

²⁷ τοτε αποκριθεις ο πετρος ειπεν αυτω ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι τι αρα εσται ημιν

²⁸ ο δε ιησους ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι υμεις οι ακολουθησαντες μοι εν τη παλιγγενεσια οταν καθιση ο υιος του ανθρωπου επι θρονου δοξης αυτου καθισεσθε και υμεις επι δωδεκα θρονους κρινοντες τας δωδεκα φυλας του ισραηλ

²⁹ και πας ος αφηκεν οικιας η αδελφους η αδελφας η πατερα η μητερα η γυναικα η τεκνα η αγρους ενεκεν του ονοματος μου εκατονταπλασιονα ληφεται και ζωην αιωνιον κληρονομησει

³⁰ πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και εσχατοι πρωτοι

20

¹ ομοια γαρ εστιν η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω οικοδεσποτη οστις εξηλθεν αμα πρωιμισθωσασθαι εργατας εις τον αμπελωνα αυτου

² και συμφωνησας μετα των εργατων εκ δηναριου την ημεραν απεστειλεν αυτους εις τον αμπελωνα αυτου

³ και εξελθων περι τριτην ωραν ειδεν αλλους εστωτας εν τη αγορα αργους

⁴ και εκεινοις ειπεν υπαγετε και υμεις εις τον αμπελωνα και ο εαν η δικαιον δωσω υμιν

⁵ οι δε απηλθον παλιν εξελθων περι εκτην και ενατην ωραν εποιησεν ωσαυτως

⁶ περι δε την ενδεκατην ωραν εξελθων ευρεν αλλους εστωτας αργους και λεγει αυτοις τι ωδε εστηκατε ολην την ημεραν αργοι

⁷ λεγουσιν αυτω οτι ουδεις ημας εμισθωσατο λεγει αυτοις υπαγετε και υμεις εις τον αμπελωνα και ο εαν η δικαιον ληψεσθε

⁸ οφιας δε γενομενης λεγει ο κυριος του αμπελωνος το επιτροπω αυτου καλεσον τους εργατας και αποδος αυτοις τον μισθον αρξαμενος απο των εσχατων εως των πρωτων

⁹ και ελθοντες οι περι την ενδεκατην ωραν ελαβον ανα δηναριον

¹⁰ ελθοντες δε οι πρωτοι ενομισαν οτι πλειονα ληψονται και ελαβον και αυτοι ανα δηναριον

¹¹ λαβοντες δε εγογγυζον κατα του οικοδεσποτου

¹² λεγοντες οτι ουτοι οι εσχατοι μιαν ωραν εποιησαν και ισους ημιν αυτους εποιησας τοις βαστασαιν το βαρος της ημερας και τον καυσωνα

¹³ ο δε αποκριθεις ειπεν εις αυτων εταιρε ουκ αδικω σε ουχι δηναριου συνεφωνησας μοι

¹⁴ αρον το σον και υπαγε θελω δε τουτω τω εσχατω δουναι ως και σοι

¹⁵ η ουκ εξεστιν μοι ποιησαι ο θελω εν τοις εμοις ει ο οφθαλμος σου πονηρος εστιν οτι εγω αγαθος ειμι

¹⁶ ουτως εσονται οι εσχατοι πρωτοι και οι πρωτοι εσχατοι πολλοι γαρ ειναι κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι

¹⁷ και αναβαινων ο ιησους εις ιεροσολυμα παρελαβεν τους δωδεκα μαθητας κατ ιδιαν εν τη οδω και ειπεν αυτοις

¹⁸ ἴδου ἀναβαίνομεν εἰς ἱεροσόλυμα καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ γραμματέουσιν καὶ κατακρινούσιν αὐτὸν θανάτῳ

¹⁹ καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἐθνέσιν εἰς το ἐμπαίζειν καὶ μαστιγῶσαι καὶ σταυρῶσαι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται

²⁰ τότε προσήλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν ζεβεδαίου μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς προσκυνούσα καὶ αἰτοῦσα τι παρ' αὐτοῦ

²¹ ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ τι θέλεις λέγει αὐτῷ εἶπε ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοὶ μου εἰς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἰς ἐξ ἐκωνυμῶν σου ἐν τῇ βασιλείᾳ σου

²² ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν οὐκ οἶδατε τι αἰτεῖσθε δύνασθε πίνειν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν ἢ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι λέγουσιν αὐτῷ δύναμεθα

²³ καὶ λέγει αὐτοῖς τὸ μὲν ποτήριον μου πίεσθε καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ ἐκωνυμῶν μου οὐκ ἐστὶν ἐμὸν δούναι ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου

²⁴ καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἠγανακτήσαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν

²⁵ ὁ δὲ ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς εἶπεν οἶδατε ὅτι οἱ ἀρχόντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιαζοῦσιν αὐτῶν

²⁶ οὐχ οὕτως δὲ ἐστὶ ἐν ὑμῖν ἀλλ' ὅς ἐάν τις θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι ἐστὶ ὑμῶν διακόνος

²⁷ καὶ ὅς ἐάν τις θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος ἐστω ὑμῶν δούλος

²⁸ ὥσπερ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δούναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λῦτρον ἀντὶ πολλῶν

²⁹ καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ ἱερὺς ἠκολούθησεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς

³⁰ καὶ ἴδου δύο τυφλοὶ καθημένοι παρα τὴν ὁδὸν ἀκούσαντες ὅτι ἰησοῦς παραγῇ ἐκράξαν λέγοντες ἐλεῆσον ἡμᾶς κυρίε υἱὸς δαυὶδ

³¹ ὁ δὲ ὄχλος ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα σιωπήσωσιν οἱ δὲ μείζον ἐκράζον λέγοντες ἐλεῆσον ἡμᾶς κυρίε υἱὸς δαυὶδ

³² καὶ στας ὁ ἰησοῦς ἐφώνησεν αὐτοὺς καὶ εἶπεν τι θέλετε ποιῆσω ὑμῖν

³³ λέγουσιν αὐτῷ κυρίε ἵνα ανοιχθῶσιν ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοί

³⁴ σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν καὶ εὐθεὺς ἀνεβλεψάν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ

21

¹ καὶ ὅτε ἠγγίσαν εἰς ἱεροσόλυμα καὶ ἦλθον εἰς βῆθσαφαγὴ πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν τότε ὁ ἰησοῦς ἀπεστείλεν δύο μαθητὰς

² λέγων αὐτοῖς πορεύεσθε εἰς τὴν κωμὴν τὴν ἀπεναντί ὑμῶν καὶ εὐθεὺς ἐυρήσετε ὄνον δεδεμενὴν καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς λυσάντες ἀγαγετέ μοι

³ καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ τι ἐρεῖτε ὅτι ὁ κύριος αὐτῶν χρειαν ἔχει εὐθεὺς δὲ ἀποστελλεῖ αὐτοὺς

⁴ τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν διὰ τοῦ προφητοῦ λεγοντος

⁵ εἶπατε τῇ θυγατρὶ σιών ἴδου ὁ βασιλεὺς σου ἐρχεται σοὶ πρᾶς καὶ ἐπιβεβήκως ἐπὶ ὄνον καὶ πῶλον υἱὸν ὑποζυγίου

⁶ πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταὶ καὶ ποιήσαντες καθὼς προσέταξεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς

⁷ ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν πῶλον καὶ ἐπεθήκαν ἐπ' αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ ἐπεκαθίσεν ἐπ' αὐτῶν

⁸ ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἐστρώσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ ἄλλοι δὲ ἐκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ ἐστρωννυν ἐν τῇ ὁδῷ

⁹ οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προαγοντες καὶ οἱ ἀκολουθούντες ἐκράζον λέγοντες ὥσαννα τῷ υἱῷ δαυὶδ εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου ὥσαννα ἐν τοῖς ὑψίστοις

¹⁰ καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς ἱεροσόλυμα ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις λέγουσα τίς ἐστὶν οὗτος

¹¹ οἱ δὲ ὄχλοι ἐλεγον οὗτος ἐστὶν ἰησοῦς ὁ προφήτης ὁ ἀπὸ ναζαρετ τῆς γαλιλαίας

¹² καὶ εἰσηλθὼν εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ θεοῦ καὶ ἐξεβάλεν πάντα τοὺς πωλόντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ τὰς τραπεζὰς τῶν κολλυβιστῶν κατεστρέψεν καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλόντων τὰς περισσότερας

¹³ καὶ λέγει αὐτοῖς γεγραπταὶ ὁ οἶκος μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπηλαῖον λησῶν

¹⁴ καὶ προσήλθον αὐτῷ χωλοὶ καὶ τυφλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς

¹⁵ ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ θαύμασια ἃ ἐποίησεν καὶ τοὺς παῖδας κράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ λέγοντας ὥσαννα τῷ υἱῷ δαυὶδ ἠγανακτήσαν

¹⁶ καὶ εἶπον αὐτῷ ἀκουεῖς τι οὗτοι λέγουσιν ὁ δὲ ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς ναὶ οὐδεποτε ἀνεγνώτε ὅτι ἐκ στόματος νηπιῶν καὶ θηλαζόντων κατήρτισα αἶνον

¹⁷ καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἐξῆλθεν ἐξω τῆς πόλεως εἰς βῆθανιαν καὶ ἠύλισθη ἐκεῖ

¹⁸ πρῶτος δὲ ἐπανάγων εἰς τὴν πόλιν ἐπεινάσεν

¹⁹ καὶ ἰδὼν σὺκην μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἦλθεν ἐπ' αὐτὴν καὶ οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ μὴ φύλλα μόνον καὶ λέγει αὐτῇ μήκετι ἐκ σου καρπὸς γενήταίς ἐἰς τὸ αἰῶνα καὶ ἐξηρανθὴ παραχρῆμα ἡ σὺκη

²⁰ καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν λέγοντες πῶς παραχρῆμα ἐξηρανθὴ ἡ σὺκη

²¹ ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἐάν τις ἐχῇ πῖστιν καὶ μὴ διακρίθῃτε οὐ μόνον τὸ τῆς σὺκης ποιήσετε ἀλλὰ καὶ τῷ ὄρει τοῦτῳ εἰπῇτε ἀρθήτι καὶ βληθῇτι εἰς τὴν θάλασσαν γενήσεται

²² καὶ πάντα ὅσα ἐάν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες λήψετε

²³ καὶ ἔλθοντι αὐτῷ εἰς τὸ ἱερὸν προσήλθον αὐτῷ διδασκόντι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ λέγοντες ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς καὶ τίς σοι ἐδῶκεν τὴν ἐξουσίαν ταυτήν

²⁴ ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς ἐρωτήσω ὑμᾶς καγὼ λόγον ἑνῶν ἐάν εἰπῇτε μοι καγὼ ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ

²⁵ το βάπτισμα ιωαννου ποθεν ην εξ ουρανου η εξ ανθρωπων οι δε διελογιζοντο παρ εαυτοις λεγοντες εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει ημιν δια τι ουν ουκ επιστευσατε αυτω

²⁶ εαν δε ειπωμεν εξ ανθρωπων φοβουμεθα τον οχλον παντες γαρ εχουσιν τον ιωαννην ως προφητην

²⁷ και αποκριθεντες τω ιησου ειπον ουκ οίδαμεν εφη αυτοις και αυτοσ ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω

²⁸ τι δε υμιν δοκει ανθρωπος ειχεν τεκνα δυο και προσελθων τω πρωτω ειπεν τεκνον υπαγε σημερον εργαζου εν τω αμπελωνι μου

²⁹ ο δε αποκριθεις ειπεν ου θελω υστερον δε μεταμεληθεις απηλθεν

³⁰ και προσελθων τω δευτερω ειπεν ωσαυτως ο δε αποκριθεις ειπεν εγω κυριε και ουκ απηλθεν

³¹ τισ εκ των δυο εποιησεν το θελημα του πατροσ λεγουσιν αυτω ο πρωτος λεγει αυτοις ο ιησουσ αμην λεγω υμιν οτι οι τελωναι και αι πορναι προαγουσιν υμασ εις την βασιλειαν του θεου

³² ηλθεν γαρ προς υμασ ιωαννης εν οδω δικαιοσυνησ και ουκ επιστευσατε αυτω οι δε τελωναι και αι πορναι επιστευσαν αυτω υμεις δε ιδοντες ου μετεμεληθητε υστερον του πιστευσαι αυτω

³³ αλλην παραβολην ακουσατε ανθρωπος τισ ην οικοδεσποτης οστις εφυντευσεν αμπελωνα και φραγμαν αυτω περιεθηκεν και ωρυξεν εν αυτω ληνον και ωκοδομησεν πυργον και εξεδото αυτον γεωργοις και απεδημησεν

³⁴ οτε δε ηγγισεν ο καιροσ των καρπων απεστειλεν τουσ δουλους αυτου προς τουσ γεωργουσ λαβειν τουσ καρπουσ αυτου

³⁵ και λαβοντες οι γεωργοι τουσ δουλους αυτου ον μεν εδειραν ον δε απεκτειναν ον δε ελιθοβολησαν

³⁶ παλιν απεστειλεν αλλουσ δουλους πλειονασ των πρωτων και εποιησαν αυτοισ ωσαυτωσ

³⁷ υστερον δε απεστειλεν προς αυτουσ τον υιον αυτου λεγων εντραπησονται τον υιον μου

³⁸ οι δε γεωργοι ιδοντες τον υιον ειπον εν εαυτοις ουτοσ εστιν ο κληρονομοσ δευτε αποκτεινωμεν αυτον και κατασχωμεν την κληρονομιαν αυτου

³⁹ και λαβοντες αυτον εξεβαλον εξω του αμπελωνοσ και απεκτειναν

⁴⁰ οταν ουν ελθη ο κυριοσ του αμπελωνοσ τι ποιησει τοις γεωργοις εκεινοις

⁴¹ λεγουσιν αυτω κακουσ κακωσ απολεσει αυτοουσ και τον αμπελωνα εκδωσεται αλλοις γεωργοις οιτινες αποδωσουσιν αυτω τουσ καρπουσ εν τοις καιροις αυτω

⁴² λεγει αυτοις ο ιησουσ ουδεποτε ανεγνωτε εν ταις γραφαις λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτοσ εγενηθη εις κεφαλην γωνιασ παρα κυριον εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων

⁴³ δια τουτο λεγω υμιν οτι αρθησεται αφ υμων η βασιλεια του θεου και δοθησεται εθνει ποιουντι τουσ καρπουσ αυτησ

⁴⁴ και ο πεσων επι τον λιθον τουτον συνθλασθησεται εφ ον δ αν πεση λικμησει αυτον

⁴⁵ και ακουσαντες οι αρχιερεισ και οι φαρισαιοι τασ παραβολασ αυτου εγνωσαν οτι περι αυτων λεγει

⁴⁶ και ζητουντες αυτον κρατησαι εφοβηθησαν τουσ οχλουσ επειδη ως προφητην αυτον ειχον

22

¹ και αποκριθεισ ο ιησουσ παλιν ειπεν αυτοις εν παραβολαις λεγων

² ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω βασιλει οστις εποιησεν γαμουσ τω υιω αυτου

³ και απεστειλεν τουσ δουλους αυτου καλεσαι τουσ κεκλημενουσ εις τουσ γαμουσ και ουκ ηθελον ελθειν

⁴ παλιν απεστειλεν αλλουσ δουλους λεγων ειπατε τοις κεκλημενοις ιδου το αριστον μου ητοιμασα οι ταυροι μου και τα σιτιστα τεθυμενα και παντα ετοιμα δευτε εις τουσ γαμουσ

⁵ οι δε αμελησαντες απηλθον ο μεν εις τον ιδιον αγρον ο δε εις την εμποριαν αυτου

⁶ οι δε λοιποι κρατησαντες τουσ δουλους αυτου υβρισαν και απεκτειναν

⁷ και ακουσασ ο βασιλευσ εκεινοσ ωργισθη και πεμφσας τα στρατευματα αυτου απωλεσεν τουσ φονεισ εκεινουσ και την πολιν αυτων ενεπρησεν

⁸ τοτε λεγει τοις δουλοις αυτου ο μεν γαμοσ ετοιμοσ εστιν οι δε κεκλημενοι ουκ ησαν αξιοι

⁹ πορευεσθε ουν επι τασ διεξοδουσ των οδων και οσουσ αν ευρητε καλεσατε εις τουσ γαμουσ

¹⁰ και εξελθοντες οι δουλοι εκεινοι εις τασ οδουσ συνηγαγον παντασ οσουσ ευρον πονηρουσ τε και αγαθουσ και επλησθη ο γαμοσ ανακειμενων

¹¹ εισελθων δε ο βασιλευσ θεασασθαι τουσ ανακειμενουσ ειδεν εκει ανθρωπον ουκ ενδεδυμενον ενδυμα γαμου

¹² και λεγει αυτω εταιρε πως εισηλθες ωδε μη εχων ενδυμα γαμου ο δε εφριμωθη

¹³ τοτε ειπεν ο βασιλευσ τοις διακονοις δησαντες αυτου ποδασ και χειρασ αρατε αυτον και εκβαλετε εις το σκοτοσ το εξωτερον εκει εσται ο κλαυθμοσ και ο βρυγμοσ των οδοντων

¹⁴ πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι

¹⁵ τοτε πορευθεντες οι φαρισαιοι συμβουλιον ελαβον οπωσ αυτον παγιδουσιν εν λογω

¹⁶ και αποστελλουσιν αυτω τουσ μαθητασ αυτων μετα των ηρωδιανων λεγοντες διδασκαλε οίδαμεν οτι αληθησ ει και την οδον του θεου εν αληθεια διδασκεισ και ου μελει σοι περι ουδενοσ ου γαρ βλεπεισ εις προσωπον ανθρωπων

¹⁷ ειπε ουν ημιν τι σοι δοκει εξεστιν δουναι κηνσον καισαρι η ου

¹⁸ γνουσ δε ο ιησουσ την πονηριαν αυτων ειπεν τι με πειραζετε υποκριται

¹⁹ επιδειξατε μοι το νομισμα του κηνσου οι δε προσηνεγκαν αυτω δηναριον

²⁰ και λεγει αυτοις τινοσ η εικων αυτη και η επιγραφη

²¹ λεγουσιν αυτω καισαροσ τοτε λεγει αυτοις αποδοτε ουν τα καισαροσ καισαρι και τα του θεου τω θεω

22 και ακουσαντες εθαυμασαν και αφεντες αυτον απηλθον

23 εν εκεινη τη ημερα προσηλθον αυτω σαδδουκαιοι οι λεγοντες μη ειναι αναστασιν και επηρωτησαν αυτον

24 λεγοντες διδασκαλε μωση ειπεν εαν τις αποθανη μη εχων τεκνα επιγαμβρευσει ο αδελφος αυτου την γυναικα αυτου και αναστησει σπερμα τω αδελφω αυτου

25 ησαν δε παρ ημιν επτα αδελφοι και ο πρωτος γαμησας ετελευτησεν και μη εχων σπερμα αφηκεν την γυναικα αυτου τω αδελφω αυτου

26 ομοιως και ο δευτερος και ο τριτος εως των επτα

27 υστερον δε παντων απεθανεν και η γυνη

28 εν τη ουν αναστασει τινος των επτα εσται γυνη παντες γαρ εσχον αυτην

29 αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτοις πλανασθε μη ειδοτες τας γραφας μηδε την δυναμιν του θεου

30 εν γαρ τη αναστασει ουτε γαμουσιν ουτε εκγαμιζονται αλλ ως αγγελιοι του θεου εν ουρανω εισιν

31 περι δε της αναστασεως των νεκρων ουκ ανεγνωτε το ρηθεν υμιν υπο του θεου λεγοντος

32 εγω ειμι ο θεος αβρααμ και ο θεος ισαακ και ο θεος ιακωβ ουκ εστιν ο θεος θεος νεκρων αλλα ζωντων

33 και ακουσαντες οι οχλοι εξεπλησσαντο επι τη διδαχη αυτου

34 οι δε φαρισαιοι ακουσαντες οτι εφιμωσεν τους σαδδουκαιους συνηχθησαν επι το αυτο

35 και επηρωτησεν εις εξ αυτων νομικος πειραζων αυτον και λεγων

36 διδασκαλε ποια εντολη μεγαλη εν τω νομω

37 ο δε ιησους εφη αυτω αγαπησεις κυριον τον θεον σου εν ολη καρδια σου και εν ολη ψυχη σου και εν ολη τη διανοια σου

38 αυτη εστιν πρωτη και μεγαλη εντολη

39 δευτερα δε ομοια αυτη αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον

40 εν ταυταις ταις δυσιν εντολαις ολος ο νομος και οι προφηται κρεμανται

41 συνηγμενων δε των φαρισαιων επηρωτησεν αυτους ο ιησους

42 λεγων τι υμιν δοκει περι του χριστου τινος υιος εστιν λεγουσιν αυτω του δαυιδ

43 λεγει αυτοις πως ουν δαυιδ εν πνευματι κυριον αυτον καλει λεγων

44 ειπεν ο κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου

45 ει ουν δαυιδ καλει αυτον κυριον πως υιος αυτου εστιν

46 και ουδεις εδυνато αυτω αποκριθηαι λογον ουδε ετολησεν τις απ εκεινης της ημερας επηρωτησαι αυτον ουκετι

23

1 τοτε ο ιησους ελαλησεν τοις οχλοις και τοις μαθηταις αυτου

2 λεγων επι της μωσεως καθεδρας εκαθισαν οι γραμματεις και οι φαρισαιοι

3 παντα ουν οσα εαν ειπωσιν υμιν τηρειν τηρειτε και ποιειτε κατα δε τα εργα αυτων μη ποιειτε λεγουσιν γαρ και ου ποιουσιν

4 δεσμεουσιν γαρ φορτια βαρεα και δυσβαστακτα και επιτιθεασιν επι τους ωμους των ανθρωπων τω δε δακτυλω αυτων ου θελουσιν κινησαι αυτα

5 παντα δε τα εργα αυτων ποιουσιν προς το θαθηναι τοις ανθρωποις πλατυνουσιν δε τα φυλακτηρια αυτων και μεγαλυνουσιν τα κρασπεδα των ιματιων αυτων

6 φιλουσιν τε την πρωτοκλισιαν εν τοις δειπνοις και τας τας πρωτοκαθεδρας εν ταις συναγωγαίς

7 και τους ασπασμους εν ταις αγοραις και καλεισθαι υπο των ανθρωπων ραββι ραββι

8 υμεις δε μη κληθητε ραββι εις γαρ εστιν υμων ο καθηγητης ο χριστος παντες δε υμεις αδελφοι εστε

9 και πατερα μη καλεσητε υμων επι της γης εις γαρ εστιν ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις

10 μηδε κληθητε καθηγηται εις γαρ υμων εστιν ο καθηγητης ο χριστος

11 ο δε μειζων υμων εσται υμων διακονος

12 οστις δε υψωσει εαυτον ταπεινωθησεται και οστις ταπεινωσει εαυτον υψωθησεται

13 ουαι δε υμιν γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται οτι κατεσθiete τας οικιας των χηρων και προφασει μακρα προσευχομενοι δια τουτο ληψεσθε περισσοτερον κριμα

14 ουαι υμιν γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται οτι κλειετε την βασιλειαν των ουρανων εμπροσθεν των ανθρωπων υμεις γαρ ουκ εισερχεσθε ουδε τους εισερχομενους αφιετε εισελθειν

15 ουαι υμιν γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται οτι περιεγετε την θαλασσαν και την ξηραν ποιησαι ενα προσηλυτον και οταν γενηται ποιειτε αυτον υιον γεενης διπλοτερον υμων

16 ουαι υμιν οδηγοι τυφλοι οι λεγοντες ος αν ομοση εν τω ναω ουδεν εστιν ος δ αν ομοση εν τω χρυσω του ναου οφειλει

17 μωροι και τυφλοι τισ γαρ μειζων εστιν ο χρυσος η ο ναος ο αγιαζων τον χρυσον

18 και ος εαν ομοση εν τω θυσιαστηριω ουδεν εστιν ος δ αν ομοση εν τω δωρω τω επανω αυτου οφειλει

19 μωροι και τυφλοι τι γαρ μειζον το δωρον η το θυσιαστηριον το αγιαζον το δωρον

20 ο ουν ομοσας εν τω θυσιαστηριω ομνυει εν αυτω και εν πασιν τοις επανω αυτου

21 και ο ομοσας εν τω ναω ομνυει εν αυτω και εν τω κατοικησαντι αυτον

22 και ο ομοσας εν τω ουρανω ομνυει εν τω θρονω του θεου και εν τω καθημενω επανω αυτου

23 ουαι υμιν γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται οτι αποδεκατοτε το ηδουσμον και το ανηθον και το κυμινον και αφηκατε τα βαρυτερα του νομου την κρισιν και τον ελεον και την πιστιν ταυτα εδει ποιησαι κακεινα μη αφιεναι

²⁴ ὁδηγοὶ τυφλοὶ οἱ διυλίζοντες τὸν κωνῶπα τὴν δε καμῆλον καταπίνοντες

²⁵ οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταὶ ὅτι καθαρίζετε τὸ ἐξώθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος ἐσώθεν δὲ γεμύουσιν ἐξ ἀρπαγῆς καὶ ἀδικίας

²⁶ φαρίσαιε τυφλε καθαρίσον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος ἵνα γενῆται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρὸν

²⁷ οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταὶ ὅτι παρομοιάζετε ταφούς κεκολλημένους οἰτίνες ἐξώθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι ἐσώθεν δὲ γεμύουσιν ὅσπερ νεκρῶν καὶ πασῆς ἀκαθαρσίας

²⁸ οὕτως καὶ ὑμεῖς ἐξώθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι ἐσώθεν δὲ μέστοι ἐστέ ὑποκρισεὺς καὶ ἀνομία

²⁹ οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταὶ ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς ταφούς τῶν προφητῶν καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων

³⁰ καὶ λέγετε εἰ ἡμεν ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν οὐκ ἂν ἡμεν κοινῶνοι αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν προφητῶν

³¹ ὥστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς ὅτι υἱοὶ ἐστέ τῶν φονευσαντῶν τοὺς προφῆτας

³² καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν

³³ ὅφεις γεννημὰ ἐχιδνῶν πῶς φυγῆτε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεννήτης

³⁴ διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφῆτας καὶ σοφοὺς καὶ γραμματεῖς καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσατε καὶ ἐξ αὐτῶν μαστιγώσατε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν

³⁵ ὥπως ἐλθῇ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος ἀβὲλ τοῦ δικαίου ἕως τοῦ αἵματος ζαχαρίου υἱοῦ βαρὰχίου ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου

³⁶ ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἡξεῖ πάντα ταῦτα ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην

³⁷ ἱερουσαλὴμ ἱερουσαλὴμ ἡ ἀποκτενοῦσα τοὺς προφῆτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτὴν ποσάκις ἠθελῆσα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου ὃν τρόπον ἐπισυναγεῖ ὄρνιθα τὴν νοστίαν ἐαυτῆς ὑπο τὰς πτερύγας καὶ οὐκ ἠθελήσατε

³⁸ ἰδοὺ ἀφιεταὶ ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἐρημὸς

³⁹ λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι μὴ με ἴδῃτε ἀπ' ἄρτι ἕως ἀν' εἰπῇτε εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου

24

¹ καὶ ἐξελθὼν ὁ ἰησοῦς ἐπορεύετο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ καὶ προσήλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπιδείξαι αὐτὰς οἰκοδομας τοῦ ἱεροῦ

² ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς οὐ βλέπετε πάντα ταῦτα ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐ μὴ ἀφεθῇ ὡδε λίθος ἐπὶ λίθον ὃς οὐ καταλυθῇται

³ καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ οὐροῦ τῶν ἐλαιῶν προσήλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν λέγοντες εἶπε ἡμῖν ποτε ταῦτα ἐσθαι καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας καὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος

⁴ καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς βλέπετε μὴ τίς ὑμᾶς πλανήσῃ

⁵ πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματι μου λέγοντες ἐγὼ εἰμὶ ὁ χριστὸς καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν

⁶ μέλλετε δὲ ἀκούειν πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων ὁράτε μὴ θροεῖσθε δεῖ γὰρ πάντα γενεσθαι ἀλλ' οὐπω ἐστὶν τὸ τέλος

⁷ ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν καὶ ἐσονται λιμοὶ καὶ λοιμοὶ καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους

⁸ πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὧδινων

⁹ τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλίψιν καὶ ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς καὶ ἐσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομα μου

¹⁰ καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοὶ καὶ ἀλλήλους παραδώσουσιν καὶ μισήσουσιν ἀλλήλους

¹¹ καὶ πολλοὶ ψευδοπροφήται ἐγερθήσονται καὶ πλανήσουσιν πολλοὺς

¹² καὶ διὰ τὴν πληθύνειν τὴν ἀνομίαν ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν

¹³ ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται

¹⁴ καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ εἰς μάρτυριον πᾶσιν τοῖς ἐθνεσιν καὶ τότε ἡξεῖ τὸ τέλος

¹⁵ ὅταν οὖν ἴδῃτε τὸ βδελύγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ρηθὲν διὰ δανιὴλ τοῦ προφήτου ἐστὼς ἐν τόπῳ ἁγίῳ ὁ ἀναγινώσκων νοείτω

¹⁶ τότε οἱ ἐν τῇ ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη

¹⁷ ὁ ἐπὶ τοῦ δωματός μὴ καταβαίνειτω ἀραι τὰ ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ

¹⁸ καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ μὴ ἐπιστρέψατω ὀπίσω ἀραι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ

¹⁹ οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις

²⁰ προσερχεσθε δὲ ἵνα μὴ γενῆται ἡ φυγὴ ὑμῶν χεῖμωνος μὴδὲ σαββάτου

²¹ ἐσθαι γὰρ τότε θλίψις μεγάλη οἷα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν οὐδ' οὐ μὴ γενῆται

²² καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ διὰ δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς κολοβώθησονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι

²³ τότε ἐὰν τίς ὑμῖν εἴπῃ ἰδοὺ ὡδε ὁ χριστὸς ἢ ὡδε μὴ πιστευσήτε

²⁴ ἐγερθήσονται γὰρ ψευδοχριστοὶ καὶ ψευδοπροφήται καὶ δώσουσιν σημεῖα μεγάλα καὶ τεράτα ὥστε πλανῆσαι εἰ δυνατόν καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς

²⁵ ἰδοὺ προεῖρηκα ὑμῖν

²⁶ ἐὰν οὖν εἰπῶσιν ὑμῖν ἰδοὺ ἐν τῇ ἐρημῷ ἐστὶν μὴ ἐξέλθῃτε ἰδοὺ ἐν τοῖς ταμείοις μὴ πιστευσήτε

²⁷ ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν οὕτως ἐσθαι καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου

²⁸ ὅπου γὰρ ἐὰν ἡ τὸ πτώμα ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ αἵετοι

²⁹ εὐθεὺς δὲ μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἡλῖος σκοτισθήσεται καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς καὶ οἱ ἀστέρες πέσουνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται

³⁰ και τότε φανησεται το σημειον του υιου του ανθρωπου εν τω ουρανω και τότε κοψονται πασαι αι φυλαι της γης και οψονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον επι των νεφελων του ουρανου μετα δυναμειωσ και δοξης πολλης

³¹ και αποστελει τους αγγελους αυτου μετα σαλπιγγος φωνης μεγαλης και επισυναξουσιν τους εκλεκτους αυτου εκ των τεσσαρων ανεμων απ ακρων ουρανων εως ακρων αυτων

³² απο δε της συκης μαθετε την παραβολην οταν ηδη ο κλαδος αυτης γενηται απαλος και τα φυλλα εκφυη γινωσκετε οτι εγγυσ το θερος

³³ ουτως και υμεις οταν ιδητε ταυτα παντα γινωσκετε οτι εγγυσ εστιν επι θυραις

³⁴ αμην λεγω υμιν ου μη παρελθη η γενεα αυτη εως αν παντα ταυτα γενηται

³⁵ ο ουρανος και η γη παρελευσονται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν

³⁶ περι δε της ημερας εκεινης και ωρας ουδεις οιδεν ουδε οι αγγελοι των ουρανων ει μη ο πατηρ μου μονος

³⁷ ωπερ δε αι ημεραι του νωε ουτως εσται και η παρουσια του υιου του ανθρωπου

³⁸ ωπερ γαρ ησαν εν ταις ημεραις ταις προ του κατακλυσμου τρωγοντες και πινοντες γαμουντες και εκγαμιζοντες αχρι ης ημερας εισηλθεν νωε εις την κιβωτον

³⁹ και ουκ εγνωσαν εως ηλθεν ο κατακλυσμος και ηρην απαντας ουτως εσται και η παρουσια του υιου του ανθρωπου

⁴⁰ τοτε δυο εσονται εν τω αγρω ο εις παραλαμβανεται και ο εις αφιεται

⁴¹ δυο αληθουσαι εν τω μυλωνι μια παραλαμβανεται και μια αφιεται

⁴² γρηγορειτε ουν οτι ουκ οιδате ποια ωρα ο κυριος υμων ερχεται

⁴³ εκεινο δε γινωσκετε οτι ει ηδει ο οικοδομοτης ποια φυλακη ο κλεπτης ερχεται εγρηγορησεν αν και ουκ αν εισαεν διορυγιαν την οικιαν αυτου

⁴⁴ δια τουτο και υμεις γινεσθε ετοιμοι οτι η ωρα ου δοκειτε ο υιος του ανθρωπου ερχεται

⁴⁵ τις αρα εστιν ο πιστος δουλος και φρονιμος ον κατεστησεν ο κυριος αυτου επι της θεραπειας αυτου του διδοναι αυτοις την τροφην εν καιρω

⁴⁶ μακαριος ο δουλος εκεινος ον ελθων ο κυριος αυτου ευρησει ποιουντα ουτως

⁴⁷ αμην λεγω υμιν οτι επι πασιν τοις υπαρχουσιν αυτου καταστησει αυτον

⁴⁸ εαν δε ειπη ο κακος δουλος εκεινος εν τη καρδια αυτου χρονιζει ο κυριος μου ελθειν

⁴⁹ και αρξεται τυπειν τους συνδουλους εσθιειν δε και πινειν μετα των μεθυοντων

⁵⁰ ηξει ο κυριος του δουλου εκεινου εν ημερα η ου προσδοκα και εν ωρα η ου γινωσκει

⁵¹ και διχοτομησει αυτον και το μερος αυτου μετα των υποκριτων θησει εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων

25

¹ τοτε ομοιωθησεται η βασιλεια των ουρανων δεκα παρθενοι αιτινες λαβουσαι τας λαμπαδας

αυτων εξηλθον εις απαντησιν του νυμφιου

² πεντε δε ησαν εξ αυτων φρονιμοι και αι πεντε μωραι

³ αιτινες μωραι λαβουσαι τας λαμπαδας αυτων ουκ ελαβον μεθ εαυτων ελαιον

⁴ αι δε φρονιμοι ελαβον ελαιον εν τοις αγγειοις αυτων μετα των λαμπαδων αυτων

⁵ χρονιζοντος δε του νυμφιου ενυσταζαν πασαι και εκαθευδον

⁶ μεσησ δε νυκτος κραυγη γεγονεν ιδου ο νυμφιος ερχεται εξερχεσθε εις απαντησιν αυτου

⁷ τοτε ηγερθησαν πασαι αι παρθενοι εκειναι και εκοσμησαν τας λαμπαδας αυτων

⁸ αι δε μωραι ταις φρονιμοις ειπον δοτε ημιν εκ του ελαιου υμων οτι αι λαμπαδες ημων σβεννυνται

⁹ απεκριθησαν δε αι φρονιμοι λεγουσαι μηποτε ουκ αρκεση ημιν και υμιν πορευεσθε δε μαλλον προς τουτο πωλουντασ και αγορασατε εαυταις

¹⁰ απερχομενων δε αυτων αγορασαι ηλθεν ο νυμφιος και αι ετοιμοι εισηλθον μετ αυτου εις τους γαμους και εκλεισθη η θυρα

¹¹ υστερον δε ερχονται και αι λοιπαι παρθενοι λεγουσαι κυριε κυριε ανοιξον ημιν

¹² ο δε αποκριθεις ειπεν αμην λεγω υμιν ουκ οίδα υμας

¹³ γρηγορειτε ουν οτι ουκ οιδате την ημεραν ουδε την ωραν εν η ο υιος του ανθρωπου ερχεται

¹⁴ ωπερ γαρ ανθρωπος αποδημων εκαλεσεν τους ιδιους δουλους και παρεδωκεν αυτοις τα υπαρχοντα αυτου

¹⁵ και ω μεν εδωκεν πεντε ταλαντα ω δε δυο ω δε εν εκαστω κατα την ιδιαν δυναμιν και απεδιμηρσεν ευθεως

¹⁶ πορευθεισ δε ο τα πεντε ταλαντα λαβων ειργασατο εν αυτοις και εποιησεν αλλα πεντε ταλαντα

¹⁷ ωσαυτως και ο τα δυο εκερδησεν και αυτοσ αλλα δυο

¹⁸ ο δε το εν λαβων απελθων ωρυζεν εν τη γη και απεκυρσεν το αργυριον του κυριου αυτου

¹⁹ μετα δε χρονον πολυον ερχεται ο κυριος των δουλων εκεινων και συναιρει μετ αυτων λογον

²⁰ και προσελθων ο τα πεντε ταλαντα λαβων προσηνεγκεν αλλα πεντε ταλαντα λεγων κυριε πεντε ταλαντα μοι παρεδωκας ιδε αλλα πεντε ταλαντα εκερδησα επ αυτοις

²¹ εφη δε αυτω ο κυριος αυτου ευ δουλε αγαθε και πιστε επι ολιγα ης πιστος επι πολλων σε καταστησω εισελθε εις την χαραν του κυριου σου

²² προσελθων δε και ο τα δυο ταλαντα λαβων ειπεν κυριε δυο ταλαντα μοι παρεδωκας ιδε αλλα δυο ταλαντα εκερδησα επ αυτοις

²³ εφη αυτω ο κυριος αυτου ευ δουλε αγαθε και πιστε επι ολιγα ης πιστος επι πολλων σε καταστησω εισελθε εις την χαραν του κυριου σου

²⁴ προσελθων δε και ο το εν ταλαντον ειληφωσ ειπεν κυριε εγνωσ σε οτι σκληρος ει ανθρωπος θεριζων οπου ουκ εσπειρας και συναγων οθεν ου διεσκορπισας

²⁵ και φοβηθεις απελθων εκρυψα το ταλαντον σου εν τη γη ιδε εχεις το σον

²⁶ αποκρίθεισ δε ο κυριος αυτου ειπεν αυτω πονηρε δουλε και οκνηρε ηδεις οτι θεριζω ουπου ουκ εσπειρα και συναγω οθεν ου διεσκορπισα

²⁷ εδει ουν σε βαλιν το αργυριον μου τοις τραπέζιταις και ελθων εγω εκομισαμην αν το εμον ουν τοκω

²⁸ αρατε ουν απ αυτου το ταλαντον και δοτε τω εχοντι τα δεκα ταλαντα

²⁹ τω γαρ εχοντι παντι δοθησεται και περισσευθησεται απο δε του μη εχοντος και ο εχει αρθησεται απ αυτου

³⁰ και τον αχρειον δουλον εκβαλετε εις το σκοτος το εξωτερον εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων

³¹ οταν δε ελθη ο υιος του ανθρωπου εν τη δοξη αυτου και παντες οι αγιοι αγγελοι μετ αυτου τοτε καθισει επι θρονου δοξης αυτου

³² και συναχθησεται εμπροσθεν αυτου παντα τα εθνη και αφοριει αυτους απ αλληλων ωσπερ ο ποιμην αφοριζει τα προβατα απο των εριφων

³³ και οτσειει τα μεν προβατα εκ δεξιων αυτου τα δε εριφια εξ ευωνυμων

³⁴ τοτε ερει ο βασιλευς τοις εκ δεξιων αυτου δευτε οι ευλογημενοι του πατρος μου κληρονομησατε την ητοιμασμενην υμιν βασιλειαν απο καταβολης κοσμου

³⁵ επεινασα γαρ και εδωκατε μοι φαγειν εδιψησα και εποτισατε με ξενος ημην και συνηγαγετε με

³⁶ γυμνος και περιεβαλετε με ησθενησα και επεσκεψασθε με εν φυλακη ημην και ηλθετε προς με

³⁷ τοτε αποκριθουνται αυτω οι δικαιοι λεγοντες κυριε ποτε σε ειδομεν πεινωντα και εθρεψαμεν η διψωντα και εποτισαμεν

³⁸ ποτε δε σε ειδομεν ξενον και συνηγαγομεν η γυμνον και περιεβαλομεν

³⁹ ποτε δε σε ειδομεν ασθενη η εν φυλακη και ηλθομεν προς σε

⁴⁰ και αποκρίθεισ ο βασιλευς ερει αυτοις αμην λεγω υμιν εφ οσον εποιησατε ενι τούτων των αδελφων μου των ελαχιστων εμοι εποιησατε

⁴¹ τοτε ερει και τοις εξ ευωνυμων πορευεσθε απ εμου οι κατηραμενοι εις το πυρ το αιωνιον το ητοιμασμενον τω διαβολω και τοις αγγελοις αυτου

⁴² επεινασα γαρ και ουκ εδωκατε μοι φαγειν εδιψησα και ουκ εποτισατε με

⁴³ ξενος ημην και ου συνηγαγετε με γυμνος και ου περιεβαλετε με ασθενησ και εν φυλακη και ουκ επεσκεψασθε με

⁴⁴ τοτε αποκριθουνται και αυτοι λεγοντες κυριε ποτε σε ειδομεν πεινωντα η διψωντα η ξενον η γυμνον η ασθενη η εν φυλακη και ου διηκονησαμεν σοι

⁴⁵ τοτε αποκριθησεται αυτοις λεγων αμην λεγω υμιν εφ οσον ουκ εποιησατε ενι τούτων των ελαχιστων ουδε εμοι εποιησατε

⁴⁶ και απελευσονται ουτοι εις κολασιν αιωνιον οι δε δικαιοι εις ζωην αιωνιον

26

¹ και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους παντας τους λογους τουτους ειπεν τοις μαθηταις αυτου

² οιδατε οτι μετα δυο ημερας το πασχα γινεται και ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις το σταυρωθηναι

³ τοτε συνηχθησαν οι αρχιερεις και οι γραμματεις και οι πρεσβυτεροι του λαου εις την αυλην του αρχιερεως του λεγομενου καιαφα

⁴ και συνεβουλευσαντο ινα τον ιησουν δολω κρατησωσιν και αποκτεινωσιν

⁵ ελεγον δε μη εν τη εορτη ινα μη θορυβος γενηται εν τω λαω

⁶ του δε ιησου γενομενου εν βηθανια εν οικια σιμωνος του λεπρου

⁷ προσηλθεν αυτω γυνη αλαβαστρον μυρου εχουσα βαρυτιμου και κατεχεεν επι την κεφαλην αυτου ανακειμενου

⁸ ιδοντες δε οι μαθηται αυτου ηγανακτησαν λεγοντες εις τι η απωλεια αυτη

⁹ ηδυνατο γαρ τουτο το μυρον πραθηναι πολλου και δοθηναι πτωχοις

¹⁰ γνους δε ο ιησους ειπεν αυτοις τι κοπους παρεχετε τη γυναικι εργον γαρ καλον ειργασατο εις εμε

¹¹ παντοτε γαρ τους πτωχους εχετε μεθ εαυτων εμε δε ου παντοτε εχετε

¹² βαλουσα γαρ αυτη το μυρον τουτο επι του σωματος μου προς το ενταφιασαι με εποιησεν

¹³ αμην λεγω υμιν ουπου εαν κηρυχθη το ευαγγελιον τουτο εν ολω τω κοσμω λαληθησεται και ο εποιησεν αυτη εις μνημοσυνον αυτης

¹⁴ τοτε πορευθεισ εις των δωδεκα ο λεγομενος ιουδας ισκαριωτης προς τους αρχιερεις

¹⁵ ειπεν τι θελετε μοι δουναι καγω υμιν παραδωσω αυτον οι δε εστησαν αυτω τριακοντα αργυρια

¹⁶ και απο τοτε εξητει ευκαιριαν ινα αυτον παραδω

¹⁷ τη δε πρωτη των αζυμων προσηλθον οι μαθηται τω ιησου λεγοντες αυτω που θελεισ ετοιμασομεν σοι φαγειν το πασχα

¹⁸ ο δε ειπεν υπαγετε εις την πολιν προς τον δεινα και ειπατε αυτω ο διδασκαλος λεγει ο καιρος μου εγγυς εστιν προς σε ποιω το πασχα μετα των μαθητων μου

¹⁹ και εποιησαν οι μαθηται ως συνεταξεν αυτοις ο ιησους και ητοιμασαν το πασχα

²⁰ οψιας δε γενομενης ανεκειτο μετα των δωδεκα

²¹ και εσθιοντων αυτων ειπεν αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με

²² και λυπουμενοι σφοδρα ηρξαντο λεγειν αυτω εκαστος αυτων μητι εγω ειμι κυριε

²³ ο δε αποκριθεισ ειπεν ο εμβαψας μετ εμου εν τω τρυβλιω την χειρα ουτος με παραδωσει

²⁴ ο μεν υιος του ανθρωπου υπαγει καθως γεγραπται περι αυτου ουαι δε τω ανθρωπω εκεινω δι ου ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται καλον ην αυτω ει ουκ εγεννηθη ο ανθρωπος εκεινος

²⁵ αποκριθεισ δε ιουδας ο παραδιδους αυτον ειπεν μητι εγω ειμι ραββι λεγει αυτω συ ειπας

26 εσθιοντων δε αυτων λαβων ο ιησους τον αρτον και ευχαριστησας εκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις και ειπεν λαβετε φαγετε τουτο εστιν το σωμα μου

27 και λαβων το ποτηριον και ευχαριστησας εδωκεν αυτοις λεγων πιετε εξ αυτου παντες

28 τουτο γαρ εστιν το αιμα μου το της καινης διαθηκης το περι πολλων εκχυνομενον εις αφεσιν αμαρτιων

29 λεγω δε υμιν οτι ου μη πιω απ αρτι εκ τουτου του γεννηματος της αμπελου εως της ημερας εκεινης οταν αυτο πινω μεθ υμων καινον εν τη βασιλεια του πατρος μου

30 και μνησαντες εξηλθον εις το ορος των ελαιων

31 τοτε λεγει αυτοις ο ιησους παντες υμεις σκανδαλισθησεσθε εν εμοι εν τη νυκτι ταυτη γεγραπται γαρ παταξω τον ποιμενα και διασκορπισθησεται τα προβατα της ποιμνης

32 μετα δε το εγερθηναι με προαξω υμας εις την γαλιλαιαν

33 αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν αυτω ει παντες σκανδαλισθησονται εν σοι εγω δε ουδεποτε σκανδαλισθησομαι

34 εφη αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι οτι εν ταυτη τη νυκτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρις απαρνηση με

35 λεγει αυτω ο πετρος καν δει με συν σοι αποθανειν ου μη σε απαρνησωμαι ομοιως δε και παντες οι μαθηται ειπον

36 τοτε ερχεται μετ αυτων ο ιησους εις χωριον λεγομενον γεθσημανη και λεγει τοις μαθηταις καθισατε αυτου εως ου απελθων προσευξωμαι εκει

37 και παραλαβων τον πετρον και τους δυο υιους ζεβεдайου ηρξατο λυπεισθαι και αδημονειν

38 τοτε λεγει αυτοις ο ιησους περιλυπος εστιν η ψυχη μου εως θανατου μεινατε ωδε και γρηγορειτε μετ εμου

39 και προσελθων μικρον επεσεν επι προσωπον αυτου προσευχομενος και λεγων πατερ μου ει δυνατόν εστιν παρελθτω απ εμου το ποτηριον τουτο πλην ουχ ως εγω θελω αλλ ως συ

40 και ερχεται προς τους μαθητας και ευρισκει αυτους καθευδοντας και λεγει τω πετρω ουτως ουκ ισχυσατε μιαν ωραν γρηγορησαι μετ εμου

41 γρηγορειτε και προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις πειρασμον το μεν πνευμα προθυμον η δε σαρξ ασθενης

42 παλιν εκ δευτερου απελθων προσηυξατο λεγων πατερ μου ει ου δυναται τουτο το ποτηριον παρελθειν απ εμου εαν μη αυτο πιω γενηθητω το θελημα σου

43 και ελθων ευρισκει αυτους παλιν καθευδοντας ησαν γαρ αυτων οι οφθαλμοι βεβαρημενοι

44 και αφεις αυτους απελθων παλιν προσηυξατο εκ τριτου τον αυτον λογον ειπων

45 τοτε ερχεται προς τους μαθητας αυτου και λεγει αυτοις καθευδετε 2518 V-PAI-2P το λοιπον και αναπαυσεθε 373 V-PMI-2P ιδου ηγγικεν η

ωρα και ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις χειρας αμαρτωλων

46 εγειρεσθε αγωμεν ιδου ηγγικεν ο παραδιδους με

47 και ετι αυτου λαλουντος ιδου ιουδας εις των δωδεκα ηλθεν και μετ αυτου οχλος πολυς μετα μαχαιρων και ξυλων απο των αρχιερων και πρεσβυτερων του λαου

48 ο δε παραδιδους αυτον εδωκεν αυτοις σημειον λεγων ον αν φιλησω αυτος εστιν κρατησατε αυτον

49 και ευθεως προσελθων τω ιησου ειπεν χαιρε ραββι και κατεφιλησεν αυτον

50 ο δε ιησους ειπεν αυτω εταιρε εφ ω παρει τοτε προσελθοντες επεβαλον τας χειρας επι τον ιησουν και εκρατησαν αυτον

51 και ιδου εις των μετα ιησου εκτεινας την χειρα απεσπασεν την μαχαιραν αυτου και παταξας τον δουλον του αρχιερεως αφειλεν αυτου το ωτιον

52 τοτε λεγει αυτω ο ιησους αποστρεψον σου την μαχαιραν εις τον τοπον αυτης παντες γαρ οι λαβοντες μαχαιραν εν μαχαιρα αποθानουνται

53 η δοκεισ οτι ου δυναμαι αρτι παρακαλεσαι τον πατερα μου και παραστησει μοι πλειους η δωδεκα λεγεωνας αγγελων

54 πως ουν πληρωθωσιν αι γραφαι οτι ουτως δει γενεσθαι

55 εν εκεινη τη ωρα ειπεν ο ιησους τοις οχλοις ως επι ληστην εξηλθετε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με καθ ημεραν προς υμας εκαθεζομην διδασκων εν τω ιερω και ουκ εκρατησατε με

56 τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθωσιν αι γραφαι των προφητων τοτε οι μαθηται παντες αφεντες αυτον εφυγον

57 οι δε κρατησαντες τον ιησουν απηγαγον προς καιαφαν τον αρχιερα οπου οι γραμματεις και οι πρεσβυτεροι συνηχθησαν

58 ο δε πετρος ηκολουθει αυτω απο μακροθεν εως της αυλης του αρχιερεως και εισελθων εσω εκαθητο μετα των υπηρετων ιδειν το τελος

59 οι δε αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι και το συνεδριον ολον εξητουν ψευδομαρτυριαν κατα του ιησου οπως θανατωσωσιν αυτον

60 και ουχ ευρον και πολλων ψευδομαρτυρων προσελθοντων ουχ ευρον

61 υστερον δε προσελθοντες δυο ψευδομαρτυρες ειπον ουτος εφη δυναμαι καταλυσαι τον ναον του θεου και δια τριων ημερων οικοδομησαι αυτον

62 και αναστας ο αρχιερευς ειπεν αυτω ουδεν αποκρινθι τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν

63 ο δε ιησους εσιωπα και αποκριθεις ο αρχιερευς ειπεν αυτω εξορκιζω σε κατα του θεου του ζωντος ινα ημιν ειπησ ει συ ει ο χριστος ο υιος του θεου

64 λεγει αυτω ο ιησους συ ειπας πλην λεγω υμιν απ αρτι οψεσθε τον υιον του ανθρωπου καθημενον εκ δεξιων της δυναμεως και ερχομενον επι των νεφελων του ουρανου

65 τοτε ο αρχιερευς διερρηξεν τα ιματια αυτου λεγων οτι εβλασφημησεν τι ετι χρεian εχομεν μαρτυρων ιδε νυν ηκουσατε την βλασφημιαν αυτου

⁶⁶ τι υμιν δοκει οι δε αποκριθεντες ειπον ενοχος θανατου εστιν

⁶⁷ τοτε ενεπτυσαν εις το προσωπον αυτου και εκολαφισαν αυτον οι δε ερραπισαν

⁶⁸ λεγοντες προφητευσον ημιν χριστε τις εστιν ο παισας σε

⁶⁹ ο δε πετρος εξω εκαθητο εν τη αυλη και προσηλθεν αυτω μια παιδισκη λεγουσα και συ ησθα μετα ιησου του γαλιλαιου

⁷⁰ ο δε ηρνησατο εμπροσθεν αυτων παντων λεγων ουκ οίδα τι λεγεις

⁷¹ εξελθοντα δε αυτον εις τον πυλωνα ειδεν αυτον αλλη και λεγει αυτοις εκει και ουτος ην μετα ιησου του ναζωραιου

⁷² και παλιν ηρνησατο μεθ ορκου οτι ουκ οίδα τον ανθρωπον

⁷³ μετα μικρον δε προσελθοντες οι εστωτες ειπον τω πετρω αληθως και συ εξ αυτων ει και γαρ η λαλια σου δηλον σε ποιει

⁷⁴ τοτε ηρξατο καταθεματιζειν και ομνυειν οτι ουκ οίδα τον ανθρωπον και ευθεως αλεκτωρ εφωνησεν

⁷⁵ και εμνησθη ο πετρος του ρηματος του ιησου ειρηκοτος αυτω οτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρις απαρνηση με και εξελθων εξω εκλαυσεν πικρως

27

¹ πρωιας δε γενομενης συμβουλιον ελαβον παντες οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι του λαου κατα του ιησου ωστε θανατωσαι αυτον

² και δισαντες αυτον απηγαγον και παρεδωκαν αυτον ποντιω πιλατω τω ηγεμονι

³ τοτε ιδων ιουδας ο παραδιδους αυτον οτι κατεκριθη μεταμεληθεις απεστρεψεν τα τριακοντα αργυρια τοις αρχιερευσιν και τοις πρεσβυτεροις

⁴ λεγων ημартон παραδουσαι αιμα αθων οι δε ειπον τι προσ ημας συ οψει

⁵ και ριψας τα αργυρια εν τω ναω ανεχωρησεν και απελθων απηγαζατο

⁶ οι δε αρχιερεις λαβοντες τα αργυρια ειπον ουκ εξεστιν βαλειν αυτα εις τον κορβαναν επει τιμη αιματος εστιν

⁷ συμβουλιον δε λαβοντες ηγορασαν εξ αυτων τον αγρον του κεραμεως εις ταφην τοις ξενοις

⁸ διο εκληθη ο αγρος εκεινος αγρος αιματος εως της σημερον

⁹ τοτε πληρωθη το ρηθεν δια ιερεμιου του προφητου λεγοντος και ελαβον 2983 V-2AAI-3P τα τριακοντα αργυρια την τιμην του τετιμημενου ον ετιμησαντο απο υιων ισραηλ

¹⁰ και εδωκαν αυτα εις τον αγρον του κεραμεως καθα συνεταξεν μοι κυριος

¹¹ ο δε ιησους εστη εμπροσθεν του ηγεμονος και επηρωτησεν αυτον ο ηγεμων λεγων συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων ο δε ιησους εφη αυτω συ λεγεις

¹² και εν τω κατηγορεισθαι αυτον υπο των αρχιερων και των πρεσβυτερων ουδεν απεκρινατο

¹³ τοτε λεγει αυτω ο πιλατος ουκ ακουεις ποσα σου καταμαρτυρουσιν

¹⁴ και ουκ απεκριθη αυτω προς ουδε εν ρημα ωστε θαυμαζειν τον ηγεμονα λιαν

¹⁵ κατα δε εορτην ειωθει ο ηγεμων απολυνει να τω οχλω δεσμιον ον ηθελον

¹⁶ ειχον δε τοτε δεσμιον επισημον λεγομενον βαραββαν

¹⁷ συνηγμενων ουν αυτων ειπεν αυτοις ο πιλατος τινα θελετε απολυσω υμιν βαραββαν η ιησουν τον λεγομενον χριστον

¹⁸ ηδει γαρ οτι δια φθονον παρεδωκαν αυτον

¹⁹ καθημενου δε αυτου επι του βηματος απεστειλεν προς αυτον η γυνη αυτου λεγουσα μηδεν σοι και τω δικαιω εκεινω πολλα γαρ επαθον σημερον κατ οναρ δι αυτον

²⁰ οι δε αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι επεισαν τους οχλους ινα αιτησωνται τον βαραββαν τον δε ιησουν απολεσωσιν

²¹ αποκριθεις δε ο ηγεμων ειπεν αυτοις τινα θελετε απο των δυο απολυσω υμιν οι δε ειπον βαραββαν

²² λεγει αυτοις ο πιλατος τι ουν ποιησω ιησουν τον λεγομενον χριστον λεγουσιν αυτω παντες σταυρωθητω

²³ ο δε ηγεμων εφη τι γαρ κακον εποιησεν οι δε περισσως εκραζον λεγοντες σταυρωθητω

²⁴ ιδων δε ο πιλατος οτι ουδεν ωφελει αλλα μαλλον θορυβος γινεται λαβων υδωρ απενιψατο τας χειρας απεναντι του οχλου λεγων αθως ειμι απο του αιματος του δικαίου τουτου υμεις οψεσθε

²⁵ και αποκριθεις πας ο λαος ειπεν το αιμα αυτου εφ ημας και επι τα τεκνα ημων

²⁶ τοτε απελυσεν αυτοις τον βαραββαν τον δε ιησουν φραγελλωσας παρεδωκεν ινα σταυρωθη

²⁷ τοτε οι στρατιωται του ηγεμονος παραλαβοντες τον ιησουν εις το πραιτωριον συνηγαγον επ αυτον ολην την σπειραν

²⁸ και εκδυσαντες αυτον περιεθηκαν αυτω χλαμυδα κοκκινην

²⁹ και πλεξαντες στεφανον εξ ακανθων επεθηκαν επι την κεφαλην αυτου και καλαμον επι την δεξιαν αυτου και γονυπετησαντες εμπροσθεν αυτου ενεπαιζον αυτω λεγοντες χαιρε ο βασιλευς των ιουδαιων

³⁰ και εμπτυσαντες εις αυτον ελαβον τον καλαμον και ετυπτον εις την κεφαλην αυτου

³¹ και οτε ενεπαιζαν αυτω εξεδυσαν αυτον την χλαμυδα και ενεδυσαν αυτον τα ιματια αυτου και απηγαγον αυτον εις το σταυρωσαι

³² εξερχομενοι δε ευρον ανθρωπον κυρηναιον ονοματι σιμωνα τουτον ηγαγευσαν ινα αρη τον σταυρον αυτου

³³ και ελθοντες εις τοπον λεγομενον γολγοθα ο εστιν λεγομενος κρανιου τοπος

³⁴ εδωκαν αυτω πειν οξος μετα χολης μεμιγμενον και γευσαμενος ουκ ηθελεν πειν

³⁵ σταυρωσαντες δε αυτον διεμερισαντο τα ιματια αυτου βαλλοντες κληρον

³⁶ και καθημενοι ετηρουν αυτον εκει

³⁷ και επεθηκαν επανω της κεφαλης αυτου την αιτιαν αυτου γεγραμμενην ουτος εστιν ιησους ο βασιλευς των ιουδαιων

³⁸ τότε σταυρουνται συν αυτω δυο λησται εις εκ δεξιων και εις εξ ευωνυμων

³⁹ οι δε παραπορευομενοι εβλασφημουν αυτον κινουντες τας κεφαλαι αυτων

⁴⁰ και λεγοντες ο καταλυων τον ναον και εν τρισιν ημεραις οικοδομων σωσον σεαυτον ει υιος ει του θεου καταβηθι απο του σταυρου

⁴¹ ομοιως δε και οι αρχιερεις εμπαίζοντες μετα των γραμματεων και πρεσβυτερων και φαρισαιων ελεγον

⁴² αλλους εσωσεν εαυτον ου δυναται σωσαι ει βασιλευς ισραηλ εστιν καταβατω νυν απο του σταυρου και πιστευσομεν επι αυτω

⁴³ πεποιθεν επι τον θεον ρυσασθω νυν αυτον ει θελει αυτον ειπεν γαρ οτι θεου ειμι υιος

⁴⁴ το δ αυτο και οι λησται οι συσταυρωθεντες αυτω ωνειδιζον αυτον

⁴⁵ απο δε εκτης ωρας σκοτος εγενετο επι πασαν την γην εως ωρας ενατης

⁴⁶ περι δε την ενατην ωραν ανεβοησεν ο ιησους φωνη μεγαλη λεγων ηλι ηλι λιμα σαβαχθανι τουτ εστιν θεε μου θεε μου ινα τι με εγκατελιπες

⁴⁷ τινες δε των εκει εστωτων ακουσαντες ελεγον οτι ηλιαν φωνει ουτος

⁴⁸ και ευθεως δραμων εις εξ αυτων και λαβων σπογγον πλησας τε οξους και περιθεισ καταμω εποτιζεν αυτον

⁴⁹ οι δε λοιποι ελεγον αφες ιδωμεν ει ερχεται ηλιας σωσων αυτον

⁵⁰ ο δε ιησους παλιν κραζας φωνη μεγαλη αφηκεν το πνευμα

⁵¹ και ιδου το καταπετασμα του ναου εσχισθη εις δυο απο ανωθεν εως κατω και η γη εσεισθη και αι πετραι εσχισθησαν

⁵² και τα μνημεια ανεωχθησαν και πολλα σωματα των κεκοιμημενων αγιων ηγερθη

⁵³ και εξελθοντες εκ των μνημειων μετα την εγερωσιν αυτου εισηλθον εις την αγιαν πολιν και ενεφανισθησαν πολλοις

⁵⁴ ο δε εκατονταρχος και οι μετ αυτου τηρουντες τον ιησουν ιδοντες τον σεισμον και τα γενομενα εφοβηθησαν σφοδρα λεγοντες αληθως θεου υιος ην ουτος

⁵⁵ ησαν δε εκει γυναικες πολλαι απο μακροθεν θεωρουσαι αιτινες ηκολουθησαν τω ιησου απο της γαλιλαιας διακονουσαι αυτω

⁵⁶ εν αις ην μαρια η μαγδαληνη και μαρια η του ιακωβου και ιωση μητηρ και η μητηρ των υιων ζεβεδαιου

⁵⁷ οφιας δε γενομενης ηλθεν ανθρωπος πλουσιος απο αριμαθειας τουνομα ιωσηφ ος και αυτος εμαθητευσεν τω ιησου

⁵⁸ ουτος προσελθων τω πιλατω ητησατο το σωμα του ιησου τοτε ο πιλατος εκελευσεν αποδοθηναι το σωμα

⁵⁹ και λαβων το σωμα ο ιωσηφ ενετυλιξεν αυτο σινδονι καθαρη

⁶⁰ και εθηκεν αυτο εν τω καινω αυτου μνημειω ο ελατομησεν εν τη πετρα και προσκυλισας λιθον μεγαν τη θυρα του μνημειου απηλθεν

⁶¹ ην δε εκει μαρια η μαγδαληνη και η αλλη μαρια καθημεναι απεναντι του ταφου

⁶² τη δε επαυριον ητις εστιν μετα την παρασκευην συνηχθησαν οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι προς πιλατον

⁶³ λεγοντες κυριε εμνησθημεν οτι εκεινος ο πλανος ειπεν επι ζων μετα τρεις ημερας εγειρομαι

⁶⁴ κελευσον ουν ασφαλισθηναι τον ταφον εως της τριτης ημερας μηποτε ελθοντες οι μαθηται αυτου νυκτος κλεψωσιν αυτον και ειπωσιν τω λαω ηγερθη απο των νεκρων και εσται η εσχατη πλανη χειρων της πρωτης

⁶⁵ εφη δε αυτοις ο πιλατος εχετε κουστωδιαν υπαγετε ασφαλισασθε ως οιδατε

⁶⁶ οι δε πορευθεντες ησφαλισαντο τον ταφον σφραγισαντες τον λιθον μετα της κουστωδιας

28

¹ οψε δε σαββατων τη επιφωσκουση εις μιαν σαββατων ηλθεν μαρια η μαγδαληνη και η αλλη μαρια θεωρησαι τον ταφον

² και ιδου σεισμος εγενετο megas αγγελος γαρ κυριου καταβας εξ ουρανου προσελθων απεκυλισεν τον λιθον απο της θυρας και εκαθητο επανω αυτου

³ ην δε η ιδεα αυτου ως αστραπη και το ενδυμα αυτου λευκον ωσει χιων

⁴ απο δε τον φοβου αυτου εσεισθησαν οι τηρουντες και εγενοντο ωσει νεκροι

⁵ αποκριθεις δε ο αγγελος ειπεν ταις γυναιξιν μη φοβεισθε υμεις οida γαρ οτι ιησουν τον εσταυρωμενον ζητειτε

⁶ ουκ εστιν ωδε ηγερθη γαρ καθως ειπεν δευτε ιδετε τον τοπον οπου εκειτο ο κυριος

⁷ και ταχυ πορευθεισαι ειπατε τοις μαθηταις αυτου οτι ηγερθη απο των νεκρων και ιδου προαγει υμας εις την γαλιλαιαν εκει αυτον οψεσθε ιδου ειπον υμιν

⁸ και εξελθουσαι ταχυ απο του μνημειου μετα φοβου και χαρας μεγαλης εδραμον απαγγειλαι τοις μαθηταις αυτου

⁹ ως δε επορευοντο απαγγειλαι τοις μαθηταις αυτου και ιδου ιησους απηνητησεν αυταις λεγων χαιρετε αι δε προσελθουσαι εκρατησαν αυτον τους ποδας και προσεκυνησαν αυτω

¹⁰ τοτε λεγει αυταις ο ιησους μη φοβεισθε υπαγετε απαγγειλατε τοις αδελφοις μου ινα απελθωσιν εις την γαλιλαιαν και εκει με οφινται

¹¹ πορευομενων δε αυτων ιδου τινες της κουστωδιας ελθοντες εις την πολιν απηγγειλαν τοις αρχιερευσιν απαντα τα γενομενα

¹² και συναχθεντες μετα των πρεσβυτερων συμβουλιον τε λαβοντες αργυρια ικανα εδωκαν τοις στρατιωταις

¹³ λεγοντες ειπατε οτι οι μαθηται αυτου νυκτος ελθοντες εκλεψαν αυτον ημων κοιμωμενων

¹⁴ και εαν ακουσθη τουτο επι του ηγεμονος ημεις πεισομεν αυτον και υμας αμεριμνους ποιησομεν

¹⁵ οι δε λαβοντες τα αργυρια εποιησαν ως εδιδαχθησαν και διεφημισθη ο λογος ουτος παρα ιουδαιοις μεχρι της σημερον

¹⁶ οι δε ενδεκα μαθηται επορευθησαν εις την γαλιλαιαν εις το ορος ου εταξατο αυτοις ο ιησους

¹⁷ και ιδοντες αυτον προσεκυνησαν αυτω οι δε
εδιστασαν

¹⁸ και προσελθων ο ιησους ελαλησεν αυτοις
λεγων εδοθη μοι πασα εξουσια εν ουρανω και επι
γησ

¹⁹ πορευθεντες μαθητευσατε παντα τα εθνη
βαπτιζοντες αυτους εις το ονομα του πατρος και
του υιου και του αγιου πνευματος

²⁰ διδασκοντες αυτους τηρειν παντα οσα
ενετειλαμην υμιν και ιδου εγω μεθ υμων ειμι
πασας τας ημερας εως της συντελειας του αιωνος
αμην

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

¹ αρχη του ευαγγελιου ιησου χριστου υιου του θεου

² ως γεγραπται εν τοις προφηταις ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου

³ φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιεите τας τριβους αυτου

⁴ εγενετο ιωαννης βαπτιζων εν τη ερημω και κηρυσσων βαπτισμα μετανοιας εις αφεσιν αμαρτιων

⁵ και εξεπορευετο προς αυτον πασα η ιουδαια χωρα και οι ιεροσολυμιται και εβαπτιζοντο παντες εν τω ιορδανη ποταμω υπ αυτου εξομολογουμενοι τας αμαρτιας αυτων

⁶ ην δε ο ιωαννης ενδεδυμενος τριχας καμηλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου και εσθιων ακριδας και μελι αγριον

⁷ και εκηρυσσεν λεγων ερχεται ο ισχυροτερος μου οπισω μου ου ουκ ειμι ικανος κυψας λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων αυτου

⁸ εγω μεν εβαπτισα υμας εν υδατι αυτοσ δε βαπτισει υμας εν πνευματι αγιω

⁹ και εγενετο εν εκειναις ταις ημεραις ηλθεν ιησους απο ναζαρετ της γαλιλαιας και εβαπτισθη υπο ιωαννου εις τον ιορδανην

¹⁰ και ευθεωσ αναβαινων απο του υδατος ειδεν σχιζομενους τους ουρανους και το πνευμα ωσει περιστεραν καταβαινον επ αυτον

¹¹ και φωνη εγενετο εκ των ουρανων συ ει ο υιος μου ο αγαπητος εν ω ευδοκησα

¹² και ευθυς το πνευμα αυτον εκβαλλει εις την ερημον

¹³ και ην εκει εν τη ερημω ημερας τεσσαρακοντα πειραζομενος υπο του σατανα και ην μετα των θηριων και οι αγγελoi διηκονουν αυτω

¹⁴ μετα δε το παραδοθηναι τον ιωαννην ηλθεν ο ιησους εις την γαλιλαιαν κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας του θεου

¹⁵ και λεγων οτι πεπληρωται ο καιρος και ηγγικεν η βασιλεια του θεου μετανοείτε και πιστευετε εν τω ευαγγελιω

¹⁶ περιπατων δε παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν σιμωνα και ανδρεαν τον αδελφον αυτου του σιμωνος βαλλοντας αμφιβληστρον εν τη θαλασση ησαν γαρ αλιεις

¹⁷ και ειπεν αυτοις ο ιησους δευτε οπισω μου και ποιησω υμας γενεσθαι αλιεις ανθρωπων

¹⁸ και ευθεωσ αφεντες τα δικτυα αυτων ηκολουθησαν αυτω

¹⁹ και προβας εκειθεν ολιγον ειδεν ιακωβον τον του ζεβεдайου και ιωαννην τον αδελφον αυτου και αυτοουσ εν τω πλοιω καταρτιζοντας τα δικτυα

²⁰ και ευθεωσ εκαλεσεν αυτοουσ και αφεντες τον πατερα αυτων ζεβεдайον εν τω πλοιω μετα των μισθωτων απηλθον οπισω αυτου

²¹ και εισπορευονται εις καπερναουμ και ευθεωσ τοις σαββαις εισελθων εις την συναγωγην εδιδασκεν

²² και εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου ην γαρ διδασκων αυτοουσ ως εξουσιαν εχων και ουχ ως οι γραμματεις

²³ και ην εν τη συναγωγη αυτων ανθρωπος εν πνευματι ακαθαρτω και ανεκραξεν

²⁴ λεγων εα τι ημιν και σοι ιησου ναζαρηνη ηλθες απολεσαι ημας οίδα σε τις ει ο αγιος του θεου

²⁵ και επετιμησεν αυτω ο ιησους λεγων φιμωθητι και εξελθε εξ αυτου

²⁶ και σπαραξαν αυτον το πνευμα το ακαθαρτον και κραξαν φωνη μεγαλη εξηλθεν εξ αυτου

²⁷ και εθαμβηθησαν παντες ωστε συζητειν προς εαυτους λεγοντας τι εστιν τουτο τις η διδαχη η καινη αυτη οτι κατ εξουσιαν και τοις πνευμασιν τοις ακαθαρτοις επιτασσει και υπακουουσιν αυτω

²⁸ εξηλθεν δε η ακοη αυτου ευθυς εις ολην την περιχωρον της γαλιλαιας

²⁹ και ευθεωσ εκ της συναγωγης εξελθοντες ηλθον εις την οικιαν σιμωνος και ανδρεου μετα ιακωβου και ιωαννου

³⁰ η δε πενθερα σιμωνος κατεκειτο πυρεσσουσα και ευθεωσ λεγουσιν αυτω περι αυτης

³¹ και προσελθων ηγειρεν αυτην κρατησας της χειρος αυτης και αφηκεν αυτην ο πυρετος ευθεωσ και διηκονει αυτοις

³² οψιας δε γενομενης οτε εδυ ο ηλιος εφερον προς αυτον παντας τους κακως εχοντας και τους δαιμονιζομενους

³³ και η πολις ολη επισυνηγμενη ην προς την θυραν

³⁴ και εθεραπευσεν πολλους κακως εχοντας ποικιλαις νοσοις και δαιμονια πολλα εξεβαλεν και ουκ ηφιεν λαλειν τα δαιμονια οτι ηδεισαν αυτον

³⁵ και πρωι εννυχον λιαν αναστας εξηλθεν και απηλθεν εις ερημον τοπον κακει προσηυχετο

³⁶ και κατεδιωξαν αυτον ο σιμων και οι μετ αυτου

³⁷ και ευροντες αυτον λεγουσιν αυτω οτι παντες σε ζητουσιν

³⁸ και λεγει αυτοις αγωμεν εις τας εχομενας κωμοπολεις ινα και εκει κηρυξω εις τουτο γαρ εξεληλυθα

³⁹ και ην κηρυσσων εν ταις συναγωγασι αυτων εις ολην την γαλιλαιαν και τα δαιμονια εκβαλλων

⁴⁰ και ερχεται προς αυτον λεπρος παρακαλων αυτον και γονυπετων αυτον και λεγων αυτω οτι εαν θελης δυνασαι με καθαρισαι

⁴¹ ο δε ιησους σπλαγχνισθεις εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου και λεγει αυτω θελω καθαρισθαι

⁴² και ειποντος αυτου ευθεωσ απηλθεν απ αυτου η λεπρα και εκαθαρισθη

⁴³ και εμβριμσηαμενος αυτω ευθεωσ εξεβαλεν αυτον

⁴⁴ και λεγει αυτω ορα μηδενι μηδεν ειπης αλλ υπαγε σεαυτον δειξον τω ιερει και προσενεγκε περι του καθαριασμου σου α προσεταξεν μωσης εις μαρτυριον αυτοις

⁴⁵ ο δε εξελθων ηρξατο κηρυσσειν πολλα και διαφημιζειν τον λογον ωστε μηκει αυτον δυνασθαι φανερως εις πολιν εισελθειν αλλ εξω

εν ερημοις τοποιοι ην και ηρχοντο προς αυτον πανταχοθεν

2

¹ και εισηλθεν παλιν εις καπερναουμ δι ημερων και ηκουσθη οτι εις οικον εστιν

² και ευθεως συνηχθησαν πολλοι ωστε μηκει χωρειν μηδε τα προς την θυραν και ελαλει αυτοις τον λογον

³ και ερχονται προς αυτον παραλυτικον φεροντες αιρομενον υπο τεσσαρων

⁴ και μη δυναμενοι προσεγγισαι αυτω δια τον οχλον απεστεγασαν την στεγην οπου ην και εξορυξαντες χαλωσιν τον κραββατον εφ ω ο παραλυτικος κατεκειτο

⁵ ιδων δε ο ιησους την πιστιν αυτων λεγει τω παραλυτικω τεκνον αφεωνται σοι αι αμαρτιαι σου

⁶ ησαν δε τινες των γραμματεων εκει καθημενοι και διαλογιζομενοι εν ταις καρδιαις αυτων

⁷ τι ουτος ουτως λαλει βλασφημιας τις δυναται αφιεναι αμαρτιας ει μη εις ο θεος

⁸ και ευθεως επιγινωσκων ο ιησους τω πνευματι αυτου οτι ουτως αυτοι διαλογιζονται εν εαυτοις ειπεν αυτοις τι ταυτα διαλογιζεσθε εν ταις καρδιαις υμων

⁹ τι εστιν ευκοπωτερον ειπειν τω παραλυτικω αφεωνται σοι αι αμαρτιαι η ειπειν εγειραι και αρον σου τον κραββατον και περιπατει

¹⁰ ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν χειρι ο υιος του ανθρωπου αφιεναι επι της γης αμαρτιας λεγει τω παραλυτικω

¹¹ σοι λεγω εγειραι και αρον τον κραββατον σου και υπαγε εις τον οικον σου

¹² και ηγερθη ευθεως και αρας τον κραββατον εξηλθεν εναντιον παντων ωστε εξιστασθαι παντας και δοξαζειν τον θεον λεγοντας οτι ουδεποτε ουτως ειδομεν

¹³ και εξηλθεν παλιν παρα την θαλασσαν και πας ο οχλος ηρχετο προς αυτον και εδιδασκεν αυτους

¹⁴ και παραγων ειδεν λευι τον του αλφαιου καθημενον επι το τελωνιον και λεγει αυτω ακολουθει μοι και αναστας ηκολουθησεν αυτω

¹⁵ και εγενετο εν τω κατακεισθαι αυτον εν τη οικια αυτου και πολλοι τελωναι και αμαρτωλοι συνανεκειντο τω ιησου και τοις μαθηταις αυτου ησαν γαρ πολλοι και ηκολουθησαν αυτω

¹⁶ και οι γραμματεις και οι φαρισαι ιδοντες αυτον εσθιοντα μετα των τελωνων και αμαρτωλων ελεγον τοις μαθηταις αυτου τι οτι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιει και πινει

¹⁷ και ακουσας ο ιησους λεγει αυτοις ου χρειαν εχουσιν οι ισχυοντες ιατρου αλλ οι κακως εχοντες ουκ ηλθον καλεσαι δικαιους αλλα αμαρτωλους εις μετανοιαν

¹⁸ και ησαν οι μαθηται ιωαννου και οι των φαρισαιων νηστευοντες και ερχονται και λεγουσιν αυτω δια τι οι μαθηται ιωαννου και οι των φαρισαιων νηστεουσιν οι δε σοι μαθηται ου νηστεουσιν

¹⁹ και ειπεν αυτοις ο ιησους μη δυνανται οι υιοι του νυμφωνος εν ω ο νυμφιος μετ αυτων εστιν

νηστευειν οσον χρονον μεθ εαυτων εχουσιν τον νυμφιον ου δυνανται νηστευειν

²⁰ ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιος και τοτε νηστεουσιν εν εκειναις ταις ημεραις

²¹ και ουδεις επιβλημα ρακους αγναφου επιρραπτει επι ιματιω παλαιω ει δε μη αρει το πληρωμα αυτου το καινον του παλαιου και χειρον σχισμα γινεται

²² και ουδεις βαλλει οινον νεον εις ασκους παλαιους ει δε μη ρησσει ο οινος ο νεος τους ασκους και ο οινος εκχειται και οι ασκοι απολυνται αλλα οινον νεον εις ασκους καινους βλητεον

²³ και εγενετο παραπορευεσθαι αυτον εν τοις σαββασιν δια των σποριμων και ηρξαντο οι μαθηται αυτου οδον ποιειν τιλλοντες τους σταχυας

²⁴ και οι φαρισαιοι ελεγον αυτω ιδε τι ποιουσιν εν τοις σαββασιν ο ουκ εξεστιν

²⁵ και αυτος ελεγεν αυτοις ουδεποτε ανεγνωτε τι εποιησεν δαυιδ οτε χρειαν εσχεν και επεινασεν αυτος και οι μετ αυτου

²⁶ πως εισηλθεν εις τον οικον του θεου επι αβιαθαρ αρχιερεως και τους αρτους της προθεσεως εφαγεν ους ουκ εξεστιν φαγειν ει μη τοις ιερευσιν και εδωκεν και τοις συν αυτω υουσιν

²⁷ και ελεγεν αυτοις το σαββατον δια τον ανθρωπον εγενετο ουχ ο ανθρωπος δια το σαββατον

²⁸ ωστε κυριος εστιν ο υιος του ανθρωπου και του σαββατου

3

¹ και εισηλθεν παλιν εις την συναγωγην και ην εκει ανθρωπος εξηραμμενην εχων την χειρα

² και παρητηρουν αυτον ει τοις σαββασιν θεραπευσει αυτον ινα κατηγορησωσιν αυτου

³ και λεγει τω ανθρωπω τω εξηραμμενην εχοντι την χειρα εγειραι εις το μεσον

⁴ και λεγει αυτοις εξεστιν τοις σαββασιν αγαθοποιησαι η κακοποιησαι ψυχην σωσαι η αποκτειναι οι δε εσιωπων

⁵ και περιβλεψαμενος αυτους μετ οργης συλλυπουμενος επι τη πωρωσει της καρδιας αυτων λεγει τω ανθρωπω εκτεινον την χειρα σου και εξετεινεν και αποκατεσταθη η χειρ αυτου υγιης ως η αλλη

⁶ και εξελθοντες οι φαρισαιοι ευθεως μετα των ηρωδιανων συμβουλιον ποιουν κατ αυτου οπως αυτον απολεσωσιν

⁷ και ο ιησους ανεχωρησεν μετα των μαθητων αυτου προς την θαλασσαν και πολυ πληθος απο της γαλιλαιας ηκολουθησαν αυτω και απο της ιουδαιας

⁸ και απο ιεροσολυμων και απο της ιδουμιας και περαν του ιορδανου και οι περι τυρον και σιδωνα πληθος πολυ ακουσαντες οσα εποιει ηλθον προς αυτον

⁹ και ειπεν τοις μαθηταις αυτου ινα πλοιαριον προσκαρτερη αυτω δια τον οχλον ινα μη θλιβωσιν αυτον

¹⁰ πολλους γαρ εθεραπευσεν ωστε επιπιπτεν αυτω ινα αυτου αψωνται οσοι εχον μαστιγας

¹¹ και τα πνευματα τα ακαθαρτα οταν αυτον εθεωρει προσεπιπτεν αυτω και εκραζεν λεγοντα οτι συ ει ο υιος του θεου

¹² και πολλα επετιμα αυτοις ινα μη φανερων αυτον ποιησωιν

¹³ και αναβαινει εις το ορος και προσκαλειται ους ηθελεν αυτος και απηλθον προς αυτον

¹⁴ και εποιησεν δωδεκα ινα ωσιν μετ αυτου και ινα αποσπελλη αυτους κηρυξουσιν

¹⁵ και εχειν εξουσιαν θεραπευειν τας νοσους και εκβαλλειν τα δαιμονια

¹⁶ και επεθηκεν του σιμωνι ονομα πετρον

¹⁷ και ιακωβον τον του ζεβεδαίου και ιωαννην τον αδελφον του ιακωβου και επεθηκεν αυτοις ονοματα βοανεργες ο εστιν υιοι βροντης

¹⁸ και ανδρεαν και φιλιππον και βαρθολομαιον και ματθαιον και θωμαν και ιακωβον τον του αλφαιου και θαδδαιον και σιμωνα τον κανανιτην

¹⁹ και ιουδαν ισκαριωτην ος και παρεδωκεν αυτον και ερχονται εις οικον

²⁰ και συνερχεται παλιν οχλος ωστε μη δυνασθαι αυτους μητε αρτον φαγειν

²¹ και ακουσαντες οι παρ αυτου εξηλθον κρατησαι αυτον ελεγον γαρ οτι εξεστη

²² και οι γραμματεις οι απο ιεροσολυμων καταβαντες ελεγον οτι βεελζεβουλ εχει και οτι εν τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια

²³ και προσκαλεσάμενος αυτους εν παραβολαις ελεγεν αυτοις πως δυναται σατανας σαταναν εκβαλλειν

²⁴ και εαν βασιλεια εφ εαυτην μερισθι ου δυναται σταθηναι η βασιλεια εκεινη

²⁵ και εαν οικια εφ εαυτην μερισθι ου δυναται σταθηναι η οικια εκεινη

²⁶ και ει ο σατανας ανεστη εφ εαυτον και μεμερισται ου δυναται σταθηναι αλλα τελος εχει

²⁷ ουδεις δυναται τα σκευη του ισχυρου εισελθων εις την οικιαν αυτου διαρπασαι εαν μη πρωτον τον ισχυρον διση και τοτε την οικιαν αυτου διαρπαση

²⁸ αμην λεγω υμιν οτι παντα αφεθησεται τα αμαρτηματα τοις υιοις των ανθρωπων και βλασφημιαι οσας αν βλασφημησωσιν

²⁹ ος δ αν βλασφημησιν εις το πνευμα το αγιον ουκ εχει αφεσιν εις τον αιωνα αλλ ενοχος εστιν αιωνιου κρισεωσ

³⁰ οτι ελεγον πνευμα ακαθαρτον εχει

³¹ ερχονται ουν οι αδελφοι και η μητηρ αυτου και εξω εστωτες απεστειλαν προς αυτον φωνουντες αυτον

³² και εκαθητο οχλος περι αυτον ειπον δε αυτω ιδου η μητηρ σου και οι αδελφοι σου και αι αδελφαι σου εξω ζητουσιν σε

³³ και απεκριθη αυτοις λεγων τις εστιν η μητηρ μου η οι αδελφοι μου

³⁴ και περιβλεψάμενος κυκλω τους περι αυτον καθημενους λεγει ιδε η μητηρ μου και οι αδελφοι μου

³⁵ ος γαρ αν ποιηση το θελημα του θεου ουτος αδελφος μου και αδελφη μου και μητηρ εστιν

4

¹ και παλιν ηρξατο διδασκειν παρα την θαλασσαν και συνηχηθη προς αυτον οχλος πολυς ωστε αυτον εμβαντα εις το πλοιον καθησθαι εν τη θαλασση και πας ο οχλος προς την θαλασσαν επι της γης ην

² και εδιδασκεν αυτους εν παραβολαις πολλα και ελεγεν αυτοις εν τη διδαχη αυτου

³ ακουετε ιδου εξηλθεν ο σπειρων του σπειραι

⁴ και εγενετο εν τω σπειρειν ο μεν επεσεν παρα την οδον και ηλθεν τα πετεινα και κατεφαγεν αυτο

⁵ αλλο δε επεσεν επι το πετρωδες οπου ουκ ειχεν γην πολλην και ευθεωσ εξαντειλεν δια το μη εχειν βαθος γης

⁶ ηλιου δε ανατειλάντος εκαυματισθη και δια το μη εχειν ριζαν εξηρανθη

⁷ και αλλο επεσεν εις τας ακανθας και ανεβησαν αι ακανθαι και συνεπνιξαν αυτο και καρπον ουκ εδωκεν

⁸ και αλλο επεσεν εις την γην την καλην και εδιδον καρπον αναβαινοντα και αυξανοντα και εφερεν εν τριακοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον

⁹ και ελεγεν ο εχων ωτα ακουειν ακουετω

¹⁰ οτε δε εγενετο καταμονας ηρωτησαν αυτον οι περι αυτον συν τοις δωδεκα την παραβολην

¹¹ και ελεγεν αυτοις υμιν δεδοται γνωναι το μυστηριον της βασιλειας του θεου εκεινοις δε τοις εξω εν παραβολαις τα παντα γινεται

¹² ινα βλεποντες βλεπωσιν και μη ιδωσιν και ακουοντες ακουωσιν και μη συνιωσιν μηποτε επιστρεψωσιν και αφεθη αυτοις τα αμαρτηματα

¹³ και λεγει αυτοις ουκ οιδατε την παραβολην ταυτην και πως πασας τας παραβολας γνωσεσθε

¹⁴ ο σπειρων τον λογον σπειρει

¹⁵ ουτοι δε εισιν οι παρα την οδον οπου σπειρεται ο λογος και οταν ακουωσιν ευθεωσ ερχεται ο σατανας και αιρει τον λογον τον εσπαρμενον εν ταις καρδιας αυτων

¹⁶ και ουτοι εισιν ομοιωσ οι επι τα πετρωδη σπειρομενοι οι οταν ακουωσιν τον λογον ευθεωσ μετα χαρας λαμβανουσιν αυτον

¹⁷ και ουκ εχουσιν ριζαν εν εαυτοις αλλα προσκαιροι εισιν ειτα γενομένης θλιψεως η διωγμου δια τον λογον ευθεωσ σκανδαλιζονται

¹⁸ και ουτοι εισιν οι εις τας ακανθας σπειρομενοι οι τον λογον ακουοντες

¹⁹ και αι μεριμναι του αιωνος τουτου και η απατη του πλουτου και αι περι τα λοιπα επιθυμιαι εισπορευομεναι συμπνιγουσιν τον λογον και ακαρπος γινεται

²⁰ και ουτοι εισιν οι επι την γην την καλην σπαρεντες οτινες ακουουσιν τον λογον και παραδεχονται και καρποφορουσιν εν τριακοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον

²¹ και ελεγεν αυτοις μητι ο λυχνος ερχεται ινα υπο τον μοδιον τεθη η υπο την κλινην ουχ ινα επι την λυχνιαν επιτεθη

²² ου γαρ εστιν τι κρυπτον ο εαν μη φανερωθη ουδε εγενετο αποκρυφον αλλ ινα εις φανερον ελθη

²³ ει τις εχει ωτα ακουειν ακουετω

24 και ελεγεν αυτοις βλεπετε τι ακουετε εν ω μετρω μετρεите μετρηθησεται υμιν και προστεθησεται υμιν τοις ακουουσιν

25 ος γαρ αν εχη δοθησεται αυτω και ος ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτου

26 και ελεγεν ουτως εστιν η βασιλεια του θεου ωσ εαν ανθρωπος βαλη τον σπορον επι της γης

27 και καθευδη και εγειρηται νυκτα και ημεραν και ο σπορος βλαστηνη και μηκυνηται ωσ ουκ οιδεν αυτος

28 αυτοματη γαρ η γη καρποφορει πρωτον χορτον ειτα σταχυν ειτα πληρη σιτον εν τω σταχυι

29 οταν δε παραδω ο καρπος ευθεωσ αποστελλει το δρεπανον οτι παρεστηκεν ο θερισμος

30 και ελεγει τινι ομοιωσωμεν την βασιλειαν του θεου η εν ποια παραβολη παραβαλμεν αυτην

31 ωσ κοκκον σιναπεωσ ος οταν σπαρη επι της γης μικροτερος παντων των σπερματων εστιν των επι της γης

32 και οταν σπαρη αναβαινει και γινεται παντων των λαχανων μειζων και ποιει κλαδους μεγαλους ωστε δυνασθαι υπο την σκιαν αυτου τα πετεινα του ουρανου κατασκηνουν

33 και τοιαυταις παραβολαις πολλαις ελαλει αυτοις τον λογον καθωσ εδυναντο ακουειν

34 χωρις δε παραβολης ουκ ελαλει αυτοις κατ ιδιαν δε τοις μαθηταις αυτου επελευεν παντα

35 και λεγει αυτοις εν εκεινη τη ημερα οφιας γενομενης διελθωμεν εις το περαν

36 και αφεντες τον οχλον παραλαμβανουσιν αυτον ωσ ην εν τω πλοιω και αλλα δε πλοιαρια ην μετ αυτου

37 και γινεται λαίλαψ ανεμου μεγαλη τα δε κυματα επεβαλλον εις το πλοιον ωστε αυτο ηδη γεμιζεσθαι

38 και ην αυτοσ επι τη πρυμνη επι το προσκεφαλαιον καθευδων και διεγειρουσιν αυτον και λεγουσιν αυτω διδασκαλε ου μελει σοι οτι απολλυμεθα

39 και διεγερθεις επετιμωσεν τω ανεμω και ειπεν τη θαλασση σιωπα πεφιμωσο και εκοπασεν ο ανεμος και εγενετο γαληνη μεγαλη

40 και ειπεν αυτοις τι δειλοι εστε ουτως πως ουκ εχετε πιστιν

41 και εφοβηθησαν φοβον μεγαν και ελεγον προς αλληλους τισ αρα ουτος εστιν οτι και ο ανεμος και η θαλασσα υπακουουσιν αυτω

5

1 και ηλθον εις το περαν της θαλασσης εις την χωραν των γαδαρηνων

2 και εξελθοντι αυτω εκ του πλοιου ευθεωσ απηντησεν αυτω εκ των μνημειων ανθρωπος εν πνευματι ακαθαρτω

3 ος την κατοικησιν ειχεν εν τοις μνημασιν και ουτε αλυσεσιν ουδεις εδυνάτο αυτον δησαι

4 δια το αυτον πολλακις πεδαισ και αλυσεσιν δεδεσθαι και διεσπασθαι υπ αυτου τας αλυσεις και τας πεδας συντετριφθαι και ουδεις αυτον ισχυεν διαμασαι

5 και δια παντοσ νυκτος και ημερας εν τοις ορεσιν και εν τοις μνημασιν ην κrazων και κατακοπτων εαυτον λιθοις

6 ιδων δε τον ιησουν απο μακροθεν εδραμεν και προσεκυνησεν αυτω

7 και κrazας φωνη μεγαλη ειπεν τι εμοι και σοι ιησου υιε του θεου του υψιστου ορκιζω σε τον θεον μη με βασανισησ

8 ελεγεν γαρ αυτω εξελθε το πνευμα το ακαθαρτον εκ του ανθρωπου

9 και επηρωτα αυτον τι σοι ονομα και απεκριθη λεγων λεγων ονομα μοι οτι πολλοι εσμεν

10 και παρεκαλει αυτον πολλα ινα μη αυτους αποστείλη εξω της χωρας

11 ην δε εκει προς τω ορει αγελη χοιρων μεγαλη βοσκομενη

12 και παρεκαλεσαν αυτον παντες οι δαιμονες λεγοντες πεμψον ημας εις τους χοιρους ινα εις αυτους εισελθωμεν

13 και επετρεψεν αυτοις ευθεωσ ο ιησους και εξελθοντα τα πνευματα τα ακαθαρτα εισηλθον εις τους χοιρους και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου εις την θαλασσαν ιησαν δε ωσ δισχιλιοι και επνιγοντο εν τη θαλασση

14 οι δε βοσκοντες τους χοιρους εφυγον και ανηγγειλαν εις την πολιν και εις τους αγρους και εξηλθον ιδειν τι εστιν το γεγονος

15 και ερχονται προς τον ιησουν και θεωρουσιν τον δαιμονιζομενον καθημενον και ιματισμενον και σωφρονουντα τον εσχηκοτα τον λεγεωνα και εφοβηθησαν

16 διηγησαντο δε αυτοις οι ιδοντες πως εγενετο τω δαιμονιζομενω και περι των χοιρων

17 και ηρξαντο παρακαλειν αυτον απελθειν απο των οριων αυτων

18 και εμβαντος αυτου εις το πλοιον παρεκαλει αυτον ο δαιμονισθεις ινα η μετ αυτου

19 ο δε ιησους ουκ αφηκεν αυτον αλλα λεγει αυτω υπαγε εις τον οικον σου προς τους σουσ και αναγγειλον αυτοις οσα σοι ο κυριος πεποιηκεν και ηλεγσεν σε

20 και απηλθεν και ηρξάτο κηρυσσειν εν τη δεκαπολει οσα εποιησεν αυτω ο ιησους και παντες εθαυμαζον

21 και διαπερασαντος του ιησου εν τω πλοιω παλιν εις το περαν συνηχθη οχλος πολυς επ αυτον και ην παρα την θαλασσαν

22 και ιδου ερχεται εις των αρχισυναγωγων ονοματι ιαιριος και ιδων αυτον πιπτει προς τους ποδας αυτου

23 και παρεκαλει αυτον πολλα λεγων οτι το θυγατριον μου εσχάτως εχει ινα ελθων επιθης αυτη τας χειρας οπως σωθη και ζησεται

24 και απηλθεν μετ αυτου και ηκολουθει αυτω οχλος πολυς και συνεβλιβον αυτον

25 και γυνη τισ ουσα εν ρυσει αιματος ετη δωδεκα

26 και πολλα παθουσα υπο πολλων ιατρων και δαπανησασα τα παρ αυτης παντα και μηδεν ωφεληθεισα αλλα μαλλον εις το χειρον ελθουσα

27 ακουσασα περι του ιησου ελθουσα εν τω οχλω οπισθεν ηψατο του ιματιου αυτου

28 ελεγεν γαρ οτι καν των ιματιων αυτου αφωμαι σωθησομαι

29 και ευθεωσ εξηρανθη η πηγη του αιματος αυτης και εγνω τω σωματι οτι ιαται απο της μαστιγος

30 και ευθεωσ ο ιησους επιγνους εν εαυτω την εξ αυτου δυναμιν εξελθουσαν επιστραφεις εν τω οχλω ελεγεν τισ μου ηψατο των ιματιων

31 και ελεγον αυτω οι μαθηται αυτου βλεπεις τον οχλον συνθλιβοντα σε και λεγεις τισ μου ηψατο

32 και περιεβλεπετο ιδειν την τουτο ποιησασαν

33 η δε γυνη φοβηθεισα και τρεμουσα ειδεια ο γεγονεν επ αυτη ηλθεν και προσεπεσεν αυτω και ειπεν αυτω πασαν την αληθειαν

34 ο δε ειπεν αυτη θυγατερ η πιστις σου σεσωκεν σε υπαγε εις ειρηνην και ισθι υγιησ απο της μαστιγος σου

35 ετι αυτου λαλουντος ερχονται απο του αρχισυναγωγου λεγοντες οτι η θυγατηρ σου απεθανεν τι ετι σκυλλεις τον διδασκαλον

36 ο δε ιησους ευθεωσ ακουσας τον λογον λαλουμενον λεγει τω αρχισυναγωγω μη φοβου μονον πιστευε

37 και ουκ αφηκεν ουδενα αυτω συνακολουθησαι ει μη πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον ιακωβου

38 και ερχεται εις τον οικον του αρχισυναγωγου και θεωρει θορυβον κλαιοντας και αλαλαζοντας πολλα

39 και εισελθων λεγει αυτοις τι θορυβεισθε και κλαιετε το παιδιον ουκ απεθανεν αλλα καθευδει

40 και κατεγελων αυτου ο δε εκβαλων παντας παραλαμβανει τον πατερα του παιδιου και την μητερα και τους μετ αυτου και εισπορευεται οπου ην το παιδιον ανακειμενον

41 και κρατησας της χειρος του παιδιου λεγει αυτη ταλιθα κουμι ο εστιν μεθερμηνευομενον το κορασιον σοι λεγω εγειραι

42 και ευθεωσ ανεστη το κορασιον και περιπατει ην γαρ ετων δωδεκα και εξεστησαν εκστασει μεγαλη

43 και διεστειλατο αυτοις πολλα ινα μηδεις γνω τουτο και ειπεν δοθηναι αυτη φαγειν

6

1 και εξηλθεν εκειθεν και ηλθεν εις την πατριδα αυτου και ακολουθουσιν αυτω οι μαθηται αυτου

2 και γενομενου σαββατου ηρξατο εν τη συναγωγη διδασκειν και πολλοι ακουοντες εξεπλησσαντο λεγοντες ποθεν τουτω ταυτα και τισ η σοφια η δοθεια αυτω και δυναμεις τοιαυται δια των χειρων αυτου γινονται

3 ουχ ουτος εστιν ο τεκτων ο υιος μαριας αδελφος δε ιακωβου και ιωση και ιουδα και συμωνος και ουκ εισιν αι αδελφαι αυτου ωδε προς ημας και εσκανδαλιζοντο εν αυτω

4 ελεγεν δε αυτοις ο ιησους οτι ουκ εστιν προφητης ατιμος ει μη εν τη πατριδι αυτου και εν τοις συγγενεσιν και εν τη οικια αυτου

5 και ουκ ηδυνато εκει ουδεμιαν δυναμιν ποιησαι ει μη ολιγοις αρρωστοις επιθεισ τας χειρας थेραπευσεν

6 και εθαυμαζεν δια την απιστιαν αυτων και περιηγεν τας κωμας κυκλω διδασκων

7 και προσκαλειται τους δωδεκα και ηρξατο αυτους αποστελλειν δυο δυο και εδιδου αυτοις εξουσιαν των πνευματων των ακαθαρτων

8 και παρηγγειλεν αυτοις ινα μηδεν αιρωσιν εις οδον ει μη ραβδον μονον μη πηραν μη αρτον μη εις την ζωνην χαλκον

9 αλλ υποδεδεμενους σανδαλια και μη ενδυσησθε δυο χιτωνας

10 και ελεγεν αυτοις οπου εαν εισελθητε εις οικιαν εκει μενετε εως αν εξελθητε εκειθεν

11 και οσοι αν μη δεξωνται υμας μηδε ακουσωσιν υμων εκπορευομενοι εκειθεν εκτιναξατε τον χουν τον υποκατω των ποδων υμων εις μαρτυριον αυτοις αμην λεγω υμιν ανεκτοτερον εσται σοδομοις η γομορροις εν ημερα κρισεωσ η τη πολει εκεινη

12 και εξελθοντες εκηρυσσον ινα μετανοησωσιν

13 και δαιμονια πολλα εξεβαλλον και ηλειφον ελαιω πολλους αρρωστους και थेραπειουν

14 και ηκουσεν ο βασιλευσ ηρωδης φανερον γαρ εγενετο το ονομα αυτου και ελεγεν οτι ιωαννης ο βαπτιζων εκ νεκρων ηγερθη και δια τουτο ενεργουσιν αι δυναμεις εν αυτω

15 αλλοι ελεγον οτι ηλιας εστιν αλλοι δε ελεγον οτι προφητης εστιν ως εις των προφητων

16 ακουσας δε ηρωδης ειπεν οτι ον εγω απεκεφαλαισα ιωαννην ουτος εστιν αυτοσ ηγερθη εκ νεκρων

17 αυτος γαρ ο ηρωδης αποστειλας εκρατησεν τον ιωαννην και εδησεν αυτον εν φυλακι δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου οτι αυτην εγαμησεν

18 ελεγε γαρ ο ιωαννης τω ηρωδι οτι ουκ εξεστιν σοι εχειν την γυναικα του αδελφου σου

19 η δε ηρωδιας ενειχεν αυτω και ηθελεν αυτον αποκτειναι και ουκ ηδυνατο

20 ο γαρ ηρωδης εφοβειτο τον ιωαννην ειδως αυτον ανδρα δικαιον και αγιον και συνετηρει αυτον και ακουσας αυτου πολλα εποιε και ηδεωσ αυτου ηκουεν

21 και γενομενης ημερας ευκαιρου οτε ηρωδης τοις γενεσιοις αυτου δειπνον εποιε τοις μεγιστασιν αυτου και τοις χiliarχοις και τοις πρωτοις της γαλιλαιας

22 και εισελθουσης της θυγατρος αυτης της ηρωδιαδος και ορχησαμενης και αρεσασης τω ηρωδι και τοις συνανακειμενοις ειπεν ο βασιλευσ τω κορασιω αιτησον με ο εαν θελῃς και δωσω σοι

23 και ωμοσεν αυτη οτι ο εαν με αιτησης δωσω σοι εως ημισους της βασιλειας μου

24 η δε εξελθουσα ειπεν τη μητρι αυτης τι αιτησομαι η δε ειπεν την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου

25 και εισελθουσα ευθεωσ μετα σπουδης προς τον βασιλεα ητησατο λεγουσα θελω ινα μοι δωσ εξαυτης επι πινακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου

²⁶ και περιλυπος γενομενος ο βασιλευς δια τους ορκους και τους συνανακειμενους ουκ ηβελισεν αυτην αθετησαι

²⁷ και ευθεως αποστειλας ο βασιλευς σπεκουλατορα επεταξεν ενεχθηναι την κεφαλην αυτου

²⁸ ο δε απελθων απεκεφαλισεν αυτον εν τη φυλακη και ηνεγκεν την κεφαλην αυτου επι πινακι και εδωκεν αυτην τω κορασιω και το κορασιον εδωκεν αυτην τη μητρι αυτης

²⁹ και ακουσαντες οι μαθηται αυτου ηλθον και ηραν το πτωμα αυτου και εθηκαν αυτο εν μνημειω

³⁰ και συναγονται οι αποστολοι προς τον ιησουν και απηγγειλαν αυτω παντα και οσα εποιησαν και οσα εδιδασξαν

³¹ και ειπεν αυτοις δευτε υμεις αυτοι κατ ιδιαν εις ερημον τοπον και αναπαυεσθε ολιγον ησαν γαρ οι ερχομενοι και οι υπαγοντες πολλοι και ουδε φαγειν ευκαιρουν

³² και απηλθον εις ερημον τοπον τω πλοιω κατ ιδιαν

³³ και ειδον αυτους υπαγοντας και επεγνωσαν αυτον πολλοι και πεζη απο πασων των πολεων συνεδραμον εκει και προηλθον αυτους και συνηλθον προς αυτον

³⁴ και εξελθων ειδεν ο ιησους πολυν οχλον και εσπλαγχνισθη επ αυτοις οτι ησαν ως προβατα μη εχοντα ποιμενα και ηρξάτο διδασκειν αυτους πολλα

³⁵ και ηδη ωρας πολλης γενομενης προσελθοντες αυτω οι μαθηται αυτου λεγουσιν οτι ερημος εστιν ο τοπος και ηδη ωρα πολλη

³⁶ απολυσον αυτους ινα απελθοντες εις τους κυκλω αγρους και κωμας αγορασωσιν εαυτοις αρτους τι γαρ φαγωσιν ουκ εχουσιν

³⁷ ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις δοτε αυτοις υμεις φαγειν και λεγουσιν αυτω απελθοντες αγορασωμεν δηναριων διακοσιων αρτους και δομεν αυτοις φαγειν

³⁸ ο δε λεγει αυτοις ποσους αρτους εχετε υπαγετε και ιδετε και γνοντες λεγουσιν πεντε και δυο ιχθυας

³⁹ και επεταξεν αυτοις ανακλιναι παντας συμποσια συμποσια επι τω χλωρω χορτω

⁴⁰ και ανεπεσον πρασαι πρασαι ανα εκατον και ανα πεντηκοντα

⁴¹ και λαβων τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυας αναβλειψας εις τον ουρανον ευλογησεν και κατεκλεσεν τους αρτους και εδιδου τοις μαθηταις αυτου ινα παραθωσιν αυτοις και τους δυο ιχθυας εμερισεν πασιν

⁴² και εφαγον παντες και εχορτασθησαν

⁴³ και ηραν κλασματων δωδεκα κοφινους πληρεις και απο των ιχθυων

⁴⁴ και ησαν οι φαγοντες τους αρτους πεντακιςχιλιοι ανδρες

⁴⁵ και ευθεως ηναγκασεν τους μαθητας αυτου εμβηναι εις το πλοιον και προαγειν εις το περαν προς βηθσαιδαν εως αυτος απολυση τον οχλον

⁴⁶ και αποταξαμενος αυτοις απηλθεν εις το ορος προσευξασθαι

⁴⁷ και οφιας γενομενης ην το πλοιον εν μεσω της θαλασσης και αυτος μονος επι της γης

⁴⁸ και ειδεν αυτους βασανιζομενους εν τω ελαυνειν ην γαρ ο ανεμος εναντιος αυτοις και περι τεταρτην φυλακην της νυκτος ερχεται προς αυτους περιπατων επι της θαλασσης και ηθελεν παρελθειν αυτους

⁴⁹ οι δε ιδοντες αυτον περιπατουντα επι της θαλασσης εδοξαν φαντασμα ειναι και ανεκραξαν

⁵⁰ παντες γαρ αυτον ειδον και εταραχθησαν και ευθεως ελαλησεν μετ αυτων και λεγει αυτοις θαρσειτε εγω εimi μη φοβεισθε

⁵¹ και ανεβη προς αυτους εις το πλοιον και εκοπασεν ο ανεμος και λιαν εκπερισσου εν εαυτοις εξισταντο και εθαυμαζον

⁵² ου γαρ συνηκαν επι τοις αρτοις ην γαρ αυτων η καρδια πεπωρωμενη

⁵³ και διαπερασαντες ηλθον επι την γην γεννησαρετ και προσωρμισθησαν

⁵⁴ και εξελθοντων αυτων εκ του πλοιου ευθεως επιγοντες αυτον

⁵⁵ περιδραμοντες ολην την περιχωρον εκεινην ηρξαντο επι τοις κραββατοις τους κακως εχοντας περιφερειν οπου ηκουον οτι εκει εστιν

⁵⁶ και οπου αν εισεπορευετο εις κωμας η πολεις η αγρους εν ταις αγοραις ετιθουν τους ασθενουντας και παρεκαλουν αυτον ινα καν του κρασπεδου του ιματιου αυτου αψωνται και οσοι αν ηπτοντο αυτου εσωζοντο

7

¹ και συναγονται προς αυτον οι φαρισαιοι και τινες των γραμματεων ελθοντες απο ιεροσολυμων

² και ιδοντες τινας των μαθητων αυτου κοινας χερσιν τουτ εστιν ανιπτοις εσθιοντας αρτους εμεμψαντο

³ οι γαρ φαρισαιοι και παντες οι ιουδαιοι εαν μη πυγμα νιψωνται τας χειρας ουκ εσθιουσιν κρατουντες την παραδοσιν των πρεσβυτερων

⁴ και απο αγορας εαν μη βαπτισωνται ουκ εσθιουσιν και αλλα πολλα εστιν α παρελαβον κρατειν βαπτισμους ποτηριων και ξεστων και χαλκιων και κλινων

⁵ επειτα επερωτωσιν αυτον οι φαρισαιοι και οι γραμματεις δια τι οι μαθηται σου ου περιπατουσιν κατα την παραδοσιν των πρεσβυτερων αλλα ανιπτοις χερσιν εσθιουσιν τον αρτον

⁶ ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις οτι καλωσ προσεφτευσεν ησαιας περι υμων των υποκριτων ως γεγραπται ουτος ο λαος τοις χειλεισιν με τιμα η δε καρδια αυτων πορρω απεχει απ εμου

⁷ ματην δε σεβονται με διδασκοντες διδασκαλιας ενταλματα ανθρωπων

⁸ αφεντες γαρ την εντολην του θεου κρατειτε την παραδοσιν των ανθρωπων βαπτισμους ξεστων και ποτηριων και αλλα παρομοια τοιαυτα πολλα ποιειτε

⁹ και ελεγεν αυτοις καλωσ αθετειτε την εντολην του θεου ινα την παραδοσιν υμων τηρησητε

¹⁰ μωσης γαρ ειπεν τιμα τον πατερα σου και την μητερα σου και ο κακολογων πατερα η μητερα θανατω τελευτατω

11 υμεις δε λεγετε εαν ειπη ανθρωπος τω πατρι η τη μητρι κορβαν ο εστιν δωρον ο εαν εξ εμου ωφεληθης

12 και ουκει αφιετε αυτον ουδεν ποιησαι τω πατρι αυτου η τη μητρι αυτου

13 ακουруντες τον λογον του θεου τη παραδοσει υμων η παρεδωκατε και παρομοια τοιαυτα πολλα ποιειτε

14 και προσκαλεσαμενος παντα τον οχλον ελεγεν αυτοις ακουετε μου παντες και συνιετε

15 ουδεν εστιν εξωθεν του ανθρωπου εισπορευομενον εις αυτον ο δυναται αυτον κοινωσαι αλλα τα εκπορευομενα απ αυτου εκεινα εστιν τα κοινουντα τον ανθρωπον

16 ει τις εχει ωτα ακουειν ακουετω

17 και οτε εισηλθεν εις οικον απο του οχλου επηρωτων αυτον οι μαθηται αυτου περι της παραβολης

18 και λεγει αυτοις ουτως και υμεις ασυνετοι εστε ου νοειτε οτι παν το εξωθεν εισπορευομενον εις τον ανθρωπον ου δυναται αυτον κοινωσαι

19 οτι ουκ εισπορευεται αυτου εις την καρδιαν αλλ εις την κοιλιαν και εις τον αφεδρωνα εκπορευεται καθαριζον παντα τα βρωματα

20 ελεγεν δε οτι το εκ του ανθρωπου εκπορευομενον εκεινο κοινοι τον ανθρωπον

21 εσωθεν γαρ εκ της καρδιας των ανθρωπων οι διαλογισμοι οι κακοι εκπορευονται μοιχειαι πορνειαι φονοι

22 κλοπαι πλεονεξιαι πονηριαι δολος ασελγεια οφθαλμος πονηρος βλασφημια υπερηφانيا αφροσυνη

23 παντα ταυτα τα πονηρα εσωθεν εκπορευεται και κοινοι τον ανθρωπον

24 και εκειθεν αναστας απηλθεν εις τα μεθορια τυρου και σιδωνος και εισελθων εις οικιαν ουδεν ηθελεν γνωναι και ουκ ηδυνηθη λαθειν

25 ακουσασα γαρ γυνη περι αυτου ησ ειχεν το θυγατριον αυτης πνευμα ακαθαρτον ελθουσα προσπεσεν προς τους ποδας αυτου

26 ην δε η γυνη ελληνισ συραφοινικισσα τω γενει και ηρωτα αυτον ινα το δαιμονιον εκβαλη εκ της θυγατρος αυτης

27 ο δε ιησους ειπεν αυτη αφες πρωτον χορτασθηναι τα τεκνα ου γαρ καλον εστιν λαβειν τον αρτον των τεκνων και βαλειν τοις κυναριοις

28 η δε απεκριθη και λεγει αυτω ναι κυριε και γαρ τα κυναρια υποκατω της τραπεζης εσθiei απο των ψιχιων των παιδιων

29 και ειπεν αυτη δια τουτον τον λογον υπαγε εξεληλυθεν το δαιμονιον εκ της θυγατρος σου

30 και απελθουσα εις τον οικον αυτης ευρεν το δαιμονιον εξεληλυθος και την θυγατερα βεβλημενην επι της κλινης

31 και παλιν εξελθων εκ των οριων τυρου και σιδωνος ηλθεν προς την θαλασσαν της γαλιλαιας ανα μεσον των οριων δεκαπολεως

32 και φερουσιν αυτω κωφον μογγιλαον και παρακαλουσιν αυτον ινα επιθη αυτω την χειρα

33 και απολαβομενος αυτον απο του οχλου κατ ιδian εβαλεν τους δακτυλους αυτου εις τα ωτα αυτου και πτυσας ηψατο της γλωσσης αυτου

34 και αναβλεψας εις τον ουρανον εστεναξεν και λεγει αυτω εφραθα ο εστιν διανοιχθητι

35 και ευθεως διηνοιχθησαν αυτου αι ακοαι και ελυθη ο δεσμος της γλωσσης αυτου και ελαλει ορθως

36 και διεστείλατο αυτοις ινα μηδενι ειπωσιν οσον δε αυτος αυτοις διεστέλλετο μαλλον περισσοτερον εκηρυσσον

37 και υπερπερισσως εξεπλησσοντο λεγοντες καλως παντα πεποιηκεν και τους κωφους ποιει ακουειν και τους αλαλους λαλειν

8

1 εν εκειναις ταις ημεραις παμπολου οχλου οντος και μη εχοντων τι φαγωσιν προσκαλεσαμενος ο ιησους τους μαθητας αυτου λεγει αυτοις

2 σπλαγχνιζομαι επι τον οχλον οτι ηδη ημεραι τρεις προσμενουσιν μοι και ουκ εχουσιν τι φαγωσιν

3 και εαν απολυσω αυτους νηστεις εις οικον αυτων εκλυθησονται εν τη οδω τινες γαρ αυτων μακροθεν ηκουσιν

4 και απεκριθησαν αυτω οι μαθηται αυτου ποθεν τουτους δυνησεται τις ωδε χορτασαι αρτων επ ερημιας

5 και επηρωτα αυτους ποσους εχετε αρτους οι δε ειπον επτα

6 και παρηγγειλεν τω οχλω αναπεσειν επι της γης και λαβων τους επτα αρτους ευχαριστησας εκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις αυτου ινα παραθωσιν και παρεθηκαν τω οχλω

7 και ειχον ιχθυδια ολιγα και ευλογησας ειπεν παραθειναι και αυτα

8 εφαγον δε και εχορτασθησαν και ηραν περισσευματα κλασματων επτα σπυριδας

9 ησαν δε οι φαγοντες ως τετρακισχιλιοι και απελυσεν αυτους

10 και ευθεως εμβας εις το πλοιον μετα των μαθητων αυτου ηλθεν εις τα μερη δαλμανουθα

11 και εξηλθον οι φαρισαιοι και ηρξαντο συζητειν αυτω ζητουντες παρ αυτου σημειον απο του ουρανου πειραζοντες αυτον

12 και αναστεναξας τω πνευματι αυτου λεγει τι η γενεα αυτη σημειον επιζητει αμην λεγω υμιν ει δοθησεται τη γενεα ταυτη σημειον

13 και αφεις αυτους εμβας παλιν εις πλοιον απηλθεν εις το περαν

14 και επελαθοντο λαβειν αρτους και ει μη ενα αρτον ουκ ειχον μεθ εαυτων εν τω πλοιω

15 και διεστέλλετο αυτοις λεγων ορατε βλεπετε απο της ζυμης των φαρισαιων και της ζυμης ηρωδου

16 και διελογιζοντο προς αλληλους λεγοντες οτι αρτους ουκ εχομεν

17 και γνους ο ιησους λεγει αυτοις τι διαλογισθεσθε οτι αρτους ουκ εχετε ουπω νοειτε ουδε συνιετε ετι πεπωρωμενην εχετε την καρδιαν υμων

18 οφθαλμους εχοντες ου βλεπετε και ωτα εχοντες ουκ ακουετε και ου μνημονευετε

19 οτε τους πεντε αρτους εκλασα εις τους πεντακισχιλιους ποσους κοφινους πληρεις κλασματων ηρατε λεγουσιν αυτω δωδεκα

20 οτε δε τους επτα εις τους τετρακισχιλιους ποσων σπυριδων πληρωματα κλασματων ηρατε οι δε ειπον επτα

21 και ελεγεν αυτοις πως ου συνιετε

22 και ερχεται εις βηθσαιδαν και φερουσιν αυτω τυφλον και παρακαλουσιν αυτον ινα αυτου αφηται

23 και επιλαβομενος της χειρος του τυφλου εξηγαγεν αυτον εξω της κωμης και πτυσας εις τα ομματα αυτου επιθεισ τας χειρας αυτω επηρωτα αυτον ει τι βλεπει

24 και αναβλεψας ελεγεν βλεπω τους ανθρωπους οτι ως δενδρα ορω περιπατουντας

25 ειτα παλιν επεθηκεν τας χειρας επι τους οφθαλμους αυτου και εποιησεν αυτον αναβλεψαι και αποκατεσταθη και ενεβλεψεν τηλαυγως απαντας

26 και απεστειλεν αυτον εις τον οικον αυτου λεγων μηδε εις την κωμην εισελθης μηδε ειπης τινη εν τη κωμη

27 και εξηλθεν ο ιησους και οι μαθηται αυτου εις τας κωμας καισαρειας της φιλιππου και εν τη οδω επηρωτα τους μαθητας αυτου λεγων αυτοις τινα με λεγουσιν οι ανθρωποι εινα

28 οι δε απεκριθησαν ιωαννην τον βαπτιστην και αλλοι ηλιαν αλλοι δε ενα των προφητων

29 και αυτοσ λεγει αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε εινα αποκριθεις δε ο πετρος λεγει αυτω συ ει ο χριστος

30 και επετιμησεν αυτοις ινα μηδενι λεγωσιν περι αυτου

31 και ηρξατο διδασκειν αυτους οτι δει τον υιον του ανθρωπου πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο των πρεσβυτερων και των αρχιερεων και των γραμματειων και αποκτανθηναι και μετα τρεις ημερας αναστηναι

32 και παρρησια τον λογον ελαλει και προσλαβομενος αυτον ο πετρος ηρξατο επιτιμαν αυτω

33 ο δε επιστραφεις και ιδων τους μαθητας αυτου επετιμησεν τω πετρω λεγων υπαγε οπισω μου σατανα οτι ου φρονεις τα του θεου αλλα τα των ανθρωπων

34 και προσκαλεσαμενος τον οχλον συν τοις μαθηταις αυτου ειπεν αυτοις οστις θελει οπισω μου ακολουθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι

35 ος γαρ αν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην ος δ αν απολεση την εαυτου ψυχην ενεκεν εμου και του ευαγγελιου ουτος σωσει αυτην

36 τι γαρ ωφελήσει ανθρωπον εαν κερδηση τον κοσμον ολον και ζημιωθη την ψυχην αυτου

37 η τι δώσει ανθρωπος ανταλλαγμα της ψυχης αυτου

38 ος γαρ εαν επαισυχνηθ με και τους εμους λογους εν τη γενεα ταυτη τη μοιχαλιδι και αμαρτωλω και ο υιος του ανθρωπου επαισυχνησεται αυτον οταν ελθη εν τη δοξη του πατρος αυτου μετα των αγγελων των αιγων

9

1 και ελεγεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι εισιν τινες των ωδε εσθηκοτων οτινες ου μη γευσωνται θανατου εωσ αν ιδωσιν την βασιλειαν του θεου εληλυθειαν εν δυναμει

2 και μεθ ημερας εξ παραλαμβανει ο ιησους τον πετρον και τον ιακωβον και ιωαννην και αναφερει αυτους εις ορος υψηλον κατ ιδιαν μονους και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων

3 και τα ιματια αυτου εγενοντο στιλβοντα λευκα λιαν ως χιων οια γναφευς επι της γης ου δυναται λευκαναι

4 και ωφθη αυτοις ηλιας συν μωση και ησαν συλλαλουντες τω ιησου

5 και αποκριθεις ο πετρος λεγει τω ιησου ραββι καλον εστιν ημας ωδε εινα και ποιησωμεν σκηνας τρεις σοι μιαν και μωση μιαν και ηλια μιαν

6 ου γαρ ηδει τι λαλησει ησαν γαρ εκφοβοι

7 και εγενετο νεφελη επισκιαζουσα αυτοις και ηλθεν φωνη εκ της νεφελης ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος αυτου ακουετε

8 και εξαπινα περιβλεψαμενοι ουκετι ουδενα ειδον αλλα τον ιησουν μονον μεθ εαυτων

9 καταβαινοντων δε αυτων απο του ορους διεστειλατο αυτοις ινα μηδενι διηγησησονται α ειδον ει μη οταν ο υιος του ανθρωπου εκ νεκρων αναστη

10 και τον λογον εκρατησαν προς εαυτους συζητουντες τι εστιν το εκ νεκρων αναστηναι

11 και επηρωτων αυτον λεγοντες οτι λεγουσιν οι γραμματεις οτι ηλιαν δει ελθειν πρωτον

12 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις ηλιας μεν ελθων πρωτον αποκαθιστα παντα και πως γεγραπται επι τον υιον του ανθρωπου ινα πολλα παθι και εξουδενωθι

13 αλλα λεγω υμιν οτι και ηλιας εληλυθεν και εποιησαν αυτω οσα ηθελησαν καθως γεγραπται επι αυτον

14 και ελθων προς τους μαθητας ειδεν οχλον πολυν περι αυτους και γραμματεις συζητουντας αυτοις

15 και ευθεωσ πασ ο οχλος ιδων αυτον εξεθαμβηθη και προστρεχοντες ησπαζοντο αυτον

16 και επηρωτησεν τους γραμματεις τι συζητειτε προς αυτους

17 και αποκριθεις εις εκ του οχλου ειπεν διδασκαλε ηνεγκα τον υιον μου προς σε εχοντα πνευμα αλαλον

18 και οπου αν αυτον καταλαβι ρησσει αυτον και αφριζει και τριζει τους οδοντας αυτου και ζηραινεται και ειπον τοις μαθηταις σου ινα αυτο εκβρωσωσιν και ουκ ισχυσαν

19 ο δε αποκριθεις αυτω λεγει ω γενεα απιστος εωσ ποτε προς υμας εσομαι εωσ ποτε ανεξομαι υμων φερετε αυτον προς με

20 και ηνεγκαν αυτον προς αυτον και ιδων αυτον ευθεωσ το πνευμα εσπαρξεν αυτον και πεσων επι της γης εκυλιετο αφριζων

21 και επηρωτησεν τον πατερα αυτου ποσος χρονος εστιν ως τουτου γεγονεν αυτω ο δε ειπεν παιδιοθεν

22 και πολλακισ αυτον και εις το πυρ εβαλεν και εις υδατα ινα απολεση αυτον αλλ ει τι δυνασαι βοηθησον ημιν σπλαγχνισθεις εφ ημας

23 ο δε ιησους ειπεν αυτω το ει δυνασαι πιστευσαι παντα δυνατα τω πιστευοντι

24 και ευθεως κραξας ο πατηρ του παιδιου μετα δακρυων ελεγεν πιστευ κυριε βοηθει μου τη απιστια

25 ιδων δε ο ιησους οτι επισυντρεχει οχλος επετιμησεν τω πνευματι τω ακαθαρτω λεγων αυτω το πνευμα το αλαλον και κωφον εγω σοι επιτασσω εξελθε εξ αυτου και μηκει εισελθης εις αυτον

26 και κραξαν και πολλα σπαραξαν αυτον εξηλθεν και εγενετο ωσει νεκρος ωστε πολλους λεγειν οτι απεθανεν

27 ο δε ιησους κρατησας αυτον της χειρος ηγειρεν αυτον και ανεστη

28 και εισελθοντα αυτον εις οικον οι μαθηται αυτου επηρωτων αυτον κατ ιδιαν οτι ημεις ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν αυτο

29 και ειπεν αυτοις τουτο το γενοσ εν ουδενι δυναται εξελθειν ει μη εν προσευχη και νηστεια

30 και εκειθεν εξελθοντες παρεπορευοντο δια της γαλιλαιας και ουκ ηθελεν ινα τις γνω

31 εδιδασκεν γαρ τους μαθητας αυτου και ελεγεν αυτοις οτι ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις χειρας ανθρωπων και αποκτενουσιν αυτον και αποκτανθεισ τη τριτη ημερα αναστησεται

32 οι δε ηγνουσαν το ρημα και εφοβουντο αυτον επερωτησαι

33 και ηλθεν εις καπερναουμ και εν τη οικια γενομενος επηρωτα αυτους τι εν τη οδω προς εαυτους διελογιζεσθε

34 οι δε εσιωπων προς αλληλους γαρ διελεχθησαν εν τη οδω τις μειζων

35 και καθισας εφωνησεν τους δωδεκα και λεγει αυτοις ει τις θελει πρωτος ειναι εσται παντων εσχατος και παντων διακονος

36 και λαβων παιδιον εσητησεν αυτο εν μεσω αυτων και εναγκαλισαμενος αυτο ειπεν αυτοις

37 ος εαν εν των τοιουτων παιδιων δεξηται επι τω ονοματι μου εμε δεχεται και ος εαν εμε δεξηται ουκ εμε δεχεται αλλα τον αποστειλαντα με

38 απεκριθη δε αυτω ιωαννης λεγων διδασκαλε ειδομεν τινα τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια ος ουκ ακολουθει ημιν και εκωλυσαμεν αυτον οτι ουκ ακολουθει ημιν

39 ο δε ιησους ειπεν μη κωλυετε αυτον ουδεις γαρ εστιν ος ποιησει δυναμιν επι τω ονοματι μου και δυνησεται ταχυ κακολογησαι με

40 ος γαρ ουκ εστιν καθ υμων υπερ υμων εστιν

41 ος γαρ αν ποτιση υμας ποτηριον υδατος εν ονοματι μου οτι χριστου εστε αμην λεγω υμιν ου μη απολεση τον μισθον αυτου

42 και ος εαν σκανδαλιση ενα των μικρων των πιστευοντων εις εμε καλον εστιν αυτω μαλλον ει περικειται λιθος μυλικος περι τον τραχηλον αυτου και βεβληται εις την θαλασσαν

43 και εαν σκανδαλιζη σε η χειρ σου αποκοψον αυτην καλον σοι εστιν κυλλον εις την ζωην

εισελθειν η τας δυο χειρας εχοντα απελθειν εις την γεενναν εις το πυρ το ασβεστον

44 οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται

45 και εαν ο πους σου σκανδαλιζη σε αποκοψον αυτον καλον εστιν σοι εισελθειν εις την ζωην χωλον η τους δυο ποδας εχοντα βληθηναι εις την γεενναν εις το πυρ το ασβεστον

46 οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται

47 και εαν ο οφθαλμος σου σκανδαλιζη σε εκβαλε αυτον καλον σοι εστιν μονοφθαλμον εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου η δυο οφθαλμους εχοντα βληθηναι εις την γεενναν του πυρος

48 οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται

49 πας γαρ πυρι αλισθησεται και πασα θυσια αλι αλισθησεται

50 καλον το αλας εαν δε το αλας αναλον γενηται εν τινι αυτο αρτυσετε εχετε εν εαυτοις αλας και ειρηνευετε εν αλληλοις

10

1 κακειθεν αναστας ερχεται εις τα ορια της ιουδαιας δια του περαν του ιορδανου και συμπορευονται παλιν οχλοι προς αυτον και ωσ ειωθεί παλιν εδιδασκεν αυτους

2 και προσελθοντες φαρισαισι επηρωτησαν αυτον ει εξεστιν ανδρι γυναικα απολυσαι πειραζοντες αυτον

3 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις τι υμιν ενετειλατο μωσης

4 οι δε ειπον μωσης επετρεψεν βιβλιον αποστασιου γραψαι και απολυσαι

5 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις προς την σκληροκαρδιαν υμων εγραψεν υμιν την εντολην ταυτην

6 απο δε αρχης κτισεωσ αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτους ο θεος

7 ενεκεν τουτου καταλειπει ανθρωπος τον πατερα αυτου και την μητερα και προσκολληθησεται προς την γυναικα αυτου

8 και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν ωστε ουκετι εισιν δυο αλλα μια σαρξ

9 ο ουν ο θεος συνεζευξεν ανθρωπος μη χωριζετω

10 και εν τη οικια παλιν οι μαθηται αυτου περι του αυτου επηρωτησαν αυτον

11 και λεγει αυτοις ος εαν απολυση την γυναικα αυτου και γαμηση αλλην μοιχεται επ αυτην

12 και εαν γυνη απολυση τον ανδρα αυτης και γαμηση αλλα μοιχεται

13 και προσεφερον αυτω παιδια ινα αψηται αυτων οι δε μαθηται επετιμων τοις προσφερουσιν

14 ιδων δε ο ιησους ηγανακτησεν και ειπεν αυτοις αφετε τα παιδια ερχεσθαι προς με μη κωλυετε αυτα των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια του θεου

15 αμην λεγω υμιν ος εαν μη δεξηται την βασιλειαν του θεου ως παιδιον ου μη εισελθη εις αυτην

16 και εναγκαλισαμενος αυτα τιθεισ τας χειρας επ αυτα ευλογει αυτα

17 και εκπορευομενου αυτου εις οδον προσδραμων εις και γονυπετησας αυτον επηρωτα αυτον διδασκαλε αγαθε τι ποιησω ινα ζωην αιωνιον κληρονομησω

18 ο δε ιησους ειπεν αυτω τι με λεγεις αγαθον ουδεις αγαθος ει μη εις ο θεος

19 τας εντολας οιδας μη μοιχευσης μη φονευσης μη κλεψης μη ψευδομαρτυρησης μη αποστερησης τιμα τον πατερα σου και την μητερα

20 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτω διδασκαλε ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ νεοτητος μου

21 ο δε ιησους εμβλεψας αυτω ηγαπησεν αυτον και ειπεν αυτω εν σοι υστερει υπαγε οσα εχεις πωλησον και δος πτωχοις και εξεις θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι αρας τον σταυρον

22 ο δε στυгнаσας επι τω λογω απηλθεν λυπουμενος ην γαρ εχων κτηματα πολλα

23 και περιβλεψαμενος ο ιησους λεγει τοις μαθηταις αυτου πως δυσκολωσ οι τα χρηματα εχοντες εις την βασιλειαν του θεου εισελθουσιν

24 οι δε μαθηται εθαμβουντο επι τοις λογοις αυτου ο δε ιησους παλιν αποκριθεις λεγει αυτοις τεκνα πως δυσκολον εστιν τους πεποητοτας επι χρημασιν εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν

25 ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια της τρυμαλιος της ραφιδος εισελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν

26 οι δε περισσως εξεπλησσαντο λεγοντες προς εαυτους και τις δυναται σωθηναι

27 εμβλεψας δε αυτοις ο ιησους λεγει παρα ανθρωποις αδυνατον εστιν ον παρα θεω παντα γαρ δυνατα εστιν παρα τω θεω

28 ηρξατο ο πετρος λεγειν αυτω ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι

29 αποκριθεις ο ιησους ειπεν αμην λεγω υμιν ουδεις εστιν ος αφηκεν οικιαν η αδελφου η αδελφας η πατερα η μητερα η γυναικα η τεκνα η αγρους ενεκεν εμου και ενεκεν του ευαγγελιου

30 εαν μη λαβη εκατονταπλασιονα νυν εν τω καιρω τουτω οικιας και αδελφους και αδελφας και μητερας και τεκνα και αγρους μετα διωγμων και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζωην αιωνιον

31 πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και εσχατοι πρωτοι

32 ησαν δε εν τη οδω αναβαινοντες εις ιεροσολυμα και ην προαγων αυτους ο ιησους και εθαμβουντο και ακολουθουντες εφοβουντο και παραλαβων παλιν τους δωδεκα ηρξατο αυτοις λεγειν τα μελλοντα αυτω συμβαινειν

33 οτι ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και ο υιος του ανθρωπου παραδοθησεται τοις αρχιερευσιν και γραμματευσιν και κατακρινουσιν αυτον θανατα και παραδωσουσιν αυτον τοις εθνεσιν

34 και εμπαιξουσιν αυτω και μαστιγωσουσιν αυτον και εμπτυσουσιν αυτω και αποκτενουσιν αυτον και τη τριτη ημερα αναστησεται

35 και προσπορευονται αυτω ιακωβος και ιωαννης οι υιοι ζεβεδαιου λεγοντες διδασκαλε θελομεν ινα ο εαν αιτησωμεν ποιησης ημιν

36 ο δε ειπεν αυτοις τι θελετε ποιησαι με υμιν

37 οι δε ειπον αυτω δος ημιν ινα εις εκ δεξιων σου και εις εξ ευωνυμων σου καθισωμεν εν τη δοξη σου

38 ο δε ιησους ειπεν αυτοις ουκ οιδατε τι αιτεισθε δυνασθε πειν το ποτηριον ο εγω πινω και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθηναι

39 οι δε ειπον αυτω δυναμεθα ο δε ιησους ειπεν αυτοις το μεν ποτηριον ο εγω πινω πιασθε και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθησεσθε

40 το δε καθισαι εκ δεξιων μου και εξ ευωνυμων ουκ εστιν εμον δουναι αλλ οις ητοιμασται

41 και ακουσαντες οι δεκα ηρξαντο αγανακτειν περι ιακωβου και ιωαννου

42 ο δε ιησους προσκαλεσαμενος αυτους λεγει αυτοις οιδατε οτι οι δοκουντες αρχειν των εθνων κατακυριευουσιν αυτων και οι μεγαλοι αυτων κατεξουσιαζουσιν αυτων

43 ουχ ουτως δε εσται εν υμιν αλλ ος εαν θελη γενεσθαι megas εν υμιν εσται υμων διακονος

44 και ος εαν θελη υμων γενεσθαι πρωτος εσται παντων δουλος

45 και γαρ ο υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων

46 και ερχονται εις ιεριχω και εκπορευομενου αυτου απο ιεριχω και των μαθητων αυτου και οχλου ικανου υιος τιμαιου βαρτιμαιοσ ο τυφλος εκαθητο παρα την οδον προσαιτων

47 και ακουσας οτι ιησους ο ναζωραιος εστιν ηρξατο κραζειν και λεγειν ο υιος δαυιδ ιησου ελεησον με

48 και επετιμων αυτω πολλοι ινα σιωπηση ο δε πολλω μαλλον εκραζεν υιε δαυιδ ελεησον με

49 και στας ο ιησους ειπεν αυτον φωνηθηναι και φωνουσιν τον τυφλον λεγοντες αυτω θαρσει εγειραι φωνει σε

50 ο δε αποβαλων το ιματιον αυτου αναστας ηλθεν προς τον ιησουν

51 και αποκριθεις λεγει αυτω ο ιησους τι θελεις ποιησω σοι ο δε τυφλος ειπεν αυτω ραββουνι ινα αναβλεψω

52 ο δε ιησους ειπεν αυτω υπαγε η πιστις σου σεσωκεν σε και ευθεως ανεβλεψεν και ηκολουθει τω ιησου εν τη οδω

11

1 και οτε εγγιζουσιν εις ιερουσαλημ εις βηθσαφαγ και βηθανιαν προς το ορος των ελαιων αποστελλει δυο των μαθητων αυτου

2 και λεγει αυτοις υπαγετε εις την κωμην την κατεναντι υμων και ευθεως εισπορευομενοι εις αυτην ευρησετε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεις ανθρωπων κεκαθικεν λυσαντες αυτον αγαγετε

3 και εαν τις υμιν ειπη τι ποιειτε τουτο ειπατε οτι ο κυριος αυτου χρειαν εχει και ευθεως αυτον αποστελλει ωδε

4 απηλθον δε και ευρον πωλον δεδεμενον προς την θυραν εξω επι του αμφοδου και λουσιν αυτον

⁵ και τινες των εκεί εσθηκοτων ελεγον αυτοις τι ποιειτε λυοντες τον πωλον

⁶ οι δε ειπον αυτοις καθως ενετειλατο ο ιησους και αφηκαν αυτους

⁷ και ηγαγον τον πωλον προς τον ιησουν και επεβαλον αυτω τα ιματια αυτων και εκαθισεν επ αυτω

⁸ πολλοι δε τα ιματια αυτων εστρωσαν εις την οδον αλλοι δε στοιβαδας εκοπτον εκ των δενδρων και εστρωννουν εις την οδον

⁹ και οι προαγοντες και οι ακολουθουντες εκραζον λεγοντες ωσαννα ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου

¹⁰ ευλογημενη η ερχομενη βασιλεια εν ονοματι κυριου του πατρος ημων δαυιδ ωσαννα εν τοις υψιστοις

¹¹ και εισηλθεν εις ιεροσολυμα ο ιησους και εις το ιερων και περιβλεψαμενος παντα οψιας ηδη ουσης της ωρας εξηλθεν εις βηθανιαν μετα των δωδεκα

¹² και τη επαυριον εξελθοντων αυτων απο βηθανιας επεινασεν

¹³ και ιδων συκην μακροθεν εχουσαν φυλλα ηλθεν ει αρα ευρησει τι εν αυτη και ελθων επ αυτην ουδεν ευρεν ει μη φυλλα ου γαρ ην καιρος συκων

¹⁴ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτη μηκετι εκ σου εις τον αιωνα μηδεις καρπον φαγοι και ηκουον οι μαθηται αυτου

¹⁵ και ερχονται εις ιεροσολυμα και εισελθων ο ιησους εις το ιερων ηρξατο εκβαλλειν τους πωλουντας και αγοραζοντας εν τω ιερω και τας τραπεζας των κολλυβιστων και τας καθεδρας των πωλουντων τας περιστερας κατεστρεψεν

¹⁶ και ουκ ηφien ινα τις διενεγκη σκευος δια του ιερου

¹⁷ και εδιδασκεν λεγων αυτοις ου γεγραπται οτι ο οικος μου οικος προσευχης κληθησεται πασιν τοις εθνεσιν υμεις δε εποιησατε αυτον σπηλαιον ληστων

¹⁸ και ηκουσαν οι γραμματεις και οι αρχιερεις και εξητον πωσ αυτον απολεσωσιν εφοβουντο γαρ αυτον οτι πας ο οχλος εξεπλησσετο επι τη διδαχη αυτου

¹⁹ και οτε οψε εγενετο εξεπορευετο εξω της πολεως

²⁰ και πρωι παραπορευομενοι ειδον την συκην εξηραμμενην εκ ριζωv

²¹ και αναμνησθεις ο πετρος λεγει αυτω ραββι ιδε η συκη ην κατηραωv εξηρανται

²² και αποκριθεις ο ιησους λεγει αυτοις εχετε πιστιν θεου

²³ αμην γαρ λεγω υμιν οτι ος αν ειπη τω ορει τουτω αρθητι και βληθητι εις την θαλασσαν και μη διακριθη εν τη καρδια αυτου αλλα πιστευση οτι α λεγει γινεται εσται αυτω ο εαν ειπη

²⁴ δια τουτου λεγω υμιν παντα οσα αν προσευχομενοι αιτησθε πιστευετε οτι λαμβανετε και εσται υμιν

²⁵ και οταν στηκητε προσευχομενοι αφιετε ει τι εχετε κατα τινος ινα και ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις αφη υμιν τα παραπτωματα υμων

²⁶ ει δε υμεις ουκ αφιετε ουδε ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις αφησει τα παραπτωματα υμων

²⁷ και ερχονται παλιν εις ιεροσολυμα και εν τω ιερω περιπατουvτος αυτου ερχονται προς αυτον οι αρχιερεις και οι γραμματεις και οι πρεσβυτεροι

²⁸ και λεγουσιν αυτω εν ποια εξουσια ταυτα ποιει και τις σοι την εξουσιαν ταυτην εδωκεν ινα ταυτα ποιησ

²⁹ ο δε ιησους αποκριθεις ειπεν αυτοις επερωτησω υμας και εγω ενα λογον και αποκριθητε μοι και ερω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω

³⁰ το βαπτισμα ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων αποκριθητε μοι

³¹ και ελογιζοντο προς εαυτους λεγοντες εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει δια τι ουν ουκ επιστευσατε αυτω

³² αλλ ειπωμεν εξ ανθρωπων εφοβουντο τον λαον απαντες γαρ ειχον τον ιωαννην οτι οντως προφητης ην

³³ και αποκριθεντες λεγουσιν τω ιησου ουκ οιδαμεν και ο ιησους αποκριθεις λεγει αυτοις ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω

12

¹ και ηρξατο αυτοις εν παραβολαις λεγειν αμπελωνα εφυτευσεν ανθρωπος και περιεθηκεν φραγμαv και ωρυξεν υποληνιον και ωκοδομησεν πυργον και εξεδoto αυτον γεωργοις και απεδιμησεν

² και απεστειλεν προς τους γεωργους τω καιρω δουλων ινα παρα των γεωργων λαβη απο του καρπου του αμπελωνος

³ οι δε λαβοντες αυτον εδειραν και απεστειλαν κενον

⁴ και παλιν απεστειλεν προς αυτους αλλον δουλων κακεινον λιθοβολησαντες εκεφαλαιωσαν και απεστειλαν ητιμωμενον

⁵ και παλιν αλλον απεστειλεν κακεινον απεκτειναν και πολλους αλλους τους μεν δερυντες τους δε αποκτενοντες

⁶ ετι ουν ενα υιον εχων αγαπητον αυτου απεστειλεν και αυτον προς αυτους εσχατον λεγων οτι εντραπησονται τον υιον μου

⁷ εκεινοι δε οι γεωργοι ειπον προς εαυτους οτι ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν αυτον και ημων εσται η κληρονομια

⁸ και λαβοντες αυτον απεκτειναν και εξεβαλον εξω του αμπελωνος

⁹ τι ουν ποιησει ο κυριος του αμπελωνος ελευσεται και απολεσει τους γεωργους και δωσει τον αμπελωνα αλλοις

¹⁰ ουδε την γραφην ταυτην ανεγνωτε λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας

¹¹ παρα κυριου εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων

¹² και εξητουν αυτον κρατησαι και εφοβηθησαν τον οχλον εγνωσαν γαρ οτι προς αυτους την παραβολην ειπεν και αφεντες αυτον απηλθον

13 και αποστελλουσιν προς αυτον τινας των φαρισαιων και των ηρωδιανων ινα αυτον αργευσωσιν λογω

14 οι δε ελθοντες λεγουσιν αυτω διδασκαλε οιδαμεν οτι αληθης ει και ου μελει σοι περι ουδενου ου γαρ βλεπεις εις προσωπον ανθρωπων αλλ επ αληθειας την οδον του θεου διδασκεις εξεστιν κησσον καισαρι δουναι η ου

15 δωμεν η μη δωμεν ο δε ειδως αυτων την υποκρισιν ειπεν αυτοις τι με πειραζετε φερετε μοι δηναριον ινα ιδω

16 οι δε ηνεγκαν και λεγει αυτοις τινος η εικων αυτη και η επιγραφη οι δε ειπον αυτω καισαρος

17 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις αποδοτε τα καισαρος καισαρι και τα του θεου τω θεω και εθαυμασαν επ αυτω

18 και ερχονται σαδδουκαιοι προς αυτον οιτινες λεγουσιν αναστασιν μη ειναι και επηρωτησαν αυτον λεγοντες

19 διδασκαλε μωσης εγραψεν ημιν οτι εαν τινος αδελφος αποθανη και καταλιπη γυναικα και τεκνα μη αφη ινα λαβη ο αδελφος αυτου την γυναικα αυτου και εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου

20 επτα αδελφοι ησαν και ο πρωτος ελαβεν γυναικα και αποθνησκων ουκ αφηκεν σπερμα

21 και ο δευτερος ελαβεν αυτην και απεθανεν και ουδε αυτος αφηκεν σπερμα και ο τριτος ωσαυτως

22 και ελαβον αυτην οι επτα και ουκ αφηκαν σπερμα εσχατη παντων απεθανεν και η γυνη

23 εν τη αναστασει οταν αναστωσιν τινος αυτων εσται γυνη οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα

24 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις ου δια τουτου πλανασθε μη ειδοτες τας γραφας μηδε την δυναμιν του θεου

25 οταν γαρ εκ νεκρων αναστωσιν ουτε γαμουσιν ουτε γαμискονται αλλ εισιν ως αγγελοι οι εν τοις ουρανοις

26 περι δε των νεκρων οτι εγειρονται ουκ ανεγνωτε εν τη βιβλω μωσεως επι του βατου ως ειπεν αυτω ο θεος λεγων εγω ο θεος αβρααμ και ο θεος ισαακ και ο θεος ιακωβ

27 ουκ εστιν ο θεος νεκρων αλλα θεος ζωντων υμεις ουν πολυ πλανασθε

28 και προσελθων εις των γραμματαων ακουσας αυτων συζητούντων ειδως οτι καλως αυτοις απεκριθη επηρωτησεν αυτον ποια εστιν πρωτη παντων εντολη

29 ο δε ιησους απεκριθη αυτω οτι πρωτη παντων των εντολων ακουε ισραηλ κυριος ο θεος ημων κυριος εις εστιν

30 και αγαπησεις κυριον τον θεον σου εξ ολης της καρδιας σου και εξ ολης της ψυχης σου και εξ ολης της διανοιας σου και εξ ολης της ισχυος σου αυτη πρωτη εντολη

31 και δευτερα ομοια αυτη αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον μειζων τούτων αλλη εντολη ουκ εστιν

32 και ειπεν αυτω ο γραμματευσ καλως διδασκαλε επ αληθειας ειπας οτι εις εστιν και ουκ εστιν αλλος πλην αυτου

33 και το αγαπαν αυτον εξ ολης της καρδιας και εξ ολης της συνεσεως και εξ ολης της ψυχης και εξ ολης της ισχυος και το αγαπαν τον πλησιον ως εαυτον πλειον εστιν παντων των ολοκαυτωματων και θυσιων

34 και ο ιησους ιδων αυτον οτι νουνεχως απεκριθη ειπεν αυτω ου μακραν ει απο της βασιλειας του θεου και ουδεις ουκετι ετολμα αυτον επερωτησαι

35 και αποκριθεις ο ιησους ελεγεν διδασκων εν τω ιερω πως λεγουσιν οι γραμματεις οτι ο χριστος υιος εστιν δαυιδ

36 αυτος γαρ δαυιδ ειπεν εν πνευματι αγιω λεγει ο κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου

37 αυτος ουν δαυιδ λεγει αυτον κυριον και ποθεν υιος αυτου εστιν και ο πολυς οχλος ηκουεν αυτου ηδως

38 και ελεγεν αυτοις εν τη διδαχη αυτου βλεπετε απο των γραμματαων των θελοντων εν στολαιο περιπατειν και ασπασμους εν ταις αγοραις

39 και πρωτοκαθεδριας εν ταις συναγωγαίς και πρωτοκλισιας εν τοις δειπνοις

40 οι κατεσθιοντες τας οικιας των χηρων και προφασει μακρα προσευχομενοι ουτοι ληφονται περισσοτερον κριμα

41 και καθισας ο ιησους κατεναντι του γαζοφυλακιου εθεωρει πως ο οχλος βαλλει χαλκον εις το γαζοφυλακιον και πολλοι πλουσιοι εβαλλον πολλα

42 και ελθουσα μια χηρα πτωχη εβαλεν λεπτα δυο ο εστιν κοδραντης

43 και προσκαλεσαμενος τους μαθητας αυτου λεγει αυτοις αμην λεγω υμιν οτι η χηρα αυτη η πτωχη πλειον παντων βεβληκεν των βαλλοντων εις το γαζοφυλακιον

44 παντες γαρ εκ του περισσευοντος αυτοις εβαλον αυτη δε εκ της υστερησεως αυτης παντα οσα ειχεν εβαλεν ολον τον βιον αυτης

13

1 και εκπορευομενον αυτου εκ του ιερου λεγει αυτω εις των μαθητων αυτου διδασκαλε ιδε ποταποι λιθοι και ποταπαι οικοδομαι

2 και ο ιησους αποκριθεις ειπεν αυτω βλεπεις ταυτας τας μεγαλας οικοδομας ου μη αφεθη λιθος επι λιθω ου ου μη καταλυθη

3 και καθημενου αυτου εις το ορος των ελαιων κατεναντι του ιερου επηρωτων αυτον και ιδιαν πετρος και ιακωβος και ιωαννης και ανδρεας

4 ειπε ημιν ποτε ταυτα εσται και τι το σημειον οταν μελλι παντα ταυτα συντελεισθαι

5 ο δε ιησους αποκριθεις αυτοις ηρξατο λεγειν βλεπετε μη τις υμας πλανηση

6 πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες οτι εγω ειμι και πολλους πλανησουσιν

7 οταν δε ακουσητε πολεμους και ακοας πολεμων μη θροεισθε δει γαρ γενεσθαι αλλ ουπω το τελος

8 εγερθησεται γαρ εθνος επι εθνος και βασιλεια επι βασιλειαν και εσονται σεισμοι κατα τοπους και εσονται λιμοι και ταραχαι αρχαι ωδινων ταυτα

⁹ βλέπετε δε υμεις εαυτους παραδωσουσιν γαρ υμας εις συνεδρια και εις συναγωγας δαρησεσθε και επι ηγεμονων και βασιλεων σταθησεσθε ενεκεν εμου εις μαρτυριον αυτοις

¹⁰ και εις παντα τα εθνη δει πρωτον κηρυχθηναι το ευαγγελιον

¹¹ οταν δε αγαγωσιν υμας παραδιδόντες μη προμεριμνατε τι λαλησητε μηδε μελετατε αλλ ο εαν δοθη υμιν εν εκεινη τη ωρα τουτο λαλειτε ου γαρ εστε υμεις οι λαλουντες αλλα το πνευμα το αγιον

¹² παραδωσει δε αδελφος αδελφον εις θανατον και πατηρ τεκνον και επαναστησονται τεκνα επι γονεις και θανατωσουσιν αυτους

¹³ και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου ο δε υπομεινας εις τελος ουτος σωθησεται

¹⁴ οταν δε ιδητε το βδελυγμα της ερημωσεωσ το ρηθεν υπο δανιηλ του προφητου εστωσ οπου ου δει ο αναγινωσκων νοειτω τοτε οι εν τη ιουδαία φευγετωσαν εις τα ορη

¹⁵ ο δε επι του δωματος μη καταβατω εις την οικιαν μηδε εισελθτω αραι τι εκ της οικιας αυτου

¹⁶ και ο εις τον αγρον ων μη επιστρεψατω εις τα οπισω αραι το ιματιον αυτου

¹⁷ ουαι δε ταις εν γαστρι εχουσαις και ταις θηλαζουσαις εν εκειναις ταις ημεραις

¹⁸ προσευχεσθε δε ινα μη γενηται η φυγη υμων χειμωνος

¹⁹ εσονται γαρ αι ημεραι εκειναι θλιψις οια ου γεγονεν τοιαυτη απ αρχης κτισεωσ ης εκτισεν ο θεοσ εωσ του νυν και ου μη γενηται

²⁰ και ει μη κυριοσ εκολοβωσεν τας ημερας ουκ αν εσωθη πασα σαρκ αλλα δια τουσ εκλεκτουσ ουσ εξελεξατο εκολοβωσεν τας ημερας

²¹ τοτε εαν τις υμιν ειπη ιδου ωδε ο χριστοσ η ιδου εκει μη πιστευετε

²² εγερθησονται γαρ ψευδοχριστοι και ψευδοπροφηται και δωσουσιν σημεια και τερατα προσ το αποπλαναν οι αποπλαν και τουσ εκλεκτουσ

²³ υμεις δε βλέπετε ιδου προειρηκα υμιν παντα

²⁴ αλλ εν εκειναις ταις ημεραις μετα την θλιψιν εκεινην ο ηλιοσ σκοτισθησεται και η σεληνη ου δωσει το φεγγοσ αυτης

²⁵ και οι αστερεσ του ουρανου εσονται εκπιπτοντες και αι δυναμεισ αι εν τοις ουρανοις σαλευθησονται

²⁶ και τοτε οψονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν νεφελαις μετα δυναμεωσ πολλησ και δοξησ

²⁷ και τοτε αποστελει τουσ αγγελουσ αυτου και επισυναξει τουσ εκλεκτουσ αυτου εκ των τεσσαρων ανεμων απ ακρου γησ εωσ ακρου ουρανου

²⁸ απο δε της συκης μαθετε την παραβολην οταν αυτησ ηδη ο κλαδοσ απαλοσ γενηται και εκφυη τα φυλλα γνωσκετε οτι εγγυσ το θεροσ εστιν

²⁹ ουτωσ και υμεις οταν ταυτα ιδητε γινομενα γνωσκετε οτι εγγυσ εστιν επι θυραις

³⁰ αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα αυτη μεχρι ου παντα ταυτα γενηται

³¹ ο ουρανοσ και η γη παρελευσεται ι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν

³² περι δε της ημερασ εκεινησ η ωρασ ουδεις οιδεν ουδε οι αγγελοι οι εν ουρανω ουδε ο υιοσ ει μη ο πατηρ

³³ βλέπετε αγρυπνειτε και προσευχεσθε ουκ οιδατε γαρ ποτε ο καιροσ εστιν

³⁴ ωσ ανθρωποσ αποδημοσ αφεισ την οικιαν αυτου και δουσ τοις δουλοις αυτου την εξουσιαν και εκαστω το εργον αυτου και τω θυρωρω ενετειλατο ινα γρηγορη

³⁵ γρηγορειτε ουν ουκ οιδατε γαρ ποτε ο κυριοσ της οικιασ ερχεται οψε η μεσονυκτιου η αλεκτοροφωνιασ η πρωι

³⁶ μη ελθων εξαφνησ ευρη υμασ καθευδοντασ

³⁷ α δε υμιν λεγω πασιν λεγω γρηγορειτε

14

¹ ην δε το πασχα και τα αζυμα μετα δυο ημερασ και εζητουν οι αρχιερεισ και οι γραμματεισ πωσ αυτον εν δολω κρατησαντες αποκτεινωσιν

² ελεγον δε μη εν τη εορτη μηποτε θυροβωσεται του λαου

³ και οντοσ αυτου εν βηθανια εν τη οικια σιμωνοσ του λεπρου κατακειμενου αυτου ηλθεν γυνη εχουσα αλαβαστρον μυρου ναρδου πιστικησ πολυτελουσ και συντριψασα το αλαβαστρον κατεχεεν αυτου κατα της κεφαλησ

⁴ ησαν δε τινεσ αγανακτουντεσ προσ εαυτουσ και λεγοντεσ εις τι η απωλεια αυτη του μυρου γεγονεν

⁵ ηδυνατο γαρ τουτο πραθηναι επανω τριακοσιων δηναριων και δοθηναι τοις πτωχοις και ενεβριμωντο αυτη

⁶ ο δε ιηουσοσ ειπεν αφετε αυτην τι αυτη κοποουσ παρεχετε καλον εργον ειργασατο εν εμοι

⁷ παντοτε γαρ τουσ πτωχοουσ εχετε μεθ εαυτων και οταν θελητε δυνασθε αυτουσ ευ ποιησαι εμε δε ου παντοτε εχετε

⁸ ο εσχεν αυτη εποιησεν προσελαβεν μυρισαι μου το σωμα εις τον ενταφιασμον

⁹ αμην λεγω υμιν οπου εαν κηρυχθη το ευαγγελιον τουτο εις ολον τον κοσμον και ο εποιησεν αυτη λαληθησεται εις μνημοσυνον αυτησ

¹⁰ και ο ιουδασ ο ισκαριωτησ εις των δωδεκα απηλθεν προσ τουσ αρχιερεισ ινα παραδω αυτον αυτοισ

¹¹ οι δε ακουσαντεσ εχαρησαν και επιγγειλαντο αυτω αργυριον δουναι και εζητει πωσ ευκαιρωσ αυτον παραδω

¹² και τη πρωτη ημερα των αζυμων οτε το πασχα εθυον λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου που θελεισ απελθοντεσ ετοιμασωμεν ινα φαγησ το πασχα

¹³ και αποστελλει δυο των μαθητων αυτου και λεγει αυτοισ υπαγετε εις την πολιν και απαντησει υμιν ανθρωποσ κεραμιον υδατοσ βασταζων ακολουθησατε αυτω

¹⁴ και οπου εαν εισελθη ειπατε τω οικοδοεσποτη οτι ο διδασκαλοσ λεγει που εστιν το καταλυμα οπου το πασχα μετα των μαθητων μου φαγω

15 και αυτοσ υμιν δειξει ανωγειν μεγα εστρωμενον ετοιμον εκει ετοιμασατε ημιν

16 και εξηλθον οι μαθηται αυτου και ηλθον εις την πολιν και ευρον καθωσ ειπεν αυτοισ και ητοιμασαν το πασχα

17 και οψιασ γενομενης ερχεται μετα των δωδεκα

18 και ανακειμενων αυτων και εσθιοντων ειπεν ο ιησους αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με ο εσθιων μετ εμου

19 οι δε ηρξαντο λυπεισθαι και λεγει αυτω εις καθ εις μητι εγω και αλλοσ μητι εγω

20 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοισ εις εκ των δωδεκα ο εμβαπτομενοσ μετ εμου εις το τρυβλιον

21 ο μεν υιοσ του ανθρωπου υπαγει καθωσ γεγραπται περι αυτου ουαι δε τω ανθρωπω εκεινω δι ου ο υιοσ του ανθρωπου παραδιδεται καλον ην αυτω ει ουκ εγεννηθη ο ανθρωποσ εκεινοσ

22 και εσθιοντων αυτων λαβων ο ιησους αρτον ευλογησασ εκλασεν και εδωκεν αυτοισ και ειπεν λαβετε φαγετε τουτο εστιν το σωμα μου

23 και λαβων το ποτηριον ευχαριστησασ εδωκεν αυτοισ και επιον εξ αυτου παντεσ

24 και ειπεν αυτοισ τουτο εστιν το αιμα μου το τησ καινησ διαθηκησ το περι πολλων εκχυνομενον

25 αμην λεγω υμιν οτι ουκετι ου μη πιω εκ του γενηματοσ τησ αμπελου εωσ τησ ημερασ εκεινησ σταν αυτο πινω καινον εν τη βασιλεια του θεου

26 και υμνησαντεσ εξηλθον εις το οροσ των ελαιων

27 και λεγει αυτοισ ο ιησους οτι παντεσ σκανδαλισθησεσθε εν εμοι εν τη νυκτι ταυτη οτι γεγραπται παταξω τον ποιμενα και διασκορπισθησεται τα προβατα

28 αλλα μετα το εγερθηναι με προαξω υμασ εις την γαλιλαιαν

29 ο δε πετροσ εφη αυτω και ει παντεσ σκανδαλισθησονται αλλ ουκ εγω

30 και λεγει αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι οτι συ σημερον εν τη νυκτι ταυτη πριν η δια αλεκτορα φωνησαι τρισ απαρνηση με

31 ο δε εκπερισσουσ ελεγεν μαλλον εαν με δεη συναποθανειν σοι ου μη σε απαρνησωμαι ωσαυτωσ δε και παντεσ ελεγον

32 και ερχονται εις χωριον ου το ονομα γεθησμανη και λεγει τοισ μαθηταισ αυτου καθισατε ωδε εωσ προσευξωμαι

33 και παραλαμβανει τον πετρον και ιακωβον και ιωαννην μεθ εαυτου και ηρξατο εκθαμβεισθαι και αδημονειν

34 και λεγει αυτοισ περιλυποσ εστιν η ψυχη μου εωσ θανατου μεινατε ωδε και γρηγορειτε

35 και προσελθων μικρον επεσεν επι τησ γησ και προσηυχето ινα ει δυνατον εστιν παρελθι απ αυτου η ωρα

36 και ελεγεν αββα ο πατηρ παντα δυνατα σοι παρενεγκε το ποτηριον απ εμου τουτο αλλ ου τι εγω θελω αλλα τι συ

37 και ερχεται και ευρισκει αυτοουσ καθευδοντασ και λεγει τω πετρω σιμων καθευδεισ ουκ ισχυσασ μιαν ωραν γρηγορησαι

38 γρηγορειτε και προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εισ πειρασμον το μεν πνευμα προθυμον η δε σαρξ ασθενησ

39 και παλιν απελθων προσηυχζατο τον αυτον λογον ειπων

40 και υποστρεψασ ευρεν αυτοουσ παλιν καθευδοντασ ησαν γαρ οι οφθαλμοι αυτων βεβαρημενοι και ουκ ηδεισαν τι αυτω αποκριθωσιν

41 και ερχεται το τριτον και λεγει αυτοισ καθευδετε 2518 V-PAI-2P λοιπον και αναπαυεσθε 373 V-PMI-2P απεχει ηλθεν η ωρα ιδου παραδιδεται ο υιοσ του ανθρωπου εις τασ χειρασ των αμαρτωλων

42 εγειρεσθε αγωμεν ιδου ο παραδιδουσ με ηγγικεν

43 και ευθεωσ ετι αυτου λαλουντοσ παραγινεται ιουδασ εις ων των δωδεκα και μετ αυτου οχλοσ πολυσ μετα μαχαιρων και ξυλων παρα των αρχιερεων και των γραμματεων και των πρεσβυτερων

44 δεδωκει δε ο παραδιδουσ αυτον συσσημον αυτοισ λεγων ον αν φιλησω αυτοσ εστιν κρατησατε αυτον και απαγαγετε ασφαλωσ

45 και ελθων ευθεωσ προσελθων αυτω λεγει αυτω ραββι ραββι και κατεφιλησεν αυτον

46 οι δε επεβαλον επ αυτον τασ χειρασ αυτων και εκρατησαν αυτον

47 εις δε τισ των παρεστηκοτων σπασαμενοσ την μαχαιραν επαισεν τον δουλον του αρχιερεωσ και αφειλεν αυτου το ωτιον

48 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοισ ωσ επι ληστην εξηληθετε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με

49 καθ ημεραν ημην προσ υμασ εν τω ιερω διδασκων και ουκ εκρατησατε με αλλ ινα πληρωθωσιν αι γραφαι

50 και αφεντεσ αυτον παντεσ εφυγον

51 και εις τισ νεανισκοσ ηκολουθησεν αυτω περιβεβλημενοσ σινδωνα επι γυμνου και κρατουσιν αυτον οι νεανισκοι

52 ο δε καταλιπων την σινδωνα γυμνοσ εφυγεν απ αυτων

53 και απηγαγον τον ιησουν προς τον αρχιερεα και συνερχονται αυτω παντεσ οι αρχιερεισ και οι πρεσβυτεροι και οι γραμματεισ

54 και ο πετροσ απο μακροθεν ηκολουθησεν αυτω εωσ εωσ εις την αυλην του αρχιερεωσ και ην συγκαθημενοσ μετα των υπηρετων και θερμαινομενοσ προς το φωσ

55 οι δε αρχιερεισ και ολον το συνεδριον εξητουν κατα του ιησου μαρτυριαν εις το θανατωσαι αυτον και ουχ ευρισκον

56 πολλοι γαρ εψευδομαρτυρουν κατ αυτου και ισαι αι μαρτυριαι ουκ ησαν

57 και τινεσ ανασταντεσ εψευδομαρτυρουν κατ αυτου λεγοντεσ

58 οτι ημεισ ηκουσαμεν αυτου λεγοντοσ οτι εγω καταλυσω τον ναον τουτον τον χειροποιητον και δια τριων ημερων αλλον χειροποιητον οικοδομησω

59 και ουδε ουτωσ ιση ην η μαρτυρια αυτων

60 και αναστας ο αρχιερευς εις μεσον επιρωτησεν τον ιησουν λεγων ουκ αποκρινη ουδεν τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν

61 ο δε εσιωπα και ουδεν απεκρινατο παλιν ο αρχιερευς επιρωτα αυτον και λεγει αυτω συ ει ο χριστος ο υιος του ευλογητου

62 ο δε ιησους ειπεν εγω ειμι και οψεσθε τον υιον του ανθρωπου εκ δεξιων καθημενον της δυναμεως και ερχομενον μετα των νεφελων του ουρανου

63 ο δε αρχιερευς διαρρηξας τους χιτωνας αυτου λεγει τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυρων

64 ηκουσατε της βλασφημιας τι υμιν φαίνεται οι δε παντες κατεκριναν αυτον ειναι ενοχον θανατου

65 και ηρξαντο τινες εμπτειν αυτω και περικαλυπτειν το προσωπον αυτου και κολαφιζειν αυτον και λεγειν αυτω προφητευσον και οι υπηρεται ραπισμασιν αυτον εβαλλον

66 και οντος του πετρου εν τη αυλη κατω ερχεται μια των παιδισκων του αρχιερεως

67 και ιδουσα τον πετρον θερμαινομενον εμβλεψασα αυτω λεγει και συ μετα του ναζαρηνου ιησου ησθα

68 ο δε ηρνησατο λεγων ουκ οίδα ουδε επισταμαι τι συ λεγεις και εξηλθεν εξω εις το προαυλιο και αλεκτωρ εφωνησεν

69 και η παιδισκη ιδουσα αυτον παλιν ηρξατο λεγειν τοις παρεστηκοσιν οτι ουτος εξ αυτων εστιν

70 ο δε παλιν ηρνειτο και μετα μικρον παλιν οι παρεστωτες ελεγον τω πετρω αληθως εξ αυτων ει και γαρ γαλιλαιος ει και η λαλια σου ομοιαζει

71 ο δε ηρξατο αναθεματιζειν και ομνυναι οτι ουκ οίδα τον ανθρωπον τουτον ον λεγετε

72 και εκ δευτερου αλεκτωρ εφωνησεν και ανεμνησθη ο πετρος το ρημα ο ειπεν αυτω ο ιησους οτι πριν αλεκτορα φωνησαι δις απαρνηση με τρις και επιβαλων εκλαιεν

15

1 και ευθεως επι το πρωι συμβουλιον ποιησαντες οι αρχιερεις μετα των πρεσβυτερων και γραμματεων και ολον το συνεδριον δησαντες τον ιησουν απηνεγκαν και παρεδωκαν τω πιλατω

2 και επιρωτησεν αυτον ο πιλατος συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων ο δε αποκριθεις ειπεν αυτω συ λεγεις

3 και κατηγορουν αυτου οι αρχιερεις πολλα

4 ο δε πιλατος παλιν επιρωτησεν αυτον λεγων ουκ αποκρινη ουδεν ιδε ποσα σου καταμαρτυρουσιν

5 ο δε ιησους ουκετι ουδεν απεκριθη ωστε θαυμαζειν τον πιλατον

6 κατα δε εορτην απελευεν αυτοις ενα δεσμιον ονπερ ητουντο

7 ην δε ο λεγομενος βααραβας μετα των συστασιαστων δεδεμενος οτινισεν εν τη στασει φονον πεποιηκεισαν

8 και αναβοησας ο οχλος ηρξατο αιτεισθαι καθως αι εποιει αυτοις

9 ο δε πιλατος απεκριθη αυτοις λεγων θελετε απολυσω υμιν τον βασιλεα των ιουδαιων

10 εγινωσκεν γαρ οτι δια φθονον παραδεδωκεισαν αυτον οι αρχιερεις

11 οι δε αρχιερεις ανεσειςαν τον οχλον ινα μαλλον τον βααραββαν απολυση αυτοις

12 ο δε πιλατος αποκριθεις παλιν ειπεν αυτοις τι ουν θελετε ποιησω ον λεγετε βασιλεα των ιουδαιων

13 οι δε παλιν εκραζαν σταυρωσον αυτον

14 ο δε πιλατος ελεγεν αυτοις τι γαρ κακον εποησεν οι δε περισσοτερωσ εκραζαν σταυρωσον αυτον

15 ο δε πιλατος βουλομενος τω οχλω το ικανον ποιησαι απελευσεν αυτοις τον βααραββαν και παρεδωκεν τον ιησουν φραγελλωσας ινα σταυρωθη

16 οι δε στρατιωται απηγαγον αυτον εσω της αυλης ο εστιν πραιτωριον και συγκαλουσιν ολην την σπειραν

17 και ενδυουσιν αυτον πορφυραν και περιτιθεασιν αυτω πλεξαντες ακανθινον στεφανον

18 και ηρξαντο ασπαζεσθαι αυτον χαιρε ο βασιλευς των ιουδαιων

19 και ετυπτον αυτου την κεφαλην καλαμω και ενεπτυν αυτω και τιθεντες τα γονατα προσεκυνουν αυτω

20 και οτε ενεπαιξαν αυτω εξεδυσαν αυτον την πορφυραν και ενεδυσαν αυτον τα ιματια τα ιδια και εξαγουσιν αυτον ινα σταυρωσωσιν αυτον

21 και αγγαρευουσιν παραγοντα τινα σιμωνα κυρηναιον ερχομενον απ αγρου τον πατερα αλεξανδρου και ρουφου ινα αρη τον σταυρον αυτου

22 και φερουσιν αυτον επι γολγοθα τοπον ο εστιν μεθερμηνευομενον κρανιου τοπος

23 και εδιδουν αυτω πιειν εσμυρνισμενον οινον ο δε ουκ ελαβεν

24 και σταυρωσαντες αυτον διαμεριζονται τα ιματια αυτου βαλλοντες κληρον επ αυτα τις τι αρη

25 ην δε ωρα τριτη και εσταυρωσαν αυτον

26 και ην η επιγραφη της αιτιας αυτου επιγεγραμμενη ο βασιλευς των ιουδαιων

27 και συν αυτω σταυρουσιν δυο ληστας ενα εκ δεξιων και ενα εξ ευωνυμων αυτου

28 και επληρωθη η γραφη η λεγουσα και μετα ανωνυμ ελογισθη

29 και οι παραπορευομενοι εβλασφημουν αυτον κινουντες τας κεφαλας αυτων και λεγοντες ουα ο καταλυων τον ναον και εν τρισιν ημεραις οικοδομων

30 σωσον σεαυτον και καταβα απο του σταυρου

31 ομοιως και οι αρχιερεις εμπαιζοντες προς αλληλους μετα των γραμματεων ελεγον αλλουσι εσωσεν εαυτον ου δυναται σωσαι

32 ο χριστος ο βασιλευς του ισραηλ καταβατω νυν απο του σταυρου ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν αυτω και οι συνεσταυρωμενοι αυτω ωνειδιζον αυτον

33 γενομενης δε ωρας εκτης σκοτος εγενετο επ ολην την γην εως ωρας ενατης

34 και τη ωρα τη ενατη εβοησεν ο ιησους φωνη μεγαλη λεγων ελωι ελωι λιμα σαβαχθανι ο εστιν

μεθερμηνευομενον ο θεος μου ο θεος μου εις τι με εγκριτε λιπεσ

³⁵ και τινες των παρεστηκοτων ακουσαντες ελεγον ιδου ηλιαν φωνει

³⁶ δραμων δε εις και γεμισας σπογγον οξους περιθεισ τε καλαμα εποτιζεν αυτον λεγων αφετε ιδωμεν ει ερχεται ηλιας καθελιν αυτον

³⁷ ο δε ιησους αφεισ φωνην μεγαλην εξεπνευσεν

³⁸ και το καταπετασμα του ναου εσχισθη εις δυο απο ανωθεν εως κατω

³⁹ ιδων δε ο κεντυριων ο παρεστηκωσ εξ εναντιας αυτου οτι ουτως κραξας εξεπνευσεν ειπεν αληθως ο ανθρωπος ουτος υιος ην θεου

⁴⁰ ησαν δε και γυναικες απο μακροθεν θεωρουσαι εν αις ην και μαρια η μαγδαληνη και μαρια η του ιακωβου του μικρου και ιωση μητηρ και σαλωμη

⁴¹ αι και οτε ην εν τη γαλιλαια ηκολουθουν αυτω και διηκουνουν αυτω και αλλαι πολλαι αι συναναβασαι αυτω εις ιεροσολυμα

⁴² και ηδη οψιας γενομενης επει ην παρασκευη ο εστιν προσαββατον

⁴³ ηλθεν ιωσηφ ο απο αριμαθαιας ευσημων βουλευτης ος και αυτοσ ην προσδεχομενος την βασιλειαν του θεου τολμησας εισηλθεν προς πιλατον και ητησατο το σωμα του ιησου

⁴⁴ ο δε πιλατος εθαυμασεν ει ηδη τεθηνηκεν και προσκαλεσαμενος τον κεντυριωνα επιρωτησεν αυτον ει παλαι απεθανεν

⁴⁵ και γνους απο του κεντυριωνος εδωρησατο το σωμα τω ιωσηφ

⁴⁶ και αγορασας σινδωνα και καθελων αυτον ενειλησεν τη σινδوني και κατεθηκεν αυτον εν μνημειω ο ην λελατομημενον εκ πετρας και προσεκυλισεν λιθον επι την θυραν του μνημειου

⁴⁷ η δε μαρια η μαγδαληνη και μαρια ιωση εθεωρουν που τιθεται

16

¹ και διαγενομενου του σαββατου μαρια η μαγδαληνη και μαρια ιακωβου και σαλωμη ηγορασαν αρωματα ινα ελθουσαι αλειψωσιν αυτον

² και λιαν πρωι της μιας σαββατων ερχονται επι το μνημειον ανατειλαντος του ηλιου

³ και ελεγον προς εαυτας τις αποκυλισει ημιν τον λιθον εκ της θυρας του μνημειου

⁴ και αναβλεψασαι θεωρουν οτι αποκεκυλισται ο λιθος ην γαρ megas σφοδρα

⁵ και εισελθουσαι εις το μνημειον ειδον νεανισκον καθημενον εν τοις δεξιοις περιβεβλημενον στολην λευκην και εξεθαμβηθησαν

⁶ ο δε λεγει αυταις μη εκθαμβησθε ιησουν ζητειτε τον ναζαρηνον τον εσταυρωμενον ηγερθη ουκ εστιν ωδε ιδε ο τοπος οπου εθηκαν αυτον

⁷ αλλ υπαγετε ειπατε τοις μαθηταις αυτου και τω πετρω οτι προαγει υμας εις την γαλιλαιαν εκει αυτον οψεσθε καθωσ ειπεν υμιν

⁸ και εξελθουσαι εφυγον απο του μνημειου ειχεν δε αυτας τρομος και εκστασις και ουδενι ουδεν ειπον εφοβουντο γαρ

⁹ αναστας δε πρωι πρωτη σαββατου εφανη πρωτον μαρια τη μαγδαληνη αφ ης εκβεβληκει επτα δαιμονια

¹⁰ εκεινη πορευθεισα απηγγειλεν τοις μετ αυτου γενομενοις πενθουσιν και κλαιουσιν

¹¹ κακεινοι ακουσαντες οτι ζη και εθεαθη υπ αυτης ηπιστησαν

¹² μετα δε ταυτα δυσιν εξ αυτων περιπατουσιν εφανερωθη εν ετερα μορφη πορευομενοις εις αγρον

¹³ κακεινοι απελθοντες απηγγειλαν τοις λοιποις ουδε εκεινοις επιστευσαν

¹⁴ υστερον ανακειμενοις αυτοις τοις ενδεκα εφανερωθη και ωνειδισεν την απιστιαν αυτων και σκληροκαρδιαν οτι τοις θεασαμενοις αυτον εγηγερμενον ουκ επιστευσαν

¹⁵ και ειπεν αυτοις πορευθεντες εις τον κοσμον απαντα κηρυξατε το ευαγγελιον παση τη κτισει

¹⁶ ο πιστευσας και βαπτισθεις σωθησεται ο δε απιστησας κατακριθησεται

¹⁷ σημεια δε τοις πιστευσασιν ταυτα παρακολουθησει εν τω ονοματι μου δαιμονια εκβαλουσιν γλωσσαις λαλησουσιν καιναις

¹⁸ οφεις αρουσιν καν θανασιμον τι πωσιν ου μη αυτους βλαψη επι αρρωστους χειρας επιθησουσιν και καλωσ εξουσιν

¹⁹ ο μεν ουν κυριος μετα το λαλησαι αυτοις ανεληφθη εις τον ουρανον και εκαθισεν εκ δεξιων του θεου

²⁰ εκεινοι δε εξελθοντες εκηρυξαν πανταχου του κυριου συνεργουντος και τον λογον βεβαιουντος δια των επακολουθουντων σημειων αμην

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

¹ επειδηπερ πολλοι επεχειρησαν αναταξασθαι διηγησιν περι των πεπληροφορημενων εν ημιν πραγματος

² καθως παρεδωσαν ημιν οι απ αρχης αυτοπται και υπηρεται γενομενοι του λογου

³ εδοξεν καμοι παρηκολουθηκοτι ανωθεν πασιν ακριβως καθεξης σοι γραψαι κρατισθε θεοφιλε

⁴ ινα επιγνωσ περι ων κατηχηθησ λογων την ασφαλειαν

⁵ εγενετο εν ταις ημεραις ηρωδου του βασιλεως της ιουδαιας ιερειυς τις ονοματι ζαχαριαν εξ εφημεριας αβια και η γυνη αυτου εκ των θυγατερων ααρων και το ονομα αυτης ελισαβεν

⁶ ησαν δε δικαιοι αμφοτεροι ενωπιον του θεου πορευομενοι εν πασαις ταις εντολαις και δικαιωμασιν του κυριου αμεμπτοι

⁷ και ουκ ην αυτοις τεκνον καθοτι η ελισαβεν ην στειρα και αμφοτεροι προβεβηκοτες εν ταις ημεραις αυτων ησαν

⁸ εγενετο δε εν τω ιερατευειν αυτον εν τη ταξει της εφημεριας αυτου εναντι του θεου

⁹ κατα το εθος της ιερατειας ελαχεν του θυμιασαι εισελθων εις τον ναον του κυριου

¹⁰ και παν το πληθος ην του λαου προσευχομενον εξω τη ωρα του θυμιαματος

¹¹ ωφθη δε αυτω αγγελος κυριου εστωσ εκ δεξιων του θυσιαστηριου του θυμιαματος

¹² και εταραχθη ζαχαριαν ιδων και φοβος επεπεσεν επ αυτον

¹³ ειπεν δε προς αυτον ο αγγελος μη φοβου ζαχαρια διοτι εισηκουσθη η δεησις σου και η γυνη σου ελισαβεν γεννησει υιον σοι και καλεσεις το ονομα αυτου ιωαννην

¹⁴ και εσται χαρα σοι και αγαλλιασις και πολλοι επι τη γεννησει αυτου χαρισονται

¹⁵ εσται γαρ μεγας ενωπιον του κυριου και οινον και σικερα ου μη πη και πνευματος αγιου πλησθησεται ετι εκ κοιλιας μητρος αυτου

¹⁶ και πολλους των υιων ισραηλ επιστρεψει επι κυριον τον θεον αυτων

¹⁷ και αυτοσ προελευσεται ενωπιον αυτου εν πνευματι και δυναμει ηλιου επιστρεψαι καρδιας πατερων επι τεκνα και απειθεις εν φρονησει δικαιοις ετοιμασαι κυριω λαον κατεσκευασμενον

¹⁸ και ειπεν ζαχαριαν προς τον αγγελον κατα τι γνωσομαι τουτο εγω γαρ ειμι πρεσβυτης και η γυνη μου προβεβηκυια εν ταις ημεραις αυτης

¹⁹ και αποκριθεις ο αγγελος ειπεν αυτω εγω ειμι γαβριηλ ο παρεστηκωσ ενωπιον του θεου και απεσταλην λαλησαι προς σε και ευαγγελισασθαι σοι ταυτα

²⁰ και ιδου εση σιωπων και μη δυναμενος λαλησαι αχρι ης ημερας γενηται ταυτα ανθ ων ουκ επιστευσασ τοις λογοις μου οιτινες πληρωθησονται εις τον καιρον αυτων

²¹ και ην ο λαοσ προσδοκων τον ζαχαριαν και εθαυμαζον εν τω χρονιζειν αυτον εν τω ναω

²² εξελθων δε ουκ ηδυνάτο λαλησαι αυτοις και επεγνωσαν οτι οπτασαν εωρακεν εν τω ναω και αυτοσ ην διανευων αυτοις και διεμενεν κωφοσ

²³ και εγενετο ως επλησθησαν αι ημεραι της λειτουργιας αυτου απηλθεν εις τον οικον αυτου

²⁴ μετα δε ταυτα τας ημερας συνελαβεν ελισαβεν η γυνη αυτου και περιεκρυβεν εαυτην μηνας πεντε λεγουσα

²⁵ οτι ουτως μοι πεποιηκεν ο κυριος εν ημεραις αις επειδεν αφελειν το ονειδος μου εν ανθρωποις

²⁶ εν δε τω μηνι τω εκτω απεσταλη ο αγγελος γαβριηλ υπο του θεου εις πολιν της γαλιλαιας η ονομα ναζαρετ

²⁷ προς παρθενον μεμνηστευμενην ανδρι ω ονομα ιωσηφ εξ οικου δαυιδ και το ονομα της παρθενου μαριαμ

²⁸ και εισελθων ο αγγελος προς αυτην ειπεν χαιρε κεχαριτωμενη ο κυριος μετα σου ευλογημενη συ εν γυναιξιν

²⁹ η δε ιδουσα διεταραχθη επι τω λογω αυτου και διελογιζετο ποταπος ειη ο ασπασμος ουτος

³⁰ και ειπεν ο αγγελος αυτη μη φοβου μαριαμ ευρεσ γαρ χαριν παρα τω θεω

³¹ και ιδου συλληψη εν γαστρι και τεξη υιον και καλεσεις το ονομα αυτου ιησουν

³² ουτος εσται μεγας και υιος υψιστου κληθησεται και δωσει αυτω κυριος ο θεοσ τον θρονον δαυιδ του πατρος αυτου

³³ και βασιλευσει επι τον οικον ιακωβ εις τουσ αιωνας και της βασιλειας αυτου ουκ εσται τελος

³⁴ ειπεν δε μαριαμ προς τον αγγελον πως εσται τουτο επει ανδρα ου γινωσκω

³⁵ και αποκριθεις ο αγγελος ειπεν αυτη πνευμα αγιον επελευσεται επι σε και δυναμισ υψιστου επισκιασει σοι διο και το γεννωμενον αγιον κληθησεται υιος θεου

³⁶ και ιδου ελισαβεν η συγγενησ σου και αυτη συνεληφουια υιον εν γηρει αυτης και ουτος μην εκτος εστιν αυτη τη καλουμενη στειρα

³⁷ οτι ουκ αδυνατησει παρα τω θεω παν ρημα

³⁸ ειπεν δε μαριαμ ιδου η δουλη κυριου γενοιτο μοι κατα το ρημα σου και απηλθεν απ αυτης ο αγγελος

³⁹ αναστας δε μαριαμ εν ταις ημεραις ταυταις επορευθη εις την ορεινην μετα σπουδης εις πολιν ιουδα

⁴⁰ και εισηλθεν εις τον οικον ζαχαριου και ησπασατο την ελισαβεν

⁴¹ και εγενετο ως ηκουσεν η ελισαβεν τον ασπασμον της μαριας εσκιρτησεν το βρεφος εν τη κοιλια αυτης και επλησθη πνευματος αγιου η ελισαβεν

⁴² και ανεφωνησεν φωνη μεγαλη και ειπεν ευλογημενη συ εν γυναιξιν και ευλογημενος ο καρπος της κοιλιας σου

⁴³ και ποθεν μοι τουτο ινα ελθη η μητηρ του κυριου μου προς με

⁴⁴ ιδου γαρ ως εγενετο η φωνη του ασπασμου σου εις τα ωτα μου εσκιρτησεν το βρεφος εν αγαλλιασει εν τη κοιλια μου

⁴⁵ και μακαρια η πιστευσασα οτι εσται τελειωσις τοις λεαλιημενοις αυτη παρα κυριου

46 και ειπεν μαριαμ μεγαλυνει η ψυχη μου τον κυριον

47 και ηγαλλιασεν το πνευμα μου επι τω θεω τω σωτηρι μου

48 οτι επεβλεψεν επι την ταπεινωσιν της δουλης αυτου ιδου γαρ απο του νυν μακαριουσιν με πασαι αι γενεαι

49 οτι εποιησεν μοι μεγαλεια ο δυνατος και αγιον το ονομα αυτου

50 και το ελεος αυτου εις γενεας γενεων τοις φοβουμενοις αυτον

51 εποιησεν κρατος εν βραχιονι αυτου διασκορπισεν υπερηφανους διανοια καρδιας αυτων

52 καθειλεν δυναστας απο θρονων και υψωσεν ταπεινους

53 πεινωντας ενεπλησεν αγαθων και πλουτουντας εξαπεστειλεν κενους

54 αντελαβετο ισραηλ παιδος αυτου μνησθηναι ελεους

55 καθως ελαλησεν προς τους πατερας ημων τω αβρααμ και τω σπερματι αυτου εις τον αιωνα

56 εμεινεν δε μαριαμ συν αυτη ωσει μηνας τρεις και υπεστρεψεν εις τον οικον ζαχαριαν

57 τη δε ελισαβετ επλησθη ο χρονος του τεκειν αυτην και εγεννησεν υιον

58 και ηκουσαν οι περιοικοι και οι συγγενεις αυτης οτι εμεγαλυνεν κυριος το ελεος αυτου μετ αυτης και συνεχαιρον αυτη

59 και εγενετο εν τη ογδοη ημερα ηλθον περιτεμειν το παιδιον και εκαλουν αυτο επι τω ονοματι του πατρος αυτου ζαχαριαν

60 και αποκριθεις η μητηρ αυτου ειπεν ουχι αλλα κληθησεται ιωαννης

61 και ειπον προς αυτην οτι ουδεις εστιν εν τη συγγενεια σου ος καλειται τω ονοματι τουτω

62 ενενευον δε τω πατρι αυτου το τι αν θελοι καλεισθαι αυτον

63 και αιτησας πινακιδιον εγραψεν λεγων ιωαννης εστιν το ονομα αυτου και εθαυμασαν παντες

64 ανεωχθη δε το στομα αυτου παραχρημα και η γλωσσα αυτου και ελαλει ευλογων τον θεον

65 και εγενετο επι παντας φοβος τους περιοικουντας αυτους και εν ολη τη ορεινη της ιουδαιας διελαλειτο παντα τα ρηματα ταυτα

66 και εθεντο παντες οι ακουσαντες εν τη καρδια αυτων λεγοντες τι αρα το παιδιον τουτο εσται και χειρ κυριου ην μετ αυτου

67 και ζαχαριας ο πατηρ αυτου επλησθη πνευματος αγιου και προεφητευσεν λεγων

68 ευλογητος κυριος ο θεος του ισραηλ οτι επεσκεψατο και εποιησεν λυτρωσιν τω λαω αυτου

69 και ηγειρεν κερας σωτηριας ημιν εν τω οικω δαυιδ του παιδος αυτου

70 καθως ελαλησεν δια στοματος των αγιων των απ αιωνος προφητων αυτου

71 σωτηριαν εξ εχθρων ημων και εκ χειρος παντων των μισουντων ημας

72 ποιησαι ελεος μετα των πατερων ημων και μνησθηναι διαθηκης αγιας αυτου

73 ορκον ον ωμοσεν προς αβρααμ τον πατερα ημων του δουναι ημιν

74 αφοβωσ εκ χειρος των εχθρων ημων ρυσθεντας λατρευειν αυτω

75 εν οσιοτητι και δικαιοσυνη ενωπιον αυτου πασας τας ημερας της ζωης ημων

76 και συ παιδιον προφητης υψιστου κληθηση προπορευση γαρ προ προσωπου κυριου ετοιμασαι οδους αυτου

77 του δουναι γνωσιν σωτηριας τω λαω αυτου εν αφεσει αμαρτιων αυτων

78 δια σπλαγχνα ελεους θεου ημων εν οισ επεσκεψατο ημας ανατολη εξ υψους

79 επιφαναι τοις εν σκοτεις σκια θανατου καθημενοις του κατευθυναι τους ποδας ημων εις οδον ειρηνης

80 το δε παιδιον ηυξανεν και εκραταιουτο πνευματι και ην εν ταις ερημοις εως ημερας αναδειξεως αυτου προς τον ισραηλ

2

1 εγενετο δε εν ταις ημεραις εκειναις εξηλθεν δογμα παρα καισαρος αυγουστου απογραφεσθαι πασαν την οικουμενην

2 αυτη η απογραφη πρωτη εγενετο ηγεμονευοντος της συριας κυρηνιου

3 και επορευοντο παντες απογραφεσθαι εκαστος εις την ιδιαν πολιν

4 ανεβη δε και ιωσηφ απο της γαλιλαιας εκ πολεως ναζαρετ εις την ιουδαιαν εις πολιν δαυιδ ητις καλειται βηθλεεμ δια το ειναι αυτον εξ οικου και πατριας δαυιδ

5 απογραφασθαι συν μαριαμ τη μεμνηστευμενη αυτω γυναικι ουση εγκυω

6 εγενετο δε εν τω ειναι αυτους εκει επλησθησαν αι ημεραι του τεκειν αυτην

7 και ετεκεν τον υιον αυτης τον πρωτοτοκον και εσπαργανωσεν αυτον και ανεκλινεν αυτον εν τη φατνη διοτι ουκ ην αυτοις τοπος εν τω καταλυματι

8 και ποιμενες ησαν εν τη χωρα τη αυτη αγραυλουντες και φυλασσοντες φυλακας της νυκτος επι την ποιμνην αυτων

9 και ιδου αγγελος κυριου επεστη αυτοις και δοξα κυριου περιελαμψεν αυτους και εφοβηθησαν φοβον μεγαν

10 και ειπεν αυτοις ο αγγελος μη φοβεισθε ιδου γαρ ευαγγελιζομαι υμιν χαραν μεγαλην ητις εσται παντι τω λαω

11 οτι ετεχθη υμιν σημερον σωτηρ ος εστιν χριστος κυριος εν πολει δαυιδ

12 και τουτο υμιν το σημειον ευρησετε βρεφος εσπαργανωμενον κειμενον εν φατνη

13 και εξαιφνης εγενετο συν τω αγγελω πληθος στρατιας ουρανιου αινουντων τον θεον και λεγοντων

14 δοξα εν υψιστοις θεω και επι γης ειρηνην εν ανθρωποις ευδοκια

15 και εγενετο ωσ απηλθον απ αυτων εις τον ουρανον οι αγγελοι και οι ανθρωποι οι ποιμενες ειπον προς αλληλους διελθωμεν δη εως βηθλεεμ και ιδωμεν το ρημα τουτο το γεγονος ο ο κυριος εγνωρισεν ημιν

16 και ηλθον σπευσαντες και ανευρον την τε μαριαμ και τον ιωσηφ και το βρεφος κειμενον εν τη φατνη

17 ιδοντες δε διεγνωρισαν περι του ρηματος του λαληθεντος αυτοις περι του παιδιου τουτου

18 και παντες οι ακουσαντες εθαυμασαν περι των λαληθεντων υπο των ποιμενων προς αυτοους

19 η δε μαριαμ παντα συνετηρει τα ρηματα ταυτα συμβαλλουσα εν τη καρδια αυτης

20 και υπεστρεψαν οι ποιμενες δοξαζοντες και αινουντες τον θεον επι πασιν οις ηκουσαν και ειδον καθως ελαληθη προς αυτοους

21 και οτε επλησθησαν ημεραι οκτω του περιτεμειν αυτον και εκληθη το ονομα αυτου ιησους το κληθεν υπο του αγγελου προ του συλληφθηναι αυτον εν τη κοιλια

22 και οτε επλησθησαν αι ημεραι του καθαρισμου αυτων κατα τον νομον μωσεως ανηγαγον αυτον εις ιεροσολυμα παραστησαι τω κυριω

23 καθως γεγραπται εν νομω κυριου οτι παν αρσεν διανοιγον μητραν αγιον τω κυριω κληθησεται

24 και του δουναι θυσιαν κατα το ειρημενον εν νομω κυριου ζευγος τρυγονων η δυο νεοσσους περιστερων

25 και ιδου ην ανθρωπος εν ιερουσαλημ ω ονομα συμεων και ο ανθρωπος ουτος δικαιος και ευλαβης προσδεχομενος παρακλησιν του ισραηλ και πνευμα ην αγιον επ αυτον

26 και ην αυτω κεχηματισμενον υπο του πνευματος του αγιου μη ιδειν θανατον πριν η ιδη τον χριστον κυριου

27 και ηλθεν εν τω πνευματι εις το ιερον και εν τω εισαγαγειν τους γονεις το παιδιον ιησουν του ποιησαι αυτοους κατα το ειθισμενον του νομου περι αυτου

28 και αυτος εδεξατο αυτο εις τας αγκαλας αυτου και ευλογησεν τον θεον και ειπεν

29 νυν απολυσει τον δουλον σου δεσποτα κατα το ρημα σου εν ειρηνη

30 οτι ειδον ο οφθαλμοι μου το σωτηριον σου

31 ο ητοιμασας κατα προσωπον παντων των λαων

32 φως εις αποκαλυψιν εθνων και δοξαν λαου σου ισραηλ

33 και ην ιωσηφ και η μητηρ αυτου θαυμαζοντες επι τοις λαλουμενοις περι αυτου

34 και ευλογησεν αυτοους συμεων και ειπεν προς μαριαμ την μητερα αυτου ιδου ουτος κειται εις πτωσιν και αναστασιν πολλων εν τω ισραηλ και εις σημειον αντιλεγομενον

35 και σου δε αυτης την ψυχην διελευσεται ρομφαια οπως αν αποκαλυφθωσιν εκ πολλων καρδιων διαλογισμοι

36 και ην αννα προφητις θυγατηρ φανουηλ εκ φυλης ασηρ αυτη προβεβηκυια εν ημεραις πολλαις ζησασα ετη μετα ανδρος επτα απο της παρθενιας αυτης

37 και αυτη χηρα ωσ ετων ογδοηκοντα τεσσαρων η ουκ αφιστατο απο του ιερου νηστειασι και δεησεν λατρευουσα νυκτα και ημεραν

38 και αυτη αυτη τη ωρα επιστασα ανθρωμολογειτο τω κυριω και ελαλει περι αυτου πασιν τοις προσδεχομενοις λυτρωσιν εν ιερουσαλημ

39 και ωσ ετελεσαν απαντα τα κατα τον νομον κυριου υπεστρεψαν εις την γαλιλαιαν εις την πολιν εαυτων ναζαρετ

40 το δε παιδιον ηυξανεν και εκραταιουτο πνευματι πληρουμενον σοφιας και χαρις θεου ην επ αυτο

41 και επορευοντο οι γονεις αυτου κατ ετος εις ιερουσαλημ τη εορτη του πασχα

42 και οτε εγενετο ετων δωδεκα αναβαντων αυτων εις ιεροσολυμα κατα το εθος της εορτης

43 και τελειωσαντων τας ημερας εν τω υποστρεφειν αυτοους υπεμεινεν ιησους ο παις εν ιερουσαλημ και ουκ εγινωσθη και η μητηρ αυτου

44 νομιμαστες δε αυτον εν τη συνοδια ειναι ηλθον ημερας οδον και ανεζητουν αυτον εν τοις συγγενεσιν και εν τοις γνωστοις

45 και μη ευροντες αυτον υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ ζητουντες αυτον

46 και εγενετο μεθ ημερας τρεις ευρον αυτον εν τω ιερω καθεζομενον εν μεσω των διδασκαλων και ακουοντα αυτων και επερωτωντα αυτοους

47 εξίσταντο δε παντες οι ακουοντες αυτου επι τη συνεσει και ταις αποκρισεσιν αυτου

48 και ιδοντες αυτον εξεπληγασαν και προς αυτον η μητηρ αυτου ειπεν τεκνον τι εποιησας ημιν ουτως ιδου ο πατηρ σου καγω οδυνωμενοι εξητουμεν σε

49 και ειπεν προς αυτοους τι οτι εξητείτε με ουκ ηδέιτε οτι εν τοις του πατρος μου δει ειναι με

50 και αυτοι ου συνηκαν το ρημα ο ελαλησεν αυτοις

51 και κατεβη μετ αυτων και ηλθεν εις ναζαρετ και ην υποτασσομενος αυτοις και η μητηρ αυτου διετηρει παντα τα ρηματα ταυτα εν τη καρδια αυτης

52 και ιησους προεκοπτεν σοφια και ηλικια και χαριτι παρα θεω και ανθρωποις

3

1 εν ετει δε πεντεκαιδεκατω της ηγεμονιας τιβεριου καισαρος ηγεμονευοντος ποντιου πιλατου της ιουδαιας και τετραρχουντος της γαλιλαιας ηρωδου φιλιππου δε του αδελφου αυτου τετραρχουντος της ιτουραιας και τραχωνιτιδος χωρας και λυσανιου της αβιληνης τετραρχουντος

2 επι αρχιερωσ αννα και καιαφα εγενετο ρημα θεου επι ιωαννην τον ζαχαριου υιον εν τη ερημω

3 και ηλθεν εις πασαν την περιχωρον του ιορδανου κηρυσσων βαπτισμα μετανοιας εις αφεσιν αμαρτιων

4 ωσ γεγραπται εν βιβλω λογων ησαιου του προφητου λεγοντος φωνη βωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας τριβους αυτου

⁵ πασα φαραγξ πληρωθησεται και παν ορος και βουνον ταπεινωθησεται και εσται τα σκολια εις ευθειαν και αι τραχειαι εις οδους λειασ

⁶ και οψεται πασα σαρξ το σωτηριον του θεου

⁷ ελεγεν ουν τοις εκπορευομενοις οχλοις βαπτισθηναι υπ αυτου γεννηματα εχιδνων τις υπεδειξεν υμιν φυγειν απο της μελλουσης οργης

⁸ ποιησατε ουν καρπους αξιους της μετανοιας και μη αρξησθε λεγειν εν εαυτοις πατερα εχομεν τον αβρααμ λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο θεος εκ των λιθων τουτων γεγειραι τεκνα τω αβρααμ

⁹ ηδη δε και η αξινη προς την ριζαν των δενδρων κειται παν ουν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπεται και εις πυρ βαλλεται

¹⁰ και επιρωτων αυτον οι οχλοι λεγοντες τι ουν ποιησομεν

¹¹ αποκριθεις δε λεγει αυτοις ο εχων δυο χιτωνας μεταδοτω τω μη εχοντι και ο εχων βρωματα ομοιως ποιειτω

¹² ηλθον δε και τελωναι βαπτισθηναι και ειπον προς αυτον διδασκαλε τι ποιησομεν

¹³ ο δε ειπεν προς αυτους μηδεν πλεον παρα το διατεταγμενον υμιν προσεσε

¹⁴ επιρωτων δε αυτον και στρατευομενοι λεγοντες και ημεισι τι ποιησομεν και ειπεν προς αυτους μηδεν διαεισητε μηδε συκοφαντησητε και αρκεισθε τοις οψωνιοις υμων

¹⁵ προσδοκωντος δε του λαου και διαλογιζομενων παντων εν ταις καρδιαις αυτων περι του ιωαννου μηποτε αυτος ειη ο χριστος

¹⁶ απεκρινατο ο ιωαννης απασιν λεγων εγω μεν υδατι βαπτιζω υμας ερχεται δε ο ισχυροτερος μου ου ουκ ειμι ικανος λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων αυτου αυτος υμας βαπτισει εν πνευματι αγιω και πυρι

¹⁷ ου το πτυον εν τη χειρι αυτου και διακαθαριει την αλωνα αυτου και συναξει τον σιτον εις την αποθηκην αυτου το δε αχυρον κατακαυσει πυρι αβεστω

¹⁸ πολλα μεν ουν και ετερα παρακαλων ευηγγελιζετο τον λαον

¹⁹ ο δε ηρωδης ο τετραρχης ελεγχομενος υπ αυτου περι ηρωδιαδος της γυναικος του αδελφου αυτου και περι παντων ων εποιησεν πονηρων ο ηρωδης

²⁰ προσεθηκεν και τουτο επι πασιν και κατεκλεισεν τον ιωαννην εν τη φυλακη

²¹ εγενετο δε εν τω βαπτισθηναι απαντα τον λαον και ιησου βαπτισθεντος και προσευχομενου ανεωχθηναι τον ουρανον

²² και καταβηναι το πνευμα το αγιον σωματικω ειδει ωσει περιστερην επ αυτον και φωνην εξ ουρανου γενεσθαι λεγουσαν συ ει ο υιος μου ο αγαπητος εν σοι ευδοκησα

²³ και αυτος ην ο ιησους ωσει ετων τριακοντα αρχομενος ων ως ενομιζετο υιος ιωσηφ του ηλι

²⁴ του ματθα του λευι του μελχι του ιαννα του ιωσηφ

²⁵ του ματθαθιου του αμωσ του ναουμ του εσλι του ναγγαι

²⁶ του μααθ του ματθαθιου του σεμει του ιωσηφ του ιουδα

²⁷ του ιωαναν του ρησα του ζοροβαβελ του σαλαθιηλ του νηρι

²⁸ του μελχι του αδδι του κωσαμ του ελμωδαμ του ηρ

²⁹ του ιωση του ελιεζερ του ιωρειμ του ματθα του λευι

³⁰ του συμεων του ιουδα του ιωσηφ του ιωαναν του ελιακειμ

³¹ του μελεα του μαιναν του ματταθα του ναθαν του δαυιδ

³² του ιεσσα του ωβηδ του βοοζ του σαλμων του νασσων

³³ του αμιναδαβ του αραμ του εσρωμ του φαρεσ του ιουδα

³⁴ του ιακωβ του ισαακ του αβρααμ του θαρα του ναχωρ

³⁵ του σερουχ του ραγαυ του φαλεγ του εβερ του σαλα

³⁶ του καιναν του αρφαξαδ του σημ του νωε του λαμεχ

³⁷ του μαθουσαλα του ενωχ του ιαρεδ του μαλελεηλ του καιναν

³⁸ του ενωσ του σηθ του αδαμ του θεου

4

¹ ιησους δε πνευματος αγιου πληρης υπεστρεψεν απο του ιορδανου και ηγετο εν τω πνευματι εις την ερημον

² ημερας τεσσαρακοντα πειραζομενος υπο του διαβολου και ουκ εφαγεν ουδεν εν ταις ημεραις εκειναις και συντελεσθεισων αυτων υστερον επεινασεν

³ και ειπεν αυτω ο διαβολος ει υιος ει του θεου ειπε τω λιθω τουτω ινα γενηται αρτος

⁴ και απεκριθη ιησους προς αυτον λεγων γεγραπται οτι ουκ επ αρτω μονω ζησεται ανθρωπος αλλ επι παντι ρηματι θεου

⁵ και αναγων αυτον ο διαβολος εις ορος υψηλον εδειξεν αυτω πασας τας βασιλειας της οικουμενης εν στιγμη χρονου

⁶ και ειπεν αυτω ο διαβολος σοι δωσω την εξουσιαν ταυτην απασαν και την δοξαν αυτων οτι εμοι παραδεδοται και ω εαν θελω διδωμι ταυτην

⁷ συ ουν εαν προσκυνησης ενωπιον εμου εσται σου πασα

⁸ και αποκριθεις αυτω ειπεν ο ιησους υπαγε οπισω μου σατανα γεγραπται προσκυνησης κυριον τον θεον σου και αυτω μονω λατρευσεις

⁹ και ηγαγεν αυτον εις ιερουσαλημ και εστησεν αυτον επι το πτερυγιον του ιερου και ειπεν αυτω ει υιος ει του θεου βαλε σεαυτον εντευθεν κατω

¹⁰ γεγραπται γαρ οτι τοις αγγελιοις αυτου εντελειται περι σου του διαφυλαξαι σε

¹¹ και επι χειρων αρουσιν σε μηποτε προσκοψης προς λιθον τον ποδα σου

¹² και αποκριθεις ειπεν αυτω ο ιησους οτι ειρηται ουκ εκπειρασεις κυριον τον θεον σου

¹³ και συντελεσας παντα πειρασμον ο διαβολος απεστη απ αυτου αχρι καιρου

¹⁴ και υπεστρεψεν ο ιησους εν τη δυναμει του πνευματος εις την γαλιλαιαν και φημι εξηλθεν καθ ολης της περιχωρου περι αυτου

15 και αυτοσ εδιδασκεν εν ταισ συναγωγαίς αυτων δοξαζομενος υπο παντων

16 και ηλθεν εις την ναζαρετ ου ην τεθραμμενος και εισηλθεν κατα το ειωθος αυτω εν τη ημερα των σαββατων εις την συναγωγην και ανεστει αναγνωναι

17 και επεδοθη αυτω βιβλιον ησαιου του προφητου και αναπτυξας το βιβλιον ευρεν τον τοπον ου ην γεγραμμενον

18 πνευμα κυριου επ εμε ου εινεκεν εχρισεν με ευαγγελισασθαι πτωχοις απεσταλκεν με ιασασθαι τους συντετριμμενους την καρδιαν κηρυξαι αιχμαλωτοις αφεσιν και τυφλοις αναβλεψιν αποστειλαι τεθραυσμενους εν αφεσει

19 κηρυξαι ενιαυτον κυριου δεκτον

20 και πτυξας το βιβλιον αποδους τω υπηρετη εκαθισεν και παντων εν τη συναγωγη οι οφθαλμοι ησαν ατενιζοντες αυτω

21 ηρξατο δε λεγειν προς αυτοουσ οτι σημερον πεπληρωται η γραφη αυτη εν τοις ωσιν υμων

22 και παντες εμαρτυρουν αυτω και εθαυμαζον επι τοις λογοις της χαριτος τοις εκπορευομενοις εκ του στοματος αυτου και ελεγον ουχ ουτος εστιν ο υιος ιωσηφ

23 και ειπεν προς αυτοουσ παντως ερειτε μοι την παραβολην ταυτην ιατρε θεραπευσον σεαυτον οσα ηκουσαμεν γενομενα εν τη καπερναουμ ποιησον και ωδε εν τη πατριδι σου

24 ειπεν δε αμην λεγω υμιν οτι ουδεις προφητης δεκτος εστιν εν τη πατριδι αυτου

25 επ αληθειας δε λεγω υμιν πολλαι χηραι ησαν εν ταις ημεραις ηλιου εν τω ισραηλ οτε εκλεισθη ο ουρανος επι ετη τρια και μηνας εξ ως εγενετο λιμος μεγας επι πασαν την γην

26 και προς ουδεμιαν αυτων επεμφθη ηλιας ει μη εις σαρεπτα της σιδωνος προς γυναικα χηραν

27 και πολλοι λεπροι ησαν επι ελισσαιου του προφητου εν τω ισραηλ και ουδεις αυτων εκαθαρισθη ει μη νεεμαν ο συρος

28 και επλησθησαν παντες θυμου εν τη συναγωγη ακουοντες ταυτα

29 και ανασταντες εξεβαλον αυτον εξω της πολεως και ηγαγον αυτον εως οφρουσ του ορουσ εφ ου η πολις αυτων ωκοδομητο εις το κατακρημνισαι αυτον

30 αυτοσ δε διελθων δια μεσου αυτων επορευετο

31 και κατηλθεν εις καπερναουμ πολιν της γαλιλαιας και ην διδασκων αυτοουσ εν τοις σαββατιν

32 και εξεπλησοντο επι τη διδαχη αυτου οτι εν εξουσια ην ο λογος αυτου

33 και εν τη συναγωγη ην ανθρωπος εχων πνευμα δαιμονιου ακαθαρτου και ανεκραξεν φωνη μεγαλη

34 λεγων εα τι ημιν και σοι ιησου ναζαρηνε ηλθες απολεσαι ημας οίδα σε τις ει ο αγιος του θεου

35 και επετιμησεν αυτω ο ιησους λεγων φιμωθητι και εξελθε εξ αυτου και ριψαν αυτον το δαιμονιον εις μεσον εξηλθεν απ αυτου μηδεν βλαψαν αυτον

36 και εγενετο θαμβος επι παντας και συνελαβον προς αλληλους λεγοντες τις ο λογος ουτος οτι εν εξουσια και δυναμει επιτασσει τοις ακαθαρτοις πνευμασιν και εξερχονται

37 και εξεπορευετο ηχος περι αυτου εις παντα τοπον της περιχωρου

38 αναστας δε εκ της συναγωγης εισηλθεν εις την οικιαν σιμωνος πενθερα δε του σιμωνος ην συνεχομενη πυρετω μεγαλω και ηρωτησαν αυτον περι αυτης

39 και επιστας επανω αυτης επετιμησεν τω πυρετω και αφηκεν αυτην παραχρημα δε αναστασα διηκονει αυτοις

40 δυνοντος δε του ηλιου παντες όσοι ειχον ασθενουντας νοσοις ποικιλιας ηγαγον αυτοουσ προς αυτον ο δε ενι εκαστω αυτων τας χειρας επιθεισ εθεραπευσεν αυτοουσ

41 εξηρχετο δε και δαιμονια απο πολλων κραζοντα και λεγοντα οτι συ ει ο χριστος ο υιος του θεου και επιτιμων ουκ εια αυτα λαλειν οτι ηδεισαν τον χριστον αυτον ειναι

42 γενομενης δε ημερας εξελθων επορευθη εις ερημον τοπον και οι οχλοι επεζητουν αυτον και ηλθον εως αυτου και κατειχον αυτον του μη πορευεσθαι απ αυτων

43 ο δε ειπεν προς αυτοουσ οτι και ταις ετεραις πολεσιν ευαγγελισασθαι με δει την βασιλειαν του θεου οτι εις τουτο απεσταλμαι

44 και ην κηρυσσων εν ταις συναγωγαίς της γαλιλαιας

5

1 εγενετο δε εν τω τον οχλον επικεισθαι αυτω του ακουειν του λογον του θεου και αυτοσ ην εστωσ παρα την λιμνην γεννησαρετ

2 και ειδεν δυο πλοια εστωτα παρα την λιμνην οι δε αλειοι αποβαντες απ αυτων απεπλυναν τα δικτυα

3 εμβας δε εις εν των πλοιων ο ην του σιμωνος ηρωτησεν αυτον απο της γης επαναγαγειν ολιγον και καθισας εδιδασκεν εκ του πλοιου τους οχλους

4 ωσ δε κατανεοσας ταλυν ειπεν προς τον σιμωνα επαναγαγε εις το βαθος και χαλασατε τα δικτυα υμων εις αγραν

5 και αποκριθεισ ο σιμων ειπεν αυτω επιστατα δι ολησ της νυκτος κοπιασαντες ουδεν ελαβομεν επι δε τω ρηματι σου χαλασω το δικτυον

6 και τουτο ποιησαντες συνεκλεισαν πληθος ιχθυων πολυ διερρηγνυτο δε το δικτυον αυτων

7 και κατενευσαν τοις μετοχοις τοις εν τω ετερω πλοιω του ελθοντας συλλαβεσθαι αυτοις και ηλθον και επλησαν αμφοτερα τα πλοια ωστε βυθιζεσθαι αυτα

8 ιδων δε σιμων πετροσ προσεπεσεν τοις γονασιν ιησου λεγων εξελθε απ εμου οτι ανηρ αμαρτωλος ειμι κυριε

9 θαμβος γαρ περιεσχεν αυτον και παντας τουσ συν αυτω επι τη αγρα των ιχθυων η συνελαβον

10 ομοιωσ δε και ιακωβων και ιωαννην υιους ζεβεδαιου οι ησαν κοινωνοι τω σιμωνι και ειπεν προς τον σιμωνα ο ιησους μη φοβου απο του νυν ανθρωπους εση ζωγων

11 και καταγαγοντες τα πλοια επι την γην αφεντες απαντα ηκολουθησαν αυτω

12 και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν μια των πολων και ιδου ανηρ πληρης λεπρας και ιδων τον ιησουν πεσων επι προσωπον εδεθη αυτου λεγων κυριε εαν θελῃς δυνασαι με καθαρισαι

13 και εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου ειπων θελω καθαρισθῃ και ευθεως η λεπρα απηλθεν απ αυτου

14 και αυτος παρηγγειλεν αυτω μηδενι ειπειν αλλα απελθων δειξον σεαυτον τω ιερει και προσενεγκε περι του καθαρισμου σου καθως προσεταξεν μωσῃς εἰς μαρτυριον αυτοις

15 διηρχετο δε μαλλον ο λογος περι αυτου και συνηρχοντο οχλοι πολλοι να ιασθαι ακουους

16 αυτος δε ην υποχωρων εν ταις ερημοις και προσευχομενος

17 και εγενετο εν μια των ημερων και αυτος ην διδασκων και ησαν καθημενοι φαρισαιοι και νομοδιδασκαλοι οι ησαν εληλυθοτες εκ πασης κωμης της γαλιλαιας και ιουδαιας και ιερουσαλημ και δυναμῖς κυριου ην εἰς το ιασθαι ακουους

18 και ιδου ανδρες φεροντες επι κλινης ανθρωπον ος ην παραλελυμενος και εξητουν αυτον εισενεγκειν και θειναι ενωπιον αυτου

19 και μη ευροντες ποιας εισενεγκωσιν αυτον δια τον οχλον αναβαντες επι το δωμα δια των κεραμων καθηκαν αυτον συν τω κλινιδιω εἰς το μεσον εμπροσθεν του ιησου

20 και ιδων την πιστιν αυτων ειπεν αυτω ανθρωπε αφωνται σοι αι αμαρτια σου

21 και ηρξαντο διαλογιζεσθαι οι γραμματεῖς και οι φαρισαιοι λεγοντες τις εστιν ουτος ος λαλει βλασφημια τις δυναται αφιεναι αμαρτιας εἰ μη μόνος ο θεος

22 επιγνους δε ο ιησους τους διαλογισμους αυτων αποκριθεις ειπεν προς αυτους τι διαλογιζεσθε εν ταις καρδιαῖς υμων

23 τι εστιν ευκοπωτερον ειπειν αφωνται σοι αι αμαρτια σου η ειπειν εγειραι και περιπατει

24 ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιος του ανθρωπου επι της γης αφιεναι αμαρτιας ειπεν τω παραλελυμενω το λεγω εγειραι και αρας το κλινιδιον σου πορευου εἰς τον οικον σου

25 και παραχρημα αναστας ενωπιον αυτων αρας εφ' ο κατεκειτο απηλθεν εἰς τον οικον αυτου δοξαζων τον θεον

26 και εκστασις ελαβεν απαντας και εδοξαζον τον θεον και επλησθησαν φοβου λεγοντες οτι εἰδομεν παραδοξα σημερον

27 και μετα ταυτα εξηλθεν και θεασατο τελωνην ονοματι λεβιν καθημενον επι το τελωνιον και ειπεν αυτω ακολουθει μοι

28 και καταλιπων απαντα αναστας ηκολουθησεν αυτω

29 και εποιησεν δοχην μεγαλην λευῖς αυτω εν τη οικια αυτου και ην οχλος τελωνων πολυς και αλλων οι ησαν μετ αυτων κατακειμενοι

30 και εγογγυζον οι γραμματεῖς αυτων και οι φαρισαιοι προς τους μαθητας αυτου λεγοντες δια

τι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιετε και πινετε

31 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς αυτους ου χρεϊαν εχουσιν οι υγιαινοντες ιατρον αλλ οι κακως εχοντες

32 ουκ εληλυθα καλεσαι δικαιους αλλα αμαρτωλους εἰς μετανοϊαν

33 οι δε ειπον προς αυτον δια τι οι μαθηται ιωαννου νηστεουσιν πυκνα και δεησεις ποιουνται ομοιως και οι των φαρισαιων οι δε σοι εσθιουσιν και πινουσιν

34 ο δε ειπεν προς αυτους μη δυνασθε τους υιους του νυμφωνος εν ω ο νυμφιος μετ αυτων εστιν ποιησαι νηστευειν

35 ελευσονται δε ημεραι και οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιος τοτε νηστεουσιν εν εκειναις ταις ημεραις

36 ελεγεν δε και παραβολην προς αυτους οτι ουδεις επιβλημα ιματιου καινου επιβαλλει επι ιματιον παλαιον εἰ δε μῃγε και το καινον σχιζει και τω παλαιω ου συμφωνει το απο του καινου

37 και ουδεις βαλλει οινον νεον εἰς ασκους παλαιους εἰ δε μῃγε ρηξει ο νεος οινος τους ασκους και αυτος εκχυθησεται και οι ασκοι απολουνται

38 αλλα οινον νεον εἰς ασκους καινους βλητεον και αμφοτεροι συντηρουνται

39 και ουδεις πινω παλαιον ευθεως θελει νεον λεγει γαρ ο παλαιος χρηστοτερος εστιν

6

1 εγενετο δε εν σαββατω δευτεροπρωτω διαπορευεσθαι αυτον δια των σοριμων και ετιλλον οι μαθηται αυτου τους σταχυας και ηθθιον ψαχοντες ταις χερσιν

2 τινες δε των φαρισαιων ειπον αυτοις τι ποιειτε ο ουκ εξεστιν ποιειν εν τοις σαββατις

3 και αποκριθεις προς αυτους ειπεν ο ιησους ουδε τουτο ανεγνωτε ο εποιησεν δαυιδ οποτε επεινασεν αυτος και οι μετ αυτου οντες

4 ως εισηλθεν εἰς τον οικον του θεου και τους αρτους της προθεσεως ελαβεν και εφαγεν και εδωκεν και τοις μετ αυτου ους ουκ εξεστιν φαγειν εἰ μη μονους τους ιερεις

5 και ελεγεν αυτοις οτι κυριος εστιν ο υιος του ανθρωπου και του σαββατου

6 εγενετο δε και εν ετερω σαββατω εισελθειν αυτον εἰς την συναγωγην και διδασκειν και ην εκει ανθρωπος και η χειρ αυτου η δεξια ην ξηρα

7 παρετηρουν δε οι γραμματεῖς και οι φαρισαιοι εἰ εν τω σαββατῳ θεραπευσει ινα ευρωσιν κατηγοριαν αυτου

8 αυτος δε ηδει τους διαλογισμους αυτων και ειπεν τω ανθρωπῳ τω ξηραν εχοντι την χειρα εγειραι και στηθῃ εἰς το μεσον ο δε αναστας εστη

9 ειπεν ουν ο ιησους προς αυτους επερωτησω υμας τι εξεστιν τοις σαββατις αγαθοποιησαι η κακοποιησαι ψυχην σωσαι η αποκτειναι

10 και περιβλεψαμενος παντας αυτους ειπεν αυτω εκτεινον την χειρα σου ο δε εποιησεν και αποκατεσταθη η χειρ αυτου υγιης ως η αλλη

11 αυτοι δε επιληθησαν ανοιας και διελαλουν προς αλληλους τι αν ποιησειαν τω ιησου

12 εγενετο δε εν ταις ημεραις ταυταις εξηλθεν εις το ορος προσευξασθαι και ην διανυκτερευων εν τη προσευχη του θεου

13 και οτε εγενετο ημερα προσεφωνησεν τους μαθητας αυτου και εκλεξαμενος απ αυτων δωδεκα ουσ και αποστολους ωνομασεν

14 σιμωνα ον και ωνομασεν πετρον και ανδρεαν τον αδελφον αυτου ιακωβον και ιωαννην φιλιππον και βαρθολομαιον

15 ματθαιον και θωμαν ιακωβον τον του αλφαιου και σιμωνα τον καλουμενον ζηλωτην

16 ιουδαν ιακωβου και ιουδαν ισκαριωτην ος και εγενετο προδοτης

17 και καταβας μετ αυτων εστη επι τοπου πεδινου και οχλος μαθητων αυτου και πληθος πολυ του λαου απο πασης της ιουδαιας και ιερουσαλημ και της παραλιου τυρου και σιδωνος οι ηλθον ακουσαι αυτου και ιαθηναι απο των νοσων αυτων

18 και οι οχλουμενοι υπο πνευματων ακαθαρτων και εθεραπευοντο

19 και πας ο οχλος εξητει απτεσθαι αυτου οτι δυναμις παρ αυτου εξηρχετο και ιατο παντας

20 και αυτος επαρας τους οφθαλμους αυτου εις τους μαθητας αυτου ελεγεν μακαριοι οι πτωχοι οτι υμετερα εστιν η βασιλεια του θεου

21 μακαριοι οι πεινωντες νυν οτι χορτασθησεθε μακαριοι οι κλαιοντες νυν οτι γελασετε

22 μακαριοι εστε οταν μισησωσιν υμας οι ανθρωποι και οταν αφορισωσιν υμας και ονειδισωσιν και εκβαλωσιν το ονομα υμων ως πονηρον ενεκα του υιου του ανθρωπου

23 χαρητε εν εκεινη τη ημερα και σκιρτησατε ιδου γαρ ο μισθος υμων πολυς εν τω ουρανω κατα ταυτα γαρ εποιουν τοις προφηταις οι πατερες αυτων

24 πλην ουαι υμιν τοις πλουσιοις οτι απεχετε την παρακλησιν υμων

25 ουαι υμιν οι εμπειπλησμενοι οτι πεинаσσετε ουαι υμιν οι γελωντες νυν οτι πενήθησετε και κλαυσετε

26 ουαι οταν καλως υμας ειπωσιν οι ανθρωποι κατα ταυτα γαρ εποιουν τοις ψευδοπροφηταις οι πατερες αυτων

27 αλλ υμιν λεγω τοις ακουουσιν αγαπατε τους εχθρους υμων καλως ποιεите τοις μισουσιν υμας

28 ευλογείτε τους καταρωμενους υμιν προσευχεσθε υπερ των επηρεαζοντων υμας

29 τω τυπτοντι σε επι την σιαγονα παρεχε και την αλλην και απο του αιροντος σου το ιματιον και τον χιτωνα μη κωλυσης

30 παντι δε τω αιτουντι σε διδου και απο του αιροντος τα σα μη απαιτει

31 και καθως θελετε ινα ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι και υμεις ποιεите αυτοις ομοιος

32 και ει αγαπατε τους αγαπωντας υμας ποια υμιν χαρις εστιν και γαρ οι αμαρτωλοι τους αγαπωντας αυτους αγαπωσιν

33 και εαν αγαθοποιητε τους αγαθοποιουντας υμας ποια υμιν χαρις εστιν και γαρ οι αμαρτωλοι το αυτο ποιουσιν

34 και εαν δανειζετε παρ ων ελπίζετε απολαβειν ποια υμιν χαρις εστιν και γαρ αμαρτωλοι αμαρτωλοις δανειζουσιν ινα απολαβωσιν τα ισα

35 πλην αγαπατε τους εχθρους υμων και αγαθοποιείτε και δανειζετε μηδεν απελπιζοντες και εσται ο μισθος υμων πολυς και εσεσθε υιοι υψιστου οτι αυτος χρηστος εστιν επι τους αχαριστους και πονηρους

36 γινεσθε ουν οικτιρμονες καθως και ο πατηρ υμων οικτιρμων εστιν

37 και μη κρινετε και ου μη κριθετε μη καταδικαζετε και ου μη καταδικασθητε απολυτε και απολυθησεθε

38 διδοτε και δοθησεται υμιν μετρον καλον πεπιεσμενον και σεσαλευμενον και υπερεκχυνομενον δωσουσιν εις τον κολπον υμων τω γαρ αυτω μετρω ω μετρεите αντιμετρηθησεται υμιν

39 ειπεν δε παραβολην αυτοις μητι δυναται τυφλος τυφλον οδηγειν ουχι αμφοτεροι εις βοθυνον πεσουνται

40 ουκ εστιν μαθητης υπερ τον διδασκαλον αυτου κατηρτισμενος δε πας εσται ως ο διδασκαλος αυτου

41 τι δε βλεπει το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου την δε δοκον την εν τω ιδιω οφθαλμω ου κατανοεις

42 η πως δυνασαι λεγειν τω αδελφω σου αδελφε αφες εκβαλω το καρφος το εν τω οφθαλμω σου αυτος την εν τω οφθαλμω σου δοκον ου βλεπων υποκριτα εκβαλε πρωτον την δοκον εκ του οφθαλμου σου και τοτε διαβλεψεις εκβαλειν το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου

43 ου γαρ εστιν δενδρον καλον ποιουν καρπον σαπρον ουδε δενδρον σαπρον ποιουν καρπον καλον

44 εκαστον γαρ δενδρον εκ του ιδιου καρπου γινωσκεται ου γαρ εξ ακανθων συλλεγουσιν συκα ουδε εκ βατου τρυγωνιν σταφυλην

45 ο αγαθος ανθρωπος εκ του αγαθου θησαυρου της καρδιας αυτου προφερει το αγαθον και ο πονηρος ανθρωπος εκ του πονηρου θησαυρου της καρδιας αυτου προφερει το πονηρον εκ γαρ του περισσευματος της καρδιας λαλει το στομα αυτου

46 τι δε με καλείτε κυριε κυριε και ου ποιεите α λεγω

47 πας ο ερχομενος προς με και ακουων μου των λογων και ποιων αυτους υποδειξω υμιν τιτι εστιν ομοιος

48 ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδομουντι οικιαν ος εσκαψεν και εβαθυνεν και εθηκεν θεμελιον επι την πετραν πλημμυρας δε γενομένης προσερρηξεν ο ποταμος τη οικια εκεινη και ουκ ισχυσεν σαλευσαι αυτην τεθεμελιωτο γαρ επι την πετραν

49 ο δε ακουσας και μη ποιησας ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδομησαντι οικιαν επι την γην χωρις θεμελιου η προσερρηξεν ο ποταμος και ευθεως επεσεν και εγενετο το ρηγμα της οικιας εκεινης μεγα

7

¹ επει δε επληρωσεν παντα τα ρηματα αυτου εισ τας ακοας του λαου εισηλθεν εις καπερναουμ

² εκατονταρχου δε τινος δουλος κακως εχων εμελλεν τελευταν ος ην αυτω εντιμος

³ ακουσας δε περι του ιησου απεστειλεν προς αυτον πρεσβυτερουσ των ιουδαιων ερωτων αυτον οπως ελθων διασωση τον δουλον αυτου

⁴ οι δε παραγενομενοι προς τον ιησουν παρεκαλουν αυτον σπουδαιως λεγοντες οτι αξιος εστιν ω παρεξει τουτο

⁵ αγαπα γαρ το εθνος ημων και την συναγωγην αυτους ωκοδομησεν ημιν

⁶ ο δε ιησους επορευετο συν αυτοις ηδη δε αυτου ου μακραν απεχοντοσ απο της οικιας επεμφεν προς αυτον ο εκατονταρχος φιλουσ λεγων αυτω κυριε μη σκυλλου ου γαρ ειμι ικανος ινα υπο την στεγην μου εισελθωσ

⁷ διο ουδε εμαυτον ηξιωσα προς σε ελθειν αλλ ειπε λογω και ιαθησεται ο παις μου

⁸ και γαρ εγω ανθρωπος ειμι υπο εξουσιαν τασσομενος εχων υπ εμαυτον στρατιωτας και λεγω τουτω πορευθητι και πορευεται και αλλω ερχου και ερχεται και τω δουλω μου ποιησον τουτο και ποιει

⁹ ακουσας δε ταυτα ο ιησους εθαυμασεν αυτον και στραφεισ τω ακολουθουντι αυτω οχλω ειπεν λεγω υμιν ουτε εν τω ισραηλ τοσαυτην πιστιν ευρον

¹⁰ και υποστρεψαντες οι πεμφθεντες εις τον οικον ευρον τον ασθενουντα δουλον υγιαινοντα

¹¹ και εγενετο εν τω εξησ επορευετο εις πολιν καλουμενην ναιν και συνεπορευοντο αυτω οι μαθηται αυτου ικανοι και οχλος πολυς

¹² ωσ δε ηγγισεν τη πυλη της πολεωσ και ιδου εξεκομιζετο τεθνηκωσ υιος μονογενησ τη μητρι αυτου και αυτη χηρα και οχλος της πολεωσ ικανοσ συν αυτη

¹³ και ιδων αυτην ο κυριος εσπλαγχνισθη επ αυτη και ειπεν αυτη μη κλαιε

¹⁴ και προσελθων ηψατο της σορου οι δε βασταζοντες εστησαν και ειπεν νεανισκε σοι λεγω εγερθητι

¹⁵ και ανεκαθισεν ο νεκροσ και ηρξατο λαλειν και εδωκεν αυτον τη μητρι αυτου

¹⁶ ελαβεν δε φοβος παντας και εδοξαζον τον θεον λεγοντες οτι προφητης μεγασ εγηγερται εν ημιν και οτι επεσκεψατο ο θεοσ τον λαον αυτου

¹⁷ και εξηλθεν ο λογοσ ουτοσ εν ολη τη ιουδαια περι αυτου και εν παση τη περιχωρω

¹⁸ και απηγγειλαν ιωαννην οι μαθηται αυτου περι παντων τουτων

¹⁹ και προσκαλεσαμενοσ δυο τινασ των μαθητων αυτου ο ιωαννης επεμφεν προς τον ιησουν λεγων συ ει ο ερχομενοσ η αλλον προσδοκωμεν

²⁰ παραγενομενοι δε προς αυτον οι ανδρες ειπον ιωαννην ο βαπτιστησ απεσταλκεν ημασ προς σε λεγων συ ει ο ερχομενοσ η αλλον προσδοκωμεν

²¹ εν αυτη δε τη ωρα εθεραπευσεν πολλουσ απο νοσων και μαστιγων και πνευματων πονηρων και τυφλοισ πολλοισ εχαρισατο το βλεπειν

²² και αποκριθεισ ο ιησους ειπεν αυτοισ πορευθεντες απαγγειλατε ιωαννην α ειδετε και ηκουσατε οτι τυφλοι αναβλεπουσιν χωλοι περιπατουσιν λεπροι καθαριζονται κωφοι ακουουσιν νεκροι εγειρονται πτωχοι ευαγγελιζονται

²³ και μακαριοσ εστιν οσ εαν μη σκανδαλισθη εν εμοι

²⁴ απελθοντων δε των αγγελων ιωαννου ηρξατο λεγειν τοις οχλοισ περι ιωαννου τι εξεληλυθατε εις την ερημον θεασασθαι καλαμον υπο ανεμου σαλευομενον

²⁵ αλλα τι εξεληλυθατε ιδειν ανθρωπον εν μαλακοις ιματιοισ ημφιεσμενον ιδου οι εν ιματισμω ενδοξω και τρυφη υπαρχοντες εν τοις βασιλειοισ εισιν

²⁶ αλλα τι εξεληλυθατε ιδειν προφητην ναι λεγω υμιν και περισσοτερον προφητου

²⁷ ουτοσ εστιν περι ου γεγραπται ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου οσ κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου

²⁸ λεγω γαρ υμιν μειζων εν γεννητοισ γυναικων προφητης ιωαννου του βαπτιστου ουδεις εστιν ο δε μικροτεροσ εν τη βασιλεια του θεου μειζων αυτου εστιν

²⁹ και πασ ο λαοσ ακουσας και οι τελωναι εδικαιωσαν τον θεον βαπτισθεντες το βαπτισμα ιωαννου

³⁰ οι δε φαρισαιοι και οι νομικοι την βουλην του θεου ηθετησαν εις εαυτους μη βαπτισθεντες υπ αυτου

³¹ τινι ουν ομοιωσω τουσ ανθρωπουσ της γενεασ ταυτης και τινι εισιν ομοιοι

³² ομοιοι εισιν παιδιοισ τοις εν αγορα καθημενοισ και προσφωνουσιν αλληλοισ και λεγουσιν ηυλησαμεν υμιν και ουκ ωρχησασθε εθρηνησαμεν υμιν και ουκ εκλαυσαστε

³³ εληλυθεν γαρ ιωαννης ο βαπτιστησ μητε αρτον εσθιων μητε οινον πινων και λεγετε δαιμονιον εχει

³⁴ εληλυθεν ο υιοσ του ανθρωπου εσθιων και πινων και λεγετε ιδου ανθρωποσ φαγοσ και οينوποτησ φιλοσ τελωνων και αμαρτωλων

³⁵ και εδικαιωθη η σοφια απο των τεκνων αυτης παντων

³⁶ ηρωτα δε τισ αυτον των φαρισαιων ινα φαγη μετ αυτου και εισελθων εις την οικιαν του φαρισαιου ανεκλιθη

³⁷ και ιδου γυνη εν τη πολει ητις ην αμαρτωλοσ επιγινουσα οτι ανακειται εν τη οικια του φαρισαιου κοιμισασα αλαβαστρον μυρου

³⁸ και στασα παρα τουσ ποδασ αυτου οπισω κλαιουσα ηρξατο βρεχειν τουσ ποδασ αυτου τοις δακρυσιν και ταισ θριζιν της κεφαλησ αυτης εξεμασσεν και κατεφιλει τουσ ποδασ αυτου και ηλειφεν τω μυρω

³⁹ ιδων δε ο φαρισαιοσ ο καλεσασ αυτον ειπεν εν εαυτω λεγων ουτοσ ει ην προφητης εγινωσκεν αν τισ και ποταπη η γυνη ητις απτεται αυτου οτι αμαρτωλοσ εστιν

⁴⁰ και αποκριθεισ ο ιησους ειπεν προς αυτον σιμων εχω σοι τι ειπειν ο δε φησιν διδασκαλε ειπε

41 δυο χρεωφειλεται ησαν δανειστη τινι ο εις ωφειλεν δηναρια πεντακοσια ο δε ετερος πεντηκοντα

42 μη εχοντων δε αυτων αποδουναι αμφοτεροις εχαρισατο τισ ουν αυτων ειπε πλειον αυτον αναπησει

43 αποκριθεισ δε ο σιμων ειπεν υπολαμβανω οτι ω το πλειον εχαρισατο ο δε ειπεν αυτω ορθως εκρινας

44 και στραφεις προς την γυναικα τω σιμωνι εφη βλεπεις ταυτην την γυναικα εισηλθον σου εις την οικιαν υδωρ επι τους ποδας μου ουκ εδωκας αυτη δε τοις δακρυσιν εβρεξεν μου τους ποδας και ταις θριξιν της κεφαλης αυτης εξεμαξεν

45 φιλημα μοι ουκ εδωκας αυτη δε αφ ης εισηλθον ου διελιπεν καταφιλουσα μου τους ποδας

46 ελαιω την κεφαλην μου ουκ ηλειψας αυτη δε μυρω ηλειψεν μου τους ποδας

47 ου χαριν λεγω σοι αφεωνται αι αμαρτιαι αυτης αι πολλαι οτι ηγαπησεν πολυ ω δε ολιγον αφιεται ολιγον αγαπα

48 ειπεν δε αυτη αφεωνται σου αι αμαρτιαι

49 και ηρξαντο οι συνανακειμενοι λεγειν εν εαυτοις τισ ουτος εστιν ος και αμαρτίας αφησιν

50 ειπεν δε προς την γυναικα η πιστις σου σεσωκεν σε πορευου εις ειρηνην

8

1 και εγενετο εν τω καθεξισ και αυτος διωδευεν κατα πολιν και κωμην κηρυσσων και ευαγγελιζομενος την βασιλειαν του θεου και οι δωδεκα συν αυτω

2 και γυναικες τινες αι ησαν τεθεραπευμεναι απο πνευματων πονηρων και ασθeneiων μαρια η καλουμενη μαγδαληνη αφ ης δαιμονια επτα εξεληλυθει

3 και ιωαννα γυνη χουζα επιτροπου ηρωδου και σουσαννα και ετεραι πολλαι αιτινες διηκονουν αυτοις απο των υπαρχοντων αυταις

4 συνιοντος δε οχλου πολλου και των κατα πολιν επιπορευομενων προς αυτον ειπεν δια παραβολης

5 εξηλθεν ο σπειρων του σπειραι τον σπορον αυτου και εν τω σπειρειν αυτον ο μεν επεσεν παρα την οδον και κατεπατηθη και τα πετεινα του ουρανου κατεφαγεν αυτο

6 και ετερον επεσεν επι την πετραν και φυεν εξηρανθη δια το μη εχειν ικμαδα

7 και ετερον επεσεν εν μεσω των ακανθων και συμφυεσαι αι ακανθαι απεπνιξαν αυτο

8 και ετερον επεσεν εις την γην την αγαθην και φυεν εποησεν καρπον εκατονταπλασιον ταυτα λεγων εφωνει ο εχων ωτα ακουειν ακουετω

9 επηρωτων δε αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντες τισ ειη η παραβολη αυτη

10 ο δε ειπεν υμιν δεδοται γνωναι τα μυστηρια της βασιλειας του θεου τοις δε λοιποις εν παραβολαις ινα βλεποντες μη βλεπωσιν και ακουοντες μη συνιωσιν

11 εστιν δε αυτη η παραβολη ο σπορος εστιν ο λογος του θεου

12 οι δε παρα την οδον εισιν οι ακουοντες ειτα ερχεται ο διαβολος και αιρει τον λογον απο της καρδιας αυτων ινα μη πιστευσαντες σωθωσιν

13 οι δε επι της πετρας οι οταν ακουωσιν μετα χαρας δεχονται τον λογον και ουτοι ριζαν ουκ εχουσιν οι προς καιρον πιστευουσιν και εν καιρω πειρασμου αφιστανται

14 το δε εις τας ακανθας πεσον ουτοι εισιν οι ακουσαντες και υπο μεριμνων και πλουτου και ηδονων του βιου πορευομενοι συμπνιγονται και ου τελεσφορουσιν

15 το δε εν τη καλη γη ουτοι εισιν οιτινες εν καρδια καλη και αγαθη ακουσαντες τον λογον κατεχουσιν και καρποφορουσιν εν υπομονη

16 ουδεις δε λυχνον αψας καλυπτει αυτον σκευει η υποκατω κλινησ τιθησιν αλλ επι λυχνιας επιτιθησιν ινα οι εισπορευομενοι βλεπωσιν το φως

17 ου γαρ εστιν κρυπτον ο ου φανερον γενησεται ουδε αποκρυφον ο ου γνωσθησεται και εις φανερον ελθι

18 βλεπετε ουν πως ακουετε ος γαρ εαν εχη δοθησεται αυτω και ος εαν μη εχη και ο δοκει εχειν αρθησεται απ αυτου

19 παρεγενοντο δε προς αυτον η μητηρ και οι αδελφοι αυτου και ουκ ηδυναντο συντυχειν αυτω δια τον οχλον

20 και απηγγελη αυτω λεγοντων η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εστηκασιν εξω ιδειν σε θελοντες

21 ο δε αποκριθεισ ειπεν προς αυτοις μητηρ μου και αδελφοι μου ουτοι εισιν οι τον λογον του θεου ακουοντες και ποιουντες αυτον

22 και εγενετο εν μια των ημερων και αυτος ενεβη εις πλοιον και οι μαθηται αυτου και ειπεν προς αυτοις διελθωμεν εις το περαν της λιμνης και ανηχθησαν

23 πλεοντων δε αυτων αφυπνωσεν και κατεβη λαιαψ ανεμου εις την λιμνην και συνεπληρουντο και εκινδυνουν

24 προσελθοντες δε διηγειραν αυτον λεγοντες επιστατα επιστατα απολλυμεθα ο δε εγερεθεις επετιμησεν τω ανεμω και τω κλυδωνι του υδατος και επαυσαντο και εγενετο γαληνη

25 ειπεν δε αυτοις που εστιν η πιστις υμων φοβηθεντες δε εθαυμασαν λεγοντες προς αλληλους τισ αρα ουτος εστιν οτι και τοις ανεμοις επιτασσει και τω υδατι και υπακουουσιν αυτω

26 και κατεπλευσαν εις την χωραν των γαδαρηνων ητις εστιν αντιπεραν της γαλιλαιας

27 εξελθοντι δε αυτω επι την γην υπηντησεν αυτω ανηρ τισ εκ της πολεως ος ειχεν δαιμονια εκ χρονων ικανων και ιματιον ουκ ενεδιδυσκετο και εν οικια ουκ εμενεν αλλ εν τοις μνημασιν

28 ιδων δε τον ιησουν και ανακραξας προσεπεσεν αυτω και φωνη μεγαλη ειπεν τι εμοι και σοι ιησου υιε του θεου του υψιστου δεομαι σου μη με βασανισο

29 παρηγγειλεν γαρ τω πνευματι τω ακαθαρτω εξελθειν απο του ανθρωπου πολλοις γαρ χρονοις συνηρακει αυτον και εδεσμειω αλυσεσιν και πεδαις φυλασσομενος και διαρρησων τα δεσμα ηλαυνετο υπο του δαιμονος εις τας ερημους

³⁰ επηρωτησεν δε αυτον ο ιησους λεγων τι σοι εστιν ονομα ο δε ειπεν λεγων οτι δαιμονια πολλα εισηλθεν εις αυτον

³¹ και παρεκαλει αυτον ινα μη επιταξη αυτοις εις την αβυσσον απελθειν

³² ην δε εκει αγελη χοιρων ικανων βοσκομενων εν τω ορει και παρεκαλουν αυτον ινα επιτρεψη αυτοις εις εκεινους εισελθειν και επιτρεψεν αυτοις

³³ εξελθοντα δε τα δαιμονια απο του ανθρωπου εισηλθον εις τους χοιρους και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου εις την λιμνην και απεπνιγη

³⁴ ιδοντες δε οι βοσκοντες το γεγεννημενον εφυγον και απηγγειλαν εις την πολιν και εις τους αγρους

³⁵ εξηλθον δε ιδειν το γεγονός και ηλθον προς τον ιησουν και ευρον καθημενον τον ανθρωπον αφ ου τα δαιμονια εξεληλυθει ιματισμενον και σωφρονουντα παρα τους ποδας του ιησου και εφοβηθησαν

³⁶ απηγγειλαν δε αυτοις και οι ιδοντες πως εσωθη ο δαιμονισθεις

³⁷ και ηρωτησαν αυτον απαν το πληθος της περιχωρου των γαδαρηνων απελθειν απ αυτων οτι φοβω μεγαλω συνειχοντο αυτος δε εμβας εις το πλοιον υπεστρεψεν

³⁸ εδεετο δε αυτου ο ανηρ αφ ου εξεληλυθει τα δαιμονια ειναι συν αυτω απελυσεν δε αυτον ο ιησους λεγων

³⁹ υποστρεψε εις τον οικον σου και διηγου οσα εποιησεν σοι ο θεος και απηλθεν καθ ολην την πολιν κηρυσσων οσα εποιησεν αυτω ο ιησους

⁴⁰ εγενετο δε εν τω υποστρεψαι τον ιησουν απεδεξατο αυτον ο οχλος ησαν γαρ παντες προσδοκωντες αυτον

⁴¹ και ιδου ηλθεν ανηρ ω ονομα ιαειρος και αυτος αρχων της συναγωγης υπηρχεν και πεσων παρα τους ποδας του ιησου παρεκαλει αυτον εισελθειν εις τον οικον αυτου

⁴² οτι θυγατηρ μονογενησ ην αυτω ως ετων δωδεκα και αυτη απεθνησκειν εν δε τω υπαγειν αυτον οι οχλοι συνεπνιγον αυτον

⁴³ και γυνη ουσα εν ρυσει αιματος απο ετων δωδεκα ηπισ ιατροις προσαναλωσασα ολον τον βιον ουκ ισχυσεν υπ ουδενος θεραπευθηναι

⁴⁴ προσελθουσα οπισθεν ηψατο του κρασπεδου του ιματιου αυτου και παραχρημα εστη η ρυσις του αιματος αυτης

⁴⁵ και ειπεν ο ιησους τις ο αψαμενος μου αρνουμενων δε παντων ειπεν ο πετρος και οι μετ αυτου επιστατα οι οχλοι συνεχουσιν σε και αποθλιβουσιν και λεγεις τις ο αψαμενος μου

⁴⁶ ο δε ιησους ειπεν ηψατο μου τις εγω γαρ εγνω δυναμιν εξελθουσας απ εμου

⁴⁷ ιδουσα δε η γυνη οτι ουκ ελαθεν τρεμουσα ηλθεν και προσπεσουσα αυτω δι ην αιτια ηψατο αυτου απηγγειλεν αυτω ενωπιον παντος του λαου και ως ιαθη παραχρημα

⁴⁸ ο δε ειπεν αυτη θαρσει θυγατερ η πιστις σου σεσωκεν σε πορευου εις ειρηνην

⁴⁹ ετι αυτου λαλουντος ερχεται τις παρα του αρχισυναγωγου λεγων αυτω οτι τεθνηκεν η θυγατηρ σου μη σκυλλε τον διδασκαλον

⁵⁰ ο δε ιησους ακουσας απεκριθη αυτω λεγων μη φοβου μονον πιστευε και σωθησεται

⁵¹ ελθων δε εις την οικιαν ουκ αφηκεν εισελθειν ουδενα ει μη πετρον και ιωαννην και ιακωβον και τον πατερα της παιδος και την μητερα

⁵² εκλειον δε παντες και εκοπτοντο αυτην ο δε ειπεν μη κλαιετε ουκ απεθανεν αλλα καθευδει

⁵³ και κατεγελων αυτου ειδοτες οτι απεθανεν

⁵⁴ αυτος δε εκβαλων εξω παντας και κρατησας της χειρος αυτης εφωνησεν λεγων η παις εγειρου

⁵⁵ και επεστρεψεν το πνευμα αυτης και ανεστη παραχρημα και διεταξεν αυτη δοθηναι φαγειν

⁵⁶ και εξεσττησαν οι γονεις αυτης ο δε παρηγγειλεν αυτοις μηδενι ειπειν το γεγονός

9

¹ συγκαλεσαμενος δε τους δωδεκα εδωκεν αυτοις δυναμιν και εξουσιαν επι παντα τα δαιμονια και νοσους θεραπευειν

² και απεστειλεν αυτους κηρυσσειν την βασιλειαν του θεου και ιασθαι τους ασθενουντας

³ και ειπεν προς αυτους μηδεν αirez εις την οδον μητε ραβδους μητε πηραν μητε αρτον μητε αργυριον μητε ανα δυο χιτωνας εχειν

⁴ και εις ην αν οικιαν εισελθητε εκει μενετε και εκειθεν εξερχεσθε

⁵ και οσοι εαν μη δεξωνται υμας εξερχομενοι απο της πολεως εκεινησ και τον κονιορτον απο των ποδων υμων αποτιναξατε εις μαρτυριον επ αυτους

⁶ εξερχομενοι δε διηρχοντο κατα τας κωμας ευαγγελιζομενοι και θεραπευοντες πανταχου

⁷ ηκουσεν δε ηρωδης ο τετραρχης τα γινόμενα υπ αυτου παντα και διηπορει δια το λεγεσθαι υπο τινων οτι ιωαννης εγηγγερται εκ νεκρων

⁸ υπο τινων δε οτι ηλιας εφανη αλλων δε οτι προφητης εις των αρχαιων ανεστη

⁹ και ειπεν ηρωδης ιωαννην εγω απεκεφαλισα τις δε εστιν ουτος περι ου εγω ακουω τοιαυτα και εζητει ιδειν αυτον

¹⁰ και υποστρεψαντες οι αποστολοι διηγησαντο αυτω οσα εποιησαν και παραλαβων αυτους υπεχωρησεν και ιδιαν εις τοπον ερημον πολεως καλουμενησ βηθσαιδαν

¹¹ οι δε οχλοι γινοντες ηκολουθησαν αυτω και δεξαμενος αυτους ελαλει αυτοις περι της βασιλειας του θεου και τους χρεϊαν εχοντας θεραπειας ιατο

¹² η δε ημερα ηρξατο κλινειν προσελθοντες δε οι δωδεκα ειπον αυτω απολυσον τον οχλον ινα απελθοντες εις τας κοκλως κωμας και τους αγρους καταλυσωσιν και ευρωσιν επισιτισμον οτι ωδε εν ερημω τοπω εσμεν

¹³ ειπεν δε προς αυτους δοτε αυτοις υμεις φαγειν οι δε ειπον ουκ εισιν ημιν πλειον η πεντε αρτοι και ιχθυες δυο ει μητι πορευθεντες ημεις αγορασωμεν εις παντα τον λαον τουτον βρωματα

14 ἦσαν γὰρ ὡσεὶ ἄνδρες πεντακισχίλιοι εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ κατακλινάτε αὐτοὺς κλίσιας ἀνα πέντηκοντα

15 καὶ ἐποίησαν οὕτως καὶ ἀνεκλιναν ἀπαντάς

16 λαβὼν δὲ τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν αὐτοὺς καὶ κατέκλασεν καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς παρατίθεναι τὸ ὄχλῳ

17 καὶ ἐφάγον καὶ ἐχορτάσθησαν πάντες καὶ ἠρθθὼ τὸ περισσεύσαν αὐτοῖς κλασμάτων κοφίνῳ ὡς δώδεκα

18 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν προσευχόμενον καταμονὰς συνησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ καὶ ἐπὶ ῥῶτισην αὐτοὺς λέγων τίνα με λέγουσιν οἱ ὄχλοι εἶναι

19 οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν ἄλλοι δὲ ἡλιάν ἄλλοι δὲ ὅτι προφητὴς τῶν τῶν ἀρχαίων ἀνέστη

20 εἶπεν δὲ αὐτοῖς ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι ἀποκριθεὶς δὲ ὁ πέτρος εἶπεν τὸν χριστὸν τοῦ θεοῦ

21 ὁ δὲ ἐπιτίμησας αὐτοῖς παρηγγεῖλεν μηδενὶ εἰπεῖν τοῦτο

22 εἰπὼν ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι

23 εἰλεγεν δὲ πρὸς πάντας εἰ τίς θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖτω μοι

24 ὅς γὰρ εἰαν θελῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι ἀπολέσει αὐτήν ὅς δ' ἀν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐνεκεν ἐμοῦ οὗτος σώσει αὐτήν

25 τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος κερδήσας τὸν κόσμον ὅλον ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσας ἢ ζημιωθείς

26 ὅς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμούς λογους τοῦτον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται ὅταν ἐλθῇ ἐν τῇ δοξῇ αὐτοῦ καὶ τὸν πατέρα καὶ τῶν ἁγίων ἀγγέλων

27 λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς εἰσιν τινες τῶν ὧδε ἐστώτων οἱ οὐ μὴ γευσῶνται θανάτου ἕως ἂν ἰδῶσιν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ

28 ἐγένετο δὲ μετὰ τοὺς λόγους τοὺτους ὡσεὶ ἡμέραι ὀκτὼ καὶ παραλαβὼν πέτρον καὶ ἰωάννην καὶ ἰακώβον ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσευξάσθαι

29 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσευχέσθαι αὐτὸν τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτερον καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἐξαστραπτῶν

30 καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο συνελθόντες αὐτῷ ὡς ἦσαν μωσὴς καὶ ἡλίας

31 οἱ ὁφθέντες ἐν δοξῇ ἔλεγον τὴν ἐξόδον αὐτοῦ ἣν ἐμελλέν πληροῦν ἐν ἱερουσαλὴμ

32 ὁ δὲ πέτρος καὶ οἱ οὐκ ἄνθρωποι ἦσαν βεβαρημένοι ὑπνῷ διαγρηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς συνεστῶτας αὐτῷ

33 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ εἶπεν πέτρος πρὸς τὸν ἰησοῦν ἐπιστάτα καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὡς εἶναι καὶ ποιησώμεν σκηνὰς τρεῖς μίαν σοὶ καὶ μίαν μωσῇ καὶ μίαν ἡλίᾳ ἣν εἶδῳς ὁ λέγει

34 ταῦτα δὲ αὐτοῦ λεγόντος ἐγένετο νεφέλῃ καὶ ἐπεσκίασεν αὐτοὺς ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ ἐκείνους εἰσελθεῖν εἰς τὴν νεφέλῃν

35 καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης λεγούσα οὗτος ἐστὶν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός αὐτοῦ ἀκούετε

36 καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνὴν εὐρέθη ὁ ἰησοῦς μόνος καὶ αὐτοὶ ἐσπῆσαν καὶ οὐδενὶ ἀπηγγεῖλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις οὐδὲν ὧν ἐωράκασιν

37 ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἐξῇ ἡμέρᾳ κατελθόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους συνήντησεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς

38 καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἀνέβησεν λέγων διδάσκαλε δεομαι σου ἐπιβλέψαι ἐπὶ τὸν υἱόν μου ὅτι μονογενὴς ἐστὶν μοι

39 καὶ ἰδοὺ πνεῦμα λαμβάνει αὐτὸν καὶ ἐξαίφνης κρᾶζει καὶ σπαρασσει αὐτὸν μετὰ ἀφροῦ καὶ μογίσ ἀποχωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ συντρίβον αὐτὸν

40 καὶ ἐδεήθη τῶν μαθητῶν σου ἵνα ἐκβάλωσιν αὐτὸ καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν

41 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν ὡς γενεὰ ἀπίστος καὶ διεστραμμένη ἕως ποτε εἶσομαι πρὸς ὑμᾶς καὶ ἀνέρομαι ὑμῶν προσάγαγε τὸν υἱόν σου ὡς δὲ

42 ἐτι δὲ προσερχομένου αὐτοῦ ἐρρίξεν αὐτὸν τὸ δαίμονιον καὶ συνεσπάραξεν ἐπετίμησεν δὲ ὁ ἰησοῦς τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ καὶ ἵασατο τὸν παῖδα καὶ ἀπέδωκεν αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ

43 ἐξπληρόσαντο δὲ πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ θεοῦ πάντων δὲ θαυμάζοντων ἐπὶ πᾶσιν οἱς ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς εἶπεν πρὸς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ

44 θεοσε ὑμεῖς εἰς τὰ ὠτα ὑμῶν τοὺς λόγους τοῦτους ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων

45 οἱ δὲ ἠγνοοῦν τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ ἦν παρακεκαλυμμένοι ἀπ' αὐτῶν ἵνα μὴ αἰσθῶνται αὐτοὶ καὶ ἐφοβούντο ἐρωτᾶσαι αὐτὸν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦτου

46 εἰσῆλθεν δὲ διαλογισμὸς ἐν αὐτοῖς τὸ τίς ἂν εἴη μείζων αὐτῶν

47 ὁ δὲ ἰησοῦς ἰδὼν τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν ἐπιλαβόμενος παιδίου ἐστήσεν αὐτὸ παρ' ἑαυτοῦ

48 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὅς εἰαν δεξίται τοῦτο τὸ παιδίον ἐπὶ τῷ ὀνοματί μου ἐμε δεχεται καὶ ὅς εἰαν ἐμε δεξίται δεχεται τὸν ἀποστείλαντά με ὁ γὰρ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπαρχὼν οὗτος ἐστὶ μέγας

49 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰωάννης εἶπεν ἐπιστάτα εἶδομεν τίνα ἐπὶ τῷ ὀνοματί σου ἐκβάλλοντα δαίμονια καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτὸν ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ μετ' ἡμῶν

50 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ὁ ἰησοῦς μὴ κωλύετε ὅς γὰρ οὐκ ἐστὶν καθ' ἡμῶν ὑπερ' ἡμῶν ἐστὶν

51 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως αὐτοῦ καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐστήριξεν τοῦ πορευέσθαι εἰς ἱερουσαλὴμ

52 καὶ ἀπεστείλεν ἀγγέλους πρὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ πορευθέντες εἰσῆλθον εἰς κωμὴν σαμαρείτων ὥστε ετοιμάσαι αὐτῷ

53 καὶ οὐκ ἔδεξαντο αὐτὸν ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦν πορευόμενον εἰς ἱερουσαλὴμ

⁵⁴ ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἰακώβου καὶ ἰωάννης εἶπον κυριε θέλεις εἰπωμεν πυρ καταβῆναι ἀπο τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀναλῶσαι αὐτοὺς ὡς καὶ ἡλίας ἐποίησεν

⁵⁵ στραφεῖς δὲ ἐπετίμησεν αὐτοῖς καὶ εἶπεν οὐκ οἰδατε οἶον πνεύματος ἐστε ὑμεῖς

⁵⁶ ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολεῖσαι ἀλλὰ σῶσαι καὶ ἐπορευθῆσαν εἰς ἑτέραν κώμην

⁵⁷ ἐγένετο δὲ πορευομένων αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ εἶπεν τῖς πρὸς αὐτὸν ἀκολουθήσω σοὶ ὅπου ἂν ἀπερχῇ κυριε

⁵⁸ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς αἱ ἀλωπεκοὶ φώλους ἐχουσιν καὶ τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ κατασκήνωσις ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει πού τινι κεφαλὴν κλίνῃ

⁵⁹ εἶπεν δὲ πρὸς ἑτέρον ἀκολουθεῖ μοι ὁ δὲ εἶπεν κυριε ἐπιτρέψον μοι ἀπελθόντι πρῶτον θαψαῖ τὸν πατέρα μου

⁶⁰ εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ἀφες τοὺς νεκροὺς θαψαῖ τοὺς ἐαυτῶν νεκροὺς σὺ δὲ ἀπελθὼν διαγγέλλε τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ

⁶¹ εἶπεν δὲ καὶ ἑτέρος ἀκολουθήσω σοὶ κυριε πρῶτον δὲ ἐπιτρέψον μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μου

⁶² εἶπεν δὲ ὁ ἰησοῦς πρὸς αὐτὸν οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἀρότρον καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω εὐθεὶς ἐστὶν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ

10

¹ μετὰ δὲ ταῦτα ἀνεδείξεν ὁ κυριὸς καὶ ἑτέρους ἐβδομηκοντα καὶ ἀπεστείλεν αὐτοὺς ἀνά δύο πρὸ προσώπου αὐτοῦ εἰς πάσαν πόλιν καὶ τόπον οὗ ἐμέλλεν αὐτοὺς ἐρχεσθαι

² ἐλεγεὶν οὖν πρὸς αὐτοὺς ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς οἱ δὲ ἐργαταὶ ὀλίγοι δεηθῆτε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ ὥπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμόν αὐτοῦ

³ ὑπάγετε ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἀρνᾶς ἐν μέσῳ λύκων

⁴ μὴ βασταζέτε βαλάντιον μὴ πήραν μὴ δὲ ὑποδήματα καὶ μὴδὲν κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπασθῆτε

⁵ εἰς ἣν δ' ἂν οἰκίαν εἰσερχῆσθε πρῶτον λέγετε εἰρήνῃ τῷ οἴκῳ τούτῳ

⁶ καὶ εἰ ἡ ἐκεῖ υἱὸς εἰρήνης ἐπαναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνῃ ὑμῶν εἰ δὲ μὴγε ἐφ' ὑμᾶς ἀνακαμψεῖ

⁷ ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε ἐσθιοντες καὶ πινοντες τὰ παρ' αὐτῶν ἀξίος γὰρ ὁ ἐργατὴς τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἐστὶν μὴ μεταβαίνειτε ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν

⁸ καὶ εἰς ἣν ἂν πόλιν εἰσερχῆσθε καὶ δεχόντων ὑμᾶς ἐσθίετε τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν

⁹ καὶ θεραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς καὶ λέγετε αὐτοῖς ἡγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ

¹⁰ εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσερχῆσθε καὶ μὴ δεχόντων ὑμᾶς ἐξέλθοντες εἰς τὰς πλατείας αὐτῆς εἰπάτε

¹¹ καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν ἀπομαρσόμεθα ὑμῖν πλὴν τούτου

γινώσκετε ὅτι ἡγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ

¹² λέγω ὑμῖν ὅτι ὁδομοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκτοτέρον ἐστί ἡ τῇ πόλει ἐκείνῃ

¹³ οὐαὶ σοὶ χοραζὶν οὐαὶ σοὶ βηθσαῖδα ὅτι εἰ ἐν τυρῷ καὶ σιδῶνι ἐγενόντο αἱ δυνάμεις αἱ γινόμεναι ἐν ὑμῖν παλαιὰν ἐν σακκῷ καὶ σποδῷ καθημέναι μετενοήσαν

¹⁴ πλὴν τυρῷ καὶ σιδῶνι ἀνεκτοτέρον ἐστὶ ἐν τῇ κρίσει ἡ ὑμῖν

¹⁵ καὶ σὺ καπερναοὺμ ἡ ἐως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθείσα ἐως αὐτοῦ καταβιβασθήσῃ

¹⁶ ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με

¹⁷ ὑπεστρεψάν δὲ οἱ ἐβδομηκοντα μετὰ χάρας λέγοντες κυριε καὶ τὰ δαίμονια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματι σου

¹⁸ εἶπεν δὲ αὐτοῖς ἐθεώρουν τὸν σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα

¹⁹ ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὀφῶν καὶ σκορπίων καὶ ἐπὶ πάσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ

²⁰ πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται χαίρετε δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγραφῇ ἐν τοῖς οὐρανοῖς

²¹ ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἡγαλλίασατο τῷ πνεύματι ὁ ἰησοῦς καὶ εἶπεν ἐξομολογοῦμαι σοὶ πατέρ ὁ κυριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ὅτι ἀπεκρύψας ταῦτα ἀπο σοφῶν καὶ συνετῶν καὶ ἀπεκαλύψας αὐτὰ νηπιόις ναι ὁ πατήρ ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἐμπροσθεν σου

²² καὶ στραφεῖς πρὸς τοὺς μαθητὰς εἶπεν πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου καὶ οὐδεὶς γινώσκει τὶς ἐστὶν ὁ υἱὸς εἰ μὴ ὁ πατήρ καὶ τὶς ἐστὶν ὁ πατήρ εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ὁ ἐάν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι

²³ καὶ στραφεῖς πρὸς τοὺς μαθητὰς κατ' ἰδίαν εἶπεν μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἃ βλέπετε

²⁴ λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ προφηταὶ καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε καὶ οὐκ εἶδον καὶ ἀκούσαι ἃ ἀκούετε καὶ οὐκ ἤκουσαν

²⁵ καὶ ἰδοὺ νομικοὶ τὶς ἀνεστὴ ἐκπαιραζὼν αὐτὸν καὶ λεγὼν διδάσκαλε τί ποιήσας ζῶντων αἰώνιον κληρονομίῃσιν

²⁶ ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ νόμῳ τί γεγραπταὶ πῶς ἀναγινώσκει

²⁷ ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν

²⁸ εἶπεν δὲ αὐτῷ ὀρθῶς ἀπεκρίθης τούτου ποιεῖ καὶ ζήσῃ

²⁹ ὁ δὲ θέλων δικαίουν ἑαυτὸν εἶπεν πρὸς τὸν ἰησοῦν καὶ τὶς ἐστὶν μοι πλησίον

³⁰ ὑπολαβὼν δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν ἀνθρώπος τὶς κατεβαίνων ἀπὸ ἱερουσαλὴμ εἰς ἱεριχὰ καὶ ληστὰς περιεπεσεν οἱ καὶ ἐκδυσάντες αὐτὸν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον ἀφέντες ἡμίθην τυγχάνοντα

³¹ κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς τὶς κατεβαίνων ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρήλθεν

³² ομοιωσ δε και λευιτης γενομενος κατα τον τοπον ελθων και ιδων αντιπαρηλθεν

³³ σασμαρειτις δε τις οδευων ηλθεν κατ αυτον και ιδων αυτον εσπλαγχνισθη

³⁴ και προσελθων κατεδησεν τα τραυματα αυτου επιχεων ελαιον και οινον επιβασας δε αυτον επι το ιδιον κτηνος ηγαγεν αυτον εις πανδοχειον και επεμεληθη αυτου

³⁵ και επι την αυριον εξελθων εκβαλων δυο δηναρια εδωκεν τω πανδοχει και ειπεν αυτω επιμεληθητι αυτου και ο τι αν προσδαπανησης εγω εν τω επανερχεσθαι με αποδωσω σοι

³⁶ τις ουν τούτων των τριων πλησιον δοκει σοι γεγονεναι του εμπεσοντος εις τους ληστας

³⁷ ο δε ειπεν ο ποιησας το ελεος μετ αυτου ειπεν ουν αυτω ο ιησους πορευου και συ ποιει ομοιωσ

³⁸ εγενετο δε εν τω πορευεσθαι αυτοους και αυτοος εισηλθεν εις κωμην τινα γυνη δε τις ονοματι μαρθα υπεδεξατο αυτον εις τον οικον αυτης

³⁹ και τηδε ην αδελφη καλουμενη μαρια η και παρακαθισασα παρα τους ποδας του ιησου ηκουεν τον λογον αυτου

⁴⁰ η δε μαρθα περιεσπατο περι πολλην διακονιαν επιστασα δε ειπεν κυριε ου μελει σοι οτι η αδελφη μου μονην με κατελειπεν διακονειν ειπε ουν αυτη ινα μοι συναντιλαβηται

⁴¹ αποκριθεις δε ειπεν αυτη ο ιησους μαρθα μαρθα μεριμνας και τυρβαζη περι πολλα

⁴² ενος δε εστιν χρεια μαρια δε την αγαθην μεριδα εξελεξατο ητις ουκ αφαιρεθησεται απ αυτης

11

¹ και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν τοπω τινη προσευχομενον ως επανυστο ειπεν τις των μαθητων αυτου προς αυτον κυριε διδαξον ημας προσευχεσθαι καθως και ιωαννης εδιδαξεν τους μαθητας αυτου

² ειπεν δε αυτοις οταν προσευχησθε λεγετε πατερ ημων ο εν τοις ουρανοις αγιασθητω το ονομα σου ελθετω η βασιλεια σου γεννηθητω το θελημα σου ως εν ουρανω και επι της γης

³ τον αρτον ημων τον επιουσιον διδου ημιν το καθ ημεραν

⁴ και αφες ημιν τας αμαρτιας ημων και γαρ αυτοι αφιεμεν παντι οφειλonti ημιν και μη εισενεγκης ημας εις πειρασμον αλλα ρυσαι ημας απο του πονηρου

⁵ και ειπεν προς αυτοους τις εξ υμων εξει φιλον και πορευεσται προς αυτον μεσονυκτιου και ειπη αυτω φιλε χρησον μοι τρεις αρτους

⁶ επειδη φιλος παρεγενετο εξ οδου προς με και ουκ εχω ο παραθησω αυτω

⁷ κακεινος εσωθεν αποκριθεις ειπη μη μοι κοπους παρεχε ηδη η θυρα κεκλεισται και τα παιδια μου μετ εμου εις την κοιτην εισιν ου δυναμαι αναστας δουναι σοι

⁸ λεγω υμιν ει και ου δωσει αυτω αναστας δια το ειναι αυτου φιλον δια γε την αναιδειαν αυτου εγερεθεις δωσει αυτω οσον χρηζει

⁹ καγω υμιν λεγω αιτειτε και δοθησεται υμιν ζητειτε και ευρησετε κρουετε και ανοιγησεται υμιν

¹⁰ πας γαρ ο αιτων λαμβανει και ο ζητων ευρισκε και τω κρουοντι ανοιγησεται

¹¹ τινα δε υμων τον πατερα αιτησει ο υιος αρτον μη λιθον επιδωσει αυτω η και ιχθυν μη αντι ιχθυος οφιν επιδωσει αυτω

¹² η και εαν αιτηση ωων μη επιδωσει αυτω σκορπιον

¹³ ει ουν υμεις πονηροι υπαρχοντες οιδατε δοματα αγαθα διδοναι τοις τεκνοις υμων πως μαλλον ο πατηρ ο εξ ουρανου δωσει πνευμα αγιον τοις αιτουσιν αυτον

¹⁴ και ην εκβαλλων δαιμονιον και αυτο ην κωφον εγενετο δε του δαιμονιου εξελθοντος ελαλησεν ο κωφος και εθαυμασαν οι οχλοι

¹⁵ τινες δε εξ αυτων ειπον εν βεελζεβουλ αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια

¹⁶ ετεροι δε πειραζοντες σημειον παρ αυτου εζητουν εξ ουρανου

¹⁷ αυτοσ δε ειδως αυτων τα διανοηματα ειπεν αυτοις πασα βασιλεια εφ εαυτην διαμερισθεις αρημονται και οικος επι οικον πιπτει

¹⁸ ει δε και ο σατανας εφ εαυτον διεμερισθη πως σταθησεται η βασιλεια αυτου οτι λεγετε εν βεελζεβουλ εκβαλλειν με τα δαιμονια

¹⁹ ει δε εγω εν βεελζεβουλ εκβαλλω τα δαιμονια οι υιοι υμων εν τινι εκβαλλουσιν δια τουτο κριται υμων αυτοι εσονται

²⁰ ει δε εν δακτυλω θεου εκβαλλω τα δαιμονια αρα εφθασεν εφ υμας η βασιλεια του θεου

²¹ οταν ο ισχυρος καθωπλισμενος φυλασση την εαυτου αυλην εν ειρηνη εστιν τα υπαρχοντα αυτου

²² επαν δε ο ισχυροτερος αυτου επελθων νικηση αυτον την πανοπλιαν αυτου αιρει εφ η επεποιθει και τα σκυλα αυτου διαδιδωσιν

²³ ο μη ων μετ εμου κατ εμου εστιν και ο μη συναγων μετ εμου σκορπιζει

²⁴ οταν το ακαθαρτον πνευμα εξελθι απο του ανθρωπου διερχεται δι ανυδρων τοπων ζητουν αναπαυσιν και μη ευρισκον λεγει υποστρεψω εις τον οικον μου οθεν εξηλθον

²⁵ και ελθον ευρισκε σεσαρωμενον και κεκοσμημενον

²⁶ τοτε πορευεται και παραλαμβανει επτα ετερα πνευματα πονηροτερα εαυτου και ελθοντα κατοικει εκει και γινεται τα εσχατα του ανθρωπου εκεινου χειρονα των πρωτων

²⁷ εγενετο δε εν τω λεγειν αυτον ταυτα επαρασα τις γυνη φωνην εκ του οχλου ειπεν αυτω μακαρια η κοιλια η βαστασασα σε και μαστοι ους εθηλασας

²⁸ αυτοσ δε ειπεν μενουνγε μακαριοι οι ακουοντες τον λογον του θεου και φυλασσοντες αυτον

²⁹ των δε οχλων επαθροιζομενων ηρξατο λεγειν η γενεα αυτη πονηρα εστιν σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου

³⁰ καθως γαρ εγενετο ιωνας σημειον τοις νινευιταις ουτως εσται και ο υιος του ανθρωπου τη γενεα ταυτη

³¹ βασίλισσα νωτου εγερθησεται εν τη κρισει μετα των ανδρων της γενεας ταυτης και κατακρινει αυτους οτι ηλθεν εκ των περατων της γης ακουσαι την σοφian σολομωνος και ιδου πλειον σολομωνος ωδε

³² ανδρες νινειν αναστησονται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινουσιν αυτην οτι μετενοησαν εις το κηρυγμα ιωνα και ιδου πλειον ιωνα ωδε

³³ ουδεις δε λυχνον αψας εις κρυπτην τιθισιν ουδε υπο τον μοδιον αλλ επι την λυχνιαν ινα οι εισπορευομενοι το φεγγος βλεπωσιν

³⁴ ο λυχνος του σωματος εστιν ο οφθαλμος οταν ουν ο οφθαλμος σου απλους η και ολον το σωμα σου φωτεινον εστιν επαν δε πονηρος η και το σωμα σου σκοτεινον

³⁵ σκοπει ουν μη το φως το εν σοι σκοτος εστιν

³⁶ ει ουν το σωμα σου ολον φωτεινον μη εχον τι μερος σκοτεινον εσται φωτεινον ολον ως οταν ο λυχνος τη αστραπη φωτιζη σε

³⁷ εν δε τω λαλησαι ηρωτα αυτον φαρισαιοσ τις οπως αριστηση παρ αυτω εισελθων δε ανεπεσεν

³⁸ ο δε φαρισαιοσ ιδων εθαυμασεν οτι ον πρωτον εβαπτισθη προ του αριστου

³⁹ ειπεν δε ο κυριος προς αυτον νυν υμεις οι φαρισαιοι το εξωθεν του ποτηριου και του πινακος καθαριζετε το δε εσωθεν υμων γεμει αρπαγης και πονηριας

⁴⁰ αφρονες ουχ ο ποιησας το εξωθεν και το εσωθεν εποησεν

⁴¹ πλην τα ενοντα δοτε ελεημοσυνην και ιδου παντα καθαρα υμιν εστιν

⁴² αλλ ουαι υμιν τοις φαρισαιοις οτι αποδεκατουτε το ηδυοσμον και το πηγανον και παν λαχανον και παρερχεσθε την κρισιν και την αγαπην του θεου ταυτα εδει ποιησαι κακεινα μη αφιεναι

⁴³ ουαι υμιν τοις φαρισαιοις οτι αγαπατε την πρωτοκαθεδριαν εν ταις συναγωγαις και τους ασπασμους εν ταις αγοραις

⁴⁴ ουαι υμιν γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται οτι εστε ως τα μνημεια τα αδηλα και οι ανθρωποι περιπατουντες επανω ουκ οιδασιν

⁴⁵ αποκριθεις δε τις των νομικων λεγει αυτω διδασκαλε ταυτα λεγων και ημας υβριζεις

⁴⁶ ο δε ειπεν και υμιν τοις νομικοις ουαι οτι φορτιζετε τους ανθρωπους φορτια δυσβαστακτα και αυτοι ενι των δακτυλων υμων ου προσψαυετε τοις φορτιοις

⁴⁷ ουαι υμιν οτι οικοδομειτε τα μνημεια των προφητων οι δε πατερες υμων απεκτειναν αυτους

⁴⁸ αρα μαρτυρειτε και συνευδοκειτε τοις εργοις των πατερων υμων οτι αυτοι μεν απεκτειναν αυτους υμεις δε οικοδομειτε αυτων τα μνημεια

⁴⁹ δια τουτο και η σοφια του θεου ειπεν αποστελω εις αυτους προφητας και αποστολους και εξ αυτων αποκτενουσιν και εκδιωξουσιν

⁵⁰ ινα εκζητηθη το αιμα παντων των προφητων το εκχυννομενον απο καταβολης κοσμου απο της γενεας ταυτης

⁵¹ απο του αιματος αβελ εως του αιματος ζαχαριου του απολομενου μεταξυ του

θυσιαστηριου και του οικου ναι λεγω υμιν εκζητηθησεται απο της γενεας ταυτης

⁵² ουαι υμιν τοις νομικοις οτι ηρατε την κλειδα της γνωσεως αυτοι ουκ εισηλθετε και τους εισερχομενους εκωλυσατε

⁵³ λεγοντος δε αυτου ταυτα προς αυτους ηρξαντο οι γραμματεις και οι φαρισαιοι δεινωσ ενεχειν και αποστοματιζειν αυτον περι πλειονων

⁵⁴ ενεδρευοντες αυτον ζητουντες θηρευσαι τι εκ του στοματος αυτου ινα κατηγορησωσιν αυτου

12

¹ εν οις επισυναχθεισων των μυριαδων του οχλου ωστε καταπατειν αλληλους ηρξατο λεγειν προς τους μαθητας αυτου πρωτον προσεχετε εαυτοις απο της ζυμης των φαρισαιων ητις εστιν υποκρισις

² ουδεν δε συγκεκαλυμμενον εστιν ο ουκ αποκαλυφθησεται και κρυπτον ο ου γνωσθησεται

³ ανθων οσα εν τη σκοτια ειπατε εν τω φωτι ακουσθησεται και ο προς το ους ελαλησατε εν τοις ταμειοις κηρυχθησεται επι των δωματων

⁴ λεγω δε υμιν τοις φιλοις μου μη φοβηθητε απο των αποκτενοντων το σωμα και μετα ταυτα μη εχοντων περισσοτερον τι ποιησαι

⁵ υποδειξω δε υμιν τινα φοβηθητε φοβηθητε τον μετα το αποκτειναι εξουσιαν εχοντα εμβαλειν εις την γενναν ναι λεγω υμιν τουτον φοβηθητε

⁶ ουχι πεντε στρουθια πωλειται ασσαριων δυο και εν εξ αυτων ουκ εστιν επιλελησμενον ενωπιον του θεου

⁷ αλλα και αι τριχες της κεφαλης υμων πασαι ηριθμηγναι μη ουν φοβεισθε πολλων στρουθιων διαφερετε

⁸ λεγω δε υμιν πας ος αν ομολογηση εν εμοι εμπροσθεν των ανθρωπων και ο υιος του ανθρωπου ομολογησει εν αυτω εμπροσθεν των αγγελων του θεου

⁹ ο δε αρνησαμενος με ενωπιον των ανθρωπων απαρνηθησεται ενωπιον των αγγελων του θεου

¹⁰ και πας ος ερει λογον εις τον υιον του ανθρωπου αφεθησεται αυτω τω δε εις το αγιον πνευμα βλασφημησαντι ουκ αφεθησεται

¹¹ οταν δε προσφερωσιν υμας επι τας συναγωγας και τας αρχας και τας εξουσιας μη μεριμνατε πως ηι τι απολογησηθε ηι τι ειπητε

¹² το γαρ αγιον πνευμα διδαξει υμας εν αυτη τη ωρα αδει ειπειν

¹³ ειπεν δε τις αυτω εκ του οχλου διδασκαλε ειπε τω αδελφω μου μερισασθαι μετ εμου την κληρονομian

¹⁴ ο δε ειπεν αυτω ανθρωπε τις με κατεστησεν δικαστην η μεριστην εφ υμας

¹⁵ ειπεν δε προς αυτους ορατε και φυλασσεσθε απο της πλεονεξιας οτι ουκ εν τω περισσευειν τινη η ζωη αυτω εστιν εκ των υπαρχοντων αυτου

¹⁶ ειπεν δε παραβολην προς αυτους λεγων ανθρωπου τινος πλουσιου ευφορησεν η χωρα

¹⁷ και διελογιζετο εν εαυτω λεγων τι ποιησω οτι ουκ εχω που συναξω τους καρπους μου

18 και ειπεν τουτο ποιησω καθελω μου τας αποθηκας και μειζονας οικοδομησω και συναξω εκει παντα τα γεννηματα μου και τα αγαθα μου

19 και ερω τη ψυχη μου ψυχη εχεις πολλα αγαθα κειμενα εις ετη πολλα αναπαυου φαγε πιε ευφραινου

20 ειπεν δε αυτω ο θεος αφρον ταυτη τη νυκτι την ψυχην σου απαιτουσιν απο σου α δε ητοιμασας τινι εσται

21 ουτως ο θησαυριζων εαυτω και μη εις θεον πλουτων

22 ειπεν δε προς τους μαθητας αυτου δια τουτο υμιν λεγω μη μεριμνατε τη ψυχη υμων τι φαγητε μηδε τω σωματι τι ενδυσησθε

23 η ψυχη πλειον εστιν της τροφης και το σωμα του ενδυματος

24 κατανοησατε τους κορακας οτι ου σπειρουσιν ουδε θεριζουσιν οιο ουκ εστιν ταμειον ουδε αποθηκη και ο θεος τρεφει αυτοους πωςω μαλλον υμεις διαφερετε των πετεινων

25 τις δε εξ υμων μεριμνων δυναται προσθειναι επι την ηλικιαν αυτου πηχυν ενα

26 ει ουν ουτε ελαχιστον δυνασθε τι περι των λοιπων μεριμνατε

27 κατανοησατε τα κρινα πως αυξανει ου κοπια ουδε νηθει λεγω δε υμιν ουδε σολομων εν παση τη δοξη αυτου περιεβαλετο ωσ εν τούτων

28 ει δε τον χορτον εν τω αγρω σήμερον οντα και αυριον εις κλιβανον βαλλομενον ο θεος ουτως αμφιεννυσιν πωςω μαλλον υμας ολιγοπιστοι

29 και υμεις μη ζητετε τι φαγητε η τι πητε και μη μετεωριζεσθε

30 ταυτα γαρ παντα τα εθνη του κοσμου επιζητει υμων δε ο πατηρ οιδεν οτι χρηζετε τούτων

31 πλην ζητετε την βασιλειαν του θεου και ταυτα παντα προστεθησεται υμιν

32 μη φοβου το μικρον ποιμνιον οτι ευδοκησεν ο πατηρ υμων δουναι υμιν την βασιλειαν

33 πωλησατε τα υπαρχοντα υμων και δοτε ελεημοσυνην ποιησατε εαυτοις βαλαντια και παλαιουμενα θησαυρον ανεκλειπτον εν τοις ουρανοις οπου κλεπτησ ουκ εγγιζει ουδε σης διαφθειρει

34 οπου γαρ εστιν ο θησαυρος υμων εκει και η καρδια υμων εσται

35 εστωσαν υμων αι οσφυες περιεζωσμεναι και οι λυχνοι καιομενοι

36 και υμεις ομοιοι ανθρωποις προσδεχομενοις τον κυριον εαυτων ποτε αναλυση εκ των γαμων ινα ελθοντος και κρουσαντος ευθεως ανοιξωσιν αυτω

37 μακαριοι οι δουλοι εκεινοι ους ελθων ο κυριος ευρησει γρηγορουντας αμην λεγω υμιν οτι περιζωσεται και ανακλινει αυτοους και παρελθων διακονησει αυτοις

38 και εαν ελθη εν τη δευτερα φυλακη και εν τη τριτη φυλακη ελθη και ευρη ουτως μακαριοι εισιν οι δουλοι εκεινοι

39 τουτο δε γινωσκετε οτι ει ηδει ο οικοδεσποτης ποια ωρα ο κλεπτησ ερχεται εγρηγορησεν αν και ουκ αν αφηκεν διορυσηναι τον οικον αυτου

40 και υμεις ουν γινεσθε ετοιμοι οτι η ωρα ου δοκειτε ο υιος του ανθρωπου ερχεται

41 ειπεν δε αυτω ο πετρος κυrie προς ημας την παραβολην ταυτην λεγει η και προς παντας

42 ειπεν δε ο κυριος τις αρα εστιν ο πιστος οικονομος και φρονιμος ον καταστησει ο κυριος επι της θεραπειας αυτου του διδοναι εν καιρω το σιτομετριον

43 μακαριοσ ο δουλοσ εκεινοσ ον ελθων ο κυριοσ αυτου ευρησει ποιουντα ουτωσ

44 αληθωσ λεγω υμιν οτι επι πασιν τοις υπαρχουσιν αυτου καταστησει αυτον

45 εαν δε ειπη ο δουλοσ εκεινοσ εν τη καρδια αυτου χρονιζει ο κυριοσ μου ερχεσθαι και αρζηται τυπτει τον παιδασ και τας παιδικασ εσθειν τε και πινειν και μεθυσκεσθαι

46 ηξει ο κυριοσ του δουλου εκεινου εν ημερα η ου προσδοκα και εν ωρα η ου γινωσκει και διχοτομησει αυτον και το μεροσ αυτου μετα των απιστων θησει

47 εκεινοσ δε ο δουλοσ ο γνωουσ το θελημα του κυριου εαυτου και μη ετοιμασας μηδε ποιησας προς το θελημα αυτου δαρησεται πολλασ

48 ο δε μη γνωουσ ποιησας δε αξια πληγων δαρησεται ολιγασ παντι δε ω εδοθη πολυ πολυ ζητηθησεται παρ αυτου και ω παρεθεντο πολυ περισσοτερον αιτησουσιν αυτον

49 πυρ ηλθον βαλειν εις την γην και τι θελω ει ηδη ανηφθη

50 βαπτισμα δε εχω βαπτισθηναι και πως συνεχομαι εωσ ου τελεσθη

51 δοκειτε οτι ειρηνην παρεγενομην δουναι εν τη γη ουχι λεγω υμιν αλλ η διαμερισμον

52 εσονται γαρ απο του νυν πεντε εν οικω ενι διαμεμερισμενοι τρεισ επι δυσιν και δυο επι τρισιν

53 διαμεριθησεται πατηρ επι υιω και υιοσ επι πατρι μητρι επι θυγατρι και θυγατρι επι μητρι πενθερα επι την νυμφην αυτης και νυμφη επι την πενθεραν αυτης

54 ελεγεν δε και τοις οχλοις οταν ιδητε την νεφελην ανατελλουσαν απο δυσμων ευθεωσ λεγετε ομβροσ ερχεται και γινεται ουτωσ

55 και οταν νοτον πνεοντα λεγετε οτι καυσων εσται και γινεται

56 υποκριται το προσωπον της γησ και του ουρανου οιδατε δοκιμαζειν τον δε καιρον τουτον πως ου δοκιμαζετε

57 τι δε και αφ εαυτων ου κρινετε το δικαιο

58 ωσ γαρ υπαγεισ μετα του αντιδικου σου επ αρχοντα εν τη οδω δοσ εργασιαν απηλλαχθαι απ αυτου μηποτε κατασυρη σε προς τον κριτην και ο κριτησ σε παραδω τω πρακτορι και ο πρακτωρ σε βαλη εις φυλακην

59 λεγω σοι ου μη εξελθησ εκειθεν εωσ ου και τον εσχατον λεπτον αποδωσ

13

1 παρησαν δε τινεσ εν αυτω τω καιρω απαγγελοντεσ αυτω περι των γαλιλαιων ων το αιμα πιλατοσ εμιξεν μετα των θυσιων αυτων

² και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις δοκειτε οτι οι γαλιλαιοι ουτοι αμαρτωλοι παρα παντας τους γαλιλαιους εγενοντο οτι τοιαυτα πεπονθασιν

³ ουχι λεγω υμιν αλλ εαν μη μετανοητε παντες ωσαυτως απολεισθε

⁴ η εκεινοι οι δεκα και οκτω εφ ους επεσεν ο πυργος εν τω σιλωαμ και απεκτεινεν αυτους δοκειτε οτι ουτοι οφειλεται εγενοντο παρα παντας ανθρωπους τους κατοικουντας εν ιερουσαλημ

⁵ ουχι λεγω υμιν αλλ εαν μη μετανοητε παντες ομοιως απολεισθε

⁶ ελεγεν δε ταυτην την παραβολην συκην ειχεν τις εν τω αμπελωνι αυτου πεφυτευμενην και ηλθεν ζητων καρπον εν αυτη και ουχ ευρεν

⁷ ειπεν δε προς τον αμπελουργον ιδου τρια ετη ερχομαι ζητων καρπον εν τη συκη ταυτη και ουχ ευρισκω εκκοψον αυτην ινα τι και την γην καταργει

⁸ ο δε αποκριθεις λεγει αυτω κυριε αφες αυτην και τουτο το ετος εως ουτου σκαψω περι αυτην και βαλω κοπρια

⁹ καν μεν ποιηση καρπον ει δε μηγε εισ το μελλον εκκοψεις αυτην

¹⁰ ην δε διδασκων εν μια των συναγωγων εν τοις σαββασιν

¹¹ και ιδου γυνη ην πνευμα εχουσα ασθενειασ ετη δεκα και οκτω και ην συγκυπτουσα και μη δυναμενη ανακωψαι εις το παντελες

¹² ιδων δε αυτην ο ιησους προσεφωνησεν και ειπεν αυτη γυναι απολελυσαι της ασθενειας σου

¹³ και επεθηκεν αυτη τας χειρας και παραχρημα ανωρθωθη και εδοξαζεν τον θεον

¹⁴ αποκριθεις δε ο αρχισυναγωγος αγανακτων οτι τω σαββατω εθεραπευσεν ο ιησους ελεγεν τω οχλω εξ ημεραι εισιν εν αις δει εργαζεσθαι εν ταυταις ουν ερχομενοι θεραπευεσθε και μη τη ημερα του σαββατου

¹⁵ απεκριθη ουν αυτω ο κυριος και ειπεν υποκριται εκαστος υμων τω σαββατω ου λυει τον βουν αυτου η τον ονον απο της φατνης και απαγαγων ποτιζει

¹⁶ ταυτην δε θυγατερα αβρααμ ουσαν ην εδησεν ο σατανας ιδου δεκα και οκτω ετη ουκ εδει λυθηναι απο του δεσμου τουτου τη ημερα του σαββατου

¹⁷ και ταυτα λεγοντος αυτου κατησχυνοντο παντες οι αντικειμενοι αυτω και πας ο οχλος εχαιρεν επι πασιν τοις ενδοξοις τοις γινομενοις υπ αυτου

¹⁸ ελεγεν δε τινι ομοια εστιν η βασιλεια του θεου και τινι ομοιωσω αυτην

¹⁹ ομοια εστιν κοκκω σιναπεως ον λαβων ανθρωπος εβαλεν εις κηπον εαυτου και ηυξησεν και εγενετο εις δενδρον μεγα και τα πετεινα του ουρανου κατεσκηνωσεν εν τοις κλαδοις αυτου

²⁰ παλιν ειπεν τινι ομοιωσω την βασιλειαν του θεου

²¹ ομοια εστιν ζυμη ην λαβουσα γυνη ενεκρυψεν εις αλευρου σατα τρια εως ου εξυμωθη ολον

²² και διεπορευετο κατα πολεις και κωμας διδασκων και πορειαν ποιουμενος εις ιερουσαλημ

²³ ειπεν δε τις αυτω κυριε ει ολιγοι οι σωζομενοι ο δε ειπεν προς αυτους

²⁴ αγωνιζεσθε εισελθειν δια της στενης πυλης οτι πολλοι λεγω υμιν ζητησουσιν εισελθειν και ουκ ισχυουσιν

²⁵ αφ ου αν εγερθη ο οικοδεσποτης και αποκλειση την θυραν και αρξησθε εξω εσταναι και κρουειν την θυραν λεγοντες κυριε κυριε ανοιξον ημιν και αποκριθεις ερει υμιν ουκ οίδα υμας ποθεν εστε

²⁶ τοτε αρξεσθε λεγειν εφαγομεν ενωπιον σου και επιομεν και εν ταις πλατειαις ημων εδιδασκα

²⁷ και ερει λεγω υμιν ουκ οίδα υμας ποθεν εστε αποστητε απ εμου παντες οι εργαται της αδικιας

²⁸ εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων οταν οψησθε αβρααμ και ισαακ και ιακωβ και παντας τους προφητας εν τη βασιλεια του θεου υμας δε εκβαλλομενους εξω

²⁹ και ηξουσιν απο ανατολων και δυσμων και βορρα και νοτου και ανακλιθησονται εν τη βασιλεια του θεου

³⁰ και ιδου εισιν εσχατοι οι εσονται πρωτοι και εισιν πρωτοι οι εσονται εσχατοι

³¹ εν αυτη τη ημερα προσηλθον τινες φαρισαιοι λεγοντες αυτω εξελθε και πορευου εντευθεν οτι ηρωδης θελει σε αποκτειναι

³² και ειπεν αυτοις πορευθεντες ειπατε τη αλωπεκι ταυτη ιδου εκβαλλω δαιμονια και ιασεις επιτελω σημερον και αυριον και τη τριτη τελειουμαι

³³ πλην δει με σημερον και αυριον και τη εχομενη πορευεσθαι οτι ουκ ενδεχεται προφητην απολεσθαι εξω ιερουσαλημ

³⁴ ιερουσαλημ ιερουσαλημ η αποκτενουσα τους προφητας και λιθοβολουσα τους απεσταλμενους προς αυτην ποσακις ηθελησα επισυναξαι τα τεκνα σου ον τροπον ορνις την εαυτης νοσσιαν υπο τας πτερυγας και ουκ ηθελησατε

³⁵ ιδου αφιεται υμιν ο οικος υμων ερημος λεγω δε υμιν οτι ου μη με ιδητε εως αν ηξει οτε ειπητε ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου

14

¹ και εγενετο εν τω ελθειν αυτον εις οικον τινος των αρχοντων των φαρισαιων σαββατω φαγειν αρτον και αυτοι ησαν παρατηρουμενοι αυτον

² και ιδου ανθρωπος τις ην υδρωπικος εμπροσθεν αυτου

³ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς τους νομικους και φαρισαιους λεγων ει εξεστιν τω σαββατω θεραπευειν

⁴ οι δε ησυχασαν και επιλαβομενος ιασατο αυτον και απελυσεν

⁵ και αποκριθεις προς αυτους ειπεν τινος υμων υιος η βους εις φρεαρ εμπεσειται και ουκ ευθεως ανασπασει αυτον εν τη ημερα του σαββατου

⁶ και ουκ ισχυσαν ανταποκριθηναι αυτω προς ταυτα

⁷ ελεγεν δε προς τους κεκλημενους παραβολην επεχων πως τας πρωτοκλισιας εξελεγοντο λεγων προς αυτους

⁸ όταν κληθῇς ὑπο τινος εἰς γάμουσ μη κατακλιθῇς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν· μὴποτε ἐντιμότερος σοῦ ἡ κεκλημένος ὑπ' αὐτοῦ;

⁹ καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλεσάσ εἶρεῖ σοι δὸς τούτῳ τόπον καὶ τότε ἀρξῇ μετ' αἰσχυνῆς τὸν ἐσχάτον τοπὸν κατεχειν

¹⁰ ἀλλ' ὅταν κληθῇς πορευθεὶς ἀναπέσε εἰς τὸν ἐσχάτον τοπὸν ἵνα ὅταν ἐλθῇ ὁ κεκληκὼς σὲ εἴπῃ σοι φίλε, προσαναβῇθι ἀνωτερον, τότε ἐστὰς σοι δόξα ἐνώπιον τῶν συνανακειμένων σοι

¹¹ ὅτι πᾶς ὁ ὑψών εαυτὸν ταπεινωθήσεται καὶ ὁ ταπεινὸν εαυτὸν ὑψώθησεται

¹² ἐλέγεν δὲ καὶ τῷ κεκληκοτί αὐτὸν ὅταν ποιῇς ἀρίστον ἢ δειπνὸν μὴ φῶναι τοῦ φίλου σου μὴδὲ τοῦ ἀδελφοῦ σου μὴδὲ τοῦ συγγενεῖς σου μὴδὲ γειτόνας· πλουσιούσ μὴποτε καὶ αὐτοὶ σὲ ἀντικαλεσώσιν καὶ γενήσιν σοὶ ἀναποδόμα

¹³ ἀλλ' ὅταν πῶπὸς δόχην καλεῖ πτωχοὺς ἀναπήρους, χῶλους, τυφλοὺς

¹⁴ καὶ μακάριος ἐσθ' ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἀναποδοῦναι σοὶ ἀναποδοθήσεται γὰρ σοὶ ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων

¹⁵ ἀκούσας δὲ τῶν συνανακειμένων ταῦτα εἶπεν αὐτῷ μακάριος ὅς φαγεται ἀρίστον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ

¹⁶ ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ἄνθρωπος, τίς ἐποίησεν δειπνὸν μέγα καὶ ἐκάλεσεν πολλοὺς

¹⁷ καὶ ἀπεστείλεν τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δειπνῶντος εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· ἐρχέσθε, ὅτι ἡδὴ ἐτοίμα ἐστὶν πάντα

¹⁸ καὶ ἡρξάντο ἀπὸ μίας παραιτεῖσθαι πάντες ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ ἄγρον ἡγοράσα καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτὸν ἐρωτῶ σὲ ἔχε με παρητημένον

¹⁹ καὶ ἕτερος εἶπεν ζευγὴ βῶων ἡγοράσα πέντε καὶ πορευομαι δοκιμάσαι αὐτὰ ἐρωτῶ σὲ ἔχε με παρητημένον

²⁰ καὶ ἕτερος εἶπεν γυναῖκα ἐγῆμα καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν

²¹ καὶ παραγενομένου ὁ δούλος ἐκεῖνος ἀπηγγεῖλεν τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα, τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπεν τῷ δούλῳ αὐτοῦ· ἐξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ρυμὰς τῆς πόλεως καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους καὶ χῶλους καὶ τυφλοὺς εἰσαγάγε ὧδε

²² καὶ εἶπεν ὁ δούλος· κυρίε, γέγονεν ὡς ἐπετάξας καὶ ἐτι τοποῶ ἐστίν

²³ καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δούλον· ἐξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς καὶ ἀναγκάσον εἰσελθεῖν ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκος μου

²⁴ λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκεῖνων τῶν κεκλημένων γεύσεται μου τοῦ δειπνῶντος, πολλοὶ γὰρ εἰσὶν κλητοὶ ὀλιγοὶ δὲ ἐκλεκτοὶ

²⁵ συνεπορευόντο δὲ αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ καὶ στραφεῖς εἶπεν πρὸς αὐτοὺς

²⁶ εἰ τίς ἐρχεται πρὸς με καὶ οὐ μισεῖ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα καὶ τοὺς ἀδελφούς καὶ τὰς ἀδελφάς, ἐτι δὲ καὶ τὴν εαυτοῦ ψυχὴν οὐ δύναται μου μαθητὴς εἶναι

²⁷ καὶ ὅστις οὐ βαστάζει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἐρχεται ὀπίσω μου οὐ δύναται εἶναι μου μαθητὴς

²⁸ τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν ὁ θελὼν πυργὸν οἰκοδομῆσαι, οὐχὶ πρῶτον καθίσας ψηφίζει τὴν δαπάνην, εἰ ἔχει τὰ εἰς ἀπαρτίσμον;

²⁹ ἵνα μὴποτε θέντος αὐτοῦ θεμέλιον καὶ μὴ ἰσχυόντος ἐκτελεσάι πάντας οἱ θεωροῦντες ἀρξάντων ἐμπαίζειν αὐτῷ

³⁰ λέγοντες· ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἡρξάτο οἰκοδομεῖν καὶ οὐκ ἰσχύσεν ἐκτελεσάι

³¹ ἢ τίς βασιλεὺς πορευόμενος συμβαλεῖν ἑτέρῳ βασιλεῖ εἰς πόλεμον, οὐχὶ καθίσας πρῶτον βουλευεταὶ εἰ δυνατός ἐστιν ἐν δέκα χιλιάσιν ἀπαντήσῃ τῷ μετὰ εἰκοσὶ χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτόν;

³² εἰ δὲ μήγε, ἐτι πορρῷ αὐτοῦ ὄντος πρεσβείαν ἀποστείλας ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην;

³³ οὕτως οὖν πᾶς ἐξ ὑμῶν ὅς οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσιν τοῖς εαυτοῦ υπάρχουσιν, οὐ δύναται μου εἶναι μαθητὴς

³⁴ καλὸν τὸ ἀλάσ, εἰ δὲ τὸ ἀλάς μωρανθῇ ἐν τινὶ ἀρτυθήσεται

³⁵ οὔτε εἰς γῆν οὔτε εἰς κοπρίαν εὐθετὸν ἐστὶν ἐξῶ βαλλοῦσιν αὐτὸ ὁ ἔχων ὦτα ἀκουεῖν ἀκουετῶ

15

¹ ἴσαν δὲ ἐγγίζοντες αὐτῷ πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀκουεῖν αὐτοῦ

² καὶ διεγογγυζόν, οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς, λέγοντες· ὅτι οὗτος ἀμαρτωλοὺς προσδέχεται καὶ συνῃσθιεῖ αὐτοῖς

³ εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγων

⁴ τίς ἀνθρώπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν προβάτα καὶ ἀπολέσας ἐν ἐξ αὐτῶν, οὐ καταλείπει τὰ ἐνενήκοντα ἑννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ πορευεταὶ ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς ἕως εὐρὴ αὐτοῦ

⁵ καὶ εὐρῶν ἐπιτίθεται ἐπὶ τοὺς ὠμούς αὐτοῦ χαίρων

⁶ καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γειτόνας, λέγων αὐτοῖς· συγχαρήτε μοι, ὅτι εὐρον τὸ πρόβατον μου τὸ ἀπολωλὸς

⁷ λέγω ὑμῖν, ὅτι οὕτως χαρὰ ἐστὶ ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἀμαρτωλῷ μετανοοῦντι ἢ ἐπὶ ἐνενήκοντα ἑννέα δικαίοις οἵτινες οὐ χρεῖαν ἔχουσιν μετανοῖας

⁸ ἢ τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα, εἰ ἀπολεσῇ δραχμὴν μίαν, οὐχὶ ἀπεί λυχνὸν καὶ σαρροὶ τὴν οἰκίαν καὶ ζητεῖ ἐπιμέλως ἕως οὗ εὐρὴ

⁹ καὶ εὐρούσα συγκαλεῖται τὰς φίλας καὶ τὰς γειτόνας, λεγούσα· συγχαρήτε μοι, ὅτι εὐρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα

¹⁰ οὕτως λέγω ὑμῖν, χαρὰ γίνεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ ἐπὶ ἐνὶ ἀμαρτωλῷ μετανοοῦντι

¹¹ εἶπεν δὲ ἄνθρωπος, τίς εἶχεν δύο υἱούς;

¹² καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρὶ· πατερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας καὶ διέδωκεν αὐτοῖς τὸν βίον

¹³ καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἀπαντὰ ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν καὶ ἐκεῖ διεσκορπίσεν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσωτῶς

¹⁴ δαπανήσαντος δε αυτού πάντα ἐγένετο λιμός ισχυρός κατά την χώραν εκείνην και αὐτοὺς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι

¹⁵ και πορευθεὶς ἐκολληθῆ ἐν τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης και ἐπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγρούς αὐτῶν βοσκεῖν χοίρους

¹⁶ και ἐπεθυμῆ γεμίσαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατιῶν ὧν ἡσθίων οἱ χοῖροι και οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ

¹⁷ εἰς αὐτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπεν ποσοὶ μισθοῖοι τοῦ πατρὸς μου περισσεύουσιν ἄρτων ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπολλύμαι

¹⁸ ἀνάστας πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου και ἐρῶ αὐτῷ πατέρῃ ἡμάρτον εἰς τὸν οὐρανὸν και ἐνώπιόν σου

¹⁹ και οὐκετι εἰμι ἄξιός κληθῆναι υἱὸς σου ποιήσον με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου

²⁰ και ἀνάστας ἦλθεν πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ ἐτι δὲ αὐτοὺς μακρὰν ἀπεχόντος εἶδεν αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ και ἐσπλαγχνισθῆ και δραμὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τραχήλον αὐτοῦ και κατεφίλησεν αὐτόν

²¹ εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ υἱὸς πατέρῃ ἡμάρτον εἰς τὸν οὐρανὸν και ἐνώπιόν σου και οὐκετι εἰμι ἄξιός κληθῆναι υἱὸς σου

²² εἶπεν δὲ ὁ πατήρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ ἐξενεγκάτε τὴν στολὴν τὴν πρώτην και ἐνδύσατε αὐτόν και δότε δακτυλὶον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ και ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας

²³ και ἐνεγκάντεσιν τὸν μοσχὸν τὸν σιτευτὸν θύσατε και φαγόντεσιν εὐφρανθῶμεν

²⁴ οὗτοι οὗτος ὁ υἱὸς μου νεκρὸς ἦν και ἀνέζησεν και ἀπολώλως ἦν και εὐρεθῆ και ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι

²⁵ ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ και ὡς ἐρχομένος ἡγγίσεν τὴν οἰκίαν ἠκούσεν συμφωνίας και χορῶν

²⁶ και προσκαλεσάμενος ἓνα τῶν παιδῶν ἐπυνθάνετο τὴν εἰη ταῦτα

²⁷ ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἤκει και ἐθύσεν ὁ πατήρ σου τὸν μοσχὸν τὸν σιτευτὸν ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπελάβεν

²⁸ ὠργισθῆ δὲ και οὐκ ἠθέλην εἰσελθεῖν ὁ οὖν πατήρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν

²⁹ ὁ δὲ ἀποκρίθεισιν εἶπεν τῷ πατρὶ ἰδοὺ τὸσαῦτα ἐτὶ δούλευω σοὶ και οὐδεποτε ἐντολήν σου παρήλθον και ἐμοὶ οὐδεποτε ἐδῶκας ἐρίφον ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ

³⁰ ὅτε δὲ ὁ υἱὸς σου οὗτος ὁ καταφαγὼν σου τὸν βίον μετὰ πόρνων ἦλθεν ἐθύσας αὐτῷ τὸν μοσχὸν τὸν σιτευτὸν

³¹ ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ τέκνον σύ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ και πάντα τὰ ἐμὰ ὅσα ἐστίν

³² εὐφρανθῆναι δὲ και χαρῆναι ἐδεῖ ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν και ἀνέζησεν και ἀπολώλως ἦν και εὐρεθῆ

16

¹ ἐλέγεν δὲ και πρὸς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ ἄνθρωπος τις ἦν πλούσιος ὃς εἶχεν οἰκονομὸν και οὗτος διεβλήθη αὐτῷ ὡς διασκορπιζὼν τὰ παρχόντα αὐτοῦ

² και φωνήσας αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ τί τοῦτο ἀκούω περὶ σου ἀποδοὺς τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου οὐ γὰρ δύνησῃ ἐτι οἰκονομεῖν

³ εἶπεν δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονομὸς τί ποιήσω ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ σκαπτεῖν οὐκ ἰσχύω ἐπαίτειν αἰσχυνομαι

⁴ ἐγὼν δὲ τί ποιήσω ἵνα ὅταν μετασταθῶ τῆς οἰκονομίας δεξῶνται με εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν

⁵ και προσκαλεσάμενος ἓνα ἑκάστον τῶν χρεωφειλετῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ ἐλέγεν τῷ πρώτῳ πόσον ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου

⁶ ὁ δὲ εἶπεν ἑκατὸν βάτους ἐλαίου και εἶπεν αὐτῷ δεξάι σου τὸ γράμμα και καθίσας ταχέως γράψον πεντήκοντα

⁷ ἐπειτα ἑτέρῳ εἶπεν σύ δὲ πόσον ὀφείλεις ὁ δὲ εἶπεν ἑκατὸν κορούς σίτου και λέγει αὐτῷ δεξάι σου τὸ γράμμα και γράψον ὀγδοήκοντα

⁸ και ἐπῆνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονομὸν τῆς ἀδικίας ὅτι φρονίμως ἐποίησεν ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι ὑπερ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτός εἰς τὴν γενεὰν τὴν ἑαυτῶν εἰσιν

⁹ γὰρ ὑμῖν λέγω ποιήσατε ἑαυτοῖς φίλους ἐκ τοῦ μαμῶνα τῆς ἀδικίας ἵνα ὅταν ἐκλιπῇτε δεξῶνται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκῆνας

¹⁰ ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ και ἐν πολλῷ πιστὸς ἐστίν και ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἀδίκος και ἐν πολλῷ ἀδικὸς ἐστίν

¹¹ εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδικῷ μαμῶνᾳ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει

¹² και εἰ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε τὸ ὑμέτερον τίς ὑμῖν δώσει

¹³ οὐδεὶς οἰκετὶς δύναται δυσὶν κυρίοις δουλεῖν ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει και τὸν ἕτερον ἀγαπήσει ἢ ἑνὸς ἀνθεξέται και τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει οὐ δύνασθε θεῷ δουλεῖν και μαμῶνᾳ

¹⁴ ἠκούον δὲ ταῦτα πάντα και οἱ φαρισαῖοι φιλάργυροι παρχόντες και ἐξεμυκτηρίζον αὐτόν

¹⁵ και εἶπεν αὐτοῖς ὑμεῖς ἐστε οἱ δικαιοφρονεῖς ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων ὁ δὲ θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν βδελύγμα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ

¹⁶ ὁ νόμος και οἱ προφῆται ἕως ἰωάννου ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ εὐαγγελίζεται και πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται

¹⁷ εὐκοπώτερον δὲ ἐστὶν τὸν οὐρανὸν και τὴν γῆν παρελθεῖν ἢ τοῦ νομοῦ μιαν κεραίαν πεσεῖν

¹⁸ πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ και γαμῶν ἑτέραν μοιχεύει και πᾶς ὁ ἀπολεύμενός ἀπὸ ἀνδρός γαμῶν μοιχεύει

¹⁹ ἄνθρωπος δὲ τις ἦν πλούσιος και ἐνεδίδυσκετο πορφύραν και βύσσον εὐφραίνομενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς

²⁰ πτωχὸς δὲ τις ἦν ὀνοματὶ λαζάρους ὃς ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ ἠλκωμένος

²¹ και ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πίπτοντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου ἀλλὰ και οἱ κύνες ἐρχομενοὶ ἀπελείχον τὰ ἐλκῆ αὐτοῦ

²² ἐγένετο δὲ ἀποθάνειν τὸν πτωχὸν και ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν

κολπον αβρααμ απεθανεν δε και ο πλουσιος και εταφη

²³ και εν τω αδη επαρας τους οφθαλμους αυτου υπαρχων εν βασανις ορα τον αβρααμ απο μακροθεν και λαζαρον εν τοις κολποις αυτου

²⁴ και αυτος φωνησας ειπεν πατερ αβρααμ ελεησον με και πεμψον λαζαρον ινα βαψη το ακρον του δακτυλου αυτου υδατος και καταψυξη την γλωσσαν μου οτι οδυνωμαι εν τη φλογι ταυτη

²⁵ ειπεν δε αβρααμ τεκνον μνησθητι οτι απελαβες συ τα αγαθα σου εν τη ζωη σου και λαζαρος ομοιωσ τα κακα νυν δε ωδε παρακαλειται συ δε οδυνασαι

²⁶ και επι πασιν τουτοις μεταξυ ημων και υμων χασμα μεγα εστηρικται οπως οι θελοντες διαβηναι ενθεν προς υμας μη δυνωνται μηδε οι εκειθεν προς ημας διαπερωσιν

²⁷ ειπεν δε ερωτω ουν σε πατερ ινα πεμψησιν αυτον εις τον οικον του πατρος μου

²⁸ εχω γαρ πεντε αδελφους οπως διαμαρτυρηται αυτοις ινα μη και αυτοι ελθωσιν εις τον τοπον τουτον της βασανου

²⁹ λεγει αυτω αβρααμ εχουσιν μωσας και τους προφητας ακουσατωσαν αυτων

³⁰ ο δε ειπεν ουχι πατερ αβρααμ αλλ εαν τις απο νεκρων πορευθη προς αυτους μετανοησουσιν

³¹ ειπεν δε αυτω ει μωσews και των προφητων ουκ ακουουσιν ουδε εαν τις εκ νεκρων αναστη πεισθησονται

17

¹ ειπεν δε προς τους μαθητας ανενδεκτον εστιν του μη ελθειν τα σκανδαλα ουαι δε δι ου ερχεται

² λυσιτελει αυτω ει μυλος ονικοσ περικειται περι τον τραχηλον αυτου και ερριπται εις την θαλασσαν η ινα σκανδαλιση ενα των μικρων τουτων

³ προσεχετε εαυτοις εαν δε αμαρτη εις σε ο αδελφος σου επιτιμησον αυτω και εαν μετανοηση αφες αυτω

⁴ και εαν επτακις της ημερας αμαρτη εις σε και επτακις της ημερας επιστρεψη λεγων μετανοω αφησεις αυτω

⁵ και ειπον οι αποστολοι τω κυριω προσθεσ ημιν πιστιν

⁶ ειπεν δε ο κυριος ει εχετε πιστιν ως κοκκων σιναπεως ελεγετε αν τη συκαμινω ταυτη εκριζωθητι και φυτευθητι εν τη θαλασση και υπηκουσεν αν υμιν

⁷ τις δε εξ υμων δουλον εχων αροτριωντα η ποιμαινοντα ος εισελθοντι εκ του αγρου ερει ευθεως παρελθων αναπεσε

⁸ αλλ ουχι ερει αυτω ετοιμασον τι δειπνησω και περιζωσμενος διακονει μοι εως φαγω και πιω και μετα ταυτα φαγεσαι και πιεσαι συ

⁹ μη χαριν εχει τω δουλω εκεινω οτι εποιησεν τα διαταχθεντα ου δοκω

¹⁰ ουτως και υμεις οταν ποιησητε παντα τα διαταχθεντα υμιν λεγετε οτι δουλοι αχρειοι εσμεν οτι ο οφειλομεν ποιησαι πεποιηκαμεν

¹¹ και εγενετο εν τω πορευεσθαι αυτον εις ιερουσαλημ και αυτοσ διηρχετο δια μεσου σαμαρειας και γαλιλαιας

¹² και εισερχομενου αυτου εις τινα κωμην απηνητησαν αυτω δεκα λεπροι ανδρες οι εστησαν πορωθεν

¹³ και αυτοι ηραν φωνην λεγοντες ιησου επιστατα ελεησον ημας

¹⁴ και ιδων ειπεν αυτοις πορευθεντες επιδειξατε εαυτους τοις ιερευσιν και εγενετο εν τω υπαγειν αυτους εκαθαρισθησαν

¹⁵ εις δε εξ αυτων ιδων οτι ιαθη υπεστρεψεν μετα φωνης μεγαλης δοξαζων τον θεον

¹⁶ και επεσεν επι προσωπον παρα τους ποδας αυτου ευχαριστων αυτω και αυτοσ ην σαμαρειτης

¹⁷ αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ουχι οι δεκα εκαθαρισθησαν οι δε εννεα που

¹⁸ ουχ ευρεθησαν υποστρεψαντες δουναι δοξαν τω θεω ει μη ο αλλογενισ ουτος

¹⁹ και ειπεν αυτω αναστας πορευου η πιστις σου σεσωκεν σε

²⁰ επερωτηθεις δε υπο των φαρισαιων ποτε ερχεται η βασιλεια του θεου απεκριθη αυτοις και ειπεν ουκ ερχεται η βασιλεια του θεου μετα παρατηρησεως

²¹ ουδε ερουσιν ιδου ωδε η ιδου εκει ιδου γαρ η βασιλεια του θεου εντος υμων εστιν

²² ειπεν δε προς τους μαθητας ελευσονται ημεραι οτε επιθυμησετε μιαν των ημερων του υιου του ανθρωπου ιδειν και ουκ οψεσθε

²³ και ερουσιν υμιν ιδου ωδε η ιδου εκει μη απεληθε μηδε διωξητε

²⁴ ωπερ γαρ η αστραπη η αστραπτουσα εκ της υπ ουρανων εις την υπ ουρανων λαμπει ουτως εσται ο υιος του ανθρωπου εν τη ημερα αυτου

²⁵ πρωτον δε δει αυτον πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο της γενεας ταυτης

²⁶ και καθως εγενετο εν ταις ημεραις νωε ουτως εσται και εν ταις ημεραις του υιου του ανθρωπου

²⁷ ησθιον επινον εγαμουν εξεγαμιζοντο αχρι ης ημερας εισηλθεν νωε εις την κιβωτον και ηλθεν ο κατακλυσμος και απωλεσεν απαντας

²⁸ ομοιωσ και ως εγενετο εν ταις ημεραις λωτ ησθιον επινον ηγοραζον επωλουν εφυτευον ωκοδομουν

²⁹ η δε ημερα εξηλθεν λωτ απο σοδομων εβρεξεν πυρ και θειον απ ουρανου και απωλεσεν απαντας

³⁰ κατα ταυτα εσται η ημερα ο υιος του ανθρωπου αποκαλυπτεται

³¹ εν εκεινη τη ημερα ος εσται επι του δωματος και τα σκευη αυτου εν τη οικια μη καταβατω αραι αυτα και ο εν τω αγρω ομοιωσ μη επιστρεψατω εις τα οπισω

³² μνημονευετε της γυναικος λωτ

³³ ος εαν ζητηση την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην και ος εαν απολεση αυτην ζωογονησει αυτην

³⁴ λεγω υμιν ταυτη τη νυκτι εσονται δυο επι κλινης μias εως παραληφθησεται και ο ετερος αφεθησεται

³⁵ δυο εσονται αληθουσαι επι το αυτο μια παραληφθησεται και η ετερα αφεθησεται

36 37 και αποκριθεντες λεγουσιν αυτω που κυριε ο δε ειπεν αυτοις οπου το σωμα εκει συναχθησονται οι αετοι

18

1 ελεγεν δε και παραβολην αυτοις προς το δειν παντοτε προσευχεσθαι και μη εκκακειν

2 λεγων κριτης τις ην εν τινι πολει τον θεον μη φοβουμενος και ανθρωπον μη εντρεπομενος

3 χηρα δε ην εν τη πολει εκεινη και ηρχετο προς αυτον λεγουσα εκδικησον με απο του αντιδικου μου

4 και ουκ ηθελησεν επι χρονον μετα δε ταυτα ειπεν εν εαυτω ει και τον θεον ου φοβουμαι και ανθρωπον ουκ εντρεπομαι

5 δια γε το παρεχειν μοι κοπον την χηραν ταυτην εκδικησω αυτην ινα μη εισ τελος ερχομενη υποπιαζη με

6 ειπεν δε ο κυριος ακουσατε τι ο κριτης της αδικιας λεγει

7 ο δε θεος ου μη ποιηση την εκδικησιν των εκλεκτων αυτου των βωωντων προς αυτον ημερας και νυκτος και μακροθυμων επ αυτοις

8 λεγω υμιν οτι ποιησει την εκδικησιν αυτων εν ταχει πλην ο υιος του ανθρωπου ελθων αρα ευριστη την πιστιν επι της γης

9 ειπεν δε προς τινας τους πεποιθηotas εφ εαυτοις οτι εισιν δικαιοι και εξουθενουντας τους λοιπους την παραβολην ταυτην

10 ανθρωποι δυο ανεβησαν εισ το ιερον προσευξασθαι ο εις φαρισαιος και ο ετερος τελωνης

11 ο φαρισαιος σταθεις προς εαυτον ταυτα προσηυχετο ο θεος ευχαριστω σοι οτι ουκ ειμι ωσπερ οι λοιποι των ανθρωπων αρπαγες αδικοι μοιχοι η και ως ουτος ο τελωνης

12 νηστευω δις του σαββατου αποδεκατω παντα οσα κτωμαι

13 και ο τελωνης μακροθεν εστως ουκ ηθελεν ουδε τους οφθαλμους εισ τον ουρανον επαραι αλλ ετυπτεν εισ το στήθος αυτου λεγων ο θεος ιλασθητι μοι τω αμαρτωλω

14 λεγω υμιν κατεβη ουτος δεδικαιωμενος εισ τον οικον αυτου η γαρ εκεινος οτι πας ο υψων εαυτον ταπεινωθησεται ο δε ταπεινων εαυτον υψωθησεται

15 προσεφερον δε αυτω και τα βρεφη ινα αυτων απιτηται ιδοντες δε οι μαθηται επετιμωσαν αυτοις

16 ο δε ιησους προσκαλεσασμενος αυτα ειπεν αφετε τα παιδια ερχεσθαι προς με και μη κωλυετε αυτα των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια του θεου

17 αμην λεγω υμιν ος εαν μη δεζηται την βασιλειαν του θεου ως παιδιον ου μη εισελθι εισ αυτην

18 και επηρωτησεν τις αυτον αρχων λεγων διδασκαλε αγαθε τι ποιησας ζωην αιωνιον κληρονομησω

19 ειπεν δε αυτω ο ιησους τι με λεγεις αγαθον ουδεις αγαθος ει μη εισ ο θεος

20 τας εντολας οιδας μη μοιχευσης μη φονευσης μη κλεψης μη ψευδομαρτυρησης τιμα τον πατερα σου και την μητερα σου

21 ο δε ειπεν ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ νεοτητος μου

22 ακουσας δε ταυτα ο ιησους ειπεν αυτω ετι εν σοι λειπει παντα οσα εχεις πωλησον και διαδος πτωχοις και εξεις θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι

23 ο δε ακουσας ταυτα περιλυπος εγενετο ην γαρ πλουσιος σφοδρα

24 ιδων δε αυτον ο ιησους περιλυπον γενομενον ειπεν πως δυσκολως οι τα χρηματα εχοντες εισελευσονται εις την βασιλειαν του θεου

25 ευκοπωτερον γαρ εστιν καμηλον δια τρυμαλιας ραφιδος εισελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν

26 ειπον δε οι ακουσαντες και τις δυναται σωθηναι

27 ο δε ειπεν τα αδυνατα παρα ανθρωποις δυνατα εστιν παρα τω θεω

28 ειπεν δε πετρος ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι

29 ο δε ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι ουδεις εστιν ος αφηκεν οικιαν η γονεις η αδελφους η γυναικα η τεκνα ενεκεν της βασιλειας του θεου

30 ος ου μη απολαβη πολλαπλασιονα εν τω καιρω τωτω και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζωην αιωνιον

31 παραλαβων δε τους δωδεκα ειπεν προς αυτους ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και τελεσθησεται παντα τα γεγραμμενα δια των προφητων τω υιω του ανθρωπου

32 παραδοθησεται γαρ τοις εθνεσιν και εμπαιχθησεται και υβρισθησεται και εμπτυσθησεται

33 και μαστιγωσαντες αποκτενουσιν αυτον και τη ημερα τη τριτη αναστησεται

34 και αυτοι ουδεν τωτων συνηκαν και ην το ρημα τουτο κεκρυμμενον απ αυτων και ουκ εγνωσκον τα λεγομενα

35 εγενετο δε εν τω εγγιζειν αυτον εις ιεριχω τυφλος τις εκαθητο παρα την οδον προσαιτων

36 ακουσας δε οχλου διαπορευομενου επυνθανετο τι ειη τουτο

37 απηγγειλαν δε αυτω οτι ιησους ο ναζωραιος παρερχεται

38 και εβοησεν λεγων ιησου υιε δαυιδ ελεησον με

39 και οι προαγοντες επετιμων αυτω ινα σιωπηση αυτος δε πολλω μαλλον εκραζεν υιε δαυιδ ελεησον με

40 σταθεις δε ο ιησους εκελευσεν αυτον αχθηναι προς αυτον εγγισαντος δε αυτου επηρωτησεν αυτον

41 λεγων τι σοι θελεις ποιησω ο δε ειπεν κυριε ινα αναβλειψω

42 και ο ιησους ειπεν αυτω αναβλειψον η πιστις σου σεσωκεν σε

43 και παραχρημα ανεβλειψεν και ηκολουθει αυτω δοξαζων τον θεον και πας ο λαος ιδων εδωκεν αιωνιν τω θεω

19

1 και εισελθων διηρχετο την ιεριχω

² και ιδου ανηρ ονοματι καλουμενος ζακχαιος και αυτος ην αρχιτελωνης και ουτος ην πλουσιος

³ και εξητει ιδειν τον ιησουν τις εστιν και ουκ ηδυνάτο απο του οχλου οτι τη ηλικια μικρος ην

⁴ και προδραμων εμπροσθεν ανεβη επι συκομωραν ινα ιδη αυτον οτι εκεινης εμελλεν διερχεσθαι

⁵ και ως ηλθεν επι τον τοπον αναβλεψας ο ιησους ειδεν αυτον και ειπεν προς αυτον ζακχαιε σπευσας καταβηθι σημερον γαρ εν τω οικω σου δει με μειναι

⁶ και σπευσας κατεβη και υπεδεξατο αυτον χαιρων

⁷ και ιδοντες παντες διεγογγυζον λεγοντες οτι παρα αμαρτωλω ανδρι εισηλθεν καταλυσαι

⁸ σταθεις δε ζακχαιος ειπεν προς τον κυριον ιδου τα ημιση των υπαρχοντων μου κυριε διδωμι τοις πτωχοις και ει τιнос τι εσυκοφαντησα αποδιδωμι τετραπλουν

⁹ ειπεν δε προς αυτον ο ιησους οτι σημερον σωτηρια τω οικω τουτω εγενετο καθοτι και αυτος υιος αβρααμ εστιν

¹⁰ ηλθεν γαρ ο υιος του ανθρωπου ζητησαι και σωσαι το απολωλος

¹¹ ακουοντων δε αυτων ταυτα προσθεις ειπεν παραβολην δια το εγγυσ αυτον ειναι ιερουσαλημ και δοκειν αυτους οτι παραχρημα μελλει η βασιλεια του θεου αναφανεισθαι

¹² ειπεν ουν ανθρωπος τις ευγενης επορευθη εις χωραν μακραν λαβειν εαυτω βασιλειαν και υποστρεψαι

¹³ καλεσας δε δεκα δουλους εαυτου εδωκεν αυτοις δεκα μνας και ειπεν προς αυτους πραγματευασθε εως ερχομαι

¹⁴ οι δε πολιται αυτου εμισουν αυτον και απεστειλαν πρεσβειαν οπισω αυτου λεγοντες ου θελομεν τουτον βασιλευσαι εφ ημας

¹⁵ και εγενετο εν τω επανελθειν αυτον λαβοντα την βασιλειαν και ειπεν φωνηθηναι αυτω τους δουλους τουτους οις εδωκεν το αργυριον ινα γνω τις τι διεπραγματευσάτο

¹⁶ παρεγενετο δε ο πρωτος λεγων κυριε η μνα σου προσειργασατο δεκα μνας

¹⁷ και ειπεν αυτω ευ αγαθε δουλε οτι εν ελαχιστω πιστος εγενετο ισθι εξουσιαν εχων επανω δεκα πολειν

¹⁸ και ηλθεν ο δευτερος λεγων κυριε η μνα σου εποιησεν πεντε μνας

¹⁹ ειπεν δε και τουτω και συ γινου επανω πεντε πολειν

²⁰ και ετερος ηλθεν λεγων κυριε ιδου η μνα σου ην ειχον αποκειμενην εν σουδαριω

²¹ εφοβουμην γαρ σε οτι ανθρωπος αυστηρος ει αιρεις ο ουκ εθηκας και θεριζεις ο ουκ εσπειρας

²² λεγει δε αυτω εκ του στοματος σου κρινω σε πονηρε δουλε ηδεις οτι εγω ανθρωπος αυστηρος ειμι αιρων ο ουκ εθηκα και θεριζων ο ουκ εσπειρα

²³ και δια τι ουκ εδωκας το αργυριον μου επι τραπεζαν και εγω ελθων συν τοκω αν επραξα αυτο

²⁴ και τοις παρεστωσιν ειπεν αρατε απ αυτου την μναν και δοτε τω τας δεκα μνας εχοντι

²⁵ και ειπον αυτω κυριε εχει δεκα μνας

²⁶ λεγω γαρ υμιν οτι παντι τω εχοντι δοθησεται απο δε του μη εχοντος και ο εχει αρθησεται απ αυτου

²⁷ πλην τους εχθρους μου εκεινους τους μη θελησαντας με βασιλευσαι επ αυτους αγαγετε ωδε και κατασφαξατε εμπροσθεν μου

²⁸ και ειπων ταυτα επορευετο εμπροσθεν αναβαινων εις ιεροσολυμα

²⁹ και εγενετο ως ηγγισεν εις βηθσαγγη και βηθανια προσ το ορος το καλουμενον ελαιων απεστειλεν δυο των μαθητων αυτου

³⁰ ειπων υπαγετε εις την κατεναντι κωμην εν η εισπορευομενοι ευρησετε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεις πωποτε ανθρωπων εκαθισεν λυσαντες αυτον αγαγετε

³¹ και εαν τις υμας ερωτα δια τι λυετε ουτως ερειτε αυτω οτι ο κυριος αυτου χρεian εχει

³² απελθοντες δε οι απεσταλμενοι ευρον καθως ειπεν αυτοις

³³ λυοντων δε αυτων τον πωλον ειπον οι κυριοι αυτου προς αυτους τι λυετε τον πωλον

³⁴ οι δε ειπον ο κυριος αυτου χρεian εχει

³⁵ και ηγαγον αυτον προς τον ιησουν και επιρριψαντες εαυτων τα ιματια επι τον πωλον επεβιβασαν τον ιησουν

³⁶ πορευομενου δε αυτου υπεστρωννυσον τα ιματια αυτων εν τη οδω

³⁷ εγγιζοντας δε αυτου ηδη προς τη καταβασει του ορους των ελαιων ηρξαντο απαν το πληθος των μαθητων χαιροντες αινειν τον θεον φωνη μεγαλη περι πασων ων ειδον δυναμειω

³⁸ λεγοντες ευλογημενος ο ερχομενος βασιλευς εν ονοματι κυριου ειρηνην εν ουρανω και δοξα εν υψιστοις

³⁹ και τινες των φαρισαιων απο του οχλου ειπον προς αυτον διδασκαλε επιτιμησον τοις μαθηταις σου

⁴⁰ και αποκριθεις ειπεν αυτοις λεγω υμιν οτι εαν ουτοι σιωπησωσιν οι λιθοι κεκραζονται

⁴¹ και ως ηγγισεν ιδων την πολιν εκλαυσεν επ αυτη

⁴² λεγων οτι ει εγνωσ και συ και γε εν τη ημερα σου ταυτη τα προς ειρηνην σου νυν δε εκρυβη απο οφθαλμων σου

⁴³ οτι ηξουσιν ημεραι επι σε και περιβαλουσιν οι εχθροι σου χαρακα σοι και περικυκλουσιν σε και συνεζουσιν σε παντοθεν

⁴⁴ και εδαφιουσιν σε και τα τεκνα σου εν σοι και ουκ αφησουσιν εν σοι λιθον επι λιθω ανθ ων ουκ εγνωσ τον καιρον της επισκοπης σου

⁴⁵ και εισελθων εις το ιερον ηρξατο εκβαλλειν τους πωλουντας εν αυτω και αγοραζοντας

⁴⁶ λεγων αυτοις γεγραπται ο οικος μου οικος προσευχης εστιν υμεις δε αυτον εποιησατε σπηλαιον ληστων

⁴⁷ και ην διδασκων το καθ ημεραν εν τω ιερω οι δε αρχιερεις και οι γραμματεις εξητουν αυτον απολεσαι και οι πρωτοι του λαου

⁴⁸ και ουχ ευρισκον το τι ποιησωσιν ο λαος γαρ απας εξεκρεματο αυτου ακουων

20

1 και εγενετο εν μια των ημερων εκεινων διδασκοντος αυτου τον λαον εν τω ιερω και ευαγγελιζομενου επεστησαν οι ιερεις και οι γραμματεις συν τοις πρεσβυτεροις

2 και ειπον προς αυτον λεγοντες ειπε ημιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις η τις εστιν ο δους σοι την εξουσιαν ταυτην

3 αποκριθεις δε ειπεν προς αυτοις ερωτησω υμας καγω ενα λογον και ειπατε μοι

4 το βαπτισμα ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων

5 οι δε συνελογισαντο προς εαυτους λεγοντες οτι εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει δια τι ουκ επιτευσατε αυτω

6 εαν δε ειπωμεν εξ ανθρωπων πας ο λαος καταλιθασει ημας πεπεισμενος γαρ εστιν ιωαννην προφητην ειναι

7 και απεκριθησαν μη ειδεναι ποθεν

8 και ο ιησους ειπεν αυτοις ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω

9 ηρξατο δε προς τον λαον λεγειν την παραβολην ταυτην ανθρωπος εφυτευσεν αμπελωνα και εξεδото αυτον γεωργοις και απεδημησεν χρονους ικανους

10 και εν καιρω απεστειλεν προς τους γεωργους δουλων ινα απο του καρπου του αμπελωνος δωσιν αυτω οι δε γεωργοι δειραντες αυτον εξαπεστειλαν κενον

11 και προσεθετο πεμφαι ετερον δουλων οι δε κακεινον δειραντες και ατιμασαντες εξαπεστειλαν κενον

12 και προσεθετο πεμφαι τριτον οι δε και τουτον τραυματισαντες εξεβαλον

13 ειπεν δε ο κυριος του αμπελωνος τι ποιησω πεμφω τον υιον μου τον αγαπητον ιωσφ τουτον ιδοντες εντραπησονται

14 ιδοντες δε αυτον οι γεωργοι διελογιζοντο προς εαυτους λεγοντες ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν αυτον ινα ημων γενηται η κληρονομια

15 και εκβαλοντες αυτον εξω του αμπελωνος απεκτειναν τι ουν ποιησει αυτοις ο κυριος του αμπελωνος

16 ελευσεται και απολεσει τους γεωργους τουτους και δωσει τον αμπελωνα αλλοις ακουσαντες δε ειπον μη γονοιτο

17 ο δε εμβλεψας αυτοις ειπεν τι ουν εστιν το γεγραμμενον τουτο λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας

18 πας ο πεσων επ εκεινον τον λιθον συνθλασθησεται εφ ον δ αν πεση λικμησει αυτον

19 και εξητησαν οι αρχιερεις και οι γραμματεις επιβαλειν επ αυτον τας χειρας εν αυτη τη ωρα και εφοβηθησαν εγνωσαν γαρ οτι προς αυτους την παραβολην ταυτην ειπεν

20 και παρατηρησαντες απεστειλαν εγκαθητους υποκρινομενους εαυτους δικαιους ειναι ινα επιλαβωνται αυτου λογου εις το παραδουναι αυτον τη αρχη και τη εξουσια του ηγεμονος

21 και επηρωτησαν αυτον λεγοντες διδασκαλε οιδαμεν οτι ορθως λεγεις και διδασκεις και ου λαμβανεις προσωπον αλλ επ αληθειας την οδον του θεου διδασκεις

22 εξεστιν ημιν καισαρι φορον δουναι η ου

23 κατανοησας δε αυτων την πανουργιαν ειπεν προς αυτοις τι με πειραξετε

24 επιδειξατε μοι δηναριον τιнос εχει εικονα και επιγραφην αποκριθεντες δε ειπον καισαρος

25 ο δε ειπεν αυτοις αποδοτε τοιουν τα καισαρος καισαρι και τα του θεου τω θεω

26 και ουκ ισχυσαν επιλαβειν αυτου ρηματος εναντιον του λαου και θαυμασαντες επι τη αποκρισει αυτου εισησαν

27 προσελθοντες δε τινες των σαδδουκαιων οι αντιλεγοντες αναστασιν μη ειναι επηρωτησαν αυτον

28 λεγοντες διδασκαλε μωση εγραψεν ημιν εαν τιнос αδελφος αποθανη εχων γυναικα και ουτος ατεκνος αποθανη ινα λαβη ο αδελφος αυτου την γυναικα και εξαναστηγη σπερμα τω αδελφω αυτου

29 επτα ουν αδελφοι ησαν και ο πρωτος λαβων γυναικα απεθανεν ατεκνος

30 και ελαβεν ο δευτερος την γυναικα και ουτος απεθανεν ατεκνος

31 και ο τριτος ελαβεν αυτην ωσαυτως ωσαυτως δε και οι επτα ου κατελιπον τεκνα και απεθανον

32 υστερον δε παντων απεθανεν και η γυνη

33 εν τη ουν αναστασει τιнос αυτων γινεται γυνη οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα

34 και αποκριθεις ειπεν αυτοις ο ιησους οι υιοι του αιωνος τουτου γαμουσιν και εκγαμискονται

35 οι δε καταξιωθεντες του αιωνος εκεινου τυχειν και της αναστασεως της εκ νεκρων ουτε γαμουσιν ουτε εκγαμискονται

36 ουτε γαρ αποθानειν επι δυνανται ισαγγελιοι γαρ εισιν και υιοι εισιν του θεου της αναστασεως υιοι οντες

37 οτι δε εγειρονται οι νεκροι και μωση εμνηυσεν επι της βατου ως λεγει κυριον τον θεον αβρααμ και τον θεον ισαακ και τον θεον ιακωβ

38 θεος δε ουκ εστιν νεκρων αλλα ζωντων παντες γαρ αυτω ζωσιν

39 αποκριθεντες δε τινες των γραμματεων ειπον διδασκαλε καλως ειπας

40 ουκετι δε ετολμων επερωταν αυτον ουδεν

41 ειπεν δε προς αυτους πως λεγουσιν τον χριστον υιον δαυιδ ειναι

42 και αυτος δαυιδ λεγει εν βιβλω ψαλμων ειπεν ο κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου

43 εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου

44 δαυιδ ουν κυριον αυτον καλει και πως υιος αυτου εστιν

45 ακουοντος δε παντος του λαου ειπεν τοις μαθηταις αυτου

46 προσεχετε απο των γραμματεων των θελοντων περιπατειν εν στολαιο και φιλονυτων ασπασμους εν ταις αγοραις και πρωτοκαθεδριας εν ταις συναγωγαίς και πρωτοκλισιας εν τοις δειπνοις

⁴⁷ οι κατεσθίουσιν τας οικίας των χηρων και προφασει μακρα προσευχονται ουτοι ληψονται περισσοτερον κριμα

21

¹ αναβλεψας δε ειδεν τους βαλλοντας τα δωρα αυτων εις το γαζοφυλακιον πλουσιους

² ειδεν δε τινα και χηραν πενιχραν βαλλουσας εκει δυο λεπτα

³ και ειπεν αληθως λεγω υμιν οτι η χηρα η πτωχη αυτη πλειον παντων εβαλεν

⁴ απαντες γαρ ουτοι εκ του περισσευοντος αυτοις εβαλον εις τα δωρα του θεου αυτη δε εκ του υστερηματος αυτης απαντα τον βιον ον ειχεν εβαλεν

⁵ και τινων λεγοντων περι του ιερου οτι λιθοις και αναθημασιν κεκοσμηται ειπεν

⁶ ταυτα α θεωρειτε ελευσονται ημεραι εν αις ουκ αφεθησεται λιθος επι λιθω ος ου καταλυθησεται

⁷ επιρωτησαν δε αυτον λεγοντες διδασκαλε ποτε ουν ταυτα εσται και τι το σημειον οταν μελλη ταυτα γινεσθαι

⁸ ο δε ειπεν βλεπετε μη πλανηθητε πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες οτι εγω ειμι και ο καιρος ηγγικεν μη ουν πορευθητε οπισω αυτων

⁹ οταν δε ακουσητε πολεμους και ακαταστασιας μη ποιηθητε δει γαρ ταυτα γενεσθαι πρωτον αλλ ουκ ευθεως το τελος

¹⁰ τοτε ελεγεν αυτοις εγερθησεται εθνος επι εθνος και βασιλεια επι βασιλειαν

¹¹ σεισμοι τε μεγαλοι κατα τοπους και λιμοι και λοιμοι εσονται φοβητρα τε και σημεια απ ουρανου μεγαλα εσται

¹² προ δε τωτων παντων επιβαλουσιν εφ υμας τας χειρας αυτων και διωξουσιν παραδιδοντες εις συναγωγας και φυλακας αγομενους επι βασιλειας και ηγεμονας ενεκεν του ονοματος μου

¹³ αποβησεται δε υμιν εις μαρτυριον

¹⁴ θεσθε ουν εις τας καρδιας υμων μη προμελεταν απολογηθηναι

¹⁵ εγω γαρ δωσω υμιν στομα και σοφian η ου δυνησονται αντειπειν ουδε αντιστηναι παντες οι αντικειμενοι υμιν

¹⁶ παραδοθησεσθε δε και υπο γονεων και συγγενων και φιλων και αδελφων και θανατωσουσιν εξ υμων

¹⁷ και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου

¹⁸ και θριξ εκ της κεφαλης υμων ου μη αποληται

¹⁹ εν τη υπομονη υμων κτησασθε τας ψυχας υμων

²⁰ οταν δε ιδητε κυκλομενην υπο στρατοπεδων την ιερουσαλημ τοτε γνωτε οτι ηγγικεν η ερημωσις αυτης

²¹ τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν εις τα ορη και οι εν μεσω αυτης εκχωρειτωσαν και οι εν ταις χωραις μη εισερχεσθωσαν εις αυτην

²² οτι ημεραι εκδικησεως αυται εισιν του πλησθηναι παντα τα γεγραμμενα

²³ ουαι δε ταις εν γαστρι εχουσαις και ταις θηλαζουσαις εν εκειναις ταις ημεραις εσται γαρ

αναγκη μεγαλη επι της γης και οργη εν τω λαω τουτω

²⁴ και πεσουνται στοματι μαχαιρας και αιχμαλωτισθησονται εις παντα τα εθνη και ιερουσαλημ εσται πατουμενη υπο εθνων αχρι πληρωθωσιν καιροι εθνων

²⁵ και εσται σημεια εν ηλιω και σεληνη και αστροις και επι της γης συνοχη εθνων εν απορια ηχουσης θαλασσης και σαλου

²⁶ αποψυχοντων ανθρωπων απο φοβου και προσδοκias των επερχομενων τη οικουμενη αι γαρ δυναμεις των ουρανων σαλευθησονται

²⁷ και τοτε οψονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν νεφελη μετα δυναμεως και δοξης πολλης

²⁸ αρχομενων δε τωτων γινεσθαι ανακυψατε και επαρατε τας κεφαλας υμων διοτι εγγιζει η απολυτρωσις υμων

²⁹ και ειπεν παραβολην αυτοις ιδετε την συκην και παντα τα δενδρα

³⁰ οταν προβαλωσιν ηδη βλεποντες αφ εαυτων γινωσκετε οτι ηδη εγγυς το θερος εστιν

³¹ οτωσ και υμεις οταν ιδητε ταυτα γινομενα γινωσκετε οτι εγγυς εστιν η βασιλεια του θεου

³² αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα αυτη εως αν παντα γενηται

³³ ο ουρανος και η γη παρελευσονται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν

³⁴ προσεχετε δε εαυτοις μηποτε βαρηθωσιν υμων αι καρδιαι εν κραιπαλη και μεθη και μεριμναις βιωτικαις και αιφνιδιος εφ υμας επιστη η ημερα εκεινη

³⁵ ως παγισ γαρ επελευσεται επι παντας τους καθημενους επι προσωπον πασης της γης

³⁶ αγρυπνειτε ουν εν παντι καιρω δεομενοι ινα καταξιωθητε εκφυγειν παντα τα μελλοντα γινεσθαι και σταθηναι εμπροσθεν του υιου του ανθρωπου

³⁷ ην δε τας ημερας εν τω ιερω διδασκων τας δε νυκτας εξερχομενος ηυλιζετο εις το ορος το καλουμενον ελαιων

³⁸ και πας ο λαος ωρθριζεν προς αυτον εν τω ιερω ακουειν αυτου

22

¹ ηγγιζεν δε η εορτη των αζυμων η λεγομενη πασχα

² και εξητουν οι αρχιερεις και οι γραμματεις το πως ανελθωσιν αυτον εφοβοντο γαρ τον λαον

³ εισηλθεν δε σατανas εις ιουδαν τον επικαλουμενον ισκαριωτην οντα εκ του αριθμου των δωδεκα

⁴ και απελθων συνελαλησεν τοις αρχιερευσις και στρατηγοις το πως αυτον παραδω αυτοις

⁵ και εχαρησαν και συνεθεντο αυτω αργυριον δουναι

⁶ και εξωμολογησεν και εξητει ευκαιριαν του παραδουναι αυτον αυτοις ατερ οχλου

⁷ ηλθεν δε η ημερα των αζυμων εν η εδει θυεσθαι το πασχα

8 και απεστείλεν πετρον και ιωαννην ειπων πορευθεντες ετοιμασατε ημιν το πασχα ινα φαγωμεν

9 οι δε ειπον αυτω που θελεις ετοιμασομεν

10 ο δε ειπεν αυτοις ιδου εισελθοντων υμων εισ την πολιν συναντησθε υμιν ανθρωπος κεραμιον υδατος βαταζων ακολουθησατε αυτω εισ την οικιαν ου εισπορευεται

11 και ερειτε τω οικοδεσποτη της οικιας λεγει σοι ο διδασκαλος που εστιν το καταλυμα οπου το πασχα μετα των μαθητων μου φαγω

12 κακεινος υμιν δειξει ανωγειον μεγα εστρωμενον εκει ετοιμασατε

13 απελθοντες δε ευρον καθως ειρηκεν αυτοις και ητοιμασαν το πασχα

14 και οτε εγενετο η ωρα ανεπεσεν και οι δωδεκα αποστολοι συν αυτω

15 και ειπεν προς αυτοους επιθυμια επεθυμησα τουτο το πασχα φαγειν μεθ υμων προ του με παθειν

16 λεγων γαρ υμιν οτι ουκει ου μη φαγω εξ αυτου εως ουτου πληρωθη εν τη βασιλεια του θεου

17 και δεξαμενος ποτηριον ευχαριστησας ειπεν λαβετε τουτο και διαμερισατε εαυτοις

18 λεγων γαρ υμιν οτι ου μη πιω απο του γεννηματος της αμπελου εως ουτου η βασιλεια του θεου ελθη

19 και λαβων αρτον ευχαριστησας εκλασεν και εδωκεν αυτοις λεγων τουτο εστιν το σωμα μου το υπερ υμων διδομενον τουτο ποιειτε εισ την εμην αναμνησιν

20 ωσαυτως και το ποτηριον μετα το δειπνησαι λεγων τουτο το ποτηριον η καινη διαθηκη εν τω αιματι μου το υπερ υμων εκχυνομενον

21 πλην ιδου η χειρ του παραδιδοντος με μετ εμου επι της τραπέζης

22 και ο μεν υιος του ανθρωπου πορευεται κατα το ωρισμενον πλην ουαι τω ανθρωπω εκεινω δι ου παραδιδοται

23 και αυτοι ηρξαντο συζητειν προς εαυτους το τις αρα ειη εξ αυτων ο τουτο μελλων πρασσειν

24 εγενετο δε και φιλονεικια εν αυτοις το τις αυτων δοκει ειναι μειζων

25 ο δε ειπεν αυτοις ο βασιλεις των εθνων κυριευουσιν αυτων και οι εξουσιαζοντες αυτων ευεργεταται καλουνται

26 υμεις δε ουχ ουτως αλλ ο μειζων εν υμιν γενεσθω ως ο νεωτερος και ο ηγουμενος ως ο διακωνων

27 τις γαρ μειζων ο ανακειμενος η ο διακωνων ουχι ο ανακειμενος εγω δε ειμι εν μέσω υμων ως ο διακωνων

28 υμεις δε εστε οι διαμεμενηκοτες μετ εμου εν τοις πειρασμοις μου

29 καγω διατιθεμαι υμιν καθως διεθετο μοι ο πατρις μου βασιλειαν

30 ινα εσθιητε και πινητε επι της τραπέζης μου και καθισεσθε επι θρονων κρινοντες τας δωδεκα φυλας του ισραηλ

31 ειπεν δε ο κυριος σιμων σιμων ιδου ο σατανας εξητήσατο υμας του σινιασαι ως τον σιτον

32 εγω δε εδεηθην περι σου ινα μη εκλιπη η πιστις σου και ου ποτε επιστρεψας στηριζον τους αδελφους σου

33 ο δε ειπεν αυτω κυριε μετα σου ετοιμος ειμι και εις φυλακην και εις θανατον πορευεσθαι

34 ο δε ειπεν λεγων σοι πετρε ου μη φωνηση σημερον αλεκτωρ πριν η τρις απαρνηση μη ειδεναι με

35 και ειπεν αυτοις οτε απεστειλα υμας ατερ βαλαντιου και πηρας και υποδηματων μη τινοσ υστερησατε οι δε ειπον ουθενος

36 ειπεν ουν αυτοις αλλα νυν ο εχων βαλαντιον αρατω ομοιως και πηραν και ο μη εχων πωλησει το ιματιον αυτου και αγορασει μαχαιραν

37 λεγων γαρ υμιν οτι επι τουτο το γεγραμμενον δει τελεσθηναι εν εμοι το και μετα ανομων ελογισθη και γαρ τα περι εμου τελος εχει

38 οι δε ειπον κυριε ιδου μαχαιραι ωδε δυο ο δε ειπεν αυτοις ικανος εστιν

39 και εξελθων επορευθη κατα το εθος εισ το ορος των ελαιων ηκολουθησαν δε αυτω και οι μαθηται αυτου

40 γενομενος δε επι του τοπου ειπεν αυτοις προσευχεσθε μη εισελθειν εις πειρασμον

41 και αυτοσ απεσπασθη απ αυτων ωσει λιθου βολην και θεισ τα γονατα προσηυχето

42 λεγων πατερ ει βουλει παρενεγκειν το ποτηριον τουτο απ εμου πλην μη το θελημα μου αλλα το σον γενεσθω

43 ωφθη δε αυτω αγγελος απ ουρανου ενισχυων αυτον

44 και γενομενος εν αγωνια εκτενεστερον προσηυχето εγενετο δε ο ιδρως αυτου ωσει θρομβοι αιματος καταβαινοντες επι την γην

45 και αναστας απο της προσευχης ελθων προς τους μαθητας ευρεν αυτοους κοιμωμενους απο της λυπης

46 και ειπεν αυτοις τι καθευδετε ανασταντες προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις πειρασμον

47 επι δε αυτου λαλουντος ιδου οχλος και ο λεγομενος ιουδας εις των δωδεκα προηρχετο αυτοους και ηγγισεν τω ιησου φιλησαι αυτον

48 ο δε ιησους ειπεν αυτω ιουδα φιληματι τον υιον του ανθρωπου παραδιδωσ

49 ιδοντες δε οι περι αυτον το εσομενον ειπον αυτω κυριε ει παταζομεν εν μαχαιρα

50 και επатаξεν εις τις εξ αυτων τον δουλον του αρχιερεως και αφειλεν αυτου το ουσ το δεξιον

51 αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν εατε εως τουτου και αφαμενος του ωτιου αυτου ιασατο αυτον

52 ειπεν δε ο ιησους προς τους παραγενομενους επ αυτον αρχιερεις και στρατηγους του ιερου και πρεσβυτερους ως επι ληστην εξεληλυθατε μετα μαχαίρων και ξυλων

53 καθ ημεραν οντος μου μεθ υμων εν τω ιερω ουκ εξετεινατε τας χειρας επ εμε αλλ αυτη υμων εστιν η ωρα και η εξουσια του σκοτους

54 συλλαβοντες δε αυτον ηγαγον και εισηγαγον αυτον εις τον οικον του αρχιερεως ο δε πετροσ ηκολουθει μακροθεν

⁵⁵ ἀψάντων δε πυρ ἐν μέσω τῆς αὐλῆς καὶ συγκαθίσαντων αὐτῶν ἐκαθὴτο ὁ πέτρος ἐν μέσω αὐτῶν

⁵⁶ ἰδούσα δὲ αὐτὸν παιδίσκη τὶς καθημένον πρὸς τὸ φῶς καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ εἶπεν καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν

⁵⁷ ὁ δὲ ἠρνήσατο αὐτὸν λέγων γυναιὶ οὐκ οἶδα αὐτόν

⁵⁸ καὶ μετὰ βραχὺ ἕτερος ἰδὼν αὐτὸν ἐφῆ καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ οὐ δὲ πέτρος εἶπεν ἀνθρώπε οὐκ εἰμι

⁵⁹ καὶ διάστασις ὥσει ὥρας μίας ἄλλος τὶς διωχρίζετο λέγων ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦν καὶ γὰρ γαλιλαῖος ἐστίν

⁶⁰ εἶπεν δὲ ὁ πέτρος ἀνθρώπε οὐκ οἶδα ὁ λέγεις καὶ παραχρήμα ἐτι λαλοῦντος αὐτοῦ ἐφώνησεν ἀλεκτῶρ

⁶¹ καὶ στραφείς ὁ κύριος ἐνεβλέψεν τῷ πετρῷ καὶ ὑπεμνήσθη ὁ πέτρος τοῦ λόγου τοῦ κυρίου ὡς εἶπεν αὐτῷ ὅτι πρὶν ἀλεκτορα φωνῆσαι ἀπαρνήσῃ με τρίς

⁶² καὶ ἐξέλθων ἐξῶ ὁ πέτρος ἐκλαύσεν πικρῶς

⁶³ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνεχόντες τὸν ἰησοῦν ἐνεπαίζον αὐτῷ δερόντες

⁶⁴ καὶ περικαλύψαντες αὐτὸν ἐτυπτον αὐτοῦ τὸ πρόσωπον καὶ ἐπληρώτων αὐτὸν λεγόντες προφήτευσον τὶς ἐστὶν ὁ παῖσας σέ

⁶⁵ καὶ ἑτέρα πολλὰ βλάσφημοῦντες ἐλεγον εἰς αὐτόν

⁶⁶ καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα συνήχθη τὸ πρεσβύτεριον τοῦ λαοῦ ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς καὶ ἀνῆγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν λεγόντες

⁶⁷ εἰ σὺ εἶ ὁ χριστὸς εἶπε ἡμῖν εἶπεν δὲ αὐτοῖς εἰ ἂν ὑμῖν εἰπῶ οὐ μὴ πιστευσήτε

⁶⁸ εἰ δὲ ἐρωτήσω οὐ μὴ ἀποκριθῆτε μοι ἢ ἀπολυσήτε

⁶⁹ ἀπὸ τοῦ νῦν ἐστὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθημένος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ θεοῦ

⁷⁰ εἰπὸν δὲ πάντες σὺ οὐ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἐφῆ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐγώ εἰμι

⁷¹ οἱ δὲ εἰπον τὶ ἐτι χρειαὶν ἔχομεν μαρτυρία αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ

23

¹ καὶ ἀνέστησαν ἀπ' αὐτὸν πλῆθος αὐτῶν ἠγαγόν αὐτὸν ἐπὶ τὸν πῖλατον

² ἠρξάντο δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ λεγόντες τούτων ευρομέν διαστρεφόντα τὸ ἔθνος καὶ κωλύοντα καίσαρι φόρους δίδοναι λέγοντα ἑαυτὸν χριστὸν βασιλεῖα εἶναι

³ ὁ δὲ πῖλατος ἐπληρώτησεν αὐτὸν λέγων σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἐφῆ σὺ λέγεις

⁴ ὁ δὲ πῖλατος εἶπεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους οὐδὲν εὕρισκω αἰτίον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ

⁵ οἱ δὲ ἐπισχύνον λεγόντες ὅτι ἀνασείει τὸν λαὸν διδασκῶν καθ' ὅλην τῆς ἰουδαίας ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς γαλιλαίας ἕως ὠδῆ

⁶ πῖλατος δὲ ἀκούσας γαλιλαῖαν ἐπληρώτησεν εἰ ὁ ἀνθρώπος γαλιλαῖος ἐστίν

⁷ καὶ ἐπὶγινούσῃ ὅτι ἐκ τῆς ἐξουσίας ἡρώδου ἐστὶν ἀνεπεμψέν αὐτὸν πρὸς ἡρώδην ὅντα καὶ αὐτὸν ἐν ἱεροσολυμοῖς ἐν ταῦταις ταῖς ἡμέραις

⁸ ὁ δὲ ἡρώδης ἰδὼν τὸν ἰησοῦν ἐχαρῆ λίαν ἦν γὰρ θέλων ἐξ ἱκανοῦ ἰδεῖν αὐτὸν διὰ τὸ ἀκούειν πολλὰ περὶ αὐτοῦ καὶ ἠλπίζεν τὶ σημεῖον ἰδεῖν ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον

⁹ ἐπληρώτα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις ἱκανοῖς αὐτοῦ δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ

¹⁰ εἰστήκεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς εὐτόνωος κατηγοροῦντες αὐτόν

¹¹ ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν ὁ ἡρώδης σὺν τοῖς στρατευμασίν αὐτοῦ καὶ ἐμπαΐζας περιβαλὼν αὐτὸν ἐσθῆτα λαμπράν ἀνεπεμψέν αὐτὸν τῷ πῖλατῳ

¹² ἐγένοντο δὲ φίλοι ὁ τε πῖλατος καὶ ὁ ἡρώδης ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων προυπηρχόν γὰρ ἐν ἐχθρὰ ὄντες πρὸς ἑαυτούς

¹³ πῖλατος δὲ συγκαλέσας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἀρχόντας καὶ τὸν λαόν

¹⁴ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς προσήνεγκατέ μοι τὸν ἀνθρώπον τούτον ὥς ἀποστρεφόντα τὸν λαόν καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας οὐδὲν εὕρον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ αἰτίων ὧν κατηγορεῖτε κατ' αὐτόν

¹⁵ ἀλλ' οὐδὲ ἡρώδης ἀνεπεμψα γὰρ ὑμᾶς πρὸς αὐτὸν καὶ ἰδοὺ οὐδὲν ἀξίον θανάτου ἐστὶν πεπραγμένον αὐτῷ

¹⁶ παιδεύσας σὺν αὐτῷ ἀπολυσώ

¹⁷ ἀναγκὴν δὲ εἶχεν ἀπολύνειν αὐτοῖς κατὰ ἐορτὴν ἐνα

¹⁸ ἀνεκράξαν δὲ παμπληθεὶ λεγόντες αἶρε τούτον ἀπολυσὸν δὲ ἡμῖν βαρᾶββαν

¹⁹ ὅστις ἦν διαστάσιν τινα γενομένην ἐν τῇ πόλει καὶ φόνον βεβλήμενος εἰς φυλακὴν

²⁰ πάλιν οὖν ὁ πῖλατος προσεφώνησεν θέλων ἀπολῦσαι τὸν ἰησοῦν

²¹ οἱ δὲ ἐπεφώνουν λεγόντες σταυρώσωσιν σταυρώσωσιν αὐτόν

²² ὁ δὲ τρίτον εἶπεν πρὸς αὐτοὺς τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν οὗτος οὐδὲν αἰτίον θανάτου εὕρον ἐν αὐτῷ παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολυσώ

²³ οἱ δὲ ἐπεκείντο φωναῖς μεγάλαις αἰτοῦμενοι αὐτὸν σταυρωθῆναι καὶ κατισχύον αἱ φωναὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἀρχιερέων

²⁴ ὁ δὲ πῖλατος ἐπεκρίνεν γενέσθαι τὸ αἷτημα αὐτῶν

²⁵ ἀπέλυσεν δὲ τὸν διαστάσιν καὶ φόνον βεβλήμενον εἰς τὴν φυλακὴν ὃν ἠνόητον τὸν δὲ ἰησοῦν παρέδωκεν τῷ θεληματὶ αὐτῶν

²⁶ καὶ ὡς ἀπηγαγόν αὐτὸν ἐπιλαβομένοι σιμωνὸς τινὸς κυρηναίου ἐρχομένου ἀπ' ἀγροῦ ἐπεθήκαν αὐτῷ τὸν σταυρὸν φερεῖν ὀπίσθεν τοῦ ἰησοῦ

²⁷ ἠκολούθει δὲ αὐτῷ πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ καὶ γυναικῶν αἱ καὶ ἐκοπτόντο καὶ ἐθήρηνουν αὐτόν

²⁸ στραφεὶς δὲ πρὸς αὐτὰς ὁ ἰησοῦς εἶπεν θυγατέρες ἱερουσαλὴμ μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμὲ πλὴν ἐφ' ἑαυτὰς κλαίετε καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν

²⁹ ὅτι ἰδοὺ ἐρχονται ἡμέραι ἐν αἷς ἐρουσὶν μακαρίαι αἱ στείραι καὶ κοιλίαι αἱ οὐκ ἐγέννησαν καὶ μαστοὶ οἱ οὐκ ἐθήλασαν

³⁰ τότε αρχονται λεγειν τοις ορεσιν πεσετε εφ ημας και τοις βουνοις καλυψατε ημας

³¹ οτι ει εν τω υγρω ξυλω ταυτα ποιουσιν εν τω ξηρω τι γενηται

³² ηγοντο δε και ετεροι δυο κακουργοι συν αυτω αναιρεθησαν

³³ και οτε απηλθον επι τον τοπον τον καλουμενον κρανιον εκει εσταυρωσαν αυτον και τους κακουργους ον μεν εκ δεξιων ον δε εξ αριστερων

³⁴ ο δε ιησους ελεγεν πατερ αφες αυτοις ου γαρ οιδασιν τι ποιουσιν διαμεριζομενοι δε τα ιματια αυτου εβαλον κληρον

³⁵ και ειστηκει ο λαος θεωρων εξεμυκτηριζον δε και οι αρχοντες συν αυτοις λεγοντες αλλους εωσαν σωσατω εαυτον ει ουτος εστιν ο χριστος ο του θεου εκλεκτος

³⁶ ενεπαιζον δε αυτω και οι στρατιωται προσερχομενοι και οξος προσφεροντες αυτω

³⁷ και λεγοντες ει συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων σωσον σεαυτον

³⁸ ην δε και επιγραφη γεγραμμενη επ αυτω γραμμασιν ελληνικοις και ρωμαικοις και εβραιοις ουτος εστιν ο βασιλευς των ιουδαιων

³⁹ εις δε των κρεμασθεντων κακουργων εβλασφημει αυτον λεγων ει συ ει ο χριστος σωσον σεαυτον και ημας

⁴⁰ αποκριθεις δε ο ετερος επετιμα αυτω λεγων ουδε φοβη συ τον θεον οτι εν τω αυτω κριματι ει

⁴¹ και ημεις μεν δικαιοσ αξια γαρ ων επραξαμεν απολαμβανομεν ουτος δε ουδεν ατοπον επραξεν

⁴² και ελεγεν τω ιησου μνησθητι μου κυριε οταν ελθης εν τη βασιλεια σου

⁴³ και ειπεν αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι σημερον μετ εμου εση εν τω παραδεισω

⁴⁴ ην δε ωσει ωρα εκτη και σκοτος εγενετο εφ ολην την γην εως ωρας ενατης

⁴⁵ και εσκοτισθη ο ηλιος και εσχισθη το καταπετασμα του ναου μεσον

⁴⁶ και φωνησας φωνη μεγαλη ο ιησους ειπεν πατερ εις χειρας σου παραθησομαι το πνευμα μου και ταυτα ειπων εξεπνευσεν

⁴⁷ ιδων δε ο εκατονταρχος το γενομενον εδοξασεν τον θεον λεγων οντως ο ανθρωπος ουτος δικαιος ην

⁴⁸ και παντες οι συμπαραγενομενοι οχλοι επι την θεωριαν ταυτην θεωρουντες τα γενομενα τυποντες εαυτων τα στηθη υπεστρεφον

⁴⁹ ειστηκεισαν δε παντες οι γνωστοι αυτου μακροθεν και γυναικες αι συνακολουθησασαι αυτω απο της γαλιλαιας ορωσαι ταυτα

⁵⁰ και ιδου ανηρ ονοματι ιωσηφ βουλευτης υπαρχων ανηρ αγαθος και δικαιος

⁵¹ ουτος ουκ ην συγκατατεθειμενος τη βουλη και τη πραξει αυτων απο αριμαθαιας πολεως των ιουδαιων ος και προσεδεχeto και αυτος την βασιλειαν του θεου

⁵² ουτος προσελθων τω πιλατω ητησατο το σωμα του ιησου

⁵³ και καθελων αυτο ενετυλιξεν αυτο σινδονι και εθηκεν αυτο εν μνηματι λαξευτω ου ουκ ην ουδεπω ουδεις κειμενος

⁵⁴ και ημερα ην παρασκευη σαββατον επεφωσκεν

⁵⁵ κατακολουθησασαι δε γυναικες αιτινες ησαν συνεληλυθυιαι αυτω εκ της γαλιλαιας εθεασαντο το μνημειον και ως ετεθη το σωμα αυτου

⁵⁶ υποστρεψασαι δε ητοιμασαν αρωματα και μυρα και το μεν σαββατον ησυχασαν κατα την εντολην

24

¹ τη δε μια των σαββατων ορθρου βαθεος ηλθον επι το μνημα φερουσαι α ητοιμασαν αρωματα και τινες συν αυταις

² ευρον δε τον λιθον αποκεκυλισμενον απο του μνημειου

³ και εισελθουσαι ουχ ευρον το σωμα του κυριου ιησου

⁴ και εγενετο εν τω διαπορεισθαι αυτας περι τουτου και ιδου ανδρες δυο επεστησαν αυταις εν εσθησεσιν αστραπτουσας

⁵ εμφοβων δε γενομενων αυτων και κλινουσων το προσωπον εις την γην ειπον προς αυτας τι ζητειτε τον ζωντα μετα των νεκρων

⁶ ουκ εστιν ωδε αλλ ηγερθη μνησθητε ως ελαλησεν υμιν επι ων εν τη γαλιλαια

⁷ λεγων οτι δει τον υιον του ανθρωπου παραδοθηναι εις χειρας ανθρωπων αμαρτωλων και σταυρωθηναι και τη τριτη ημερα αναστηναι

⁸ και εμνησθησαν των ρηματων αυτου

⁹ και υποστρεψασαι απο του μνημειου απηγγειλαν ταυτα παντα τοις ενδεκα και πασιν τοις λοιποις

¹⁰ ησαν δε η μαγδαληνη μαρια και ιωαννα και μαρια ιακωβου και αι λοιπαι συν αυταις αι ελεγον προς τους αποστολους ταυτα

¹¹ και εφανησαν ενωπιον αυτων ωσει ληρος τα ρηματα αυτων και ηπιστων ταυτας

¹² ο δε πετρος αναστας εδραμεν επι το μνημειον και παρακυψας βλεπει τα οθονια κειμενα μονα και απηλθεν προς εαυτον θαυμαζων το γεγονος

¹³ και ιδου δυο εξ αυτων ησαν πορευομενοι εν αυτη τη ημερα εις κωμην απεχουσαν σταδιους εξηκοντα απο ιερουσαλημ η ονομα εμμαουσ

¹⁴ και αυτοι ωμιλουν προς αλληλους περι παντων των συμβεβηκοτων τωτων

¹⁵ και εγενετο εν τω ομιλειν αυτοους και συζητειν και αυτος ο ιησους εγγισας συνεπορευετο αυτοις

¹⁶ οι δε οφθαλμοι αυτων εκρατουντο του μη επιγνωναι αυτον

¹⁷ ειπεν δε προς αυτοους τινες οι λογοι ουτοι ους αντιβαλλετε προς αλληλους περιπατουντες και εστε σκυθρωποι

¹⁸ αποκριθεις δε ο εις ω ονομα κλεοπας ειπεν προς αυτον συ μονος παροικεις ιερουσαλημ και ουκ εγνωσ τα γενομενα εν αυτη εν ταις ημεραις ταυταις

¹⁹ και ειπεν αυτοις ποια οι δε ειπον αυτω τα περι ιησου του ναζωραιου ος εγενετο ανηρ προφητης δυνατος εν εργω και λογω εναντιον του θεου και παντος του λαου

²⁰ ὥπως τε παρεδωκαν αὐτον οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἀρχόντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου καὶ ἐσταυρώσαν αὐτον

²¹ ἡμεῖς δὲ ἠλπιζομεν ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυτρουσθαι τὸν Ἰσραὴλ ἀλλὰ γὰρ σὺν πάσιν τοῦτοις τρίτῃ ταυτῇ ἡμέρᾳ ἀγεί σήμερον ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο

²² ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξεστήσαν ἡμᾶς γενομένας ὀρθρίαι ἐπὶ τῷ μνημείῳ

²³ καὶ μὴ εὐρουσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ ἦλθον λεγούσαι καὶ ὁπτασίαν ἀγγέλων ἐώρακεν αἱ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν

²⁴ καὶ ἀπηλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τῷ μνημείῳ καὶ εὐρον οὐτως καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον

²⁵ καὶ αὐτὸς εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ὡς ἀνοήτοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεῦναι ἐπὶ πάσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται

²⁶ οὐχὶ ταῦτα εἰδεῖ παθεῖν τὸν χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δοξάν αὐτοῦ

²⁷ καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ μωσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν διηρμήνευσεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἐαυτοῦ

²⁸ καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην οὐ ἐπορευόντο καὶ αὐτὸς προσεποίειτο πορρωτέρω πορευεσθαι

²⁹ καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν λεγόντες μείνον μεθ' ἡμῶν ὅτι πρὸς ἐσπεράν ἐστιν καὶ κεκλίκεν ἡ ἡμέρα καὶ εἰσηλθεν τοῦ μείναι σὺν αὐτοῖς

³⁰ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγησεν καὶ κλάσας ἐπέδιδου αὐτοῖς

³¹ αὐτῶν δὲ διηνοιχθῆσαν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἐπεγνώσαν αὐτὸν καὶ αὐτὸς ἀφαντοῦς ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν

³² καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν ὥς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὥς διηνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς

³³ καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπεστρέψαν εἰς ἱερουσαλὴμ καὶ εὐρον συνηθροισμένους τοὺς ἐνδεκά καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς

³⁴ λεγόντας ὅτι ἡγερθῇ ὁ κύριος ὄντως καὶ ὡφθῇ σιμώνι

³⁵ καὶ αὐτοὶ ἐξηγούντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὥς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου

³⁶ ταῦτα δὲ αὐτῶν λαλούντων αὐτὸς ὁ ἰησοῦς ἐστῇ ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ λέγει αὐτοῖς εἰρήνῃ ὑμῖν

³⁷ πτοηθέντες δὲ καὶ ἐμφοβοὶ γενομένοι ἐδοκουν πνεῦμα θεωρεῖν

³⁸ καὶ εἶπεν αὐτοῖς τί τεταραγμένοι ἐστέ καὶ διὰ τί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουνσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν

³⁹ ἴδετε τὰς χεῖρας μου καὶ τοὺς πόδας μου ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι ψηλαφησατέ με καὶ ἴδετε ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει καθὼς ἐμε θεωρεῖτε ἔχοντα

⁴⁰ καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας

⁴¹ ἐτὶ δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χάρας καὶ θαυμάζοντων εἶπεν αὐτοῖς ἔχετε τί βρωσίμον ἐνθάδε

⁴² οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθυὸς ὀπτοῦ μέρους καὶ ἀπὸ μελίσσιου κηρίου

⁴³ καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἐφαγεν

⁴⁴ εἶπεν δὲ αὐτοῖς οὗτοι οἱ λόγοι οὐς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἐτι ὧν σὺν ὑμῖν ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ μωσέως καὶ προφηταῖς καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ

⁴⁵ τότε διηνοίξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς

⁴⁶ καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὅτι οὕτως γεγραπτά καὶ οὕτως εἰδεῖ παθεῖν τὸν χριστὸν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ

⁴⁷ καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἀφεσὶν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη ἀρξάμενον ἀπὸ ἱερουσαλὴμ

⁴⁸ ἡμεῖς δὲ ἐστέ μάρτυρες τούτων

⁴⁹ καὶ ἴδου ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς μου ἐφ' ὑμᾶς ἡμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει ἱερουσαλὴμ ἕως οὗ ἐνδυσθῆτε δύναμιν ἐξ ὕψους

⁵⁰ ἐξηγάγεν δὲ αὐτοὺς ἐξω ἕως εἰς βηθανίαν καὶ ἐπαρὰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτοὺς

⁵¹ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀπ' αὐτῶν καὶ ἀνεφερέτο εἰς τὸν οὐρανὸν

⁵² καὶ αὐτοὶ προσκυνησάντες αὐτὸν ὑπεστρέψαν εἰς ἱερουσαλὴμ μετὰ χάρας μεγάλης

⁵³ καὶ ἦσαν διὰ πάντος ἐν τῷ ἱερῷ αἰνούντες καὶ εὐλογούντες τὸν θεὸν ἀμην

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ

1 εν αρχη ην ο λογος και ο λογος ην προς τον θεον και θεος ην ο λογος

2 ουτος ην εν αρχη προς τον θεον

3 παντα δι αυτου εγενετο και χωρις αυτου εγενετο ουδε εν ο γεγονεν

4 εν αυτω ζωη ην και η ζωη ην το φως των ανθρωπων

5 και το φως εν τη σκοτια φαινει και η σκοτια αυτο ου κατελαβεν

6 εγενετο ανθρωπος απεσταλμενος παρα θεου ονομα αυτω ιωαννης

7 ουτος ηλθεν εις μαρτυριαν ινα μαρτυρησιν περι του φωτος ινα παντες πιστευσωσιν δι αυτου

8 ουκ ην εκεινος το φως αλλ ινα μαρτυρησιν περι του φωτος

9 ην το φως το αληθινον ο φωτιζει παντα ανθρωπον ερχομενον 2064 V-PNP-ASM εις τον κοσμον

10 εν τω κοσμω ην και ο κοσμος δι αυτου εγενετο και ο κοσμος αυτον ουκ εγνω

11 εις τα ιδια ηλθεν και οι ιδιοι αυτον ου παρελαβον

12 οσοι δε ελαβον αυτον εδωκεν αυτοις εξουσιαν τεκνα θεου γενεσθαι τοις πιστευουσιν εις το ονομα αυτου

13 οι ουκ εξ αιματων ουδε εκ θεληματος σαρκος ουδε εκ θεληματος ανδρος αλλ εκ θεου εγεννηθησαν

14 και ο λογος σαρξ εγενετο και εσκηνωσεν εν ημιν και θεασαμεθα την δοξαν αυτου δοξαν ως μονογενοους παρα πατρος πληρης χαριτος και αληθειας

15 ιωαννης μαρτυρει περι αυτου και κεκραγεν λεγων ουτος ην ον ειπον ο οπισω μου ερχομενος εμπροσθεν μου γεγονεν οτι πρωτος μου ην

16 και εκ του πληρωματος αυτου ημεις παντες ελαβομεν και χαριν αντι χαριτος

17 οτι ο νομος δια μωσεως εδοθη η χαρις και η αληθεια δια ιησου χριστου εγενετο

18 θεον ουδεις εωρακεν πωποτε ο μονογενης υιος ο ων εις τον κολπον του πατρος εκεινος εξηγησατο

19 και αυτη εστιν η μαρτυρια του ιωαννου οτε απεστειλαν οι ιουδαιοι εξ ιεροσολυμων ιερεις και λευιτας ινα ερωτησωσιν αυτον ου τις ει

20 και ωμολογησεν και ουκ ηρησατο και ωμολογησεν οτι ουκ ειμι εγω ο χριστος

21 και ηρωτησαν αυτον τι ουν ηλιας ει συ και λεγει ουκ ειμι ο προφητης ει συ και απεκριθη ου

22 ειπον ουν αυτω τις ει ινα αποκρισιν δωμεν τοις πεμψασιν ημας τι λεγεις περι σεαυτου

23 εφη εγω φωνη βοωντος εν τη ερημω ευθυνατε την οδον κυριου καθως ειπεν ησαιας ο προφητης

24 και οι απεσταλμενοι ησαν εκ των φαρισαιων

25 και ηρωτησαν αυτον και ειπον αυτω τι ουν βαπτιζεις ει συ ουκ ει ο χριστος ουτε ηλιας ουτε ο προφητης

26 απεκριθη αυτοις ο ιωαννης λεγων εγω βαπτιζω εν υδατι μεσος δε υμων εστηκεν ον υμεις ουκ οιδατε

27 αυτος εστιν ο οπισω μου ερχομενος ος εμπροσθεν μου γεγονεν ου εγω ουκ ειμι αξιος ινα λυσω αυτον τον ιμαντα του υποδηματος

28 ταυτα εν βηθανια εγενετο περαν του ιορδανου οπου ην ιωαννης βαπτιζων

29 τη επαυριον βλεπει τον ιησουν ερχομενον προς αυτον και λεγει ιδε ο αμνος του θεου ο αιρων την αμαρτιαν του κοσμου

30 ουτος εστιν περι ου εγω ειπον οπισω μου ερχεται ανηρ ος εμπροσθεν μου γεγονεν οτι πρωτος μου ην

31 καγω ουκ ηδην αυτον αλλ ινα φανερωθη τω ισραηλ δια τουτο ηλθον εγω εν τω υδατι βαπτιζων

32 και εμαρτυρησεν ιωαννης λεγων οτι τεθεαμαι το πνευμα καταβαινον ωσει περιστεραν εξ ουρανου και εμεινεν επ αυτον

33 καγω ουκ ηδην αυτον αλλ ο πεμψας με βαπτιζειν εν υδατι εκεινος μοι ειπεν εφ ον αν ιδης το πνευμα καταβαινον και μενον επ αυτον ουτος εστιν ο βαπτιζων εν πνευματι αγιω

34 καγω εωρακα και μεμαρτυρηκα οτι ουτος εστιν ο υιος του θεου

35 τη επαυριον παλιν ειστηκει ο ιωαννης και εκ των μαθητων αυτου δυο

36 και εμβλεψας τω ιησου περιπατουντι λεγει ιδε ο αμνος του θεου

37 και ηκουσαν αυτου οι δυο μαθηται λαλουντος και ηκολουθησαν τω ιησου

38 στραφεις δε ο ιησους και θεασαμενος αυτους ακολουθουντας λεγει αυτοις τι ζητειτε οι δε ειπον αυτω ραββι ο λεγεται ερμηνευομενον διδασκαλε που μενει

39 λεγει αυτοις ερχεσθε και ιδετε ηλθον και ειδον που μενει και παρ αυτω εμειναν την ημεραν εκεινην ωρα ην ως δεκατη

40 ην ανδρας ο αδελφος σιμωνος πετρου εις εκ των δυο των ακουσαντων παρα ιωαννου και ακολουθησαντων αυτω

41 ευρισκει ουτος πρωτος τον αδελφον τον ιδιον σιμωνα και λεγει αυτω ευρηκαμεν τον μεσιαν ο εστιν μεθερμηνευομενον χριστος

42 και ηγαγεν αυτον προς τον ιησουν εμβλεψας αυτω ο ιησους ειπεν συ ει σιμων ο υιος ιωνα συ κληθησιν κηφας ο ερμηνευεται πετρος

43 τη επαυριον ηθελησεν εξελθειν εις την γαλιλαιαν και ευρισκει φιλιππον και λεγει αυτω ο ιησους ακολουθει μοι

44 ην δε ο φιλιππος απο βηθσαιδα εκ της πολεως ανδρεου και πετρου

45 ευρισκει φιλιππος τον ναθαναιη και λεγει αυτω ον εγραψεν μωσης εν τω νομω και οι προφηται ευρηκαμεν ιησουν τον υιον του ιωσηφ τον απο ναζαρετ

46 και ειπεν αυτω ναθαναιη εκ ναζαρετ δυναται τι αγαθον ειναι λεγει αυτω φιλιππος ερχου και ιδε

47 ειδεν ο ιησους τον ναθαναιη ερχομενον προς αυτον και λεγει περι αυτου ιδε αληθως ισραηλιτης εν ω δολος ουκ εστιν

48 λέγει αυτω ναθαναηλ ποθεν με γινωσκεις απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω προ του σε φιλιππον φωνησαι οντα υπο την συκην ειδον σε

49 απεκριθη ναθαναηλ και λεγει αυτω ραββι συ ει ο υιος του θεου συ ει ο βασιλευς του ισραηλ

50 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω οτι ειπον σοι ειδον σε υποκατω της συκης πιστευεις μειζω τούτων οφει

51 και λεγει αυτω αμην αμην λεγω υμιν απ αρτι οψεσθε τον ουρανον ανεωγота και τους αγγελους του θεου αναβαινοντας και καταβαινοντας επι τον υιον του ανθρωπου

2

1 και τη ημερα τη τριτη γαμος εγενετο εν κανα της γαλιλαιας και ην η μητηρ του ιησου εκει

2 εκληθη δε και ο ιησους και οι μαθηται αυτου εις τον γαμον

3 και υστερησαντος οινου λεγει η μητηρ του ιησου προς αυτον οινον ουκ εχουσιν

4 λεγει αυτη ο ιησους τι εμοι και σοι γυναι ουπω ηκει η ωρα μου

5 λεγει η μητηρ αυτου τοις διακονοις ο τι αν λεγη υμιν ποιησατε

6 ησαν δε εκει υδριαι λιθιναι εξ κειμεναι κατα τον καθαρισμον των ιουδαιων χωρουσαι ανα μετρητας δυο η τρεις

7 λεγει αυτοις ο ιησους γεμισατε τας υδριας υδατος και εγεμισαν αυτας εως ανω

8 και λεγει αυτοις αντλησατε νυν και φερετε τω αρχιτρικλινω και ηνεγκαν

9 ως δε εγευσατο ο αρχιτρικλινος το υδωρ οινον γεγενημενον και ουκ ηδει ποθεν εστιν οι δε διακονοι ηδεισαν οι ηντληκοτες το υδωρ φωνει τον νυμφιον ο αρχιτρικλινος

10 και λεγει αυτω πας ανθρωπος πρωτον τον καλον οινον τιθησιν και οταν μεθυσθωσιν τοτε τον ελασσον συ τετηρηκας τον καλον οινον εως αρτι

11 ταυτην εποιησεν την αρχην των σημειων ο ιησους εν κανα της γαλιλαιας και εφανερωσεν την δοξαν αυτου και επιστευσαν εις αυτον οι μαθηται αυτου

12 μετα τουτο κατεβη εις καπερναουμ αυτοσ και η μητηρ αυτου και οι αδελφοι αυτου και οι μαθηται αυτου και εκει εμειναν ου πολλας ημερας

13 και εγγυσ ην το πασχα των ιουδαιων και ανεβη εις ιεροσολυμα ο ιησους

14 και ευρεν εν τω ιερω τους πωλουντας βοας και προβατα και περιστερας και τους κερματιστας καθημενους

15 και ποιησας φραγελλιον εκ σχοιनिων παντας εξεβαλεν εκ του ιερου τα τε προβατα και τους βοας και των κολλυβιστων εξεχεεν το κερμα και τας τραπεζας ανεστρεψεν

16 και τοις τας περιστερας πωλουσιν ειπεν αρατε ταυτα εντευθεν μη ποιειτε τον οικον του πατρος μου οικον εμποριου

17 εμνησθησαν δε οι μαθηται αυτου οτι γεγραμμενον εστιν ο ζηλος του οικου σου καταφαγεται με

18 απεκριθησαν ουν οι ιουδαιοι και ειπον αυτω τι σημειον δεικνυεις ημιν οτι ταυτα ποιεις

19 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις λυσατε τον ναον τουτον και εν τρισιν ημεραις εγερω αυτον

20 ειπον ουν οι ιουδαιοι τεσσαρακοντα και εξ ετεσιν ωκοδομηθη ο ναος ουτος και συ εν τρισιν ημεραις εγερεις αυτον

21 εκεινος δε ελεγεν περι του ναου του σωματος αυτου

22 οτε ουν ηγερθη εκ νεκρων εμνησθησαν οι μαθηται αυτου οτι τουτο ελεγεν και επιστευσαν τη γραφι και τω λογω ω ειπεν ο ιησους

23 ως δε ην εν τοις ιεροσολυμοις εν τω πασχα εν τη εορτη πολλοι επιστευσαν εις το ονομα αυτου θεωρουντες αυτου τα σημεια α εποιει

24 αυτοσ δε ο ιησους ουκ επιστευεν εαυτον αυτοις δια το αυτον γινωσκειν παντας

25 και οτι ου χρεian ειχεν ινα τις μαρτυρηση περι του ανθρωπου αυτοσ γαρ εγινωσκεν τι ην εν τω ανθρωπω

3

1 ην δε ανθρωπος εκ των φαρισαιων νικοδημος ονομα αυτω αρχων των ιουδαιων

2 ουτος ηλθεν προς αυτον νυκτος και ειπεν αυτω ραββι οιδαμεν οτι απο θεου εληλυθας διδασκαλος ουδεις γαρ ταυτα τα σημεια δυναται ποιειν α συ ποιεις εαν μη η ο θεος μετ αυτου

3 απεκριθη ο ιησους και ειπεν αυτω αμην αμην λεγω σοι εαν μη τις γεννηθη ανωθεν ου δυναται ιδειν την βασιλειαν του θεου

4 λεγει προς αυτον ο νικοδημος πως δυναται ανθρωπος γεννηθηναι γερων ων μη δυναται εις την κοιλιαν της μητρος αυτου δευτερον εισελθην και γεννηθηναι

5 απεκριθη ιησους αμην αμην λεγω σοι εαν μη τις γεννηθη εξ υδατος και πνευματος ου δυναται εισελθην εις την βασιλειαν του θεου

6 το γεγεννημενον εκ της σαρκος σαρξ εστιν και το γεγεννημενον εκ του πνευματος πνευμα εστιν

7 μη θαυμασης οτι ειπον σοι δει υμας γεννηθηναι ανωθεν

8 το πνευμα οπου θελει πνει και την φωνην αυτου ακουεις αλλ ουκ οιδας ποθεν ερχεται και που υπαγει ουτως εστιν πας ο γεγεννημενος εκ του πνευματος

9 απεκριθη νικοδημος και ειπεν αυτω πως δυναται ταυτα γενεσθαι

10 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω συ ει ο διδασκαλος του ισραηλ και ταυτα ου γινωσκεις

11 αμην αμην λεγω σοι οτι ο οιδαμεν λαλουμεν και ο εωρακαμεν μαρτυρουμεν και την μαρτυριαν ημων ου λαμβανετε

12 ει τα επιγεια ειπον υμιν και ου πιστευετε πως εαν επιω υμιν τα επουρανια πιστευετε

13 και ουδεις αναβηκεν εις τον ουρανον ει μη ο εκ του ουρανου καταβας ο υιος του ανθρωπου ο ων εν τω ουρανω

14 και καθως μωσης υψωσεν τον οφιν εν τη ερημω ουτως υψωθηναι δει τον υιον του ανθρωπου

15 ινα πας ο πιστευων εις αυτον μη αποληται αλλ εχη ζωην αιωνιον

¹⁶ οὕτως γὰρ ἠγαπήσεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενὴ ἐδῶκεν ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπολήται ἀλλ' ἐχῇ ζωὴν αἰώνιον

¹⁷ οὐ γὰρ ἀπεστείλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ

¹⁸ ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν οὐ κρίνεται ὁ δὲ μὴ πιστεύων ἤδη κεκρίται ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ

¹⁹ αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ κρίσις ὅτι τὸ φῶς ἐληλυθεν εἰς τὸν κόσμον καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκοτὸς ἢ τὸ φῶς ἢν γὰρ πονήρα αὐτῶν τὰ ἔργα

²⁰ πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσσων μισεῖ τὸ φῶς καὶ οὐκ ἐρχεται πρὸς τὸ φῶς ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ

²¹ ὁ δὲ ποίων τὴν ἀληθειαν ἐρχεται πρὸς τὸ φῶς ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα ὅτι ἐν θεῷ ἐστὶν ἐργασμένα

²² μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν ἰουδαίαν γῆν καὶ ἐκεῖ διέτριβεν μετ' αὐτῶν καὶ ἐβαπτίζεν

²³ ἦν δὲ καὶ ἰωάννης βαπτίζων ἐν αἰνῶν ἐγγύς του σάλημ ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ καὶ παρεγγίνοντο καὶ ἐβαπτίζοντο

²⁴ οὐπὺ γὰρ ἦν βεβλήμενος εἰς τὴν φυλακὴν ὁ ἰωάννης

²⁵ ἐγένετο οὖν ζητήσις ἐκ τῶν μαθητῶν ἰωάννου μετὰ ἰουδαίου περὶ καθάρισμους

²⁶ καὶ ἦλθον πρὸς τὸν ἰωάννην καὶ εἶπον αὐτῷ ραββὶ ὅς ἦν μετὰ σου πέραν τοῦ ἰορδάνου ὡς συ μεμαρτυρήκας ἰδε οὗτος βαπτίζει καὶ πάντες ἐρχονται πρὸς αὐτὸν

²⁷ ἀπεκρίθη ἰωάννης καὶ εἶπεν οὐ δύναται ἄνθρωπος λαμβάνειν οὐδὲν ἐὰν μὴ ἡ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ

²⁸ αὐτοὶ ὁμῶς μαρτυρεῖτε ὅτι εἶπον οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ χριστὸς ἀλλ' ὅτι ἀπεσταλμένος εἰμι ἐμπροσθεν ἐκείνου

²⁹ ὁ ἐχὼν τὴν νυμφὴν νυμφίος ἐστὶν ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου ὁ ἐστήκως καὶ ἀκούων αὐτοῦ χάρα χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τὸν νυμφίου αὕτη οὖν ἡ χάρα ἡ ἐμὴ πεπληρωται

³⁰ ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν ἐμε δὲ ἐλαττοῦσθαι

³¹ ὁ ἀνωθεν ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστὶν ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς ἐκ τῆς γῆς ἐστὶν καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστὶν

³² καὶ ὁ ἐώρακεν καὶ ἠκούσεν τοῦτο μαρτυρεῖ καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβάνει

³³ ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν ἐσφραγίσεν ὅτι ὁ θεὸς ἀληθὴς ἐστὶν

³⁴ ὃν γὰρ ἀπεστείλεν ὁ θεὸς τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ λαλεῖ ὃν γὰρ ἐκ μέτρου διδῶσιν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα

³⁵ ὁ πατὴρ ἀγάπα τὸν υἱὸν καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ

³⁶ ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν ἐχέει ζωὴν αἰώνιον ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ οὐκ ὀφείτα ζωὴν ἀλλ' ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ μένει ἐπ' αὐτὸν

4

¹ ὡς οὖν ἐγγὺς ὁ κυρίως ὅτι ἠκούσαν οἱ φαρισαῖοι ὅτι ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ καὶ

βαπτίζει ἡ ἰωάννης

² καίτοιγε ἰησοῦς αὐτὸς οὐκ ἐβαπτίζεν ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ

³ ἀφῆκεν τὴν ἰουδαίαν καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν γαλιλαίαν

⁴ ἐδεῖ δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ τῆς σαμαρείας

⁵ ἐρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς σαμαρείας λεγομένην συχάρ πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἐδῶκεν ἰακῶβ ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ

⁶ ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ ἰακῶβ ὁ οὖν ἰησοῦς κεκοπιακὼς ἐκ τῆς ὁδοπορίας ἐκαθεζέτο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ ὥρα ἦν ὥσει ἐκτῇ

⁷ ἐρχεται γυνὴ ἐκ τῆς σαμαρείας ἀντλήσαι ὕδωρ λέγει αὕτη ὁ ἰησοῦς δὸς μοι πῖναι

⁸ οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλυθείσαν εἰς τὴν πόλιν ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσιν

⁹ λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ σαμαρεῖτις πῶς σύ ἰουδαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ πῖναι αἰτεῖς οὐσης γυναικὸς σαμαρεῖτιδος οὐ γὰρ συγχρῶνται ἰουδαῖοι σαμαρεῖταις

¹⁰ ἀπεκρίθη ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὕτη εἰ ἠδῆς τὴν δῶρεαν τοῦ θεοῦ καὶ τίς ἐστὶν ὁ λέγων σοὶ δὸς μοι πῖναι σύ ἂν ἠτήσας αὐτὸν καὶ ἐδῶκεν ἂν σοὶ ὕδωρ ζῶν

¹¹ λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ κυρίως οὐτε ἀντήλιμα ἔχεις καὶ τὸ φρεᾶρ ἐστὶν βαθὺ ποθεὲν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τοῦ ζῶν

¹² μὴ σύ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἰακῶβ ὅς ἐδῶκεν ἡμῖν τὸ φρεᾶρ καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἐπῖεν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ

¹³ ἀπεκρίθη ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὕτη πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψήσει πάλιν

¹⁴ ὅς δ' ἂν πῖνῃ ἐκ τοῦ ὕδατος οὐ ἐγὼ δώσω αὐτῷ οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον

¹⁵ λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ κυρίως δὸς μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ ἵνα μὴ διψῶ μὴδὲ ἐρχομαι ἐνθάδε ἀντλεῖν

¹⁶ λέγει αὕτη ὁ ἰησοῦς ὑπάγε φωνήσον τὸν ἄνδρα σου καὶ ἔλθε ἐνθάδε

¹⁷ ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν οὐκ ἔχω ἄνδρα λέγει αὕτη ὁ ἰησοῦς καλῶς εἶπας ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω

¹⁸ πέντε γὰρ ἄνδρας ἐσχες καὶ νῦν ὃν ἔχεις οὐκ ἐστὶν σου ἀνὴρ τοῦτο ἀληθὲς εἰρηκάς

¹⁹ λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ κυρίως θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ

²⁰ οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν καὶ ὁμῶς λέγετε ὅτι ἐν ἱεροσολυμοῖς ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου δεῖ προσκυνεῖν

²¹ λέγει αὕτη ὁ ἰησοῦς γυναι πιστεύουσ μοι ὅτι ἐρχεται ὥρα ὅτε οὐτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὐτε ἐν ἱεροσολυμοῖς προσκυνήσετε τῷ πατρὶ

²² ὁμῶς προσκυνεῖτε ὁ οὐκ οἶδατε ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὁ οἶδαμεν ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν ἰουδαίων ἐστὶν

²³ ἀλλ' ἐρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστὶν ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνῇται προσκυνήσουσιν τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνούντας αὐτὸν

²⁴ πνεῦμα ὁ θεὸς καὶ τοὺς προσκυνούντας αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν

25 λεγει αυτω η γυνη οιδα οτι μεσias ερχεται ο λεγομενος χριστος οταν ελθη εκεινος αναγγελει ημιν παντα

26 λεγει αυτη ο ιησους εγω ειμι ο λαλων σοι

27 και επι τουτω ηλθον οι μαθηται αυτου και εθανυμασαν οτι μετα γυναικος ελαλει ουδεις μεντοι ειπεν τι ζητεις η τι λαλεις μετ αυτης

28 αφηκεν ουν την υδrian αυτης η γυνη και απηλθεν εις την πολιν και λεγει τοις ανθρωποις

29 δευτε ιδετε ανθρωπον ος ειπεν μοι παντα οσα εποιησα μητι ουτος εστιν ο χριστος

30 εξηλθον εκ της πολεως και ηρχοντο προς αυτον

31 εν δε τω μεταξυ ηρωτων αυτον οι μαθηται λεγοντες ραββι φαγε

32 ο δε ειπεν αυτοις εγω βρωσιν εχω φαγειν ην υμεις ουκ οιδατε

33 ελεγον ουν οι μαθηται προς αλληλους μη τις ηνεγκεν αυτω φαγειν

34 λεγει αυτοις ο ιησους εμον βρωμα εστιν ινα ποιω το θελημα του πεμφαντος με και τελειωσω αυτου το εργον

35 ουχ υμεις λεγετε οτι ετι τετραμηνος εστιν και ο θερισμος ερχεται ιδου λεγω υμιν επαρτε τους οφθαλμους υμων και θεασαθε τας χωρας οτι λευκαι εισιν προς θερισμον ηδη

36 και ο θεριζων μισθον λαμβανει και συναγει καρπον εις ζωην αιωνιον ινα και ο σπειρων ομου χαιρη και ο θεριζων

37 εν γαρ τουτω ο λογος εστιν ο αληθινος οτι αλλος εστιν ο σπειρων και αλλος ο θεριζων

38 εγω απεστειλα υμας θεριζειν ο ουχ υμεις κεκοπιακατε αλλοι κεκοπιακασιν και υμεις εις τον κοπον αυτων εισεληλυθατε

39 εκ δε της πολεως εκεινης πολλοι επιστευσαν εις αυτον των σαμαρειτων δια τον λογον της γυναικος μαρτυρουσης οτι ειπεν μοι παντα οσα εποιησα

40 ως ουν ηλθον προς αυτον οι σαμαρειται ηρωτων αυτον μιναι παρ αυτοις και εμεινεν εκει δυο ημερας

41 και πολλω πλειους επιστευσαν δια τον λογον αυτου

42 τι τε γυναικι ελεγον οτι ουκετι δια την σην λαλιαν πιστευομεν αυτοι γαρ ακηκοαμεν και οίδαμεν οτι ουτος εστιν αληθως ο σωτηρ του κοσμου ο χριστος

43 μετα δε τας δυο ημερας εξηλθεν εκειθεν και απηλθεν εις την γαλιλαιαν

44 αυτος γαρ ο ιησους εμαρτυρησεν οτι προφητης εν τη ιδια πατριδι τιμην ουκ εχει

45 οτε ουν ηλθεν εις την γαλιλαιαν εδεξατο αυτον οι γαλιλαιοι παντα εωρακοτες α εποιησεν εν ιεροσολυμοις εν τη εορτη και αυτοι γαρ ηλθον εις την εορτην

46 ηλθεν ουν παλιν ο ιησους εις την κανα της γαλιλαιας οπου εποιησεν το υδωρ οινον και ην τις βασιλικος ου ο υιος ησθενει εν καπερναουμ

47 ουτος ακουσας οτι ιησους ηκει εκ της ιουδαιας εις την γαλιλαιαν απηλθεν προς αυτον και ηρωτα αυτον ινα καταβη και ιασηται αυτου τον υιον εμελλεν γαρ αποθηνησκειν

48 ειπεν ουν ο ιησους προς αυτον εαν μη σημεια και τερατα ιδητε ου μη πιστευσετε

49 λεγει προς αυτον ο βασιλικος κυριε καταβηθι πριν αποθανειν το παιδιον μου

50 λεγει αυτω ο ιησους πορευου ο υιος σου ζη και επιστευσεν ο ανθρωπος τω λογω ω ειπεν αυτω ο ιησους και επορευετο

51 ηδη δε αυτου καταβαινοντος οι δουλοι αυτου απηντησαν αυτω και απηγγειλαν λεγοντες οτι ο παις σου ζη

52 επιθετο ουν παρ αυτων την ωραν εν η κομψοτερον εσχεν και ειπον αυτω οτι χθες ωραν εβδομην αφηκεν αυτον ο πυρετος

53 εγγνω ουν ο πατηρ οτι εν εκεινη τη ωρα εν η ειπεν αυτω ο ιησους οτι ο υιος σου ζη και επιστευσεν αυτος και η οικια αυτου ολη

54 τουτο παλιν δευτερον σημειον εποιησεν ο ιησους ελθων εκ της ιουδαιας εις την γαλιλαιαν

5

1 μετα ταυτα ην η εορτη των ιουδαιων και ανεβη ο ιησους εις ιεροσολυμα

2 εστιν δε εν τοις ιεροσολυμοις επι τη προβατικη κολυμβηθρα η επιλεγομενη εβραιστι βηθεσδα πεντε στοας εχουσα

3 εν ταυταις κατεκειτο πληθος πολυ των ασθενουντων τυφλων χωλων ξηρων εκδεχομενων την του υδατος κινησιν

4 αγγελος γαρ κατα καιρον κατεβαινεν εν τη κολυμβηθρα και εταρασσεν το υδωρ ο ουν πρωτος εμβας μετα την ταραχην του υδατος υγιης εγινετο ω δηποτε κατειχετο νοσηματι

5 ην δε τις ανθρωπος εκει τριακοντα οκτω ετη εχων εν τη ασθενεια

6 τουτον ιδων ο ιησους κατακειμενον και γνους οτι πολυν ηδη χρονον εχει λεγει αυτω θελεις υγιης γενεσθαι

7 απεκριθη αυτω ο ασθενων κυριε ανθρωπον ουκ εχω ινα οταν ταραχη το υδωρ βαλη με εις την κολυμβηθραν εν ω δε ερχομαι εγω αλλος προ εμου καταβαινει

8 λεγει αυτω ο ιησους εγειραι αρον τον κραββατον σου και περιπατει

9 και ευθεως εγενετο υγιης ο ανθρωπος και ηρεν τον κραββατον αυτου και περιεπατει ην δε σαββατον εν εκεινη τη ημερα

10 ελεγον ουν οι ιουδαιοι τω τεθεραπευμενω σαββατον εστιν ουκ εξεστιν σοι αραι τον κραββατον

11 απεκριθη αυτοις ο ποιησας με υγιη εκεινος μοι ειπεν αρον τον κραββατον σου και περιπατει

12 ηρωτησαν ουν αυτον τις εστιν ο ανθρωπος ο ειπων σοι αρον τον κραββατον σου και περιπατει

13 ο δε ιαθεις ουκ ηδει τις εστιν ο γαρ ιησους εξενευσεν οχλου οντος εν τω τοπω

14 μετα ταυτα ευρισκει αυτον ο ιησους εν τω ιερω και ειπεν αυτω ιδε υγιης γεγονας μηκετι αμαρτανε ινα μη χειρον τι σοι γενηται

15 απηλθεν ο ανθρωπος και ανηγγειλεν τοις ιουδαιοις οτι ιησους εστιν ο ποιησας αυτον υγιη

¹⁶ και δια τουτο εδιωκον τον ιησουν οι ιουδαιοι και εξητουν αυτον αποκτειναι οτι ταυτα εποιει εν σαββατω

¹⁷ ο δε ιησους απεκρινατο αυτοις ο πατηρ μου εως αρτι εργαζεται καγω εργαζομαι

¹⁸ δια τουτο ουν μαλλον εξητουν αυτον οι ιουδαιοι αποκτειναι οτι ου μονον ελυεν το σαββατον αλλα και πατερα ιδιον ελεγεν τον θεον ισον εαυτον ποιων τω θεω

¹⁹ απεκρινατο ουν ο ιησους και ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν ου δυναται ο υιος ποιειν αφ εαυτου ουδεν εαν μη τι βλεπη τον πατερα ποιουντα α γαρ αν εκεινος ποιη ταυτα και ο υιος ομοιωσ ποιει

²⁰ ο γαρ πατηρ φιλει τον υιον και παντα δεικνυσιν αυτω α αυτος ποιει και μειζονα τουτων δειξει αυτω εργα ινα υμεις θαυμαζητε

²¹ ωσπερ γαρ ο πατηρ εγειρει τους νεκρους και ζωοποιει ουτως και ο υιος ους θελει ζωοποιει

²² ουδε γαρ ο πατηρ κρινει ουδενα αλλα την κρισιν πασαν δεδωκεν τω υιω

²³ ινα παντες τιμωσιν τον υιον καθως τιμωσιν τον πατερα ο μη τιμων τον υιον ου τιμα τον πατερα τον πεμψαντα αυτον

²⁴ αμην λεγω υμιν οτι ο τον λογον μου ακουων και πιστευων τω πεμψαντι με εχει ζωνη αιωνιον και εις κρισιν ουκ ερχεται αλλα μεταβεβηκεν εκ του θανατου εις την ζωνην

²⁵ αμην λεγω υμιν οτι ερχεται ωρα και νυν εστιν οτε οι νεκροι ακουσονται της φωνης του υιου του θεου και οι ακουσαντες ζησονται

²⁶ ωσπερ γαρ ο πατηρ εχει ζωνην εν εαυτω ουτως εδωκεν και τω υιω ζωνην εχειν εν εαυτω

²⁷ και εξουσιαν εδωκεν αυτω και κρισιν ποιειν οτι υιος ανθρωπου εστιν

²⁸ μη θαυμαζετε τουτο οτι ερχεται ωρα εν η παντες οι εν τοις μνημειοις ακουσονται της φωνης αυτου

²⁹ και εκπορευσονται οι τα αγαθα ποιησαντες εις αναστασιν ζωης οι δε τα φαυλα πραξαντες εις αναστασιν κρισεως

³⁰ ου δυναμαι εγω ποιειν απ εμαυτου ουδεν καθως ακουω κρινω και η κρισις η εμη δικαια εστιν οτι ου ζητω το θελημα το εμον αλλα το θελημα του πεμψαντος με πατρος

³¹ εαν εγω μαρτυρω περι εμαυτου η μαρτυρια μου ουκ εστιν αληθης

³² αλλος εστιν ο μαρτυρων περι εμου και οιδα οτι αληθης εστιν η μαρτυρια ην μαρτυρει περι εμου

³³ υμεις απεσταλκατε προς ιωαννην και μεμαρτυρηκεν τη αληθεια

³⁴ εγω δε ου παρα ανθρωπου την μαρτυριαν λαμβανω αλλα ταυτα λεγω ινα υμεις σωθητε

³⁵ εκεινος ην ο λυχνος ο καιομενος και φαινων υμεις δε ηθελησατε αγαλλιασθαινα προς ωραν εν τω φωτι αυτου

³⁶ εγω δε εχω την μαρτυριαν μειζω του ιωαννου τα γαρ εργα α εδωκεν μοι ο πατηρ ινα τελειωσω αυτα αυτα τα εργα α εγω ποιω μαρτυρει περι εμου οτι ο πατηρ με απεσταλκεν

³⁷ και ο πεμψας με πατηρ αυτος μεμαρτυρηκεν περι εμου ουτε φωνην αυτου ακηκοατε πωποτε ουτε ειδος αυτου εωρακατε

³⁸ και τον λογον αυτου ουκ εχετε μενοντα εν υμιν οτι ον απεστειλεν εκεινος τουτω υμεις ου πιστευετε

³⁹ ερευνατε 2045 V-PAI-2P τας γραφας οτι υμεις δοκειτε εν αυταις ζωνη αιωνιον εχειν και εκειναι εισιν αι μαρτυρουσαι περι εμου

⁴⁰ και ου θελετε ελθειν προς με ινα ζωνη εχητε

⁴¹ δοξαν παρα ανθρωπων ου λαμβανω

⁴² αλλ εγνωκα υμας οτι την αγαπην του θεου ουκ εχετε εν εαυτοις

⁴³ εγω εληλυθα εν τω ονοματι του πατρος μου και ου λαμβανετε με εαν αλλος ελθην εν τω ονοματι τω ιδιω εκεινων ληψεσθε

⁴⁴ πως δυνασθε υμεις πιστευσαι δοξαν παρα αλληλων λαμβανοντες και την δοξαν την παρα του μονου θεου ου ζητειτε

⁴⁵ μη δοκειτε οτι εγω κατηγορησω υμων προς τον πατερα εστιν ο κατηγορων υμων μωσης εις ον υμεις ηλπικατε

⁴⁶ ει γαρ επιστευετε μωση επιστευετε αν εμοι περι γαρ εμου εκεινος εγραψεν

⁴⁷ ει δε τοις εκεινου γραμμασιν ου πιστευετε πως τοις εμοις ρημασιν πιστευετε

6

¹ μετα ταυτα απηλθεν ο ιησους περαν της θαλασσης της γαλιλαιας της τιβεριαδος

² και ηκολουθει αυτω οχλος πολυς οτι εωρων αυτου τα σημεια α εποιει επι των ασθενουντων

³ ανηλθεν δε εις το ορος ο ιησους και εκει εκαθητο μετα των μαθητων αυτου

⁴ ην δε εγγυς το πασχα η εορτη των ιουδαιων

⁵ επαρας ουν ο ιησους τους οφθαλμους και θεασαμενος οτι πολυς οχλος ερχεται προς αυτον λεγει προς τον φιλιππον ποθεν αγορασομεν αρτους ινα φαγωσιν αυτοι

⁶ τουτο δε ελεγεν πειραζων αυτον αυτος γαρ ηδει τι εμελλεν ποιειν

⁷ απεκριθη αυτω φιλιππος διακοσιων δηναριων αρτοι ουκ αρκουσιν αυτοις ινα εκαστος αυτων βραχυ τι λαβη

⁸ λεγει αυτω εις εκ των μαθητων αυτου ανδρεας ο αδελφος σιμωνος πετρου

⁹ εστιν παιδαριον εν ωδε ο εχει πεντε αρτους κριθινους και δυο οψαρια αλλα ταυτα τι εστιν εις τοσουτους

¹⁰ ειπεν δε ο ιησους ποιησατε τους ανθρωπους αναπεσειν ην δε χορτος πολυς εν τω τοπω ανεπεσον ουν οι ανδρες τον αριθμον ωσει πεντακιςχιλιοι

¹¹ ελαβεν δε τους αρτους ο ιησους και ευχαριστησας διεδωκεν τοις μαθηταις οι δε μαθηται τοις ανακειμενοις ομοιωσ και εκ των οψαριων οσον ηθελον

¹² ως δε ενεπλησθησαν λεγει τοις μαθηταις αυτου συναγαγετε τα περισσευσαντα κλασματα ινα μη τι αποληται

13 συνηγαγον ουν και εγεμισαν δωδεκα κοφινους κλασματων εκ των πεντε αρτων των κριθινων α επιρριψευσεν τοις βεβρωκοσιν

14 οι ουν ανθρωποι ιδοντες ο εποιησεν σημειον ο ιησους ελεγον οτι ουτος εστιν αληθως ο προφητης ο ερχομενος εις τον κοσμον

15 ιησους ουν γινουςι οτι μελλουσιν ερχεσθαι και αρπαζειν αυτον ινα ποιησωσιν αυτον βασιλεα ανεχωρησεν εις το ορος αυτος μονος

16 ως δε οψια εγενετο κατεβησαν οι μαθηται αυτου επι την θαλασσαν

17 και εμφαντες εις το πλοιον ηρχοντο περαν της θαλασσης εις καπερναουμ και σκοτια ηδη εγενονη και ουκ εληλυθει προς αυτους ο ιησους

18 η τε θαλασσα ανεμου μεγαλου πνεοντος διηγειρετο

19 εληλακοτες ουν ως σταδιους εικοσι πεντε η τριακοντα θεωρουσιν τον ιησουν περιπατουντα επι της θαλασσης και εγγυσ του πλοιου γινομενον και εφοβηθησαν

20 ο δε λεγει αυτοις εγω ειμι μη φοβεισθε

21 ηβελον ουν λαβειν αυτον εις το πλοιον και ευθεως το πλοιον εγενετο επι της γης εις ην υπηγον

22 τη επαυριον ο οχλος ο εστηκως περαν της θαλασσης ιδων οτι πλοιαριον αλλο ουκ ην εκει ει μη εν εκεινο εις ο ενεβησαν οι μαθηται αυτου και οτι ου συνεισηλθεν τοις μαθηταις αυτου ο ιησους εις το πλοιαριον αλλα μονοι οι μαθηται αυτου απηλθον

23 αλλα δε ηλθεν πλοιαρια εκ τιβεριαδος εγγυσ του τοπου οπου εφαγον τον αρτον ευχαριστησαντος του κυριου

24 οτε ουν ειδεν ο οχλος οτι ιησους ουκ εστιν εκει ουδε οι μαθηται αυτου ενεβησαν αυτοι εις τα πλοια και ηλθον εις καπερναουμ ζητουντες τον ιησουν

25 και ευροντες αυτον περαν της θαλασσης ειπον αυτω ραββι ποτε ωδε γεγονας

26 απεκριθη αυτοις ο ιησους και ειπεν αμην λεγω υμιν ζητειτε με ουχ οτι ιδετε σημεια αλλ οτι εφαγετε εκ των αρτων και εχορτασθητε

27 εργαζεσθε μη την βρωσιν την απολλυμενην αλλα την βρωσιν την μενουσαν εις ζωην αιωνιον ην ο υιος του ανθρωπου υμιν δωσει τουτον γαρ ο πατηρ εσφραγισεν ο θεος

28 ειπον ουν προς αυτον τι ποιωμεν ινα εργαζωμεθα τα εργα του θεου

29 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις τουτο εστιν το εργον του θεου ινα πιστευσητε εις ον απεστειλεν εκεινος

30 ειπον ουν αυτω τι ουν ποιεις συ σημειον ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν σοι τι εργαζη

31 οι πατερες ημων το μαννα εφαγον εν τη ερημω καθως εστιν γεγραμμενον αρτον εκ του ουρανου εδωκεν αυτοις φαγειν

32 ειπεν ουν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν ον μωσης δεδωκεν υμιν τον αρτον εκ του ουρανου αλλ ο πατηρ μου διδωσιν υμιν τον αρτον εκ του ουρανου τον αληθινον

33 ο γαρ αρτος του θεου εστιν ο καταβαινων εκ του ουρανου και ζωνη διδους τω κοσμω

34 ειπον ουν προς αυτον κυριε παντοτε δος ημιν τον αρτον τουτον

35 ειπεν δε αυτοις ο ιησους εγω ειμι ο αρτος της ζωης ο ερχομενος προς με ου μη πειναση και ο πιστευων εις εμε ου μη διψηση πωποτε

36 αλλ ειπον υμιν οτι και εωρακατε με και ου πιστευετε

37 παν ο διδωσιν μοι ο πατηρ προς εμε ηξει και τον ερχομενον προς με ου μη εκβαλω εξω

38 οτι καταβηκα εκ του ουρανου ουχ ινα ποιω το θελημα το εμον αλλα το θελημα του πεμψαντος με

39 τουτο δε εστιν το θελημα του πεμψαντος με πατρος ινα παν ο δεδωκεν μοι μη απολεσω εξ αυτου αλλα αναστησω αυτο τη εσχατη ημερα

40 τουτο δε εστιν το θελημα του πεμψαντος με ινα πας ο θεωρων τον υιον και πιστευων εις αυτον εχη ζωην αιωνιον και αναστησω αυτον εγω τη εσχατη ημερα

41 εγογγυζον ουν οι ιουδαιοι περι αυτου οτι ειπεν εγω ειμι ο αρτος ο καταβας εκ του ουρανου

42 και ελεγον ουχ ουτος εστιν ιησους ο υιος ιωσηφ ου ημεις οιδαμεν τον πατερα και την μητερα πως ουν λεγει ουτος οτι εκ του ουρανου καταβηκα

43 απεκριθη ουν ο ιησους και ειπεν αυτοις μη γογγυζετε μετ αλληλων

44 ουδεις δυναται ελθειν προς με εαν μη ο πατηρ ο πεμψας με ελκυση αυτον και εγω αναστησω αυτον εν τη εσχατη ημερα

45 εστιν γεγραμμενον εν τοις προφηταις και εσονται παντες διδακτοι θεου πας ουν ο ακουων παρα του πατρος και μαθων ερχεται προς με

46 ουχ οτι τον πατερα τισ εωρακεν ει μη ο ων παρα του θεου ουτος εωρακεν τον πατερα

47 αμην αμην λεγω υμιν ο πιστευων εις εμε εχει ζωην αιωνιον

48 εγω ειμι ο αρτος της ζωης

49 οι πατερες υμων εφαγον το μαννα εν τη ερημω και απεθανον

50 ουτος εστιν ο αρτος ο εκ του ουρανου καταβαινων ινα τισ εξ αυτου φαγη και μη αποθανη

51 εγω ειμι ο αρτος ο ζων ο εκ του ουρανου καταβας εαν τισ φαγη εκ τουτου του αρτου ζησεται εις τον αιωνα και ο αρτος δε ον εγω δωσω η σαρξ μου εστιν ην εγω δωσω υπερ της του κοσμου ζωης

52 εμαχοντο ουν προς αλληλους οι ιουδαιοι λεγοντες πως δυναται ουτος ημιν δουναι την σαρκα φαγειν

53 ειπεν ουν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν εαν μη φαγητε την σαρκα του υιου του ανθρωπου και πιητε αυτο το αιμα ουκ εχετε ζωην εν εαυτοις

54 ο τρωγων μου την σαρκα και πινων μου το αιμα εχει ζωην αιωνιον και εγω αναστησω αυτον τη εσχατη ημερα

55 η γαρ σαρξ μου αληθως εστιν βρωσις και το αιμα μου αληθως εστιν ποσις

56 ο τρωγων μου την σαρκα και πινων μου το αιμα εν εμοι μενει καγω εν αυτω

⁵⁷ καθὼς ἀπεστείλεν με ὁ ζῶν πατὴρ καγὼ ζω-
δια τὸν πατέρα καὶ ὁ τρώγων με κακείνος ζήσεται
δι ἐμε

⁵⁸ οὗτος ἐστὶν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς
οὐ καθὼς ἐφάγον οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ μᾶννα καὶ
ἀπεθάνον ὁ τρώγων τούτον τὸν ἄρτον ζήσεται εἰς
τὸν αἰῶνα

⁵⁹ ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ διδάσκων ἐν
καπερναοὺμ

⁶⁰ πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες ἐκ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ εἶπον σκληρὸς ἐστὶν οὗτος ὁ λόγος τίς
δύναται αὐτοῦ ἀκοῦειν

⁶¹ εἰδὼς δὲ ὁ ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ ὅτι γογγυζοῦσιν
περὶ τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς τούτο
ὕμᾱς σκανδαλίζει

⁶² εἰάν οὖν θεωρήτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
ἀναβαίνοντα οπου ἦν τὸ πρότερον

⁶³ τὸ πνεῦμα ἐστὶν τὸ ζωοποιεῖν ἡ σὰρξ οὐκ
ὠφελεῖ οὐδὲν τὰ ρήματα ἀ γὰρ λαλῶ ὑμῖν πνεῦμα
ἐστὶν καὶ ζωὴ ἐστὶν

⁶⁴ ἀλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινες οἱ οὐ πιστεύουσιν
ἦδη γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ ἰησοῦς τινες εἰσὶν οἱ μὴ
πιστευόντες καὶ τίς ἐστὶν ὁ παραδῶσών αὐτόν

⁶⁵ καὶ ἐλέγεν διὰ τούτου εἰρήκα ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς
δύναται ελθεῖν πρὸς με εἰ μὴ ἡ δεδομένον αὐτῷ
ἐκ τοῦ πατρὸς μου

⁶⁶ ἐκ τούτου πολλοὶ ἀπῆλθον τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω καὶ οὐκεὶ μετ' αὐτοῦ
περιεπατοῦν

⁶⁷ εἶπεν οὖν ὁ ἰησοῦς τοῖς δώδεκα μὴ καὶ ὑμεῖς
θελετέ ὑπάγειν

⁶⁸ ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ σίμων πέτρος κυριε πρὸς
τίνα ἀπελευσομεθα ρήματα ζωῆς αἰωνίου ἔχεις

⁶⁹ καὶ ἠμῖς πεπιστευκαμεν καὶ ἐγνώκαμεν ὅτι
σύ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος

⁷⁰ ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς τοὺς
δώδεκα ἐξελέξαμην καὶ ἐξ ὑμῶν εἰς διαβολὸς
ἐστὶν

⁷¹ ἐλέγεν δὲ τὸν ἰουδᾶ σίμωνος ἰσκαριωτὴν
οὗτος γὰρ ἐμέλλεν αὐτὸν παραδίδοναι εἰς ὧν ἐκ
τῶν δώδεκα

7

¹ καὶ περιεπατεῖ ὁ ἰησοῦς μετὰ ταῦτα ἐν τῇ
γαλιλαίᾳ οὐ γὰρ ἠθέλην ἐν τῇ ἰουδαίᾳ περιπατεῖν
ὅτι ἐζητοῦν αὐτὸν οἱ ἰουδαῖοι ἀποκτείναι

² ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ εορτὴ τῶν ἰουδαίων ἡ
σκηνοπηγία

³ εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
μεταβῆθι ἐντευθεν καὶ ὑπάγε εἰς τὴν ἰουδαίαν ἵνα
καὶ οἱ μαθηταὶ σου θεωρήσωσιν τὰ ἔργα σου ἃ
ποιεῖς

⁴ οὐδεὶς γὰρ ἐν κρυπτῷ τί ποιεῖ καὶ ζητεῖ αὐτοῦ
ἐν παρρησίᾳ εἶναι εἰ ταῦτα ποιεῖς φανερώσω
σε αὐτὸν τῷ κόσμῳ

⁵ οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν

⁶ λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ὁ καιρὸς ὁ ἐμός
οὐπὼ παρέστιν ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμετέρους παντοτε
ἐστὶν ἐτοιμός

⁷ οὐ δύναται ὁ κόσμος μισεῖν ὑμᾶς ἐμὲ δὲ μισεῖ
ὅτι ἐγὼ μάρτυρ περὶ αὐτοῦ ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ
πονήρα ἐστὶν

⁸ ὑμεῖς ἀναβῆτε εἰς τὴν εορτὴν ταυτὴν ἐγὼ
οὐπὼ ἀναβαῖναι εἰς τὴν εορτὴν ταυτὴν ὅτι ὁ
καιρὸς ὁ ἐμός οὐπὼ πεπληρώται

⁹ ταῦτα δὲ εἶπον αὐτοῖς ἐμείνεν ἐν τῇ γαλιλαίᾳ

¹⁰ ὡς δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ τότε καὶ
αὐτὸς ἀνέβη εἰς τὴν εορτὴν οὐ φανερώς ἀλλ' ὡς
ἐν κρυπτῷ

¹¹ οἱ οὖν ἰουδαῖοι ἐζητοῦν αὐτὸν ἐν τῇ εορτῇ καὶ
ἐλέγον πού ἐστὶν ἐκεῖνος

¹² καὶ γογγυσμὸς πολὺς περὶ αὐτοῦ ἦν ἐν τοῖς
οἰχοῖς οἱ μὲν ἐλέγον ὅτι ἀγαθὸς ἐστὶν ἄλλοι
ἐλέγον οὐ ἀλλὰ πλάνα τὸν οἶχον

¹³ οὐδεὶς μὲντοι παρρησία ἐλάλει περὶ αὐτοῦ διὰ
τὸν φόβον τῶν ἰουδαίων

¹⁴ ἦδη δὲ τῆς εορτῆς μεσουσσης ἀνέβη ὁ ἰησοῦς
εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἐδίδασκεν

¹⁵ καὶ ἐθαυμάζον οἱ ἰουδαῖοι λέγοντες πῶς
οὗτος γράμματα οἰδεῖν μὴ μεμαθηκώς

¹⁶ ἀπεκρίθη οὖν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς καὶ εἶπεν ἡ ἐμὴ
διδάχη οὐκ ἐστὶν ἐμὴ ἀλλὰ τοῦ πεμφάντος με

¹⁷ εἰάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν
γινώσεται περὶ τῆς διδάχης ποτέρον ἐκ τοῦ θεοῦ
ἐστὶν ἡ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ

¹⁸ ὁ ἀφ' ἐαυτοῦ λαλῶν τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ
ὁ δὲ ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πεμφάντος αὐτόν οὗτος
ἀληθὴς ἐστὶν καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἐστὶν

¹⁹ οὐ μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον καὶ οὐδεὶς
ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον τί με ζητεῖτε ἀποκτεῖναι

²⁰ ἀπεκρίθη ὁ οἶχος καὶ εἶπεν δαιμονιον ἔχεις
τίς σε ζητεῖ ἀποκτεῖναι

²¹ ἀπεκρίθη ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἐν ἔργῳ
ἐποίησα καὶ πάντες θαυμάζετε

²² διὰ τούτου μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὴν περιτομὴν
οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ μωσέως ἐστὶν ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων
καὶ ἐν σαββάτῳ περιτεμνέτε ἀνθρώπων

²³ εἰ περιτομὴν λαμβάνει ἀνθρώπος ἐν σαββάτῳ
ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος μωσέως ἐμοὶ χολάτε ὅτι ὅλον
ἀνθρώπων γυγὴ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ

²⁴ μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν
κρίνατε

²⁵ ἐλέγον οὖν τινες ἐκ τῶν ἱεροσολυμιτῶν οὐχ
οὗτος ἐστὶν ὃν ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι

²⁶ καὶ ἰδε παρρησία λαλεῖ καὶ οὐδὲν αὐτῷ
λέγουσιν μήποτε ἀληθῶς ἐγνώσαν οἱ ἀρχόντες ὅτι
οὗτος ἐστὶν ἀληθῶς ὁ χριστὸς

²⁷ ἀλλὰ τούτων οἰδόμεν ποθεν ἐστὶν ὁ δὲ χριστὸς
ὅταν ἐρχῆται οὐδεὶς γινώσκει ποθεν ἐστὶν

²⁸ ἐκραξέν οὖν ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων ὁ ἰησοῦς
καὶ λέγων καμὲ οἰδάτε καὶ οἰδάτε ποθεν εἰμι καὶ
ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐκ ἐληλυθα ἀλλ' ἐστὶν ἀληθινὸς ὁ
πεμψάς με ὃν ὑμεῖς οὐκ οἰδάτε

²⁹ ἐγὼ οἶδα αὐτόν ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμι κακείνους
με ἀπεστείλεν

³⁰ ἐζήτησαν οὖν αὐτόν πιασαὶ καὶ οὐδεὶς
ἐπεβάλεν ἐπ' αὐτόν τὴν χεῖρα ὅτι οὐπὼ ἐληλυθεὶ ἡ
ὥρα αὐτοῦ

³¹ πολλοὶ δὲ ἐκ τοῦ οἴχλου ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν
καὶ ἐλέγον ὅτι ὁ χριστὸς ὅταν ἐλθῇ μὴτὶ πλείονα
σημεῖα τούτων ποιήσει ὧν οὗτος ἐποίησεν

³² ἤκουσαν οἱ φαρισαῖοι τοῦ οἴχλου γογγυζόντος
περὶ αὐτοῦ ταῦτα καὶ ἀπετείλαν ὑπηρέτας ὅτι
φαρισαῖοι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα πιασῶσιν αὐτόν

³³ ειπεν ουν ο ιησους ετι μικρον χρονον μεθ υμων ειμι και υπαγω προς τον πεμφαντα με

³⁴ ζητησετε με και ουκ ευρησετε και οπου ειμι εγω υμεις ου δυνασθε ελθειν

³⁵ ειπον ουν οι ιουδαιοι προς εαυτους που ουτος μελλει πορευεσθαι οτι ημεις ουκ ευρισκομεν αυτον μη εις την διασποραν των ελλινων μελλει πορευεσθαι και διδασκειν τους ελληνας

³⁶ τις εστιν ουτος ο λογος ον ειπεν ζητησετε με και ουκ ευρησετε και οπου ειμι εγω υμεις ου δυνασθε ελθειν

³⁷ εν δε τη εσχατη ημερα τη μεγαλη της εορτης ειστηκει ο ιησους και εκραξεν λεγων εαν τις διψα ερχεσθαι προς με και πινετω

³⁸ ο πιστευων εις εμε καθως ειπεν η γραφη ποταμοι εκ της κοιλιας αυτου ρευσουσιν υδατος ζωντος

³⁹ τουτο δε ειπεν περι του πνευματος ου εμελλον λαμβανειν οι πιστευοντες εις αυτον ουτω γαρ ην πνευμα αγιον οτι ιησους ουδεπω εδοξασθη

⁴⁰ πολλοι ουν εκ του οχλου ακουσαντες τον λογον ελεγον ουτος εστιν αληθως ο προφητης

⁴¹ αλλοι ελεγον ουτος εστιν ο χριστος αλλοι ελεγον μη γαρ εκ της γαλιλαιας ο χριστος ερχεται

⁴² ουχι η γραφη ειπεν οτι εκ του σπερματος δαυιδ και απο βηθλεεμ της κωμης οπου ην δαυιδ ο χριστος ερχεται

⁴³ σχισμα ουν εν τω οχλω εγενετο δι αυτον

⁴⁴ τινες δε ηθελον εξ αυτων πιασαι αυτον αλλ ουδεις επεβαλεν επ αυτον τας χειρας

⁴⁵ ηλθον ουν οι υπηρεται προς τους αρχιερεις και φαρισαιους και ειπον αυτοις εκεινοι δια τι ουκ ηγαγετε αυτον

⁴⁶ απεκριθησαν οι υπηρεται ουδεποτε ουτως ελαλησεν ανθρωπος ως ουτος ο ανθρωπος

⁴⁷ απεκριθησαν ουν αυτοις οι φαρισαιοι μη και υμεις πεπλανησθε

⁴⁸ μη τις εκ των αρχοντων επιστευσεν εις αυτον η εκ των φαρισαιων

⁴⁹ αλλ ο οχλος ουτος ο μη γινωσκων τον νομον επικαταρατοι εισιν

⁵⁰ λεγει νικοδημος προς αυτους ο ελθων νυκτος προς αυτον εις ων εξ αυτων

⁵¹ μη ο νομος ημων κρινει τον ανθρωπον εαν μη ακουση παρ αυτου προτερον και γνω τι ποιει

⁵² απεκριθησαν και ειπον αυτω μη και συ εκ της γαλιλαιας ει ερευνησον και ιδε οτι προφητης εκ της γαλιλαιας ουκ εγινερα

⁵³ και επορευθη εκαστος εις τον οικον αυτου

8

¹ ιησους δε επορευθη εις το ορος των ελαιων

² ορθρου δε παλιν παρεγενετο εις το ιeron και πας ο λαος ηρχετο και καθισας εδιδασκεν αυτους

³ αγουσιν δε οι γραμματεις και οι φαρισαιοι προς αυτον γυναικα εν μοιχεια καταληφθεισαν και στησαντες αυτην εν μεσω

⁴ λεγουσιν αυτω πειραζοντες διδασκαλε αυτη η γυνη κατεληφθη επ αυτοφορω μοιχευομενη

⁵ εν δε τω νομω μωσης ημιν ενετειλατο τας τοιαυτας λιθοβολεισθαι συ ουν τι λεγεις

⁶ τουτο δε ελεγον πειραζοντες αυτον ινα εχωσιν κατηγορειν αυτου ο δε ιησους κατα κυψας τω δακτυλω εγραφεν εις την γην μη προσποιουμενος

⁷ ως δε επεμενον ερωτωντες αυτον ανακυψας ειπεν προς αυτους ο αναμαρτητος υμων πρωτον επ αυτην τον λιθον βαλετω

⁸ και παλιν κατα κυψας εγραφεν εις την γην

⁹ οι δε ακουσαντες και υπο της συνειδησεως ελεγχομενοι εξηρχοντο εις καθ εις αρξαμενοι απο των πρεσβυτερων και κατελειφθη μονος ο ιησους και η γυνη εν μεσω ουσα

¹⁰ ανακυψας δε ο ιησους και μηδεν θεασαμενος πλην της γυναικος ειπεν αυτη που εισιν εκεινοι οι κατηγοροι σου ουδεις σε κατεκρινεν

¹¹ η δε ειπεν ουδεις κυριε ειπεν δε ο ιησους ουδε εγω σε κρινω πορευου και μηκει αμαρτανε

¹² παλιν ουν αυτοις ο ιησους ελαλησεν λεγων εγω ειμι το φως του κοσμου ο ακολουθων εμοι ου μη περιπατηση εν τη σκοτια αλλ εξει το φως της ζωης

¹³ ειπον ουν αυτω οι φαρισαιοι συ περι σεαυτου μαρτυρεις η μαρτυρια σου ουκ εστιν αληθης

¹⁴ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις καν εγω μαρτυρω περι εμαυτου αληθως εστιν η μαρτυρια μου οτι οιδα ποθεν ηλθον και που υπαγω υμεις δε ουκ οιδате ποθεν ερχομαι και που υπαγω

¹⁵ υμεις κατα την σαρκα κρινετε εγω ου κρινω ουδενα

¹⁶ και εαν κρινω δε εγω η κρισις η εμη αληθης εστιν οτι μονος ουκ ειμι αλλ εγω και ο πεμφας με πατηρ

¹⁷ και εν τω νομω δε τω υμετερω γεγραπται οτι δυο ανθρωπων η μαρτυρια αληθης εστιν

¹⁸ εγω ειμι ο μαρτυρων περι εμαυτου και μαρτυρει περι εμου ο πεμφας με πατηρ

¹⁹ ελεγον ουν αυτω που εστιν ο πατηρ σου απεκριθη ιησους ουτε εμε οιδате ουτε τον πατερα μου ει εμε ηδεите και τον πατερα μου ηδεите αν

²⁰ ταυτα τα ρηματα ελαλησεν ο ιησους εν τω γαζοφυλακιο διδασκων εν τω ιερω και ουδεις επαισεν αυτον οτι ουτω εληλυθει η ωρα αυτου

²¹ ειπεν ουν παλιν αυτοις ο ιησους εγω υπαγω και ζητησετε με και εν τη αμαρτια υμων αποθανεισθε οπου εγω υπαγω υμεις ου δυνασθε ελθειν

²² ελεγον ουν οι ιουδαιοι μητι αποκτενει εαυτον οτι λεγει οπου εγω υπαγω υμεις ου δυνασθε ελθειν

²³ και ειπεν αυτοις υμεις εκ των κατω εστε εγω εκ των ανω ειμι υμεις εκ του κοσμου τουτου εστε εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου τουτου

²⁴ ειπον ουν υμιν οτι αποθανεισθε εν ταις αμαρτιας υμων εαν γαρ μη πιστευσητε οτι εγω ειμι αποθανεισθε εν ταις αμαρτιας υμων

²⁵ ελεγον ουν αυτω συ τις ει και ειπεν αυτοις ο ιησους την αρχην ο τι και λαλω υμιν

²⁶ πολλα εχω περι υμων λαλειν αλλ η κρινειν αλλ ο πεμφας με αληθης εστιν καγω α ηκουσα παρ αυτου ταυτα λεγω εις τον κοσμον

²⁷ ουκ εγνωσαν οτι τον πατερα αυτοις ελεγεν

²⁸ ειπεν ουν αυτοις ο ιησους οταν υψωση τον υιον του ανθρωπου τοτε γνωσεσθε οτι εγω ειμι και

απ'εμαυτου ποιω ουδεν αλλα καθως εδιδαξεν με ο πατηρ μου ταυτα λαλω

²⁹ και ο πεμψας με μετ'εμου εστιν ουκ αφηκεν με μονον ο πατηρ οτι εγω τα αρεστα αυτω ποιω παντοτε

³⁰ ταυτα αυτου λαλουντος πολλοι επιστευσαν εις αυτον

³¹ ελεγεν ουν ο ιησους προς τους πεπιστευκοτας αυτω ιουδαιους εαν υμεις μεινιhte εν τω λογω τω εμω αληθως μαθηται μου εστε

³² και γνωσεσθε την αληθειαν και η αληθεια ελευθερωσει υμας

³³ απεκριθησαν αυτω σπερμα αβρααμ εσμεν και ουδενι δεδουλευκαμεν πωποτε πως συ λεγεις οτι ελευθεροι γενησεσθε

³⁴ απεκριθη αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν οτι πας ο ποιων την αμαρτιαν δουλος εστιν της αμαρτιας

³⁵ ο δε δουλος ου μενει εν τη οικια εις τον αιωνα ο υιος μενει εις τον αιωνα

³⁶ εαν ουν ο υιος υμας ελευθερωση οντως ελευθεροι εσεσθε

³⁷ οida οτι σπερμα αβρααμ εστε αλλα ζητειτε με αποκτειναν οτι ο λογος ο εμος ου χωρει εν υμιν

³⁸ εγω ο εωρακα παρα τω πατρι μου λαλω και υμεις ουν ο εωρακατε παρα τω πατρι υμων ποιειτε

³⁹ απεκριθησαν και ειπον αυτω ο πατηρ ημων αβρααμ εστιν λεγει αυτοις ο ιησους ει τεκνα του αβρααμ ητε τα εργα του αβρααμ εποιειτε

⁴⁰ νυν δε ζητειτε με αποκτειναν ανθρωπον ος την αληθειαν υμιν λελαληκα ην ηκουσα παρα του θεου τουτου αβρααμ ου εποιησεν

⁴¹ υμεις ποιειτε τα εργα του πατρος υμων ειπον ουν αυτω ημεις εκ πορνειας ου γεγεννημεθα ενα πατερα εχομεν τον θεον

⁴² ειπεν ουν αυτοις ο ιησους ει ο θεος πατηρ υμων ην ηγαπατε αν εμε εγω γαρ εκ του θεου εξηλθον και ηκω ουδε γαρ απ'εμαυτου εληλυθα αλλ'εκεινος με απεστειλεν

⁴³ δια τι την λαλιαν την εμην ου γινωσκετε οτι ου δυνασθε ακουειν τον λογον τον εμον

⁴⁴ υμεις εκ του πατρος του διαβολου εστε και τας επιθυμιας του πατρος υμων θελετε ποιειν εκεινος ανθρωποκτονος ην απ'αρχης και εν τη αληθεια ουχ εστηκεν οτι ουκ εστιν αληθεια εν αυτω οταν λαλη το ψευδος εκ των ιδιων λαλει οτι ψευστης εστιν και ο πατηρ αυτου

⁴⁵ εγω δε οτι την αληθειαν λεγω ου πιστευετε μοι

⁴⁶ τις εξ υμων ελεγχει με περι αμαρτιας ει δε αληθειαν λεγω δια τι υμεις ου πιστευετε μοι

⁴⁷ ο ων εκ του θεου τα ρηματα του θεου ακουει δια τουτου υμεις ουκ ακουετε οτι εκ του θεου ουκ εστε

⁴⁸ απεκριθησαν ουν οι ιουδαιοι και ειπον αυτω ου καλως λεγομεν ημεις οτι σαμαρειτης ει συ και δαιμονιον εχεις

⁴⁹ απεκριθη ιησους εγω δαιμονιον ουκ εχω αλλα τιμω τον πατερα μου και υμεις ατιμαζετε με

⁵⁰ εγω δε ου ζητω την δοξαν μου εστιν ο ζητων και κρινων

⁵¹ αμην αμην λεγω υμιν εαν τις τον λογον τον εμον τηρηση θανατον ου μη θεωρηση εις τον αιωνα

⁵² ειπον ουν αυτω οι ιουδαιοι νυν εγνωκαμεν οτι δαιμονιον εχεις αβρααμ απεθανεν και οι προφηται και συ λεγεις εαν τις τον λογον μου τηρηση ου μη γευσεται θανατου εις τον αιωνα

⁵³ μη συ μειζων ει του πατρος ημων αβρααμ οστις απεθανεν και οι προφηται απεθανον τινα σεαυτον συ ποιεις

⁵⁴ απεκριθη ιησους εαν εγω δοξαζω εμαυτον η δοξα μου ουδεν εστιν εστιν ο πατηρ μου ο δοξαζων με ον υμεις λεγετε οτι θεος ημων εστιν

⁵⁵ και ουκ εγνωκατε αυτον εγω δε οida αυτον και εαν ειπω οτι ουκ οida αυτον εσομαι ομοιος υμων ψευστης αλλ'οida αυτον και τον λογον αυτου τηρω

⁵⁶ αβρααμ ο πατηρ υμων ηγαλλιασατο ινα ιδη την ημεραν την εμην και ειδεν και εχαρη

⁵⁷ ειπον ουν οι ιουδαιοι προς αυτον πεντηκοντα ετη ουπω εχεις και αβρααμ εωρακας

⁵⁸ ειπεν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν πριν αβρααμ γενεσθαι εγω ειμι

⁵⁹ ηραν ουν λιθους ινα βαλωσιν επ'αυτον ιησους δε εκρυβη και εξηλθεν εκ του ιερου διελθων δια μεσου αυτων και παρηγεν ουτως

9

¹ και παραγων ειδεν ανθρωπον τυφλον εκ γενετης

² και ηρωτησαν αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντες ραββι τις ημαρτεν ουτος η οι γονεις αυτου ινα τυφλος γεννηθη

³ απεκριθη ιησους ουτε ουτος ημαρτεν ουτε οι γονεις αυτου αλλ'ινα φανερωθη τα εργα του θεου εν αυτω

⁴ εμε δει εργαζεσθαι τα εργα του πεμψαντος με εως ημερα εστιν ερχεται νυξ οτε ουδεις δυναται εργαζεσθαι

⁵ οταν εν τω κοσμω ω φως ειμι του κοσμου

⁶ ταυτα ειπων επτυσεν χαμαι και εποιησεν πηλον εκ του πτυσματος και επεχρισεν τον πηλον επι τους οφθαλμους του τυφλου

⁷ και ειπεν αυτω υπαγε νιψαι εις την κολυμβηθραν του σιλωαμ ο ερμηνευεται απεσταλμενος απηλθεν ουν και ενιψατο και ηλθεν βλεπων

⁸ οι ουν γειτονες και οι θεωρουντες αυτον το προτερον οτι τυφλος ην ελεγον ουχ ουτος εστιν ο καθημενος και προσαιτων

⁹ αλλοι ελεγον οτι ουτος εστιν αλλοι δε οτι ομοιος αυτω εστιν εκεινος ελεγεν οτι εγω ειμι

¹⁰ ελεγον ουν αυτω πως ανεωχθησαν σου οι οφθαλμοι

¹¹ απεκριθη εκεινος και ειπεν ανθρωπος λεγομενος ιησους πηλον εποιησεν και επεχρισεν μου τους οφθαλμους και ειπεν μοι υπαγε εις την κολυμβηθραν του σιλωαμ και νιψαι απελθων δε και νιψαμενος ανεβλεψα

¹² ειπον ουν αυτω που εστιν εκεινος λεγει ουκ οida

13 αγουσιν αυτον προς τους φαρισαιους τον ποτε τυφλον

14 ην δε σαββατον οτε τον πηλον εποιησεν ο ιησους και ανεωξεν αυτου τους οφθαλμους

15 παλιν ουν ηρωτων αυτον και οι φαρισαιοι πως ανεβλεψεν ο δε ειπεν αυτοις πηλον επεθηκεν μου επι τους οφθαλμους και ενιψαμην και βλεπω

16 ελεγον ουν εκ των φαρισαιων τινες ουτος ο ανθρωπος ουκ εστιν παρα του θεου οτι το σαββατον ου τηρει αλλοι ελεγον πως δυναται ανθρωπος αμαρτωλος τοιαυτα σημεια ποιειν και σχισμα ην εν αυτοις

17 λεγουσιν τω τυφλω παλιν συ τι λεγεις περι αυτου οτι ηνοιξεν σου τους οφθαλμους ο δε ειπεν οτι προφητης εστιν

18 ουκ επιστευσαν ουν οι ιουδαιοι περι αυτου οτι τυφλος ην και ανεβλεψεν εως ουτου εφωνησαν τους γονεις αυτου του αναβλεψαντος

19 και ηρωτησαν αυτους λεγοντες ουτος εστιν ο υιος υμων ον υμεις λεγετε οτι τυφλος εγεννηθη πως ουν αρτι βλεπει

20 απεκριθησαν δε αυτοις οι γονεις αυτου και ειπον οιδαμεν οτι ουτος εστιν ο υιος ημων και οτι τυφλος εγεννηθη

21 πως δε νυν βλεπει ουκ οιδαμεν η τις ηνοιξεν αυτου τους οφθαλμους ημεις ουκ οιδαμεν αυτος ηλικιαν εχει αυτον ερωτησατε αυτος περι εαυτου λαλησει

22 ταυτα ειπον οι γονεις αυτου οτι εφοβουντο τους ιουδαιους ηδη γαρ συνετεθειντο οι ιουδαιοι ινα εαν τις αυτον ομολογησιν χριστον αποσυναγωγος γενηται

23 δια τουτο οι γονεις αυτου ειπον οτι ηλικιαν εχει αυτον ερωτησατε

24 εφωνησαν ουν εκ δευτερου τον ανθρωπον ος ην τυφλος και ειπον αυτω δος δοξαν τω θεω ημεις οιδαμεν οτι ο ανθρωπος ουτος αμαρτωλος εστιν

25 απεκριθη ουν εκεινος και ειπεν ει αμαρτωλος εστιν ουκ οίδα εν οίδα οτι τυφλος ων αρτι βλεπω

26 ειπον δε αυτω παλι τι εποιησεν σοι πως ηνοιξεν σου τους οφθαλμους

27 απεκριθη αυτοις ειπον υμιν ηδη και ουκ ηκουσατε τι παλιν θελετε ακουειν μη και υμεις θελετε αυτον μαθηται γενεσθαι

28 ελοιδορησαν αυτον και ειπον συ ει μαθητης εκεινου ημεις δε του μωσεως εσμεν μαθηται

29 ημεις οιδαμεν οτι μωση λελαληκεν ο θεος τουτον δε ουκ οιδαμεν ποθεν εστιν

30 απεκριθη ο ανθρωπος και ειπεν αυτοις εν γαρ τουτω θαυμαστον εστιν οτι υμεις ουκ οιδατε ποθεν εστιν και ανεωξεν μου τους οφθαλμους

31 οιδαμεν δε οτι αμαρτωλων ο θεος ουκ ακουει αλλ εαν τις θεοσεβης η και το θελημα αυτου ποιη τουτου ακουει

32 εκ του αιωνος ουκ ηκουσθη οτι ηνοιξεν τις οφθαλμους τυφλου γεγεννημενου

33 ει μη ην ουτος παρα θεου ουκ ηδυνατο ποιειν ουδεν

34 απεκριθησαν και ειπον αυτω εν αμαρτιας συ εγεννηθης ολος και συ διδασκεις ημας και εξεβαλον αυτον εξω

35 ηκουσεν ο ιησους οτι εξεβαλον αυτον εξω και ευρων αυτον ειπεν αυτω συ πιστευεις εις τον υιον του θεου

36 απεκριθη εκεινος και ειπεν και τις εστιν κυριε ινα πιστευσω εις αυτον

37 ειπεν δε αυτω ο ιησους και εωρακας αυτον και ο λαλων μετα σου εκεινος εστιν

38 ο δε εφη πιστευω κυριε και προσεκυνησεν αυτω

39 και ειπεν ο ιησους εις κριμα εγω εις τον κοσμον τουτον ηλθον ινα οι μη βλεποντες βλεπωσιν και οι βλεποντες τυφλοι γενωνται

40 και ηκουσαν εκ των φαρισαιων ταυτα οι οντες μετ αυτου και ειπον αυτω μη και ημεις τυφλοι εσμεν

41 ειπεν αυτοις ο ιησους ει τυφλοι ητε ουκ αν ειχετε αμαρτιαν νυν δε λεγετε οτι βλεπομεν η ουν αμαρτια υμων μενει

10

1 αμην αμην λεγω υμιν ο μη εισερχομενος δια της θυρας εις την αυλην των προβατων αλλα αναβαινων αλλαχοθεν εκεινος κλεπτης εστιν και ληστης

2 ο δε εισερχομενος δια της θυρας ποιμην εστιν των προβατων

3 τουτω ο θυρωρος ανοιγει και τα προβατα της φωνης αυτου ακουει και τα ιδια προβατα καλει κατ ονομα και εξαγει αυτα

4 και οταν τα ιδια προβατα εκβαλη εμπροσθεν αυτων πορευεται και τα προβατα αυτω ακολουθει οτι οιδασιν την φωνην αυτου

5 αλλοτριω δε ου μη ακολουθησωσιν αλλα φευγονται απ αυτου οτι ουκ οιδασιν των αλλοτριων την φωνην

6 ταυτην την παροιμιαν ειπεν αυτοις ο ιησους εκεινοι δε ουκ εγνωσαν τινα ην α ελαλει αυτοις

7 ειπεν ουν παλιν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν οτι εγω ειμι η θυρα των προβατων

8 παντες οσοι ηλθον κλεπται εισιν και λησται αλλ ουκ ηκουσαν αυτων τα προβατα

9 εγω ειμι η θυρα δι εμου εαν τις εισελθη σωθησεται και εισελευσεται και εξελευσεται και νομην ευρησει

10 ο κλεπτης ουκ ερχεται ει μη ινα κλεψη και θυσι και απολησιν εγω ηλθον ινα ζωην εχωσιν και περισσον εχωσιν

11 εγω ειμι ο ποιμην ο καλος ο ποιμην ο καλος την ψυχην αυτου τιθισιν υπερ των προβατων

12 ο μισθωτος δε και ουκ ων ποιμην ου ουκ εισιν τα προβατα ιδια θεωρει τον λυκον ερχομενον και αφησιν τα προβατα και φευγει και ο λυκος αρπαζει αυτα και σκορπιζει τα προβατα

13 ο δε μισθωτος φευγει οτι μισθωτος εστιν και ου μελει αυτω περι των προβατων

14 εγω ειμι ο ποιμην ο καλος και γνωσκω τα εμα και γνωσκομαι υπο των εμων

15 καθως γνωσκει με ο πατηρ καγω γνωσκω τον πατερα και την ψυχην μου τιθιμι υπερ των προβατων

16 και αλλα προβατα εχω α ουκ εστιν εκ της αυλης ταυτης κακεινα με δει αγαγειν και της

φωνησ μου ακουσουσιν και γενησεται μια ποιμην εις ποιμην

17 δια τουτο ο πατηρ με αγαπα οτι εγω τιθημι την ψυχην μου ινα παλιν λαβω αυτην

18 ουδεις αιρει αυτην απ εμου αλλ εγω τιθημι αυτην απ εμαυτου εξουσιαν εχω θειναι αυτην και εξουσιαν εχω παλιν λαβειν αυτην ταυτην την εντολην ελαβον παρα του πατρος μου

19 σχισμα ουν παλιν γεγενετο εν τοις ιουδαιοις δια τους λογους τουτους

20 ελεγον δε πολλοι εξ αυτων δαιμονιον εχει και μαινεται τι αυτου ακουετε

21 αλλοι ελεγον ταυτα τα ρηματα ουκ εστιν δαιμονιζομενου μη δαιμονιον δυναται τυφλων οφθαλμους ανοιγειν

22 εγενετο δε τα εγκαινια εν ιεροσολυμοις και χειμων ην

23 και περιεπατει ο ιησους εν τω ιερω εν τη στοα σολομωνος

24 εκυκλωσαν ουν αυτον οι ιουδαιοι και ελεγον αυτω εως ποτε την ψυχην ημων αιρεις ει συ ει ο χριστος ειπε ημιν παρρησια

25 απεκριθη αυτοις ο ιησους ειπον υμιν και ου πιστευετε τα εργα α εγω ποιω εν τω ονοματι του πατρος μου ταυτα μαρτυρει περι εμου

26 αλλ υμεις ου πιστευετε ου γαρ εστε εκ των προβατων των εμων καθως ειπον υμιν

27 τα προβατα τα εμα της φωνης μου ακουει καγω γινωσκω αυτα και ακολουθουσιν μοι

28 καγω ζων αιωνιον διδομι αυτοις και ου μη απολωνται εις τον αιωνα και ουχ αρπασει τις αυτα εκ της χειρος μου

29 ο πατηρ μου ος δεδωκεν μοι μειζων παντων εστιν και ουδεις δυναται αρπαζειν εκ της χειρος του πατρος μου

30 εγω και ο πατηρ εν εσμεν

31 εβαστασαν ουν παλιν λιθους οι ιουδαιοι ινα λιθασωσιν αυτον

32 απεκριθη αυτοις ο ιησους πολλα καλα εργα εδειξα υμιν εκ του πατρος μου δια ποιον αυτων εργον λιθαζετε με

33 απεκριθησαν αυτω οι ιουδαιοι λεγοντες περι καλου εργου ου λιθαζομεν σε αλλα περι βλασφημιας και οτι συ ανθρωπος ων ποιεις σεαυτον θεον

34 απεκριθη αυτοις ο ιησους ουκ εστιν γεγραμμενον εν τω νομω υμων εγω ειπα θεοι εστε

35 ει εκεινους ειπεν θεους προσ ους ο λογος του θεου εγενετο και ου δυναται λυθηναι η γραφη

36 ον ο πατηρ ηγιασεν και απεστειλεν εις τον κοσμον υμεις λεγετε οτι βλασφημεις οτι ειπον υιος του θεου ειμι

37 ει ου ποιω τα εργα του πατρος μου μη πιστευετε μοι

38 ει δε ποιω καν εμοι μη πιστευητε τοις εργοις πιστευσατε ινα γνωτε και πιστευσητε οτι εν εμοι ο πατηρ καγω εν αυτω

39 εξητηουν ουν παλιν αυτον πιασαι και εξηλθεν εκ της χειρος αυτων

40 και απηλθεν παλιν περαν του ιορδανου εις τον τοπον οπου ην ιωαννης το πρωτον βαπτιζων και εμεινεν εκει

41 και πολλοι ηλθον προς αυτον και ελεγον οτι ιωαννης μεν σημειον εποιησεν ουδεν παντα δε οσα ειπεν ιωαννης περι τουτου αληθη ην

42 και επιστευσαν πολλοι εκει εις αυτον

11

1 ην δε τις ασθενων λαζαρος απο βηθανιας εκ της κωμης μαριας και μαρθας της αδελφης αυτης

2 ην δε μαρια η αλειψασα τον κυριον μυρω και εκμαζασα τους ποδας αυτου ταις θριξιν αυτης ης ο αδελφος λαζαρος ησθενει

3 απεστειλαν ουν αν αδελφαι προς αυτον λεγουσαι κυριε ιδε ον φιλεις ασθενει

4 ακουσας δε ο ιησους ειπεν αυτη η ασθενεια ουκ εστιν προς θανατον αλλ υπερ της δοξης του θεου ινα δοξασθη ο υιος του θεου δι αυτης

5 ηγαπα δε ο ιησους την μαρθαν και την αδελφην αυτης και τον λαζαρον

6 ως ουν ηκουσεν οτι ασθενει τοτε μεν εμεινεν εν ω ην τοπω δυο ημερας

7 επειτα μετα τουτο λεγει τοις μαθηταις αγωμεν εις την ιουδαιαν παλιν

8 λεγουσιν αυτω οι μαθηται ραββι νυν εξητουν σε λιθασαι οι ιουδαιοι και παλιν υπαγεις εκει

9 απεκριθη ιησους ουχι δωδεκα εισιν ωραι της ημερας εαν τις περιπατη εν τη ημερα ου προσκοπται οτι το φως του κοσμου τουτου βλεπει

10 εαν δε τις περιπατη εν τη νυκτι προσκοπται οτι το φως ουκ εστιν εν αυτω

11 ταυτα ειπεν και μετα τουτο λεγει αυτοις λαζαρος ο φιλος ημων κεκοιμηται αλλα πορευομαι ινα εξυπνισω αυτον

12 ειπον ουν οι μαθηται αυτου κυριε ει κεκοιμηται σωθησεται

13 ειρηκει δε ο ιησους περι του θανατου αυτου εκεινοι δε εδοξαν οτι περι της κοιμησεως του υπνου λεγει

14 τοτε ουν ειπεν αυτοις ο ιησους παρρησια λαζαρος απεθανεν

15 και χαιρω δι υμας ινα πιστευσητε οτι ουκ ημην εκει αλλα αγωμεν προς αυτον

16 ειπεν ουν θωμας ο λεγομενος διδυμος τοις συμμαθηταις αγωμεν και ημεις ινα αποθανωμεν μετ αυτου

17 ελθων ουν ο ιησους ευρεν αυτον τεσσαρας ημερας ηδη εχοντα εν τω μνημειω

18 ην δε η βηθανια εγγυς των ιεροσολυμων ως απο σταδιων δεκαπεντε

19 και πολλοι εκ των ιουδαιων εληλυθεισαν προς τας περι μαρθαν και μαριαν ινα παραμυθησωνται αυτας περι του αδελφου αυτων

20 η ουν μαρθα ως ηκουσεν οτι ιησους ερχεται υπηντησεν αυτω μαρια δε εν τω οικω εκαθεζετο

21 ειπεν ουν μαρθα προς τον ιησουν κυριε ει ης ωδε ο αδελφος μου ουκ αν ετεθνηκει

22 αλλα και νυν οίδα οτι οσα αν αιτηση τον θεον δωσει σοι ο θεος

23 λεγει αυτη ο ιησους αναστησεται ο αδελφος σου

24 λεγει αυτω μαρθα οίδα οτι αναστησεται εν τη εσχατη ημερα

25 εἶπεν αὐτῇ ὁ ἰησοῦς ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ ὁ πιστευὼν εἰς ἐμεὶ καὶ ἀποθάνῃ ζήσεται

26 καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστευὼν εἰς ἐμεὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα πιστεύεις τοῦτο

27 λέγει αὐτῷ ναι κυριε ἐγὼ πεπιστευκα ὅτι σύ εἶ ὁ χριστός ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχομένος

28 καὶ ταῦτα εἰπούσα ἀπῆλθεν καὶ ἐφώνησεν μαριαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λαθρα εἰπούσα ὁ διδάσκαλός παρεστίν καὶ φωνεῖ σε

29 ἐκείνη ὥς ἠκούσεν ἐγείρεται ταχὺ καὶ ἐρχεται πρὸς αὐτὸν

30 οὕτω δὲ ἐληλύθει ὁ ἰησοῦς εἰς τὴν κωμὴν ἀλλ' ἦν ἐν τῷ τοπῷ οὗ ὑπῆντησεν αὐτῷ ἡ μαρθα

31 οἱ οὖν ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθούμενοι αὐτὴν ἰδόντες τὴν μαριαν ὅτι ταχεὺς ἀνέστη καὶ ἐξῆλθεν ἠκολούθησαν αὐτῇ λέγοντες ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ

32 ἡ οὖν μαρία ὥς ἦλθεν οὗ ἦν ὁ ἰησοῦς ἰδούσα αὐτὸν ἐπεσεν αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας λεγούσα αὐτῷ κυριε εἰ ὥς οὐκ ἀν' ἀπεθάνεν μὲν ὁ ἀδελφός

33 ἰησοῦς οὖν ὥς εἶδεν αὐτὴν κλαίουσαν καὶ τοὺς συνελθόντας αὐτῇ ἰουδαίους κλαίοντας ἐνεβρίμῃσατο τῷ πνεύματι καὶ ἐταράξεν ἑαυτὸν

34 καὶ εἶπεν πού τεθίκατε αὐτὸν λεγούσιν αὐτῷ κυριε ἐρχοῦ καὶ ἴδε

35 ἔδακρυσεν ὁ ἰησοῦς

36 ἔλεγον οὖν οἱ ἰουδαῖοι ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτὸν

37 τινες δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον οὐκ ἦδυνάτο οὗτος ὁ ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ τυφλοῦ ποιῆσαι ἵνα καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ

38 ἰησοῦς οὖν πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν ἑαυτῷ ἐρχεται εἰς τὸ μνημεῖον ἦν δὲ σπηλαῖον καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ

39 λέγει ὁ ἰησοῦς ἀράτε τὸν λίθον λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τοῦ τεθνηκότος μαρθα κυριε ἤδη ὅζει τετάρταιος γὰρ ἐστίν

40 λέγει αὐτῇ ὁ ἰησοῦς οὐκ εἶπον σοὶ ὅτι εἰ ἂν πιστεύσῃς ὀφεί τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ

41 ἦραν οὖν τὸν λίθον οὗ ἦν ὁ τεθνηκὼς κείμενος ὁ δὲ ἰησοῦς ἦρεν τοὺς ὀφθαλμούς αὐῷ καὶ εἶπεν πατέρ' εὐχαρίστω σοὶ ὅτι ἤκουσας μου

42 ἐγὼ δὲ ἠδῆν ὅτι πάντες μοῦ ἀκούεις ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιστώτα εἶπον ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι σύ με ἀπέστειλας

43 καὶ ταῦτα εἰπὼν φωνῇ μεγάλῃ ἐκραυγασεν λαζάρε δέφυρ' ἐξῷ

44 καὶ ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκὼς δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειριαῖς καὶ ἡ ὤψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς λύσατε αὐτὸν καὶ ἀφετε ὑπάγειν

45 πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν ἰουδαίων οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν μαριαν καὶ θασάμενοι ἃ ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν

46 τινες δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπῆλθον πρὸς τοὺς φαρισαίους καὶ εἶπον αὐτοῖς ἃ ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς

47 συνήγαγον οὖν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι συνέδριον καὶ ἔλεγον τί ποιοῦμεν ὅτι οὗτος ὁ ἀνθρώπος πολλὰ σημεῖα ποιεῖ

48 εἰ ἂν ἀφώμεν αὐτὸν οὕτως πάντες πιστεύσουσιν εἰς αὐτὸν καὶ ἐλεύσονται οἱ ῥωμαῖοι καὶ ἀρῶσιν ἡμῶν καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος

49 εἰς δὲ τὶς ἐξ αὐτῶν καὶ ἀφ' ὧν ἀρχιερέων τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου εἶπεν αὐτοῖς ὑμεῖς οὐκ οἰδάτε οὐδὲν

50 οὐδὲ διαλογίζεσθε ὅτι συμφερεῖ ἡμῖν ἵνα εἰς ἀνθρώπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀποληται

51 τοῦτο δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ εἶπεν ἀλλὰ ἀρχιερέων τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου προεφῆτευσεν ὅτι ἐμελλεν ἰησοῦς ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἐθνους

52 καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἐθνους μόνον ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα συναγαγῇ εἰς ἐν

53 ἀπ' ἐκείνης οὖν τῆς ἡμέρας συνεβούλευσαντο ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτὸν

54 ἰησοῦς οὖν οὐκετὶ παρρησία περιεπατεῖ ἐν τοῖς ἰουδαίοις ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρημοῦ εἰς ἐφραίμ λεγομένην πολὺν κακεῖ διέτριβεν μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ

55 ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα τῶν ἰουδαίων καὶ ἀνεβήσαν πολλοὶ εἰς ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς χώρας πρὸ τοῦ πάσχα ἵνα ἀγνίσωσιν ἑαυτοὺς

56 ἐζήτουν οὖν τὸν ἰησοῦν καὶ ἔλεγον μετ' ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἐστήκοτες τί δοκεῖ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ ἐλθῇ εἰς τὴν ἐορτὴν

57 δεδώκεισαν δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι ἐντολὴν ἵνα εἰ ἂν τις γνῶ πού ἐστιν μὴνυσις ὡς πιάσωσιν αὐτὸν

12

1 οἱ οὖν ἰησοῦς πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν εἰς βηθανίαν οὗ ἦν λαζάρους ὁ τεθνηκὼς ὃν ἠγείρεν ἐκ νεκρῶν

2 ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δειπνῶν ἐκεῖ καὶ ἡ μαρθα διηκονεῖ ὁ δὲ λαζάρους εἰς τὴν τῶν ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ

3 ἡ οὖν μαρία λαβούσα λίτραν μυροῦ νάρδου πιστικῆς πολυτίμου ῥηλείψεν τοὺς πόδας τοῦ ἰησοῦ καὶ ἐξεμαζεν ταῖς θρίξιν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὁσμῆς τοῦ μυροῦ

4 λέγει οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἰουδᾶς σιμωνὸς ἰσκαριώτης ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι

5 διαὶ τὸ τοῦτο μὲν οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηνάρων καὶ ἐδόθη πτωχοῖς

6 εἶπεν δὲ τοῦτο οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἐμελεν αὐτῷ ἀλλ' ὅτι κλεπτὴς ἦν καὶ τὸ γλωσσοκομῶν εἶχεν καὶ τὰ βάλλομενα ἐβαστάζεν

7 ἔπαιεν οὖν ὁ ἰησοῦς ἀφ' ὧν αὐτῆς εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μὴ τετήρηκεν αὐτό

8 τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν ἐμεὶ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε

9 γινῶν οὖν ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστὶν καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν ἰησοῦν μόνον ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν λαζάρου ἰδῶσιν ὃν ἠγείρεν ἐκ νεκρῶν

10 ἐβούλευσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν λαζάρου ἀποκτείνωσιν

11 ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπήγον τῶν ἰουδαίων καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν ἰησοῦν

12 τῇ ἐπαυρίῳ ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἐορτὴν ἀκουσάντες ὅτι ἐρχεται ἰησοῦς εἰς ἱεροσόλυμα

13 ελαβον τα βαia των φοινικων και εξηλθον εις υπαντησιν αυτω και εκραζον ωσαννα ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου βασιλευς του ισραηλ

14 ευραν δε ο ιησους οναριον εκαθισεν επ αυτο καθως εστιν γεγραμμενον

15 μη φοβος θυγατερ σιων ιδου ο βασιλευς σου ερχεται καθημενος επι πωλον ονου

16 ταυτα δε ουκ εγνωσαν οι μαθηται αυτου το πρωτον αλλ οτε εδοξασθη ιησους τοτε εμνησθησαν οτι ταυτα ην επ αυτω γεγραμμενα και ταυτα εποιησαν αυτω

17 εμαρτυρει ουν ο οχλος ο ων μετ αυτου οτε τον λαζαρον εφωνησεν εκ του μνημειου και ηγειρεν αυτον εκ νεκρων

18 δια τουτο και υπηντησεν αυτω ο οχλος οτι ηκουσεν τουτου αυτον πεποιηκεναι το σημειον

19 οι ουν φαρισαιοι ειπον προς εαυτους θεωρειτε οτι ουκ ωφελειτε ουδεν ιδε ο κοσμος οπισω αυτου απηλθεν

20 ησαν δε τινες ελληνες εκ των αναβαινοντων ινα προσκυνησωσιν εν τη εορτη

21 ουτοι ουν προσηλθον φιλιππω τω απο βηθσαιδα της γαλιλαιας και ηρωτων αυτον λεγοντες κυριε θελομεν τον ιησουν ιδειν

22 ερχεται φιλιππος και λεγει τω ανδρεα και παλιν ανδρεας και φιλιππος λεγουσιν τω ιησου

23 ο δε ιησους απεκρινατο αυτοις λεγων εληλυθεν η ωρα ινα δοξασθη ο υιος του ανθρωπου

24 αμην αμην λεγω υμιν εαν μη ο κοκκος του σιτου πεσων εις την γην αποθανη αυτοσ μονος μενει εαν δε αποθανη πολυν καρπον φερει

25 ο φιλων την ψυχην αυτου απολεσει αυτην και ο μισων την ψυχην αυτου εν τω κοσμω τουτω εις ζωην αιωνιον φυλαξει αυτην

26 εαν εμοι διακονη τις εμοι ακολουθειτω και οπου ειμι εγω εκει και ο διακονος ο εμος εσται και εαν τις εμοι διακονη τιμησει αυτον ο πατηρ

27 νυν η ψυχη μου τεταρακται και τι ειπω πατερ σωσον με εκ της ωρας ταυτης αλλα δια τουτο ηλθον εις την ωραν ταυτην

28 πατερ δοξασον σου το ονομα ηλθεν ουν φωνη εκ του ουρανου και εδοξασα και παλιν δοξασω

29 ο ουν οχλος ο εστωσ και ακουσας ελεγεν βροντην γεγονενα αλλοι ελεγον αγγελος αυτω λελαληκεν

30 απεκριθη ιησους και ειπεν ου δι εμε αυτη η φωνη γεγονεν αλλα δι υμας

31 νυν κρισις εστιν του κοσμου τουτου νυν ο αρχων του κοσμου τουτου εκβληθησεται εξω

32 καγω εαν υψωθω εκ της γης παντας ελκυσω προς εμαυτον

33 τουτο δε ελεγεν σημαινων ποιω θανατω εμελλον αποθνησκειν

34 απεκριθη αυτω ο οχλος ημεις ηκουσαμεν εκ του νομου οτι ο χριστος μενει εις τον αιωνα και πως συ λεγεις δει υψωθηναι τον υιον του ανθρωπου τις εστιν ουτος ο υιος του ανθρωπου

35 ειπεν ουν αυτοις ο ιησους ετι μικρον χρονον το φως μεθ υμων εστιν περιπατειτε εως το φως εχετε ινα μη σκοτια υμας καταλαβη και ο περιπατων εν τη σκοτια ουκ οιδεν που υπαγει

36 εως το φως εχετε πιστευετε εις το φως ινα υιοι φωτος γενησθε ταυτα ελαλησεν ο ιησους και απελθων εκρυβη απ αυτων

37 τοσαυτα δε αυτου σημεια πεποιηκοτος εμπροσθεν αυτων ουκ επιστεουν εις αυτον

38 ινα ο λογος ησαιου του προφητου πληρωθη ον ειπεν κυριε τις επιστευσεν τη ακοη ημων και ο βραχιων κυριου τινι απεκαλυφθη

39 δια τουτο ουκ ηδυναντο πιστευειν οτι παλιν ειπεν ησαιας

40 τετυφλωκεν αυτων τους οφθαλμους και πεπωρωκεν αυτων την καρδιαν ινα μη ιδωσιν τοις οφθαλμοις και νοησωσιν τη καρδια και επιστραφωσιν και ιασωμαι αυτους

41 ταυτα ειπεν ησαιας οτε ειδεν την δοξαν αυτου και ελαλησεν περι αυτου

42 ομως μεντοι και εκ των αρχοντων πολλοι επιστευσαν εις αυτον αλλα δια τους φαρισαιους ουχ ωμολογουν ινα μη αποσυναγωγι γενωνται

43 ηγαπησαν γαρ την δοξαν των ανθρωπων μαλλον ηπερ την δοξαν του θεου

44 ιησους δε εκραξεν και ειπεν ο πιστευων εις εμε ου πιστευει εις εμε αλλ εις τον πεμψαντα με

45 και ο θεωρων εμε θεωρει τον πεμψαντα με

46 εγω φως εις τον κοσμον εληλυθα ινα πας ο πιστευων εις εμε εν τη σκοτια μη μεινη

47 και εαν τις μου ακουση των ρηματων και μη πιστευση εγω ου κρινω αυτον ου γαρ ηλθον ινα κρινω τον κοσμον αλλ ινα σωσω τον κοσμον

48 ο αθετων εμε και μη λαμβανων τα ρηματα μου εχει τον κρινοντα αυτον ο λογος ον ελαλησα εκεινος κρινει αυτον εν τη εσχατη ημερα

49 οτι εγω εξ εμαυτου ουκ ελαλησα αλλ ο πεμψας με πατηρ αυτος μοι εντολην εδωκεν τι ειπω και τι λαλησω

50 και οίδα οτι η εντολη αυτου ζωη αιωνιος εστιν α ουν λαλω εγω καθως ειρηκεν μοι ο πατηρ ουτως λαλω

13

1 προ δε της εορτης του πασχα ειδωσ ο ιησους οτι εληλυθεν αυτου η ωρα ινα μεταβη εκ του κοσμου τουτου προς τον πατερα αγαπησας τους ιδιους τους εν τω κοσμω εις τελος ηγαπησεν αυτους

2 και δειπνον γενομενου του διαβολου ηδη βεβληκοτος εις την καρδιαν ιουδα σημωνος ισκαριωτου ινα αυτον παραδω

3 ειδωσ ο ιησους οτι παντα δεδωκεν αυτω ο πατηρ εις τας χειρας και οτι απο θεου εξηλθεν και προς τον θεον υπαγει

4 γεγирεται εκ του δειπνου και τιθησιν τα ιματια και λαβων λεντιον διεζωσεν εαυτον

5 ειτα βαλλει υδωρ εις τον νιπτηρα και ηρξατο νιπτειν τους ποδας των μαθητων και εκμασσειν τω λεντιω ω ην διεζωσμενος

6 ερχεται ουν προς σημωνα πετρον και λεγει αυτω εκεινος κυριε συ μου νιπτεις τους ποδας

7 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω ο εγω ποιω συ ουκ οιδας αρτι γνωση δε μετα ταυτα

⁸ λέγει αυτω πετρος ου μη νιψησ τους ποδας μου εις τον αιωνα απεκριθη αυτω ο ιησους εαν μη νιψω σε ουκ εχεις μερος μετ εμου

⁹ λέγει αυτω σιμων πετρος κυριε μη τους ποδας μου μονον αλλα και τας χειρας και την κεφαλην

¹⁰ λέγει αυτω ο ιησους ο λελουμενος ου χρειαν εχει η τους ποδας νιψασθαι αλλ εστιν καθαρος ολος και υμεις καθαροι εστε αλλ ουχι παντες

¹¹ ηδει γαρ τον παραδιδοντα αυτον δια τουτο ειπεν ουχι παντες καθαροι εστε

¹² οτε ουν ενιψεν τους ποδας αυτων και ελαβεν τα ιματια αυτου αναπεσων παλιν ειπεν αυτοις γινωσκετε τι πεποιηκα υμιν

¹³ υμεις φωνείτε με ο διδασκαλος και ο κυριος και καλωσ λεγετε εμι γαρ

¹⁴ ει ουν εγω ενιψα υμων τους ποδας ο κυριος και ο διδασκαλος και υμεις οφειλετε αλληλων νιπτειν τους ποδας

¹⁵ υποδειγμα γαρ εδωκα υμιν ινα καθως εγω εποιησα υμιν και υμεις ποιητε

¹⁶ αμην αμην λεγω υμιν ουκ εστιν δουλος μειζων του κυριου αυτου ουδε αποστολος μειζων του πεμφαντος αυτον

¹⁷ ει ταυτα οιδате μακαριοι εστε εαν ποιητε αυτα

¹⁸ ου περι παντων υμων λεγω εγω οίδα ους εξελεξαμην αλλ ινα η γραφη πληρωθη ο τρωγων μετ εμου τον αρτον επηρην επ εμε την πτερναν αυτου

¹⁹ απ αρτι λεγω υμιν προ του γενεσθαι ινα οταν γενηται πιστευσητε οτι εγω εμι

²⁰ αμην αμην λεγω υμιν ο λαμβανων εαν τινα πεμφω εμε λαμβανει ο δε εμε λαμβανων λαμβανει τον πεμφαντα με

²¹ ταυτα ειπων ο ιησους εταραχθη τω πνευματι και εμαρτυρησεν και ειπεν αμην αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με

²² εβλεπον ουν εις αλληλους οι μαθηται απορουμενοι περι τινος λεγει

²³ ην δε ανακειμενος εις των μαθητων αυτου εν τω κολπω του ιησου ον ηγαπα ο ιησους

²⁴ νευει ουν τουτω σιμων πετρος πυθεσθαι τις αν ειη περι ου λεγει

²⁵ επιπεσων δε εκεινος ουτως επι το στηθος του ιησου λεγει αυτω κυριε τις εστιν

²⁶ αποκρινεται ο ιησους εκεινος εστιν ω εγω βαψας το ψωμιον επιδωσω και εμβαψας το ψωμιον διδωσιν ιουδα σιμωνος ισκαριωτη

²⁷ και μετα το ψωμιον τοτε εισηλθεν εις εκεινον ο σατανας λεγει ουν αυτω ο ιησους ο ποιεις ποιησον ταχιον

²⁸ τουτο δε ουδεις εγνω των ανακειμενων προς τι ειπεν αυτω

²⁹ τινες γαρ εδοκουν επι το γλωσσοκομον ειχεν ο ιουδας οτι λεγει αυτω ο ιησους αγορασον ων χρειαν εχομεν εις την εορτην η τοις πτωχοις ινα τι δω

³⁰ λαβων ουν το ψωμιον εκεινος ευθεως εξηλθεν ην δε νυξ

³¹ οτε εξηλθεν λεγει ο ιησους νυν εδοξασθη ο υιος του ανθρωπου και ο θεος εδοξασθη εν αυτω

³² ει ο θεος εδοξασθη εν αυτω και ο θεος δοξασει αυτον εν εαυτω και ευθυσ δοξασει αυτον

³³ τεκνια ετι μικρον μεθ υμων εμι ζητησετε με και καθως ειπον τοις ιουδαιοις οτι οπου υπαγω εγω υμεις ου δυνασθε ελθειν και υμιν λεγω αρτι

³⁴ εντολην καινην διδωμι υμιν ινα αγαπατε αλληλους καθως ηγαπησα υμας ινα και υμεις αγαπατε αλληλους

³⁵ εν τουτω γνωσονται παντες οτι εμοι μαθηται εστε εαν αγαπην εχητε εν αλληλοις

³⁶ λεγει αυτω σιμων πετρος κυριε που υπαγεις απεκριθη αυτω ο ιησους οπου υπαγω ου δυνασαι μοι νυν ακολουθησαι υστερον δε ακολουθησεις μοι

³⁷ λεγει αυτω πετρος κυριε δια τι ου δυναμαι σοι ακολουθησαι αρτι την ψυχην μου υπερ σου θησω

³⁸ απεκριθη αυτω ο ιησους την ψυχην σου υπερ εμου θησεις αμην αμην λεγω σοι ου μη αλεκτωρ φωνηση εως ου απαρνηση με τρις

14

¹ μη ταρασσεσθω υμων η καρδια πιστευετε εις τον θεον και εις εμε πιστευετε

² εν τη οικια του πατρος μου μοναι πολλαι εισιν ει δε μη ειπον αν υμιν πορευομαι ετοιμασαι τοπον υμιν

³ και εαν πορευθω ετοιμασω υμιν τοπον παλιν ερχομαι και παραληψομαι υμας προς εμαυτον ινα οπου εμι εγω και υμεις ητε

⁴ και οπου εγω υπαγω οιδате και την οδον οιδате

⁵ λεγει αυτω θωμας κυριε ουκ οιδαμεν που υπαγεις και πως δυναμεθα την οδον ειδεναι

⁶ λεγει αυτω ο ιησους εγω εμι η οδος και η αληθεια και η ζωη ουδεις ερχεται προς τον πατερα ει μη δι εμου

⁷ ει εγνωκειτε με και τον πατερα μου εγνωκειτε αν και απ αρτι γινωσκετε αυτον και εωρακατε αυτον

⁸ λεγει αυτω φιλιππος κυριε δειξον ημιν τον πατερα και αρκει ημιν

⁹ λεγει αυτω ο ιησους τοσoutον χρονον μεθ υμων εμι και ουκ εγνωκας με φιλιππε ο εωρακωσ εμε εωρακεν τον πατερα και πως συ λεγεις δειξον ημιν τον πατερα

¹⁰ ου πιστευεις οτι εγω εν τω πατρι και ο πατηρ εν εμοι εστιν τα ρηματα α εγω λαλω υμιν απ εμαυτου ου λαλω ο δε πατηρ ο εν εμοι μενων αυτοσ ποιει τα εργα

¹¹ πιστευετε μοι οτι εγω εν τω πατρι και ο πατηρ εν εμοι ει δε μη δια τα εργα αυτα πιστευετε μοι

¹² αμην αμην λεγω υμιν ο πιστευων εις εμε τα εργα α ημιν ποιω κακεινος ποιησει και μειζονα τουτων ποιησει οτι εγω προς τον πατερα μου πορευομαι

¹³ και ο τι αν αιτησητε εν τω ονοματι μου τουτο ποιησω ινα δοξασθη ο πατηρ εν τω υιω

¹⁴ εαν τι αιτησητε με εν τω ονοματι μου εγω ποιησω

¹⁵ εαν αγαπατε με τας εντολας τας εμας τηρησατε

¹⁶ και εγω ερωτησω τον πατερα και αλλον παρακλητον δωσει υμιν ινα μενη μεθ υμων εις τον αιωνα

17 το πνευμα της αληθείας ο ο κόσμος ου δυναται λαβειν οτι ου θεωρει αυτο ουδε γινωσκει αυτο υμεις δε γινωσκετε αυτο οτι παρ υμιν μενει και εν υμιν εσται

18 ουκ αφισω υμας ορφανους ερχομαι προς υμας

19 ετι μικρον και ο κοσμος με ουκετι θεωρει υμεις δε θεωρειτε με οτι εγω ζω και υμεις ζησεσθε

20 εν εκεινη τη ημερα γνωσεσθε υμεις οτι εγω εν τω πατρι μου και υμεις εν εμοι και εγω εν υμιν

21 ο εχων τας εντολας μου και τηρων αυτας εκεινος εστιν ο αγαπων με ο δε αγαπων με αγαπηθησεται υπο του πατρος μου και εγω αγαπησω αυτον και εμφανισω αυτω εμαυτον

22 λεγει αυτω ιουδας ουχ ο ισκαριωτης κυριε και τι γεγονεν οτι ημιν μελλεις εμφανιζειν σεαυτον και ουχι τω κοσμω

23 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω εαν τις αγαπα με τον λογον μου τηρησει και ο πατηρ μου αγαπησει αυτον και προς αυτον ελευσομεθα και μονην παρ αυτω ποιησομεν

24 ο μη αγαπων με τους λογους μου ου τηρει και ο λογος ον ακουετε ουκ εστιν εμος αλλα του πεμφαντος με πατρος

25 ταυτα λελαληκα υμιν παρ υμιν μενων

26 ο δε παρακλητος το πνευμα το αγιον ο πεμψει ο πατηρ εν τω ονοματι μου εκεινος υμας διδαξει παντα και υπομνησει υμας παντα α ειπον υμιν

27 ειρηνην αφιημι υμιν ειρηνην την εμην διδωμι υμιν ου καθως ο κοσμος διδωσιν εγω διδωμι υμιν μη ταρασσεσθω υμων η καρδια μηδε δειλιατω

28 ηκουσατε οτι εγω ειπον υμιν υπαγω και ερχομαι προς υμας ει ηγαπατε με εχαριτε αν οτι ειπον πορευομαι προς τον πατερα οτι ο πατηρ μου μειζων μου εστιν

29 και νυν ειρηκα υμιν πριν γενεσθαι ινα οταν γενηται πιστευσητε

30 ουκετι πολλα λαλησω μεθ υμων ερχεται γαρ ο του κοσμου αρχων εν εμοι ουκ εχει ουδεν

31 αλλ ινα γνω ο κοσμος οτι αγαπω τον πατερα και καθως ενετειλατο μοι ο πατηρ ουτως ποιω εγειρεσθε αγωνμεν εντευθεν

15

1 εγω ειμι η αμπελος η αληθινη και ο πατηρ μου ο γεωργος εστιν

2 παν κλημα εν εμοι μη φερων καρπον αιρει αυτο και παν το καρπον φερων καθαιρει αυτο ινα πλειονα καρπον φερη

3 ηδη υμεις καθαροι εστε δια τον λογον ον λελαληκα υμιν

4 μεινατε εν εμοι καγω εν υμιν καθως το κλημα ου δυναται καρπον φερειν αφ εαυτου εαν μη μεινη εν τη αμπελω ουτως ουδε υμεις εαν μη εν εμοι μεινητε

5 εγω ειμι η αμπελος υμεις τα κληματα ο μενων εν εμοι καγω εν αυτω ουτος φερει καρπον πολυν οτι χωρισ εμου ου δυνασθε ποιειν ουδεν

6 εαν μη τις μεινη εν εμοι εβληθη εξω ως το κλημα και εξηρανθη και συναγουσιν αυτα και εισ το πυρ βαλλουσιν και καιεται

7 εαν μεινητε εν εμοι και τα ρηματα μου εν υμιν μεινη ο εαν θελητε αιτησεσθε και γενησεται υμιν

8 εν τούτω εδοξασθη ο πατηρ μου ινα καρπον πολυν φερητε και γενησεσθε εμοι μαθηται

9 καθως ηγαπησεν με ο πατηρ καγω ηγαπησα υμας μεινατε εν τη αγαπη τη εμη

10 εαν τας εντολας μου τηρησητε μενειτε εν τη αγαπη μου καθως εγω τας εντολας του πατρος μου τητηρηκα και μενω αυτον εν τη αγαπη

11 ταυτα λελαληκα υμιν ινα η χαρα η εμη εν υμιν μεινη και η χαρα υμων πληρωθη

12 αυτη εστιν η εντολη η εμη ινα αγαπατε αλληλους καθως ηγαπησα υμας

13 μειζονα ταυτης αγαπην ουδεις εχει ινα τις την ψυχην αυτου θη υπερ των φιλων αυτου

14 υμεις φιλοι μου εστε εαν ποιητε οσα εγω εντελλομαι υμιν

15 ουκετι υμας λεγω δουλους οτι ο δουλος ουκ οιδεν τι ποιει αυτου ο κυριος υμας δε ειρηκα φιλους οτι παντα α ηκουσα παρα του πατρος μου εγνωρισα υμιν

16 ουχ υμεις με εξελεξασθε αλλ εγω εξελεξαμην υμας και εθηκα υμας ινα υμεις υπαγητε και καρπον φερητε και ο καρπος υμων μενη ινα ο τι αν αιτησητε τον πατερα εν τω ονοματι μου δω υμιν

17 ταυτα εντελλομαι υμιν ινα αγαπατε αλληλους

18 ει ο κοσμος υμας μισει γινωσκετε 1097 V-PAI-2P οτι εμε πρωτον υμων μεμισηκεν

19 ει εκ του κοσμου ητε ο κοσμος αν το ιδιον εφιλει οτι δε εκ του κοσμου ουκ εστε αλλ εγω εξελεξαμην υμας εκ του κοσμου δια τουτο μισει υμας ο κοσμος

20 μνημονευετε του λογου ου εγω ειπον υμιν ουκ εστιν δουλος μειζων του κυριου αυτου ει εμε εδιωξαν και υμας διωξουσιν ει τον λογον μου ετηρησαν και τον υμετερον τηρησουσιν

21 αλλα ταυτα παντα ποιησουσιν υμιν δια το ονομα μου οτι ουκ οιδασιν τον πεμφαντα με

22 ει μη ηλθον και ελαλησα αυτοις αμαρτιαν ουκ ειχον νυν δε προφασιν ουκ εχουσιν περι της αμαρτιας αυτων

23 ο εμε μισων και τον πατερα μου μισει

24 ει τα εργα μη εποιησα εν αυτοις α ουδεις αλλος πεποιηκεν αμαρτιαν ουκ ειχον νυν δε και εωρακασιν και μεμισηκασιν και εμε και τον πατερα μου

25 αλλ ινα πληρωθη ο λογος ο γεγραμμενος εν τω νομω αυτων οτι εμισησαν με δωρεαν

26 οταν δε ελθη ο παρακλητος ον εγω πεμψω υμιν παρα του πατρος το πνευμα της αληθείας ο παρα του πατρος εκπορευεται εκεινος μαρτυρησει περι εμου

27 και υμεις δε μαρτυρειτε οτι απ αρχης μετ εμου εστε

16

1 ταυτα λελαληκα υμιν ινα μη σκανδαλισθητε

2 αποσυναγωγους ποιησουσιν υμας αλλ ερχεται ωρα ινα πας ο αποκτεινας υμας δοξη λατρειαν προσφερειν τω θεω

³ και ταυτα ποιησουσιν οτι ουκ εγνωσαν τον πατερα ουδε εμε

⁴ αλλα ταυτα λελαληκα υμιν ινα οταν ελθη η ωρα μνημονευητε αυτων οτι εγω ειπον υμιν ταυτα δε υμιν εξ αρχης ουκ ειπον οτι μεθ υμων ημην

⁵ νυν δε υπαγω προς τον πεμψαντα με και ουδεις εξ υμων ερωτα με που υπαγεισ

⁶ αλλ οτι ταυτα λελαληκα υμιν η λυπη πεπληρωκεν υμων την καρδιαν

⁷ αλλ εγω την αληθειαν λεγω υμιν συμφερει υμιν ινα εγω απελθω εαν γαρ εγω μη απελθω ο παρακλητος ουκ ελευσεται προς υμας εαν δε πορευθω πεμψω αυτον προς υμας

⁸ και ελθων εκεινος ελεγξει τον κοσμον περι αμαρτιας και περι δικαιοσυνης και περι κρισεως

⁹ περι αμαρτιας μεν οτι ου πιστευουσιν εις εμε

¹⁰ περι δικαιοσυνης δε οτι προς τον πατερα μου υπαγω και ουκετι θεωρειτε με

¹¹ περι δε κρισεως οτι ο αρχων του κοσμου τουτου κεκριται

¹² ετι πολλα εχω λεγειν υμιν αλλ ου δυνασθε βασταζειν αρτι

¹³ οταν δε ελθη εκεινος το πνευμα της αληθειας οδηγησει υμας εις πασαν την αληθειαν ου γαρ λαλησει αφ εαυτου αλλ οσα αν ακουση λαλησει και τα ερχομενα αναγγελει υμιν

¹⁴ εκεινος εμε δοξασει οτι εκ του εμου ληψεται και αναγγελει υμιν

¹⁵ παντα οσα εχει ο πατηρ εμα εστιν δια τουτο ειπον οτι εκ του εμου λαμβανει και αναγγελει υμιν

¹⁶ μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με οτι υπαγω προς τον πατερα

¹⁷ ειπον ουν εκ των μαθητων αυτου προς αλληλους τι εστιν τουτο ο λεγει ημιν μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με και οτι εγω υπαγω προς τον πατερα

¹⁸ ελεγον ουν τουτο τι εστιν ο λεγει το μικρον ουκ οιδαμεν τι λαλει

¹⁹ εγνω ουν ο ιησους οτι ηθελον αυτον ερωταν και ειπεν αυτοις περι τουτου ζητειτε μετ αλληλων οτι ειπον μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με

²⁰ αμην αμην λεγω υμιν οτι κλαυσετε και θρηνησετε υμεις ο δε κοσμος χαρησεται υμεις δε λυπηθησεσθε αλλ η λυπη υμων εις χαραν γενησεται

²¹ η γυνη οταν τικτη λυπην εχει οτι ηλθεν η ωρα αυτης οταν δε γεννηση το παιδιον ουκετι μνημονευει της θλιψεως δια την χαραν οτι εγεννηθη ανθρωπος εις τον κοσμον

²² και υμεις ουν λυπην μεν νυν εχετε παλιν δε οψομαι υμας και χαρησεται υμων η καρδια και την χαραν υμων ουδεις αιρει αφ υμων

²³ και εν εκεινη τη ημερα εμε ουκ ερωτησετε ουδεν αμην αμην λεγω υμιν οτι οσα αν αιτησητε τον πατερα εν τω ονοματι μου δωσει υμιν

²⁴ εως αρτι ουκ ητησατε ουδεν εν τω ονοματι μου αιτειτε και ληψεσθε ινα η χαρα υμων η πεπληρωμενη

²⁵ ταυτα εν παροιμiais λελαληκα υμιν αλλ ερχεται ωρα οτε ουκετι εν παροιμiais λαλησω υμιν αλλα παρησια περι του πατρος αναγγελω υμιν

²⁶ εν εκεινη τη ημερα εν τω ονοματι μου αιτησεσθε και ου λεγω υμιν οτι εγω ερωτησω τον πατερα περι υμων

²⁷ αυτος γαρ ο πατηρ φιλει υμας οτι υμεις εμε πεφιληκατε και πεπιστευκατε οτι εγω παρα του θεου εξηλθον

²⁸ εξηλθον παρα του πατρος και εληλυθα εις τον κοσμον παλιν αφιημι τον κοσμον και πορευομαι προς τον πατερα

²⁹ λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ιδε νυν παρησια λαλεις και παροιμian ουδεμian λεγεις

³⁰ νυν οιδαμεν οτι οιδας παντα και ου χρεian εχεις ινα τις σε ερωτα εν τουτω πιστευομεν οτι απο θεου εξηλθες

³¹ απεκριθη αυτοις ο ιησους αρτι πιστευετε

³² ιδου ερχεται ωρα και νυν εληλυθεν ινα σκορπισθητε εκαστος εις τα ιδια και εμε μονον αφητε και ουκ ειμι μονος οτι ο πατηρ μετ εμου εστιν

³³ ταυτα λελαληκα υμιν ινα εν εμοι ειρηνην εχητε εν τω κοσμω θλιψιν εχετε αλλα θαρσεите εγω νενικηκα τον κοσμον

17

¹ ταυτα ελαλησεν ο ιησους και επηρεν τους οφθαλμους αυτου εις τον ουρανον και ειπεν πατερ εληλυθεν η ωρα δοξασον σου τον υιον ινα και ο υιος σου δοξαση σε

² καθως εδωκας αυτω εξουσιαν πασης σαρκος ινα παν ο δεδωκας αυτω δωσει αυτοις ζων αιωνιον

³ αυτη δε εστιν η αιωνιος ζωη ινα γνωσκωσιν σε τον μονον αληθινον θεον και ον απεστειλας ιησουν χριστον

⁴ εγω σε εδοξασα επι της γης το εργον ετελειωσα ο δεδωκας μοι ινα ποιησω

⁵ και νυν δοξασον με συ πατερ παρα σεαυτω τη δοξη η ειχον προ του τον κοσμον ειναι παρα σοι

⁶ εφανερωσα σου το ονομα τοις ανθρωποις ους δεδωκας μοι εκ του κοσμου σοι ησαν και εμοι αυτους δεδωκας και του λογον σου τετηρηκασιν

⁷ νυν εγνωκαν οτι παντα οσα δεδωκας μοι παρα σου εστιν

⁸ οτι τα ρηματα α δεδωκας μοι δεδωκα αυτοις και αυτοι ελαβον και εγνωσαν αληθως οτι παρα σου εξηλθον και επιστευσαν οτι συ με απεστειλας

⁹ εγω περι αυτων ερωτω ου περι του κοσμου ερωτω αλλα περι ων δεδωκας μοι οτι σοι εστιν

¹⁰ και τα εμα παντα σα εστιν και τα σα εμα και δεδοξασμαι εν αυτοις

¹¹ και ουκετι ειμι εν τω κοσμω και ουτοι εν τω κοσμω εισιν και εγω προς σε ερχομαι πατερ αγιε τηρησον αυτους εν τω ονοματι σου ω δεδωκας μοι ινα ωσιν εν καθως ημεις

¹² οτε ημην μετ αυτων εν τω κοσμω εγω ετηρουν αυτους εν τω ονοματι σου ους δεδωκας μοι εφυλαξα και ουδεις εξ αυτων απωλετο ει μη ο υιος της απωλειας ινα η γραφη πληρωθη

¹³ νυν δε προς σε ερχομαι και ταυτα λαλω εν τω κοσμω ινα εχωσιν την χαραν την εμην πεπληρωμενην εν αυτοις

14 εγω δεδωκα αυτοις τον λογον σου και ο κοσμος εμισησεν αυτους οτι ουκ εισιν εκ του κοσμου καθως εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου

15 ουκ ερωτω ινα αρησ αυτους εκ του κοσμου αλλ ινα τηρησιν αυτους εκ του πονηρου

16 εκ του κοσμου ουκ εισιν καθως εγω εκ του κοσμου ουκ ειμι

17 αγιασον αυτους εν τη αληθεια σου ο λογος ο σος αληθεια εστιν

18 καθως εμε απεστειλας εις τον κοσμον καγω απεστειλα αυτους εις τον κοσμον

19 και υπερ αυτων εγω αγιαζω εμαυτον ινα και αυτοι ωσιν ηγιασμενοι εν αληθεια

20 ου περι τούτων δε ερωτω μονον αλλα και περι των πιστευοντων δια του λογου αυτων εις εμε

21 ινα παντες εν ωσιν καθως συ πατερ εν εμοι καγω εν σοι ινα και αυτοι εν ημιν εν ωσιν ινα ο κοσμος πιστευση οτι συ με απεστειλας

22 και εγω την δοξαν ην δεδωκας μοι δεδωκα αυτοις ινα ωσιν εν καθως ημεις εν εσμεν

23 εγω εν αυτοις και συ εν εμοι ινα ωσιν τετελειωμενοι εις εν ινα γινωσκη ο κοσμος οτι συ με απεστειλας και ηγαπησας αυτους καθως εμε ηγαπησας

24 πατερ ους δεδωκας μοι θελω ινα οπου ειμι εγω κακεινι ωσιν μετ εμου ινα θεωρωσιν την δοξαν την εμην ην εδωκας μοι οτι ηγαπησας με προ καταβολης κοσμου

25 πατερ δικαιε και ο κοσμος σε ουκ εγνω εγω δε σε εγνων και ουτοι εγνωσαν οτι συ με απεστειλας

26 και εγνωρισα αυτοις το ονομα σου και γνωρισω ινα η αγαπη ην ηγαπησας με εν αυτοις η καγω εν αυτοις

18

1 ταυτα ειπων ο ιησους εξηλθεν συν τοις μαθηταις αυτου περαν του χειμαρρου των κεδρων οπου ην κηπος εις ον εισηλθεν αυτος και οι μαθηται αυτου

2 ηδει δε και ιουδας ο παραδιδους αυτον τον τοπον οτι πολλακις συνηχη ο ιησους εκει μετα των μαθητων αυτου

3 ο ουν ιουδας λαβων την σπειραν και εκ των αρχιερων και φαρισαιων υπηρετας ερχεται εκει μετα φανων και λαμπαδων και οπλων

4 ιησους ουν ειδως παντα τα ερχομενα επ αυτον εξελθων ειπεν αυτοις τινα ζητειτε

5 απεκριθησαν αυτω ιησουν τον ναζωραιον λεγει αυτοις ο ιησους εγω ειμι ειστηκει δε και ιουδας ο παραδιδους αυτον μετ αυτων

6 ως ουν ειπεν αυτοις οτι εγω ειμι απηλθον εις τα οπισω και επεσον χαμαι

7 παλιν ουν αυτους επηρωτησεν τινα ζητειτε οι δε ειπον ιησουν τον ναζωραιον

8 απεκριθη ιησους ειπον υμιν οτι εγω ειμι ει ουν εμε ζητειτε αφετε τούτους υπαγειν

9 ινα πληρωθη ο λογος ον ειπεν οτι ους δεδωκας μοι ουκ απωλεσα εξ αυτων ουδενα

10 σιμων ουν πετρος εχων μαχαिरαν ειλκυσεν αυτην και επαισεν τον του αρχιερεως δουλον και απεκοψεν αυτου το ωτιον το δεξιον ην δε ονομα τω δουλω μαλχος

11 ειπεν ουν ο ιησους τω πετρω βαλε την μαχαिरαν εις την θηκην το ποτηριον ο δεδωκεν μοι ο πατηρ ου μη πιω αυτο

12 η ουν σπειρα και ο χιλιαρχος και οι υπηρεται των ιουδαιων συνελαβον τον ιησουν και εδησαν αυτον

13 και απηγαγον αυτον προς ανναν πρωτον ην γαρ πενθερος του καιαφα ος ην αρχιερευσ του ενιαυτου εκεινου

14 ην δε καιαφας ο συμβουλευσας τοις ιουδαιοις οτι συμφερει ενα ανθρωπον απολεσθαι υπερ του λαου

15 ηκολουθει δε τω ιησουν σιμων πετρος και ο αλλος μαθητης ο δε μαθητης εκεινος ην γνωστος τω αρχιερει και συνεισηλθεν τω ιησουν εις την αυλην του αρχιερεως

16 ο δε πετρος ειστηκει προς τη θυρα εξω εξηλθεν ουν ο μαθητης ο αλλος ος ην γνωστος τω αρχιερει και ειπεν τη θυρωρω και εισηγαγεν τον πετρον

17 λεγει ουν η παιδισκη η θυρωρος τω πετρω μη και συ εκ των μαθητων ει του ανθρωπου τούτου λεγει εκεινος ουκ ειμι

18 ειστηκεισαν δε οι δουλοι και οι υπηρεται ανθρακιαν πεποικηκοτες οτι ψυχος ην και εθερμαινοντο ην δε μετ αυτων ο πετρος εστως και θερμαινομενος

19 ο ουν αρχιερευσ ηρωτησεν τον ιησουν περι των μαθητων αυτου και περι της διδαχης αυτου

20 απεκριθη αυτω ο ιησους εγω παρησια ελαλησα τω κοσμω εγω παντοτε εδιδαξα εν συναγωγη και εν τω ιερω οπου παντοτε οι ιουδαιοι συνερχονται και εν κρυπτω ελαλησα ουδεν

21 τι με επερωτας επερωτησεν τους ακηκοотας τι ελαλησα αυτοις ιδε ουτοι οιδασιν α ειπον εγω

22 ταυτα δε αυτου ειποντος εις των υπηρετων παρεστηκως εδωκεν ραπισμα τω ιησουν ειπων ουτως αποκρινη τω αρχιερει

23 απεκριθη αυτω ο ιησους ει κακως ελαλησα μαρτυρησον περι του κακου ει δε καλως τι με δερεις

24 απεστειλεν αυτον ο αννας δεδεμενον προς καιαφαν τον αρχιερεα

25 ην δε σιμων πετρος εστως και θερμαινομενος ειπον ουν αυτω μη και συ εκ των μαθητων αυτου ει ηρνησατο ουν εκεινος και ειπεν ουκ ειμι

26 λεγει εις εκ των δουλων του αρχιερεως συγγενης ων ου απεκοψεν πετρος το ωτιον ουκ εγω σε ειδον εν τω κηρω μετ αυτου

27 παλιν ουν ηρνησατο ο πετρος και ευθεωσ αλεκτωρ εφωνησεν

28 αγουσιν ουν τον ιησουν απο του καιαφα εις το πραιτωριον ην δε πρωι και αυτοι ουκ εισηλθον εις το πραιτωριον ινα μη μιανθωσιν αλλ ινα φαγωσιν το πασχα

29 εξηλθεν ουν ο πιλατος προς αυτους και ειπεν τινα κατηγοριαν φερετε κατα του ανθρωπου τούτου

30 απεκριθησαν και ειπον αυτω ει μη ην ουτος κακοποιος ουκ αν σοι παρεδωκαμεν αυτον

31 ειπεν ουν αυτοις ο πιλατος λαβετε αυτον υμεις και κατα τον νομον υμων κρινατε αυτον

ειπον ουν αυτω οι ιουδαιοι ημιν ουκ εξεστιν αποκτειναι ουδενα

³² ινα ο λογος του ιησου πληρωθη ον ειπεν σημαινων ποιω θανατω εμελλεν αποθνησκειν

³³ εισηλθεν ουν εις το πραιτωριον παλιν ο πιλατος και εφωνησεν τον ιησουν και ειπεν αυτω συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων

³⁴ απεκριθη αυτω ο ιησους αφ εαυτου συ τουτο λεγεις η αλλοι σοι ειπον περι εμου

³⁵ απεκριθη ο πιλατος μητι εγω ιουδαιος ειμι το εθνος το συν και οι αρχιερεις παρεδωκαν σε εμοι τι ποιησας

³⁶ απεκριθη ιησους η βασιλεια η εμη ουκ εστιν εκ του κοσμου τουτου ει εκ του κοσμου τουτου ην η βασιλεια η εμη οι υπηρεται αν οι εμοι ηγωνιζοντο ινα μη παραδοθω τοις ιουδαιοις νυν δε η βασιλεια η εμη ουκ εστιν εντευθεν

³⁷ ειπεν ουν αυτω ο πιλατος ουκουν βασιλευς ει συ απεκριθη ιησους συ λεγεις οτι βασιλευς ειμι εγω εγω εις τουτο γεγεννημαι και εις τουτο εληλυθα εις τον κοσμον ινα μαρτυρησω τη αληθεια πας ο ων εκ της αληθειας ακουει μου της φωνης

³⁸ λεγει αυτω ο πιλατος τι εστιν αληθεια και τουτο ειπων παλιν εξηλθεν προς τους ιουδαιους και λεγει αυτοις εγω ουδεμιαν αιτιαν ευρισκω εν αυτω

³⁹ εστιν δε συνηθεια υμιν ινα ενα υμιν απολυσω εν τω πασχα βουλευσθε ουν υμιν απολυσω τον βασιλεα των ιουδαιων

⁴⁰ εκραυγασαν ουν παλιν παντες λεγοντες μη τουτον αλλα τον βααραββαν ην δε ο βααραββας ληστης

19

¹ τοτε ουν ελαβεν ο πιλατος τον ιησουν και εμαστιγωσεν

² και οι στρατιωται πλεξαντες στεφανον εξ ακανθων επεθηκαν αυτον τη κεφαλη και ιματιον πορφυρου περιεβαλον αυτον

³ και ελεγον χαιρε ο βασιλευς των ιουδαιων και εδιδουν αυτω ραπισματα

⁴ εξηλθεν ουν παλιν εξω ο πιλατος και λεγει αυτοις ιδε αγω υμιν αυτον εξω ινα γνωτε οτι εν αυτω ουδεμιαν αιτιαν ευρισκω

⁵ εξηλθεν ουν ο ιησους εξω φορων τον ακανθινον στεφανον και το πορφυρου ιματιον και λεγει αυτοις ιδε ο ανθρωπος

⁶ οτε ουν ειδον αυτον οι αρχιερεις και οι υπηρεται εκραυγασαν λεγοντες σταυρωσον σταυρωσον αυτον λεγει αυτοις ο πιλατος λαβετε αυτον υμεις και σταυρωσατε εγω γαρ ουχ ευρισκω εν αυτω αιτιαν

⁷ απεκριθησαν αυτω οι ιουδαιοι ημεις νομον εχομεν και κατα τον νομον ημων οφειλει αποθανειν οτι εαυτον υιον θεου εποιησεν

⁸ οτε ουν ηκουσεν ο πιλατος τουτον τον λογον μαλλον εφοβηθη

⁹ και εισηλθεν εις το πραιτωριον παλιν και λεγει τω ιησου ποθεν ει συ ο δε ιησους αποκρισιν ουκ εδωκεν αυτω

¹⁰ λεγει ουν αυτω ο πιλατος εμοι ου λαλεις ουκ οιδας οτι εξουσιαν εχω σταυρωσαι σε και εξουσιαν εχω απολυσαι σε

¹¹ απεκριθη ιησους ουκ ειχεσ εξουσιαν ουδεμιαν κατ εμου ει μη ην σοι δεδομενον ανωθεν δια τουτο ο παραδιδους με σοι μειζονα αμαρτιαν εχει

¹² εκ τουτου εξηκει ο πιλατος απολυσαι αυτον οι δε ιουδαιοι εκραζον λεγοντες εαν τουτον απολυσησ ουκ ει φιλος του καισαρος πας ο βασιλεα εαυτον ποιων αντιλεγει τω καισαρι

¹³ ο ουν πιλατος ακουσας τουτον τον λογον ηγαγεν εξω τον ιησουν και εκαθισεν επι του βηματος εις τοπον λεγομενον λιθοστρωτον εβραιστι δε γαββαθα

¹⁴ ην δε παρασκευη του πασχα ωρα δε ωσει εκτη και λεγει τοις ιουδαιοις ιδε ο βασιλευς υμων

¹⁵ οι δε εκραυγασαν αρων αρων σταυρωσον αυτον λεγει αυτοις ο πιλατος τον βασιλεα υμων σταυρωσω απεκριθησαν οι αρχιερεις ουκ εχομεν βασιλεα ει μη καισαρα

¹⁶ τοτε ουν παρεδωκεν αυτον αυτοις ινα σταυρωθη παρελαβον δε τον ιησουν και ηγαγον

¹⁷ και βασταζων τον σταυρον αυτου εξηλθεν εις τοπον λεγομενον κρανιου τοπον ος λεγεται εβραιστι γολγοθα

¹⁸ οπου αυτον εσταυρωσαν και μετ αυτου αλλους δυο εντευθεν και εντευθεν μεσον δε τον ιησουν

¹⁹ εγραψεν δε και τιτλον ο πιλατος και εθηκεν επι του σταυρου ην δε γεγραμμενον ιησους ο ναζωραιος ο βασιλευς των ιουδαιων

²⁰ τουτον ουν τον τιτλον πολλοι ανεγνωσαν των ιουδαιων οτι εγγυσ ην ο τοπος της πολεως οπου εσταυρωθη ο ιησους και ην γεγραμμενον εβραιστι ελληνιστι ρωμαιστι

²¹ ελεγον ουν τω πιλατω οι αρχιερεις των ιουδαιων μη γραφε ο βασιλευς των ιουδαιων αλλ οτι εκεινος ειπεν βασιλευς ειμι των ιουδαιων

²² απεκριθη ο πιλατος ο γεγραφα γεγραφα

²³ οι ουν στρατιωται οτε εσταυρωσαν τον ιησουν ελαβον τα ιματια αυτου και εποιησαν τεσσαρα μερη εκαστω στρατιωτη μερος και τον χιτωνα ην δε ο χιτων αραφος εκ των ανωθεν υφαντος δι ολου

²⁴ ειπον ουν προς αλληλους μη σχισωμεν αυτον αλλα λαχωμεν περι αυτου τινος εσται ινα η γραφη πληρωθη η λεγουσα διεμερισαντο τα ιματια μου εαυτοις και επι τον ιματισμον μου εβαλον κληρον οι μεν ουν στρατιωται ταυτα εποιησαν

²⁵ εισηκεισαν δε παρα τω σταυρω του ιησου η μητηρ αυτου και η αδελφη της μητρος αυτου μαρια η του κλωπα και μαρια η μαγδαληνη

²⁶ ιησους ουν ιδων την μητερα και τον μαθητην παρεστωτα ον ηγαπα λεγει τη μητρι αυτου γυναι ιδου ο υιος σου

²⁷ ειτα λεγει τω μαθητι ιδου η μητηρ σου και απ εκεινης της ωρας ελαβεν ο μαθητης αυτην εις τα ιδια

²⁸ μετα τουτο ιδων ο ιησους οτι παντα ηδη τετελεστα ινα τελειωθη η γραφη λεγει διψω

²⁹ σκευος ουν εκειτο οξους μεστον οι δε πλησαντες σπογγον οξους και υσσωπω περιθεντες προσηνεγκαν αυτου τω στοματι

³⁰ οτε ουν ελαβεν το οξος ο ιησους ειπεν τετελεσται και κλινας την κεφαλην παρεδωκεν το πνευμα

³¹ οι ουν ιουδαιοι ινα μη μεινη επι του σταυρου τα σωματα εν τω σαββατω επει παρασκευη ην ην γαρ μεγαλη η ημερα εκεινου του σαββατου ηρωτησαν τον πιλατον ινα κατεαγωσιν αυτων τα σκελη κα αρθωσιν

³² ηλθον ουν οι στρατιωται και του μεν πρωτου καταξαν τα σκελη και του αλλου του συσταυρωθεντος αυτω

³³ επι δε τον ιησουν ελθοντες ως ειδον αυτον ηδη τεθνηκοτα ου κατεαξαν αυτου τα σκελη

³⁴ αλλ εις των στρατιωτων λογχη αυτου την πλευραν ενυξεν και ευθεως εξηλθεν αιμα και υδωρ

³⁵ και ο εωρακως μεμαρτυρηκεν και αληθινή εστιν αυτου η μαρτυρια κακεινος οιδεν οτι αληθη λεγει ινα υμεις πιστευσητε

³⁶ εγενετο γαρ ταυτα ινα η γραφη πληρωθη οσπουν ου συντριβησεται απ αυτου

³⁷ και παλιν ετερα γραφη λεγει οψονται εις ον εξεκεντησαν

³⁸ μετα ταυτα ηρωτησεν τον πιλατον ιωσηφ ο απο αριμαθαιας ων μαθητης του ιησου κεκρυμμενος δε δια τον φοβον των ιουδαιων ινα αρη το σωμα του ιησου και επετρεψεν ο πιλατος ηλθεν ουν και ηρεν το σωμα του ιησου

³⁹ ηλθεν δε και νικοδημος ο ελθων προς τον ιησουν νυκτος το πρωτον φερων μιγμα σμυρνης και αλοης ως λιτρας εκατον

⁴⁰ ελαβον ουν το σωμα του ιησου και εδησαν αυτο εν οθονιοις μετα των αρωματων καθως εθος εστιν τοις ιουδαιοις ενταφιαζειν

⁴¹ ην δε εν τω τοπω οπου εσταυρωθη κηπος και εν τω κηπω μνημειον καινον εν ω ουδεπω ουδεις ετεθη

⁴² εκει ουν δια την παρασκευην των ιουδαιων οτι εγγυσ ην το μνημειον εθηκαν τον ιησουν

20

¹ τη δε μια των σαββατων μαρια η μαγδαληνη ερχεται πρωι σκοτιας ετι ουσης εις το μνημειον και βλεπει τον λιθον ηρμενον εκ του μνημειου

² τρεχει ουν και ερχεται προς σιμωνα πετρον και προς τον αλλον μαθητην ον εφίλει ο ιησους και λεγει αυτοις ησαν τον κυριον εκ του μνημειου και ουκ οίδαμεν που εθηκαν αυτον

³ εξηλθεν ουν ο πετρος και ο αλλος μαθητης και ηρχοντο εις το μνημειον

⁴ ετρεχον δε οι δυο ομοι και ο αλλος μαθητης προεδραμεν ταχιον του πετρου και ηλθεν πρωτος εις το μνημειον

⁵ και παρακυψας βλεπει κειμενα τα οθονια ου μεντοι εισηλθεν

⁶ ερχεται ουν σιμων πετρος ακολουθων αυτω και εισηλθεν εις το μνημειον και θεωρει τα οθονια κειμενα

⁷ και το σουδαριον ο ην επι της κεφαλης αυτου ου μετα των οθονιων κειμενον αλλα χωρισ εντετυλιγμενον εις ενα τοπον

⁸ τοτε ουν εισηλθεν και ο αλλος μαθητης ο ελθων πρωτος εις το μνημειον και ειδεν και επιστευσεν

⁹ ουδεπω γαρ ηδεισαν την γραφην οτι δει αυτον εκ νεκρων αναστηναι

¹⁰ απηλθον ουν παλιν προς εαυτους οι μαθηται

¹¹ μαρια δε ειστηκε προς το μνημειον κλαιουσα εξω ως ουν εκλαιεν παρεκυψεν εις το μνημειον

¹² και θεωρει δυο αγγελους εν λευκοις καθεζομενους ενα προς τη κεφαλη και ενα προς τοις ποσιν οπου εκειτο το σωμα του ιησου

¹³ και λεγουσιν αυτη εκεινοι γυναι τι κλαιεις λεγει αυτοις οτι ηραν τον κυριον μου και ουκ οίδα που εθηκαν αυτον

¹⁴ και ταυτα ειπουσα εστραφη εις τα οπισω και θεωρει τον ιησουν εστωτα και ουκ ηδει οτι ιησους εστιν

¹⁵ λεγει αυτη ο ιησους γυναι τι κλαιεις τινα ζητεις εκεινη δοκουσα οτι ο κηπουρος εστιν λεγει αυτω κυριε ει συ εβαστασας αυτον ειπε μοι που εθηκας αυτον καγω αυτον αρω

¹⁶ λεγει αυτη ο ιησους μαρια στραφεισα εκεινη λεγει αυτω ραββουνι ο λεγεται διδασκαλε

¹⁷ λεγει αυτη ο ιησους μη μου απτω ουπω γαρ αναβεβηκα προς τον πατερα μου πορευου δε προς τους αδελφους μου και ειπε αυτοις αναβαινω προς τον πατερα μου και πατερα υμων και θεον μου και θεον υμων

¹⁸ ερχεται μαρια η μαγδαληνη απαγγελλουσα τοις μαθηταις οτι εωρακεν τον κυριον και ταυτα ειπεν αυτη

¹⁹ ουσης ουν οψιας τη ημερα εκεινη τη μια των σαββατων και των θυρων κεκλεισμενων οπου ησαν οι μαθηται συνηγμενοι δια τον φοβον των ιουδαιων ηλθεν ο ιησους και εστη εις το μεσον και λεγει αυτοις ειρηνη υμιν

²⁰ και τουτο ειπων εδειξεν αυτοις τας χειρας και την πλευραν αυτου εχαρησαν ουν οι μαθηται ιδοντες τον κυριον

²¹ ειπεν ουν αυτοις ο ιησους παλιν ειρηνη υμιν καθως απεσταλκεν με ο πατηρ καγω πεμπω υμας

²² και τουτο ειπων ενεφυσησεν και λεγει αυτοις λαβετε πνευμα αγιον

²³ αν τινων αφητε τας αμαρτιας αφιενται αυτοις αν τινων κρατητε κεκρατηνται

²⁴ θωμας δε εις εκ των δωδεκα ο λεγομενος διδυμος ουκ ην μετ αυτων οτε ηλθεν ο ιησους

²⁵ ελεγον ουν αυτω οι αλλοι μαθηται εωρακαμεν τον κυριον ο δε ειπεν αυτοις εαν μη ιδω εν ταις χερσιν αυτου τον τυπον των ηλων και βαλω τον δακτυλον μου εις τον τυπον των ηλων και βαλω την χειρα μου εις την πλευραν αυτου ου μη πιστευσω

²⁶ και μεθ ημερας οκτω παλιν ησαν εσω οι μαθηται αυτου και θωμας μετ αυτων ερχεται ο ιησους των θυρων κεκλεισμενων και εστη εις το μεσον και ειπεν ειρηνη υμιν

²⁷ ειτα λεγει τω θωμα φερε τον δακτυλον σου ωδε και ιδε τας χειρας μου και φερε την χειρα σου

και βαλε εις την πλευραν μου και μη γινου απιστος αλλα πιστος

²⁸ και απεκριθη θωμας και ειπεν αυτω ο κυριος μου και ο θεος μου

²⁹ λεγει αυτω ο ιησους οτι εωρακας με πεπιστευκας μακαριοι οι μη ιδοντες και πιστευσαντες

³⁰ πολλα μεν ουν και αλλα σημεια εποιησεν ο ιησους ενωπιον των μαθητων αυτου α ουκ εστιν γεγραμμενα εν τω βιβλιω τουτω

³¹ ταυτα δε γεγραπται ινα πιστευσητε οτι ιησους εστιν ο χριστος ο υιος του θεου και ινα πιστευοντες ζωην εχητε εν τω ονοματι αυτου

21

¹ μετα ταυτα εφανερωσεν εαυτον παλιν ο ιησους τοις μαθηταις επι της θαλασσης της τιβεριαδος εφανερωσεν δε ουτως

² ησαν ομου σιμων πετρος και θωμας ο λεγομενος διδυμος και ναθαναηλ ο απο κανα της γαλιλαιας και οι του ζεβεδαίου και αλλοι εκ των μαθητων αυτου δυο

³ λεγει αυτοις σιμων πετρος υπαγω αλιευειν λεγουσιν αυτω ερχομεθα και ημεις ουν σοι εξηλθον και ενεβησαν εις το πλοιον ευθυς και εν εκεινη τη νυκτι επιασαν ουδεν

⁴ πρωιας δε ηδη γενομενης εστι η ιησους εις τον αιγιαλον ον μεντοι ηδειςαν οι μαθηται οτι ιησους εστιν

⁵ λεγει ουν αυτοις ο ιησους παιδια μη τι προσφαγιον εχετε απεκριθησαν αυτω ου

⁶ ο δε ειπεν αυτοις βαλετε εις τα δεξια μερη του πλοιου το δικτυον και ευρησετε εβαλον ουν και ουκετι αυτο ελκυσαι ισχυσαν απο του πληθους των ιχθυων

⁷ λεγει ουν ο μαθητης εκεινος ον ηγαπα ο ιησους τω πετρω ο κυριος εστιν σιμων ουν πετρος ακουσας οτι ο κυριος εστιν τον επενδυτην διεζωσαστο ην γαρ γυμνος και εβαλεν εαυτον εις την θαλασσαν

⁸ οι δε αλλοι μαθηται τω πλοιαριω ηλθον ου γαρ ησαν μακραν απο της γης αλλ ως απο πηχων διακοσιων συροντες το δικτυον των ιχθυων

⁹ ως ουν απεβησαν εις την γην βλεπουσιν ανθρακιαν κειμενην και οψαριον επικειμενον και αρτον

¹⁰ λεγει αυτοις ο ιησους ενεγκατε απο των οψαριων ων επιασατε νυν

¹¹ ανεβη σιμων πετρος και ειλκυσεν το δικτυον επι της γης μεστον ιχθυων μεγαλων εκατον πεντηκοντα τριων και τοσούτων οντων ουκ εσχισθη το δικτυον

¹² λεγει αυτοις ο ιησους δευτε αριστησατε ουδεις δε ετολμα των μαθητων εξετασαι αυτον συ τις ει ειδοτες οτι ο κυριος εστιν

¹³ ερχεται ουν ο ιησους και λαμβανει τον αρτον και διδωσιν αυτοις και το οψαριον ομοιως

¹⁴ τουτο ηδη τριτον εφανερωθη ο ιησους τοις μαθηταις αυτου εγερθεις εκ νεκρων

¹⁵ οτε ουν ηριστησαν λεγει τω σιμωνι πετρω ο ιησους σιμων ιωνα αγαπας με πλεον τουτων

3778 D-GPM λεγει αυτω ναι κυριε συ οιδας οτι φιλω σε λεγει αυτω βοσκε τα αρνια μου

¹⁶ λεγει αυτω παλιν δευτερον σιμων ιωνα αγαπας με λεγει αυτω ναι κυριε συ οιδας οτι φιλω σε λεγει αυτω ποιμαινε τα προβατα μου

¹⁷ λεγει αυτω το τριτον σιμων ιωνα φιλεις με ελυπηθη ο πετρος οτι ειπεν αυτω το τριτον φιλεις με και ειπεν αυτω κυριε συ παντα οιδας συ γινωσκεις οτι φιλω σε λεγει αυτω ο ιησους βοσκε τα προβατα μου

¹⁸ αμην αμην λεγω σοι οτε ης νεωτερος εξωννυες σεαυτον και περιεπατεις οπου ηθελες οταν δε γηρασης εκτενεις τας χειρας σου και αλλος σε ζωσει και οισει οπου ου θελεις

¹⁹ τουτο δε ειπεν σημαινων ποιω θανατω δοξασει τον θεον και τουτο ειπων λεγει αυτω ακολουθει μοι

²⁰ επιστραφεις δε ο πετρος βλεπει τον μαθητην ον ηγαπα ο ιησους ακολουθουντα ος και ανεπεσεν εν τω δειπνω επι το στηθος αυτου και ειπεν κυριε τις εστιν ο παραδιδους σε

²¹ τουτον ιδων ο πετρος λεγει τω ιησου κυριε ουτος δε τι

²² λεγει αυτω ο ιησους εαν αυτον θελω μενειν εως ερχομαι τι προσ σε συ ακολουθει μοι

²³ εξηλθεν ουν ο λογος ουτος εις τους αδελφους οτι ο μαθητης εκεινος ουκ αποθνησκει και ουκ ειπεν αυτω ο ιησους οτι ουκ αποθνησκει αλλ εαν αυτον θελω μενειν εως ερχομαι τι προσ σε

²⁴ ουτος εστιν ο μαθητης ο μαρτυρων περι τουτων και γραψας ταυτα και οίδαμεν οτι αληθης εστιν η μαρτυρια αυτου

²⁵ εστιν δε και αλλα πολλα οσα εποιησεν ο ιησους ατινα εαν γραφηται καθ εν ουδε αυτον οιμαι τον κοσμον χωρησαι τα γραφομενα βιβλια αμην

ΠΡΑΞΕΙΣ

¹ τον μεν πρωτον λογον εποιησαμην περι παντων ω θεοφιλε ων ηρξατο ο ιησους ποιειν τε και διδασκειν

² αχρι ης ημερας εντειλαμενος τοις αποστολοις δια πνευματος αγιου ους εξελεξατο ανεληφθη

³ οισ και παρεστησεν εαυτον ζωντα μετα το παθειν αυτον εν πολλοις τεκμηριοις δι ημερων τεσσαρακοντα οπτανομενος αυτοις και λεγων τα περι της βασιλειας του θεου

⁴ και συναλιζομενος παρηγγειλεν αυτοις απο ιερουσολυμων μη χωριζεσθαι αλλα περιμενειν την επαγγελιαν του πατρος ην ηκουσατε μου

⁵ οτι ιωαννης μεν εβαπτισεν υδατι υμεις δε βαπτισθησεσθε εν πνευματι αγιω ου μετα πολλας ταυτας ημερας

⁶ οι μεν ουν συνελθοντες επηρωτων αυτον λεγοντες κυριε ει εν τω χρονω τουτω αποκαθιστανεις την βασιλειαν τω ισραηλ

⁷ ειπεν δε προς αυτοους ουχ υμων εστιν γυνωαι χρονους η καιρους ους ο πατηρ εθετο εν τη ιδια εξουσια

⁸ αλλα ληψεσθε δυναμιν επελθοντος του αγιου πνευματος εφ υμας και εσεσθε μοι μαρτυρες εν τε ιερουσαλημ και εν παση τη ιουδαια και σαμαρεια και εως εσχατου της γης

⁹ και ταυτα ειπων βλεποντων αυτων επηρθη και νεφελη υπελαβεν αυτον απο των οφθαλμων αυτων

¹⁰ και ως ατενιζοντες ησαν εις τον ουρανον πορευομενου αυτου και ιδου ανδρες δυο παρεισθηκεισαν αυτοις εν εσθητι λευκη

¹¹ οι και ειπον ανδρες γαλιλαιοι τι εσθηκατε εμβλεποντες εις τον ουρανον ουτος ο ιησους ο αναληφθεις αφ υμων εις τον ουρανον ουτως ελευσεται ον τροπον εθεασασθε αυτον πορευομενον εις τον ουρανον

¹² τοτε υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ απο ορους του καλουμενου ελαιωνος ο εστιν εγγυσ ιερουσαλημ σαββατου εχον οδον

¹³ και οτε εισηλθον ανεβησαν εις το υπερων ου ησαν καταμενοντες ο τε πετρος και ιακωβος και ιωαννης και ανδρεας φιλιππος και θωμας βαρθολομαιος και ματθαιος ιακωβος αλφαιου και σιμων ο ζηλωτης και ιουδας ιακωβου

¹⁴ ουτοι παντες ησαν προσκατεροντες ομοθυμαδον τη προσευχη και τη δεήσει συν γυναιξιν και μαρια τη μητρι του ιησου και συν τοις αδελφοις αυτου

¹⁵ και εν ταις ημεραις ταυταις αναστας πετρος εν μεσω των μαθητων ειπεν ην τε οχλος ονοματων επι το αυτο ως εκατον εικοσι

¹⁶ ανδρες αδελφοι εδει πληρωθηναι την γραφην ταυτην ην προειπεν το πνευμα το αγιον δια στοματος δαuid περι ιουδα του γενομενου οδηγου τοις συλλαβουσιν τον ιησουν

¹⁷ οτι κατηριθιμμενος ην συν ημιν και ελαχεν τον κληρον της διακονιας ταυτης

¹⁸ ουτος μεν ουν εκτησατο χωριον εκ μισθου της αδικιας και πρηνης γενομενος ελακησεν μεσος και εξεχυθη παντα τα σπλαγχνα αυτου

¹⁹ και γνωστον εγενετο πασιν τοις κατοικοουσιν ιερουσαλημ ωστε κληθηναι το χωριον εκεινο τη ιδια διαλεκτω αυτων ακελδαμα τουτ εστιν χωριον αιματος

²⁰ γεγραπται γαρ εν βιβλω ψαλμων γεννηθητω η επαυλις αυτου ερημος και μη εστω ο κατοικων εν αυτη και την επισκοπην αυτου λαβοι ετερος

²¹ δει ουν των συνελθοντων ημιν ανδρων εν παντι χρονω εν ω εισηλθεν και εξηλθεν εφ ημας ο κυριος ιησους

²² αρξαμενος απο του βαπτισματος ιωαννου εως της ημερας ης ανεληφθη αφ ημων μαρτυρα της αναστασεως αυτου γενεσθαι συν ημιν ενα τωτων

²³ και εστησαν δυο ιωσηφ τον καλουμενον βαρσαβαν ος επεκληθη ιουστος και ματθιαν

²⁴ και προσευξαμενοι ειπον συ κυριε καρδιογνωστα παντων αναδειξον ον εξελεξω εκ τωτων των δυο ενα

²⁵ λαβειν τον κληρον της διακονιας ταυτης και αποστολησ εξ ης παρεβη ιουδας πορευθηναι εις τον τοπον τον ιδιον

²⁶ και εδωκαν κληρους αυτων και επεσεν ο κληρος επι ματθιαν και συγκατεψηφισθη μετα των ενδεκα αποστολων

2

¹ και εν τω συμπληρουσθαι την ημεραν της πεντηκοστης ησαν απαντες ομοθυμαδον επι το αυτο

² και εγενετο αφνων εκ του ουρανου ηχος ωσπερ φερομενης πνοης βιαιας και επληρωσεν ολον τον οικον ου ησαν καμηνηοι

³ και ωφθησαν αυτοις διαμεριζομεναι γλωσσαι ωσει πυρος εκαθισεν τε εφ ενα εκαστον αυτων

⁴ και επλησθησαν απαντες πνευματος αγιου και ηρξαντο λαλειν ετεραις γλωσσαις καθως το πνευμα εδιδου αυτοις αποφθεγγεσθαι

⁵ ησαν δε εν ιερουσαλημ κατοικουντες ιουδαιοι ανδρες ευλαβεις απο παντος εθνους των υπο τον ουρανον

⁶ γενομενης δε της φωνης ταυτης συνηλθεν το πληθος και συνεχυθη οτι ηκουον εις εκαστος τη ιδια διαλεκτω λαλουντων αυτων

⁷ εξισταντο δε παντες και εθαυμαζον λεγοντες προς αλληλους ουκ ιδου παντες ουτοι εισιν οι λαλουντες γαλιλαιοι

⁸ και πως ημεις ακουομεν εκαστος τη ιδια διαλεκτω ημων εν η εγεννηθημεν

⁹ παρθοι και μηδοι και ελαμιται και οι κατοικουντες την μεσοποταμιαν ιουδαιαν τε και καππαδοκιαν ποντον και την ασιαν

¹⁰ φρυγιαν τε και παμφυλιαν αιγυπτον και τα μερη της λιβυης της κατα κυρηνην και οι επιδημουντες ρωμαιοι ιουδαιοι τε και προσηλυτοι

¹¹ κρητες και αραβες ακουομεν λαλουντων αυτων ταις ημετεραις γλωσσαις τα μεγαλεια του θεου

12 εξίσταντο δε παντες και διηπορουν αλλος προς αλλον λεγοντες τι αν θελοι τουτο ειναι

13 ετεροι δε χλευαζοντες ελεγον οτι γλευκουσ μεμεστωμενοι εισιν

14 σταθεισ δε πετροσ συν τοις ενδεκα επηρεν την φωνην αυτου και απεφθεγγετο αυτοις ανδρες ιουδαιοι και οι κατοικουντες ιερουσαλημ απαντες τουτο υμιν γνωστον εστω και ενωτισασθε τα ρηματα μου

15 ου γαρ ως υμεις υπολαμβανετε ουτοι μεθυουσιν εστιν γαρ ωρα τριτη της ημερας

16 αλλα τουτο εστιν το ειρημενον δια του προφητου ιωηλ

17 και εσται εν ταις εσχатаις ημεραις λεγει ο θεος εκχεω απο του πνευματος μου επι πασαν σαρκα και προφητευσουσιν οι υιοι υμων και αι θυγατρες υμων και οι νεανισκοι υμων ορασεις οφονται και οι πρεσβυτεροι υμων ευπνια ευπνιασθησονται

18 και γε επι τους δουλους μου και επι τας δουλασ μου εν ταις ημεραις εκειναις εκχεω απο του πνευματος μου και προφητευσουσιν

19 και δωσω τερατα εν τω ουρανω ανω και σημεια επι της γης κατω αιμα και πυρ και ατμιδα καπνου

20 ο ηλιος μεταστραφησεται εις σκοτος και η σεληνη εις αιμα πριν η ελθειν την ημεραν κυριου την μεγαλην και επιφανη

21 και εσται πασ ος αν επικαλεσθαι το ονομα κυριου σωθησεται

22 ανδρες ισραηλιται ακουσατε τους λογους τουτους ιησουν τον ναζωραιον ανδρα απο του θεου αποδεδειγμενον εις υμας δυναμεσιν και τερασιν και σημειοις οις εποησεν δι αυτου ο θεος εν μεσω υμων καθως και αυτοι οιδατε

23 τουτον τη ωρισμενη βουλη και προγνωσει του θεου εκδοτον λαβοντες δια χειρων ανομων προσπηξαντες ανειλετε

24 ον ο θεος ανεστησεν λυσας τας ωδινας του θανατου καθοτι ουκ ην δυνατον κρατεισθαι αυτον υπ αυτου

25 δαυιδ γαρ λεγει εις αυτον προωρωμην τον κυριον ενωπιον μου δια παντος οτι εκ δεξιων μου εστιν ινα μη σαλευθω

26 δια τουτο ευφρανθη η καρδια μου και ηγαλλιασασ η γλωσσα μου ετι δε και η σαρξ μου κατασκηνωσει επ ελπιδι

27 οτι ουκ εγκαταλειψεις την ψυχην μου εις αδου ουδε δωσεις τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν

28 εγνωρισσ μοι οδους ζωης πληρωσεις με ευφροσυνησ μετα του προσωπου σου

29 ανδρες αδελφοι εξον ειπειν μετα παρρησιασ προς υμας περι του πατριαρχου δαυιδ οτι και ετελευτησεν και εταφη και το μνημα αυτου εστιν εν ημιν αχρι της ημερας ταυτης

30 προφητης ουν υπαρχων και ειδωσ οτι ορκω ωμοσεν αυτω ο θεος εκ καρπου της σσφυρος αυτου το κατα σαρκα αναστησιν τον χριστον καθισαι επι του θρονου αυτου

31 προιδων ελαλησεν περι της αναστασεως του χριστου οτι ου κατελειφθη η ψυχη αυτου εις αδου ουδε η σαρξ αυτου ειδεν διαφθοραν

32 τουτον τον ιησουν ανεστησεν ο θεος ου παντες ημεις εσμεν μαρτυρες

33 τη δεξια ουν του θεου υψωθεις την τε επαγγελιαν του αγιου πνευματος λαβων παρα του πατροσ εξεχεεν τουτο ο νυν υμεις βλεπετε και ακουετε

34 ου γαρ δαυιδ ανεβη εις τους ουρανους λεγει δε αυτοσ ειπεν ο κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου

35 εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου

36 ασφαλωσ ουν γινωσκετω πασ οικος ισραηλ οτι και κυριον και χριστον αυτον ο θεος εποησεν τουτον τον ιησουν ον υμεις εσταυρωσατε

37 ακουσαντες δε κατενυγησαν τη καρδια ειπον τε προς τον πετρον και τους λοιπους αποστολους τι ποιησομεν ανδρες αδελφοι

38 πετροσ δε εφη προς αυτους μετανοησατε και βαπτισθητω εκαστος υμων επι τω ονοματι ιησου χριστου εις αφεσιν αμαρτιων και ληψεσθε την δωρεαν του αγιου πνευματος

39 υμιν γαρ εστιν η επαγγελια και τοις τεκνοις υμων και πασιν τοις εις μακραν οσους αν προσκαλεσθαι κυριος ο θεος ημων

40 ετεροις τε λογοις πλειοσιν διεμαρτυρετο και παρεκαλει λεγων σωθητε απο της γενεας της σκολιασ ταυτης

41 οι μεν ουν ασμενωσ αποδεξαμενοι τον λογον αυτου εβαπτισθησαν και προσετεθησαν τη ημερα εκεινη ψυχαι ωσει τρισχιλιαι

42 ησαν δε προσκατερουντες τη διδαχη των αποστολων και τη κοινωνια και τη κλασει του αρτου και ταις προσευχαις

43 εγενετο δε παση ψυχη φοβος πολλα τε τερατα και σημεια δια των αποστολων εγινετο

44 παντες δε οι πιστευοντες ησαν επι το αυτο και ειχον απαντα κοινα

45 και τα κτηματα και τας υπαρξεις επιπρασκον και διμεριζον αυτα πασιν καθοτι αν τισ χρειαν ειχεν

46 καθ ημεραν τε προσκατερουντες ομοθυμαδον εν τω ιερω κλωντες τε κατ οικον αρτον μετελαμβανον τροφην εν αγαλλιασει και αφελοτητι καρδιασ

47 αιουντες τον θεον και εχοντες χαριν προσ ολον τον λαον ο δε κυριος προσετιθει τους σωζομενους καθ ημεραν τη εκκλησια

3

1 επι το αυτο δε πετροσ και ιωαννης ανεβαινον εις το ιερν επι την ωραν της προσευχης την ενατην

2 και τισ ανηρ χωλος εκ κοιλιασ μητροσ αυτου υπαρχων εβασταζετο ον ετιθουν καθ ημεραν προς την θυραν του ιερου την λεγομενην ωραιαν του αιτειν ελεημοσυνην παρα των εισπορευομενων εις το ιερν

3 οσ ιδων πετρον και ιωαννην μελλοντας εισιεναι εις το ιερν ηρωτα ελεημοσυνην

4 ατενισασ δε πετροσ εις αυτον συν τω ιωαννη ειπεν βλεψον εις ημασ

⁵ ο δε επειχεν αυτοις προσδοκων τι παρ αυτων λαβειν

⁶ ειπεν δε πετρος αργυριον και χρυσιον ουχ υπαρχει μοι ο δε εχω τουτο σοι διδωμι εν τω ονοματι ιησου χριστου του ναζωραιου εγειραι και περιπατει

⁷ και πιασας αυτον της δεξιας χειρος ηγειρεν παραχρημα δε εστερεωθησαν αυτου αι βασεις και τα σφυρα

⁸ και εξαλλομενος εστη και περιπατει και εισηλθεν συν αυτοις εις το ιερων περιπατων και αλλομενος και αιωνων τον θεον

⁹ και ειδεν αυτον πας ο λαος περιπατουντα και αιωνουντα τον θεον

¹⁰ επεγινωσκον τε αυτον οτι ουτος ην ο προς την ελεημοσυνην καθημενος επι τη ωραια πυλη του ιερου και επλησθησαν θαμβους και εκστασεως επι τω συμβεβηκοτι αυτω

¹¹ κρατουντος δε του ιαθεντος χωλου τον πετρον και ιωαννην συνεδραμεν προς αυτους πας ο λαος επι τη στοα τη καλουμενη σολομωντος εκθαμβοι

¹² ιδων δε πετρος απεκρινατο προς τον λαον ανδρες ισραηλιται τι θαυμαζετε επι τουτω η ημιν τι ατεινιζετε ως ιδια δυναμει η ευσεβεια πεποιηκοσιν του περιπατειν αυτον

¹³ ο θεος αβρααμ και ισαακ και ιακωβ ο θεος των πατερων ημων εδοξασεν τον παιδα αυτου ιησουν ον υμεις μεν παρεδωκατε και ηρνησασθε αυτον κατα προσωπον πιλατου κριναντος εκεινου απολυειν

¹⁴ υμεις δε τον αγιον και δικαιον ηρνησασθε και ηγησασθε ανδρα φονεα χαρισθηναι υμιν

¹⁵ τον δε αρχηγον της ζωης απεκτεινατε ον ο θεος ηγειρεν εκ νεκρων ου ημεις μαρτυρες εσμεν

¹⁶ και επι τη πιστει του ονοματος αυτου τουτου ον θεωρειτε και οιδате εστερεωσεν το ονομα αυτου και η πιστις η δι αυτου εδωκεν αυτω την ολοκληριαν ταυτην απεναντι παντων υμων

¹⁷ και νυν αδελφοι οίδα οτι κατα αγνοιαν επραξατε ωσπερ και οι αρχοντες υμων

¹⁸ ο δε θεος α προκατηγγειλεν δια στοματος παντων των προφητων αυτου παθειν τον χριστον επληρωσεν ουτως

¹⁹ μετανοησατε ουν και επιστρεψατε εις το εξαλειφθηναι υμων τας αμαρτίας οπως αν ελθωσιν καιροι αναψυχης απο προσωπου του κυριου

²⁰ και αποστείλη τον προκεχειρισμενον υμιν χριστον ιησουν

²¹ ον δε ουρανον μεν δεξασθαι αχρι χρονων αποκαταστασεως παντων ων ελαλησεν ο θεος δια στοματος παντων των αγιων αυτου προφητων απ αιωνος

²² μωσηση μεν γαρ προς τους πατερας ειπεν οτι προφητην υμιν αναστησει κυριος ο θεος ημων εκ των αδελφων υμων ως εμε αυτου ακουσεσθε κατα παντα οσα αν λαληση προς υμας

²³ εσται δε πασα ψυχη ητις εαν μη ακουση του προφητου εκεινου εξολοθρευθησεται εκ του λαου

²⁴ και παντες δε οι προφηται απο σαμουηλ και των καθεξης οσοι ελαλησαν και κατηγγειλαν τας ημερας ταυτας

²⁵ υμεις εστε υιοι των προφητων και της διαθηκης ης διεθετο ο θεος προς τους πατερας ημων λεγων προς αβρααμ και εν τω σπερματι σου ενευλογηθησονται πασαι αι πατρια της γης

²⁶ υμιν πρωτον ο θεος αναστησας τον παιδα αυτου ιησουν απεστειλεν αυτον ευλογουντα υμας εν τω αποστρεφειν εκαστον απο των πονηριων υμων

4

¹ λαλουντων δε αυτων προς τον λαον επεστησαν αυτοις οι ιερεις και ο στρατηγος του ιερου και οι σαδδουκαιοι

² διαπονουμενοι δια το διδασκειν αυτους τον λαον και καταγγελλειν εν τω ιησου την αναστασιν των νεκρων

³ και επεβαλον αυτοις τας χειρας και εθεντο εις τηρησιν εις την αυριον ην γαρ εσπερα ηδη

⁴ πολλοι δε των ακουσαντων τον λογον επιστευσαν και εγεννηθη ο αριθμος των ανδρων ωσει χιλιαδες πεντε

⁵ εγενετο δε επι την αυριον συναχθηναι αυτων τους αρχοντας και πρεσβυτερους και γραμματεις εις ιερουσαλημ

⁶ και ανναν τον αρχιερα και καιαφαν και ιωαννην και αλεξανδρον και οσοι ησαν εκ γενους αρχιερατικου

⁷ και στησαντες αυτους εν μεσω επυνθανοντο εν ποια δυναμει η εν ποιω ονοματι εποιησατε τουτο υμεις

⁸ τοτε πετρος πλησθεις πνευματος αγιου ειπεν προς αυτους αρχοντες του λαου και πρεσβυτεροι του ισραηλ

⁹ ει ημεις σημερον ανακρινομεθα επι ευεργεσια ανθρωπου ασθενους εν τινι 5101 I-DSN ουτος σεσωσται

¹⁰ γνωστον εστω πασιν υμιν και παντι τω λαω ισραηλ οτι εν τω ονοματι ιησου χριστου του ναζωραιου ον υμεις εσταυρωσατε ον ο θεος ηγειρεν εκ νεκρων εν τουτω ουτος παρεστηκεν ενωπιον υμων υγιης

¹¹ ουτος εστιν ο λιθος ο εξουθενηθεις υφ υμων των οικοδομουντων ο γενομενος εις κεφαλην γωνιας

¹² και ουκ εστιν εν αλλω ουδενι η σωτηρια ουτε γαρ ονομα εστιν ετερον το δεδομενον εν ανθρωποις εν ω δει σωθηναι ημας

¹³ θεωρουντες δε την του πετρου παρρησιαν και ιωαννου και καταλαβόμενοι οτι ανθρωποι αγραμματοι εισιν και ιδιωται εθαυμαζον επεγινωσκον τε αυτους οτι συν τω ιησου ησαν

¹⁴ τον δε ανθρωπον βλεποντες συν αυτοις εστωτα τον τεθεραπευμενον ουδεν ειχον αντειπειν

¹⁵ κελευσαντες δε αυτους εξω του συνεδριου απελθειν συνεβαλλον προς αλληλους

¹⁶ λεγοντες τι ποιησομεν τοις ανθρωποις τουτοις οτι μεν γαρ γνωστον σημειον γεγονεν δι αυτων πασιν τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ φανερον και ου δυναμεθα αρνησασθαι

17 ἄλλ' ἵνα μὴ ἐπὶ πλείων διανεμηθῇ εἰς τὸν λαὸν ἀπειλὴ ἀπειλησόμεθα αὐτοῖς μηκέτι λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ μηδὲν ἀνθρώπων

18 καὶ καλεσάντες αὐτοὺς παρηγγέιλαν αὐτοῖς τὸ καθόλου μὴ φθεγγεσθῆαι μηδὲ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ ἰησοῦ

19 ὁ δὲ πέτρος καὶ ἰωάννης ἀποκριθέντες πρὸς αὐτοὺς εἶπον· εἰ δίκαιον ἐστὶν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἀκούειν μᾶλλον ἢ τοῦ θεοῦ κρίνατε

20 οὐ δύναμεθα γὰρ ἡμεῖς ἅ εἰδομέν· καὶ ἠκούσαμεν μὴ λαλεῖν

21 οἱ δὲ προσἀπειλησάμενοι ἀπέλυσαν αὐτοὺς μὴδὲν εὐρισκόντες τὸ πῶς κολάσσονται αὐτοὺς διὰ τὸν λαὸν ὅτι πάντες ἐδοξάζον τὸν θεὸν ἐπὶ τῷ γεγονότι

22 ἔτων γὰρ ἡν πλείωνων τεσσαράκοντα ὁ ἀνθρώπος ἐφ' ὃν ἐγέγονε τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς ἰασέως

23 ἀπολυθέντες δὲ ἦλθον πρὸς τοὺς ἰδίους καὶ ἀπηγγέιλαν ὅσα πρὸς αὐτοὺς οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπον

24 οἱ δὲ ἀκούσαντες ὁμοθυμαδὸν ἤραν φωνὴν πρὸς τὸν θεόν καὶ εἶπον· δεσποτά· σὺ ὁ θεὸς ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς

25 ὁ διὰ στόματος δαυὶδ παῖδός σου εἶπὼν ἵνα τὴ ἐφρυσάζαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελετήσαν κενὰ

26 παρεστήσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ ἀρχόντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ

27 συνήχθησαν γὰρ ἐπ' ἀληθείας ἐπὶ τὸν ἅγιον παῖδα σου ἰησοῦν ὃν ἐχρίσας ἠρώδης τε καὶ πόντιος πῖλατος σὺν ἐθνέσιν καὶ λαοῖς ἰσραὴλ

28 ποιῆσαι ὅσα ἡ χεὶρ σου καὶ ἡ βούλη σου προωρίσεν γενέσθαι

29 καὶ τὰ νῦν κύριε ἐπὶ δεξιᾷ ἀπειλᾶς αὐτῶν καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου μετὰ παρρησίας πάσης λαλεῖν τὸν λόγον σου

30 ἐν τῷ τῇ χειρᾷ σου ἐκτείνῃς σὲ εἰς ἰασίν καὶ σημεῖα καὶ τεράτα γίνεσθαι διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου παιδός σου ἰησοῦ

31 καὶ δεηθέντων αὐτῶν ἐσαλευθῇ ὁ τόπος ἐν ᾧ ἡσάν συνηγμένοι καὶ ἐπλησθήσαν ἀπάντες πνεύματος ἁγίου καὶ ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ μετὰ παρρησίας

32 τοῦ δὲ πληθοῦς τῶν πιστευσάντων ἦν ἡ καρδιά καὶ ἡ ψυχὴ μία καὶ οὐδε εἰς τί τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν ἔλεγεν ἴδιον εἶναι ἀλλ' ἡν αὐτοῖς ἀπάντα κοινὰ

33 καὶ μεγάλη δύναμις ἀπεδίδουν τὸ μαρτυρίον οἱ ἀποστολὸι τῆς ἀναστάσεως τοῦ κυρίου ἰησοῦ χάρις τε μεγάλη ἦν ἐπὶ πάντας αὐτοὺς

34 οὐδὲ γὰρ ἐνδεὴς τις ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς ὅσοι γὰρ κτήτορες χωρίων ἢ οἰκιῶν ὑπάρχον πωλούντες ἐφέρον τὰς τιμὰς τῶν πιπρασκομένων

35 καὶ ἐτίθουν παρὰ τοὺς ποδᾶς τῶν ἀποστόλων διεδίδοδο τε ἐκαστῷ καθότι ἀν τις χρειαῖν εἶχεν

36 ἰωσήφ δὲ ὁ ἐπικληθεὶς βαρναβᾶς ἀπὸ τῶν ἀποστόλων ὁ ἐστὶν μεθερμηνευόμενον υἱὸς παρακλήσεως λευιτῆς κυπρίος τῷ γενεῖ

37 ὑπαρχόντος αὐτῷ ἀγροῦ πωλήσας ἠνεγκεν τὸ χρῆμα καὶ ἔθηκεν παρὰ τοὺς ποδᾶς τῶν ἀποστόλων

5

1 ἀνὴρ δὲ τις ἀνάνιας ὀνοματὶ σὺν σαπφείρῃ τῇ γυναίκαί αὐτοῦ ἐπώλησεν κτήμα

2 καὶ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς συνειδυίας καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ ἐνεγκᾶς μέρος τι παρὰ τοὺς ποδᾶς τῶν ἀποστόλων ἔθηκεν

3 εἶπεν δὲ πέτρος ἀνάνια διὰ τὴ ἐπληρώσεν ὁ σατὰνας τὴν καρδίαν σου ψεύσασθαι σὲ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ νοσφισάσθαι σὲ ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου

4 οὐχὶ μένον σοὶ ἐμενεν καὶ πράθεν ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ ὑπῆρχεν τί σὲ ἐθὺ ἐν τῇ καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα τοῦτο οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις ἀλλὰ τῷ θεῷ

5 ἀκούων δὲ ὁ ἀνάνιας τοὺς λόγους τούτους πέσων ἐξεψύξεν καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα

6 ἀναστάντες δὲ οἱ νεώτεροι συνέστειλαν αὐτὸν καὶ ἐξενέγκαντες ἐθάψαν

7 ἐγένετο δὲ ὡς ὥρων τριῶν διαστήμα καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μὴ εἰδυῖα τὸ γεγονός εἰσῆλθεν

8 ἀπεκρίθη δὲ αὕτη ὁ πέτρος εἶπε μοι εἰ τοσούτου τὸ χωρίον ἀπέδοσθε ἡ δὲ εἶπεν ναι τοσούτου

9 ὁ δὲ πέτρος εἶπεν πρὸς αὐτὴν τί σὲ συνεφωνήη ὑμῖν πειράσαι τὸ πνεῦμα κυρίου ἰδοὺ οἱ ποδᾶς τῶν θάψαντων τὸν ἀνδρα σου ἐπὶ τῇ θύρᾳ καὶ ἐξοισοῦσιν σὲ

10 ἐπεσεν δὲ παραχρημα παρὰ τοὺς ποδᾶς αὐτοῦ καὶ ἐξεψύξεν εἰσελθόντες δὲ οἱ νεανίσκοι εὗρον αὐτὴν νεκράν καὶ ἐξενέγκαντες ἐθάψαν πρὸς τὸν ἀνδρα αὐτῆς

11 καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐφ' ὅλην τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα

12 διὰ δὲ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγίνετο σημεῖα καὶ τεράτα ἐν τῷ λαῷ πολλὰ καὶ ἡσάν ὁμοθυμαδὸν ἀπάντες ἐν τῇ στοᾷ σολομῶντος

13 τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτολμή κολλασθῆαι αὐτοῖς ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός

14 μᾶλλον δὲ προσετιθέντο πιστεύοντες τῷ κυρίῳ πλήθιν ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν

15 ὥστε κατὰ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τιθέναι ἐπὶ κλινῶν καὶ κραββάτων ἵνα ἐρχόμενον πέτρου κανὴ ἡ σκία ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτῶν

16 συνέηρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν περιζήτων εἰς ἱερουσαλὴμ φέροντες ἀσθενεῖς καὶ οὐλομένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων οἵτινες ἐθεράπευοντο ἀπάντες

17 ἀναστὰς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ ἡ οὐσα αἵρεσις τῶν σαδδουκαίων ἐπλησθήσαν ζήλου

18 καὶ ἐπεβάλουν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους καὶ ἐβέντο αὐτοὺς ἐν τῇ ῥήσει δημοσίας

19 ἀγγελὸς δὲ κυρίου διὰ τῆς νυκτὸς ἠνοιξεν τὰς θύρας τῆς φυλακῆς ἐξαγαγὼν τε αὐτοὺς εἶπεν

20 πορεύεσθε καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταυτίης

21 ακουσαντες δε εισηλθον υπο τον ορθρον εις το ιερων και εδιδασκον παραγενομενος δε ο αρχιερευσ και οι συν αυτω συνεκαλεσαν το συνεδριον και πασαν την γερουσιαν των υιων ισραηλ και απεστειλαν εις το δεσμωτηριον αχθηναι αυτους

22 οι δε υπηρεται παραγενομενοι ουχ ευρον αυτους εν τη φυλακη αναστρεψαντες δε απηγγειλαν

23 λεγοντες οτι το μεν δεσμωτηριον ευρομεν κεκλεισμενον εν παση ασφαλεια και τους φυλακας εστωτας προ των θυρων ανοιξαντες δε εσω ουδενα ευρομεν

24 ως δε ηκουσαν τους λογους τουτους ο τε ιερεις και ο στρατηγος του ιερου και οι αρχιερεις διηπορουν περι αυτων τι αν γενοιτο τουτο

25 παραγενομενος δε τις απηγγειλεν αυτοις οτι ιδου οι ανδρες ους εθεσθε εν τη φυλακη εισιν εν τω ιερω εστωτες και διδασκοντες τον λαον

26 τοτε απελθων ο στρατηγος συν τοις υπηρεταις ηγαγεν αυτους ου μετα βιας εφοβουντο γαρ τον λαον ινα μη λιθασθωσιν

27 αγαγοντες δε αυτους εστησαν εν τω συνεδριω και επιρωτησεν αυτους ο αρχιερευσ

28 λεγων ου παραγγελια παρηγγειλαμεν υμιν μη διδασκειν επι τω ονοματι τουτω και ιδου πεπληρωκατε την ιερουσαλημ της διδαχης υμων και βουλευσθε επαγαγειν εφ ημας το αιμα του ανθρωπου τουτου

29 αποκριθεις δε πετρος και οι αποστολοι ειπον πειθαρχειν δει θεω μαλλον η ανθρωπωις

30 ο θεος των πατερων ημων ηγειρεν ιησουν ον υμεις διεχειρισασθε κρεμασαντες επι ξυλου

31 τουτον ο θεος αρχηγον και σωτηρα υψωσεν τη δεξια αυτου δυναι μετανοιαν τω ισραηλ και αφεσιν αμαρτιων

32 και ημεις εσμεν αυτου μαρτυρες των ρημάτων τουτων και το πνευμα δε το αγιον ο εδωκεν ο θεος τοις πειθαρχουσιν αυτω

33 οι δε ακουοντες διεπριοντο και εβουλευοντο ανελιν αυτους

34 αναστας δε τις εν τω συνεδριω φαρισαιος ονοματι γαμαλιηλ νομοδιδασκαλος τιμιος παντι τω λαω εκελευσεν εξω βραχυ τι τους αποστολους ποιησαι

35 ειπεν τε προς αυτους ανδρες ισραηλιται προσεχετε εαυτοις επι τοις ανθρωποις τουτοις τι μελλετε πρασσειν

36 προ γαρ τουτων των ημερων ανεστη θεudas λεγων ειναι τινα εαυτον ω προσεκληθη αριθμος ανδρων ωσει τετρακοσιων ος ανηρεθη και παντες οσοι επειθοντο αυτω διελυθησαν και εγενοντο εις ουδεν

37 μετα τουτον ανεστη ιουδας ο γαλιλαιος εν ταις ημεραις της απογραφης και απεστησεν λαον ικανον οπισω αυτου κακεινος απωλετο και παντες οσοι επειθοντο αυτω διεσκορπισθησαν

38 και τα νυν λεγω υμιν αποστητε απο των ανθρωπων τουτων και εασατε αυτους οτι εαν η εξ ανθρωπων η βουλη η το εργον τουτου καταλυθησεται

39 ει δε εκ θεου εστιν ου δυνασθε καταλυσαι αυτο μηποτε και θεομαχοι ευρεθητε

40 επεισθησαν δε αυτω και προσκαλεσαμενοι τους αποστολους δειραντες παρηγγειλαν μη λαλειν επι τω ονοματι του ιησου και απελυσαν αυτους

41 οι μεν ουν επορευοντο χαιροντες απο προσωπου του συνεδριου οτι υπερ του ονοματος του ιησου κατηξιωθησαν ατιμασθηναι

42 πασαν τε ημεραν εν τω ιερω και κατ οικον ουκ επαυοντο διδασκοντες και ευαγγελιζομενοι ιησουν τον χριστον

6

1 εν δε ταις ημεραις ταυταις πληθυνοντων των μαθητων εγενετο γογγυσμος των ελληνιστων προς τους εβραιους οτι παρεθεωρουντο εν τη διακονια τη καθημερινη αι χηραι αυτων

2 προσκαλεσαμενοι δε οι δωδεκα το πληθος των μαθητων ειπον ουκ αρεστον εστιν ημας καταλειψαντας τον λογον του θεου διακονειν τραπεζαις

3 επισκεψασθε ουν αδελφοι ανδρας εξ υμων μαρτυρουμενους επιτα πληρεις πνευματος αγιου και σοφιας ους καταστησωμεν επι της χρειας ταυτης

4 ημεις δε τη προσευχη και τη διακονια του λογου προσκαρτερησωμεν

5 και ηρεσεν ο λογος ενωπιον παντος του πληθους και εξελεξαντο στεφανον ανδρα πληρης πιστεως και πνευματος αγιου και φιλιππον και προχορον και νικανορα και τιμωνα και παρμεναν και νικολαον προσηλυτον αντιοχεια

6 ους εστησαν ενωπιον των αποστολων και προσευξαμενοι επεθηκαν αυτοις τας χειρας

7 και ο λογος του θεου ηυξανεν και επληθυνετο ο αριθμος των μαθητων εν ιερουσαλημ σφοδρα πολυς τε οχλος των ιερων υπηρεουν τη πιστει

8 στεφανος δε πληρης πιστεως και δυναμεως εποιει τερατα και σημεια μεγαλα εν τω λαω

9 ανεστησαν δε τινες των εκ της συναγωγης της λεγομενης λιβερτινων και κυρηναιων και αλεξανδρεων και των απο κιλικιας και ασιας συζητούντες τω στεφανω

10 και ουκ ισχυον αντιστηναι τη σοφια και τω πνευματι ω ελαλει

11 τοτε υπεβαλον ανδρας λεγοντας οτι ακηκοαμεν αυτον λαλουντος ρηματα βλασφημα εις μωσην και τον θεον

12 συνεκινησαν τε τον λαον και τους πρεσβυτερους και τους γραμματεις και επισταντες συνηρπασαν αυτον και ηγαγον εις το συνεδριον

13 εστησαν τε μαρτυρας ψευδεις λεγοντας ο ανθρωπος ουτος ου παυεται ρηματα βλασφημα λαλων κατα του τοπου του αγιου και του νομου

14 ακηκοαμεν γαρ αυτου λεγοντος οτι ιησους ο ναζωραιος ουτος καταλυσει τον τοπον τουτον και αλλαξει τα εθνη παρεδωκεν ημιν μωσην

15 και ατενιζαντες εις αυτον απαντες οι καθηζομενοι εν τω συνεδριω ειδον το προσωπον αυτου ωσει προσωπον αγγελου

7

¹ εἶπεν δὲ ὁ ἀρχιερεὺς εἰ ἀρα ταῦτα οὕτως ἔχει

² ὁ δὲ ἐφη ἀνδρες ἀδελφοί καὶ πατέρες ἀκούσατε ὁ θεὸς τῆς δοξῆς ὡφθῇ τῷ πατρὶ ἡμῶν ἀβραάμ ὅντι ἐν τῇ μεσοποταμίᾳ πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν χαρρὰν

³ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ἐξέλθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου καὶ δεῦρο εἰς γῆν ἣν ἂν σοὶ δείξω

⁴ τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς χαλδαίων κατῴκησεν ἐν χαρρὰν κακεῖθεν μετὰ τοῦ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ μετώκισεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταυτὴν εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε

⁵ καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν αὐτῇ οὐδὲ βῆμα ποδοῦ καὶ ἐπηγγείλατο δούναί αὐτῷ εἰς κατασχέσιν αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ οὐκ ὄντος αὐτῷ τέκνου

⁶ ἐλάλησεν δὲ οὕτως ὁ θεὸς ὅτι ἐστὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ παροῖκον ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ καὶ δουλωσούσιν αὐτὸ καὶ κακώσουσιν ἐτὶ τετρακοσίᾳ

⁷ καὶ τὸ ἔθνος ὡς εἰς δουλεύουσιν κρίνω ἐγώ εἶπεν ὁ θεὸς καὶ μετὰ ταῦτα ἐξέλευσονται καὶ λατρεύσουσιν μοι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ

⁸ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην περιτομῆς καὶ οὕτως ἐγεννήσεν τὸν ἰσαὰκ καὶ περιέτεμεν αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ογδοῇ καὶ ὁ ἰσαὰκ τὸν ἰακώβ καὶ ὁ ἰακώβ τοὺς δώδεκα πατριαρχὰς

⁹ καὶ οἱ πατριαρχαὶ ζηλώσαντες τὸν ἰωσήφ ἀπεδόντο εἰς αἰγύπτου καὶ ἦν ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ

¹⁰ καὶ ἐξείλετο αὐτὸν ἐκ πάντων τῶν θλιψέων αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν καὶ σοφίαν ἐναντίον φαράω βασιλέως αἰγύπτου καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἡγουμένον ἐπ' αἰγύπτου καὶ ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ

¹¹ ἦλθεν δὲ λιμὸς ἐφ' ὅλην τὴν γῆν αἰγύπτου καὶ χαναναίαν καὶ θλίψις μεγάλη καὶ οὐχ εὐρίσκον χορτάσματα οἱ πατέρες ἡμῶν

¹² ἀκούσας δὲ ἰακώβ ὄντα σῖτα ἐν αἰγύπτῳ ἐξάπεστειλεν τοὺς πατέρας ἡμῶν πρῶτον

¹³ καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἀνεγνώρισθ' ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ καὶ φανερόν ἐγενετο τῷ φαράῳ τὸ γένος τοῦ ἰωσήφ

¹⁴ ἀποστείλας δὲ ἰωσήφ μετεκάλεσατο τὸν πατέρα αὐτοῦ ἰακώβ καὶ πᾶσαν τὴν συγγενεῖαν ἐν ψυχαῖς ἐβδομηκοντά πεντε

¹⁵ κατέβη δὲ ἰακώβ εἰς αἰγύπτου καὶ ἐτελεύτησεν αὐτὸς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν

¹⁶ καὶ μετετέθησαν εἰς συχὲμ καὶ ἐτεθήσαν ἐν τῷ μνηματί ὁ ὡνήσατο ἀβραάμ τιμὴς ἀργυρίου παρὰ τῶν υἱῶν ἐμμορ τοῦ συχέμ

¹⁷ καθὼς δὲ ἡγγίζεν ὁ χρόνος τῆς ἐπαγγελίας ἡς ὡμοσεν ὁ θεὸς τῷ ἀβραάμ ἠύξησεν ὁ λαὸς καὶ ἐπληθύνθη ἐν αἰγύπτῳ

¹⁸ ἀχρὶ οὐ ἀνεστή βασιλεὺς ἑτέρος ὅς οὐκ ᾔδει τὸν ἰωσήφ

¹⁹ οὗτος κατασοφισάμενος τὸ γένος ἡμῶν ἐκακώσεν τοὺς πατέρας ἡμῶν τοῦ ποιεῖν ἐκθέτα τὰ βρεφῆ αὐτῶν εἰς τὸ μὴ ζῶγονεῖσθαι

²⁰ ἐν ᾧ καιρῷ ἐγεννήθη μωσὴς καὶ ἦν ἀστείος τῷ θεῷ ὅς ἀνέτραφ' ἡμῶν τρεῖς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς

²¹ ἐκτεθνήτα δὲ αὐτὸν ἀνείλετο ἡ θυγατὴρ φαράω καὶ ἀνεθρεψάτο αὐτὸν ἐαυτῇ εἰς υἱόν

²² καὶ ἐπαίδευθη μωσὴς πάσῃ σοφίᾳ αἰγυπτίων ἣν δὲ δυνατός ἐν λόγοις καὶ ἐργοῖς

²³ ὥς δὲ ἐπληροῦτο αὐτῷ τεσσαρακονταετὴς χρόνος ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐπισκεψάσθαι τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ

²⁴ καὶ ἰδὼν τινὰ ἀδικούμενον ἡμῶν καὶ ἐποίησεν ἐκδικήσιν τῷ καταπονομένῳ πατάξας τὸν αἰγύπτιον

²⁵ ἐνομίζεν δὲ συνιέναι τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ὅτι ὁ θεὸς διὰ χειρὸς αὐτοῦ δίδωσιν αὐτοῖς σωτηρίαν οἱ δὲ οὐ συνήκαν

²⁶ τῇ τε ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ ὡφθῇ αὐτοῖς μαχομένοις καὶ συνήλασεν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην εἰπὼν ἀνδρες ἀδελφοί ἐστε ὑμεῖς ἵνα τὴν ἀδικεῖτε ἀλλήλους

²⁷ ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον ἀπώσατο αὐτὸν εἰπὼν τίς σε κατέστησεν ἀρχόντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμᾶς

²⁸ μὴ ἀνέλιν με σὺ θέλεις ὅν τρόπον ἀνείλες χθὲς τὸν αἰγύπτιον

²⁹ ἐφύργεν δὲ μωσὴς ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ καὶ ἐγένετο παροῖκος ἐν γῇ μαδιάμ οὐ ἐγεννήσεν υἱοὺς δύο

³⁰ καὶ πληρωθέντων ἐτῶν τεσσαρακοντα ὡφθῇ αὐτῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸν ὄρουσιν ἀγγέλους κυρίου ἐν φλογὶ πυρὸς βάτου

³¹ ὁ δὲ μωσὴς ἰδὼν ἐθαύμαζεν τὸ ὄραμα προσερχομένου δὲ αὐτοῦ κατανοῆσαι ἐγένετο φωνὴ κυρίου πρὸς αὐτὸν

³² ἐγὼ ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου ὁ θεὸς ἀβραάμ καὶ ὁ θεὸς ἰσαὰκ καὶ ὁ θεὸς ἰακώβ ἐντρομός δὲ γενομένος μωσὴς οὐκ ἐτόλμα κατανοῆσαι

³³ εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ κύριος λῦσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ ἐστῇς ἁγία ἐστίν

³⁴ ἰδὼν εἶδον τὴν κακώσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν αἰγύπτῳ καὶ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ἠκούσα καὶ κατέβην ἐξέλεσθαι αὐτοὺς καὶ νῦν δεῦρο ἀποστείλω σε εἰς αἰγύπτου

³⁵ τούτῳ τὸν μωσὴν ὃν ἠρνήσαντο εἰπόντες τίς σε κατέστησεν ἀρχόντα καὶ δικαστὴν τούτῳ ὁ θεὸς ἀρχόντα καὶ λατρωτὴν ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ ἐν τῇ βᾶτῳ

³⁶ οὗτος ἐξηγάγεν αὐτοὺς ποιήσας τεράτα καὶ σημεῖα ἐν γῇ αἰγύπτῳ καὶ ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτὶ τεσσαρακοντα

³⁷ οὗτος ἐστὶν ὁ μωσὴς ὁ εἰπὼν τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμε

³⁸ οὗτος ἐστὶν ὁ γενομένος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ μετὰ τοῦ ἀγγέλου τοῦ λαλούντος αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει σῖνα καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν ὅς ἐδέξατο λόγον ζῶντα δούναί ἡμῖν

³⁹ ὡς οὐκ ἠθέλησαν ὑψηκοὶ γενεσθαι οἱ πατέρες ἡμῶν ἀλλ' ἀπώσαντο καὶ ἐστραφήσαν τὴν καρδίαν αὐτῶν εἰς αἰγύπτου

⁴⁰ εἰπόντες τῷ αἰσῶν ποιήσῃ ἡμῖν θεοὺς οἱ προπορεύοντα ἡμῶν ὁ γὰρ μωσὴς οὗτος ὅς ἐξηγάγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς αἰγύπτου οὐκ οἶδαμεν τί γεγονέν αὐτῷ

⁴¹ καὶ ἐμοσχολοῖσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἀνηγάγον θυσίαν τῷ εἰδῶλῳ καὶ εὐφραίνοντο ἐν τοῖς ἐργοῖς τῶν χειρῶν αὐτῶν

⁴² ἐστρέψεν δὲ ὁ θεὸς καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς λατρεῖν τῇ στρατίᾳ τοῦ οὐρανοῦ καθὼς γεγραπταὶ ἐν βιβλῷ τῶν προφητῶν μὴ σφαγία καὶ θυσιάς προσήνεγκατέ μοι ἐτὶ τεσσαράκοντα ἐν τῇ ἐρημῷ οἶκος ἰσραὴλ

⁴³ καὶ ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ μόλοχ καὶ τὸ ἀστρον τοῦ θεοῦ ὑμῶν ρεμφάν τοὺς τυποὺς οὓς ἐποίησατε προσκυνεῖν αὐτοῖς καὶ μετοικίω ὑμᾶς ἐπεκεῖνα βαβυλῶνος

⁴⁴ ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου ἦν τοῖς πατράσιν ἡμῶν ἐν τῇ ἐρημῷ καθὼς διατάξατο ὁ λαλῶν τῷ μωσῇ ποιῆσαι αὐτὴν κατὰ τὸν τύπον ὃν ἐώρακει

⁴⁵ ἦν καὶ εἰσηγάγον διὰ δεξαμένοι οἱ πατέρες ἡμῶν μετὰ ἰησοῦ ἐν τῇ κατασχεσί τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξῶσεν ὁ θεὸς ἀπὸ προσώπου τῶν πατέρων ἡμῶν ἐως τῶν ἡμερῶν δαυὶδ

⁴⁶ ὃς εὗρεν χάριν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ ἡγησάτο εὐρεῖν σκηνώμα τῷ θεῷ ἰακῶβ

⁴⁷ σολομῶν δὲ ὠκοδομήσεν αὐτῷ οἶκον

⁴⁸ ἀλλ' οὐχ ὁ υἱίστος ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ καθὼς ὁ προφήτης λέγει

⁴⁹ ὁ οὐρανὸς μοι θρόνος ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετε μοι λέγει κύριος ἡ τὸς τοπὸς τῆς καταπαύσεώς μου

⁵⁰ οὐχὶ ἡ χεὶρ μου ἐποίησεν ταῦτα πάντα

⁵¹ σκληροτραχηλοὶ καὶ ἀπεριτμητοὶ τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς ὠσὶν ὑμεῖς αἰ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀντιπίπτετε ὥς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ὑμεῖς

⁵² τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγειλάντας περὶ τῆς ἐλευσεως τοῦ δικαίου οὐ νυν ὑμεῖς προδότες καὶ φονεῖς γεγενήσθε

⁵³ οἵτινες ἐλάβετε τὸν νομὸν εἰς διατάγας ἀγγέλων καὶ οὐκ ἐφυλάξατε

⁵⁴ ἀκούοντες δὲ ταῦτα διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν καὶ ἐβρύχον τοὺς ὀδόντας ἐπ' αὐτὸν

⁵⁵ ὑπαρχῶν δὲ πληρῆς πνεύματος ἁγίου ἀτεινίας εἰς τὸν οὐρανὸν εἶδεν δόξαν θεοῦ καὶ ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ

⁵⁶ καὶ εἶπεν ἰδοὺ θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεωγμένους καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ θεοῦ

⁵⁷ κραζάντες δὲ φωνῇ μεγάλῃ συνέσχον τὰ ὦτα αὐτῶν καὶ ὠρμήσαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτὸν

⁵⁸ καὶ ἐκβαλόντες ἐξω τῆς πόλεως ἐλιθοβολοῦν καὶ οἱ μαρτυρῶς ἀφένοντο τὰ ἱματῖα παρὰ τοὺς ποδας νεανίου καλουμένου σαυλοῦ

⁵⁹ καὶ ἐλιθοβολοῦν τὸν στεφάνον ἐπικαλοῦμενον καὶ λεγόντα κύριε ἰησοῦ δεῖξαι τὸ πνεῦμα μου

⁶⁰ θεὸς δὲ τὰ γόνατα ἐκράξεν φωνῇ μεγάλῃ κύριε μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταυτήν καὶ τοῦτο εἶπὼν ἐκοιμήθη

8

¹ σαυλὸς δὲ ἦν συνευδοκῶν τῇ ἀναίρεσει αὐτοῦ ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διωγμὸς μέγας ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐν ἱεροσολυμοῖς πάντες δὲ διεσπάρησαν κατὰ τὰς χώρας τῆς ἰουδαίας καὶ σαμαρείας πληρὴν τῶν ἀποστόλων

² συνεκομίσαν δὲ τὸν στεφάνον ἀνδρὲς εὐλαβεῖς καὶ ἐποίησαντο κοπετόν μετὰ ἐπ' αὐτῷ

³ σαυλὸς δὲ ἐλυμαινέτο τὴν ἐκκλησίαν κατὰ τοὺς οἰκοὺς εἰσπορευόμενος σὺν τε ἀνδράσι καὶ γυναῖκας παρέδιδου εἰς φυλακὴν

⁴ οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες διηλθον εὐαγγελίζοντες τὸν λόγον

⁵ φιλιππὸς δὲ κατελθὼν εἰς πόλιν τῆς σαμαρείας ἐκηρύσσειν αὐτοῖς τὸν χριστόν

⁶ προσεῖχον τε οἱ ὄχλοι τοῖς λεγομένοις ὑπὸ τοῦ φιλιπποῦ ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἀκούειν αὐτοὺς καὶ βλέπειν τὰ σημεῖα αἱ εἵποι

⁷ πολλῶν γάρ τινες ἐχόντων πνεύματα ἀκαθάρτα βόωντα φωνῇ μεγάλῃ ἐξηρχετο πολλοὶ δὲ παραλελυμένοι καὶ χωλοὶ ἐθεραπεύθησαν

⁸ καὶ ἐγένετο χάρις μεγάλη ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ

⁹ ἀνὴρ δὲ τις ὀνοματὶ σίμων προυπῆρχεν ἐν τῇ πόλει μαγεύων καὶ ἐξίστων τὸ ἔθνος τῆς σαμαρείας λεγὼν εἶναι τίνα ἑαυτὸν μετὰ

¹⁰ ὡς προσεῖχον ἀπὸ μικροῦ ἐως μεγάλου λεγόντες οὗτος ἐστὶν ἡ δυνάμις τοῦ θεοῦ ἡ μεγάλη

¹¹ προσεῖχον δὲ αὐτῷ διὰ τὸ ἰκανῶς χρόνῳ ταῖς μαγείαις ἐξέστακεν αὐτοῦς

¹² ὅτε δὲ ἐπιστευσάν τῷ φιλιππῷ εὐαγγελίζοντες τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ὀνόματος ἰησοῦ χριστοῦ ἐβαπτίζοντο ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες

¹³ ὁ δὲ σίμων καὶ αὐτὸς ἐπιστευσεν καὶ βαπτίσθη ἦν προσκαρτέρων τῷ φιλιππῷ θεωρῶν τε δυνάμεις καὶ σημεῖα γινόμενα ἐξίστατο

¹⁴ ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐν ἱεροσολυμοῖς ἀποστολοὶ ὅτι δέδεκται ἡ σαμαρεία τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἀπεστείλαν πρὸς αὐτοὺς τὸν πετρον καὶ ἰωάννην

¹⁵ οἵτινες καταβάντες προσήνξαντο περὶ αὐτῶν ὥσῳ λαβόντες πνεῦμα ἅγιον

¹⁶ οὕτω γάρ ἦν ἐπ' αὐτοῖς ἐπιτεπωκόσ μονον δὲ βεβαπτισμένοι ὑπῆρχον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ χριστοῦ ἰησοῦ

¹⁷ τότε ἐπετίθουν τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐλαμβάνον πνεῦμα ἅγιον

¹⁸ θέασαμενος δὲ ὁ σίμων ὅτι διὰ τῆς ἐπιθεσεως τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων δίδεται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον προσήνεγκεν αὐτοῖς χρήματα

¹⁹ λέγων δότε καμὶ τὴν ἐξουσίαν ταυτήν ἵνα ὡς ἐὰν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας λαμβάνῃ πνεῦμα ἅγιον

²⁰ πέτρος δὲ εἶπεν πρὸς αὐτὸν τὸ ἀργύριον σου σὺν σοὶ εἴη εἰς ἀπώλειαν ὅτι τὴν δωρεάν τοῦ θεοῦ ἐνομίσαο διὰ χρημάτων κτᾶσθαι

²¹ οὐκ ἐστὶν σοὶ μερὶς οὐδὲ κληρὸς ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ ἡ γὰρ καρδιά σου οὐκ ἐστὶν εὐθεία ἐνώπιον τοῦ θεοῦ

²² μετανόησον οὖν ἀπὸ τῆς κακίας σου ταυτῆς καὶ δειθητὶ τοῦ θεοῦ εἰ ἀρὰ ἀφεθήσεται σοὶ ἡ ἐπινοία τῆς καρδίας σου

²³ εἰς γὰρ χολὴν πικρίας καὶ συνδεσμόν ἀδικίας ὦρσεν σε οὕτως

²⁴ ἀποκρίθεις δὲ ὁ σίμων εἶπεν δειθητὲ ὑμεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν κύριον ὥσῳ μὴδὲν ἐπελθῇ ἐπ' ἐμὲ ὧν εἰρηκάτε

²⁵ οἱ μὲν οὖν διαμαρτυραμένοι καὶ λαλήσαντες τὸν λόγον τοῦ κυρίου ὑπεστρέψαν εἰς ἱερουσαλὴμ πολλὰς τε κώμας τῶν σαμαρειτῶν ἐνηγγέλσαντο

²⁶ ἀγγέλους δὲ κυρίου ἐλάλησεν πρὸς φιλιππον λέγων ἀναστῆθι καὶ πορεύου κατὰ μεσημβρίαν ἐπὶ

την οδον την καταβαίνουσιν απο ιερουσαλημ εις γαζαν αυτη εστιν ερημος

²⁷ και αναστας επορευθη και ιδου ανηρ αιθιοψ ευνουχος δυναστης κανθακης της βασιλισσης αιθιοπων ος ην επι πασης της γαζης αυτης ος εληλυθει προσκυνησων εις ιερουσαλημ

²⁸ ην τε υποστρεφων και καθημενος επι του αρματος αυτου και ανεγινωσκειν τον προφητην ησαιαν

²⁹ ειπεν δε το πνευμα τω φιλιππω προσελθε και κολληθητι τω αρματι τουτω

³⁰ προσδραμων δε ο φιλιππος ηκουσεν αυτου αναγινωσκοντος τον προφητην ησαιαν και ειπεν αρα γε γινωσκεις α αναγινωσκεις

³¹ ο δε ειπεν πως γαρ αν δυναμην εαν μη τις οδηγηση με παρεκαλεσεν τε τον φιλιππον αναβαντα καθισαι συν αυτω

³² η δε περιοχη της γραφης ην ανεγινωσκειν ην αυτη ως προβατον επι σφαγην ηχθη και ως αμνος εναντιον του κειροντος αυτον αφωνος ουτως ουκ ανοιγει το στομα αυτου

³³ εν τη ταπεινωσει αυτου η κρισις αυτου ηρθη την δε γενεαν αυτου τις διηγησηται οτι αιρεται απο της γης η ζωη αυτου

³⁴ αποκριθεις δε ο ευνουχος τω φιλιππω ειπεν δεομαι σου περι τινος ο προφητης λεγει τουτο περι εαυτου η περι ετερου τινος

³⁵ ανοιξας δε ο φιλιππος το στομα αυτου και αρξαμενος απο της γραφης ταυτης ευηγγελισατο αυτω τον ιησουν

³⁶ ως δε επορευοντο κατα την οδον ηλθον επι τι υδωρ και φησιν ο ευνουχος ιδου υδωρ τι κωλυει με βαπτισθηναι

³⁷ ³⁸ και εκελευσεν στήναι το αρμα και κατεβησαν αμφοτεροι εις το υδωρ ο τε φιλιππος και ο ευνουχος και εβαπτισεν αυτον

³⁹ οτε δε ανεβησαν εκ του υδατος πνευμα κυριου ηρπασεν τον φιλιππον και ουκ ειδεν αυτον ουκετι ο ευνουχος επορευετο γαρ την οδον αυτου χαιρων

⁴⁰ φιλιππος δε ευρεθη εις αζωτον και διερχομενος ευηγγελιζετο τας πολεις πασας εως του ελθειν αυτον εις καισαρειαν

9

¹ ο δε σαυλος ετι εμπνεων απειλησ και φονου εις τους μαθητας του κυριου προσελθων τω αρχιερει

² ητησατο παρ αυτου επιστολας εις δαμασκον προς τας συναγωγας οπως εαν τινας ευρη της οδου οντας ανδρας τε και γυναικας δεδεμενους αγαγη εις ιερουσαλημ

³ εν δε τω πορευεσθαι εγενετο αυτον εγγιζειν τη δαμασκω και εξαίφνης περιηστραψεν αυτον φως απο του ουρανου

⁴ και πεσων επι την γην ηκουσεν φωνην λεγουσαν αυτω σαουλ σαουλ τι με διωκεις

⁵ ειπεν δε τις ει κυριε ο δε κυριος ειπεν εγω ειμι ιησους ον συ διωκεις

⁶ αλλα αναστηθι και εισελθε εις την πολιν και λαληθησεται σοι τι σε δει ποιειν

⁷ οι δε ανδρες οι συνοδευοντες αυτω ειστηκεισαν ενεοι ακουοντες μεν της φωνης μηδενα δε θεωρουντες

⁸ ηγερθη δε ο σαυλος απο της γης ανεωγμενων τε των οφθαλμων αυτου ουδενα εβλεπεν χειραγωνοντες δε αυτον εισηγαγον εις δαμασκον

⁹ και ην ημερας τρεις μη βλέπων και ουκ εφραγεν ουδε επιεν

¹⁰ ην δε τις μαθητης εν δαμασκω ονοματι ανανias και ειπεν προς αυτον ο κυριος εν οραματι ανανια ο δε ειπεν ιδου εγω κυριε

¹¹ ο δε κυριος προς αυτον αναστας πορευθητι επι την ρυμην την καλουμενην ευθειαν και ζητησον εν οικια ιουδα σαυλον ονοματι ταρσεα ιδου γαρ προσευχεται

¹² και ειδεν εν οραματι ανδρα ονοματι ανανιαν εισελθοντα και επιθεντα αυτω χειρα οπως αναβλεψη

¹³ απεκριθη δε ανανias κυριε ακηκοα απο πολλων περι του ανδρος τουτου οσα κακα εποιησεν τοις αγιοις σου εν ιερουσαλημ

¹⁴ και ωδε χειρ εξουσιαν παρα των αρχιερων δησαι παντας τους επικαλουμενους το ονομα σου

¹⁵ ειπεν δε προς αυτον ο κυριος πορευου οτι σκευος εκλογης μοι εστιν ουτος του βαστασαι το ονομα μου ενωπιον εθνων και βασιλεων υιων τε ισραηλ

¹⁶ εγω γαρ υποδειξω αυτω οσα δει αυτον υπερ του ονοματος μου παθειν

¹⁷ απηλθεν δε ανανias και εισηλθεν εις την οικιαν και επιθεις επ αυτον τας χειρας ειπεν σαουλ αδελφε ο κυριος απεσταλκεν με ο οφθεις σοι εν τη οδω η ηρχου οπως αναβλεψης και πλησθης πνευματος αγιου

¹⁸ και ευθεις απεπεσον απο των οφθαλμων αυτου ωσει λεπιδες ανεβλεψεν τε και αναστας εβαπτισθη

¹⁹ και λαβων τροφην ενισχυσεν εγενετο δε ο σαυλος μετα των εν δαμασκω μαθητων ημερας τινας

²⁰ και ευθεις εν ταις συναγωγαις εκηρυσσεν τον χριστον οτι ουτος εστιν ο υιος του θεου

²¹ εξίσταντο δε παντες ο ακουοντες και ελεγον ουχ ουτος εστιν ο πορθησας εν ιερουσαλημ τους επικαλουμενους το ονομα τουτου και ωδε εις τουτο εληλυθεν ινα δεδεμενους αυτους αγαγη επι τους αρχιερεις

²² σαυλος δε μαλλον ενεδυναμυτο και συνεχυνεν τους ιουδαιους τους κατοικουντας εν δαμασκω συμβιβазων οτι ουτος εστιν ο χριστος

²³ ως δε επληρουντο ημεραι ικαναι συνεβουλευσαντο οι ιουδαιοι ανελιν αυτον

²⁴ εγνωθη δε τω σαυλω η επιβουλη αυτων παρητηρουν τε τας πυλας ημερας τε και νυκτος οπως αυτον ανελωσιν

²⁵ λαβοντες δε αυτον οι μαθηται νυκτος καθηκαν δια του τειχους χαλασαντες εν σπυριδι

²⁶ παραγενομενος δε ο σαυλος εν ιερουσαλημ επειρατο κολλασθαι τοις μαθηταις και παντες εφοβουντο αυτον μη πιστευοντες οτι εστιν μαθητης

²⁷ βαρναβας δε επιλαβομενος αυτον ηγαγεν προς τους αποστολους και διηγησατο αυτοις πως εν τη οδω ειδεν τον κυριον και οτι ελαλησεν αυτω

και πως εν δαμασκω επαρρησιασατο εν τω ονοματι του ιησου

²⁸ και ην μετ αυτων εισπορευομενος εις ιερουσαλημ και παρρησιαζομενος εν τω ονοματι του κυριου ιησου

²⁹ ελαλει τε και συνεζητει προς τους ελληνιστας οι δε επεχειρουν αυτον ανελειν

³⁰ επιγνοντες δε οι αδελφοι κατηγαγον αυτον εις καισαρειαν και εξαπεστειλαν αυτον εις ταρσον

³¹ αι μεν ουν εκκλησiai καθ ολης της ιουδαιας και γαλιλαιας και σαμαρειας ειχον ειρηνην οικοδομουμεναι και πορευομεναι τω φοβω του κυριου και τη παρακλησει του αγιου πνευματος επιληθοντο

³² εγενετο δε πετρον διερχομενον δια παντων κατελθειν και προς τους αγιους τους κατοικουντας λυδδαν

³³ ευρεν δε εκει ανθρωπον τινα αινεαν ονοματι εξ ετων οκτω κατακειμενον επι κραββατω ος ην παραλελυμενος

³⁴ και ειπεν αυτω ο πετρος αινεα ιαται σε ιησους ο χριστος αναστηθι και στρωσον σεαυτω και ευθεως ανεστη

³⁵ και ειδον αυτον παντες οι κατοικουντες λυδδαν και τον ασαρωνα οιτινες επεστρεψαν επι τον κυριον

³⁶ εν ιοπηη δε τις ην μαθητρια ονοματι ταβηθα η διερμηνευομενη λεγεται δορκας αυτη ην πληρησ αγαθων εργων και ελεημοσυνων ων ποιοει

³⁷ εγενετο δε εν ταις ημεραις εκειναισ ασθενησασαν αυτην αποθανειν λουσαντες δε αυτην εθηκαν εν υπερωω

³⁸ εγγυς δε ουσης λυδδης τη ιοπηη οι μαθηται ακουσαντες οτι πετρος εστιν εν αυτη απεστειλαν προς αυτον παρακαλουντες μη κινησαι διελθειν εως αυτων

³⁹ αναστας δε πετρος συνηλθεν αυτοις ον παραγενομενον ανηγαγον εις το υπερωον και παρεστησαν αυτω πασαι αι χηραι κλειουσαι και επιδεικνυμεναι χιτωνας και ιματια οσα ποιοει μετ αυτων ουσα η δορκας

⁴⁰ εκβαλων δε εξω παντας ο πετρος θεισ τα γονατα προσηυξατο και επιστρεψας προς το σωμα ειπεν ταβηθα αναστηθι η δε ηνοιξεν τους οφθαλμους αυτης και ιδουσα τον πετρον ανεκαθισεν

⁴¹ δους δε αυτη χειρα ανεστησεν αυτην φωνησας δε τους αγιους και τας χηρας παρεστησεν αυτην ζωσαν

⁴² γνωστον δε εγενετο καθ ολης της ιοπηης και πολλοι επιστευσαν επι τον κυριον

⁴³ εγενετο δε ημερας ικανας μιναι αυτον εν ιοπηη παρα τινη σιμωνι βυρσει

10

¹ ανηρ δε τις ην εν καισαρεια ονοματι κορνηλιος εκατονταρχης εκ σπειρης της καλουμενης ιταλικης

² ευσεβης και φοβουμενος τον θεον συν παντι τω οικω αυτου ποιων τε ελεημοσυνας πολλας τω λαω και δεομενος του θεου δια παντος

³ ειδεν εν οραματι φανερωσ ωσει ωραν ενατην της ημερας αγγελον του θεου εισελθοντα προς αυτον και ειποντα αυτω κορνηλιε

⁴ ο δε ατενισας αυτω και εμφοβος γενομενος ειπεν τι εστιν κυριε ειπεν δε αυτω αι προσευχαι σου και αι ελεημοσυνη αι σου ανεβησαν εις μνημοσυνον ενωπιον του θεου

⁵ και νυν πεμψον εις ιοπηην ανδρας και μεταπεμψι σιμωνα τον επικαλουμενον πετρον

⁶ ουτος ξενιζεται παρα τινη σιμωνι βυρσει ω εστιν οικια παρα θαλασσαν

⁷ ως δε απηλθεν ο αγγελος ο λαλων τω κορνηλιω φωνησας δυο των οικειων αυτου και στρατιωτην ευσεβη των προσκατερουντων αυτω

⁸ και εξηγησαμενος αυτοις απαντα απεστειλεν αυτοις εις την ιοπηην

⁹ τη δε επαυριον οδοιπορουντων εκεινων και τη πολει εγγιζοντων ανεβη πετρος επι το δωμα προσευξασθαι περι ωραν εκτην

¹⁰ εγενετο δε προσπεινος και ηθελεν γευσασθαι παρασκευαζοντων δε εκεινων επεπεσεν επι αυτον εκστασις

¹¹ και θεωρει τον ουρανον ανεωγμενον και καταβαινον επι αυτον σκευος τι ως οθονην μεγαλην τεσσαρσιν αρχαις δεδεμενον και καθιεμενον επι της γης

¹² εν ω υπηρχεν παντα τα τετραποδα της γης και τα θηρια και τα ερπετα και τα πετεινα του ουρανου

¹³ και εγενετο φωνη προς αυτον αναστας πετρε θυσον και φαγε

¹⁴ ο δε πετρος ειπεν μηδαμωσ κυριε οτι ουδεποτε εφαγον παν κοινον η ακαθαρτον

¹⁵ και φωνη παλιν εκ δευτερου προς αυτον α ο θεος εκαθαρισεν συ μη κοινου

¹⁶ τουτο δε εγενετο επι τρισ και παλιν ανεληφθη το σκευος εις τον ουρανον

¹⁷ ως δε εν εαυτω διηπορει ο πετρος τι αν ειη το οραμα ο ειδεν και ιδου οι ανδρες οι απεσταλμενοι απο του κορνηλιου διερωτησαντες την οικιαν σιμωνος επεστησαν επι τον πυλωνα

¹⁸ και φωνησαντες επυνθανοντο ει σιμων ο επικαλουμενος πετρος ενθαδε ξενιζεται

¹⁹ του δε πετρου διενθυμουμενου περι του οραματος ειπεν αυτω το πνευμα ιδου ανδρες ζητουσιν σε

²⁰ αλλα αναστας καταβηθι και πορευου συν αυτοις μηδεν διακρινομενος διοτι εγω απεσταλκα αυτους

²¹ καταβας δε πετρος προς τους ανδρας ειπεν ιδου εγω ειμι ον ζηтите τις η αιτια δι ην παρεστε

²² οι δε ειπον κορνηλιος εκατονταρχης ανηρ δικαιος και φοβουμενος τον θεον μαρτυρουμενος τε υπο ολου του εθνους των ιουδαιων εχρηματισθη υπο αγγελου αγιου μεταπεμψασθαι σε εις τον οικον αυτου και ακουσαι ρηματα παρα σου

²³ εισκαλεσαμενος ουν αυτους εξενισεν τη δε επαυριον ο πετρος εξηλθεν συν αυτοις και τινεσ των αδελφων των απο ιοπηης συνηλθον αυτω

²⁴ και τη επαυριον εισηλθον εις την καισαρειαν ο δε κορνηλιος ην προσδοκων αυτους

συγκαλεσάμενος τους συγγενείς αυτού και τους αναγκαίους φίλους

²⁵ ως δε εγενετο του εισελθειν τον πετρον συναντήσας αυτω ο κορνηλιος πεσών επι τους ποδας προσεκυνήσεν

²⁶ ο δε πετρος αυτον ηγειρεν λεγων αναστηθι καγω αυτοσ ανθρωπος ειμι

²⁷ και συνομιλών αυτω εισήλθεν και ευρίσκει συνεληλυθотας πολλους

²⁸ εφη τε προς αυτους υμεις επιστάσθε ως αθεμίτον εστιν ανδρι ιουδαιω κολλασθαι η προσερχεσθαι αλλοφυλω και εμοι ο θεος εδειξεν μηδενα κοινον η ακαθαρτον λεγειν ανθρωπον

²⁹ διο και αναντιρρητως ηλθον μεταπεμφθεις πυνθανομαι ουν τινη λογω μετεπεμψασθε με

³⁰ και ο κορνηλιος εφη απο τεταρτης ημερας μεχρι ταυτης της ωρας ημην νηστευων και την ενατην ωραν προσευχομενος εν τω οικω μου και ιδου ανηρ εστη ενωπιον μου εν εσθητι λαμπρα

³¹ και φησιν κορνηλιε εισηκουσθη σου η προσευχη και αι ελεημοσυναι σου εμνησθησαν ενωπιον του θεου

³² πεμφον ουν εις ιοπην και μετακαλεσαι σιμωνα ος επικαλειται πετρος ουτος ξενίζεται εν οικια σιμωνος βυρσεως παρα θαλασσαν ος παραγενομενος λαλήσει σοι

³³ εξ αυτης ουν επεμψα προς σε συ τε καλωσ ποιήσας παραγενομενος νυν ουν παντες ημεις ενωπιον του θεου παρεσμεν ακουσαι παντα τα προστεταγμενα σοι υπο του θεου

³⁴ ανοίξας δε πετρος το στομα ειπεν επ αληθείας καταλαμβάνομαι οτι ουκ εστιν προσωποληπτης ο θεος

³⁵ αλλ εν παντι εθνει ο φοβουμενος αυτον και εργαζομενος δικαιοσυνην δεκτος αυτω εστιν

³⁶ τον λογον ον απεστειλεν τοις υιοις ισραηλ ευαγγελιζομενοι ειρηνην δια ιησου χριστου ουτος εστιν παντων κυριος

³⁷ υμεις οιδατε το γενομενον ρημα καθ ολης της ιουδαιας αρχαμενον απο της γαλιλαιας μετα το βαπτισμα ο εκηρυξεν ιωαννης

³⁸ ιησουν τον απο ναζαρετ ως εχρισεν αυτον ο θεος πνευματι αγιω και δυναμει ος διηλθεν ευεργετων και ιωμενος παντας τους καταδυναστευομενους υπο του διαβολου οτι ο θεος ην μετ αυτου

³⁹ και ημεις εσμεν μαρτυρες παντων ων εποίησεν εν τε τη χωρα των ιουδαιων και εν ιερουσαλημ ον και ανειλον κρεμασαντες επι ζυλου

⁴⁰ τουτον ο θεος ηγειρεν τη τριτη ημερα και εδωκεν αυτον εμφανη γενεσθαι

⁴¹ ου παντι τω λαω αλλα μαρτυσιν τοις προκχειροτονημενοις υπο του θεου ημιν οιτινες συνεφαγομεν και συνεπιομεν αυτω μετα το αναστηναι αυτον εκ νεκρών

⁴² και παρηγγειλεν ημιν κηρυξαι τω λαω και διαμαρτυρασθαι οτι αυτος εστιν ο ωρισμενος υπο του θεου κριτης ζωντων και νεκρών

⁴³ τουτω παντες οι προφηται μαρτυρουν αιφεσιν αμαρτιων λαβειν δια του ονοματος αυτου παντα τον πιστευοντα εις αυτον

⁴⁴ ετι λαλουντος του πετρου τα ρηματα ταυτα επεπεσεν το πνευμα το αγιον επι παντας τους ακουοντας τον λογον

⁴⁵ και εξεστησαν οι εκ περιτομης πιστοι οσοι συνηλθον τω πετρω οτι και επι τα εθνη η δωρεα του αγιου πνευματος εκκεχυται

⁴⁶ ηκουον γαρ αυτων λαλουντων γλωσσαις και μεγαλυνοντων τον θεον τοτε απεκριθη ο πετρος

⁴⁷ μητι το υδωρ κωλυσαι δυναται τις του μη βαπτισθηναι τουτους οιτινες το πνευμα το αγιον ελαβον καθως και ημεις

⁴⁸ προσεταξεν τε αυτους βαπτισθηναι εν τω ονοματι του κυριου τοτε ηρωτησαν αυτον επιμειναι ημερας τινας

11

¹ ηκουσαν δε οι αποστολοι και οι αδελφοι οι οντες κατα την ιουδαιαν οτι και τα εθνη εδεξαντο τον λογον του θεου

² και οτε ανεβη πετρος εις ιεροσολυμα διεκρινοντο προς αυτον οι εκ περιτομης

³ λεγοντες οτι προς ανδρας ακροβυστιαν εχοντας εισήλθες και συνεφαγες αυτοις

⁴ αρχαμενος δε ο πετρος εξετιθετο αυτοις καθεξης λεγων

⁵ εγω ημην εν πολει ιοππη προσευχομενος και ειδον εν εκστάσει οραμα καταβαινον σκευος τι ως οθονην μεγαλην τεσσαρσιν αρχαις καθιεμενην εκ του ουρανου και ηλθεν αχρι εμου

⁶ εις ην ατενισας κατενοουν και ειδον τα τετραποδα της γης και τα θηρια και τα ερπετα και τα πετεινα του ουρανου

⁷ ηκουσα δε φωνης λεγουσης μοι αναστας πετρε θυσον και φαγε

⁸ ειπον δε μηδαμωσ κυριε οτι παν κοινον η ακαθαρτον ουδεποτε εισήλθεν εις το στομα μου

⁹ απεκριθη δε μοι φωνη εκ δευτερου εκ του ουρανου α ο θεος εκαθαρισεν συ μη κοινου

¹⁰ τουτο δε εγενετο επι τρις και παλιν ανεσπαθη απαντα εις τον ουρανον

¹¹ και ιδου εξ αυτης τρεις ανδρες επεστησαν επι την οικιαν εν η ημην απεσταλμενοι απο καισαρειας προς με

¹² ειπεν δε μοι το πνευμα συνελθειν αυτοις μηδεν διακρινομενον ηλθον δε συν εμοι και οι εξ αδελφοι ουτοι και εισήλθομεν εις τον οικον του ανδρος

¹³ απηγγειλεν τε ημιν πως ειδεν τον αγγελον εν τω οικω αυτου σταθεντα και ειποντα αυτω αποστειλον εις ιοπην ανδρας και μεταπεμψαι σιμωνα τον επικαλουμενον πετρον

¹⁴ ος λαλήσει ρηματα προς σε εν οιο σωθησης συ και πας ο οικος σου

¹⁵ εν δε τω αρχασθαι με λαλειν επεπεσεν το πνευμα το αγιον επ αυτους ωσπερ και εφ ημας εν αρχη

¹⁶ εμνησθην δε του ρηματος κυριου ως ελεγεν ιωαννης μεν εβαπτισεν υδατι υμεις δε βαπτισθησθε εν πνευματι αγιω

¹⁷ ει ουν την ισην δωρεαν εδωκεν αυτοις ο θεος ως και ημιν πιστευσασιν επι τον κυριον ιησουν

χριστον εγω δε τις ημην δυνατος κωλυσαι τον θεον

¹⁸ ακουσαντες δε ταυτα ησυχασαν και εδοξαζον τον θεον λεγοντες αρα γε και τοις εθνεσιν ο θεος την μετανοιαν εδωκεν εισ ζωην

¹⁹ οι μεν ουν διασπαρεντες απο της θλιψεως της γενομενης επι στεφανω δηλθον εως φοινικης και κυπρου και αντιοχειας μηδενι λαλουντες τον λογον ει μη μονον ιουδαιοις

²⁰ ησαν δε τινες εξ αυτων ανδρες κυπριοι και κυρηναιοι οιτινες εισελθοντες εις αντιοχειαν ελαλουν προς τους ελληνιστας ευαγγελιζομενοι τον κυριον ιησουν

²¹ και ην χειρ κυριου μετ αυτων πολυσ τε αριθμος πιστευσας επεστρεψεν επι τον κυριον

²² ηκουσθη δε ο λογος εις τα ωτα της εκκλησιας της εν ιεροσολυμοις περι αυτων και εξαπεστειλαν βαρναβαν διελθειν εως αντιοχειας

²³ ος παραγενομενος και ιδων την χαριν του θεου εχαρη και παρεκαλει παντας τη προθεσει της καρδιας προσμενειν τω κυριω

²⁴ οτι ην ανηρ αγαθος και πληρης πνευματος αγιου και πιστεως και προσετεθη οχλος ικανος τω κυριω

²⁵ εξηλθεν δε εις ταρσον ο βαρναβας αναζητησαι σαυλον

²⁶ και ευρων ηγαγεν αυτον εις αντιοχειαν εγενετο δε αυτοις ενιαυτον ολον συναχθηναι τη εκκλησια και διδασκει οχλον ικανον χρηματισαι τε πρωτων εν αντιοχεια τους μαθητας χριστιανους

²⁷ εν ταυταις δε ταις ημεραις κατηλθον απο ιεροσολυμων προφηται εις αντιοχειαν

²⁸ αναστας δε εις εξ αυτων ονοματι αγαβος εσημανεν δια του πνευματος λιμον μεγαν μελλειν εσεσθαι εφ ολην την οικουμενην οστις και εγενετο επι κλαυδιου καισαρος

²⁹ των δε μαθητων καθως ευπορειτο τισ ωρισαν εκαστος αυτων εις διακονιαν πεμψαι τοις κατοικουσιν εν τη ιουδαια αδελφοις

³⁰ ο και εποησαν αποστειλαντες προς τους πρεσβυτερους δια χειρος βαρναβα και σαυλου

12

¹ κατ εκεινον δε τον καιρον επεβαλεν ηρωδης ο βασιλευς τας χειρας κακωσαι τινας των απο της εκκλησιας

² ανειλεν δε ιακωβον τον αδελφον ιωαννου μαχαιρα

³ και ιδων οτι αρεστον εστιν τοις ιουδαιοις προσεθετο συλλαβειν και πετρον ησαν δε αι ημεραι των αζυμων

⁴ ον και πιασας εθετο εις φυλακην παραδους τεσσαρσιν τετραδιοις στρατιωτων φυλασσειν αυτον βουλομενος μετα το πασχα αναγαγειν αυτον τω λαω

⁵ ο μεν ουν πετρος ετηρειτο εν τη φυλακη προσευχη δε ην εκτενης γινομενη υπο της εκκλησιας προς τον θεον υπερ αυτου

⁶ οτε δε εμελλεν αυτον προαγειν ο ηρωδης τη νυκτι εκεινη ην ο πετρος κοιμωμενος μεταξυ δυο στρατιωτων δεδεμενος αλυσειν δυσιν φυλακες τε προ της θυρας ετηρουν την φυλακην

⁷ και ιδου αγγελος κυριου επεστη και φως ελαμψεν εν τω οικηματι παταξας δε την πλευραν του πετρου ηγειρεν αυτον λεγων αναστα εν ταχει και εξεπεσον αυτου αι αλυσεις εκ των χειρων

⁸ ειπεν τε ο αγγελος προς αυτον περιζωσαι και υποδησαι τα σανδαλια σου εποησεν δε ουτως και λεγει αυτω περιβαλου το ιματιον σου και ακολουθει μοι

⁹ και εξελθων ηκολουθει αυτω και ουκ ηδει οτι αληθες εστιν το γινομενον δια του αγγελου εδοκει δε οραμα βλεπειν

¹⁰ διελθοντες δε πρωτην φυλακην και δευτερην ηλθον επι την πυλην την σιδηραν την φερουσαν εις την πολιν ητις αυτοματη ηνοιχθη αυτοις και εξελθοντες προηλθον ρυμην μιαν και ευθεως απεστη ο αγγελος απ αυτου

¹¹ και ο πετρος γενομενος εν εαυτω ειπεν νυν οίδα αληθως οτι εξαπεστειλεν κυριος τον αγγελον αυτου και εξειλετο με εκ χειρος ηρωδου και πασης της προσδοκias του λαου των ιουδαιων

¹² συνιδων τε ηλθεν επι την οικιαν μαριας της μητρος ιωαννου του επικαλουμενου μαρκου ου ησαν ικανοι συνηρωιζομενοι και προσευχομενοι

¹³ κρουσαντος δε του πετρου την θυραν του πυλωνος προσηλθεν παιδισκη υπακουσαι ονοματι ροδη

¹⁴ και επιγινουσα την φωνην του πετρου απο της χαρας ουκ ηνοιξεν τον πυλωνα εισδραμουσα δε απηγγειλεν εσταναι τον πετρον προ του πυλωνος

¹⁵ οι δε προς αυτην ειπον μαινη η δε διςχυριζεται ουτως εχειν οι δε ελεγον ο αγγελος αυτου εστιν

¹⁶ ο δε πετρος επεμενεν κρουων ανοιξαντες δε ειδον αυτον και εξεστησαν

¹⁷ κατασεισας δε αυτοις τη χειρι σιγαν διηγησατο αυτοις πως ο κυριος αυτον εξηγαγεν εκ της φυλακης ειπεν δε απαγγεilate ιακωβω και τοις αδελφοις ταυτα και εξελθων επορευθη εις ετερον τοπον

¹⁸ γενομενης δε ημερας ην ταραχος ουκ ολιγος εν τοις στρατιωταις τι αρα ο πετρος εγενετο

¹⁹ ηρωδης δε επιζητησας αυτον και μη ευρων ανακρινας τους φυλακας εκελευσεν απαχθηναι και κατελθων απο της ιουδαιας εις την καισαρειαν διετριβεν

²⁰ ην δε ο ηρωδης θυμομαχων τυριοις και σιδωνιοις ομοθυμαδον δε παρησαν προς αυτον και πεισαντες βλαστον τον επι του κοιτωσος του βασιλεως ηγουντο ειρηνην δια το τρεφεσθαι αυτων την χωραν απο της βασιλικης

²¹ τακτη δε ημερα ο ηρωδης ενδυσαμενος εσθητα βασιλικην και καθισας επι του βηματος εδημηγορει προς αυτους

²² ο δε δημος επεφωνει φωνη θεου και ουκ ανθρωπου

²³ παραχηρμα δε επαταξεν αυτον αγγελος κυριου ανθ ων ουκ εδωκεν δοξαν τω θεω και γενομενος σκωληκοβρωτος εξεψυξεν

²⁴ ο δε λογος του θεου ηυξανεν και επληθυνετο

²⁵ βαρναβας δε και σαυλος υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ πληρωσαντες την διακονιαν

συμπαράλαβοντες και ιωαννην τον επικληθεντα μαρκον

13

1 ησαν δε τινες εν αντιοχεια κατα την ουσαν εκκλησιαν προφηται και διδασκαλοι ο τε βαρναβας και συμεων ο καλουμενος νιγερ και λουκιος ο κυρηναιος ματαιην τε ηρωδου του τετραρχου συντροφος και σαυλος

2 λειτουργουντων δε αυτων τω κυριω και νηστευοντων ειπεν το πνευμα το αγιον αφορισατε δη μοι τον βαρναβαν και τον σαυλον εις το εργον ο προσκεκλημαι αυτους

3 τοτε νηστευσαντες και προσευξαμενοι και επιθεντες τας χειρας αυτοις απελυσαν

4 ουτοι μεν ουν εκπεμφθεντες υπο του πνευματος του αγιου κατηλθον εις την σελευκειαν εκειθεν δε απεπλευσαν εις την κυπρον

5 και γενομενοι εν σαλαμινι κατηγγελλον τον λογον του θεου εν ταις συναγωγαις των ιουδαιων ειχον δε και ιωαννην υπηρετην

6 διελθοντες δε την νησον αχρι παφου ευρον τινα μαγον ψευδοπροφητην ιουδαιον ω ονομα βαρησους

7 ος ην συν τω ανθυπατω σεργιω παυλω ανδρι συνετω ουτος προσκαλεσαμενος βαρναβαν και σαυλον επεξητησεν ακουσαι τον λογον του θεου

8 ανθιστατο δε αυτοις ελυμας ο μαγος ουτως γαρ μεθερμηγνευεται το ονομα αυτου ζητων διαστρεψαι τον ανθυπατον απο της πιστεως

9 σαυλος δε ο και παυλος πλησθεις πνευματος αγιου και ατενισας εις αυτον

10 ειπεν ω πληρης παντος δολου και πασης ραδιουργιας υιε διαβολου εχθρε πασης δικαιοσυνης ου παυση διαστρεφων τας οδους κυριου τας ευθειας

11 και νυν ιδου χειρ κυριου επι σε και εση τυφλος μη βλεπων τον ηλιον αχρι καιρου παραχρημα δε επετρεσεν επ αυτον αχλυσ και σκοτος και περιαγων εξητει χειραγωγους

12 τοτε ιδων ο ανθυπατος το γεγονος επιστευσεν εκπληροσσομενος επι τη διδαχη του κυριου

13 αναχθεντες δε απο της παφου οι περι τον παυλον ηλθον εις περγην της παμφυλιας ιωαννης δε αποχωρησας απ αυτων υπεστρεψεν εις ιεροσολυμα

14 αυτοι δε διελθοντες απο της περγης παρεγενοντο εις αντιοχειαν της πισιδιας και εισελθοντες εις την συναγωγην τη ημερα των σαββατων εκαθισαν

15 μετα δε την αναγνωσιν του νομου και των προφητων απεστειλαν οι αρχισυναγωγοι προς αυτους λεγοντες ανδρες αδελφοι ει εστιν λογος εν υμιν παρακλησεως προς τον λαον λεγετε

16 αναστας δε παυλος και κατασεισας τη χειρι ειπεν ανδρες ισραηλιται και οι φοβουμενοι τον θεον ακουσατε

17 ο θεος του λαου τουτου εξελεξατο τους πατερας ημων και τον λαον υψωσεν εν τη παροικια εν γη αιγυπτω και μετα βραχιονος υψηλου εξηγαγεν αυτους εξ αυτης

18 και ως τεσσαρακονταετη χρονον ετροποφορησεν αυτους εν τη ερημω

19 και καθελων εθνη επτα εν γη χανααν κατεκληρονομησεν αυτοις την γην αυτων

20 και μετα ταυτα ως ετεσιν τετρακοσιοις και πενηνκοντα εδωκεν κριτας εως σαμουηλ του προφητου

21 κακειθεν ητησαντο βασιλεα και εδωκεν αυτοις ο θεος τον σαουλ υιον κισ ανδρα εκ φυλης βενιαμιν ετη τεσσαρακοντα

22 και μεταστησας αυτον ηγειρεν αυτοις τον δαυιδ εις βασιλεα ω και ειπεν μαρτυρησας ευρον δαυιδ τον του ιεσσα ανδρα κατα την καρδιαν μου ος ποιησει παντα τα θεληματα μου

23 τουτου ο θεος απο του σπερματος κατ επαγγελιαν ηγαγεν τω ισραηλ σωτηριαν

24 προκηρυξαντος ιωαννου προ προσωπου της εισοδου αυτου βαπτισμα μετανοιας τω ισραηλ

25 ως δε εβληρου ο ιωαννης τον δρομον ελεγεν τινα με υπονοειτε ειναι ουκ ειμι εγω αλλ ιδου ερχεται μετ εμε ου ουκ ειμι αξιοσ το υποδημα των ποδων λυσαι

26 ανδρες αδελφοι υιοι γενουσ αβρααμ και οι εν υμιν φοβουμενοι τον θεον υμιν ο λογος της σωτηριας ταυτης απεσταλη

27 οι γαρ κατοικουντες εν ιερουσαλημ και οι αρχοντες αυτων τουτον αγνοησαντες και τας φωνας των προφητων τας κατα παν σαββατον αναγινωσκομενας κριναντες επληρωσαν

28 και μηδεμιαν αιτιαν θανατου ευροντες ητησαντο πιλατον αναιρεθηναι αυτον

29 ως δε ετελεσαν παντα τα περι αυτου γεγραμμενα καθελοντες απο του ξυλου εθηκαν εις μνημειον

30 ο δε θεος ηγειρεν αυτον εκ νεκρων

31 ος ωφθη επι ημερας πλειους τοις συναναβασιν αυτω απο της γαλιλαιας εις ιερουσαλημ οιτινες εισιν μαρτυρες αυτου προς τον λαον

32 και ημεις υμας ευαγγελιζομεθα την προς τους πατερας επαγγελιαν γενομενην οτι ταυτην ο θεος εκπεπληρωκεν τοις τεκνοις αυτων ημιν αναστησας ιησουν

33 ως και εν τω ψαλμω τω δευτερω γεγραπται υιος μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε

34 οτι δε ανεστησεν αυτον εκ νεκρων μηκετι μελλοντα υποστρεφειν εις διαφθοραν ουτως ειρηκεν οτι δωσω υμιν τα οσια δαυιδ τα πιστα

35 διο και εν ετερω λεγει ου δωσεισ τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν

36 δαυιδ μεν γαρ ιδια γενεα υπηρετησας τη του θεου βουλην εκοιμηθη και προσετεθη προς τους πατερας αυτου και ειδεν διαφθοραν

37 ον δε ο θεος ηγειρεν ουκ ειδεν διαφθοραν

38 γνωστον ουν εστω υμιν ανδρες αδελφοι οτι δια τουτου υμιν αφεσις αμαρτιων καταγγελλεται

39 και απο παντων ων ουκ ηδυνηθητε εν τω νομω μωυσεως δικαιωθηναι εν τω τω πασ ο πιστευων δικαιουται

40 βλεπετε ουν μη επελθη εφ υμας το ειρημενον εν τοις προφηταις

⁴¹ ἴδετε οἱ καταφρονῆται καὶ θαυμάσατε καὶ ἀφανισθῆτε ὅτι ἐργὸν ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν ὃ οὐ μὴ πιστεύσητε ἐὰν τίς ἐκδηγῇται ὑμῖν

⁴² ἐξιόντων δὲ ἐκ τῆς συναγωγῆς τῶν ἰουδαίων παρεκαλουν τὰ ἔθνη ἐπὶ τὸ μεταξὺ σαββατὸν λαληθῆναι αὐτοῖς τὰ ῥήματα

⁴³ λυθείσης δὲ τῆς συναγωγῆς ἠκολούθησαν πολλοὶ τῶν ἰουδαίων καὶ τῶν σεβομένων προσήλυτων τῷ παύλῳ καὶ τῷ βαρναβᾷ οἵτινες προσλαλουντες ἐπειθόν αὐτοὺς ἐπιμένειν τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ

⁴⁴ τῷ τε ἐρχομένῳ σαββατῷ σχεδὼν πᾶσα ἡ πόλις συνηχθῆ ἀκούσαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ

⁴⁵ ἰδόντες δὲ οἱ ἰουδαῖοι τοὺς ὄχλους ἐπληρώθησαν ζήλου καὶ ἀντέλεγον τοῖς ὑπο τοῦ παύλου λεγόμενοις ἀντιλεγόντες καὶ βλάσφημοντες

⁴⁶ παρρησιασάμενοι δὲ ὁ παῦλος καὶ ὁ βαρναβᾶς εἶπον ὑμῖν ἡν ἀναγκάιον πρῶτον λαληθῆναι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἐπεὶ δὲ ἀπώθεισθε αὐτὸν καὶ οὐκ ἀξιόους κρίνετε ἐαυτοὺς τῆς αἰωνίου ζωῆς ἰδοὺ στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη

⁴⁷ οὕτως γὰρ ἐντεταλταὶ ἡμῖν ὁ κύριος τεθεῖκα ὅς ἐστις φῶς ἐθνῶν τοῦ εἶναι ὅς ἐστις σωτηρίαν ἕως ἔσχατου τῆς γῆς

⁴⁸ ἀκούοντα δὲ τὰ ἔθνη ἐχαιρὲν καὶ ἐδοξάζον τὸν λόγον τοῦ κυρίου καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι εἰς ζωὴν αἰωνίον

⁴⁹ διεφερέτο δὲ ὁ λόγος τοῦ κυρίου δι' ὅλης τῆς χώρας

⁵⁰ οἱ δὲ ἰουδαῖοι παρωτρύναν τὰς σεβομένας γυναῖκας καὶ τὰς εὐσημίνας καὶ τοὺς πρῶτους τῆς πόλεως καὶ ἐπηγείραν διώγμον ἐπὶ τὸν παῦλον καὶ τὸν βαρναβᾶν καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ὀρίων αὐτῶν

⁵¹ οἱ δὲ ἐκτιναζάμενοι τὸν κόνιορτον τῶν ποδῶν αὐτῶν ἐπ' αὐτοὺς ἦλθον εἰς ἰκόνιον

⁵² οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπληρουντο χάρας καὶ πνεύματος ἁγίου

14

¹ ἐγένετο δὲ ἐν ἰκονίῳ κατὰ τὸ αὐτὸ εἰσελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν ἰουδαίων καὶ λαλῆσαι οὕτως ὥστε πιστεῦσαι ἰουδαίων τε καὶ ἐλλήνων πολὺ πλῆθος

² οἱ δὲ ἀπειθουντες ἰουδαῖοι ἐπηγείραν καὶ ἐκακῶσαν τὰς ψυχὰς τῶν ἐθνῶν κατὰ τῶν ἀδελφῶν

³ ἱκανὸν μὲν οὖν χρόνον διέτριψαν παρρησιαζόμενοι ἐπὶ τῷ κυρίῳ τῷ μαρτυροῦντι τὸ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ διδόντι σημεῖα καὶ τεράτα γίνεσθαι διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν

⁴ ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως καὶ οἱ μὲν ἦσαν σὺν τοῖς ἰουδαίοις οἱ δὲ σὺν τοῖς ἀποστόλοις

⁵ ὥς δὲ ἐγένετο ὁρμὴ τῶν ἐθνῶν τε καὶ ἰουδαίων σὺν τοῖς ἀρχοῦσιν αὐτῶν ὑβρίσαι καὶ λιθοβολῆσαι αὐτοὺς

⁶ συνιδόντες κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις τῆς λυκαονίας λυστραν καὶ δερβην καὶ τὴν περιχώρον

⁷ κακεὶ ἦσαν εὐαγγελιζόμενοι

⁸ καὶ τὶς ἀνὴρ ἐν λυστροῖς ἀδύνατος τοῖς ποσὶν ἐκαθῆτο χῶλος ἐκ κοιλίας μητροῦ αὐτοῦ ὑπαρχῶν ὅς οὐδεπότε περιπεπατήκει

⁹ οὗτος ἠκούσεν τοῦ παύλου λαλούντος ὅς ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἰδὼν ὅτι πιστὴν ἔχει τὸν σωθῆναι

¹⁰ εἶπεν μεγάλη τῇ φωνῇ ἀναστήθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὀρθῶς καὶ ἡλῆτο καὶ περιεπάτει

¹¹ οἱ δὲ ὄχλοι ἰδόντες ὃ ἐποίησεν ὁ παῦλος ἐπήραν τὴν φωνὴν αὐτῶν λυκαονιστὶ λεγόντες οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατεβήσαν πρὸς ἡμᾶς

¹² ἐκαλουν τε τὸν μὲν βαρναβᾶν διὰ τὸν δὲ παῦλον ἐρμῆν ἐπεὶ αὐτὸς ἦν ὁ ηγουμένος τοῦ λόγου

¹³ ὁ δὲ ἱερεὺς τοῦ δῖος τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως αὐτῶν ταυροὺς καὶ στεμμάτια ἐπὶ τοὺς πυλῶνας ἐνεγκας σὺν τοῖς ὄχλοις ἠέλθεν θυεῖν

¹⁴ ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀποστολὸι βαρναβᾶς καὶ παῦλος διαρρήξαντες τὰ ἱματῖα αὐτῶν εἰσεπήδησαν εἰς τὸν ὄχλον κρᾶζόντες

¹⁵ καὶ λεγόντες ἀνδρες τὰ ταῦτα ποιεῖτε καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἀνθρώποι εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν θεὸν τὸν ζῶντα ὅς ἐποίησεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς

¹⁶ ὅς ἐν ταῖς παρωχημέναις γενεαῖς εἰσεν πάντα τὰ ἔθνη πορευεσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν

¹⁷ καίτοιγε οὐκ ἁμαρτυρὸν ἑαυτὸν ἀφῆκεν ἀγαθοποιῶν οὐρανοθὲν ὑμῖν υετοὺς δίδουσι καὶ καιροὺς καρποφόρους ἐμπιπλὼν τροφῆς καὶ ευφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν

¹⁸ καὶ ταῦτα λεγόντες ἥλιος κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ θυεῖν αὐτοῖς

¹⁹ ἐπῆλθον δὲ ἀπὸ ἀντιοχείας καὶ ἰκονίου ἰουδαῖοι καὶ πείσαντες τοὺς ὄχλους καὶ λίθασαντες τὸν παῦλον ἐσύρον ἐξῶ τῆς πόλεως νομίσαντες αὐτὸν τεθνᾶναι

²⁰ κυκλώσαντων δὲ αὐτὸν τῶν μαθητῶν ἀναστὰς εἰσηλθὲν εἰς τὴν πόλιν καὶ τῇ επαυρίον ἐξῆλθεν σὺν τῷ βαρναβᾷ εἰς δερβην

²¹ εὐαγγελισάμενοι τε τὴν πόλιν ἐκείνην καὶ μαθητεύσαντες ἱκανοὺς ὑπεστρέψαν εἰς τὴν λυστραν καὶ ἰκόνιον καὶ ἀντιοχείαν

²² ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν παρακαλουντες ἐμμένειν τῇ πίστει καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ

²³ χειροτονήσαντες δὲ αὐτοῖς πρεσβυτέρους κατ' ἐκκλησίαν προσευξάμενοι μετὰ νηστειῶν παρέθεντο αὐτοὺς τῷ κυρίῳ εἰς ὃν πεπιστευκεῖσαν

²⁴ καὶ ἐλθόντες τὴν πισιδίαν ἦλθον εἰς παμφυλίαν

²⁵ καὶ λαλήσαντες ἐν περγῇ τὸν λόγον κατεβήσαν εἰς ἀταλείαν

²⁶ κακεῖθεν ἀπεπλευσαν εἰς ἀντιοχείαν ὅθεν ἦσαν παραδεδομένοι τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ εἰς τὸ ἐργὸν ὁ ἐπληρώσαν

²⁷ παραγενομένοι δὲ καὶ συναγαγόντες τὴν ἐκκλησίαν ἀνηγγείλαν ὅσα ἐποίησεν ὁ θεὸς μετ' αὐτῶν καὶ ὅτι ἠνοίξεν τοῖς ἐθνεσὶν θύραν πιστεῶς

²⁸ διετρίβον δε εκεί χρονον ουκ ολιγον συν τοις μαθηταις

15

¹ και τινες κατελθόντες απο της ιουδαιας εδιδασκον τους αδελφους οτι εαν μη περιτεμνησθε τω εθει μωυσεως ου δυνασθε σωθηναι

² γενομένης ουν στασεως και ζητησεως ουκ ολιγης τω παυλω και τω βαρναβα προς αυτους εταξαν αναβαιναι παυλον και βαρναβαν και τινας αλλους εξ αυτων προς τους αποστολους και πρεσβυτερους εις ιερουσαλημ περι του ζητηματος τουτου

³ οι μεν ουν προπεμφθεντες υπο της εκκλησιας διηρχοντο την φοινικην και σαμαρειαν εκδιηγουμενοι την επιστροφη των εθνων και εποιουν χαραν μεγαλην πασιν τοις αδελφοις

⁴ παραγενομενοι δε εις ιερουσαλημ απεδεχθησαν υπο της εκκλησιας και των αποστολων και των πρεσβυτερων ανηγγειλαν τε οσα ο θεος εποιησεν μετ αυτων

⁵ εξανεστησαν δε τινες των απο της αιρεσεως των φαρισαιων πεπιστευκοτες λεγοντες οτι δει περιτεμνειν αυτους παραγγελλειν τε τηρειν τον νομον μωυσεως

⁶ συνηχθησαν δε οι αποστολοι και οι πρεσβυτεροι ιδειν περι του λογου τουτου

⁷ πολλης δε συζητησεως γενομένης αναστας πετρος ειπεν προς αυτους ανδρες αδελφοι υμεις επιστασθε οτι αφ ημερων αρχαιων ο θεος εν ημιν εξελεξατο δια του στοματος μου ακουσαι τα εθνη τον λογον του ευαγγελιου και πιστευσαι

⁸ και ο καρδιογνώστης θεος εμαρτυρησεν αυτοις δους αυτοις το πνευμα το αγιον καθως και ημιν

⁹ και ουδεν διεκρινεν μεταξυ ημων τε και αυτων τη πιστει καθαριεας τας καρδιας αυτων

¹⁰ νυν ουν τι πειραζετε τον θεον επιτειναι ζυγον επι τον τραχηλον των μαθητων ον ουτε οι πατερες ημων ουτε ημεις ισχυσαμεν βαστασαι

¹¹ αλλα δια της χαριτος του κυριου ιησου πιστευομεν σωθηναι καθ ον τροπον κακεινοι

¹² εσιγησεν δε παν το πληθος και ηκουον βαρναβα και παυλου εξηγουμενων οσα εποιησεν ο θεος σημεια και τερατα εν τοις εθνεσιν δι αυτων

¹³ μετα δε το σιγησαι αυτους απεκριθη ιακωβος λεγων ανδρες αδελφοι ακουσατε μου

¹⁴ συμφωνω εξηγησατο καθως πρωτον ο θεος επεσκεψατο λαβειν εξ εθνων λαον επι τω ονοματι αυτου

¹⁵ και τουτω συμφωνουσιν οι λογοι των προφητων καθως γεγραπται

¹⁶ μετα ταυτα αναστρεψω και ανοικοδομησω την σκηνην δαυιδ την πεπτωκυιαν και τα κατεσκαμμενα αυτης ανοικοδομησω και ανορθωσω αυτην

¹⁷ οπως αν εκζητησωσιν οι καταλοιποι των ανθρωπων τον κυριον και παντα τα εθνη εφ ους επικεκληται το ονομα μου επ αυτους λεγει κυριος ο ποιων ταυτα παντα

¹⁸ γνωστα απ αιωνος εστιν τω θεω παντα τα εργα αυτου

¹⁹ διο εγω κρινω μη παρενοχλειν τοις απο των εθνων επιστρεφουσιν επι τον θεον

²⁰ αλλα επιτειλαι αυτοις του απεχεσθαι απο των αλισγηματων των ειδωλων και της πορνειας και του πνικτου και του αιματος

²¹ μωυσις γαρ εκ γενεων αρχαιων κατα πολιν τους κηρυσσοντας αυτον εχει εν ταις συναγωγαις κατα παν σαββατον αναγινωσκομενος

²² τοτε εδοξεν τοις αποστολοις και τοις πρεσβυτεροις συν ολη τη εκκλησια εκλεξαμενους ανδρας εξ αυτων πεμφει εις αντιοχειαν συν παυλω και βαρναβα ιουδαν τον επικαλουμενον βαρσαββαν και σιλαν ανδρας ηγουμενους εν τοις αδελφοις

²³ γραψαντες δια χειρος αυτων ταδε οι αποστολοι και οι πρεσβυτεροι και οι αδελφοι τοις κατα την αντιοχειαν και συριαν και κιλικιαν αδελφοις τοις εξ εθνων χαιρειν

²⁴ επειδη ηκουσαμεν οτι τινες εξ ημων εξελθόντες εταραξαν υμας λογοις ανασκευαζοντες τας ψυχας υμων λεγοντες περιτεμενεσθαι και τηρειν τον νομον οις ου διεστείλαμεθα

²⁵ εδοξεν ημιν γενομενοις ομοθυμαδον εκλεξαμενους ανδρας πεμφει προς υμας συν τοις αγαπητοις ημων βαρναβα και παυλω

²⁶ ανθρωποις παραδεδωκοσιν τας ψυχας αυτων υπερ του ονοματος του κυριου ιησου χριστου

²⁷ απεσταλκαμεν ουν ιουδαν και σιλαν και αυτους δια λογου απαγγελλοντας τα αυτα

²⁸ εδοξεν γαρ τω αγιω πνευματι και ημιν μηδεν πλεον επιτιθεσθαι υμιν βαρος πλην των επαναγκες τουτων

²⁹ απεχεσθαι ειδωλοθυτων και αιματος και πνικτου και πορνειας εξ ων διατηρουντες εαυτους ευ πραζετε ερρωσθε

³⁰ οι μεν ουν απολυθεντες ηλθον εις αντιοχειαν και συναγαγοντες το πληθος επεδωκαν την επιστολην

³¹ αναγνοντες δε εχαρησαν επι τη παρακλησει

³² ιουδας τε και σιλας και αυτοι προφηται οντες δια λογον πολλου παρεκαλεσαν τους αδελφους και επεστηριξαν

³³ ποιησαντες δε χρονον απελυθησαν μετ ειρηνης απο των αδελφων προς τους αποστολους

³⁴ ³⁵ παυλος δε και βαρναβας διετρίβον εν αντιοχεια διδασκοντες και ευαγγελιζομενοι μετα και ετερων πολλων τον λογον του κυριου

³⁶ μετα δε τινας ημερας ειπεν παυλος προς βαρναβαν επιστρεψαντες δη επισκεψωμεθα τους αδελφους ημων κατα πασαν πολιν εν αις κατηγγειλαμεν τον λογον του κυριου πως εχουσιν

³⁷ βαρναβας δε εβουλευσατο συμπαραλαβειν τον ιωαννην τον καλουμενον μαρκον

³⁸ παυλος δε ηξιου τον αποσταντα απ αυτων απο παμφυλιας και μη συνελθοντα αυτοις εις το εργον μη συμπαραλαβειν τουτον

³⁹ εγενετο ουν παροξυσμος ωστε αποχωρισθηναι αυτους απ αλληλων τον τε βαρναβαν παραλαβοντα τον μαρκον εκπλευσαι εις κυπρον

⁴⁰ παυλος δε επιλεξαμενος σιλαν εξηλθεν παραδοθεισ τη χαριτι τον θεον υπο των αδελφων
⁴¹ διηρχετο δε την θυριαν και κилиκίαν επιστηρίζων τας εκκλησίας

16

¹ κατηντησεν δε εις δερβην και λυστραν και ιδου μαθητης τισ ην εκει ονοματι τιμοθεος υιος γυναικος τινος ιουδαιας πιστης πατρος δε ελληνος

² ος εμαρτυρεται υπο των εν λυστροις και ικονιω αδελφων

³ τουτον ηβηλησεν ο παυλος συν αυτω εξελθειν και λαβων περιεμεν αυτον δια τους ιουδαιους τους οντας εν τοις τοποις εκεινοις ηδειςαν γαρ απαντες τον πατερα αυτου οτι ελλην υπηρχεν

⁴ ως δε διεπορευοντο τας πολεις παρεδιδουν αυτοις φυλασσειν τα δογματα τα κεκριμενα υπο των αποστολων και των πρεσβυτερων των εν ιερουσαλημ

⁵ αι μεν ουν εκκλησιαι εστερεουντο τη πιστει και επιρριστην τω αριθμω καθ ημεραν

⁶ διελθοντες δε την φρυγιαν και την γαλατικην χωραν κωλυθεντες υπο του αγιου πνευματος λαλησαι τον λογον εν τη ασια

⁷ ελθοντες κατα την μυσιαν επειραζον κατα την βιθυνιαν πορευεσθαι και ουκ ειασαν αυτους το πνευμα

⁸ παρελθοντες δε την μυσιαν κατεβησαν εις τρωαδα

⁹ και οραμα δια της νυκτος ωφθη τω παυλω ανηρ τισ ην μακεδων εστως παρακαλων αυτον και λεγων διαβας εις μακεδονιαν βοηθησον ημιν

¹⁰ ως δε το οραμα ειδεν ευθεως εξητησαμεν εξελθειν εις την μακεδονιαν συμβιβάζοντες οτι προσκεκληται ημας ο κυριος ευαγγελισασθαι αυτους

¹¹ αναχθεντες ουν απο της τρωαδος ευθυδρομησαμεν εις σαμοθρακην τη τε επιουση εις νεαπολιν

¹² εκειθεν τε εις φιλιππους ητις εστιν πρωτη της μεριδος της μακεδονιας πολισ κολωνεια ημεν δε εν αυτη τη πολει διατριβοντες ημερας τινας

¹³ τη τε ημερα των σαββατων εξηλθομεν εξω της πολεως παρα ποταμον ου ενομιζετο προσευχη ειναι και καθισαντες ελαλουμεν ταις συνελθουσαις γυναιξιν

¹⁴ και τισ γυνη ονοματι λυδια πορφυροπωλις πολεως θυατειρων σεβόμενην τον θεον ηκουεν ης ο κυριος διηνοιξεν την καρδιαν προσεχειν τοις λαλουμενοις υπο του παυλου

¹⁵ ως δε βαπτισθη και ο οικος αυτης παρεκαλεσεν λεγουσα εις κεκρικατε με πιστην τω κυριω ειναι εισελθοντες εις τον οικον μου μεινατε και παρεβιασατο ημας

¹⁶ εγενετο δε πορευομενων ημων εις προσευχην παιδικην τινα εχουσαν πνευμα πυθιζονσ απαντησαι ημιν ητις εργασιαν πολλην παρειχεν τοις κυριοις αυτης μαντευομενη

¹⁷ αυτη κατακολουθησασα τω παυλω και ημιν εκραζεν λεγουσα ουτοι οι ανθρωποι δουλοι του

θεου του υψιστου ειναι οιτινες καταγγελλουσιν ημιν οδον σωτηριας

¹⁸ τουτο δε εποιει επι πολλας ημερας διαπονηθεις δε ο παυλος και επιστρεψας τω πνευματι ειπεν παραγγελλω σοι εν τω ονοματι ιησου χριστου εξελθειν απ αυτης και εξηλθεν αυτη τη ωρα

¹⁹ ιδοντες δε οι κυριοι αυτης οτι εξηλθεν ηελπισ της εργασιας αυτων επιλαβομενοι τον παυλον και τον σιλαν ειλικυσαν εις την αγοραν επι τους αρχοντας

²⁰ και προσαγαγοντες αυτους τοις στρατηγοις ειπον ουτοι οι ανθρωποι εκταρασσουσιν ημων την πολιν ιουδαιοι υπαρχοντες

²¹ και καταγγελλουσιν εθη α ουκ εξεστιν ημιν παραδεχεσθαι ουδε ποιειν ρωμαιοις ουσιν

²² και συνεπεστη ο οχλος κατ αυτων και οι στρατηγοι περιρρηξαντες αυτων τα ιματια εκελευον ραβδίζειν

²³ πολλας τε επιθεντες αυτοις πληγας εβαλον εις φυλακην παραγγειλαντες τω δεσμοφυλακι ασφαλως τηρειν αυτους

²⁴ ος παραγγελιαν τοιαυτην ειληφως εβαλεν αυτους εις την εσωτεραν φυλακην και τους ποδας αυτων ησφαλισατο εις το ξυλον

²⁵ κατα δε το μεσονυκτιον παυλος και σιλας προσευχομενοι υμνουν τον θεον επηκρωνοντο δε αυτων οι δεσμοι

²⁶ αφνω δε σεισμος εγενετο megas ωστε σαλευθηναι τα θεμελια του δεσμοτηριου ανεωχθησαν τε παραρημα αι θυραι πασαι και παντων τα δεσμα ανεθη

²⁷ εξυπνος δε γενομενος ο δεσμοφυλαξ και ιδων ανεωγμενας τας θυρας της φυλακης σπασαμενος μαχαιραν εμελλεν εαυτον αναρειν νομιζων εκπεφευγεναι τους δεσμιους

²⁸ εφωνησεν δε φωνη μεγαλη ο παυλος λεγων μηδεν πραξης σεαυτω κακον απαντες γαρ εσμεν ενθαδε

²⁹ αιτησας δε φωτα εισεπηδησεν και εντρομος γενομενος προσεπεσεν τω παυλω και τω σιλα

³⁰ και προαγαγων αυτους εξω εφη κυριοι τι με δει ποιειν ινα σωθω

³¹ οι δε ειπον πιστευσον επι τον κυριον ιησουν χριστον και σωθησι συ και ο οικος σου

³² και ελαλησαν αυτω τον λογον του κυριου και πασιν τοις εν τη οικια αυτου

³³ και παραλαβων αυτους εν εκεινη τη ωρα της νυκτος ελυσεν απο των πληγων και βαπτισθη αυτος και οι αυτου παντες παραρημα

³⁴ αναγαγων τε αυτους εις τον οικον αυτου παρεθηκεν τραπεζαν και ηγαλλιατο πανοικι πεπιστευκως τω θεω

³⁵ ημερας δε γενομενης απεστειλαν οι στρατηγοι τους ραβδουχους λεγοντες απολυσον τους ανθρωπους εκεινους

³⁶ απηγγειλεν δε ο δεσμοφυλαξ τους λογους τουτους προς τον παυλον οτι απεσταλκασιν οι στρατηγοι ινα απολυθητε νυν ουν εξελθοντες πορευεσθε εν ειρηνη

³⁷ ο δε παυλος εφη προς αυτους δειραντες ημας δημοσια ακατακριτους ανθρωπους ρωμαιους

υπαρχοντας εβαλον εις φυλακην και νυν λαθρα ημας εκβαλλουσιν ου γαρ αλλα ελθοντες αυτοι εξαγαγετωσαν

³⁸ ανηγγειλαν δε τοις στρατηγοις οι ραβδουχοι τα ρηματα ταυτα και εφοβηθησαν ακουσαντες οτι ρωμαιοι εισιν

³⁹ και ελθοντες παρεκαλεσαν αυτους και εξαγαγοντες ηρωτων εξελθειν της πολεως

⁴⁰ εξελθοντες δε εκ της φυλακης εισηλθον προς την λυδιαν και ιδοντες τους αδελφους παρεκαλεσαν αυτους και εξηλθον

17

¹ διοδευσαντες δε την αμφιπολιν και απολλωνιαν ηλθον εις θεσσαλονικην οπου ην η συναγωγή των ιουδαιων

² κατα δε το ειωθος τω παυλω εισηλθεν προς αυτους και επι σαββατα τρια διελεξατο αυτοις απο των γραφων

³ διανοιγων και παρατιθεμενος οτι τον χριστον εδει παθειν και αναστηναι εκ νεκρων και οτι ουτος εστιν ο χριστος ιησους ον εγω καταγγελλω υμιν

⁴ και τινες εξ αυτων επεισθησαν και προσεκληρωθησαν τω παυλω και τω σιλα των τε σεβομενων ελληνων πολυ πληθος γυναικων τε των πρωτων ουκ ολιγαι

⁵ προσλαβομενοι δε οι ιουδαιοι οι απειθουντες των αγοραιων τινας ανδρας πονηρους και οχλοποιησαντες εθορυβουν την πολιν επισταντες τε τη οικια ιασονος εξητουν αυτους αγαγειν εις τον δημον

⁶ μη ευροντες δε αυτους εσυρον τον ιασονα και τινας αδελφους επι τους πολιταρχας βωντες οτι οι την οικουμενην αναστατωσαντες ουτοι και ενθαδε παρεισιν

⁷ ους υποδεδεκται ιαπων και ουτοι παντες απεναντι των δογματων καισαρος πρασουσιν βασιλευα λεγοντες ετερον ειναι ιησουν

⁸ εταραξαν δε τον οχλον και τους πολιταρχας ακουοντας ταυτα

⁹ και λαβοντες το ικανον παρα του ιασονος και των λοιπων απελυσαν αυτους

¹⁰ οι δε αδελφοι ευθεως δια της νυκτος εξεπεμψαν τον τε παυλον και τον σιλαν εις βεροιαν οιτινες παραγενομενοι εις την συναγωγην απησαν των ιουδαιων

¹¹ ουτοι δε ησαν ευγενεστεροι των εν θεσσαλονικη οιτινες εδεξαντο τον λογον μετα πασης προθυμιας το καθ ημεραν ανακρινοντες τας γραφας ει εχει ταυτα ουτως

¹² πολλοι μεν ουν εξ αυτων επιστευσαν και των ελληνιδων γυναικων των ευσημιων και ανδρων ουκ ολιγοι

¹³ ως δε εγνωσαν οι απο της θεσσαλονικης ιουδαιοι οτι και εν τη βεροια κατηγγελη υπο του παυλου ο λογος του θεου ηλθον κακει σαλευοντες τους οχλους

¹⁴ ευθεως δε τοτε τον παυλον εξαπεστειλαν οι αδελφοι πορευεσθαι ως επι την θαλασσαν υπεμενον δε ο τε σιλας και ο τιμοθεος εκει

¹⁵ οι δε καθιστωντες τον παυλον ηγαγον αυτον εως αθηνων και λαβοντες εντολην προς τον σιλαν

και τιμοθεον ινα ως ταχιστα ελθωσιν προς αυτον εξησαν

¹⁶ εν δε ταις αθηναις εκδεχομενου αυτους του παυλου παρωξυνετο το πνευμα αυτου εν αυτω θεωρουντι κατειδωλον ουσαν την πολιν

¹⁷ διελεγετο μεν ουν εν τη συναγωγή τοις ιουδαιοις και τοις σεβομενοις και εν τη αγορα κατα πασαν ημεραν προς τους παρатуγγανοντας

¹⁸ τινες δε και των επικουρειων και των στοικων φιλοσοφων συνεβαλλον αυτω και τινες ελεγον τι αν θελοι ο σπερμολογος ουτος λεγειν οι δε ξενων δαιμονιων δοκει καταγγελευσ ειναι οτι τον ιησουν και την αναστασιν ευηγγελιζετο

¹⁹ επιλαβομενοι τε αυτου επι τον αρειον παγον ηγαγον λεγοντες δυναμεθα γνωναι τις η καινη αυτη η υπο σου λαλουμενη διδαχη

²⁰ ξενιζοντα γαρ τινα εισφερεις εις τας ακοας ημων βουλομεθα ουν γνωναι τι αν θελοι ταυτα ειναι

²¹ αθηναιοι δε παντες και οι επιδημουντες ξενοι εις ουδεν ετερον ευκαιρουν η λεγειν τι και ακουειν καινοτερον

²² σταθεις δε ο παυλος εν μεσω του αρειου παγου εφη ανδρες αθηναιοι κατα παντα ως δεισιδαιμονεστερους υμας θεωρω

²³ διερχομενος γαρ και αναθεωρων τα σεβασματα υμων ευρον και βωμον εν ω επεγεγραπτο αγνωστω θεω ον ουν αγνοουσιντες ευσεβετε τουτον εγω καταγγελλω υμιν

²⁴ ο θεος ο ποιησας τον κοσμον και παντα τα εν αυτω ουτος ουρανου και γης κυριος υπαρχων ουκ εν χειροποιητοις ναοις κατοικει

²⁵ ουδε υπο χειρων ανθρωπων θεραπευεται προσδεομενος τινος αυτος διδους πασιν ζωην και πνοην κατα παντα

²⁶ εποιησεν τε εξ ενος αιματος παν εθνος ανθρωπων κατοικειν επι παν το προσωπον της γης ορισας προστεταγμενους καιρους και τας οροθεσιας της κατοικιας αυτων

²⁷ ζητειν τον κυριον ει αρα γε ψηλαφησειαν αυτον και ευροιεν και γε ου μακραν απο ενοσ εκαστου ημων υπαρχοντα

²⁸ εν αυτω γαρ ζωμεν και κινουμεθα και εσμεν ως και τινες των καθ υμας ποιητων ειρηκασιν του γαρ και γενοσ εσμεν

²⁹ γενοσ ουν υπαρχοντες του θεου ουκ οφειλομεν νομιζειν χρυσω η αργυρω η λιθω χαραγματι τεχνης και ενθυμησησ ανθρωπου το θειον ειναι ομοιον

³⁰ τους μεν ουν χρονους της αγνοιας υπεριδων ο θεος τα νυν παραγγελλει τοις ανθρωποις πασιν πανταχου μετανοειν

³¹ διوتي εστησεν ημεραν εν η μελλει κρινειν την οικουμενην εν δικαιοσυνη εν ανδρι ω ωρισεν πιστιν παρασχων πασιν αναστησας αυτον εκ νεκρων

³² ακουσαντες δε αναστασιν νεκρων οι μεν εχλευαζον οι δε ειπον ακουσομεθα σου παλιν περι τουτου

³³ και ουτως ο παυλος εξηλθεν εκ μεσου αυτων

³⁴ τινες δε άνδρες κολληθεντες αυτω επιστευσαν εν οis και διονυσιος ο αρεοπαγιτης και γυνη ονοματι δαμαρις και ετεροι συν αυτοis

18

¹ μετα δε ταυτα χωρισθεις ο παυλος εκ των αθηνων ηλθεν εις κορινθον

² και ευρων τινα ιουδαιον ονοματι ακυλαν ποντικον τω γενει προσφατως εληλυθοτα απο της ιταλιας και πρισκιλλαν γυναικα αυτου δια το τεταχεναι κλαυδιον χωριζεσθαι παντας τους ιουδαιους εκ της ρωμης προσηλθεν αυτοis

³ και δια το ομοτεχνον ειναι εμενεν παρ αυτοis και εργαζεται ησαν γαρ σκηνοποιοι την τεχνην

⁴ διελεγετο δε εν τη συναγωγη κατα παν σαββατον επειθεν τε ιουδαιους και ελληνας

⁵ ως δε κατηλθον απο της μακεδονιας ο τε σιλας και ο τιμοθεος συνειχετο τω πνευματι ο παυλος διαμαρτυρομενος τοis ιουδαιοis τον χριστον ιησουν

⁶ αντιτασσομενων δε αυτων και βλασφημουντων εκτιναζαμενος τα ιματια ειπεν προς αυτους το αιμα υμων επι την κεφαλην υμων καθαρος εγω απο του νυν εις τα εθνη πορευομαι

⁷ και μεταβας εκειθεν ηλθεν εις οικιαν τινοσ ονοματι ιουστου σεβομενου τον θεον ου η οικια ην συνομορουσα τη συναγωγη

⁸ κρισπος δε ο αρχισυναγωγος επιστευσεν τω κυριω συν ολω τω οικω αυτου και πολλοι των κορινθιων ακουοντες επιστευον και βαπτιζοντο

⁹ ειπεν δε ο κυριος δι οραματος εν νυκτι τω παυλω μη φοβου αλλα λαλει και μη σιωπησης

¹⁰ διοτι εγω ειμι μετα σου και ουδεις επιθησεται σοι του κακωσαι σε διοτι λαος εστιν μοι πολυς εν τη πολει ταυτη

¹¹ εκαθισεν εν ενιαυτον και μηνας εξ διδασκων εν αυτοis τον λογον του θεου

¹² γαλλιανος δε ανθυπατευοντος της αχαιας κατεπεστησαν ομοθυμαδον οι ιουδαιοι τω παυλω και ηγαγον αυτον επι το βημα

¹³ λεγοντες οτι παρα τον νομον ουτος αναπειθει τους ανθρωπους σεβεσθαι τον θεον

¹⁴ μελλοντος δε του παυλου ανοιγειν το στομα ειπεν ο γαλλιανος προς τους ιουδαιους ει μεν ουν ην αδικημα τι η ραδιουργημα πονηρον ω ιουδαιοι κατα λογον αν ηνεσχομην υμων

¹⁵ ει δε ζητημα εστιν περι λογου και ονοματων και νομου του καθ υμας οψεσθε αυτοι κριτης γαρ εγω τούτων ου βουλομαι ειναι

¹⁶ και απηλασεν αυτους απο του βηματος

¹⁷ επιλαβομενοι δε παντες οι ελληνες σωθενην τον αρχισυναγωγον ετυπτον εμπροσθεν του βηματος και ουδεν τούτων τω γαλλιωني εμελλεν

¹⁸ ο δε παυλος ετι προσμεινας ημερας ικανας τοis αδελφοis αποταζαμενος εξεπλει εις την συριαν και συν αυτω πρισκιλλα και ακυλας χειραμενος την κεφαλην εν κεγχραις ειχεν γαρ ευχην

¹⁹ κατηντησεν δε εις εφεσον και εκεινους κατελιπεν αυτου αυτοσ δε εισελθων εις την συναγωγην διελεχθη τοis ιουδαιοis

²⁰ ερωτωντων δε αυτων επι πλειονα χρονον μειναι παρ αυτοis ουκ επενευσεν

²¹ αλλ απεταζατο αυτοis ειπων δει με παντως την εορτην την ερχομενην ποιησαι εις ιεροσολυμα παλιν δε ανακαμψω προς υμας του θεου θελοντος ανηχθη απο της εφεσου

²² και κατελθων εις καισαρειαν αναβας και ασπασαμενος την εκκλησιαν κατεβη εις αντιοχειαν

²³ και ποιησας χρονον τινα εξηλθεν διερχομενος καθεξης την γαλατικην χωραν και φρυγιαν επιστηριζων παντας τους μαθητας

²⁴ ιουδαιοσ δε τis απολλωσ ονοματι αλεξανδρευσ τω γενει ανηρ λογιοσ κατηντησεν εις εφεσον δυνατος ων εν ταις γραφαις

²⁵ ουτος ην κατηχημενος την οδον του κυριου και ζων τω πνευματι ελαλει και εδιδασκεν ακριβως τα περι του κυριου επισταμενος μονον το βαπτισμα ιωαννου

²⁶ ουτος τε ηρξατο παρρησιαζεσθαι εν τη συναγωγη ακουσαντες δε αυτον ακυλας και πρισκιλλα προσελαβοντο αυτον και ακριβεστερον αυτω εξεθεντο την του θεου οδον

²⁷ βουλομενου δε αυτου διελθειν εις την αχαιαν προτρεψαμενοι οι αδελφοι εγραψαν τοis μαθηταις αποδεξασθαι αυτον οσ παραγενομενος συνεβαλετο πολυ τοis πεπιστευκοσιν δια της χαριτος

²⁸ ευτονως γαρ τοis ιουδαιοis διακατηλεχετο δημοσια επιδεικνυσ δια των γραφων ειναι τον χριστον ιησουν

19

¹ εγενετο δε εν τω τον απολλω ειναι εν κορινθω παυλον διελθοντα τα ανωτερακα μερη ελθειν εις εφεσον και ευρων τινας μαθητας

² ειπεν προς αυτους ει πνευμα αγιον ελαβετε πιστευσαντες οι δε ειπον προς αυτον αλλ ουδε ει πνευμα αγιον εστιν ηκουσαμεν

³ ειπεν τε προς αυτους ει τι ουν εβαπτισθητε οι δε ειπον εις το ιωαννου βαπτισμα

⁴ ειπεν δε παυλος ιωαννης μεν εβαπτισεν βαπτισμα μετανοιας τω λαω λεγων εις τον ερχομενον μετ αυτον ινα πιστευσωσιν τουτ εστιν εις τον χριστον ιησουν

⁵ ακουσαντες δε εβαπτισθησαν εις το ονομα του κυριου ιησου

⁶ και επιθεντος αυτοis του παυλου τας χειρας ηλθεν το πνευμα το αγιον επ αυτους ελαλουν τε γλωσσαις και προφητευον

⁷ ησαν δε οι παντες ανδρες ωσει δεκαδυο

⁸ εισελθων δε εις την συναγωγην επαρρησιαζετο επι μηνας τρεις διαλεγομενος και πειθων τα περι της βασιλειας του θεου

⁹ ως δε τινες εκκληρυνοντο και ηπειθουν κακολογονυντες την οδον ενωπιον του πληθους αποστασ απ αυτων αφωρισεν τους μαθητας καθ ημεραν διαλεγομενος εν τη σχολη τυραννου τινοσ

¹⁰ τουτο δε εγενετο επι ετη δυο ωστε παντας τους κατοικουντας την ασian ακουσαι τον λογον του κυριου ιησου ιουδαιους τε και ελληνας

¹¹ δυνάμεις τε οὐ τὰς τυχούσας ποιεῖ ο θεὸς διὰ τῶν χειρῶν παύλου

¹² ὥστε καὶ ἐπὶ τοὺς ἀσθενούντας ἐπιφερεσθαι ἀπὸ τοῦ χρώτος αὐτοῦ σουδαρία ἡ σιμικινθία καὶ ἀπαλλάσσεσθαι ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους τὰ τε πνευματὰ τὰ πονηρὰ ἐξερχεσθαι ἀπ' αὐτῶν

¹³ ἐπεχειρήσαν δὲ τινεσὶ ἀπὸ τῶν περιερχομένων ἰουδαίων ἐξορκιστῶν ὀνομαζέειν ἐπὶ τοὺς ἔχοντάς τα πνεύματα τὰ πονηρὰ τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἰησοῦ λέγοντες ὀρκίζομεν ὑμᾶς τὸν ἰησοῦν ὃν ὁ παῦλος κηρύσσει

¹⁴ ἦσαν δὲ τινεσὶ υἱοὶ σκευᾶ ἰουδαίου ἀρχιερέως ἐπτα οἱ τοῦτο ποιοῦντες

¹⁵ ἀποκριθὲν δὲ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν εἶπεν τὸν ἰησοῦν γινώσκω καὶ τὸν παῦλον ἐπίσταμαι ὑμεῖς δὲ τινεσὲστέ

¹⁶ καὶ ἐφαλλόμενος ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἄνθρωπος ἐν ᾧ ἦν τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν καὶ κατακυριεύσας αὐτῶν ἰσχυσεν κατ' αὐτῶν ὥστε γυμνοῦς καὶ τετραυματισμένους ἐκφυγεῖν ἐκ τοῦ οἴκου ἐκείνου

¹⁷ τοῦτο δὲ ἐγένετο γνῶστον πᾶσιν ἰουδαίοις τε καὶ ἐλλήσιν τοῖς κατοικοῦσιν τὴν ἐφεσον καὶ ἐπέπεσεν φόβος ἐπὶ πάντα αὐτοὺς καὶ ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἰησοῦ

¹⁸ πολλοὶ τε τῶν πεπιστευκότων ἤρχοντο ἐξομολογούμενοι καὶ ἀναγγέλλοντες τὰς πράξεις αὐτῶν

¹⁹ ἱκανοὶ δὲ τῶν τὰ περιεργὰ πράξαντων συνενεγκάντες τὰς βίβλους κατεκαίον ἐνώπιον πάντων καὶ συνεψήφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν καὶ ἔρπον ἀργυρίου μυριάδας πέντε

²⁰ οὕτως κατὰ κράτος ὁ λόγος τοῦ κυρίου ἠρξάνην καὶ ἰσχυρὸν

²¹ ὥς δὲ ἐπληρώθη ταῦτα ἐθέτο ὁ παῦλος ἐν τῷ πνεύματι διελθὼν τὴν μακεδονίαν καὶ αἰαίαν πορευεσθαι εἰς ἱερουσαλὴμ εἰπὼν ὅτι μετὰ τὸ γενεσθαι με ἐκεῖ δεῖ με καὶ ῥωμὴν ἰδεῖν

²² ἀποστείλας δὲ εἰς τὴν μακεδονίαν δύο τῶν διακονούντων αὐτῷ τιμοθεὸν καὶ ἐραστον αὐτοσ ἐπέσχεν χρόνον εἰς τὴν ἀσίαν

²³ ἐγένετο δὲ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ταραχὸς οὐκ ὀλίγος περὶ τῆς ὁδοῦ

²⁴ δημητρίος γάρ τις ὀνοματὶ ἀργυροκόπος ποιῶν ναοὺς ἀργυροῦς ἀρτεμίδος παρήχετο τοῖς τεχνταῖς ἐργασίαν οὐκ ὀλίγην

²⁵ οὗς συναθροίσας καὶ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐργάτας εἶπεν ἄνδρες ἐπίστασθε ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἐργασίας ἡ εὐπορία ἡμῶν ἐστίν

²⁶ καὶ θεωρεῖτε καὶ ἀκούετε ὅτι οὐ μόνον ἐφεσοῦ ἀλλὰ σχεδὸν πάσης τῆς ἀσίας ὁ παῦλος οὗτος πείσας μετέστησεν ἱκανὸν ὄχλον λέγων ὅτι οὐκ εἰσὶν θεοὶ οἱ διὰ χειρῶν γινόμενοι

²⁷ οὐ μόνον δὲ τοῦτο κινδυνεύει ἡμῖν το μέρους εἰς ἀπελεγμὸν ελθεῖν ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς μεγάλης θεᾶς ἱερὸν ἀρτεμίδος εἰς οὐθεν λογισθῆναι μέλλειν δὲ καὶ καθαιρεῖσθαι τὴν μεγαλειότητα αὐτῆς ἢν ὅλη ἡ ἀσία καὶ ἡ οἰκουμένη σεβεται

²⁸ ἀκούσαντες δὲ καὶ γινόμενοι πληρεῖς θυμοῦ ἐκράζον λέγοντες μεγάλη ἡ ἀρτεμὶς ἐφείσω

²⁹ καὶ ἐπλησθῇ ἡ πόλις ὅλη τῆς συγχύσεως ὥρμησαν τε ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ θεάτρον

συναρπασάντες γαίον καὶ ἀριστάρχον μακεδὸνας συνεκδήμιον παύλου

³⁰ τοῦ δὲ παύλου βουλομένου εἰσελθεῖν εἰς τὸν δῆμον οὐκ εἰὼν αὐτὸν οἱ μαθηταί

³¹ τινεσὶ δὲ καὶ τῶν ἀσιστάρχων ὄντες αὐτῷ φίλοι πεμψάντες πρὸς αὐτὸν παρεκαλοῦν μὴ δύναι εαυτὸν εἰς τὸ θεάτρον

³² ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλο τι ἐκράζον ἦν γὰρ ἡ ἐκκλησία συγκεχυμένη καὶ οἱ πλείους οὐκ ᾔδεισαν τίνος ἐνεκεν συνεληλυθείσαν

³³ ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου προεβίβασαν ἀλεξάνδρον προβαλόντων αὐτὸν τῶν ἰουδαίων ὁ δὲ ἀλεξάνδρος κατασεισάσας τὴν χεῖρα ἠθέλην ἀπολογεῖσθαι τῷ δήμῳ

³⁴ ἐπιγινόντες δὲ ὅτι ἰουδαῖος ἐστὶν φωνὴ ἐγένετο μία ἐκ πάντων ὥς ἐπὶ ὥρας δύο κρᾶζόντων μεγάλη ἡ ἀρτεμὶς ἐφείσω

³⁵ καταστείλας δὲ ὁ γραμματεὺς τὸν ὄχλον φησὶν ἄνδρες ἐφείσοι τίς γὰρ ἐστὶν ἄνθρωπος ὃς οὐ γινώσκει τὴν ἐφείσω πολὺν νεώκορον οὖσαν τῆς μεγάλης θεᾶς ἀρτεμίδος καὶ τοῦ διοπέτους

³⁶ ἀναντιρρήτων οὖν ὄντων τούτων δεόν ἐστίν ὑμᾶς κατασταλμένους ὑπαρχεῖν καὶ μὴδὲν προπετέος πράσσειν

³⁷ ἡγάγετε γὰρ τοὺς ἀνδράς τούτους οὐτε ἱεροσουλὸς οὐτε βλασφημούντας τὴν θεὸν ὑμῶν

³⁸ εἰ μὲν οὖν δημητρίος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τεχνταὶ ἔχουσιν πρὸς τίνα λόγον ἀγοραῖοι ἀγόνται καὶ ἀνθυπατοὶ εἰσὶν ἐγκαλειτῶσαν ἀλλήλοισ

³⁹ εἰ δὲ τί περὶ ἑτερῶν ἐπιζητεῖτε ἐν τῇ ἐννομῳ ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθῆσεται

⁴⁰ καὶ γὰρ κινδυνεύομεν ἐγκαλεῖσθαι στάσεως περὶ τῆς σήμερον μῆδεος αἰτίου ὑπαρχόντος περὶ οὗ οὐκ ἔγνωσμεθα δύναι λόγον τῆς συστρόφης ταύτης

⁴¹ καὶ ταῦτα εἰπὼν ἀπέλυσεν τὴν ἐκκλησίαν

20

¹ μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι τὸν θόρυβον προσκαλεσάμενος ὁ παῦλος τοὺς μαθητάς καὶ ἀσπασάμενος ἐξηλθεν πορευθῆναι εἰς τὴν μακεδονίαν

² διελθὼν δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα καὶ παρακαλέσας αὐτοὺς λόγῳ πολλῷ ἦλθεν εἰς τὴν ἐλλάδα

³ ποιήσας τε μῆνας τρεῖς γενομένης αὐτῷ ἐπιβουλῇ ὑπὸ τῶν ἰουδαίων μέλλοντι ἀναγεσθαι εἰς τὴν συρίαν ἐγένετο γνῶμη τὸν ὑποστρεφείν δια μακεδονίας

⁴ συνεπέτο δὲ αὐτῷ ἀχρὶ τῆς ἀσίας σῶπατρος βεροιαῖος θεσσαλονικέων δὲ ἀριστάρχος καὶ σκουνδὸς καὶ γαῖος δερβαιοῦς καὶ τιμοθεὸς ἀσιανοὶ δὲ τυχικοὶς καὶ τροφίμος

⁵ οὗτοι προσελθόντες ἐμὲν ἦσαν ἐν τρωαδί

⁶ ἡμεῖς δὲ ἐξέπλευσαμεν μετὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἄζυμων ἀπὸ φιλιππῶν καὶ ἤλθομεν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν τρωάδα ἀχρὶ ἡμερῶν πέντε οὐ διετριψάμεν ἡμέρας ἐπτα

⁷ ἐν δὲ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων συνηγμένων τῶν μαθητῶν κλάσαι ἄρτον ὁ παῦλος διελέγετο αὐτοῖς μέλλων ἐξῆναι τὴν ἐπαύριον παρτεῖνεν τε τὸν λόγον μεχρὶ μεσονυκτιοῦ

⁸ ἦσαν δὲ λαμπαδες ἱκαναὶ ἐν τῷ ὑπερῷ οὐ ἦμεν συνηγμένοι

⁹ καθήμενος δὲ τὸς νεανίας ὀνοματὶ εὐτυχὸς ἐπὶ τῆς θυρίδος καταφερομένουσ' ὑπὸ βάθει διαλεγόμενου τοῦ παύλου ἐπὶ πλείον κατενεχθεὶς ἀπὸ τοῦ πνύου ἐπέσεν ἀπὸ τοῦ τρίστεγου κατὰ καὶ ἠρῆθ' νεκρὸς

¹⁰ καταβὰς δὲ ὁ παῦλος ἐπέπεσεν αὐτῷ καὶ συμπεριλαβὼν εἶπεν μὴ θορυβησθε· ἡ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστίν

¹¹ ἀναβὰς δὲ καὶ κλάσας ἄρτον καὶ γεύσασμενος ἐφ' ἱκανὸν τὸ ἐμίλησας ἀχρὶ αὐγῆς οὕτως ἐξηλθεν

¹² ἡγάγον δὲ τὸν παῖδα ζῶντα καὶ παρεκλήθησαν οὐ μετρίως

¹³ ἡμεῖς δὲ προσελθόντες ἐπὶ τὸ πλοῖον ἀνηχθήμεν εἰς τὴν ἀσσοῦ ἐκεῖθεν μέλλοντες ἀναλαμβάνειν τὸν παῦλον οὕτως γὰρ ἡν διατάξαμενος μέλλων αὐτὸς πεζεύειν

¹⁴ ὥς δὲ συνελθόντες ἤμιν εἰς τὴν ἀσσοῦ ἀναλαβόντες αὐτὸν ἤλθομεν εἰς μιτυλίην

¹⁵ κακείμεν ἀποπλευσάντες τῇ ἐπιουσίᾳ κατηντήσαμεν ἀντικρυ χιου τῇ δὲ ἑτέρα παρεβαλόμεν εἰς σάμον καὶ μεινάντες ἐν τρωγυλίῳ τῇ ἐχομένῃ ἤλθομεν εἰς μίλητον

¹⁶ ἐκρίνεν γὰρ ὁ παῦλος παραπλευσαὶ τὴν ἐφεσὸν ὥπως μὴ γενῆται αὐτῷ χρόνотριβῆσαι ἐν τῇ ἀσίᾳ ἐσπεύδεν γὰρ εἰ δυνατόν ἦν αὐτῷ τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς ἱεροσόλυμα

¹⁷ ἀπὸ δὲ τῆς μίλητου πεμψάς εἰς ἐφεσὸν μετεκάλεσάτο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας

¹⁸ ὥς δὲ παρεγενόντο πρὸς αὐτὸν εἶπεν αὐτοῖς ὑμεῖς ἐπιστάσθε ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἃς ἐπεβῆν εἰς τὴν ἀσίαν πῶς μεθ' ὑμῶν τὸν πάντα χρόνον ἐγενόμην

¹⁹ δουλεύων τῷ κυρίῳ μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πολλῶν δακρύων καὶ πειρασμῶν τῶν συμβάντων μοι ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν ἰουδαίων

²⁰ ὥς οὐδὲν ὑπεστείλαμην τῶν συμφερόντων τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν καὶ διδάξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ καὶ κατ' οἶκον

²¹ διαμαρτυρομένους ἰουδαίους τε καὶ ἐλλήσιν τὴν εἰς τὸν θεὸν μετανοίαν καὶ πίστιν τὴν εἰς τὸν κύριον ἡμῶν ἰησοῦν

²² καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ δεδεμένος τῷ πνεύματι πορεύομαι εἰς ἱερουσαλὴμ· τὰ ἐν αὐτῇ συναντήσονται μοι μὴ εἰδώς

²³ πλὴν ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον κατὰ πολὺν διαμαρτυρεται λέγον ὅτι δεσμός με καὶ θλίψις μενούσιν

²⁴ ἀλλ' οὐδεὶς λόγον ποιούμεαι οὐδὲ ἐχῶ τὴν ψυχὴν μου τιμὰν ἑμαυτῷ ὥς τελειῶσαι τὸν δρόμον μου μετὰ χάρας καὶ τὴν διακονίαν ἡν ἔλαβον παρὰ τοῦ κυρίου ἰησοῦ διαμαρτυρασθαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ

²⁵ καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ οἶδα ὅτι οὐκετὶ ὀψέσθε τὸ προσώπον μου ὑμεῖς πάντες ἐν οἷς διηλθὼν κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ

²⁶ διότι μαρτυρομαι ὑμῖν ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ὅτι καθάρος ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἵματος πάντων

²⁷ οὐ γὰρ ὑπεστείλαμην τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν πάσαν τὴν βούλην τοῦ θεοῦ

²⁸ προσεχετέ οὖν ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ ἐν ᾧ ὑμεῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐθέτε ἐπισκοποῦσ' ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ ἡν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος

²⁹ ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἀφίξιν μου λυκοὶ βάρεις εἰς ὑμᾶς μὴ φειδομένοι τοῦ ποιμνίου

³⁰ καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλόντες διστράμμενα τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητάς ὅπισθ' αὐτῶν

³¹ διὸ γρηγορεῖτε μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαύσαμην μετὰ δακρύων νοθεύων ἐν ἑκάστῳ

³² καὶ τὰ νῦν παρatiθεμαι ὑμᾶς ἀδελφοί τῷ θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομῆσαι καὶ δύναι ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πασίν

³³ ἀργυρίου ἢ χρυσοῦ ἢ ἱματισμοῦ οὐδεὶς ἐπεθυμήσα

³⁴ αὐτοὶ γίνωσκετε ὅτι ταῖς χρεῖαις μου καὶ τοῖς οὐσιν μετ' ἐμοῦ ὑπηρετήσαν αἱ χεῖρες αὐταί

³⁵ πάντα ὑπεδείξαι ὑμῖν ὅτι οὕτως κοπιώντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων μνημονεῦν τε τῶν λόγων τοῦ κυρίου ἰησοῦ ὅτι αὐτὸς εἶπεν μακάριον ἐστὶν μάλλον δίδοναι ἢ λαμβάνειν

³⁶ καὶ ταῦτα εἰπὼν θέσιν τὰ γονατὰ αὐτοῦ συν πασίν αὐτοῖς προσηύξατο

³⁷ ἱκανὸς δὲ ἐγένετο κλαυθμὸς πάντων καὶ ἐπιέσοντες ἐπὶ τὸν τραχήλον τοῦ παύλου κατεφίλουν αὐτόν

³⁸ ὁδυνώμενοι μάλιστα ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι εἰρήκει ὅτι οὐκετὶ μέλλουσιν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ θεωρεῖν προεπέμπον δὲ αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον

21

¹ ὥς δὲ ἐγένετο ἀναχθῆναι ἡμᾶς ἀποσπασθέντας ἀπ' αὐτῶν εὐθυδρομήσαντες ἤλθομεν εἰς τὴν κων τῇ δὲ ἐξῆς εἰς τὴν ῥοδὸν κακείμεν εἰς πατάρα

² καὶ εὐροντες πλοῖον διαπερὼν εἰς φοινικὴν ἐπιβάντες ἀνηχθήμεν

³ ἀναφανέντες δὲ τὴν κυπρὸν καὶ καταλιπόντες αὐτὴν εὐωνυμὸν ἐπλεόμεν εἰς συρίαν καὶ κατηχθήμεν εἰς τυρόν· ἐκεῖσε γὰρ ἦν τὸ πλοῖον ἀποφορτιζόμενον τὸν γομὸν

⁴ καὶ ἀνευρόντες μαθητάς ἐπεμείναμεν αὐτοῦ ἡμέρας ἑπτὰ οἵτινες τῷ παυλῷ ἐλέγον διὰ τοῦ πνεύματος μὴ ἀναβαίνειν εἰς ἱερουσαλὴμ

⁵ ὅτε δὲ ἐγένετο ἡμᾶς ἐξαρτίσαι τὰς ἡμέρας ἐξελθόντες ἐπορευομέθα προπεμπόντων ἡμᾶς πάντων συν γυναιξίν καὶ τέκνοις ἕως ἐξῶ τῆς πολέως καὶ θέντες τὰ γονατὰ ἐπὶ τὸν αἰγιάλον προσηύξαμεθα

⁶ καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους ἐπεβήμεν εἰς τὸ πλοῖον· ἐκεῖνοι δὲ ὑπεστρέψαν εἰς τὰ ἴδια

⁷ ἡμεῖς δὲ τὸν πλὺν διανυσάντες ἀπὸ τυροῦ κατηντήσαμεν εἰς πτολεμαῖδα καὶ ἀσπασάμενοι τοὺς ἀδελφούς ἐμείναμεν ἡμέραν μίαν παρ' αὐτοῖς

⁸ τῇ δὲ ἐπαυρίῳ ἐξελθόντες οἱ περὶ τὸν παῦλον ἤλθον εἰς καίσαρειαν καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον φιλιπποῦ τοῦ εὐαγγελιστοῦ ὄντος ἐκ τῶν ἑπτὰ ἐμείναμεν παρ' αὐτῷ

⁹ τούτω δε ἦσαν θυγατέρες παρθενοὶ τεσσαρεσὶ προφητευσούσαι

¹⁰ ἐπιμενοντων δὲ ἡμῶν ἡμερὰς πλείους κατήλθεν τις ἀπὸ τῆς ἰουδαίας προφήτης ὀνοματι ἀγάβος

¹¹ καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς καὶ ἀρας τὴν ζώνην τοῦ παυλοῦ λέησας τὸ αὐτοῦ τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας εἶπεν ταδε λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸν ἀνδρα οὗ ἐστὶν ἡ ζώνη αὕτη οὕτως δηλοῦσιν ἐν ἱερουσαλὴμ οἱ ἰουδαῖοι καὶ παραδωσούσιν εἰς χεῖρας ἐθνῶν

¹² ὥς δὲ ἠκούσαμεν ταῦτα παρεκαλούμεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐντοπιοὶ τοῦ μὴ ἀναβαίνειν αὐτὸν εἰς ἱερουσαλὴμ

¹³ ἀπεκριθὲν τε ὁ παῦλος τι ποιεῖτε κλαίοντες καὶ συνθρυπτόντες μοι τὴν καρδίαν ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον δεθῆναι ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν εἰς ἱερουσαλὴμ ἐτοιμῶς ἔχω ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου ἰησοῦ

¹⁴ μὴ πειθομένου δὲ αὐτοῦ ἠσυχάσαμεν εἰπόντες τὸ δέλημα τοῦ κυρίου γενέσθω

¹⁵ μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπισκευάσαμενοι ἀνέβαινον ἐἰς ἱερουσαλὴμ

¹⁶ συνήλθον δὲ καὶ τῶν μαθητῶν ἀπο καισαρείας σὺν ἡμῖν ἀγόντες πᾶρ οὐ ξενισθῶμεν μνάσωνι τινὶ κυπρίῳ ἀρχαίῳ μαθητῇ

¹⁷ γενομένων δὲ ἡμῶν εἰς ἱεροσόλυμα ἀσμένως ἐδεξάντο ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί

¹⁸ τῇ δὲ ἐπιούσῃ εἰσῆι ἐὶ ὁ παῦλος σὺν ἡμῖν πρὸς ἰακώβον πάντες τε παρεγένοντο οἱ πρεσβύτεροι

¹⁹ καὶ ἀσπασάμενος αὐτοὺς ἐξηγγεῖτο καθ' ἐν ἑκάστῳ ὧν ἐποίησεν ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἔθνεσιν διὰ τῆς διακονίας αὐτοῦ

²⁰ οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐδοξάζον τὸν κύριον εἰπόντες αὐτῷ θεωρεῖς ἀδελφε ποσαὶ μυριάδες εἰσὶν ἰουδαίων τῶν πεπιστευκότων καὶ πάντες ζηλωταὶ τοῦ νόμου υπάρχουσιν

²¹ κατήχηθησαν δὲ περὶ σου ὅτι ἀποστάσιαν διδάσκεις ἀπὸ μωυσεως τοῦ κατὰ τὰ ἔθνη πάντα ἰουδαίους λέγων μὴ περιτεμεῖν αὐτοὺς τὰ τέκνα μὴδὲ τοὺς ἐθνῆσιν περιπατεῖν

²² τί οὖν ἐστὶν πάντως δεῖ πλῆθος συνελθεῖν ἀκούσονται γὰρ ὅτι ἐληλύθας

²³ τούτῳ οὖν ποιήσον ὁ σοὶ λεγόμεν εἰσὶν ἡμῖν ἄνδρες τεσσαρεσὶ εὐχὴν ἔχοντες ἐφ' ἑαυτῶν

²⁴ τοὺς παραλαβὼν ἀγνισθῆτι σὺν αὐτοῖς καὶ δαπάνησον ἐπ' αὐτοῖς ἵνα ζυρῶσιν τὴν κεφαλὴν καὶ γνῶσιν πάντες ὅτι ὧν κατήχῃνται περὶ σοῦ οὐδὲν ἐστὶν ἀλλὰ στοιχεῖς καὶ αὐτὸς τὸν νομὸν φυλάσας

²⁵ περὶ δὲ τῶν πεπιστευκότων ἐθνῶν ἡμεῖς ἐπεστείλαμεν κρίναντες μὴδὲν τοιούτων τηρεῖν αὐτοὺς εἰ μὴ φυλάσσεσθαι αὐτοὺς τὸ τε εἰδωλόθυτον καὶ τὸ αἶμα καὶ πνικτόν καὶ πορνείαν

²⁶ τότε ὁ παῦλος παραλαβὼν τοὺς ἀνδρας τὴν ἐχομένην ἡμέρα σὺν αὐτοῖς ἀγνισθεὶς εἰσῆι ἐἰς τὸ ἱερὸν διαγγέλλων τὴν ἐκπληρωσὴν τῶν ἡμερῶν τὸν ἀγνισμοῦ ἐῶς οὐ προσηνέχῃ ὑπὲρ ἐνὸς ἑκάστου αὐτῶν ἡ προσφορά

²⁷ ὥς δὲ ἐμελλόναι ἑπτὰ ἡμέραι συντελεῖσθαι οἱ ἀπὸ τῆς αἰσίας ἰουδαῖοι θεασάμενοι αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ συνεχεὶν πάντα τὸν ὄχλον καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτόν

²⁸ κρίζοντες ἄνδρες ἰσραηλίται βοηθεῖτε οὗτος ἐστὶν ὁ ἀνθρώπος ὁ κατὰ τοὺς λαοὺς καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ τοποῦ τούτου πάντας πανταχοῦ διδασκῶν ἐπὶ τε καὶ ἑλληνᾶς εἰσηγάγεν εἰς τὸ ἱερὸν καὶ κεκοινῶκεν τὸν ἅγιον τόπον τούτον

²⁹ ἥσαν γὰρ ἐωρακότες τροφίμον τὸν ἐφέσιον ἐν τῇ πόλει σὺν αὐτῷ οὐκ ἐνομιζόντες ὅτι εἰς τὸ ἱερὸν εἰσηγάγεν ὁ παῦλος

³⁰ ἐκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη καὶ ἐγένετο σὺνδρομη τοῦ λαοῦ καὶ ἐπιλαβομένοι τοῦ παυλοῦ εἰκλον αὐτὸν ἐξῶ τοῦ ἱεροῦ καὶ εὐθεὶς ἐκλείσθησαν αἱ θύραι

³¹ ζητούντων δὲ αὐτὸν ἀποκτείνειν ἀνεβῆ φασὶς τῷ χιλιάρχῳ τῆς σπειρῆς ὅτι ὅλη συγκεχυταὶ ἱερουσαλὴμ

³² ὅς ἐξαυτῆς παραλαβὼν στρατιώτας καὶ ἑκατοντάρχους κατέδραμεν ἐπ' αὐτοὺς οἱ δὲ ἰδόντες τὸν χιλιάρχον καὶ τοὺς στρατιώτας ἐπαυσαντο τυπτόντες τὸν παῦλον

³³ ἐγγίσας δὲ ὁ χιλιάρχος ἐπελάβετο αὐτοῦ καὶ ἐκέλευσεν δεθῆναι ἀλυσέσιν δυσὶν καὶ ἐπνύθανετο τις ἀν εἷ καὶ τί ἐστὶν πεποιηκὼς

³⁴ ἀλλοὶ δὲ ἄλλο τι ἐβόων ἐν τῷ ὄχλῳ μὴ δυνάμενος δεγνῶναι τὸ ἀσφαλὲς διὰ τὸν θορύβον ἐκέλευσεν ἀγεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν παρεμβολὴν

³⁵ ὅτε δὲ ἐγένετο ἐπὶ τοὺς ἀναβαθμοὺς συνέβη βασταζέσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν βίαν τοῦ ὄχλου

³⁶ ἠκολούθει γὰρ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ κρίζον αἶρε αὐτόν

³⁷ μέλλων τε εἰσαγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολὴν ὁ παῦλος λέγει τῷ χιλιάρχῳ εἰ ἐξεστὶν μοι εἰπεῖν πρὸς σε ὁ δὲ ἐφ' ἑλληνιστὶ γινώσκεις

³⁸ οὐκ ἀρα σὺ εἰ ὁ αἰγύπτιος ὁ πρὸ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀναστατώσας καὶ ἐξαγάγων εἰς τὴν ἐρημὴν τοὺς τετρακισχίλιους ἀνδρας τῶν σικαρίων

³⁹ εἶπεν δὲ ὁ παῦλος ἐγὼ ἀνθρώπος μὲν εἰμι ἰουδαῖος τάρσευς τῆς κίλικίας οὐκ ἀσῆμου πολέως πολιτὴς δεομαί δε σοὺ ἐπιτρέψῃ μοι λαλήσαι πρὸς τὸν λαόν

⁴⁰ ἐπιτρέψαντος δὲ αὐτοῦ ὁ παῦλος ἐστῶς ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν κατεσείσεν τὴν χεῖρ τῷ λαῷ πολλὴς δὲ σιγῆς γενομένης προσεφώνει τῇ ἐβραϊδὶ διαλεκτῷ λέγων

22

¹ ἀνδρες ἀδελφοὶ καὶ κατῆρες ἀκούσατέ μοι τῆς πρὸς ὑμᾶς νυνὶ ἀπολογίας

² ἀκούσαντες δὲ ὅτι τῇ ἐβραϊδὶ διαλεκτῷ προσεφώνει αὐτοῖς μᾶλλον παρεσχόν ἡσυχίαν καὶ φησιν

³ ἐγὼ μὲν εἰμι ἀνὴρ ἰουδαῖος γεγεννημένος ἐν τάρσῳ τῆς κίλικίας ἀνατεθραμμένος δὲ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ παρὰ τοὺς πόδας γαμαλιλῆ πεπαιδευμένος κατὰ ἀκριβείαν τοῦ πατρῶου νόμου ζηλωτῆς υπαρχῶν τοῦ θεοῦ καθὼς πάντες ὑμεῖς ἐστέ σημερον

⁴ ὅς ταυτὴν τὴν ὁδὸν ἐδιώξα ἀχρὶ θανάτου δεσμεύων καὶ παραδίδους εἰς φυλακὰς ἀνδρας τε καὶ γυναῖκας

⁵ ὥς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ μοι καὶ πάντες τὸν προσβυτέρειον παρ' ὧν καὶ ἐπιστολὰς δεξαμένους πρὸς τοὺς ἀδελφούς· εἰς δαμασκὸν ἐπορευομένην ἄζων καὶ τοὺς ἐκεῖσε ὄντας δεδεμένους εἰς ἱερουσαλὴμ ἵνα τιμωρηθῶσιν·

⁶ ἐγένετο δὲ μοι πορευομένῳ καὶ ἐγγιζόντι τῇ δαμασκῷ περὶ μεσημβρίας ἐξαίφνης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ περιεστραφάμην, φῶς ἰκανὸν περὶ ἐμέ·

⁷ ἐπεσα τὸ εἰς τὸ ἐδάφος καὶ ἤκουσα φωνῆς λεγουσῆς μοι· σαοὺλ· σαοὺλ· τί με διώκεις;

⁸ ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην· τίς εἰ, κύριε; εἶπεν τὸ πρὸς με· ἐγὼ εἰμι ἰησοῦς ὁ ναζωραῖος, ὃν σὺ διώκεις·

⁹ οἱ δὲ σὺν ἐμοὶ ὄντες τὸ μὲν φῶς εὐθεασάντο καὶ ἐμφοβοὶ ἐγένοντο τὴν δὲ φωνὴν οὐκ ἤκουσαν τοὺς λαλοῦντάς μοι·

¹⁰ εἶπον δὲ τί ποιήσω, κύριε; ὁ δὲ κύριος εἶπεν πρὸς με· ἀνάστα, πορεύου εἰς δαμασκόν· κακεὶ σοὶ ἀληθήσεται περὶ πάντων ὧν τετακται σοὶ ποιῆσαι·

¹¹ ὥς δὲ οὐκ ἐνεβλέπον ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ φωτός ἐκεῖνον, χεῖραγωγούμενος ὑπὸ τῶν συνόντων μοι ἦλθον εἰς δαμασκόν·

¹² ἀνανίας δὲ τις ἀνὴρ εὐσεβὴς κατὰ τὸν νόμον μαρτυρούμενος ὑπὸ πάντων τῶν κατοικούντων ἰουδαίων·

¹³ ἔλθων πρὸς με καὶ ἐπίστας εἶπεν μοι· σαοὺλ, ἀδελφε, ἀναβλέψον· καγὼ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀνεβλέψα εἰς αὐτόν·

¹⁴ ὁ δὲ εἶπεν ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατο σε γινῶναι τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ ἰδεῖν τὸν δίκαιον καὶ ἀκοῦσαι φωνὴν ἐκ τοῦ στοματοῦ αὐτοῦ·

¹⁵ ὅτι ἐπὶ μαρτύρῳ αὐτῷ πρὸς πάντας ἀνθρώπους ὧν ἐωράκας καὶ ἤκουσας·

¹⁶ καὶ νῦν τί μέλλεις; ἀνάστα, βάπτισαί καὶ ἀπολῶσαι τὰς ἀμαρτίας σου ἐπικαλεσάμενος τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου·

¹⁷ ἐγένετο δὲ μοι ὑποστρεφάντι εἰς ἱερουσαλὴμ καὶ προσευχομένῳ μου ἐν τῷ ἱερῷ γενέσθαι με ἐν ἐκστάσει·

¹⁸ καὶ ἰδεῖν αὐτὸν λεγόντα μοι· σπεύσον καὶ ἐξέλθε ἐν τάχει ἐξ ἱερουσαλὴμ, διότι οὐ παραδέχονται σοὶ τὴν μαρτυρίαν περὶ ἐμοῦ·

¹⁹ καγὼ εἶπον, κύριε, αὐτοὶ ἐπιστάνται, ὅτι ἐγὼ ἡμῖν φυλακίζων καὶ δερῶν κατὰ τὰς συναγωγὰς τοὺς πιστευόντας ἐπὶ σε·

²⁰ καὶ ὅτε ἐξεχείτο τὸ αἷμα στεφάνου τοῦ μαρτύρου σου καὶ αὐτὸς ἡμῖν ἐφέστω καὶ συνεδούκων τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ φυλάσσων τὰ ἱματῖα τῶν ἀναιρούντων αὐτόν·

²¹ καὶ εἶπεν πρὸς με πορεύου, ὅτι ἐγὼ εἰς ἐθνὴ μακρὰν ἐξαποστέλω σε·

²² ἤκουον δὲ αὐτοῦ ἀχρι τοῦτου τοῦ λόγου καὶ ἐπήραν τὴν φωνὴν αὐτῶν λέγοντες· αἶρε ἀπὸ τῆς γῆς τὸν τοιοῦτον, οὐ γὰρ καθήκεν αὐτὸν ζῆν·

²³ κράζοντων δὲ αὐτῶν καὶ ριπτούντων τὰ ἱματῖα καὶ κονιόρτον βάλλοντων εἰς τὸν αἶρα·

²⁴ ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ χιλιάρχος ἀγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολὴν εἰπὼν· μαστίξιν ἀνέταξέ σοι αὐτόν, ἵνα ἐπιγνῶ δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐπεφωνούν αὐτῷ·

²⁵ ὥς δὲ προετίεινεν αὐτὸν τοῖς ἱμασίν, εἶπεν πρὸς τὸν ἐστῶτα ἑκατοντάρχον ὁ παῦλος· εἰ

ἀνθρώπων ῥωμαίων καὶ ἀκατακρίτων ἐξέστιν ὑμῖν μαστίξιν·

²⁶ ἀκούσας δὲ ὁ ἑκατοντάρχος προσελθὼν ἀπηγγείλεν τῷ χιλιάρχῳ λέγων· ὅρα, τί μέλλεις ποιεῖν; ὅ γάρ ἀνθρώπος οὗτος ῥωμαῖος ἐστίν·

²⁷ προσελθὼν δὲ ὁ χιλιάρχος εἶπεν αὐτῷ· λέγε μοι εἰ σὺ ῥωμαῖος εἶ; ὁ δὲ ἐφίη· ναί·

²⁸ ἀπεκρίθη τὸ ὁ χιλιάρχος· ἐγὼ πολλοὺς κεφαλαιῶν τὴν πολιτείαν ταύτην ἐκτίσαμην, ὁ δὲ παῦλος ἐφίη· ἐγὼ δὲ καὶ γεγεννημῆαι·

²⁹ εὐθεὺς οὖν ἀπεστήσαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἀνετάξιν καὶ ὁ χιλιάρχος δὲ ἐφοβήθη ἐπιγνῶσθαι ὅτι ῥωμαῖος ἐστίν καὶ ὅτι ἦν αὐτὸν δεδεκώς·

³⁰ τῇ δὲ ἐπαυρίῳ βουλομένους γινῶναι τὸ ἀσφαλές, τὸ τί κατηγορεῖται παρὰ τῶν ἰουδαίων, ἐλύσεν αὐτόν ἀπὸ τῶν δεσμῶν καὶ ἐκέλευσεν ἔλθειν τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον αὐτῶν καὶ καταγαγὼν τὸν παῦλον ἐστῆσεν εἰς αὐτούς·

23

¹ ἀτενίσας δὲ ὁ παῦλος τῷ συνεδρίῳ εἶπεν· ἀνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ πασῇ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολιτευμαι τὴν θεῷ ἀχρι ταύτης τῆς ἡμέρας·

² ὁ δὲ ἀρχιερεὺς ἀνανίας ἐπέταξεν τοῖς παρῆστων αὐτῷ τυπτεῖν αὐτοῦ τὸ στομάχον·

³ τότε ὁ παῦλος πρὸς αὐτόν εἶπεν· τυπτεῖν σε μέλλει ὁ θεός, τοῖς κεκονιαμένῳ καὶ σὺ καθήκοντων με κατὰ τὸν νόμον καὶ παρανομῶν κελεύεις με τυπτεσθαι·

⁴ οἱ δὲ παρῆστωτες εἶπον τὸν ἀρχιερεῖα τοῦ θεοῦ λοιδορεῖς·

⁵ ἐφίη τὸ ὁ παῦλος οὐκ ᾔδειν ἀδελφοί, ὅτι ἐστὶν ἀρχιερεὺς γεγραπταί, γὰρ ἀρχόντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς·

⁶ γινούς, δὲ ὁ παῦλος ὅτι τὸ ἐν μέρος ἐστὶν σαδδουκαίων, τὸ δὲ ἕτερον φαρισαίων ἐκράξεν ἐν τῷ συνεδρίῳ· ἀνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ φαρισαῖος εἰμι υἱὸς φαρισαίου περὶ ἐλπίδος καὶ ἀναστασεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι·

⁷ τοῦτο δὲ αὐτοῦ λαλήσαντος ἐγένετο στάσις τῶν φαρισαίων καὶ ἐσχίσθη τὸ πλῆθος·

⁸ σαδδουκαῖοι μὲν γὰρ λέγουσιν, μὴ εἶναι ἀναστάσιν, μὴδὲ ἀγγέλλον μῆτε πνεῦμα φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσιν τὰ ἀμφοτέρω·

⁹ ἐγένετο δὲ κραυγὴ μεγάλη καὶ ἀναστάντες οἱ γραμματεῖς τοῦ μεροῦς τῶν φαρισαίων διεμαχόντο λέγοντες· οὐδὲν κακὸν εὐρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ, τοῦτο εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ, ἢ ἀγγέλος, μὴ θεομαχῶμεν·

¹⁰ πολλὴς δὲ γενομένης στασεως εὐλαβηθεὶς ὁ χιλιάρχος μὴ διασπάσθαι ὁ παῦλος ὑπ' αὐτῶν ἐκέλευσεν τὸ στρατεύμα καταβῆναι καὶ ἀρπάσαι αὐτόν ἐκ μέσου αὐτῶν ἀγείν τε εἰς τὴν παρεμβολήν·

¹¹ τῇ δὲ ἐπιουσῇ νυκτὶ ἐπίστας αὐτῷ ὁ κύριος εἶπεν· θάρσει, παῦλε, ὡς γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς ἱερουσαλὴμ, οὕτως σε δεῖ καὶ εἰς ῥώμην μαρτυρῆσαι·

¹² γενομένης δὲ ἡμέρας ποιήσαντες τινες τῶν ἰουδαίων συστροφὴν ἀνεθεματίσαν ἐαυτούς·

λεγοντες μητε φαγειν μητε πειν εως ου αποκτεινωσιν τον παυλον

¹³ ησαν δε πλειους τεσσαρακοντα οι ταυτην την συνωμοσιαν πεποιηκοτες

¹⁴ οιτινες προσελθοντες τοις αρχιερευσιν και τοις πρεσβυτεροις ειπον αναθεματι ανεθεματισαμεν εαυτους μηδεως γευσασθαι εως ου αποκτεινωμεν τον παυλον

¹⁵ νυν ουν υμεις εμφανισατε τω χιλιαρχω συν τω συνεδριω οπως αυριον αυτον καταγαγη προς υμας ως μελλοντας διαγινωσκειν ακριβεστερον τα περι αυτου ημεις δε προ του εγγισαι αυτον ετοιμοι εσμεν του ανελειν αυτον

¹⁶ ακουσας δε ο υιος της αδελφης παυλου το ενεδρον παραγενομενος και εισελθων εις την παρεμβολην απηγγειλεν τω παυλω

¹⁷ προσκαλεσαμενος δε ο παυλος ενα των εκατονταρχων εφη τον νεανιαν τουτον απαγαγε προς τον χιλιαρχον εχει γαρ τι απαγγειλαι αυτω

¹⁸ ο μεν ουν παραλαβων αυτον ηγαγεν προς τον χιλιαρχον και φησιν ο δεσμιος παυλος προσκαλεσαμενος με ηρωτησεν τουτον τον νεανιαν αγαγειν προς σε εχοντα τι λαλησαι σοι

¹⁹ επιλαβομενος δε της χειρος αυτου ο χιλιαρχος και αναχωρησας κατ ιδιαν επυνθανετο τι εστιν ο εχεις απαγγειλαι μοι

²⁰ ειπεν δε οτι οι ιουδαιοι συνεθεντο του ερωτησαι σε οπως αυριον εις το συνεδριον καταγαγης τον παυλον ως μελλοντα τι ακριβεστερον πυνθανεσθαι περι αυτου

²¹ ου ουν μη πεισθης αυτοις ενεδρευουσιν γαρ αυτον εξ αυτων ανδρες πλειους τεσσαρακοντα οιτινες ανεθεματισαν εαυτους μητε φαγειν μητε πειν εως ου ανελωσιν αυτον και νυν ετοιμοι εισιν προσδεχομενοι την απο σου επαγγελιαν

²² ο μεν ουν χιλιαρχος απελυσεν τον νεανιαν παραγγειλας μηдени εκλαλησαι οτι ταυτα ενεφανισας προς με

²³ και προσκαλεσαμενος δυο τινας των εκατονταρχων ειπεν ετοιμασατε στρατιωτας διακοσιους οπως πορευθωσιν εως καισαρειας και ιππεις εβδομηκοντα και δεξιολαβους διακοσιους απο τριτης ωρας της νυκτος

²⁴ κτηνη τε παραστησαι ινα επιβιβασαντες τον παυλον διασωσωσιν προς φηλικα τον ηγεμονα

²⁵ γραψας επιστολην περιεχουσαν τον τυπον τουτον

²⁶ κλαυδιος λυσιας τω κρατιστω ηγεμονι φηλικι χαιρειν

²⁷ τον ανδρα τουτον συλληφθεντα υπο των ιουδαιων και μελλοντα ανααιρεσθαι υπ αυτων επιστας συν τω στρατευματι εξειλομην αυτον μαθων οτι ρωμαιος εστιν

²⁸ βουλομενος δε γνωναι την αιτιαν δι ην ενεκαλουν αυτω κατηγαγον αυτον εις το συνεδριον αυτων

²⁹ ον ευρον εγκαλουμενον περι ζητηματων του νομου αυτων μηδεν αξιον θανατου η δεσμων εγκλημα εχοντα

³⁰ μηνυθεισης δε μοι επιβουλης εις τον ανδρα μελλειν εσεσθαι υπο των ιουδαιων εξαυτης

επεμψα προς σε παραγγειλας και τοις κατηγοροις λεγειν τα προς αυτον επι σου ερρωσο

³¹ οι μεν ουν στρατιωται κατα το διατεταγμενον αυτοις αναλαβοντες τον παυλον ηγαγον δια της νυκτος εις την αντιπατριδα

³² τη δε επαυριον εασαντες τους ιππεις πορευεσθαι συν αυτω υπεστρεψαν εις την παρεμβολην

³³ οιτινες εισελθοντες εις την καισαρειαν και αναδοντες την επιστολην τω ηγεμονι παρεστησαν και τον παυλον αυτω

³⁴ αναγνους δε ο ηγεμων και επερωτησας εκ ποιας επαρχιας εστιν και πυθμενος οτι απο κιλικιας

³⁵ διακουσομαι σου εφη οταν και οι κατηγοροι σου παραγενωνται εκελευσεν τε αυτον εν τω πραιτωριω ηρωδου φυλασσεσθαι

24

¹ μετα δε πεντε ημερας κατεβη ο αρχιερευσ ανανιας μετα των πρεσβυτερων και ρητορος τερτυλλου τινος οιτινες ενεφανισαν τω ηγεμονι κατα του παυλου

² κληθεντος δε αυτου ηρξατο κατηγορειν ο τερτυλλος λεγων πολλης ειρηνης τυγχανοντες δια σου και κατορθωματων γινομενων τω εθνει τουτω δια της σης προνοιας

³ παντη τε και πανταχου αποδεχομεθα κρατιστε φηλιζ μετα πασης ευχαριστιας

⁴ ινα δε μη επι πλειον σε εγκοπτω παρακαλω ακουσαι σε ημων συντομωσ τη ση επεικεια

⁵ ευροντες γαρ τον ανδρα τουτον λοιμον και κινουντα στασιν πασιν τοις ιουδαιοις τοις κατα την του οικουμενην πρωτοστατην τε της των ναζωραιων αιρεσως

⁶ ος και το ιερον επειρασεν βεβηλωσαι ον και εκρατησαμεν

⁷ παρ ου δυνηση αυτος ανακρινας περι παντων τουτων επιγνωναι ων ημεις κατηγορουμεν αυτου

⁹ συνεπεθεντο δε και οι ιουδαιοι φασκοντες ταυτα ουτως εχειν

¹⁰ απεκριθη δε ο παυλος νευσαντος αυτω του ηγεμονος λεγειν εκ πολλων ετων οντα σε κριτην τω εθνει τουτω επισταμενος ευθυμοτερον τα περι εμαυτου απολογουμαι

¹¹ δυναμενοι σου γνωναι οτι ου πλειους εισιν μοι ημεραι δεκαδυο αφ ης ανεβην προσκυνησεων εν ιερουσαλημ

¹² και ουτε εν τω ιερω ευρον με προς τινα διαλεγομενον η επισυστασιν ποιουντα οχλου ουτε εν ταις συναγωγαις ουτε κατα την πολιν

¹³ ουτε παραστησαι με δυνανται περι ων νυν κατηγορουσιν μου

¹⁴ ομολογω δε τουτο σοι οτι κατα την οδον ην λεγουσιν αιρεσιν ουτως λατρευω τω πατρω θεω πιστευων πασιν τοις κατα τον νομον και τοις προφηταις γεγραμμενοις

¹⁵ ελπιδα εχων εις τον θεον ην και αυτοι ουτοι προσδεχονται αναστασιν μελλειν εσεσθαι νεκρων δικαιων τε και αδικων

16 εν τούτω δε αυτοσ ασκω απροσκοπον συνειδησιν έχων προς τον θεον και τους ανθρωπους δια παντος

17 δι ετών δε πλειονων παρεγενομην ελεημοσύνας ποιήσων εις το εθνος μου και προσφοράς

18 εν οίς ευρον με ηγνισμενον εν τω ιερω ου μετα οχλου ουδε μετα θορυβου τινεσ απο της ασιασ ιουδαιοι

19 ουσ δε ειπι σου παρειναι και κατηγορειν ει τι έχοιεν προς με

20 η αυτοι ουτοι ειπατώσαν τι ευρον εν εμοι αδίκημα σταντος μου επι του συνεδριου

21 η περι μιας ταυτης φωνησ ησ εκράξα εστώσ εν αυτοίς οτι περι αναστάσεωσ νεκρών εγω κρίνομαι σημερον υφ υμών

22 ακούσας δε ταυτα ο φηλιξ ανεβαλετο αυτοουσ ακριβεστερον ειδώσ τα περι της οδου ειπων οταν λύσις ο χιλιαρχος καταβη διαγνώσομαι τα καθ υμάς

23 διαταζαμενος τε τω εκατονταρχη τηρεισθαι τον παυλον έχειν τε ανεσιν και μηδενα κωλυειν των ιδίων αυτου υπηρετειν η προσερχεσθαι αυτω

24 μετα δε ημερας τινας παραγενομενος ο φηλιξ συν δρουσιλλη τη γυναικι ουση ιουδαία μετεπεμψατο τον παυλον και ηκουσεν αυτου περι της εις χριστον πιστεωσ

25 διαλεγομενου δε αυτου περι δικαιοσυνης και εγκρατειας και του κριματος του μελλοντος εσεσθαι εμφοβος γενομενος ο φηλιξ απεκριθη το νυν έχον πορευου καιρον δε μεταλαβών μετακαλεσομαι σε

26 αμα και ελπίζων οτι χρηματα δοθησεται αυτω υπο του παυλου οπωσ λύση αυτον διο και πικνότερον αυτον μεταπεμπομενος ωμιλει αυτω

27 διετίας δε πληρωθεισης ελαβεν διαδοχον ο φηλιξ πορκιον φηστον θελών τε χαρίτας καταθεσθαι τοίς ιουδαίοις ο φηλιξ κατέλιπεν τον παυλον δεδεμενον

25

1 φηστος ουν επιβας τη επαρχία μετα τρεις ημερας ανεβη εις ιεροσολυμα απο καισαρειας

2 ενεφανισαν δε αυτω ο αρχιερευσ και οι πρωτοι των ιουδαίων κατα του παυλου και παρεκαλουν αυτον

3 αιτουμενοι χαριν κατ αυτου οπωσ μεταπεμψηται αυτον εις ιερουσαλημ ενεδραν ποιούντες ανελιν αυτον κατα την οδον

4 ο μεν ουν φηστος απεκριθη τηρεισθαι τον παυλον εν καισαρεία εαυτον δε μέλλειν εν ταχει εκπορευεσθαι

5 οι ουν δυνατοι εν υμιν φησιν συγκαταβαντες ει τι εστιν εν τω ανδρι τούτω κατηγορειτώσαν αυτου

6 διατριψας δε εν αυτοίς ημερας πλείους η δεκα καταβας εις καισαρείαν τη επαυριον καθισας επι του βηματος εκέλευσεν τον παυλον αχθηναι

7 παραγενομενου δε αυτου περιεστήσαν οι απο ιεροσολυμών καταβεβηκοτες ιουδαιοι πολλα και βαρεα αιτιώματα φερόντες κατα του παυλου ο ουκ ισχύον αποδείξει

8 απολογουμενου αυτου οτι ουτε εις τον νομον των ιουδαίων ουτε εις το ιερον ουτε εις καισαρα τι ημαρτον

9 ο φηστος δε τοίς ιουδαίοις θελών χαριν καταθεσθαι αποκριθει τω παυλω ειπεν θελεις εις ιεροσολυμα αναβας εκει περι τούτων κρίνεσθαι επ εμου

10 ειπεν δε ο παυλος επι του βηματος καισαρος εστώσ εμι ου με δει κρίνεσθαι ιουδαίους ουδεν ηδίκησα ως και συ καλλιον επιγινώσκεις

11 ει μεν γαρ αδικω και αξιον θανάτου πεπραχα τι ου παραιτούμαι το αποθάνειν ει δε ουδεν εστιν ών ουτοι κατηγορούσιν μου ουδεις με δύναται αυτοίς χάρισασθαι καισαρα επικαλούμαι

12 τοτε ο φηστος συλλαλήσας μετα του συμβουλίου απεκριθη καισαρα επικεκλήσαι επι καισαρα πορευση

13 ημερών δε διαγενομενων τινων αγριππας ο βασιλευσ και βερνικη κατηντησαν εις καισαρείαν ασπασαμενοι τον φηστον

14 ως δε πλείους ημερας διέτριβεν εκει ο φηστος τω βασιλει ανεθετο τα κατα τον παυλον λεγών ανηρ τις εστιν καταλελειμμενος υπο φηλικος δεσμιος

15 περι ου γενομενου μου εις ιεροσολυμα ενεφανισαν οι αρχιερεις και οι πρεσβύτεροι των ιουδαίων αιτουμενοι κατ αυτου δικην

16 προς ουσ απεκριθην οτι ουκ εστιν εθος ρωμαίοις χαρίζεσθαι τινα ανθρωπον εις απώλειαν πριν η ο κατηγορουμενος κατα προσωπον έχοι τους κατηγορους τοπον τε απολογίας λαβοι περι του εγκληματος

17 συνελθόντων ουν αυτών ενθαδε αναβολην μηδεμιαν ποιήσαμενος τη εξησ καθισας επι του βηματος εκέλευσα αχθηναι τον ανδρα

18 περι ου σταθέντες οι κατηγοροι ουδεμιαν αιτιαν επεφερον ών υπενοούν εγω

19 ζητήματα δε τινα περι της ιδίας δεισδαίμονιας είχαν προς αυτον και περι τίνος ιησου θεννηκοτος ον εφασκεν ο παυλος ζην

20 απορουμενος δε εγω την περι τούτου ζήτησιν ελεγον ει βουλοίτο πορευεσθαι εις ιερουσαλημ κακει κρίνεσθαι περι τούτων

21 του δε παυλου επικαλεσαμενου τηρηθηναι αυτον εις την τον σεβαστον διαγνώσιν εκέλευσα τηρεισθαι αυτον εως ου πεμψω αυτον προς καισαρα

22 αγριππας δε προς τον φηστον εφη εβουλόμην και αυτοσ του ανθρωπου ακουσαι ο δε αυριον φησιν ακουση αυτου

23 τη ουν επαυριον ελθόντος του αγριππα και της βερνικησ μετα πολλησ φαντασίας και εισελθόντων εις το ακροατήριον συν τε τοίς χιλιαρχοίς και ανδράσιν τοίς κατ εξοχην ουσιν της πολεωσ και κέλευσαντος του φηστου ηχθη ο παυλος

24 και φησιν ο φηστος αγριππα βασιλευ και παντες οι συμπαρόντες ημιν ανδρες θεωρειτε τούτον περι ου παν το πληθος των ιουδαίων ενετυχον μοι εν τε ιεροσολυμοίς και ενθαδε επιβώντες μη δειν ζην αυτον μηκει

²⁵ εγω δε καταλαβομενος μηδεν αξιον θανατου αυτον πεπραχεναι και αυτου δε τουτου επικαλεσαμενου τον σεβαστον εκρινα πεμπειν αυτον

²⁶ περι ου ασφαλες τι γραψαι τω κυριω ουκ εχω διο προηγαγον αυτον εφ υμων και μαλιστα επι σου βασιλευ αγριππα οπως της ανακρισεως γενομενης σχω τι γραψαι

²⁷ αλογον γαρ μοι δοκει πεμποντα δεσμιον μη και τας κατ αυτου αιτιας σημαναι

26

¹ αγριππας δε προς τον παυλον εφη επιτρεπεται σοι υπερ σεαυτου λεγειν τοτε ο παυλος απελογειτο εκτεινας την χειρα

² περι παντων ων εγκαλουμαι υπο ιουδαιων βασιλευ αγριππα ηγημαι εμαυτον μακαριον επι σου μελλων απολογεισθαι σημερον

³ μαλιστα γνωστην οντα σε παντων των κατα ιουδαιους ηθων τε και ζητηματων διο δεομαι σου μακροθυμως ακουσαι μου

⁴ την μεν ουν βιωσιν μου την εκ νεοτητος την απ αρχης γενομενην εν τω εθνη μου εν ιεροσολυμοις ιασιν παντες οι ιουδαιοι

⁵ προγινωσκοντες με ανωθεν εαν θελωσιν μαρτυρειν οτι κατα την ακριβεστατην αιρεσιν της ημετερας θρησκειας εζησα φαρισαιος

⁶ και νυν επ ελπιδι της προς τους πατερας επαγγελιας γενομενης υπο του θεου εστηκε κρινομενος

⁷ εις ην το δωδεκαφυλον ημων εν εκτενεια νυκτα και ημεραν λατρευον ελπίζει καταντησαι περι ης ελπιδος εγκαλουμαι βασιλευ αγριππα υπο ιουδαιων

⁸ τι απιστον κρινεται παρ υμιν ει ο θεος νεκρους εγειρει

⁹ εγω μεν ουν εδοξα εμαυτω προς το ονομα ιησου του ναζωραιου δειν πολλα εναντια πραξαι

¹⁰ ο και εποιησα εν ιεροσολυμοις και πολλους των αγιων εγω φυλακας κατεκλεισα την παρα των αρχιερων εξουσιαν λαβων αναιρουμενων τε αυτων κατηνεγκα ψηφον

¹¹ και κατα πασας τας συναγωγας πολλாகις τιμωρων αυτους ηναγκαζον βλασφημειν περισσως τε εμμαινομενος αυτοις εδιωκον εως και εις τας εξω πολεις

¹² εν οισ και πορευομενος εις την δαμασκον μετ εξουσιας και επιτροπης της παρα των αρχιερων

¹³ ημερας μεσησιν κατα την οδον ειδον βασιλευ ουρανοθεν υπερ την λαμπροτητα του ηλιου περιλαμψαν με φως και τους συν εμοι πορευομενους

¹⁴ παντων δε καταπεσοντων ημων εις την γην ηκουσα φωνην λαλουσαν προς με και λεγουσαν τη εβραϊδι διαλεκτω σαουλ σαουλ τι με διωκεις σκληρον σοι προς κεντρα λακτιζειν

¹⁵ εγω δε ειπον τις ει κυριε ο δε ειπεν εγω ειμι ιησους ον συ διωκεις

¹⁶ αλλα αναστηθι και στηθι επι τους ποδας σου εις τουτο γαρ ωφθην σοι προχειρισασθαι σε υπηρετην και μαρτυρα ων τε ειδες ων τε οφθησονται σοι

¹⁷ εξαιρουμενος σε εκ του λαου και των εθνων εις ους εγω σε αποστελλω

¹⁸ ανοιξαι οφθαλμους αυτων του υποστρεψαι απο σκοτους εις φως και της εξουσιας του σατανα επι τον θεον του λαβειν αυτους αφεσιν αμαρτιων και κληρον εν τοις ηγιασμενοις πιστει ης εμε

¹⁹ οθεν βασιλευ αγριππα ουκ εγενομην απειθησ η ουρανιω οπτασια

²⁰ αλλα τοις εν δαμασκω πρωτον και ιεροσολυμοις εις πασαν τε την χωραν της ιουδαιας και τοις εθνεσιν απαγγελων μετανοειν και επιστρεφειν επι τον θεον αξια της μετανοιας εργα παρουσιασας

²¹ ενεκα τουτων οι ιουδαιοι με συλλαβομενοι εν τω ιερω επιειρωντο διαχειρισασθαι

²² επικουριας ουν τυχων της παρα του θεου αχρι της ημερας ταυτης εστηκε μαρτυρομενος μικρω τε και μεγαλω ουδεν εκτος λεγων ων τε οι προφηται ελαλησαν μελλοντων γινεσθαι και μωυσης

²³ ει παθητος ο χριστος ει πρωτος εξ αναστασεως νεκρων φως μελλει καταγγελλειν τω λαω και τοις εθνεσιν

²⁴ ταυτα δε αυτου απολογουμενου ο φηστος μεγαλη τη φωνη εφη μαινι παυλε τα πολλα σε γραμματα εις μανιαν περιτρεπει

²⁵ ο δε ου μαινομαι φησιν κρατιστε φηστε αλλα αληθειας και σωφροσυνης ρηματα αποφθεγγομαι

²⁶ επισταται γαρ περι τουτων ο βασιλευς προς ον και παρρησιαζομενος λαλω λανθανειν γαρ αυτον τι τουτων ου πειθομαι ουδεν ου γαρ εν γωνια πεπραγμενον τουτο

²⁷ πιστευεις βασιλευ αγριππα τοις προφηταις οida οτι πιστευεις

²⁸ ο δε αγριππας προς τον παυλον εφη εν ολιγω με πειθεις χριστιανον γενεσθαι

²⁹ ο δε παυλος ειπεν ευζαμηνη αν τω θεω και εν ολιγω και εν πολλω ου μονον σε αλλα και παντας τους ακουοντας μου σημειρον γενεσθαι τοιουτους οποιος καγω ειμι παρεκτος των δεσμων τουτων

³⁰ και ταυτα ειποντος αυτου ανεστη ο βασιλευς και ο ηγεμων η τε βερνικη και οι συγκαθημενοι αυτοις

³¹ και αναχωρησαντες ελαλουν προς αλληλους λεγοντες οτι ουδεν θανατου αξιον η δεσμων πρασσει ο ανθρωπος ουτος

³² αγριππας δε τω φηστω εφη απολελυσθαι εδυνато ο ανθρωπος ουτος ει μη επεκεκλητο και ισαρα

27

¹ ως δε εκριθη του αποπλειν ημας εις την ιταλιαν παρεδιδουν τον τε παυλον και τινας ετερους δεσμωτας εκατονταρχη ονοματι ιουλιω σπειρις σεβαστης

² επιβαντες δε πλοιω αδραμυττηνω μελλοντες πλειν τους κατα την ασιαν τοπους ανηχθημεν οντος συν ημιν αρισταρχου μακεδονος θεσσαλονικεως

³ τη τε ετερα κατηχθημεν εις σιδωνα φιλανθρωπως τε ο ιουλιος τω παυλω χρησαμενος επετρεψεν προς τους φιλους πορευθεντα επιμελειας τυχειν

4 κακειθεν αναθεντες υπεπλευσαμεν την κυπρον δια το τουσ ανεμους ειναι εναντιουσ

5 το τε πελαγος το κατα την κιλικιαν και παμφυλιαν διαπλευσαντες κατηλθομεν εις μυρα της λυκιας

6 κακει ευρων ο εκατονταρχος πλοιον αλεξανδρινον πλεον εις την ιταλιαν ενεβιβασεν ημας εις αυτο

7 εν ικαναις δε ημεραις βραδυπλουυντες και μολις γενομενοι κατα την κνιδον μη προσεωντος ημας του ανεμου υπεπλευσαμεν την κρητην κατα σαλμωνην

8 μολις τε παραλεγομενοι αυτην ηλθομεν εις τοπον τινα καλουμενον καλους λιμενας ω εγγυσ ην πολιο λασαια

9 ικανου δε χρονου διαγενομενου και οντος ηδη επισφαλους του πλοου δια το και την νηστειαν ηδη παρεληλυθεναι παρηγει ο παυλος

10 λεγων αυτοις ανδρες θεωρω οτι μετα υβρεωσ και πολλης ζημιας ου μονον του φορτιου και του πλοιου αλλα και των ψυχων ημων μελλειν εσεσθαι τον πλουον

11 ο δε εκατονταρχος τω κυβερνητη και τω ναυκληρω επειθετο μαλλον η τοις υπο του παυλου λεγομενοις

12 ανευθετο δε του λιμενουσ υπαρχοντος προς παραχειμασιαν οι πλειουσ εθεντο βουλην αναχθηναι κακειθεν ει πως δυναιντο κατανησαντες εις φοινικα παραχειμασαι λιμενα της κρητης βλεποντα κατα λιβα και κατα χωρον

13 υποπνευσαντος δε νοτου δοξαντες της προθεσεωσ κεκρατηκεναι αραντες ασσον παρελεγοντο την κρητην

14 μετ ου πολυ δε εβαλεν κατ αυτης ανεμοσ τυφωνικοσ ο καλουμενοσ ευροκλυδων

15 συναρπασθεντος δε του πλοιου και μη δυναμενου αντοφθαλμειν τω ανεμω επιδοντες εφερομεθα

16 νησιον δε τι υποδραμοντες καλουμενον κλαυδην μολις ισχυσαμεν περικρατεισ γενεσθαι της σκαφησ

17 ην αραντες βοηθειαισ εχρωντο υποζωννυντες το πλοιον φοβουμενοι τε μη εις την συρτην εκπεσωσιν χαλασαντες το σκευοσ ουτωσ εφεροντο

18 σφοδρωσ δε χειμαζομενων ημων τη εξησ εκβολην εποιουντο

19 και τη τριτη αυτοχειρεσ την σκευην του πλοιου ερριψαμεν

20 μητε δε ηλιου μητε αστρων επιφαινοντων επι πλειονασ ημερασ χειμωνοσ τε ουκ ολιγου επικειμενου λοιπον περιηρειτο πασα ελπις του σωζεσθαι ημασ

21 πολλησ δε ασιτιασ υπαρχουσησ τοτε σταθεισ ο παυλοσ εν μεσω αυτων ειπεν εδει μεν ω ανδρεσ πειθαρχησαντασ μοι μη αναγεσθαι απο της κρητησ κερδησαι τε την υβριν ταυτην και την ζημιαν

22 και τα νυν παραινω υμασ ευθυμειν αποβολη γαρ ψυχησ ουδεμια εσται εξ υμων πλην του πλοιου

23 παρεστη γαρ μοι ταυτη τη νυκτι αγγελοσ του θεου ου ειμι ω και λατρευω

24 λεγων μη φοβου παυλε καισαρι σε δει παραστηναι και ιδου κεχαρισται σοι ο θεοσ παντασ τουσ πλεοντασ μετα σου

25 διο ευθυμειτε ανδρεσ πιστευω γαρ τω θεω οτι ουτωσ εσται καθ ον τροπον λελαληται μοι

26 εις νησον δε τινα δει ημασ εκπεσειν

27 ωσ δε τεσσαρεσκαιδεκατη νυξ εγενετο διαφερομενων ημων εν τω αδρια κατα μεσον της νυκτοσ υπενοοουν οι ναυται προσαγειν τινα αυτοις χωραν

28 και βολισαντες ευρον οργυιασ εικοσι βραχυ δε διαστησαντες και παλιν βολισαντες ευρον οργυιασ δεκαπεντε

29 φοβουμενοι τε μηπωσ εις τραχεισ τοπουσ εκπεσωμεν εκ πρυμνησ ριψαντες αγκυρασ τεσσαρασ ηυχοντο ημεραν γενεσθαι

30 των δε ναυτων ζητούντων φυγειν εκ του πλοιου και χαλασαντων την σκαφην εις την θαλασσαν προφασει ωσ εκ πρωρασ μελλοντων αγκυρασ εκτεινειν

31 ειπεν ο παυλοσ τω εκατονταρχη και τοις στρατιωταισ εαν μη ουτοι μεινωσιν εν τω πλοιω υμεισ σωθηναι ου δυνασθε

32 τοτε οι στρατιωταισ απεκοψαν τα σχοινια της σκαφησ και ειασαν αυτην εκπεσειν

33 αχρι δε ου ημελλεν ημερα γινεσθαι παρεκαλει ο παυλοσ απαντασ μεταλαβειν τροφησ λεγων τεσσαρεσκαιδεκατην σήμερον ημεραν προσδοκωντες ασιτοι διατελειτε μηδεν προσλαβομενοι

34 διο παρακαλω υμασ προσλαβειν τροφησ τουτο γαρ προς της υμετερασ σωτηριασ υπαρχει ουδενοσ γαρ υμων θριξ εκ της κεφαλησ πεσειται

35 ειπων δε ταυτα και λαβων αρτον ευχαριστησεν τω θεω ενωπιον παντων και κλασασ ηρξατο εσθειν

36 ευθυμοι δε γενομενοι παντες και αυτοι προσελαβοντο τροφησ

37 ημεν δε εν τω πλοιω αι πασαι ψυχαι διακοσαι εβδομηκοντα εξ

38 κορεσθεντεσ δε της τροφησ εκουφιζον το πλοιον εκβαλλομενοι τον σιτον εις την θαλασσαν

39 οτε δε ημερα εγενετο την γην ουκ επεγινωσκον κολπον δε τινα κατενοουν εχοντα αιγιαλον εις ον εβουλευσαντο ει δυνατόν εξώσαι το πλοιο

40 και τασ αγκυρασ περιελοντες ειων εις την θαλασσαν αμα ανεντες τασ ζευκτηριασ των ηπδαλιων και επαραντες τον αρτεμονα τη πνευσει κατειχον εις τον αιγιαλον

41 περιπεσοντες δε εις τοπον διθαλασσον επωκειλαν την ναυν και η μεν πρωρα ερεισασα εμεινεν ασαλευτοσ η δε πρυμνα ελυετο υπο της βιασ των κυματων

42 των δε στρατιωτων βουλη εγενετο ινα τουσ δεσμωτασ αποκτεινωσιν μη τισ εκκολυμβησασ διαφυγη

43 ο δε εκατονταρχοσ βουλομενοσ διασωσαι τον παυλον εκωλυσεν αυτοουσ του βουληματοσ εκελευσεν τε τουσ δυναμενουσ κολυμβαν απορριψαντασ πρωτουσ επι την γην εξιεναι

⁴⁴ και τους λοιπούς οὐς μὲν ἐπὶ σάνισιν οὐς δὲ ἐπὶ τινῶν τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου καὶ οὕτως ἐγένετο πάντας διασωθῆναι ἐπὶ τὴν γῆν

28

¹ καὶ διασωθέντες τότε ἐπεγνώσαν ὅτι μελίτη ἡ νῆσος καλεῖται

² οἱ δὲ βαρβαροὶ παρείχον οὐ τὴν τυχούσαν φιλανθρωπίαν ἡμῖν ἀναψάντες γὰρ πυρὰν προσελάβοντο πάντας ἡμᾶς διὰ τὸν ὑέτον τὸν ἐφρεστώτα καὶ διὰ τὸ ψυχρὸς

³ συστρεψάντος δὲ τοῦ παύλου φρυγανῶν πληθὸς καὶ ἐπιθέντος ἐπὶ τὴν πυρὰν ἐχίδνα ἐκ τῆς θερμῆς διεξελθούσα καθήψεν τῆς χειρὸς αὐτοῦ

⁴ ὥς δὲ εἶδον οἱ βαρβαροὶ κρεμαμένον τὸ θῆριον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐλέγον πρὸς ἀλλήλους πάντως φονεὺς ἐστὶν ὁ ἀνθρώπος οὗτος ὃν διασώθεντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἡ δικὴ ζῆν οὐκ εἶσαν

⁵ ὁ μὲν οὖν ἀποτινάξας τὸ θῆριον εἰς τὸ πῦρ ἐβαν οὐδὲν κακὸν

⁶ οἱ δὲ προσεδόκων αὐτὸν μέλλειν πιμπρασθαι ἡ καταπιπτεῖν ἀφ' οὗ νεκρὸν ἐπὶ πολὺ δὲ αὐτῶν προσδοκῶντων καὶ θεωρούντων μὴδὲν ἀποπνέον εἰς αὐτὸν γινόμενον μεταβαλλόμενοι ἐλέγον θεὸν αὐτὸν εἶναι

⁷ ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον ὑπῆρχεν χωρία τῷ πρώτῳ τῆς νήσου ὀνοματὶ ποπλίῳ ὃς ἀναδεξαμένος ἡμᾶς τρεῖς ἡμέρας φιλοφρονῶς ἐξένισεν

⁸ ἐγένετο δὲ τὸν πατέρα τοῦ ποπλίου πυρετοῖς καὶ δυσεντερία συνεχόμενον κατακεῖσθαι πρὸς ὃν ὁ παῦλος εἰσελθὼν καὶ προσευξάμενος ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ ἰάσατο αὐτόν

⁹ τούτου οὖν γενομένου καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἔχοντες ἀσθενείας ἐν τῇ νήσῳ προσήρχοντο καὶ ἐθεραπεύοντο

¹⁰ οἱ καὶ πολλοὶς τιμαῖς ἐτιμήσαν ἡμᾶς καὶ ἀναγομνοὶς ἐπέθεντο τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν

¹¹ μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας ἠχθήμεν ἐν πλοίῳ παρακχεῖμακoti ἐν τῇ νήσῳ ἀλεξανδρινῶν παρασημῶ διοσκούροις

¹² καὶ καταχθέντες εἰς συρακούσας ἐπεμείναμεν ἡμέρας τρεῖς

¹³ ὅθεν περιελθόντες κατήντησαμεν εἰς ρηγίον καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν ἐπιγόμενον νοτοῦ δευτεῖται οἱ ἤλθομεν εἰς ποτιόλου

¹⁴ οὐ εὐροντες ἀδελφούς παρεκλήθημεν ἐπ' αὐτοῖς ἐπιμεῖναι ἡμέρας ἑπτὰ καὶ οὕτως εἰς τὴν ῥωμὴν ἤλθομεν

¹⁵ κακεῖθεν οἱ ἀδελφοὶ ἀκούσαντες τὰ περὶ ἡμῶν ἐξήλθον εἰς ἀπάντησιν ἡμῖν ἀχρὶ ἀππίου φοροῦ καὶ τριῶν ταβερνῶν οὓς ἰδὼν ὁ παῦλος εὐχαρίστησας τῷ θεῷ ἐλάβεν θάρσος

¹⁶ ὅτε δὲ ἤλθομεν εἰς ῥωμὴν ὁ ἐκατοντάρχος παρέδωκεν τοὺς δεσμίους τῷ στρατοπεδάρχῃ τῷ δὲ παύλῳ ἐπετραπὴ μένειν καθ' αὐτόν συν τῷ φυλάσσοντι αὐτὸν στρατιωτῇ

¹⁷ ἐγένετο δὲ μετὰ ἡμέρας τρεῖς συγκαλεσάσθαι τὸν παῦλον τοὺς ὄντας τῶν ἰουδαίων πρώτους συνελθόντων δὲ αὐτῶν ἐλέγεν πρὸς αὐτοὺς ἀνδρες ἀδελφοὶ ἐγὼ οὐδὲν ἐναντίον ποιήσας

τῷ λαῷ ἢ τοῖς ἐθεσιν τοῖς πατρώοις δεσμίους ἐξ ἱεροσολύμων παρεδόθην εἰς τὰς χεῖρας τῶν ῥωμαίων

¹⁸ οἵτινες ἀνακρίναντες με ἐβούλοντο ἀπολῦσαι διὰ τὸ μὴδεμίαν αἰτίαν θανάτου ὑπαρχεῖν ἐν ἐμοὶ

¹⁹ ἀντιλεγόντων δὲ τῶν ἰουδαίων ἠναγκασθῆν ἐπικαλεσάσθαι καίσαρα οὐχ ὥς τοῦ ἐθνοῦς μου ἔχων τι κατηγορήσαι

²⁰ διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν παρεκάλεσα ὑμᾶς ἰδεῖν καὶ προσλαλῆσαι ἐνεκεν γὰρ τῆς ἐλπίδος τοῦ ἰσραὴλ τὴν ἀλυσίν ταύτην περικείμεαι

²¹ οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπον ἡμεῖς οὐτε γράμματα περὶ σοῦ ἐδεξαμεθα ἀπὸ τῆς ἰουδαίας οὐτε παραγενόμενος τὶς τῶν ἀδελφῶν ἀπηγγείλειν ἡ ἐλάλησεν τὴν περὶ σοῦ πονήρην

²² ἀξιούμεν δὲ παρὰ σοῦ ἀκουσαὶ ἄφρονεις περὶ μὲν γὰρ τῆς αἰρεσεως ταύτης γινώστον ἐστὶν ἡμῖν ὅτι πάντα οὐκ ἀντιλεγεται

²³ ταξάμενοι δὲ αὐτῷ ἡμέραν ἡκὸν πρὸς αὐτόν εἰς τὴν ξενίαν πλείονες οἱς ἐξετίθετο διαμαρτυρομένοισι τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ πειθῶν τε αὐτοὺς τὰ περὶ τοῦ ἰησοῦ ἀπὸ τε τοῦ νομοῦ μωυσεως καὶ τῶν προφητῶν ἀπὸ πρώι ἕως ἔσπερας

²⁴ καὶ οἱ μὲν ἐπειθόντο τοῖς λεγομένοισι οἱ δὲ ἠπίστοι

²⁵ ἀσυμφωνοὶ δὲ ὄντες πρὸς ἀλλήλους ἀπελόντες εἰπόντος τοῦ παύλου ῥῆμα ἐν ὅτι καλῶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐλάλησεν διὰ ἡσίου τοῦ προφήτου πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν

²⁶ λέγον πορευθεὶ πρὸς τὸν λαὸν τούτον καὶ εἰπον ἀκοῇ ἀκουσέτε καὶ οὐ μὴ συνήτε καὶ βλεπόντες βλεψέτε καὶ οὐ μὴ ἰδίτε

²⁷ ἐπαχυνθὴ γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου καὶ τοῖς ὤσιν βαρεῶς ἠκούσαν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκαμμύσαν μὴποτε ἰδῶσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς ὤσιν ἀκουσῶσιν καὶ τὴν καρδίαν συνῶσιν καὶ ἐπιστρέψωσιν καὶ ἰασομαὶ αὐτοὺς

²⁸ γινώστον οὖν ἐστὶν ὑμῖν ὅτι τοῖς ἐθνέσιν ἀπεσταλὴ τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ αὐτοὶ καὶ ἀκούσονται

²⁹ καὶ ταῦτα αὐτοῦ εἰπόντος ἀπῆλθον οἱ ἰουδαῖοι πολλὴν ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς συζητήσιν

³⁰ ἐμείνεν δὲ ὁ παῦλος διέτιαν ὅλην ἐν ἰδίῳ μισθώματι καὶ ἀπεδεχετο πάντας τοὺς εἰσπορευομένους πρὸς αὐτόν

³¹ κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ διδασκῶν τὰ περὶ τοῦ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ μετὰ πάσης παρηρησίας ἀκωλύτως

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ

1 παυλος δουλос ιησου χριστου κλητος
 αποστολος αφωρισμενος εις ευαγγελιον θεου

2 ο προεπηγγειλατο δια των προφητων αυτου εν
 γραφαις αγιαις

3 περι του υιου αυτου του γενομενου εκ
 σπερματος δαυιδ κατα σαρκα

4 του ορισθεντος υιου θεου εν δυναμει κατα
 πνευμα αγιωσυνης εξ αναστασεως νεκρων ιησου
 χριστου του κυριου ημων

5 δι ου ελαβομεν χαριν και αποστολην εις
 υπακοην πιστεως εν πασιν τοις εθνεσιν υπερ του
 ονοματος αυτου

6 εν οις εστε και υμεις κλητοι ιησου χριστου

7 πασιν τοις ουσιν εν ρωμη αγαπητοις θεου
 κλητοις αγιοις χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου
 πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου

8 πρωτον μεν ευχαριστω τω θεω μου δια ιησου
 χριστου υπερ παντων υμων οτι η πιστις υμων
 καταγγελλεται εν ολω τω κοσμω

9 μαρτυς γαρ μου εστιν ο θεος ω λατρευω εν τω
 πνευματι μου εν τω ευαγγελιω του υιου αυτου ως
 αδιαλείπτως μνειαν υμων ποιουμαι

10 παντοτε επι των προσευχων μου δεομενος ει
 πως ηδη ποτε ευδοκησεται εν τω θεληματι του
 θεου ελθειν προς υμας

11 επιποθω γαρ ιδειν υμας ινα τι μεταδω χαρισμα
 υμιν πνευματικον εις το στηριχθηναι υμας

12 τουτο δε εστιν συμπαρακληθηναι εν υμιν δια
 της εν αλληλοις πιστεως υμων τε και εμου

13 ου θελω δε υμας αγνοειν αδελφοι οτι
 πολλακις προεθεμην ελθειν προς υμας και
 εκωλυθην αχρι του δευρο ινα τινα καρπον σχω
 και εν υμιν καθως και εν τοις λοιποισ εθνεσιν

14 ελλησιν τε και βαρβαροις σοφοις τε και
 ανοητοις οφειλετης ειμι

15 ουτως το κατ εμε προθυμον και υμιν τοις εν
 ρωμη ευαγγελισασθαι

16 ου γαρ επαισχυνομαι το ευαγγελιον του
 χριστου δυναμις γαρ θεου εστιν εις σωτηριαν
 παντι το πιστευοντι ιουδαιω τε πρωτον και ελληνι

17 δικαιοσυνη γαρ θεου εν αυτω αποκαλυπτεται
 εκ πιστεως εις πιστιν καθως γεγραπται ο δε
 δικαιοσ εκ πιστεως ζησεται

18 αποκαλυπτεται γαρ οργη θεου απ ουρανου επι
 πασαν ασεβειαν και αδικιαν ανθρωπων των την
 αληθειαν εν αδικια κατεχοντων

19 διοτι το γνωστον του θεου φανερον εστιν εν
 αυτοις ο γαρ θεος αυτοις εφανερωσεν

20 τα γαρ αρατα αυτου απο κτισεως κοσμου
 τοις ποιημασιν νοουμενα καθοραται η τε αιδιος
 αυτου δυναμις και θειοτης εις το ειναι αυτους
 αναπολογητους

21 διοτι γνωστεν τον θεον ουχ ως θεον εδοξασαν
 η ευχαριστησαν αλλ εματαιωθησαν εν τοις
 διαλογισμοις αυτων και εσκοτισθη η ασυνετος
 αυτων καρδια

22 φασκοντες ειναι σοφοι εμωρανθησαν

23 και ηλλαξαν την δοξαν του αφθαρτου θεου
 εν ομοιωματι εικονος φθαρτου ανθρωπου και
 πετεινων και τετραποδων και ερπετων

24 διο και παρεδωκεν αυτους ο θεος εν ταις
 επιθυμιας των καρδιων αυτων εις ακαθαρσιαν
 του ατιμαζεσθαι τα σωματα αυτων εν εαυτοις

25 οτινες μετηλλαξαν την αληθειαν του θεου
 εν τω ψευδει και εσεβασθησαν και ελατρευσαν τη
 κτισει παρα τον κτισαντα ος εστιν ευλογητος εις
 τους αιωνας αμην

26 δια τουτο παρεδωκεν αυτους ο θεος εις παθη
 ατιμιας αι τε γαρ θηλειαι αυτων μετηλλαξαν την
 φυσικην χρησην εις την παρα φυσιν

27 ομοιωσ τε και οι αρρενες αφεντες την
 φυσικην χρησην της θηλειας εξεκαυθησαν εν
 τη ορεξει αυτων εις αλληλους αρσενες εν
 αρσεσιν την ασχημουσυνην κατεργαζομενοι και την
 αντιμισθιαν ην εδει της πλανης αυτων εν εαυτοις
 απολαμβάνοντες

28 και καθως ουκ εδοκιμασαν τον θεον εχειν εν
 επιγνωσει παρεδωκεν αυτους ο θεος εις αδοκιμον
 νουν ποιειν τα μη καθηγοντα

29 πεπληρωμενους παση αδικια πορνεια
 πονηρια πλεονεξια κακια μεστους φθονου φονου
 εριδος δολου κακοηθειας ψιθυριστας

30 καταλαλους θεοστυγεις υβριστας
 υπερηφανους αλαζονας εφευρετας κακων
 γονευσιν απειθεις

31 ασυνετους ασυνθετους αστοργους ασπονδους
 ανελημονας

32 οτινες το δικαιωμα του θεου επιγοντες οτι
 οι τα τοιαυτα πρασσοντες αξιοι θανατου εισιν ου
 μονον αυτα ποιουσιν αλλα και συνευδοκουσιν τοις
 πρασσουσιν

2

1 διο αναπολογητος ει ω ανθρωπε πας ο κρινων
 εν ω γαρ κρινεις τον ετερον σεαυτον κατακρινεις
 τα γαρ αυτα πρασσεις ο κρινων

2 οιδαμεν δε οτι το κριμα του θεου εστιν κατα
 αληθειαν επι τους τα τοιαυτα πρασσοντας

3 λογιζι δε τουτο ω ανθρωπε ο κρινων τους
 τα τοιαυτα πρασσοντας και ποιων αυτα οτι συ
 εκφευξι το κριμα του θεου

4 η του πλουτου της χρηστοτητος αυτου και
 της ανοχης και της μακροθυμιας καταφρονεις
 αγνων οτι το χρηστον του θεου εις μετανοιαν σε
 αγει

5 κατα δε την σκληροτητα σου και αμετανοητον
 καρδιαν θησαυριζεις σεαυτω οργην εν ημερα
 οργης και αποκαλυψεως και δικαιοκρισιας του
 θεου

6 ος αποδωσει εκαστω κατα τα εργα αυτου

7 τοις μεν καθ υπομονην εργου αγαθου δοξαν
 και τιμην και αφθαρσιαν ζητουσιν ζων αιωνιον

8 τοις δε εξ εριθειας και απειθουσιν μεν τη
 αληθεια πειθομενοις δε τη αδικια θυμος και οργη

9 θλιψις και στενοχωρια επι πασαν ψυχην
 ανθρωπου του κατεργαζομενου το κακον ιουδαιου
 τε πρωτον και ελληνοσ

10 δοξα δε και τιμη και ειρηνη παντι τω εργαζομενω το αγαθον ιουδαιω τε πρωτον και ελληνι

11 ου γαρ εστιν προσωποληψια παρα τω θεω

12 οσοι γαρ ανομωσ ημαρτον ανομωσ και απολουνται και οσοι εν νομω ημαρτον δια νομου κριθησονται

13 ου γαρ οι ακροαται του νομου δικαιοι παρα τω θεω αλλ οι ποιηται του νομου δικαιωθησονται

14 οταν γαρ εθνη τα μη νομον εχοντα φυσει τα του νομου ποιη αυτοι νομον μη εχοντες εαυτοις εισιν νομος

15 οιτινες ενδεικνυνται το εργον του νομου γραπτον εν ταις καρδιας αυτων συμμαρτυρουση αυτων της συνειδησεωσ και μεταξυ αλληλων των λογισμων κατηγορουντων η και απολογουμενων

16 εν ημερα οτε κρινει ο θεος τα κρυπτα των ανθρωπων κατα το ευαγγελιον μου δια ιησου χριστου

17 ιδε συ ιουδαιοσ επονομαζει και επαναπαυη τω νομω και καυχασαι εν θεω

18 και γινωσκεισ το θελημα και δοκιμαζεισ τα διαφεροντα κατηχομενοσ εκ του νομου

19 πεποιθασ τε σεαυτον οδηγον ειναι τυφλων φωσ των εν σκοτει

20 παιδευτην αφρονων διδασκαλον νηπιων εχοντα την μορφωσιν της γνωσεωσ και της αληθειασ εν τω νομω

21 ο ουν διδασκων ετερον σεαυτον ου διδασκεισ ο κηρυσσων μη κλεπτειν κλεπτεισ

22 ο λεγων μη μοιχευειν μοιχευεισ ο βδελυσσομενοσ τα ειδωλα ιεροσυλεισ

23 οσ εν νομω καυχασαι δια της παραβασεωσ του νομου τον θεον ατιμαζεισ

24 το γαρ ονομα του θεου δι υμασ βλασφημειται εν τοις εθνεσιν καθωσ γεγραπται

25 περιτομη μεν γαρ ωφελει εαν νομον πρασσης εαν δε παραβατης νομου ησ η περιτομη σου ακροβυστια γεγονεν

26 εαν ουν η ακροβυστια τα δικαιωματα του νομου φυλασση ουχι η ακροβυστια αυτου εισ περιτομην λογισθησεται

27 και κρινει η εκ φυσεωσ ακροβυστια τον νομον τελουσα σε τον δια γραμματοσ και περιτομησ παραβατην νομου

28 ου γαρ ο εν τω φανερω ιουδαιοσ εστιν ουδε η εν τω φανερω εν σαρκι περιτομη

29 αλλ ο εν τω κρυπτω ιουδαιοσ και περιτομη καρδιασ εν πνευματι ου γραμματι ου ο επαينوσ ουκ εξ ανθρωπων αλλ εκ του θεου

3

1 τι ουν το περισσον του ιουδαιου η τις η ωφελεια της περιτομησ

2 πολυ κατα παντα τροπον πρωτον μεν γαρ οτι επιτευθησαν τα λογια του θεου

3 τι γαρ ηι ηπιστησαν τινεσ μη ηι απιστια αυτων την πιστιν του θεου καταργησει

4 μη γενοιτο γινεσθω δε ο θεοσ αληθισ πασ δε ανθρωποσ ψευστις καθωσ γεγραπται οπωσ αν δικαιωθησ εν τοις λογοις σου και νικησησ εν τω κρινεσθαι σε

5 ει δε η αδικια ημων θεου δικαιοσυνην συνιστησιν τι ερουμεν μη αδικοσ ο θεοσ ο επιφερων την οργην κατα ανθρωπων λεγω

6 μη γενοιτο επει πωσ κρινει ο θεοσ τον κοσμον

7 ει γαρ η αληθεια του θεου εν τω εμω ψευσματι επερισσευσεν εισ την δοξαν αυτου τι ετι καγω ωσ αμαρτωλοσ κρινομαι

8 και μη καθωσ βλασφημουμεθα και καθωσ φασιν τινεσ ημασ λεγειν οτι ποιησωμεν τα κακα ινα ελθη τα αγαθα ων το κριμα ενδικον εστιν

9 τι ουν προεχομεθα ου παντωσ προητιασαμεθα γαρ ιουδαιοσ τε και ελληνιασ παντασ υφ αμαρτιαν ειναι

10 καθωσ γεγραπται οτι ουκ εστιν δικαιοσ ουδε εισ

11 ουκ εστιν ο συνιων ουκ εστιν ο εκζητων τον θεον

12 παντεσ εξεκλιναν αμα ηχρειωθησαν ουκ εστιν πιωη χρηστοτητα ουκ εστιν εωσ ενοσ

13 ταφοσ ανεωγμενοσ ο λαρυγξ αυτων ταισ γλωσσαισ αυτων εδολιουσαν ιοσ ασπιδων υπο τα χειλη αυτων

14 ων το στομα αρασ και πικριασ γεμει

15 οξεισ ιο ποδεσ αυτων εκχσαι αιμα

16 συντριμμα και ταλαιπωρια εν ταισ οδοις αυτων

17 και οδον ειρηνησ ουκ εγνωσαν

18 ουκ εστιν φοβοσ θεου απεναντι των οφθαλμων αυτων

19 οιδαμεν δε οτι οσα ο νομοσ λεγει τοις εν τω νομω λαλει ινα παν στομα φραγη και υποδικοσ γενηται πασ ο κοσμοσ τω θεω

20 διοτι εξ εργων νομου ου δικαιωθησεται πασα σαρξ ενωπιον αυτου δια γαρ νομου επιγνωσισ αμαρτιασ

21 νυνι δε χωρισ νομου δικαιοσυνη θεου πεφανερωται μαρτυρουμενη υπο του νομου και των προφητων

22 δικαιοσυνη δε θεου δια πιστεωσ ιησου χριστου εισ παντασ και επι παντασ τουσ πιστευοντασ ου γαρ εστιν διαστολη

23 παντεσ γαρ ημαρτον και υστερουνται της δοξησ του θεου

24 δικαιουμενοι δωρεαν τη αυτου χαριτι δια της απολυτρωσεωσ της εν χριστω ιησου

25 ον προεθετο ο θεοσ ιλαστηριον δια της πιστεωσ εν τω αυτου αιματι εισ ενδειξιν της δικαιοσυνησ αυτου δια την παρεσιν των προγεγονοτων αμαρτηματων

26 εν τη ανοχη του θεου προς ενδειξιν της δικαιοσυνησ αυτου εν τω νυν καιρω εισ το ειναι αυτον δικαιον και δικαιουντα τον εκ πιστεωσ ιησου

27 που ουν η καυχησησ εξεκλεισθη δια ποιου νομου των εργων ουχι αλλα δια νομου πιστεωσ

28 λογιζομεθα ουν πιστει δικαιουσθαι ανθρωπον χωρισ εργων νομου

29 η ιουδαιων ο θεοσ μονον ουχι δε και εθνων ναι και εθνων

30 επειπερ εισ ο θεοσ οσ δικαιωσει περιτομην εκ πιστεωσ και ακροβυστιαν δια της πιστεωσ

³¹ νομον ουν καταργουμεν δια της πιστεως μη γενοιτο αλλα νομον ιστωμεν

4

¹ τι ουν ερουμεν αβρααμ τον πατερα ημων ευριηκεναι κατα σαρκα

² ει γαρ αβρααμ εξ εργων εδικαιωθη εχει καυχημα αλλ ου προς τον θεον

³ τι γαρ η γραφη λεγει επιστευσεν δε αβρααμ τω θεω και ελογισθη αυτω εισ δικαιοσυνην

⁴ τω δε εργαζομενω ο μισθος ου λογιζεταια κατα χαριν αλλα κατα οφειλημα

⁵ τω δε μη εργαζομενω πιστευοντι δε επι τον δικαιοσυνην τον ασεβη λογιζεταια η πιστις αυτου εισ δικαιοσυνην

⁶ καθαπερ και δαυιδ λεγει τον μακαρισμον του ανθρωπου ω ο θεος λογιζεταια δικαιοσυνην χωρισ εργων

⁷ μακαριοι ων αφεθησαν αι ανομιαι και ων επεκαλυφθησαν αι αμαρτιαι

⁸ μακαριος ανηρ ω ου μη λογισηται κυριοσ αμαρτιαν

⁹ ο μακαρισμος ουν ουτος επι την περιτομην η και επι την ακροβυστιαν λεγομεν γαρ οτι ελογισθη τω αβρααμ η πιστις εισ δικαιοσυνην

¹⁰ πως ουν ελογισθη εν περιτομη οντι η εν ακροβυστια ουκ εν περιτομη αλλ εν ακροβυστια

¹¹ και σημειον ελαβεν περιτομης σφραγιδα της δικαιοσυνης της πιστεως της εν τη ακροβυστια εισ το ειναι αυτον πατερα παντων των πιστευοντων δι ακροβυστίας εισ το λογισθηναι και αυτοις την δικαιοσυνην

¹² και πατερα περιτομης τοις ουκ εκ περιτομης μονον αλλα και τοις στοιχουσιν τοις ιχνεσιν της πιστεως της εν τη ακροβυστια του πατροσ ημων αβρααμ

¹³ ου γαρ δια νομου η επαγγελια τω αβρααμ η τω σπερματι αυτου το κληρονομον αυτον ειναι του κοσμου αλλα δια δικαιοσυνης πιστεως

¹⁴ ει γαρ οι εκ νομου κληρονομοι κεκενωται η πιστις και κατηργηται η επαγγελια

¹⁵ ο γαρ νομος οργην κατεργαζεται ου γαρ ουκ εστιν νομος ουδε παραβασις

¹⁶ δια τουτο εκ πιστεως ινα κατα χαριν εισ το ειναι βεβαιαν την επαγγελιαν παντι τω σπερματι ου τω εκ του νομου μονον αλλα και τω εκ πιστεως αβρααμ ος εστιν πατηρ παντων ημων

¹⁷ καθωσ γεγραπται οτι πατερα πολλων εθνων τεθεικα σε κατεναντι ου επιστευσεν θεου του ζωοποιουντος τουσ νεκρουσ και καλουντος τα μη οντα ωσ οντα

¹⁸ οσ παρ ελπιδα επ ελπιδι επιστευσεν εισ το γενεσθαι αυτον πατερα πολλων εθνων κατα το ειρημενον ουτωσ εσται το σπερμα σου

¹⁹ και μη ασθενησας τη πιστει ου κατενοησεν το εαυτου σωμα ηδη νενεκρωμενον εκατονταετης που υπαρχων και την νεκρωσιν της μητρασ σαρρασ

²⁰ εισ δε την επαγγελιαν του θεου ου διεκριθη τη απιστια αλλ ενεδυναμωθη τη πιστει δουσ δοξαν τω θεω

²¹ και πληροφορηθεισ οτι ο επιγγελται δυνατος εστιν και ποιησαι

²² διο και ελογισθη αυτω εισ δικαιοσυνην

²³ ουκ εγραφη δε δι αυτον μονον οτι ελογισθη αυτω

²⁴ αλλα και δι ημασ οισ μελλει λογιζεσθαι τοισ πιστευουσιν επι τον εγειραντα ιησουν τον κυριον ημων εκ νεκρων

²⁵ οσ παρεδοθη δια τα παραπτωματα ημων και ηγερθη δια την δικαιοσιν ημων

5

¹ δικαιοθεντες ουν εκ πιστεως ειρηνην εχομεν προς τον θεον δια του κυριου ημων ιησου χριστου

² δι ου και την προσαγωγην εσχηκαμεν τη πιστει εισ την χαριν ταυτην εν η εσθηκαμεν και καυχωμεθα επ ελπιδι της δοξης του θεου

³ ου μονον δε αλλα και καυχωμεθα εν ταισ θλιψεσιν ειδοτες οτι η θλιψις υπομονην κατεργαζεται

⁴ η δε υπομονη δοκιμην η δε δοκιμη ελπιδα

⁵ η δε ελπις ου κατασχυνει οτι η αγαπη του θεου εκκεχυται εν ταισ καρδιασ ημων δια πνευματος αγιου του δοθεναις ημιν

⁶ ετι γαρ χριστος οντων ημων ασθενων κατα καιρον υπερ ασεβων απεθανεν

⁷ μολις γαρ υπερ δικαιου τισ αποθανειται υπερ γαρ του αγαθου ταχα τισ και τολμα αποθανειν

⁸ συνιστησιν δε την εαυτου αγαπην εισ ημασ ο θεος οτι ετι αμαρτωλων οντων ημων χριστος υπερ ημων απεθανεν

⁹ πολλω ουν μαλλον δικαιοθεντες νυν εν τω αιματι αυτου σωθησομεθα δι αυτου απο της οργης

¹⁰ ει γαρ εχθροι οντες κατηλλαγημεν τω θεω δια του θανατου του υιου αυτου πολλω μαλλον καταλλαγεντες σωθησομεθα εν τη ζωη αυτου

¹¹ ου μονον δε αλλα και καυχωμενοι εν τω θεω δια του κυριου ημων ιησου χριστου δι ου νυν την καταλλαγην ελαβομεν

¹² δια τουτο ουπερ δι ενος ανθρωπου η αμαρτια εισ τον κοσμον εισηλθεν και δια της αμαρτίας ο θανατος και ουτωσ εισ παντας ανθρωπουσ ο θανατος διηλθεν εφ ω παντες ημαρτον

¹³ αχρι γαρ νομου αμαρτια ην εν κοσμω αμαρτια δε ουκ ελλογεται μη οντος νομου

¹⁴ αλλ εβασιλευσεν ο θανατος απο αδαμ μεχρι μωυσεωσ και επι τουσ μη αμαρτησαντας επι τω ομοιωματι της παραβασεωσ αδαμ ος εστιν τυπος του μελλοντος

¹⁵ αλλ ουχ ωσ το παραπτωμα ουτωσ και το χαρισμα ει γαρ τω του ενος παραπτωмати οι πολλοι απεθανον πολλω μαλλον η χαρις του θεου και η δωρεα εν χαριτι τη του ενος ανθρωπου ιησου χριστου εισ τουσ πολλουσ επερισσευσεν

¹⁶ και ουχ ωσ δι ενος αμαρτησαντος το δωρημα το μεν γαρ κριμα εξ ενος εισ κατακριμα το δε χαρισμα εκ πολλων παραπτωματος εισ δικαιομα

¹⁷ ει γαρ τω του ενος παραπτωmati ο θανατος εβασιλευσεν δια του ενος πολλω μαλλον οι την περισσειαν της χαριτος και της δωρεας της δικαιοσυνης λαμβανοντες εν ζωη βασιλευσουσιν δια του ενος ιησου χριστου

¹⁸ αρα ουν ωσ δι ενος παραπτωματος εισ παντας ανθρωπουσ εισ κατακριμα ουτωσ και δι ενος

δικαιωματος εισ παντας ανθρωπους εισ δικαιωσιν ζωης

¹⁹ ωσπερ γαρ δια της παρακοης του ενος ανθρωπου αμαρτωλοι κατεσταθησαν οι πολλοι ουτως και δια της υπακοης του ενος δικαιοι κατασταθισονται οι πολλοι

²⁰ νομος δε παρεισηλθεν ινα πλεοναση το παραπτωμα ου δε επλεονασεν η αμαρτια υπερεπερισσευσεν η χαρις

²¹ ινα ωσπερ εβασιλευσεν η αμαρτια εν τω θανατω ουτως και η χαρις βασιλευση δια δικαιοσυνης εισ ζωην αιωνιον δια ιησου χριστου του κυριου ημων

6

¹ τι ουν ερουμεν επιμενομεν τη αμαρτια ινα η χαρις πλεοναση

² μη γενοιτο οτινες απεθανομεν τη αμαρτια πως ετι ζησομεν εν αυτη

³ η αγνοειτε οτι οσοι εβαπτισθημεν εισ χριστον ιησουν εισ τον θανατον αυτου εβαπτισθημεν

⁴ συνεταφημεν ουν αυτω δια του βαπτισματος εισ τον θανατον ινα ωσπερ ηγερθη χριστος εκ νεκρων δια της δοξης του πατρος ουτως και ημεις εν καινοτητι ζωης περιπατησωμεν

⁵ ει γαρ συμφυτοι γενοαμεν τω ομοιωματι του θανατου αυτου αλλα και της αναστασεως εσομεθα

⁶ τουτο γινωσκοντες οτι ο παλαιος ημων ανθρωπος συνεσταυρωθη ινα καταργηθη το σωμα της αμαρτιας του μηκετι δουλευειν ημας τη αμαρτια

⁷ ο γαρ αποθανων δεδικαιωται απο της αμαρτιας

⁸ ει δε απεθανομεν συν χριστω πιστευομεν οτι και συζησομεν αυτω

⁹ ειδοτες οτι χριστος εγερθεις εκ νεκρων ουκετι αποθνησκει θανατος αυτου ουκετι κυριευει

¹⁰ ο γαρ απεθανεν τη αμαρτια απεθανεν εφραπαξ ο δε ζη ζη τω θεω

¹¹ ουτως και υμεις λογιζεσθε εαυτους νεκρους μεν ειναι τη αμαρτια ζωντας δε τω θεω εν χριστω ιησου τω κυριω ημων

¹² μη ουν βασιλευετω η αμαρτια εν τω θνητω υμων σωματι εισ το υπακουειν αυτη εν ταις επιθυμiais αυτου

¹³ μηδε παριστανετε τα μελη υμων οπλα αδικιας τη αμαρτια αλλα παραστήσατε εαυτους τω θεω ως εκ νεκρων ζωντας και τα μελη υμων οπλα δικαιοσυνης τω θεω

¹⁴ αμαρτια γαρ υμων ου κυριευσει ου γαρ εστε υπο νομον αλλ υπο χαριν

¹⁵ τι ουν αμαρτησομεν οτι ουκ εσμεν υπο νομον αλλ υπο χαριν μη γενοιτο

¹⁶ ουκ οιδατε οτι ω παριστανετε εαυτους δουλους εισ υπακοην δουλοι εστε ω υπακουετε ητοι αμαρτιας εισ θανατον η υπακοη εισ δικαιοσυνην

¹⁷ χαρις δε τω θεω οτι ητε δουλοι της αμαρτιας υπηκουσατε δε εκ καρδιας εισ ον παρεδοθητε τυπον διδαχης

¹⁸ ελευθερωθεντες δε απο της αμαρτιας εδουλωθητε τη δικαιοσυνη

¹⁹ ανθρωπινον λεγω δια την ασθενειαν της σαρκος υμων ωσπερ γαρ παρεστήσατε τα μελη υμων δουλα τη ακαθαρσία και τη ανομία εισ την ανομίαν ουτως νυν παραστήσατε τα μελη υμων δουλα τη δικαιοσυνη εις αγιασμόν

²⁰ οτε γαρ δουλοι ητε της αμαρτιας ελευθεροι ητε τη δικαιοσυνη

²¹ τινα ουν καρπον ειχετε τοτε εφ οis νυν επαισχυνεσθε το γαρ τέλος εκείνων θάνατος

²² νυνι δε ελευθερωθεντες απο της αμαρτιας δουλωθεντες δε τω θεω εχετε τον καρπον υμων εισ αγιασμόν το δε τέλος ζωην αιωνιον

²³ τα γαρ οφώνια της αμαρτιας θάνατος το δε χάρισμα του θεού ζωή αιώνιος εν χριστώ ιησού τω κυρίω ημών

7

¹ η αγνοειτε αδελφοι γινωσκουσιν γαρ νομον λαλω οτι ο νομος κυριευει του ανθρωπου εφ οσον χρονον ζη

² η γαρ υπανδρος γυνη τω ζωντι ανδρι δεδεται νομον εαν δε αποθανη ο ανηρ κατηργηται απο του νομου του ανδρος

³ αρα ουν ζωντος του ανδρος μοιχαλις χρηματισει εαν γεννηται ανδρι ετερω εαν δε αποθανη ο ανηρ ελευθερα εστιν απο του νομου του μη ειναι αυτην μοιχαλιδα γενομενην ανδρι ετερω

⁴ ωστε αδελφοι μου και υμεις εθανατωθητε τω νομω δια του σωματος του χριστου εισ το γενεσθαι υμας ετερω τω εκ νεκρων εγερθεντι ινα καρποφορησωμεν τω θεω

⁵ οτε γαρ ημεν εν τη σαρκι τα παθηματα των αμαρτιων τα εν τω νομω ενηργειοεν εν τοis μελεσιν ημων εισ το καρποφορησαι τω θανατω

⁶ νυνι δε κατηργηθημεν απο του νομου αποθανοντες εν ω κατειχομεθα ωστε δουλευειν ημας εν καινοτητι πνευματος και ου παλαιοτητι γραμματος

⁷ τι ουν ερουμεν ο νομος αμαρτια μη γενοιτο αλλα την αμαρτιαν ουκ εγγων ει μη δια νομου την τε γαρ επιθυμιαν ουκ ηδειν ει μη ο νομος ελεγεν ουκ επιθυμησης

⁸ αφορμην δε λαβουσα η αμαρτια δια της εντολης κατειργασατο εν εμοι πασαν επιθυμιαν χωρις γαρ νομου αμαρτια νεκρα

⁹ εγω δε ζων χωρις νομου ποτε ελθουσης δε της εντολης η αμαρτια ανεζησεν εγω δε απεθανον

¹⁰ και ευρεθη μοι η εντολη η εισ ζωην αυτη εισ θάνατον

¹¹ η γαρ αμαρτια αφορμην λαβουσα δια της εντολης εξηπατησεν με και δι αυτης απεκτεινεν

¹² ωστε ο μεν νομος αγιος και η εντολη αγια και δικαιοι και αγαθοι

¹³ το ουν αγαθον εμοι γεγονεν θάνατος μη γενοιτο αλλα η αμαρτια ινα φανη αμαρτια δια του αγαθου μοι κατεργαζομενη θάνατον ινα γεννηται καθ υπερβολην αμαρτωλος η αμαρτια δια της εντολης

¹⁴ οίδαμεν γαρ οτι ο νομος πνευματικος εστιν εγω δε σαρκικος εimi πεπραμενος υπο την αμαρτιαν

15 ο γαρ κατεργάζομαι ου γινώσκω ου γαρ ο θελω τουτο πράσσω αλλ ο μισω τουτο ποιω

16 ει δε ο ου θελω τουτο ποιω συμφημι τω νομω οτι καλος

17 νυνι δε ουκετι εγω κατεργάζομαι αυτο αλλ η οικουσα εν εμοι αμαρτια

18 οίδα γαρ οτι ουκ οικει εν εμοι τουτ εστιν εν τη σαρκι μου αγαθον το γαρ θελειν παρακειται μοι το δε κατεργάζεσθαι το καλον ουχ ευρισκω

19 ου γαρ ο θελω ποιω αγαθον αλλ ο ου θελω κακον τουτο πράσσω

20 ει δε ο ου θελω εγω τουτο ποιω ουκετι εγω κατεργάζομαι αυτο αλλ η οικουσα εν εμοι αμαρτια

21 ευρισκω αρα τον νομον του θελοντι εμοι ποιειν το καλον οτι εμοι το κακον παρακειται

22 συνηδομαι γαρ τω νομω του θεου κατα τον εσω ανθρωπον

23 βλέπω δε ετερον νομον εν τοις μελεσιν μου αντιστρατευομενον τω νομω του νοου μου και αιχμαλωτίζοντα με τω νομω της αμαρτίας τω οντι εν τοις μελεσιν μου

24 ταλαιπωρος εγω ανθρωπος τισ με ρυσεται εκ του σωματος του θανατου τουτου

25 ευχαριστω τω θεω δια ιησου χριστου του κυριου ημων αρα ουν αυτοσ εγω τω μεν νοι δουλευω νομω θεου τη δε σαρκι νομω αμαρτίας

8

1 ουδεν αρα νυν κατακριμα τοις εν χριστω ιησου μη κατα σαρκα περιπατουσιν αλλα κατα πνευμα

2 ο γαρ νομος του πνευματος της ζωης εν χριστω ιησου ηλευθερωσεν με απο του νομου της αμαρτίας και του θανατου

3 το γαρ αδυνaton του νομου εν ω ησθενει δια της σαρκος ο θεος τον εαυτου υιον πεμψας εν ομοιωματι σαρκος αμαρτίας και περι αμαρτίας κατεκρινεν την αμαρτιαν εν τη σαρκι

4 ινα το δικαιομα του νομου πληρωθη εν ημιν τοις μη κατα σαρκα περιπατουσιν αλλα κατα πνευμα

5 οι γαρ κατα σαρκα οντες τα της σαρκος φρονουσιν οι δε κατα πνευμα τα του πνευματος

6 το γαρ φρονημα της σαρκος θανατος το δε φρονημα του πνευματος ζωη και ειρηνη

7 διоти το φρονημα της σαρκος εχθρα εισ θεον τω γαρ νομω του θεου ουχ υποτασσεται ουδε γαρ δυναται

8 οι δε εν σαρκι οντες θεω αρεσαι ου δυνανται

9 υμεις δε ουκ εστε εν σαρκι αλλ εν πνευματι ειπερ πνευμα θεου οικει εν υμιν ει δε τισ πνευμα χριστου ουκ εχει ουτος ουκ εστιν αυτου

10 ει δε χριστος εν υμιν το μεν σωμα νεκρον δια αμαρτιαν το δε πνευμα ζωη δια δικαιοσυνην

11 ει δε το πνευμα του εγειραντος ιησουν εκ νεκρων οικει εν υμιν ο εγειρας τον χριστον εκ νεκρων ζωοποιησει και τα θνητα σωματα υμων δια το ενοικουν αυτου πνευμα εν υμιν

12 αρα ουν αδελφοι οφειλεται εσμεν ου τη σαρκι του κατα σαρκα ζην

13 ει γαρ κατα σαρκα ζητε μελλετε αποθνησκειν ει δε πνευματι τας πραξεις του σωματος θανατουτε ηρσεσθε

14 οσοι γαρ πνευματι θεου αγωνται ουτοι εισιν υιοι θεου

15 ου γαρ ελαβετε πνευμα δουλειας παλιν εισ φοβον αλλ ελαβετε πνευμα υιοθεσιας εν ω κραιομεν αββα ο πατηρ

16 αυτο το πνευμα συμμαρτυρει τω πνευματι ημων οτι εσμεν τεκνα θεου

17 ει δε τεκνα και κληρονομοι κληρονομοι μεν θεου συγκληρονομοι δε χριστου ειπερ συμπασχομεν ινα και συνδοξασθωμεν

18 λογιζομαι γαρ οτι ουκ αξια τα παθηματα του νυν καιρου προς την μελλουσαν δοξαν αποκαλυφθηναι εισ ημας

19 η γαρ αποκαδοκια της κτισεως την αποκαλυψιν των υιων του θεου απεκδεχεται

20 τη γαρ ματαιοτητι η κτισις υπεταγη ουχ εκουσα αλλα δια τον υποταξαντα επ ελπιδι

21 οτι και αυτη η κτισις ελευθερωθησεται απο της δουλειας της φθορας εισ την ελευθεριαν της δοξης των τεκνων του θεου

22 οιδαμεν γαρ οτι πασα η κτισις συστεναζει και συνωδινει αχρι του νυν

23 ου μονον δε αλλα και αυτοι την απαρχην του πνευματος εχοντες και ημεις αυτοι εν εαυτοις στεναζομεν υιοθεσιαν απεκδεχομενοι την απολυτρωσιν του σωματος ημων

24 τη γαρ ελπιδι εσωθημεν ελπισ δε βλεπομενη ουκ εστιν ελπις ο γαρ βλέπει τισ τι και ελπίζει

25 ει δε ο ου βλεπομεν ελπιζομεν δι υπομονης απεκδεχομεθα

26 ωσαυτως δε και το πνευμα συναντιλαμβάνεται τας ασθενειας ημων το γαρ τι προσευξομεθα καθο δει ουκ οιδαμεν αλλ αυτο το πνευμα υπερεντυγχανει υπερ ημων στεναγμοις αλαλητοις

27 ο δε ερευνων τας καρδιας οιδεν τι το φρονημα του πνευματος οτι κατα θεον εντυγχανει υπερ αγιων

28 οιδαμεν δε οτι τοις αγαπωσιν τον θεον παντα 3956 A-APN συνεργει εισ αγαθον τοις κατα προθεσιν κλητοις ουσιν

29 οτι ους προεγνω και προωρισεν συμμορφους της εικονος του υιου αυτου εισ το ειναι αυτον πρωτοτοκον εν πολλοις αδελφοις

30 ους δε προωρισεν τουτους και εκαλεσεν και ους εκαλεσεν τουτους και εδικαιωσεν ους δε εδικαιωσεν τουτους και εδοξασεν

31 τι ουν ερουμεν προς ταυτα ει ο θεος υπερ ημων τισ καθ ημων

32 ος γε του ιδιου υιου ουκ εφεισατο αλλ υπερ ημων παντων παρεδωκεν αυτον πως ουχι και συν αυτω τα παντα ημιν χαρισεται

33 τισ εγκαλεσει κατα εκλεκτων θεου θεος ο δικαιων

34 τισ ο κατακρινων χριστος ο αποθανων μαλλον δε και εγερθεις ος και εστιν εν δεξια του θεου ος και εντυγχανει υπερ ημων

35 τισ ημας χωρισει απο της αγαπης του χριστου θλιψις η στενοχωρια η διωγμος η λιμος η γυμνοτης η κινδυνος η μαχαιρα

36 καθως γεγραπται οτι ενεκεν σου θανατουμεθα ολην την ημεραν ελογισθημεν ως προβατα σφαγης

³⁷ αλλ εν τούτοις πασιν υπερνικωμεν δια του αγαπησαντος ημας

³⁸ πεπεισμαι γαρ οτι ουτε θανατος ουτε ζωη ουτε αγγελιοι ουτε αρχαι ουτε δυναμεις ουτε ενεστωτα ουτε μελλοντα

³⁹ ουτε υψωμα ουτε βαθος ουτε τισ κτισις ετερα δυνησεται ημας χωρισαι απο της αγαπης του θεου της εν χριστω ιησου τω κυριω ημων

9

¹ αληθειαν λεγω εν χριστω ου ψευδομαι συμμαρτυρουσης μοι της συνειδησεως μου εν πνευματι αγιω

² οτι λυπη μοι εστιν μεγαλη και αδιαλειπτος οδυνη τη καρδια μου

³ ευχομην γαρ αυτος εγω αναθεμα ειναι απο του χριστου υπερ των αδελφων μου των συγγενων μου κατα σαρκα

⁴ οιτινες εισιν ισραηλιται ων η υιοθεσια και η δοξα και αι διαθηκαι και η νομοθεσια και η λατρεία και αι επαγγελιαι

⁵ ων οι πατερες και εξ ων ο χριστος το κατα σαρκα ο ων επι παντων θεος ευλογητος εισ τους αιωνας αμην

⁶ ουχ οιοι δε οτι εκπεπτωκεν ο λογος του θεου ου γαρ παντες οι εξ ισραηλ ουτοι ισραηλ

⁷ ουδ οτι εισιν σπερμα αβρααμ παντες τεκνα αλλ εν ισαακ κληθησεται σοι σπερμα

⁸ τουτ εστιν ου τα τεκνα της σαρκος ταυτα τεκνα του θεου αλλα τα τεκνα της επαγγελιας λογιζεται εισ σπερμα

⁹ επαγγελιας γαρ ο λογος ουτος κατα τον καιρον τουτον ελευσομαι και εσται τη σαρρα υιος

¹⁰ ου μονον δε αλλα και ρεβεκκα εξ ενοσ κοιτην εχουσα ισαακ του πατροσ ημων

¹¹ μηπω γαρ γεννηθεντων μηδε πραξαντων τι αγαθον η κακον ινα η κατ εκλογην προθεσις του θεου μενη ουκ εξ εργαων αλλ εκ του καλουντος

¹² ερρηθη αυτη οτι ο μειζων δουλευσει τω ελασσονι

¹³ καθωσ γεγραπται τον ιακωβ ηγαπησα τον δε ησαυ εμισησα

¹⁴ τι ον ερουμεν μη αδικια παρα τω θεω μη γενοιτο

¹⁵ τω γαρ μωυση λεγει ελεησω ον αν ελεω και οικτειρησω ον αν οικτειρω

¹⁶ αρα ουν ου του θελοντος ουδε του τρεχοντος αλλα του ελεουντος θεου

¹⁷ λεγει γαρ η γραφη τω φαraw οτι εισ αυτο τουτο εξηγειρα σε οπωσ ενδειξωμαι εν σοι την δυναμιν μου και οπωσ διαγγελι το ονομα μου εν παση τη γη

¹⁸ αρα ουν ον θελει ελεει ον δε θελει σκληρυνει

¹⁹ ερεισ ουν μοι τι ετι μεμφεται τω γαρ βουληματι αυτου τισ ανθεστηκεν

²⁰ μενουγγε ω ανθρωπε συ τισ ει ο ανταποκρινομενος τω θεω μη ερει το πλασμα τω πλασαντι τι με εποιησας ουτωσ

²¹ η ουκ εχει εξουσιαν ο κεραμευσ του πηλου εκ του αυτου φυραματος ποιησαι ο μεν εισ τιμην σκευος ο δε εισ ατιμιαν

²² ει δε θελων ο θεος ενδειξασθαι την οργην και γνωρισαι το δυνατον αυτου ηνεγκεν εν πολλη μακροθυμια σκευη κατηρητισμενα εισ απωλειαν

²³ και ινα γνωριση τον πλουτον της δοξης αυτου επι σκευη ελεουσ α προητοιμασεν εισ δοξαν

²⁴ ουσ και εκαλεσεν ημας ου μονον εξ ιουδαιων αλλα και εξ εθνων

²⁵ ωσ και εν τω ωσηε λεγει καλεσω τον ου λαον μου λαον μου και την ουκ ηγαπημενην ηγαπημενην

²⁶ και εσται εν τω τοπω ου ερρηθη αυτοισ ου λαος μου υμεις εκει κληθησονται υιοι θεου ζωντος

²⁷ ησαια δε κραζει υπερ του ισραηλ εαν η ο αριθμος των υιων ισραηλ ωσ η αμμος της θαλασσης το καταλειμμα σωθησεται

²⁸ λογον γαρ συντελων και συντεμνων εν δικαιοσυνη οτι λογον συντετμημενον ποιησει κυριος επι της γης

²⁹ και καθωσ προειρηκεν ησαια ει μη κυριος σαβαωθ εγκατελιπεν ημιν σπερμα ωσ σοδομα αν εγεννηθημεν και ωσ γομορρα αν ωμοιωθημεν

³⁰ τι ον ερουμεν οτι εθνη τα μη διωκοντα δικαιοσυνην κατελαβεν δικαιοσυνην δικαιοσυνην δε την εκ πιστεωσ

³¹ ισραηλ δε διωκων νομον δικαιοσυνης εισ νομον δικαιοσυνης ουκ εφθασεν

³² δια τι οτι ουκ εκ πιστεωσ αλλ ωσ εξ εργαων νομου προσεκοψαν γαρ τω λιθω του προσκομματος

³³ καθωσ γεγραπται ιδου τιημι εν σιων λιθον προσκομματος και πετραν σκανδαλου και πασ ο πιστευων επ αυτω ου καταισχυνησεται

10

¹ αδελφοι η μεν ευδοκια της εμης καρδιας και η δεησις η προς τον θεον υπερ του ισραηλ εστιν εισ σωτηριαν

² μαρτυρω γαρ αυτοισ οτι ζηλον θεου εχουσιν αλλ ου κατ επιγνωσιν

³ αγνοουντες γαρ την του θεου δικαιοσυνην και την ιδιαν δικαιοσυνην ζητουντες στησαι τη δικαιοσυνη του θεου ουχ υπεταγησαν

⁴ τελος γαρ νομου χριστος εισ δικαιοσυνην παντι τω πιστευοντι

⁵ μωυσης γαρ γραφει την δικαιοσυνην την εκ του νομου οτι ο ποιησας αυτα ανθρωπος ζησεται εν αυτοισ

⁶ η δε εκ πιστεωσ δικαιοσυνη ουτωσ λεγει μη ειπησ εν τη καρδια σου τισ αναβησεται εισ τον ουρανον τουτ εστιν χριστον καταγαγειν

⁷ η τισ καταβησεται εισ την αβυσσον τουτ εστιν χριστον εκ νεκρων αναγαγειν

⁸ αλλα τι λεγει εγγυσ σου το ρημα εστιν εν τω στοματι σου και εν τη καρδια σου τουτ εστιν το ρημα της πιστεωσ ο κηρυσσομεν

⁹ οτι εαν ομολογησησ εν τω στοματι σου κυριον ιησουν και πιστευσησ εν τη καρδια σου οτι ο θεος αυτον ηγειρεν εκ νεκρων σωθησ η

¹⁰ καρδια γαρ πιστευεται εισ δικαιοσυνην στοματι δε ομολογεται εισ σωτηριαν

11 λέγει γαρ ἡ γραφή πας ὁ πιστευὼν ἐπ' αὐτῷ οὐ καταισχυνθήσεται

12 οὐ γάρ ἐστιν διαστολή Ἰουδαίου τε καὶ ἑλλήνου· ὁ γὰρ αὐτὸς κύριος πάντων πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς επικαλούμενους αὐτόν

13 πας γὰρ ὁς ἀν' επικαλεσθῇται τὸ ὄνομα κυρίου σωθήσεται

14 πῶς οὖν επικαλεσόνται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν πῶς δὲ πιστευσουσιν οὐ οὐκ ἠκούσαν πῶς δὲ ἀκουσούσιν χωρὶς κηρύσσοντος

15 πῶς δὲ κηρύξουσιν ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσιν καθὼς γεγραπται ὡς ὥραιοι οἱ ποδες τῶν ευαγγελιζομένων εἰρήνην τῶν ευαγγελιζομένων τα ἀγαθὰ

16 ἀλλ' οὐ πάντες ὑπῆκουσαν τῷ ευαγγελίῳ ἡσυχίας γὰρ λέγει κύριε τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν

17 ἀρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς ἢ δὲ ἀκοῇ διὰ ῥήματος θεοῦ

18 ἀλλὰ λέγω μὴ οὐκ ἠκούσαν μένουγγε εἰς πάσαν τὴν γῆν ἐξηλθεν ὁ φθογγὸς αὐτῶν καὶ εἰς τὰ περάτα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν

19 ἀλλὰ λέγω μὴ οὐκ ἐγὼν Ἰσραὴλ πρῶτος μῶνυση λέγει ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἐθνεῖ ἐπὶ ἐθνῇ ἀσυνετῷ παροργίῳ ὑμᾶς

20 ἡσυχίας δὲ ἀποτόλμα καὶ λέγει εὐρεθὴν τοῖς ἐμὲ μὴ ζήτουσιν ἐμφάνησ' ἐγενομήν τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν

21 πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει ὅλην τὴν ἡμέραν ἐξεπέτασα τὰς χεῖρας μου πρὸς λαὸν ἀπειθουντα καὶ ἀντιλεγόντα

11

1 λέγω οὖν μὴ ἀπώσατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ μὴ γένοιτο καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσραηλίτης εἰμι ἐκ σπερμάτων ἀβραὰμ φυλὴς βενιαμὴν

2 οὐκ ἀπώσατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ ὃν προέγνων ἢ οὐκ οἶδατε ἐν ἡλίᾳ τί λέγει ἡ γραφή ὡς ἐντυγχάνει τῷ θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ λέγων

3 κύριε τοὺς προφῆτας σου ἀπεκτείναν καὶ τὰ θυσιαστήρια σου κατέσκαψαν καγὼ ὑπελείφθην μόνος καὶ ζήτουσιν τὴν ψυχὴν μου

4 ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμὸς κατέλιπον ἐμαυτῷ ἐπακισχίλιους ἀνδράς· οἵτινες οὐκ ἐκαμψάν γόνυ τῇ βααλ

5 οὕτως οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ λείμμα κατ' ἐκλογὴν χάριτος γεγονός

6 εἰ δὲ χάριτι οὐκετι ἐξ ἐργῶν ἐπεὶ ἡ χάρις οὐκετι γίνεται χάρις εἰ δὲ ἐξ ἐργῶν οὐκετι ἐστὶν χάρις ἐπεὶ τὸ ἐργὸν οὐκετι ἐστὶν ἐργόν

7 τί οὖν ὁ ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ τοῦτο οὐκ ἐπέτυχεν ἢ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν

8 καθὼς γεγραπται ἐδόκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς πνεῦμα κατανυξέως ὀφθαλμοῦς τοῦ μὴ βλέπειν καὶ ὦτα τοῦ μὴ ἀκούειν ἕως τῆς σημερινῆς ἡμέρας

9 καὶ δαυὶδ λέγει γεννητῷ ἡ τραπεζᾷ αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς θῆραν καὶ εἰς σκανδάλον καὶ εἰς ἀνταποδομὰ αὐτοῖς

10 σκοτισθῆτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διὰ παντός· συγκαμψόν

11 λέγω οὖν μὴ ἐπίτρισαν ἵνα πείσωσιν μὴ γένοιτο ἀλλὰ τῷ αὐτῶν παραπτώματι ἡ σωτηρία τοῖς ἐθνέσιν εἰς τὸ παραζηλώσαι αὐτοὺς

12 εἰ δὲ τὸ παράπτωμα αὐτῶν πλουτοῦς κόσμου καὶ τὸ ἡτήματα αὐτῶν πλουτοῦς ἐθνῶν πῶσω μάλλον τὸ πληρωμα αὐτῶν

13 ὑμῖν γὰρ λέγω τοῖς ἐθνέσιν ἐφ' ὅσον μὲν εἰμι ἐγὼ ἐθνῶν ἀποστόλος τὴν διακονίαν μου δοξάζω

14 εἰ πῶς παραζηλώσω μου τὴν σάρκα καὶ σώσω τίνας ἐξ αὐτῶν

15 εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν καταλλαγὴ κόσμου· τίς ἡ προσλήψις εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν

16 εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ ἁγία καὶ τὸ φύραμα καὶ εἰ ἡ ρίζα ἁγία καὶ οἱ κλάδοι

17 εἰ δὲ τίνας τῶν κλάδων ἐξεκλασθήσαν· σὺ δὲ ἀγριελαῖος ὢν ἐνεκέντριθῃς ἐν αὐτοῖς καὶ συγκοινωνῶς τὴν ρίζην καὶ τὴς πισότητος τῆς εὐλαίας ἐγενού

18 μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων· εἰ δὲ κατακαυχᾶσαι οὐ σὺ τὴν ρίζαν· βασταεῖς ἀλλ' ἡ ρίζα σε

19 ἔρεις οὖν ἐξεκλασθήσαν κλάδοι ἵνα ἐγὼ ἐγκεντρίσθω

20 καλῶς τῇ ἀπιστίᾳ ἐξεκλασθήσαν· σὺ δὲ τῇ πίστει ἐσθῆκας μὴ ὑψηλοφρονεῖς ἀλλὰ φοβῶ

21 εἰ γὰρ ὁ θεὸς τῶν καταφυσιν κλάδων οὐκ ἐφείσατο μήπως οὐδὲ σου φείσεται

22 ἴδε οὖν χρηστότητα καὶ ἀποτομίαν θεοῦ ἐπὶ μὲν τοὺς πέσοντας ἀποτομίαν ἐπὶ δὲ σε χρηστότητα· ἐὰν ἐπιμείνησ' τὴν χρηστότητι ἐπεὶ καὶ σὺ ἐκκόπησῃ

23 καὶ ἐκεῖνοι δὲ ἐὰν μὴ ἐπιμείνωσιν τῇ ἀπιστίᾳ ἐγκεντρίσθουσιν· δυνατός γὰρ ὁ θεὸς ἐστὶν πάλιν ἐγκεντρίσαι αὐτούς

24 εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἐξεκοπῆς ἀγριελαίου καὶ παρὰ φύσιν ἐνεκέντριθῃς εἰς καλλιελαῖον πῶσω μάλλον οὗτοι οἱ κατὰ φύσιν ἐγκεντρίσθουσιν τῇ ἰδίᾳ εὐλαίᾳ

25 οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελφοί· τὸ μυστήριον τοῦτο ἵνα μὴ ἦτε παρ' ἑαυτοῖς φρονιμοὶ ὅτι πῶρως ἀπο μερῶν τῷ Ἰσραὴλ γέγονεν ἀχρὶ οὗ τὸ πληρωμα τῶν ἐθνῶν εἰσελθῇ

26 καὶ οὕτως πας Ἰσραὴλ σωθήσεται καθὼς γεγραπται ἡξεί ἐκ σιών ὁ ρυόμενος καὶ ἀποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ ἰακώβ

27 καὶ αὐτοὶ αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ διαθήκη· ὅταν ἀφελῶμαι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν

28 κατὰ μὲν τὸ ευαγγέλιον ἐχθροὶ δι' ὑμᾶς κατὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατέρας

29 ἀμεταμέλητα γὰρ τὰ χάρισματά καὶ ἡ κλήσις τοῦ θεοῦ

30 ὥσπερ γὰρ καὶ ὑμεῖς ποτὲ ἠπειθήσατε τῷ θεῷ νῦν δὲ ἠλεήθητε τῇ τούτων ἀπειθείᾳ

31 οὕτως καὶ οὗτοι νῦν ἠπειθήσαν τῷ ὑμετέρῳ ἐλεεί· ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐλεηθῶσιν

32 συνεκλείσεν γὰρ ὁ θεὸς τοὺς πάντας εἰς ἀπειθείαν ἵνα τοὺς πάντας ἐλεήσῃ

33 ὡς βάθος πλουτοῦ καὶ σοφίας καὶ γνώσεως θεοῦ ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ καὶ ἀνεξίχνιαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ

34 τίς γὰρ ἐγὼ νουν κυρίου ἢ τίς συμβούλος αὐτοῦ ἐγενέτο

³⁵ η τισ προεδωκεν αυτω και ανταποδοθησεται αυτω

³⁶ οτι εξ αυτου και δι αυτου και εις αυτον τα παντα αυτω η δοξα εις τους αιωνας αμην

12

¹ παρακαλω ουν υμας αδελφοι δια των οικτιρμων του θεου παραστησαι τα σωματα υμων θυσιαν ζωσαν αγιαν ευαρεστον τω θεω την λογικην λατρειαν υμων

² και μη συσχηματιζεσθαι τω αιωνι τουτω αλλα μεταμορφουσθαι τη ανακαινωση του νοου υμων εις το δοκιμαζειν υμας τι το θελημα του θεου το αγαθον και ευαρεστον και τελειον

³ λεγων γαρ δια της χαριτος της δοθεισης μοι παντι τω οντι εν υμιν μη υπερφρονειν παρ ο δει φρονειν αλλα φρονειν εις το σωφρονειν εκαστω ως ο θεος εμερισεν μετρον πιστεως

⁴ καθαπερ γαρ εν ενι σωματι μελη πολλα εχομεν τα δε μελη παντα ου την αυτην εχει πραξιν

⁵ ουτως οι πολλοι εν σωμα εσμεν εν χριστω ο δε καθ εις αλληλων μελη

⁶ εχοντες δε χαρισματα κατα την χαριν την δοθεισαν ημιν διαφορα ειτε προφητειαν κατα την αναλογιαν της πιστεως

⁷ ειτε διακονιαν εν τη διακονια ειτε ο διδασκων εν τη διδασκαλια

⁸ ειτε ο παρακαλων εν τη παρακλησει ο μεταδιδουσ εν απλοτητι ο προισταμενος εν σπουδη ο ελεων εν ιλαροτητι

⁹ η αγαπη ανυποκριτος αποστυγοντες το πονηρον κολλωμενοι τω αγαθω

¹⁰ η φιλαδελφια εις αλληλους φιλοστοργοι τη τιμη αλληλους προηγουμενοι

¹¹ τη σπουδη μη σκνηροι τω πνευματι ζεοντες τω κυριω δουλευοντες

¹² τη ελπιδι χαιροντες τη θλιψει υπομενοντες τη προσευχη προσκαρτερουντες

¹³ ταις χρεiais των αγιων κοινωνουντες την φιλοξενιαν διωκοντες

¹⁴ ευλογειτε τους διωκοντας υμας ευλογειτε και μη καταρασθε

¹⁵ χαιρειν μετα χαιρωντων και κλαιειν μετα κλαιοντων

¹⁶ το αυτο εις αλληλους φρονουντες μη τα υψηλα φρονουντες αλλα τοις ταπεινοις συναπαγομενοι μη γινεσθε φρονιμοι παρ εαυτοις

¹⁷ μηδενι κακον αντι κακου αποδιδοντες προνοουμενοι καλα ενωπιον παντων ανθρωπων

¹⁸ ει δυνατόν το εξ υμων μετα παντων ανθρωπων ειρηνευοντες

¹⁹ μη εαυτους εκδικουντες αγαπητοι αλλα δοτε τοπον τη οργη γεγραπται γαρ εμοι εκδικησις εγω ανταποδωσω λεγει κυριος

²⁰ εαν ουν πεινα ο εχθρος σου ψωμιζε αυτον εαν διψα ποτιζε αυτον τουτο γαρ ποιων ανθρακας πυρος σωρευσεις επι την κεφαλην αυτου

²¹ μη νικω υπο του κακου αλλα νικα εν τω αγαθω το κακον

13

¹ πασα ψυχη εξουσιασ υπερεχουσαις υποτασσεσθω ου γαρ εστιν εξουσια ει μη υπο θεου αι δε ουσαι εξουσιαι υπο του θεου τεταγμεναι εισιν

² ωστε ο αντιτασσομενος τη εξουσια τη του θεου διαταγη ανθεστηκεν οι δε ανθεστηκοτες εαυτοις κριμα ληψονται

³ οι γαρ αρχοντες ουκ εισιν φοβος των αγαθων εργων αλλα των κακων θελεις δε μη φοβεισθαι την εξουσιαν το αγαθον ποιει και εξεις επαινον εξ αυτης

⁴ θεου γαρ διακονος εστιν σοι εις το αγαθον εαν δε το κακον ποιησ φοβου ου γαρ εικη την μαχαιραν φορει θεου γαρ διακονος εστιν εκδικος εις οργην τω το κακον πρασσοντι

⁵ διο αναγκη υποτασσεσθαι ου μονον δια την οργην αλλα και δια την συνεδησιν

⁶ δια τουτο γαρ και φορους τελειτε λειτουργοι γαρ θεου εισιν εις αυτο τουτο προσκαρτερουντες

⁷ αποδοτε ουν πασιν τας οφειλας τω τον φορον τον φορον τω το τελος το τελος τω τον φοβον τον φοβον τω την τιμην την τιμην

⁸ μηδεν μηδεν οφειλετε ει μη το αγαπην αλληλους ο γαρ αγαπων τον ετερον νομον πεπληρωκεν

⁹ το γαρ ου μοιχευσεις ου φονευσεις ου κλεψεις ουκ επιθυμεις και ει τις ετερα εντολη εν τουτω τω λογω ανακεφαλαιουται εν τω αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον

¹⁰ η αγαπη τω πλησιον κακον ουκ εργαζεται πληρωμα ουν νομου η αγαπη

¹¹ και τουτο ειδοτε τον καιρον οτι ωρα ημας ηδη εξ ημνου εγερθηται νυν γαρ εγγυτερον ημων η σωτηρια η οτε επιστευσαμεν

¹² η νυν προεκοψεν η δε ημερα ηγγικεν αποθωμεθα ουν τα εργα του σκοτους και ενδυσωμεθα τα οπλα του φωτος

¹³ ως εν ημερα ευσχημονως περιπατησωμεν μη κωμοισ και μεθαις μη κοιταις και ασελγειαις μη εριδι και ζηλω

¹⁴ αλλ ενδυσασθε τον κυριον ιησουν χριστον και της σαρκος προνοιαν μη ποιεισθε εις επιθυμιας

14

¹ τον δε ασθενοντα τη πιστει προσλαμβανεσθε μη εις διακρισεις διαλογισμων

² ος μεν πιστευει φαγειν παντα ο δε ασθενων λαχανα εσθiei

³ ο εσθiων τον μη εσθιοντα μη εξουθενειτω και ο μη εσθiων τον εσθιοντα μη κρινετω ο θεος γαρ αυτον προσελαβετο

⁴ συ τις ει ο κρινων αλλοτριον οικητην τω ιδιω κυριω στικει η πιπτει σταθησεται δε δυνατος γαρ εστιν ο θεος στησαι αυτον

⁵ ος μεν κρινει ημεραν παρ ημεραν ος δε κρινει πασαν ημεραν εκαστος εν τω ιδιω νοι πληροφωρεισθω

⁶ ο φρονων την ημεραν κυριω φρονει και ο μη φρονων την ημεραν κυριω ου φρονει και ο εσθiων κυριω εσθiei ευχαριστει γαρ τω θεω και ο μη εσθiων κυριω ουκ εσθiei και ευχαριστει τω θεω

⁷ ουδεις γαρ ημων εαυτω ζη και ουδεις εαυτω αποθνησκει

⁸ εαν τε γαρ ζωμεν τω κυριω ζωμεν εαν τε αποθνησκωμεν τω κυριω αποθνησκομεν εαν τε ουν ζωμεν εαν τε αποθνησκωμεν του κυριου εσμεν

⁹ εις τουτο γαρ χριστος και απεθανεν και ανεστη και εξησεν ινα και νεκρων και ζωντων κυριευση

¹⁰ συ δε τι κρινεις τον αδελφον σου η και συ τι εξουθενεις τον αδελφον σου παντες γαρ παραστησομεθα τω βηματι του χριστου

¹¹ γεγραπται γαρ ζω εγω λεγει κυριος οτι εμοι καμψει παν γονυ και πασα γλωσσα εξομολογησεται τω θεω

¹² αρα ουν εκαστος ημων περι εαυτου λογον δωσει τω θεω

¹³ μηκειτι ουν αλληλους κρινωμεν αλλα τουτο κρινατε μαλλον το μη τιθεναι προσκομμα τω αδελφω η σκανδαλον

¹⁴ οίδα και πεπεισμαι εν κυριω ιησου οτι ουδεν κοινον δι αυτου ει μη τω λογιζομενω τι κοινον ειναι εκεινω κοινον

¹⁵ ει δε δια βρωμα ο αδελφος σου λυπειται ουκειτι κατα αγαπην περιπατεις μη τω βρωματι σου εκεινον απολλυε υπερ ου χριστος απεθανεν

¹⁶ μη βλασφημεισθω ουν υμων το αγαθον

¹⁷ ου γαρ εστιν η βασιλεια του θεου βρωσις και ποσις αλλα δικαιοσυνη και ειρηνη και χαρα εν πνευματι αγιω

¹⁸ ο γαρ εν τουτοις δουλευων τω χριστω ευαρεστος τω θεω και δοκιμος τοις ανθρωποις

¹⁹ αρα ουν τα της ειρηνης διωκωμεν και τα της οικοδομης της εις αλληλους

²⁰ μη ενεκεν βρωματος καταλυε το εργον του θεου παντα μεν καθαρα αλλα κακον τω ανθρωπω τω δια προσκομματος εσθιοντι

²¹ καλον το μη φαγειν κρεα μηδε πειν οινον μηδε εν ω ο αδελφος σου προσκοπτει η σκανδαλιζεται η ασθenei

²² συ πιστιν εχεις κατα σεαυτον εχε ενωπιον του θεου μακαριος ο μη κρινων εαυτον εν ω δοκιμαζει

²³ ο δε διακρινομενος εαν φαγη κατακεκριται οτι ουκ εκ πιστεως παν δε ο ουκ εκ πιστεως αμαρτια εστιν

²⁴ τω δε δυναμενω υμας στηριζαι κατα το ευαγγελιον μου και το κηρυγμα ιησου χριστου κατα αποκαλυψιν μυστηριου χρονοις αιωνιοις σεσηγημενου

²⁵ φανερωθεντος δε νυν δια τε γραφων προφητικων κατ επιταγην του αιωνιου θεου εις υπακοην πιστεως εις παντα τα εθνη γνωρισθεντος

²⁶ μονω σοφω θεω δια ιησου χριστου ω η δοξα εις τους αιωνας αμην

15

¹ οφειλομεν δε ημεις οι δυνατοι τα ασθενηματα των αδυνατων βασταζειν και μη εαυτοις αρεσκειν

² εκαστος ημων τω πλησιον αρεσκετω εις το αγαθον προς οικοδομην

³ και γαρ ο χριστος ουχ εαυτω ηρεσεν αλλα καθως γεγραπται οι ονειδισμοι των ονειδιζοντων σε επεπεσον επ εμε

⁴ οσα γαρ προεγραφη εις την ημετεραν διδασκαλιαν προεγραφη ινα δια της υπομονης και δια της παρακλησεως των γραφων την ελπιδα εχωμεν

⁵ ο δε θεος της υπομονης και της παρακλησεως δωη υμιν το αυτο φρονειν εν αλληλοις κατα χριστον ιησουν

⁶ ινα ομοθυμαδον εν ενι στοματι δοξαζιτε τον θεον και πατερα του κυριου ημων ιησου χριστου

⁷ διο προσλαμβανεσθε αλληλους καθως και ο χριστος προσελαβετο υμας εις δοξαν θεου

⁸ λεγω δε χριστον ιησουν διακονον γεγεννησθαι περιτομης υπερ αληθειας θεου εις το βεβαιωσαι τας επαγγελιας των πατερων

⁹ τα δε εθνη υπερ ελεους δοξασαι τον θεον καθως γεγραπται δια τουτο εξομολογησομαι σοι εν εθνεσιν και τω ονοματι σου ψαλω

¹⁰ και παλιν λεγει ευφρανθητε εθνη μετα του λαου αυτου

¹¹ και παλιν αινειτε τον κυριον παντα τα εθνη και επαινεσατε αυτον παντες οι λαοι

¹² και παλιν ηρσας λεγει εσται η ριζα του ιεσου και ο ανισταμενος αρχην εθνων επ αυτω εθνη ελπιουσιν

¹³ ο δε θεος της ελπιδος πληρωσαι υμας πασης χαρας και ειρηνης εν τω πιστευειν εις το περισσευειν υμας εν τη ελπιδι εν δυναμει πνευματος αγιου

¹⁴ πεπεισμαι δε αδελφοι μου και αυτος εγω περι υμων οτι και αυτοι μεστοι εστε αγαθοσυνης πεπληρωμενοι πασης γνωσεως δυναμενοι και αλλους νουθετειν

¹⁵ τολμηροτερον δε εγραψα υμιν αδελφοι απο μερους ως επαναμιμνησκων υμας δια την χαριν την δοθεισαν μοι υπο του θεου

¹⁶ εις το ειναι με λειτουργον ιησου χριστου εις τα εθνη ιερουργουντα το ευαγγελιον του θεου ινα γενηται η προσφορα των εθνων ευπροσδεκτος ηγιασμενη εν πνευματι αγιω

¹⁷ εχω ουν καυχησιν εν χριστω ιησου τα προς τον θεον

¹⁸ ου γαρ τολμησω λαλειν τι ων ου κατειργασατο χριστος δι εμου εις υπακοην εθνων λογω και εργω

¹⁹ εν δυναμει σημειων και τερατων εν δυναμει πνευματος θεου ωστε με απο ιερουσαλημ και κυκλω μεχρι του ιλλυρικου πεπληρωκεναι το ευαγγελιον του χριστου

²⁰ ουτως δε φιλοτιμουμενον ευαγγελιζεσθαι ουχ οπου ωνομασθη χριστος ινα μη επ αλλοτριον θεμελιον οικοδομω

²¹ αλλα καθως γεγραπται οισ ουκ ανηγγελη περι αυτου οψονται και οι ουκ ακηκοασιν συνησουσιν

²² διο και ενεκοπτομην τα πολλα του ελθειν προς υμας

²³ νυνι δε μηκειτι τοπον εχων εν τοις κλιμασιν τουτοις επιποθιαν δε εχων του ελθειν προς υμας απο πολλων ετων

²⁴ ως εαν πορευωμαι εις την σπανιαν ελευσομαι προς υμας ελπίζω γαρ διαπορευομενος θασασθαι υμας και υφ υμων προπεμφθηναι εκει εαν υμων πρωτον απο μερους εμπλησθω

25 νυνι δε πορευομαι εις ιερουσαλημ διακωνων τοις αγιοις

26 ευδοκησαν γαρ μακεδονια και αχαια κοινωνιαν τινα ποιησασθαι εις τους πτωχους των αγιων των εν ιερουσαλημ

27 ευδοκησαν γαρ και οφειλεται αυτων εισιν ει γαρ τοις πνευματικοις αυτων εκοινωνησαν τα εθνη οφειλουσιν και εν τοις σαρκικοις λειτουργησαι αυτοις

28 τουτο ουν επιτελεσας και σφραγισαμενος αυτοις τον καρπον τουτον απελευσομαι δι υμων εις την σπανιαν

29 οίδα δε οτι ερχομενος προς υμας εν πληρωματι ευλογιας του ευαγγελιου του χριστου ελευσομαι

30 παρακαλω δε υμας αδελφοι δια του κυριου ημων ιησου χριστου και δια της αγαπης του πνευματος συναγωνισασθαι μοι εν ταις προσευχαις υπερ εμου προς τον θεον

31 ινα ρυσθω απο των απειθουντων εν τη ιουδαια και ινα η διακονια μου η εις ιερουσαλημ ευπροσδεκτος γενηται τοις αγιοις

32 ινα εν χαρα ελθω προς υμας δια θεληματος θεου και συναναπαύσωμαι υμιν

33 ο δε θεος της ειρηνης μετα παντων υμων αμην

16

1 συνιστημι δε υμιν φοιβην την αδελφην ημων ουσαν διακονον της εκκλησιας της εν κεγχρεαις

2 ινα αυτην προσδεξησθε εν κυριω αξιως των αγιων και παραστήτε αυτη εν ω αν υμων χρηζη πραγματι και γαρ αυτη προστατις πολλων εγεννηθη και αυτου εμου

3 ασπασασθε πρισκαν και ακυλαν τους συνεργους μου εν χριστω ιησου

4 οιτινες υπερ της ψυχης μου τον εαυτων τραχηλον υπεθηκαν οισ ουκ εγω μονος ευχαριστω αλλα και πασαι αι εκκλησιαι των εθνων

5 και την κατ οικον αυτων εκκλησιαν ασπασασθε επαινετον τον αγαπητον μου ος εστιν απ αρχη της αχαιας εις χριστον

6 ασπασασθε μαριαμ ητις πολλα εκοπιασεν εις ημας

7 ασπασασθε ανδρονικον και ιουνιαν τους συγγενεις μου και συναιχμαλωτους μου οιτινες εισιν επισημοι εν τοις αποστολοις οι και προ εμου γεγονασιν εν χριστω

8 ασπασασθε αμπλιαν τον αγαπητον μου εν κυριω

9 ασπασασθε ουρβανον τον συνεργον ημων εν χριστω και σταχυν τον αγαπητον μου

10 ασπασασθε απελλην τον δοκιμον εν χριστω ασπασασθε τους εκ των αριστοβουλου

11 ασπασασθε ηρωδιωνα τον συγγενη μου ασπασασθε τους εκ των ναρκισσου τους οντας εν κυριω

12 ασπασασθε τρυφαιναν και τρυφωσαν τας κοπιωσας εν κυριω ασπασασθε περσιδα την αγαπητην ητις πολλα εκοπιασεν εν κυριω

13 ασπασασθε ρουφον τον εκλεκτον εν κυριω και την μητερα αυτου και εμου

14 ασπασασθε ασυγκριτον φλεγοντα ερμαν πατροβαν ερμην και τους συν αυτοις αδελφους

15 ασπασασθε φιλολογον και ιουλιαν νηρεα και την αδελφην αυτου και ολυμπαν και τους συν αυτοις παντας αγιους

16 ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγιω ασπάζονται υμας αι εκκλησιαι του χριστου

17 παρακαλω δε υμας αδελφοι σκοπειν τους τας διχοστασιας και τα σκανδαλα παρα την διδαχην ην υμεις εμαθετε ποιουντας και εκκλινετε απ αυτων

18 οι γαρ τοιουτοι τω κυριω ημων ιησου χριστω ου δουλευουσιν αλλα τη εαυτων κοιλια και δια της χρηστολογιας και ευλογιας εξαπατωσιν τας καρδιας των ακακων

19 η γαρ υμων υπακοη εις παντας αφικετο χαιρω ουν το εφ υμιν θελω δε υμας σοφους μεν ειναι εις το αγαθον ακεραιους δε εις το κακον

20 ο δε θεος της ειρηνης συντρίψει τον σαταναν υπο τους ποδας υμων εν ταχει η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μεθ υμων

21 ασπάζονται υμας τιμοθεος ο συνεργος μου και λουκιος και ιασων και σωσιπατρος οι συγγενεις μου

22 ασπάζομαι υμας εγω τερτιος ο γραψας την επιστολην εν κυριω

23 ασπάζεται υμας γαιος ο ξενος μου και της εκκλησιας ολης ασπάζεται υμας εραστος ο οικονομος της πολεως και κουαρτος ο αδελφος

24 η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄

¹ παυλος κλητος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και σωσθησης ο αδελφος

² τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω ηγιασμενοι εν χριστω ιησου κλητοις αγιοις συν πασιν τοις επικαλουμενοις το ονομα του κυριου ημων ιησου χριστου εν παντι τοπω αυτων τε και ημων

³ χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου

⁴ ευχαριστω τω θεω μου παντοτε περι υμων επι τη χαριτι του θεου τη δοθειση υμιν εν χριστω ιησου

⁵ οτι εν παντι επλουτισθητε εν αυτω εν παντι λογω και παση γνωσει

⁶ καθως το μαρτυριον του χριστου εβεβαιωθη εν υμιν

⁷ ωστε υμας μη υστερεισθαι εν μηδενι χαρισματι απεκδοχομενους την αποκαλυψιν του κυριου ημων ιησου χριστου

⁸ ος και βεβαιωσει υμας εως τελους ανεγκλιτους εν τη ημερα του κυριου ημων ιησου χριστου

⁹ πιστος ο θεος δι ου εκληθητε εις κοινωνιαν του υιου αυτου ιησου χριστου του κυριου ημων

¹⁰ παρακαλω δε υμας αδελφοι δια του ονοματος του κυριου ημων ιησου χριστου ινα το αυτο λεγητε παντες και μη η εν υμιν σχισματα ητε δε κατηρητισμενοι εν τω αυτω νοι και εν τη αυτη γνωμη

¹¹ εδηλωθη γαρ μοι περι υμων αδελφοι μου υπο των χλοης οτι εριδες εν υμιν εισιν

¹² λεγω δε τουτο οτι εκαστος υμων λεγει εγω μεν ειμι παυλος εγω δε απολλω εγω δε κηφα εγω δε χριστου

¹³ μεμερισται ο χριστος μη παυλος εσταυρωθη υπερ υμων η εις το ονομα παυλου εβαπτισθητε

¹⁴ ευχαριστω τω θεω οτι ουδενα υμων εβαπτισα ει μη χριστον και γαιον

¹⁵ ινα μη τις ειπη οτι εις το εμον ονομα εβαπτισα

¹⁶ εβαπτισα δε και τον στεφανα οικον λοιπον ουκ οίδα ει τινα αλλον εβαπτισα

¹⁷ ου γαρ απεστειλεν με χριστος βαπτιζειν αλλ ευαγγελιζεσθαι ουκ εν σοφια λογου ινα μη κενωθη ο σταυρος του χριστου

¹⁸ ο λογος γαρ ο του σταυρου τοις μεν απολλυμενοις μωρια εστιν τοις δε σωζομενοις ημιν δυναμις θεου εστιν

¹⁹ γεγραπται γαρ απολω την σοφian των σοφων και την συνεσιν των συνετων αθετησω

²⁰ που σοφος που γραμματευσ που συζητητης του αιωνος τουτου ουχι εμωρανεν ο θεος την σοφian του κοσμου τουτου

²¹ επειδη γαρ εν τη σοφια του θεου ουκ εγνω ο κοσμος δια της σοφιας τον θεον ευδοκησεν ο θεος δια της μωριας του κηρυγματος σωσαι τους πιστευοντας

²² επειδη και ιουδαιοι σημειον αιτουσιν και ελληγες σοφian ζητουσιν

²³ ημεις δε κηρυσσομεν χριστον εσταυρωμενον ιουδαιοις μεν σκανδαλον ελλησιν δε μωριαν

²⁴ αυτοις δε τοις κλητοις ιουδαιοις τε και ελλησιν χριστον θεου δυναμιν και θεου σοφian

²⁵ οτι το μωρον του θεου σοφωτερον των ανθρωπων εστιν και το ασθενες του θεου ισχυροτερον των ανθρωπων εστιν

²⁶ βλεπετε γαρ την κλησιν υμων αδελφοι οτι ου πολλοι σοφοι κατα σαρκα ου πολλοι δυνατοι ου πολλοι ευγενεις

²⁷ αλλα τα μωρα του κοσμου εξελεξατο ο θεος ινα τους σοφους καταισχυνη και τα ασθενη του κοσμου εξελεξατο ο θεος ινα καταισχυνη τα ισχυρα

²⁸ και τα αγενη του κοσμου και τα εξουθενημενα εξελεξατο ο θεος και τα μη οντα ινα τα οντα καταργηση

²⁹ οπως μη καυχησηται πασα σαρξ ενωπιον του θεου

³⁰ εξ αυτου δε υμεις εστε εν χριστω ιησου ος εγενηθη ημιν σοφια απο θεου δικαιουσυνη τε και αγιασμος και απολυτρωσις

³¹ ινα καθως γεγραπται ο καυχωμενος εν κυριω καυχασθω

2

¹ καγω ελθων προς υμας αδελφοι ηλθον ου καθ υπεροχην λογου η σοφιας καταγγελλων υμιν το μαρτυριον του θεου

² ου γαρ εκρινα το ειδενα τι εν υμιν ει μη ιησουν χριστον και τουτον εσταυρωμενον

³ και εγω εν ασθενεια και εν φοβω και εν τρομω πολλω εγενομην προς υμας

⁴ και ο λογος μου και το κηρυγμα μου ουκ εν πειθοις ανθρωπινης σοφιας λογοις αλλ εν αποδειξει πνευματος και δυναμεως

⁵ ινα η πιστις υμων μη η εν σοφια ανθρωπων αλλ εν δυναμει θεου

⁶ σοφian δε λαλουμεν εν τοις τελειοις σοφian δε ου του αιωνος τουτου ουδε των αρχοντων του αιωνος τουτου των καταργουμενων

⁷ αλλα λαλουμεν σοφian θεου εν μυστηριω την αποκεκρυμμενην ην προωρισεν ο θεος προ των αιωνων εις δοξαν ημων

⁸ ην ουδεις των αρχοντων του αιωνος τουτου εγνωκεν ει γαρ εγνωσαν ουκ αν τον κυριον της δοξης εσταυρωσαν

⁹ αλλα καθως γεγραπται α οφθαλμος ουκ ειδεν και ους ουκ ηκουσεν και επι καρδιαν ανθρωπου ουκ ανεβη α ητοιμασεν ο θεος τοις αγαπωσιν αυτον

¹⁰ ημιν δε ο θεος απεκαλυψεν δια του πνευματος αυτου το γαρ πνευμα παντα ερευνα και τα βαθη του θεου

¹¹ τις γαρ οιδεν ανθρωπων τα του ανθρωπου ει μη το πνευμα του ανθρωπου το εν αυτω ουτως και τα του θεου ουδεις οιδεν ει μη το πνευμα του θεου

¹² ημεις δε ου το πνευμα του κοσμου ελαβομεν αλλα το πνευμα το εκ του θεου ινα ειδωμεν τα υπο του θεου χαρισθεντα ημιν

¹³ α και λαλουμεν ουκ εν διδακτοις ανθρωπινης σοφιας λογοις αλλ εν διδακτοις πνευματος

αγιου πνευματικοις 4152 A-DPN πνευματικά συγκρινοντες

¹⁴ ψυχικός δε άνθρωπος ου δεχεται τα του πνευματος του θεου μωρια γαρ αυτω εστιν και ου δυνάται γνωσαι οτι πνευματικώς ανακρινεται

¹⁵ ο δε πνευματικός ανακρινει μεν παντα αυτος δε υπ ουδενος ανακρινεται

¹⁶ τις γαρ εγνω νουν κυριου ος συμβιβασει αυτον ημεις δε νουν χριστου εχομεν

3

¹ και εγω αδελφοι ουκ ηδυννηθην υμιν λαλησαι ως πνευματικοις αλλ ως σαρκικοις ως νηπιοις εν χριστω

² γαλα υμας εποτισα και ου βρωμα ουτω γαρ εδυνασθε αλλ ουτε ετι νυν δυνασθε

³ ετι γαρ σαρκικοί εστε οπου γαρ εν υμιν ζηλος και ερις και διχοστασιαι ουχι σαρκικοί εστε και κατα ανθρωπον περιπατετε

⁴ οταν γαρ λεγη τις εγω μεν ειμι παυλου ετερος δε εγω απολλω ουχι σαρκικοί εστε

⁵ τις ουν εστιν παυλος τις δε απολλωσ αλλ η διακονοι δι ων επιστευσατε και εκαστω ως ο κυριος εδωκεν

⁶ εγω εφυτευσα απολλωσ εποτισεν αλλ ο θεος ηξανεν

⁷ ωστε ουτε ο φυτευων εστιν τι ουτε ο ποτιζων αλλ ο αυξανων θεος

⁸ ο φυτευων δε και ο ποτιζων εν εισιν εκαστος δε τον ιδιον μισθον ληψεται κατα τον ιδιον κοπον

⁹ θεου γαρ εσμεν συνεργοι θεου γεωργιον θεου οικοδομη εστε

¹⁰ κατα την χαριν του θεου την δοθεισαν μοι ως σοφος αρχιτεκτων θεμελιον τεθεικα αλλος δε εποικοδομει εκαστος δε βλεπετω πως εποικοδομει

¹¹ θεμελιον γαρ αλλον ουδεις δυναται θειναι παρα τον κειμενον ος εστιν ιησους χριστος

¹² ει δε τις εποικοδομει επι τον θεμελιον τουτον χρυσον αργυρον λιθους τιμιους ξυλα χορτον καλαμην

¹³ εκαστου το εργον φανερον γενησεται η γαρ ημερα δηλωσει οτι εν πυρι αποκαλυπτεται και εκαστου το εργον οποιον εστιν το πυρ δοκιμασει

¹⁴ ει τινος το εργον μενει ο εποικοδομησεν μισθον ληψεται

¹⁵ ει τινος το εργον κατακαησεται ζημιωθησεται αυτος δε σωθησεται ουτως δε ως δια πυρος

¹⁶ ουκ οιδατε οτι νας θεου εστε και το πνευμα του θεου οικει εν υμιν

¹⁷ ει τις τον ναον του θεου φθειρει φθερει τουτον ο θεος ο γαρ νας του θεου αγιος εστιν οτινεις εστε υμεις

¹⁸ μηδεις εαυτον εξαπατατω ει τις δοκει σοφος ειναι εν υμιν εν τω αιωνι τουτω μωρος γενεσθω ινα γενηται σοφος

¹⁹ η γαρ σοφια του κοσμου τουτου μωρια παρα τω θεω εστιν γεγραπται γαρ ο δρασομενος τους σοφους εν τη πανουργια αυτων

²⁰ και παλιν κυριος γνωσκει τους διαλογισμους των σοφων οτι εισιν ματαιοι

²¹ ωστε μηδεις καυχασθω εν ανθρωποις παντα γαρ υμων εστιν

²² ειτε παυλος ειτε απολλωσ ειτε κηφας ειτε κοσμος ειτε ζωη ειτε θανατος ειτε ενεστωτα ειτε μελλοντα παντα υμων εστιν

²³ υμεις δε χριστου χριστος δε θεου

4

¹ ουτως ημας λογιζεσθω ανθρωπος ως υπηρετας χριστου και οικονομους μυστηριων θεου

² ο δε λοιπον ζητείται εν τοις οικονομοις ινα πιστος τις ευρεθη

³ εμοι δε εισ ελαχιστον εστιν ινα υφ υμων ανακριθω η υπο ανθρωπινης ημερας αλλ ουδε εμαυτον ανακρινω

⁴ ουδεν γαρ εμαυτω συνοδα αλλ ουκ εν τουτω δεδικαιωμαι ο δε ανακρινων με κυριος εστιν

⁵ ωστε μη προ καιρου τι κρινετε εως αν ελθη ο κυριος ος και φωτισει τα κρυπτα του σκοτους και φανερωσει τας βουλας των καρδιων και τοτε ο εβαινος γενησεται εκαστω απο του θεου

⁶ ταυτα δε αδελφοι μετεσχηματισα εισ εμαυτον και απολλω δι υμας ινα εν ημιν μαθητε το μη υπερ ο γεγραπται φρονειν ινα μη εισ υπερ του ενος φρυσουσθε κατα του ετερου

⁷ τις γαρ σε διακρινει τι δε εχεις ο ουκ ελαβε ει δε και ελαβες τι καυχασαι ως μη λαβων

⁸ ηδη εκκορεσμενοι εστε ηδη επλουτησατε χωρις ημων εβασιλευσατε και οφελον γε εβασιλευσατε ινα και ημεις υμιν συμβασιλευσωμεν

⁹ βολα γαρ οτι ο θεος ημας τους αποστολους εσχατους απεδειξεν ως επιθανατιους οτι θεατρον εγεννηθημεν τω κοσμω και αγγελιοις και ανθρωποις

¹⁰ ημεις μωροι δια χριστον υμεις δε φρονιμοι εν χριστω ημεις ασθενεις υμεις δε ισχυροι υμεις ενδοξοι ημεις δε ατιμοι

¹¹ αχρι της αρτι ωρας και πεινωμεν και διψωμεν και γυμνητευομεν και κολαφιζομεθα και αστατουμεν

¹² και κοπιωμεν εργαζομενοι ταις ιδιαις χερσιν λοιδορουμενοι ευλογουμεν διωκομενοι ανεχομεθα

¹³ βλασφημουμενοι παρακαλουμεν ως περικαθαρματα του κοσμου εγεννηθημεν παντων περιψημα εως αρτι

¹⁴ ουκ εντρεπων υμας γραφω ταυτα αλλ ως τεκνα μου αγαπητα νουθετω

¹⁵ εαν γαρ μυριους παιδαγωγους εχητε εν χριστω αλλ ου πολλους πατερας εν γαρ χριστω ιησου δια του ευαγγελιου εγω υμας εγεννησα

¹⁶ παρακαλω ουν υμας μιμηται μου γινεσθε

¹⁷ δια τουτο επεμψα υμιν τιμοtheon ος εστιν τεκνον μου αγαπητον και πιστον εν κυριω ος υμας αναμηρσει τας οδους μου τας εν χριστω καθως πανταχου εν παση εκκλησια διδασκω

¹⁸ ως μη ερχομενου δε μου προς υμας εφυσιωθησαν τινες

¹⁹ ελευσονται δε ταχως προς υμας εαν ο κυριος θεληση και γνωσσομαι ου τον λογον των πεφυσιωμενων αλλα την δυναμιν

²⁰ ου γαρ εν λογω η βασιλεια του θεου αλλ εν δυναμει

²¹ τι θελετε εν ραβδω ελθω προς υμας η εν αγαπη πνευματι τε πραοτητος

5

¹ ολωσ ακουεται εν υμιν πορνεια και τοιαυτη πορνεια ητις ουδε εν τοις εθνεσιν ονομαζεται ωστε γυναικα τινα του πατρος εχειν

² και υμεις πεφυσωμενοι εστε και ουχι μαλλον επενθησατε ινα εξαρθη εκ μεσου υμων ο το εργον τουτο ποιησας

³ εγω μεν γαρ ως απων τω σωματι παρων δε τω πνευματι ηδη κεκρικα ως παρων τον ουτως τουτο κατεργασαμενον

⁴ εν τω ονοματι του κυριου ημων ιησου χριστου συναχθεντων υμων και του εμου πνευματος συν τη δυναμει του κυριου ημων ιησου χριστου

⁵ παραδουναι τον τοιουτον τω σατανα εισ ολεθρον της σαρκος ινα το πνευμα σωθη εν τη ημερα του κυριου ιησου

⁶ ου καλον το καυχημα υμων ουκ οιδате οτι μικρα ζυμη ολον το φυραμα ζυμοι

⁷ εκκαθαρατε την παλαιαν ζυμην ινα ητε νεον φυραμα καθως εστε αζυμοι και γαρ το πασχα ημων υπερ ημων ετυθη χριστος

⁸ ωστε εορταζωμεν μη εν ζυμη παλαια μηδε εν ζυμη κακιας και πονηριας αλλ εν αζυμοις ειλικρινειας και αληθειας

⁹ εγραψα υμιν εν τη επιστολη μη συναμιγνυσθαι πορνοις

¹⁰ και ου παντως τοις πορνοις του κοσμου τουτου η τοις πλεονεκταις η αρπαξιν η ειδωλολατραις επει οφειλετε αρα εκ του κοσμου εξελθειν

¹¹ νυν δε εγραψα υμιν μη συναμιγνυσθαι εαν τισ αδελφος ονομαζομενος η πορνος η πλεονεκτης η ειδωλολατρης η λοιδορος η μεθυσος η αρπαξ τω τοιουτω μηδε συνεσθιεν

¹² τι γαρ μοι και τους εξω κρινειν ουχι τους εσω υμεις κρινετε

¹³ τους δε εξω ο θεος κρινει και εξαρειτε τον πονηρον εξ υμων αυτων

6

¹ τολμα τισ υμων πραγμα εχων προς τον ετερον κρινεσθαι επι των αδικων και ουχι επι των αγιων

² ουκ οιδате οτι οι αγιοι τον κοσμον κρινουσιν και ει εν υμιν κρινεται ο κοσμος αναξιοι εστε κριτηριων ελαχιστων

³ ουκ οιδате οτι αγγελους κρινουμεν μητι γε βιωτικα

⁴ βιωτικα μεν ουν κριτηρια εαν εχητε τους εξουθενημενους εν τη εκκλησια τουτους καθιζετε

⁵ προς εντροπην υμιν λεγω ουτως ουκ ενι εν υμιν σοφος ουδε εις ος δυνησεται διακριναι ανα μεσον του αδελφου αυτου

⁶ αλλα αδελφος μετα αδελφου κρινεται και τουτο επι απιστων

⁷ ηδη μεν ουν ολωσ ητημα υμιν εστιν οτι κριματα εχετε μεθ εαυτων δια τι ουχι μαλλον αδικεισθε δια τι ουχι μαλλον αποστερεισθε

⁸ αλλα υμεις αδικειτε και αποστερειτε και ταυτα αδελφους

⁹ η ουκ οιδате οτι αδικοι βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν μη πλανασθε ουτε πορνοι ουτε ειδωλολατραι ουτε μοιχοι ουτε μαλακοι ουτε αρσενοκοιται

¹⁰ ουτε πλεονεκται ουτε κλεπται ουτε μεθυσοι ου λοιδοροι ουκ αρπαγεσ βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν

¹¹ και ταυτα τινες ητε αλλα απελουσασθε αλλα ηγιασθητε αλλ εδικαιωθητε εν τω ονοματι του κυριου ιησου και εν τω πνευματι του θεου ημων

¹² παντα μοι εξεστιν αλλ ου παντα συμφερει παντα μοι εξεστιν αλλ ουκ εγω εξουσιασθησομαι υπο τινος

¹³ τα βρωματα τη κοιλια και η κοιλια τοις βρωμασιν ο δε θεος και ταυτην και ταυτα καταργησει το δε σωμα ου τη πορνεια αλλα τω κυριω και ο κυριος τω σωματι

¹⁴ ο δε θεος και τον κυριον ηγειρεν και ημας εξεγερει δια της δυναμεως αυτου

¹⁵ ουκ οιδате οτι τα σωματα υμων μελη χριστου εστιν αρας ουν τα μελη του χριστου ποιησω πορνησ μελη μη γενοιτο

¹⁶ ουκ οιδате οτι ο κολλωμενος τη πορνι εν σωμα εστιν εσονται γαρ φησιν οι δυο εισ σαρκα μιαν

¹⁷ ο δε κολλωμενος τω κυριω εν πνευμα εστιν

¹⁸ φευγετε την πορνειαν παν αμαρτημα ο εαν ποιηση ανθρωπος εκτος του σωματος εστιν ο δε πορνευον εις το ιδιον σωμα αμαρτανει

¹⁹ η ουκ οιδате οτι το σωμα υμων ναος του εν υμιν αγιου πνευματος εστιν ου εχετε απο θεου και ουκ εστε εαυτων

²⁰ ηγορασθητε γαρ τιμησ δοξασατε δη τον θεον εν τω σωματι υμων και εν τω πνευματι υμων ατινα εστιν του θεου

7

¹ περι δε ων εγραψατε μοι καλον ανθρωπω γυναικος μη απτεσθαι

² δια δε τας πορνειας εκαστος την εαυτου γυναικα εχετω και εκαστη τον ιδιον ανδρα εχετω

³ τη γυναικι ο ανηρ την οφειλομενην ευνοιαν αποδιδοτω ομοιωσ δε και η γυνη τω ανδρι

⁴ η γυνη του ιδιου σωματος ουκ εξουσιαζει αλλ ο ανηρ ομοιος δε και ο ανηρ του ιδιου σωματος ουκ εξουσιαζει αλλ η γυνη

⁵ μη αποστερειτε αλληλους ει μητι αν εκ συμφωνου προς καιρον ινα σχολαζητε τη νηστεια και τη προσευχη και παλιν επι το αυτο συνερχησθε ινα μη πειραξη υμας ο σατανας δια την ακρασιαν υμων

⁶ τουτο δε λεγω κατα συγγνωμην ου κατ επιταγην

⁷ θελω γαρ παντας ανθρωπους ειναι ως και εμαυτον αλλ εκαστος ιδιον χαρισμα εχει εκ θεου ος μεν ουτως ος δε ουτως

⁸ λεγω δε τοις αγαμοις και ταις χηραις καλον αυτοις εστιν εαν μεινωσιν ως καγω

⁹ ει δε ουκ εγκρατευονται γαμησατωσαν κρεισσον γαρ εστιν γαμησαι η πυρουσθαι

¹⁰ τοις δε γεγαμηκοσιν παραγγελλω ουκ εγω αλλ ο κυριος γυναικα απο ανδρος μη χωρισθηναι

¹¹ εαν δε και χωρισθη μενετω αγαμος η τω ανδρι καταλλαγητω και ανδρα γυναικα μη αφιεναι

¹² τοις δε λοιποισ εγω λεγω ουχ ο κυριος ει τις αδελφος γυναικα εχει απιστον και αυτη συνευδοκει οικειν μετ αυτου μη αφιετω αυτην

¹³ και γυνη ητις εχει ανδρα απιστον και αυτος συνευδοκει οικειν μετ αυτης μη αφιετω αυτον

¹⁴ ηγιασται γαρ ο ανηρ ο απιστος εν τη γυναικι και ηγιασται η γυνη η απιστος εν τω ανδρι επει αρα τα τεκνα υμων ακαθαρτα εστιν νυν δε αγια εστιν

¹⁵ ει δε ο απιστος τις εκληθη η επισπασθω ου δεδουλωται ο αδελφος η η αδελφη εν τοις τοιουτοις εν δε ειρηνη κεκληκεν ημας ο θεος

¹⁶ τι γαρ οιδας γυναι ει τον ανδρα σωσεις η τι οιδας ανερ ει την γυναικα σωσεις

¹⁷ ει μη εκαστω ως εμερισεν ο θεος εκαστον ως κεκληκεν ο κυριος ουτως περιπατειτω και ουτως εν ταις εκκλησιασις πασαις διατασσομαι

¹⁸ περιτεμνημενος τις εκληθη η επισπασθω εν ακροβυστια τις εκληθη η μη περιτεμνεσθω

¹⁹ η περιτομη ουδεν εστιν και η ακροβυστια ουδεν εστιν αλλα τηρησις εντολων θεου

²⁰ εκαστος εν τη κλησει η εκληθη εν ταυτη μενετω

²¹ δουλος εκληθησ μη σοι μελετω αλλ ει και δυνασαι ελευθερος γενεσθαι μαλλον χρησαι

²² ο γαρ εν κυριω κληθεις δουλος απελευθερος κυριου εστιν ομοιος και ο ελευθερος κληθεις δουλος εστιν χριστου

²³ τιμησ ηγορασθητε μη γινεσθε δουλοι ανθρωπων

²⁴ εκαστος εν ω εκληθη αδελφοι εν τούτω μενετω παρα θεω

²⁵ περι δε των παρθενων επιταγην κυριου ουκ εχω γνωμην δε διδωμι ως ηληθμενος υπο κυριου πιστος ειναι

²⁶ νομιζω ουν τουτο καλον υπαρχειν δια την ενεστωσαν αναγκην οτι καλον ανθρωπω το ουτως ειναι

²⁷ δεδεσαι γυναικι μη ζητει λυσιν λελυσαι απο γυναικος μη ζητει γυναικα

²⁸ εαν δε και γημησ ουχ ημαρτες και εαν γημη η παρθενος ουχ ημαρτεν θλιψιν δε τη σαρκι εξουσιν οι τοιουτοι εγω δε υμων φειδομαι

²⁹ τουτο δε φημι αδελφοι ο καιρος συνεσταλμενος το λοιπον εστιν ινα και οι εχοντες γυναικας ως μη εχοντες ωσι

³⁰ και οι κλαιοντες ως μη κλαιοντες και οι χαιροντες ως μη χαιροντες και οι αγοραζοντες ως μη κατεχοντες

³¹ και οι χρωμενοι τω κοσμω τουτω ως μη καταχρωμενοι παραγει γαρ το σχημα του κοσμου τουτου

³² θελω δε υμας αμεριμνους ειναι ο αγαμος μεριμνα τα του κυριου πως αρεσει τω κυριω

³³ ο δε γαμησας μεριμνα τα του κοσμου πως αρεσει τη γυναικι

³⁴ μεμερισται και η γυνη και η παρθενος η αγαμος μεριμνα τα του κυριου ινα η αγια και σωματι και πνευματι η δε γαμησασα μεριμνα τα του κοσμου πως αρεσει τω ανδρι

³⁵ τουτο δε προς το υμων αυτων συμφερον λεγω ουχ ινα βροχον υμιν επιβαλω αλλα προς το ευσηχημον και ευπροσεδρον τω κυριω απερισπατσω

³⁶ ει δε τις ασχημονειν επι την παρθενον αυτου νομιζει εαν η υπερακμος 5230 A-NSM και ουτως οφειλει γινεσθαι ο θελει ποιειτω ουχ αμαρτανει γαμειτωσαν

³⁷ ος δε εστηκεν εδραιος εν τη καρδια μη εχων αναγκην εξουσιαν δε εχει περι του ιδιου θεληματος και τουτο κεκρικεν εν τη καρδια αυτου του τηρειν την εαυτου παρθενον καλως ποιει

³⁸ ωστε και ο εκγαμιζων καλως ποιει ο δε μη εκγαμιζων κρεισσον ποιει

³⁹ γυνη δεδετα νομω εφ οσον χρονον ζη ο ανηρ αυτης εαν δε και κοιμηθη ο ανηρ ελευθερα εστιν ω θελει γαμηθηναι μονον εν κυριω

⁴⁰ μακαριωτερα δε εστιν εαν ουτως μεινη κατα την εμην γνωμην δοκω δε καγω πνευμα θεου εχειν

8

¹ περι δε των ειδωλοθυτων οίδαμεν οτι παντες γνωσιν εχομεν η γνωσις φυσιοι η δε αγαπη οικοδομει

² ει δε τις δοκει ειδεναι τι ουδεπω ουδεν εγνωκεν καθως δει γνωναι

³ ει δε τις αγαπα τον θεον ουτος εγνωσται υπ αυτου

⁴ περι της βρωσεως ουν των ειδωλοθυτων οίδαμεν οτι ουδεν ειδωλων εν κοσμω και οτι ουδεις θεος ετερος ει μη εις

⁵ και γαρ ειπερ εισιν λεγομενοι θεοι ειτε εν ουρανω ειτε επι γης ωσπερ εισιν θεοι πολλοι και κυριοι πολλοι

⁶ αλλ ημιν εις θεος ο πατηρ εξ ου τα παντα και ημεις εις αυτον και εις κυριος ιησους χριστος δι ου τα παντα και ημεις δι αυτου

⁷ αλλ ουκ εν πασιν η γνωσις τινες δε τη συνειδησει του ειδωλου εως αρτι ως ειδωλοθυτον εσθιουσιν και η συνειδησις αυτων ασθενησ ουσα μολυνεται

⁸ βρωμα δε ημας ου παριστησιν τω θεω ουτε γαρ εαν φαγωμεν περισσευομεν ουτε εαν μη φαγωμεν υστερουμεθα

⁹ βλεπετε δε μηπως η εξουσια υμων αυτη προσκομμα γενηται τοις ασθενουσιν

¹⁰ εαν γαρ τις ιδη σε τον εχοντα γνωσιν εν ειδωλειω κατακειμενον ουχι η συνειδησις αυτου ασθενους οντος οικοδομηθησεται εις το τα ειδωλοθυτα εσθειν

¹¹ και απολειται ο ασθενων αδελφος επι τη ση γνωσει δι ον χριστος απεθανεν

¹² ουτως δε αμαρτανοντες εις τους αδελφους και τυπτοντες αυτων την συνειδησιν ασθενουσιν εις χριστον αμαρτανετε

¹³ διοπερ ει βρωμα σκανδαλιζει τον αδελφον μου ου μη φαγω κρεα εις τον αιωνα ινα μη τον αδελφον μου σκανδαλισω

9

¹ ουκ ειμι αποστολος ουκ ειμι ελευθερος ουχι ησουν χριστον τον κυριον ημων ευρακα ου το εργον μου υμεις εστε εν κυριω

² ει αλλοις ουκ ειμι αποστολος αλλα γε υμιν ειμι η γαρ σφραγισ της εμης αποστολης υμεις εστε εν κυριω

³ η εμη απολογία τοις εμε ανακρινουσιν αυτη εστιν

⁴ μη ουκ εχομεν εξουσιαν φαγειν και πειν

⁵ μη ουκ εχομεν εξουσιαν αδελφην γυναικα περιαγειν ωσ και οι λοιποι αποστολοι και οι αδελφοι του κυριου και κηφας

⁶ η μονος εγω και βαρναβας ουκ εχομεν εξουσιαν του μη εργαζεσθαι

⁷ τις στρατευεται ιδιοις οψωνιοις ποτε τις φυτευει αμπελωνα και εκ του καρπου αυτου ουκ εσθiei η τις ποιμαινει ποιμην και εκ του γαλακτος της ποιμνης ουκ εσθiei

⁸ μη κατα ανθρωπον ταυτα λαλω η ουχι και ο νομος ταυτα λεγει

⁹ εν γαρ τω μωυσεω νομω γεγραπται ου φιμωσεις βουν αλωοντα μη των βουν μελει τω θεω

¹⁰ η δι ημας παντως λεγει δι ημας γαρ εγραφη οτι επ ελπιδι οφειλει ο αροτριων αροτριαν και ο αλωων της ελπιδος αυτου μετεχειν επ ελπιδι

¹¹ ει ημεις υμιν τα πνευματικα εσπειραμεν μεγα ει ημεις υμων τα σαρκικα θερισομεν

¹² ει αλλοι της εξουσιας υμων μετεχουσιν ου μαλλον ημεις αλλ ουκ εχρησαμεθα τη εξουσια ταυτη αλλα παντα στεγομεν ινα μη εγοκηνη τινα δωμεν τω ευαγγελιω του χριστου

¹³ ουκ οιδατε οτι οι τα ιερα εργαζομενοι εκ του ιερου εσθιουσιν οι τω θυσιαστηριω προσεδρευοντες τω θυσιαστηριω συμμεριζονται

¹⁴ ουτως και ο κυριος διαταξεν τοις το ευαγγελιον καταγγελλουσιν εκ του ευαγγελιου ζην

¹⁵ εγω δε ουδενι εχρησαμην τούτων ουκ εγραψα δε ταυτα ινα ουτως γενηται εν εμοι καλον γαρ μοι μαλλον αποθανειν η το καυχημα μου ινα τις κενωση

¹⁶ εαν γαρ ευαγγελιζωμαι ουκ εστιν μοι καυχημα αναγκη γαρ μοι επικειται ουαι δε μοι εστιν εαν μη ευαγγελιζωμαι

¹⁷ ει γαρ εκων τουτο πρασσω μισθον εχω ει δε ακων οικονομιαν πεπιστευμαι

¹⁸ τις ουν μοι εστιν ο μισθος ινα ευαγγελιζομενος αδαπανω θησω το ευαγγελιον του χριστου εις το μη καταχρησασθαι τη εξουσια μου εν τω ευαγγελιω

¹⁹ ελευθερος γαρ ων εκ παντων πασιν εμαυτον εδουλωσα ινα τους πλειονας κερδησω

²⁰ και εγενομην τοις ιουδαιοις ωσ ιουδαιος ινα ιουδαιους κερδησω τοις υπο νομον ωσ υπο νομον ινα τους υπο νομον κερδησω

²¹ τοις ανομοις ωσ ανομος μη ων ανομος θεω αλλ εννομος χριστω ινα κερδησω ανομους

²² εγενομην τοις ασθενεισιν ωσ ασθενης ινα τους ασθενεις κερδησω τοις πασιν γεγονα τα παντα ινα παντως τινας σωσω

²³ τουτο δε ποιω δια το ευαγγελιον ινα συγκοινωνος αυτου γενωμαι

²⁴ ουκ οιδατε οτι οι εν σταδιω τρεχοντες παντες μεν τρεχουσιν εις δε λαμβανει το βραβειον ουτως τρεχετε ινα καταλαβητε

²⁵ πας δε ο αγωνιζομενος παντα εγκρατευεται εκεινοι μεν ουν ινα φθαρτον στεφανον λαβωσιν ημεις δε αφθαρτον

²⁶ εγω τοιουν ουτως τρεχω ωσ ουκ αδηλωσ ουτως πυκτευω ωσ ουκ αερα δερων

²⁷ αλλ υπωπιαζω μου το σωμα και δουλαγωγω μηπως αλλοις κηρυξας αυτος αδοκιμος γενωμαι

10

¹ ου θελω δε υμας αγνοειν αδελφοι οτι οι πατερες ημων παντες υπο την νεφελην ησαν και παντες δια της θαλασσης διηλθον

² και παντες εις τον μωυσην εβαπτισαντο εν τη νεφελι και εν τη θαλασση

³ και παντες το αυτο βρωμα πνευματικον εφαγον

⁴ και παντες το αυτο πομα πνευματικον επιον επινον γαρ εκ πνευματικης ακολουθουσης πετρας η δε πετρα ιην ο χριστος

⁵ αλλ ουκ εν τοις πλειοσιν αυτων ευδοκησεν ο θεος κατεστρωθησαν γαρ εν τη ερημω

⁶ ταυτα δε τυποι ημων εγεννηθησαν εις το μη ειναι ημας επιθυμητας κακων καθως κακεινοι επεθυμησαν

⁷ μηδε ειδωλολατραι γινεσθε καθως τινες αυτων ωσπερ γεγραπται εκαθισεν ο λαος φαγειν και πειν και ανεστησαν παιζειν

⁸ μηδε πορνευομεν καθως τινες αυτων επορνευσαν και επεσον εν μια ημερα εικοσι τρεις χιλιαδες

⁹ μηδε εκπειραζωμεν τον χριστον καθως και τινες αυτων επειρασαν και υπο των οφεων απωλοντο

¹⁰ μηδε γογγυζετε καθως και τινες αυτων εγογγυσαν και απωλοντο υπο του ολοθρευτου

¹¹ ταυτα δε παντα τυποι συνεβαινον εκεινοις εγραφη δε προς νουθεσιαν ημων εις ουσ τα τελη των αιωνων κατηντησεν

¹² ωστε ο δοκων εσταναι βλεπετω μη πεση

¹³ πειρασμος υμας ουκ ειληφεν ει μη ανθρωπιнос πιστος δε ο θεος ος ουκ εασει υμας πειρασθηναι υπερ ο δυνασθε αλλα ποιησει συν τω πειρασμω και την εκβασιν του δυνασθαι υμας υπενεγκειν

¹⁴ διοπερ αγαπητοι μου φυεγετε απο της ειδωλολατρειας

¹⁵ ωσ φρονιμοις λεγω κρινατε υμεις ο φημι

¹⁶ το ποτηριον της ευλογιας ο ευλογουμεν ουχι κοινωνια του αιματος του χριστου εστιν τον αρτον ον κλωμεν ουχι κοινωνια του σωματος του χριστου εστιν

¹⁷ οτι εις αρτος εν σωμα οι πολλοι εσμεν οι γαρ παντες εκ του ενος αρτου μετεχομεν

¹⁸ βλεπετε τον ισραηλ κατα σαρκα ουχι οι εσθιοντες τας θυσιας κοινωνοι του θυσιαστηριου εισιν

19 τι ουν φημι οτι ειδωλον τι εστιν η οτι ειδωλοθυτον τι εστιν

20 αλλ οτι α θυει τα εθνη δαιμονιοισ θυει και ου θεω ου θελω δε υμας κοινωνουσι των δαιμονιων γινεσθαι

21 ου δυνασθε ποτηριον κυριου πινειν και ποτηριον δαιμονιων ου δυνασθε τραπεζησ κυριου μετεχειν και τραπεζησ δαιμονιων

22 η παραζηλουμεν τον κυριον μη ισχυροτεροι αυτου εσμεν

23 παντα μοι εξεστιν αλλ ου παντα συμφερει παντα μοι εξεστιν αλλ ου παντα οικοδομει

24 μηδεις το εαυτου ζητειτω αλλα το του ετερου εκαστος

25 παν το εν μακελλω πωλουμενον εσθiette μηδεν ανακρινοντες δια την συνειδησιν

26 του γαρ κυριου η γη και το πληρωμα αυτης

27 ει δε τις καλει υμας των απιστων και θελετε πορευεσθαι παν το παρατιθεμενον υμιν εσθiette μηδεν ανακρινοντες δια την συνειδησιν

28 εαν δε τις υμιν ειπη τουτο ειδωλοθυτον εστιν μη εσθiette δι εκεινον τον μηνυσαντα και την συνειδησιν του γαρ κυριου η γη και το πληρωμα αυτης

29 συνειδησιν δε λεγω ουχι την εαυτου αλλα την του ετερου ινα τι γαρ η ελευθερια μου κρινεται υπο αλλης συνειδησεως

30 ει εγω χαριτι μετεχω τι βλασφημουμαι υπερ ου εγω ευχαριστω

31 ειτε ουν εσθiette ειτε πινετε ειτε τι ποιειτε παντα εις δοξαν θεου ποιειτε

32 απροσκοποι γινεσθε και ιουδαιοισ και ελλησιν και τη εκκλησια του θεου

33 καθως καγω παντα πασιν αρεσκω μη ζητων το εμαυτου συμφερον αλλα το των πολλων ινα σωθωσιν

11

1 μιμηται μου γινεσθε καθως καγω χριστου

2 επαινω δε υμας αδελφοι οτι παντα μου μεμνησθε και καθως παρεδωκα υμιν τας παραδοσεις κατεχετε

3 θελω δε υμας ειδεναι οτι παντος ανδρος η κεφαλη ο χριστος εστιν κεφαλη δε γυναικος ο ανηρ κεφαλη δε χριστου ο θεος

4 πας ανηρ προσευχομενος η προφητευων κατα κεφαλης εχων καταισχυνει την κεφαλην αυτου

5 πασα δε γυνη προσευχομενη η προφητευουσα ακατακαλυπτω τη κεφαλη καταισχυνει την κεφαλην εαυτης εν γαρ εστιν και το αυτο τη εξυρημενη

6 ει γαρ ου κατακαλυπτεται γυνη και κειρασθω ει δε αισchron γυναικι το κειρασθαι η ξυρασθαι κατακαλυπτεσθω

7 ανηρ μεν γαρ ουκ οφειλει κατακαλυπτεσθαι την κεφαλην εικων και δοξα θεου υπαρχων γυνη δε δοξα ανδρος εστιν

8 ου γαρ εστιν ανηρ εκ γυναικος αλλα γυνη εξ ανδρος

9 και γαρ ουκ εκτισθη ανηρ δια την γυναικα αλλα γυνη δια τον ανδρα

10 δια τουτο οφειλει η γυνη εξουσιασιν εχειν επι της κεφαλης δια τους αγγελους

11 πλην ουτε ανηρ χωρις γυναικος ουτε γυνη χωρις ανδρος εν κυριω

12 ωπερ γαρ η γυνη εκ του ανδρος ουτως και ο ανηρ δια της γυναικος τα δε παντα εκ του θεου

13 εν υμιν αυτοισ κρινατε πρεπον εστιν γυναικα ακατακαλυπτον τω θεω προσευχεσθαι

14 η ουδε αυτη η φυσις διδασκει υμας οτι ανηρ μεν εαν κομα ατιμια αυτω εστιν

15 γυνη δε εαν κομα δοξα αυτη εστιν οτι η κομη αντι περιβολαιου δεδοται

16 ει δε τις δοκει φιλονεικος ειναι ημεις τοιαυτην συνηθειαν ουκ εχομεν ουδε αι εκκλησιαι του θεου

17 τουτο δε παραγγελλων ουκ επαινω οτι ουκ εις το κρειττον αλλ εις το ηττον συνερχεσθε

18 πρωτον μεν γαρ συνερχομενων υμων εν εκκλησια ακουσι σχισματα εν υμιν υπαρχειν και μερος τοις πιστευω

19 δει γαρ και αιρεσεις εν υμιν ειναι ινα οι δοκιμοι φανεροι γενωνται εν υμιν

20 συνερχομενων ουν υμων επι το αυτο ουκ εστιν κυριακον δειπνον φαγειν

21 εκαστος γαρ το ιδιον δειπνον προλαμβανει εν τω φαγειν και ος μεν πεινα ος δε μεθυει

22 μη γαρ οικιας ουκ εχετε εις το εσθιειν και πινειν η της εκκλησιας του θεου καταφρονειτε και καταισχυντε τους μη εχοντας τι υμιν ειπω επαινεσω υμας εν τωτω ουκ επαινω

23 εγω γαρ παρελαβον απο του κυριου ο και παρεδωκα υμιν οτι ο κυριος ιησους εν τη νυκτι η παρεδιδото ελαβεν αρτον

24 και ευχαριστησας εκλασεν και ειπεν λαβετε φαγετε τουτο μου εστιν το σωμα το υπερ υμων κλωμενον τουτο ποιειτε εις την εμην αναμνησιν

25 ωσαυτως και το ποτηριον μετα το δειπνησαι λεγων τουτο το ποτηριον η καινη διαθηκη εστιν εν τω εμω αιματι τουτο ποιειτε οσακις αν πινητε εις την εμην αναμνησιν

26 οσακις γαρ αν εσθιητε τον αρτον τουτον και το ποτηριον τουτο πινητε τον θανατον του κυριου καταγγελλετε αχρι ου αν ελθη

27 ωστε ος αν εσθιη τον αρτον τουτον η πινη το ποτηριον του κυριου αναξίως του κυριου ενοχος εσται του σωματος και του αιματος του κυριου

28 δοκιμαζετω δε ανθρωπος εαυτον και ουτως εκ του αρτου εσθιετω και εκ του ποτηριου πινετω

29 ο γαρ εσθίων και πινών αναξίως κριμα εαυτω εσθiei και πινει μη διακρινων το σωμα του κυριου

30 δια τουτο εν υμιν πολλοι ασθενεις και αρρωστοι και κοιμωνται ικανοι

31 ει γαρ εαυτους διεκρινομεν ουκ αν εκρινομεθα

32 κρινομενοι δε υπο κυριου παιδευομεθα ινα μη συν τω κοσμω κατακριθωμεν

33 ωστε αδελφοι μου συνερχομενοι εις το φαγειν αλληλους εκδεχεσθε

34 ει δε τις πεινα εν οικω εσθιετω ινα μη εις κριμα συνερχησθε τα δε λοιπα ως αν ελθω διαταζομαι

12

¹ περί δε των πνευματικών αδελφοί ου θέλω υμᾶς ἀγνοεῖν

² οἰδατέ οτι ὅτε ἐθνὴ ἦτε πρὸς τὰ εἰδῶλα τὰ ἀφῶνα ὡς ἀν ἠγεσθε ἀπαγομένοι

³ διὸ γνωρίζω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐν πνεύματι θεοῦ λαλῶν λέγει ἀναθεμα ἰησοῦν καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν κύριον ἰησοῦν εἰ μὴ ἐν πνεύματι ἁγίῳ

⁴ διαιρέσεις δὲ χαρισμάτων εἰσὶν τὸ δε αὐτο πνεῦμα

⁵ καὶ διαιρέσεις διακονιῶν εἰσὶν καὶ ὁ αὐτοσ κύριος

⁶ καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσὶν ὁ δὲ αὐτοσ ἐστὶν θεὸς ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πασὶν

⁷ ἕκαστῳ δὲ δίδεται ἡ φανερῶσις τοῦ πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον

⁸ ὡ μὲν γὰρ διὰ τοῦ πνεύματος δίδεται λόγος σοφίας ἀλλῶ δὲ λόγος γνώσεως κατὰ τὸ αὐτο πνεῦμα

⁹ ἑτέρῳ δὲ πίστις ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι ἀλλῶ δὲ χαρίσματα ἰαμάτων ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι

¹⁰ ἀλλῶ δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων ἀλλῶ δὲ προφητεία ἀλλῶ δὲ διακρίσεις πνευμάτων ἑτέρῳ δὲ γένῃ γλωσσῶν ἀλλῶ δὲ ἐρμηνεῖα γλωσσῶν

¹¹ πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἐν καὶ τὸ αὐτο πνεῦμα διαιροῦν ἰδία ἕκαστῳ καθὼς βούλεται

¹² καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα ἐν ἐστὶν καὶ μέλη ἔχει πολλὰ πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ ἐνὸς πολλὰ ὄντα ἐν ἐστὶν σῶμα οὕτως καὶ ὁ χριστός

¹³ καὶ γὰρ ἐν ἐνὶ πνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἐν σῶμα ἐβαπτισθήμεν εἴτε ἰουδαῖοι εἴτε ἐλλήνες εἴτε δούλοι εἴτε ἐλεύθεροι καὶ πάντες εἰς ἐν πνεῦμα ἐποτισθήμεν

¹⁴ καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ ἐστὶν ἐν μέλος ἀλλὰ πολλὰ

¹⁵ ἐὰν εἴπῃ ὁ πούς ὅτι οὐκ εἰμὶ χεὶρ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ σώματος

¹⁶ καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ οὖς ὅτι οὐκ εἰμὶ ὀφθαλμός οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ σώματος

¹⁷ εἰ ὅλον τὸ σῶμα ὀφθαλμός πού ἡ ἀκοὴ εἰ ὅλον ἀκοὴ πού ἡ ὀσφρησὶς

¹⁸ νυνὶ δὲ ὁ θεὸς ἐθέτο τὰ μέλη ἐν ἑκάστῳ αὐτῶν ἐν τῷ σώματι καθὼς ἠθέλησεν

¹⁹ εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα ἐν μέλῳ πού τὸ σῶμα

²⁰ νυνὶ δὲ πολλὰ μὲν μέλη ἐν δὲ σῶμα

²¹ οὐ δύναται δὲ ὁ ὀφθαλμός εἰπεῖν τῇ χειρὶ χρεῖαν σοὺ οὐκ ἔχω ἡ παλὴν ἡ κεφαλὴ τοῖς ποσὶν χρεῖαν ὑμῶν οὐκ ἔχω

²² ἀλλὰ πολλῶ μαλλόν τὰ δοκούντα μέλη τοῦ σώματος ἀσθενέστερα ὑπάρχειν ἀναγκαῖα ἐστὶν

²³ καὶ ἃ δοκοῦμεν ἀτιμότερα εἶναι τοῦ σώματος τοῦτοις τιμὴν περισσότεραν περιτιθέμεν καὶ τὰ ἀσχημονα ἡμῶν εὐσηχημοσύνην περισσότεραν ἔχει

²⁴ τὰ δὲ εὐσηχημονα ἡμῶν οὐ χρεῖαν ἔχει ἀλλ' ὁ θεὸς συνεκέρασεν τὸ σῶμα τῷ ὑστερουντι περισσότεραν δόου τιμὴν

²⁵ ἵνα μὴ ἡ σχίσματα ἐν τῷ σώματι ἀλλὰ τὸ αὐτο ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμνώσιν τὰ μέλη

²⁶ καὶ εἴτε πάσχει ἐν μέλῳ συμπάσχει πάντα τὰ μέλη εἴτε δοξάζεται ἐν μέλῳ συγχαίρει πάντα τὰ μέλη

²⁷ ὑμεῖς δὲ ἐστε σῶμα χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μεροῦς

²⁸ καὶ οὐς μὲν ἐθέτο ὁ θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους δεύτερον προφήτας τρίτον διδασκαλοὺς εἵτα δυνάμεις εἵτα χαρίσματα ἰαμάτων ἀντιλήψεις κυβερνήσεις γένῃ γλωσσῶν

²⁹ μὴ πάντες ἀπόστολοι μὴ πάντες προφῆται μὴ πάντες διδασκαλοὶ μὴ πάντες δυνάμεις

³⁰ μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσιν μὴ πάντες διερμηνεύουσιν

³¹ ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα καὶ ἐπὶ κατ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δεικνύμι

13

¹ ἐὰν τὰς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων ἀγαπῇ δὲ μὴ ἔχω γέγονα χαλκὸς ἤχων ἡ κυμβαλὸν ἀλαλᾶζον

² καὶ ἐὰν ἔχω προφητεῖαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν ὥστε ὅρη μεθίστανειν ἀγαπῇ δὲ μὴ ἔχω οὐθὲν εἰμι

³ καὶ ἐὰν ψώμισω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμα μου ἵνα καυθῇσμαι ἀγαπῇ δὲ μὴ ἔχω οὐδὲν ὠφελοῦμαι

⁴ ἡ ἀγαπὴ μακροθυμεῖ χρηστεύεται ἡ ἀγαπὴ οὐ ζηλοῖ ἡ ἀγαπὴ οὐ περπερεῖται οὐ φυσιοῦται

⁵ οὐκ ἀσχημονεῖ οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτοῦ οὐ παροξύνεται οὐ λογιζεται τὸ κακόν

⁶ οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ

⁷ πάντα στεύγει πάντα πιστεύει πάντα ἐλπίζει πάντα ὑπομένει

⁸ ἡ ἀγαπὴ οὐδέποτε ἐκπίπτει εἴτε δὲ προφητεῖαι καταργηθῶσονται εἴτε γλώσσαι παύσονται εἴτε γνῶσις καταργηθῇσεται

⁹ ἐκ μεροῦς δὲ γινώσκομεν καὶ ἐκ μεροῦς προφητεύομεν

¹⁰ ὅταν δὲ ἐλθῇ τὸ τέλειον τότε τὸ ἐκ μεροῦς καταργηθῇσεται

¹¹ ὅτε ἡμῖν νηπίος ὡς νηπίος ἐλαλοῦν ὡς νηπίος ἐφρονοῦν ὡς νηπίος ἐλογίζομεν ὅτε δὲ γέγονα ἀνήρ κατηργηκα τὰ τοῦ νηπίου

¹² βλέπομεν γὰρ ἀρτί δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνιγματι τότε δὲ προσώπων πρὸς προσώπων ἀρτί γινώσκω ἐκ μεροῦς τότε δὲ ἐπιγνώσκομαι καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην

¹³ νυνὶ δὲ μένει πίστις ἐλπίς ἀγαπὴ τὰ τρία ταῦτα μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγαπὴ

14

¹ δίδωκετε τὴν ἀγαπὴν ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευματικά μαλλόν δὲ ἵνα προφητεύητε

² ὁ γὰρ λαλῶν γλώσση οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ ἀλλὰ τῷ θεῷ οὐδεὶς γὰρ ἀκούει πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια

³ ὁ δὲ προφητεύων ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομῇν καὶ παρακλήσιν καὶ παραμυθίαν

⁴ ὁ λαλῶν γλώσση ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ ὁ δὲ προφητεύων ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ

⁵ θέλω δε παντας υμας λαλειν γλωσσαις μαλλον δε ινα προφητευητε μειζων γαρ ο προφητευνων η ο λαλων γλωσσαις εκτος ει μη διερμηνευει ινα η εκκλησια οικοδομην λαβη

⁶ νυνι δε αδελφοι εαν ελθω προς υμας γλωσσαις λαλων τι υμας ωφελισω εαν μη υμιν λαλησω η εν αποκαλυψει η εν γνωσει η εν προφητεια η εν διδαχη

⁷ ομως τα αψυχα φωνην διδοντα ειτε αυλος ειτε κιθαρα εαν διαστολην τοις φθογγοις μη διδω πως γνωσθησεται το αυλουμενον η το κιθαριζομενον

⁸ και γαρ εαν αδηλον φωνην σαλπιγξ δω τις παρασκευασεται εις πολεμον

⁹ ουτως και υμεις δια της γλωσσης εαν μη ευσημον λογον δωτε πως γνωσθησεται το λαλουμενον εσσεθε γαρ εις αερα λαλουντες

¹⁰ τοσαυτα ει τυχoi γενη φωνων εστιν εν κοσμω και ουδεν αυτων αφωνον

¹¹ εαν ουν μη ειδω την δυναμιν της φωνης εσομαι τω λαλουντι βαρβαρος και ο λαλων εν εμοι βαρβαρος

¹² ουτως και υμεις επει ζηλωται εστε πνευματων προς την οικοδομην της εκκλησιας ζητειτε ινα περισσευητε

¹³ διοπερ ο λαλων γλωσση προσευχεσθω ινα διερμηνευη

¹⁴ εαν γαρ προσευχωμαι γλωσση το πνευμα μου προσευχεται ο δε νους μου ακαρπος εστιν

¹⁵ τι ουν εστιν προσευχομαι τω πνευματι προσευζομαι δε και τω νοι ψαλω τω πνευματι ψαλω δε και τω νοι

¹⁶ επει εαν ευλογησιν τω πνευματι ο αναπληρων τον τοπον του ιδιωτου πως ερει το αμην επι τη ση ευχαριστια επειδη τι λεγεις ουκ οιδεν

¹⁷ συ μεν γαρ καλως ευχαριστεις αλλ ο ετερος ουκ οικοδομειται

¹⁸ ευχαριστω τω θεω μου παντων υμων μαλλον γλωσσαις λαλων

¹⁹ αλλ εν εκκλησια θελω πεντε λογους δια του νοου μου λαλησαι ινα και αλλους κατηχησω η μυριους λογους εν γλωσση

²⁰ αδελφοι μη παιδια γινεσθε ταις φρεσιν αλλα τη κακια νηπιαζετε ταις δε φρεσιν τελειοι γινεσθε

²¹ εν τω νομω γεγραπται οτι εν ετερογλωσσοις και εν χειλεσιν ετεροισ λαλησω τω λαω τωτου και ουδ ουτως εισακουσονται μου λεγει κυριος

²² ωστε αι γλωσσαι εις σημειον εισιν ου τοις πιστευουσιν αλλα τοις απιστοις η δε προφητεια ου τοις απιστοις αλλα τοις πιστευουσιν

²³ εαν ουν συνελθη η εκκλησια ολη επι το αυτο και παντες γλωσσαις λαλωσιν εισελθωσιν δε ιδιωται η απιστοι ουκ ερουσιν οτι μαινεσθε

²⁴ εαν δε παντες προφητευωσιν εισελθη δε τις απιστος η ιδιωτης ελεγχεται υπο παντων ανακρινεται υπο παντων

²⁵ και ουτως τα κρυπτα της καρδιας αυτου φανερα γινεται και ουτως πεσων επι προσωπον προσκυνησει τω θεω απαγγελλων οτι ο θεος οντως εν υμιν εστιν

²⁶ τι ουν εστιν αδελφοι οταν συνερχησθε εκαστος υμων ψαλμον εχει διδαχην εχει γλωσσαν

εχει αποκαλυψιν εχει ερμηνειαν εχει παντα προς οικοδομην γινεσθω

²⁷ ειτε γλωσση τις λαλει κατα δυο η το πλειστον τρεις και ανα μερος και εις διερμηνευετω

²⁸ εαν δε μη η διερμηνευτης σιγατω εν εκκλησια εαυτω δε λαλειτω και τω θεω

²⁹ προφηται δε δυο η τρεις λαλειτωσαν και οι αλλοι διακρινετωσαν

³⁰ εαν δε αλλω αποκαλυφθη καθημενω ο πρωτος σιγατω

³¹ δυνασθε γαρ καθ ενα παντες προφητευειν ινα παντες μανθανωσιν και παντες παρακαλωνται

³² και πνευματα προφητων προφηταις υποτασσεται

³³ ου γαρ εστιν ακαταστασις ο θεος αλλα ειρηνης ως εν πασαις ταις εκκλησιας των αγιων

³⁴ αι γυναικες υμων εν ταις εκκλησιας σιγατωσαν ου γαρ επιτετραπται αυταις λαλειν αλλ υποτασσεσθαι καθως και ο νομος λεγει

³⁵ ει δε τι μαθειν θελουσιν εν οικω τους ιδιους ανδρας επερωτατωσαν αισchron γαρ εστιν γυναιξιν εν εκκλησια λαλειν

³⁶ η αφ υμων ο λογοσ του θεου εξηλθεν η εις υμας μονους κατηντησεν

³⁷ ει τις δοκει προφητης ειναι η πνευματικος επιγινωσκετω α γραφω υμιν οτι κυριου εισιν εντολαι

³⁸ ει δε τις αγνοει αγνοειτω

³⁹ ωστε αδελφοι ζηλουτε το προφητευειν και το λαλειν γλωσσαις μη κωλυτε

⁴⁰ παντα ευσχημονωσ και κατα ταξιν γινεσθω

15

¹ γνωριζω δε υμιν αδελφοι το ευαγγελιον ο ευηγγελισαμην υμιν ο και παρελαβετε εν ω και εστηκατε

² δι ου και σωζεσθε τινι λογω ευηγγελισαμην υμιν ει κατεχετε εκτος ει μη εικη επιστευσατε

³ παρεδωκα γαρ υμιν εν πρωτοις ο και παρελαβον οτι χριστος απεθανεν υπερ των αμαρτιων ημων κατα τας γραφας

⁴ και οτι εταφη και οτι εγηγερται τη τηριτη ημερα κατα τας γραφας

⁵ και οτι ωφθη κηφα ειτα τοις δωδεκα

⁶ επειτα ωφθη επανω πεντακοσιοις αδελφοις εφ'απαξ εξ ων οι πλειους μενουσιν εως αρτι τινεσ δε και εκοιμηθησαν

⁷ επειτα ωφθη ιακωβω ειτα τοις αποστολοις πασιν

⁸ εσχατον δε παντων ωσπερι τω εκτρωματι ωφθη καμοι

⁹ εγω γαρ ειμι ο ελαχιστος των αποστολων οσ ουκ ειμι ικανος καλεισθαι αποστολος διοτι εδιωξα την εκκλησιαν του θεου

¹⁰ χαριτι δε θεου ειμι ο ειμι και η χαρις αυτου η εισ εμε ου κενη εγεννηθη αλλα περισσοτερον αυτων παντων εκοπιασα ουκ εγω δε αλλ η χαρις του θεου η συν εμοι

¹¹ ειτε ουν εγω ειτε εκεινοι ουτως κηρυσσομεν και ουτως επιστευσατε

12 ει δε χριστος κηρυσσεται οτι εκ νεκρων εγηγερται πως λεγουσιν τινες εν υμιν οτι αναστασις νεκρων ουκ εστιν

13 ει δε αναστασις νεκρων ουκ εστιν ουδε χριστος εγηγερται

14 ει δε χριστος ουκ εγηγερται κενον αρα το κηρυγμα ημων κενη δε και η πιστις υμων

15 ευρισκομεθα δε και ψευδομαρτυρες του θεου οτι εμαρτυρησαμεν κατα του θεου οτι ηγειρεν τον χριστον ον ουκ ηγειρεν ειπερ αρα νεκροι ουκ εγειρονται

16 ει γαρ νεκροι ουκ εγειρονται ουδε χριστος εγηγερται

17 ει δε χριστος ουκ εγηγερται ματαια η πιστις υμων ετι εστε εν ταις αμαρτιας υμων

18 αρα και οι κοιμηθεντες εν χριστω απωλοντο

19 ει εν τη ζωη ταυτη ηλπικοτες εσμεν εν χριστω μονον ελεεινότεροι παντων ανθρωπων εσμεν

20 νυνι δε χριστος εγηγερται εκ νεκρων απαρχη των κεκοιμημενων εγενετο

21 επειδι γαρ δι ανθρωπου ο θανατος και δι ανθρωπου αναστασις νεκρων

22 ωσπερ γαρ εν τω αδαμ παντες αποθνησκουσιν ουτως και εν τω χριστω παντες ζωοποιηθησονται 23 εκαστος δε εν τω ιδιω ταγματι απαρχη χριστος επετα οι του χριστου εν τη παρουσια αυτου

24 ειτα το τελος οταν παραδω την βασιλειαν τω θεω και πατρι οταν καταργηση πασαν αρχην και πασαν εξουσιαν και δυναμιν

25 δει γαρ αυτον βασιλευειν αχρι ου αν θη παντας τους εχθρους υπο τους ποδας αυτου

26 εσχατος εχθρος καταργειται ο θανατος

27 παντα γαρ υπεταξεν υπο τους ποδας αυτου οταν δε ειπη οτι παντα υποτετακται δηλον οτι εκτος του υποταξαντος αυτω τα παντα

28 οταν δε υποταγη αυτω τα παντα τοτε και αυτος ο υιος υποταγησεται τω υποταξαντι αυτω τα παντα ινα η ο θεος τα παντα εν πασιν

29 επει τι ποιησουσιν οι βαπτιζομενοι υπερ των νεκρων ει ολως νεκροι ουκ εγειρονται τι και βαπτιζονται υπερ των νεκρων

30 τι και ημεις κινδυνευομεν πασαν ωραν

31 καθ ημεραν αποθνησκω νη την υμετεραν καυχησιν ην εχω εν χριστω ιησου τω κυριω ημων

32 ει κατα ανθρωπον εθρηριομαχησα εν εφεσω τι μοι το οφελος ει νεκροι ουκ εγειρονται φαγωμεν και πιωμεν αυριον γαρ αποθνησκομεν

33 μη πλανασθε φθειρουσιν ηθη χρηστα ομιλιαι κακαι

34 εκνηψατε δικαιως και μη αμαρτανετε αγνωσιαν γαρ θεου τινες εχουσιν προς εντροπην υμιν λεγω

35 αλλ ερει τις πως εγειρονται οι νεκροι ποιω δε σωματι ερχονται

36 αφρον συ ο σπειρεις ου ζωοποιειται εαν μη αποθανη

37 και ο σπειρεις ου το σωμα το γεννησομενον σπειρεις αλλα γυμνον κοκκον ει τυχoi σιτου η τινος των λοιπων

38 ο δε θεος αυτω διδωσιν σωμα καθωσ ηθελησεν και εκαστω των σπερματων το ιδιον σωμα

39 ου πασα σαρξ η αυτη σαρξ αλλα αλλη μεν ανθρωπων αλλη δε σαρξ κτηνων αλλη δε ιχθυων αλλη δε πτηνων

40 και σωματα επουρανια και σωματα επιγεια αλλ ετερα μεν η των επουρανιων δοξα ετερα δε η των επιγειων

41 αλλη δοξα ηλιου και αλλη δοξα σεληνης και αλλη δοξα αστερων αστηρ γαρ αστερος διαφερει εν δοξη

42 ουτως και η αναστασις των νεκρων σπειρεται εν φθορα εγειρεται εν αφθαρσια

43 σπειρεται εν ατιμια εγειρεται εν δοξη σπειρεται εν ασθενεια εγειρεται εν δυναμει

44 σπειρεται σωμα ψυχικον εγειρεται σωμα πνευματικον εστιν σωμα ψυχικον και εστιν σωμα πνευματικον

45 ουτως και γεγραπται εγενετο ο πρωτος ανθρωπος αδαμ εις ψυχην ζωσαν ο εσχατος αδαμ εις πνευμα ζωοποιουν

46 αλλ ου πρωτον το πνευματικον αλλα το ψυχικον επετα το πνευματικον

47 ο πρωτος ανθρωπος εκ γης χοικος ο δευτερος ανθρωπος ο κυριος εξ ουρανου

48 οιος ο χοικος τοιουτοι και οι χοικοι και οιος ο επουρανιος τοιουτοι και οι επουρανιοι

49 και καθωσ εφορεσαμεν την εικονα του χοικου φορεσωμεν και την εικονα του επουρανιου

50 τουτο δε φημι αδελφοι οτι σαρξ και αιμα βασιλειαν θεου κληρονομησαι ου δυνανται ουδε η φθορα την αφθαρσιαν κληρονομει

51 ιδου μυστηριον υμιν λεγω παντες μεν ου κοιμηθησομεθα παντες δε αλλαγησομεθα

52 εν ατομω εν ριπη οφθαλμου εν τη εσχατη σαλπγγι σαλπισει γαρ και οι νεκροι εγερθησονται αφθαρτοι και ημεις αλλαγησομεθα

53 δει γαρ το φθαρτον τουτο ενδυσασθαι αφθαρσιαν και το θνητον τουτο ενδυσασθαι αθανασιαν

54 οταν δε το φθαρτον τουτο ενδυσηται αφθαρσιαν και το θνητον τουτο ενδυσηται αθανασιαν τοτε γεννησεται ο λογος ο γεγραμμενος κατεποθη ο θανατος εις νικος

55 που σου θανατε το κεντρον που σου αδη το νικος

56 το δε κεντρον του θανατου η αμαρτια η δε δυναμις της αμαρτιας ο νομος

57 τω δε θεω χαρις τω διδοντι ημιν το νικος δια του κυριου ημων ιησου χριστου

58 ωστε αδελφοι μου αγαπητοι εδραιoi γινεσθε αμετακινητοι περισσευνοντες εν τω εργω του κυριου παντοτε ειδότες οτι ο κοπος υμων ουκ εστιν κενος εν κυριω

16

¹ περι δε της λογιας της εις τους αγιους ωσπερ διαταξα ταις εκκλησιας της γαλατιας ουτως και υμεις ποιησατε

² κατά μίαν σαββατων εκαστος υμων παρ εαυτω τιθετω θησαυριζων ο τι αν ευοδωται ινα μη οταν ελθω τοτε λογιαι γινωνται

³ οταν δε παραγενωμαι ους εαν δοκιμασητε δι επιστολων τουτους πεμψω απενεγκειν την χαριν υμων εις ιερουσαλημ

⁴ εαν δε η αξιον του καμε πορευεσθαι συν εμοι πορευονται

⁵ ελευσομαι δε προς υμας οταν μακεδονιαν διελθω μακεδονιαν γαρ διερχομαι

⁶ προς υμας δε τυχον παραμενω η και παραχειμασω ινα υμεις με προπεμψητε ου εαν πορευωμαι

⁷ ου θελω γαρ υμας αρτι εν παροδω ιδειν ελπίζω δε χρονον τινα επιμειναι προς υμας εαν ο κυριος επιτρεπη

⁸ επιμενω δε εν εφρεσω εως της πεντηκοστης

⁹ θυρα γαρ μοι ανεωγεν μεγαλη και ενεργησ και αντικειμενοι πολλοι

¹⁰ εαν δε ελθη τιμοθεος βλεπετε ινα αφοβως γενηται προς υμας το γαρ εργον κυριου εργαζεται ως και εγω

¹¹ μη τις ουν αυτον εξουθενηση προπεμψατε δε αυτον εν ειρηνη ινα ελθη προς με εκδεχομαι γαρ αυτον μετα των αδελφων

¹² περι δε απολλω του αδελφου πολλα παρεκαλεσα αυτον ινα ελθη προς υμας μετα των αδελφων και παντως ουκ ην θελημα ινα νυν ελθη ελευσεται δε οταν ευκαιρηση

¹³ γρηγορειτε στηκετε εν τη πιστει ανδριζεσθε κραταιουσθε

¹⁴ παντα υμων εν αγαπη γινεσθω

¹⁵ παρακαλω δε υμας αδελφοι οιδατε την οικιαν στεφανα οτι εστιν απρχη της αχαιας και εις διακονιαν τοις αγιοις εταξαν εαυτους

¹⁶ ινα και υμεις υποτασσησθε τοις τοιουτοις και παντι τω συνεργουντι και κοπιωντι

¹⁷ χαιρω δε επι τη παρουσια στεφανα και φουρτουνατου και αχαικου οτι το υμων υστερημα ουτοι ανεπληρωσαν

¹⁸ ανεπαυσαν γαρ το εμον πνευμα και το υμων επιγιγνωσκετε ουν τους τοιουτους

¹⁹ ασπαζονται υμας αι εκκλησιαι της ασιας ασπαζονται υμας εν κυριω πολλα ακυλας και πρισκιλλα συν τη κατ οικον αυτων εκκλησια

²⁰ ασπαζονται υμας οι αδελφοι παντες ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγιω

²¹ ο ασπασμος τη εμη χειρι παυλου

²² ει τις ου φιλει τον κυριον ιησουν χριστον ητω αναθεμα μαραν αθα

²³ η χαρις του κυριου ιησου χριστου μεθ υμων

²⁴ η αγαπη μου μετα παντων υμων εν χριστω ιησου αμην

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄

1 παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και τιμοθεος ο αδελφος τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω συν τοις αγιοις πασιν τοις ουσιν εν ολη τη αχαια

2 χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου

3 ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο πατηρ των οικτιρμων και θεος πασης παρακλησεως

4 ο παρακαλων ημας επι παση τη θλιψει ημων εισ το δυνασθαι ημας παρακαλειν τους εν παση θλιψει δια της παρακλησεως ης παρακαλουμεθα αυτοι υπο του θεου

5 οτι καθως περισσευει τα παθηματα του χριστου εισ ημας ουτως δια του χριστου περισσευει και η παρακλησις ημων

6 ειτε δε θλιβομεθα υπερ της υμων παρακλησεως και σωτηριας της ενεργουμενης εν υπομονη των αυτων παθηματων ων και ημεις πασχόμεν και η ελπις ημων βεβαια υπερ υμων ειτε παρακαλουμεθα υπερ της υμων παρακλησεως και σωτηριας

7 ειδοτες οτι ωσπερ κοινωνοι εστε των παθηματων ουτως και της παρακλησεως

8 ου γαρ θελομεν υμας αγνοειν αδελφοι υπερ της θλιψεως ημων της γενομενης ημιν εν τη ασια οτι καθ υπερβολην εβαραθημεν υπερ δυναμιν ωστε εξαπορηθηναι ημας και του ζην

9 αλλα αυτοι εν εαυτοις το αποκριμα του θανατου εσηκαμεν ινα μη πεποιθότες ωμεν εφ εαυτοις αλλ επι τω θεω τω χειρουντι τους νεκρους

10 ος εκ τηλικουτου θανατου ερρυσται ημας και ρυεται εισ ον ηλπικαμεν οτι και εις ρυεσται

11 συνυπουργουντων και υμων υπερ ημων τη δεησει ινα εκ πολλων προσωπων το εισ ημας χαρισμα δια πολλων ευχαριστητη υπερ υμων

12 η γαρ καυχισις ημων αυτη εστιν το μαρτυριον της συνειδησεως ημων οτι εν απλοτητι και ειλικρινεια θεου ουκ εν σοφια σαρκικη αλλ εν χαριτι θεου ανεστραφημεν εν τω κοσμω περισσοτερω δε προς υμας

13 ου γαρ αλλα γραφομεν υμιν αλλ η αναγκη ωσκειτε η και επιγινωσκετε ελπιζω δε οτι και εως τελους επιγινωσθε

14 καθωσ και επεγνωτε ημας απο μερους οτι καυχημα υμων εσμεν καθαπερ και υμεις ημων εν τη ημερα του κυριου ιησου

15 και ταυτη τη πεποιθησει εβουλομην ελθειν προς υμας το προτερον ινα δευτεραν χαριν εχητε

16 και δι υμων διελθειν εισ μακεδονιαν και παλιν απο μακεδονιας ελθειν προς υμας και υφ υμων προπεμφθηναι εισ την ιουδιαν

17 τουτο ουν βουλευομενος μη τι αρη τη ελαφρια εχρησαμην η αναβουλευομαι κατα σαρκα βουλευομαι ινα η παρ εμοι το ναι ναι και το ου ου

18 πιστος δε ο θεος οτι ο λογος ημων ο προς υμας ουκ εγενετο ναι και ου

19 ο γαρ του θεου υιος ιησους χριστος ο εν υμιν δι ημων κηρυχθεις δι εμου και σιλουανου και τιμοθεου ουκ εγενετο ναι και ου αλλα ναι εν αυτω γεγονεν

20 οσαι γαρ επαγγελια θεου εν αυτω το ναι και εν αυτω το αμην τω θεω προς δοξαν δι ημων

21 ο δε βεβαιων ημας συν υμιν εισ χριστον και χρισας ημας θεος

22 ο και σφραγισαμενος ημας και δουσ τον αρραβωνα του πνευματος εν ταις καρδιαις ημων

23 εγω δε μαρτυρα τον θεον επικαλουμαι επι την εμην ψυχην οτι φειδομενος υμων ουκετι ηλθον εισ κορινθον

24 ουχ οτι κυριευομεν υμων της πιστεως αλλα συνεργοι εσμεν της χαρας υμων τη γαρ πιστει εστηκατε

2

1 εκρινα δε εμαυτω τουτο το μη παλιν εν λυπη προς υμας ελθειν

2 ει γαρ εγω λυπω υμας και τις εστιν ο ευφραινων με ει μη ο λυπουμενος εξ εμου

3 και εγραψα υμιν τουτο αυτο ινα μη ελθων λυπην εχω αφ ων εδει με χαιρειν πεποιθως επι παντας υμας οτι η εμη χαρα παντων υμων εστιν

4 εκ γαρ πολλης θλιψεως και συνοχησ καρδιας εγραψα υμιν δια πολλων δακρυων ουχ ινα λυπηθητε αλλα την αγαπην ινα γνωτε ην εχω περισσοτερω εισ υμας

5 ει δε τις λελυπηκεν ουκ εμε λελυπηκεν αλλα απο μερους ινα μη επιβαρω παντας υμας

6 ικανον τω τοιουτω η επιτιμια αυτη η υπο των πλειονων

7 ωστε τουναντιον μαλλον υμας χαρισασθαι και παρακαλεσαι μηπως τη περισσοτερα λυπη καταποθη ο τοιουτος

8 διο παρακαλω υμας κυρωσαι εισ αυτον αγαπην

9 εισ τουτο γαρ και εγραψα ινα γνω την δοκιμην υμων ει εισ παντα υπηκοοι εστε

10 ω δε τι χαριζεσθε και εγω και γαρ εγω ει τι κεχαρισμαι ω κεχαρισμαι δι υμας εν προσωπω χριστου

11 ινα μη πλεονεκτηθωμεν υπο του σατανα ου γαρ αυτου τα νοηματα αγνοουμεν

12 ελθων δε εισ την τρωαδα εισ το ευαγγελιον του χριστου και θυρας μοι ανεωγμενης εν κυρω

13 ουκ εσηκα ανεσιν τω πνευματι μου τω μη ευρειν με τιτον τον αδελφον μου αλλα αποταξαμενος αυτοις εξηλθον εισ μακεδονιαν

14 τω δε θεω χαρις τω παντοτε θριαμβουντι ημας εν τω χριστω και την οσμην της γνωσεως αυτου φανερουντι δι ημων εν παντι τοπω

15 οτι χριστου ευωδια εσμεν τω θεω εν τοις σωζομενοις και εν τοις απολλυμενοις

16 οισ μεν οσμη θανατου οισ θανατον οισ δε οσμη ζωης εισ ζωνην και προς ταυτα τις ικανος

17 ου γαρ εσμεν ως οι λοιποι κατηλευοντες τον λογον του θεου αλλ ως εξ ειλικρινειας αλλ ως εκ θεου κατενωπιον του θεου εν χριστω λαλουμεν

3

1 αρχομεθα παλιν εαυτους συνιστανειν ει μη χρηζομεν ως τινες συστατικων επιστολων προς υμας η εξ υμων συστατικων

2 η επιστολη ημων υμεις εστε εγγεγραμμενη εν ταις καρδιαις ημων γινωσκομενη και αναγινωσκομενη υπο παντων ανθρωπων

3 φανερουμενοι οτι εστε επιστολη χριστου διακονηθεισα υφ ημων εγγεγραμμενη ου μελανι αλλα πνευματι θεου ζωντος ουκ εν πλαξιν λιθιναις αλλ εν πλαξιν καρδιαις σαρκιναις

4 πεποιθησιν δε τοιαυτην εχομεν δια του χριστου προς τον θεον

5 ουχ οτι ικανοι εσμεν αφ εαυτων λογισασθαι τι ως εξ εαυτων αλλ η ικανότης ημων εκ του θεου

6 ος και ικανωσεν ημας διακονους καινης διαθηκης ου γραμματος αλλα πνευματος το γαρ γραμμα αποκτενει το δε πνευμα ζωοποιει

7 ει δε η διακονια του θανατου εν γραμμασιν εντετυπωμενη εν λιθοις εγενηθη εν δοξη ωστε μη δυνασθαι ατενισαι τους υιους ισραηλ εις το προσωπον μωυσεως δια την δοξαν του προσωπου αυτου την καταργουμενην

8 πως ουχι μαλλον η διακονια του πνευματος εσται εν δοξη

9 ει γαρ η διακονια της κατακρίσεως δοξα πολλω μαλλον περισσευει η διακονια της δικαιοσυνης εν δοξη

10 και γαρ ου δεδοξασται το δεδοξασμενον εν τούτω τω μερει ενεκεν της υπερβαλλουσης δοξης

11 ει γαρ το καταργουμενον δια δοξης πολλω μαλλον το μενον εν δοξη

12 εχοντες ουν τοιαυτην ελπιδα πολλη παρησια χρωμεθα

13 και ου καθαπερ μωυσης ετιθει καλυμμα επι το προσωπον εαυτου προς το μη ατενισαι τους υιους ισραηλ εις το τελος του καταργουμενου

14 αλλ επωρωθη τα νοηματα αυτων αχρι γαρ της σημερον το αυτο καλυμμα επι τη αναγνώσει της παλαιας διαθηκης μενει μη ανακαλυπτομενον ο τι εν χριστω καταργείται

15 αλλ εως σημερον ηνικα αναγινωσκειται μωυσης καλυμμα επι την καρδιαν αυτων κειται

16 ηνικα δ αν επιστρεψη προς κυριον περιαιρείται το καλυμμα

17 ο δε κυριος το πνευμα εστιν ου δε το πνευμα κυριου εκει ελευθερια

18 ημεις δε παντες ανακαλυμμενω προσωπω την δοξαν κυριου κατοπιριζομενοι την αυτην εικονα μεταμορφουμεθα απο δοξης εις δοξαν καθαπερ απο κυριου πνευματος

4

1 δια τουτο εχοντες την διακονιαν ταυτην καθως ηληθημεν ουκ εκκακουμεν

2 αλλα απειταμεθα τα κρυπτα της αισχυνης μη περιπατοντες εν πανουργια μηδε δολουντες τον λογον του θεου αλλα τη φανερωσει της αληθειας συνιστωντες εαυτους προς πασαν συνειδησιν ανθρωπων ενωπιον του θεου

3 ει δε και εστιν κεκαλυμμενον το ευαγγελιον ημων εν τοις απολλυμενοις εστιν κεκαλυμμενον

4 εν οις ο θεος του αιωνος τουτου ετυφλωσεν τα νοηματα των απιστων εις το μη αυγασαι αυτοις τον φωτισμον του ευαγγελιου της δοξης του χριστου ος εστιν εικων του θεου

5 ου γαρ εαυτους κηρυσσομεν αλλα χριστον ιησουν κυριον εαυτους δε δουλους υμων δια ιησουν

6 οτι ο θεος ο ειπων εκ σκοτους φως λαμψαι ος ελαμψεν εν ταις καρδιαις ημων προς φωτισμον της γνωσεως της δοξης του θεου εν προσωπω ιησου χριστου

7 εχομεν δε τον θησαυρον τουτον εν οστρακινοις σκευειν ινα η υπερβολη της δυναμεως η του θεου και μη εξ ημων

8 εν παντι θλιβομενοι αλλ ου στενοχωρουμενοι απορουμενοι αλλ ουκ εξαπορουμενοι

9 διωκομενοι αλλ ουκ εγκαταλειπομενοι καταβαλλομενοι αλλ ουκ απολλυμενοι

10 παντοτε την νεκρωσιν του κυριου ιησου εν τω σωματι περιφεροντες ινα και η ζωη του ιησου εν τω σωματι ημων φανερωθη

11 αι γαρ ημεις οι ζωντες εις θανατον παραδιδουμεθα δια ιησουν ινα και η ζωη του ιησου φανερωθη εν τη θνητη σαρκι ημων

12 ωστε ο μεν θανατος εν ημιν ενεργειται η δε ζωη εν υμιν

13 εχοντες δε το αυτο πνευμα της πιστεως κατα το γεγραμμενον πιστευσα διο ελαλησα και ημεις πιστευομεν διο και λαλουμεν

14 ειδότες οτι ο εγειρας τον κυριον ιησουν και ημας δια ιησου εγειρει και παραστήσει συν υμιν

15 τα γαρ παντα δι υμας ινα η χαρις πλεονασα δια των πλειονων την ευχαριστιαν περισσευση εις την δοξαν του θεου

16 διο ουκ εκκακουμεν αλλ ει και ο εξω ημων ανθρωπος διαφθειρεται αλλ ο εσωθεν ανακαινυται ημερα και ημερα

17 το γαρ παραυτικα ελαφρον της θλιψεως ημων καθ υπερβολην εις υπερβολην αιωνιον βαρος δοξης καταργαζεται ημιν

18 μη σκοπουντων ημων τα βλεπομενα αλλα τα μη βλεπομενα τα γαρ βλεπομενα προσκαιρα τα δε μη βλεπομενα αιωνια

5

1 οιδαμεν γαρ οτι εαν η επιγειος ημων οικια του σκηνους καταλυθη οικοδομην εκ θεου εχομεν οικιαν αχειροποιητον αιωνιον εν τοις ουρανοις

2 και γαρ εν τούτω στεναζομεν το οικητηριον ημων το εξ ουρανου επενδυσασθαι επιποθουντες

3 ειγε και ενδυσασμενοι ου γυμνοι ευρεθησομεθα

4 και γαρ οι οντες εν τω σκηνει στεναζομεν βαρουμενοι εφ ω ου θελομεν εκδυσασθαι αλλ επενδυσασθαι ινα καταποθη το θνητον υπο της ζωης

5 ο δε καταργασαμενος ημας εις αυτο τουτο θεος ο και δουι ημιν τον αρραβωνα του πνευματος

6 θαρρουντες ουν παντοτε και ειδότες οτι ενδημουντες εν τω σωματι εκδημουμεν απο του κυριου

7 δια πιστεως γαρ περιπατουμεν ου δια ειδους

⁸ θαρρουνεν δε και ευδοκουμεν μαλλον εκδημησαι εκ του σωματος και ενδημησαι προς τον κυριον

⁹ διο και φιλοτιμουμεθα ειτε ενδημουντες ειτε εκδημουντες ευαρεστοι αυτω ειναι

¹⁰ τους γαρ παντας ημας φανερωθηναι δει εμπροσθεν του βηματος του χριστου ινα κοιμηται εκαστος τα δια του σωματος προς α επραξεν ειτε αγαθον ειτε κακον

¹¹ ειδοτες ουν τον φοβον του κυριου ανθρωπους πειθομεν θεω δε πεφανερωμεθα ελπιζω δε και εν ταις συνειδησεις υμων πεφανερωσθαι

¹² ου γαρ παλιν εαυτους συνιστανομεν υμιν αλλα αφορμην διδοντες υμιν καυχηματος υπερ ημων ινα εχητε προς τους εν προσωπω καυχωμενους και ου καρδια

¹³ ειτε γαρ εξεστημεν θεω ειτε σωφρονουμεν υμιν

¹⁴ η γαρ αγαπη του χριστου συνεχει ημας κριναντας τουτο οτι ει εις υπερ παντων απεθανεν αρα οι παντες απεθανον

¹⁵ και υπερ παντων απεθανεν ινα οι ζωντες μηκειτι εαυτοις ζωσιν αλλα τω υπερ αυτων αποθανοντι και εγερθεντι

¹⁶ ωστε ημεις απο του νυν ουδενα οιδαμεν κατα σαρκα ει δε και εγνωκαμεν κατα σαρκα χριστον αλλα νυν ουκειτι γινωσκομεν

¹⁷ ωστε ιι τισ εν χριστω καινη κτισισ τα αρχαια παρηλθεν ιδου γεγονεν καινα τα παντα

¹⁸ τα δε παντα εκ του θεου του καταλλαξαντος ημας εαυτω δια ιησου χριστου και δοντος ημιν την διακονιαν της καταλλαγης

¹⁹ ως οτι θεος ην εν χριστω κοσμον καταλασσων εαυτω μη λογιζομενος αυτοις τα παραπτωματα αυτων και θεμενος εν ημιν τον λογον της καταλλαγης

²⁰ υπερ χριστου ουν πρεσβευομεν ως του θεου παρακαλουντος δι ημων δεομεθα υπερ χριστου καταλλαγητε τω θεω

²¹ τον γαρ μη γινοντα αμαρτιαν υπερ ημων αμαρτιαν εποιησεν ινα ημεις γενωμεθα δικαιουσιν θεου εν αυτω

6

¹ συνεργουντες δε και παρακαλουμεν μη εις κενον την χαριν του θεου δεξασθαι υμας

² λεγει γαρ καιρω δεκτω επιηκουσα σου και εν ημερα σωτηριας εβοηθησα σοι ιδου νυν καιρος ευπροσδεκτος ιδου νυν ημερα σωτηριας

³ μηδεμιαν εν μηδενι διδοντες προσκοπην ινα μη μωμηθη η διακονια

⁴ αλλ εν παντι συνιστωντες εαυτους ως θεου διακονοι εν υπομονη πολλη εν θλιψειν εν αναγκαις εν στενοχωριας

⁵ εν πληγασις εν φυλακαις εν ακαταστασιαις εν κοποις εν αργυρνιαις εν νηστειαις

⁶ εις ανγοτην εν γνωσει εν μακροθυμια εν χρηστοτητι εν πνευματι αγιω εν αγαπη ανυποκριτω

⁷ εν λογω αληθειας εν δυναμει θεου δια των οπλων της δικαιουσιν των δεξιων και αριστερων

⁸ δια δοξης και ατιμιας δια δυσφημιας και ευφημιας ως πλανοι και αληθεις

⁹ ως αγνοουμενοι και επιγινωσκομενοι ως αποθνησκοντες και ιδου ζωμεν ως παιδευομενοι και μη θανατουμενοι

¹⁰ ως λυπουμενοι αι δε χαIRONτες ως πτωχοι πολλους δε πλουτιζοντες ως μηδεν εχοντες και παντα κατεχοντες

¹¹ το στομα ημων ανεωγεν προς υμας κορινθιοι η καρδια ημων πεπλατυνται

¹² ου στενοχωρεισθε εν ημιν στενοχωρεισθε δε εν τοις σπλαγχνοις υμων

¹³ την δε αυτην αντιμισθιαν ως τεκνοισ λεγω πλατυνθητε και υμεις

¹⁴ μη γινεσθε ετεροζυγοντες απιστοις τισ γαρ μετοχη δικαιοσυνη και ανομια τισ δε κοινωνια φωτι προς σκοτος

¹⁵ τισ δε συμφωνησις χριστω προς βελιαρ η τισ μερισ πιστω μετα απιστου

¹⁶ τισ δε συγκαταθεσις ναω θεου μετα ειδωλων υμεις γαρ ναος θεου εστε ζωντος καθως ειπεν ο θεος οτι ενοικησω εν αυτοις και εμπεριπατησω και εσομαι αυτων θεος και αυτοι εσονται μοι λαος

¹⁷ διο εξελθετε εκ μεσου αυτων και αφοριθητε λεγει κυριος και ακαθαρτου μη απτεσθε καγω εισδεξομαι υμας

¹⁸ και εσομαι υμιν εις πατερα και υμεις εσεσθε μοι εις υιους και θυγατερας λεγει κυριος παντοκρατωρ

7

¹ ταυτας ουν εχοντες τας επαγγελιας αγαπητοι καθарισωμεν εαυτους απο παντος μολυσμου σαρκος και πνευματος επιτελουντες αγιωσυνην εν φοβω θεου

² χωρησατε ημας ουδενα ηδικησαμεν ουδενα εφθειραμεν ουδενα επλεονεκτησαμεν

³ ου προς κατακρισιν λεγω προειρηκα γαρ οτι εν ταις καρδιας ημων εστε εις το συναποθανειν και συζην

⁴ πολλη μοι παρηρσια προς υμας πολλη μοι καυχησις υπερ υμων πεπληρωμα τη παρακλησει υπερπερισσευομαι τη χαρα επι παση τη θλιψει ημων

⁵ και γαρ ελθοντων ημων εις μακεδονιαν ουδεμιαν εσχηκεν ανεισι η σαρξ ημων αλλ εν παντι θλιβομενοι εξωθεν μαχαι εσωθεν φοβοι

⁶ αλλ ο παρακαλων τους ταπεινους παρεκαλεσεν ημας ο θεος εν τη παρουσια τιτου

⁷ ου μονον δε εν τη παρουσια αυτου αλλα και εν τη παρακλησει η παρεκληθη εφ υμιν αναγγελων ημιν την υμων επιποθησιν τον υμων οδυρμον τον υμων ζηλον υπερ εμου ωστε με μαλλον χαρηναι

⁸ οτι ει και ελυπησα υμας εν τη επιστολη ου μεταμελομαι ει και μετεμελομην βλεπω γαρ οτι η επιστολη εκεινη ει και προς ωραν ελυπησεν υμας

⁹ νυν χαρω ουχ οτι ελυπηθητε αλλ οτι ελυπηθητε εις μετανοιαν ελυπηθητε γαρ κατα θεον ινα εν μηδενι ζημιωθητε εξ ημων

¹⁰ η γαρ κατα θεον λυπη μετανοιαν εις σωτηριαν αμεταμελητον κατεργαζεται ιη δε του κοσμου λυπη θανατον κατεργαζεται

11 ἴδου γὰρ αὐτο τοῦτο το κατὰ θεὸν λυπηθῆναι ὑμᾶς ποσὴν κατεργασατο ὑμῖν σπουδὴν ἀλλὰ ἀπολογίαν ἀλλὰ ἀγανακτήσιν ἀλλὰ φόβον ἀλλὰ ἐπιποθήσιν ἀλλὰ ζήλον ἀλλὰ ἐκδικήσιν ἐν παντί συνεστήσατε ἑαυτοὺς ἀγνοῦσιν εἶναι ἐν τῷ πραγματί

12 ἀρα εἰ καὶ ἐγραψα ὑμῖν οὐχ εἰνεκεν τοῦ ἀδικησαντος οὐδὲ εἰνεκεν τοῦ ἀδικηθέντος ἀλλ' εἰνεκεν τοῦ φανερωθῆναι τὴν σπουδὴν ὑμῶν τὴν ὑπερ ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐνωπίον τοῦ θεοῦ

13 διὰ τοῦτο παρακεκλημέθα ἐπὶ δε τῇ παρακλησεί ὑμῶν περισσότερως μᾶλλον ἐχαρήμεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ τίτου ὅτι ἀναπεπαυται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπο πάντων ὑμῶν

14 ὅτι εἰ τί αὐτῷ ὑπερ ὑμῶν κεκαυχῆμαι οὐ κατήσχυνθην ἀλλ' ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῖν οὕτως καὶ ἡ καυχῆσις ἡμῶν ἐπὶ τίτου ἀληθείᾳ ἐγενήθη

15 καὶ τὰ σπλαγχνα αὐτοῦ περισσότερως εἰς ὑμᾶς ἐστὶν ἀναμνησκόμενον τὴν πάντων ὑμῶν ὑπακοὴν ὡς μετὰ φόβου καὶ τρομοῦ ἐδεξάσθε αὐτόν

16 χαίρω ὅτι ἐν παντί θαρρῶ ἐν ὑμῖν

8

1 γινώριζομεν δε ὑμῖν ἀδελφοί τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς μακεδονίας

2 ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως ἡ περισσεῖα τῆς χάρος αὐτῶν καὶ ἡ κατὰ βάθους πτωχεῖα αὐτῶν ἐπερίσσευσεν εἰς τὸν πλούτον τῆς ἀπλοτητος αὐτῶν

3 ὅτι κατὰ δύναμιν μαρτυρῶ καὶ ὑπερ δύναμιν αὐθαίρετοι

4 μετὰ πολλῆς παρακλησεως δεόμενοι ἡμῶν τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους

5 καὶ οὐ καθὼς ἠλπίσαμεν ἀλλ' ἑαυτοὺς ἐδωκαν πρῶτον τὴν κυρίῳ καὶ ἡμῖν διὰ θελήματος θεοῦ

6 εἰς τὸ παρακαλεσάσθαι ἡμᾶς τίτῳ ἵνα καθὼς προενηρξάτο οὕτως καὶ ἐπιτελεσῇ εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν ταυτήν

7 ἀλλ' ὥσπερ ἐν παντί περισσεύετε πιστεὶ καὶ λόγῳ καὶ γνῶσει καὶ πάσῃ σπουδῇ καὶ τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν ἡμῖν ἀγάπῃ ἵνα καὶ ἐν ταυτῇ τῇ χαρίτι περισσεύητε

8 οὐ κατ' ἐπιταγὴν λέγω ἀλλὰ διὰ τῆς ἑτερῶν σπουδῆς καὶ τοῦ ὑμετέρας ἀγάπης γνησίου δοκιμάζων

9 γινώσκετε γὰρ τὴν χάριν τοῦ κυρίου ἡμῶν ἱησοῦ χριστοῦ ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπώχευσεν πλουσίως ὡς ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε

10 καὶ γινώμην ἐν τούτῳ δίδωμι τοῦτο γὰρ ὑμῖν συμφέρει οἷτινες οὐ μόνον τὸ ποιῆσαι ἀλλὰ καὶ τὸ θελεῖν προενηρξάσθε ἀπο περυσί

11 νυνὶ δε καὶ τὸ ποιῆσαι ἐπιτελεσατέ ὡς καθάπερ ἡ προθυμία τοῦ θελεῖν οὕτως καὶ τὸ ἐπιτελεσάει ἐκ τοῦ ἔχειν

12 εἰ γὰρ ἡ προθυμία προκειται καθὼς εἰν ἔχη τις εὐπροσδεκτος οὐ καθὼς οὐκ ἔχει

13 οὐ γὰρ ἵνα ἀλλοῖς ἀνεῖσι ὑμῖν δε θλίψις ἀλλ' ἐξ ἰσοτήτος ἐν τῷ νῦν καιρῷ τοῦ ὑμῶν περισσεύμα εἰς τὸ ἐκείνων ὑστερήμα

14 ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περισσεύμα γενήται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστερήμα ὡς γενήται ἰσότης

15 καθὼς γεγραπται ὁ το πολὺ οὐκ ἐπλεονασεν καὶ ὁ το ὀλίγον οὐκ ἠλαττονήσεν

16 χάρις δε τῷ θεῷ τῷ δίδοντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑπερ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ τίτου

17 ὅτι τὴν μεν παρακλησὶν ἐδεξάτο σπουδαιότερος δε ὑπαρχῶν αὐθαίρετος ἐξηλθεν πρὸς ὑμᾶς

18 συνεπεμψάμεν δε μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφόν οὐ ὁ ἐπαίνοσ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πάσων τῶν ἐκκλησιῶν

19 οὐ μόνον δε ἀλλὰ καὶ χειροτονήεις ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν συνεκδήμος ἡμῶν σὺν τῇ χαρίτι ταυτῇ τῇ διακονουμένῃ ὑφ' ἡμῶν πρὸς τὴν αὐτοῦ τοῦ κυρίου δοξάν καὶ προθυμίαν ἡμῶν

20 στελλόμενοι τοῦτο μὴ τίς ἡμᾶς μωμήσῃται ἐν τῇ ἀδρότητι ταυτῇ τῇ διακονουμένῃ ὑφ' ἡμῶν

21 προνοούμενοι καλὰ οὐ μόνον ἐνωπίον κυρίου ἀλλὰ καὶ ἐνωπίον ἀνθρώπων

22 συνεπεμψάμεν δε αὐτοῖς τὸν ἀδελφόν ἡμῶν ὃν ἐδοκιμάσαμεν ἐν πολλοῖς πολλακίς σπουδαῖον ὄντα νυνὶ δε πολὺ σπουδαιότερον πεποιθήσει πολλῇ τῇ εἰς ὑμᾶς

23 εἴτε ὑπερ τίτου κοινωνός ἐμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός εἴτε ἀδελφοί ἡμῶν ἀποστολοὶ ἐκκλησιῶν δοξᾷ χριστοῦ

24 τὴν οὖν ἐνδείξιν τῆς ἀγάπης ὑμῶν καὶ ἡμῶν καυχῆσεως ὑπερ ὑμῶν εἰς αὐτοὺς ἐνδείξασθε εἰς προσώπων τῶν ἐκκλησιῶν

9

1 περὶ μεν γὰρ τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους περισσὸν μοι ἐστὶν τὸ γράφειν ὑμῖν

2 οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν ἣν ὑπερ ὑμῶν καυχώμαι μακεδοσὶν ὅτι ἀχαῖα παρεσκευασταὶ ἀπο περυσί καὶ ὁ ἐξ ὑμῶν ζήλος ἠρεθίσεν τοὺς πλείονας

3 ἐπεμψα δε τοὺς ἀδελφούς ἵνα μὴ τὸ καυχῆμα ἡμῶν τὸ ὑπερ ὑμῶν κενώθῃ ἐν τῷ μετὶ τούτῳ ἵνα καθὼς ἐλέγον παρεσκευασμένοι ἦτε

4 μὴπως εἰάν ἐλθῶσιν σὺν ἐμοὶ μακεδόνες καὶ εὐρώσιν ὑμᾶς ἀπαρασκευαστοὺς κατὰσχυνθῶμεν ἡμεῖς ἵνα μὴ λήγῳμεν ὑμεῖς ἐν τῇ ὑποστάσει ταυτῇ τῆς καυχῆσεως

5 ἀναγκαῖον οὖν ἡγησάμην παρακαλεσάει τοὺς ἀδελφούς ἵνα προσέλθωσιν εἰς ὑμᾶς καὶ προκαταρτίωσιν τὴν προκατηγγελημένην εὐλογίαν ὑμῶν ταυτὴν ἐτοιμὴν εἶναι οὕτως ὡς εὐλογίαν καὶ μὴ ὡς πλεονεξίαν

6 τοῦτο δε ὁ σπειρῶν φειδόμενος φειδόμενος καὶ θερίσει καὶ ὁ σπειρῶν ἐπ' εὐλογίαις ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει

7 ἕκαστος καθὼς προαίρειται τῇ καρδίᾳ μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης ἱλαρὸν γὰρ δότῃν ἀγάπα ὁ θεός

8 δύνατος δε ὁ θεός πάσαν χάριν περισσεύσαι εἰς ὑμᾶς ἵνα ἐν παντί παντοτε πάσαν ἀυαρκειαν ἔχοντες περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν

9 καθὼς γεγραπται ἐσκορπίσεν ἐδῶκεν τοῖς πενήσιν ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα

¹⁰ ο δε επιχορηγων σπερμα τω σπειροντι και αρτον εισ βρωσιν χορηγησαι και πληθυναι τον σπορον υμων και αυξησαι τα γεννηματα της δικαιοσυνης υμων

¹¹ εν παντι πλουτιζομενοι εισ πασαν απλοτητα ητις κατεργάζεται δι ημων ευχαριστιαν τω θεω

¹² οτι η διακονια της λειτουργιας ταυτης ου μονον εστιν προσαναπληρουσα τα υστερηματα των αγιων αλλα και περισσευουσα δια πολλων ευχαριστιων τω θεω

¹³ δια της δοκιμης της διακονιας ταυτης δοξαζοντες τον θεον επι τη υποταγη της ομολογιας υμων εισ το ευαγγελιον του χριστου και απλοτητι της κοινωνιας εισ αυτους και εισ παντας

¹⁴ και αυτων δεησει υπερ υμων επιποθουντων υμας δια την υπερβαλλουσαν χαριν του θεου εφ υμιν

¹⁵ χαρις δε τω θεω επι τη ανεκδιηγητω αυτου δωρεα

10

¹ αυτος δε εγω παυλος παρακαλω υμας δια της πραστειτος και επιεικειας του χριστου ος κατα προσωπον μεν ταπεινος εν υμιν απων δε θαρρω εισ υμας

² δεομαι δε το μη παρων θαρρησαι τη πεποιθησει η λογιζομαι τολμησαι επι τινας τους λογιζομενους ημας ως κατα σαρκα περιπατουντας

³ εν σαρκι γαρ περιπατουντες ου κατα σαρκα στρατευομεθα

⁴ τα γαρ οπλα της στρατειας ημων ου σαρκικα αλλα δυνατα τω θεω προς καθαιρεσιν οχυρωματων

⁵ λογιζομεν καθαιρουντες και παν υψωμα επαιρομενον κατα της γνωσεως του θεου και αιχμαλωτιζοντες παν νοημα εισ την υπακοην του χριστου

⁶ και εν ετοιμω εχοντες εκδικησαι πασαν παρακοην οταν πληρωθη υμων η υπακοη

⁷ τα κατα προσωπον βλεπετε ει τις πεποιθεν εαυτω χριστου ειναι τουτο λογιζεσθω παλιν αφ εαυτου οτι καθως αυτος χριστου ουτως και ημεις χριστου

⁸ εαν τε γαρ και περισσοτερον τι καυχωσθωμι περι της εξουσιας ημων ης εδωκεν ο κυριος ημιν εισ οικοδομην και ουκ εισ καθαιρεσιν υμων ουκ αισχυνησομαι

⁹ ινα μη δοξω ως αν εκφοβειν υμας δια των επιστολων

¹⁰ οτι αι μεν επιστολαι φησιν βαρειαι και ισχυραι η δε παρουσια του σωματος ασθενης και ο λογος εξουθενημενος

¹¹ τουτο λογιζεσθω ο τοιουτος οτι οιοι εσμεν τω λογω δι επιστολων αποντες τοιουτοι και παροντες τω εργω

¹² ου γαρ τολμωμεν εγκριναι η συγκριναι εαυτους τισιν των εαυτους συνιστανοντων αλλα αυτοι εν εαυτοις εαυτους μετρουντες και συγκρινοντες εαυτους εαυτοις ου συνιουσιν

¹³ ημεις δε ουχι εισ τα αμετρα καυχισομεθα αλλα κατα το μετρον του κανονος ου εμερισεν ημιν ο θεος μετρου εφικεσθαι αχρι και υμων

¹⁴ ου γαρ ως μη εφικνουμενοι εισ υμας υπερεκτεινομεν εαυτους αχρι γαρ και υμων εφθασαμεν εν τω ευαγγελιω του χριστου

¹⁵ ουκ εισ τα αμετρα καυχωμενοι εν αλλοτριois κοποις ελπιδα δε εχοντες αυξανομενης της πιστεως υμων εν υμιν μεγαλυνθηναι κατα τον κανονα ημων εισ περισσειαν

¹⁶ εισ τα υπερεκεινα υμων ευαγγελισασθαι ουκ εν αλλοτριω κανονι εισ τα ετοιμα καυχισασθαι

¹⁷ ο δε καυχωμενος εν κυριω καυχασθω

¹⁸ ου γαρ ο εαυτον συνιστων εκεινος εστιν δοκιμος αλλ ον ο κυριος συνιστησιν

11

¹ οφελον ανειχεσθε μου μικρον τη αφροσυνη αλλα και ανεχεσθε μου

² ζηλω γαρ υμας θεου ζηλω ηρμossaμην γαρ υμας ενι ανδρι παρθενον αγνην παραστησαι τω χριστω

³ φοβουμαι δε μηπως ως ο οφισ ευαν εξηπατησεν εν τη πανουργια αυτου ουτως φθαρη τα νοηματα υμων απο της απλοτητος της εισ τον χριστον

⁴ ει μεν γαρ ο ερχομενος αλλον ιησουν κηρυσσει ον ουκ εκηρυξαμεν η πνευμα ετερον λαμβανετε ο ουκ ελαβετε η ευαγγελιον ετερον ο ουκ εδεξασθε καλως ηνειχεσθε

⁵ λογιζομαι γαρ μηδεν υστερηκεναι των υπερ λιαν αποστολων

⁶ ει δε και ιδιωτης τω λογω αλλ ου τη γνωσει αλλ εν παντι φανερωθεντες εν πασιν εισ υμας

⁷ η αμαρτιαν εποιησα εμαυτον ταπεινων ινα υμεις υψωθητε οτι δωρεαν το του θεου ευαγγελιον ευηγγελισαμην υμιν

⁸ αλλας εκκλησιας εσυλησα λαβων οψωνιον προς την υμων διακονιαν

⁹ και παρων προς υμας και υστερηθεις ου κατεναρκησα ουδενος το γαρ υστερημα μου προσαναπληρωσαν οι αδελφοι ελθοντες απο μακεδονιας και εν παντι αβαρη υμιν εμαυτον ετηρησα και τηρησω

¹⁰ εστιν αληθεια χριστου εν εμοι οτι η καυχησις αυτη ου φραγησεται εισ εμε εν τοις κλιμασιν της αχαιας

¹¹ δια τι οτι ουκ αγαπω υμας ο θεος οιδεν

¹² ο δε ποιω και ποιησω ινα εκκοψω την αφορμην των θελοντων αφορμην ινα εν ω καυχωνται ευρεθωσιν καθως και ημεις

¹³ οι γαρ τοιουτοι ψευδαποστολοι εργатаι δολιοι μετασχηματιζομενοι εισ αποστολους χριστου

¹⁴ και ου θαυμαστον αυτος γαρ ο σατανας μετασχηματιζεται εισ αγγελον φωτος

¹⁵ ου μεγα συν ει και οι διακονοι αυτου μετασχηματιζονται ως διακονοι δικαιοσυνης ων το τελος εσται κατα τα εργα αυτων

¹⁶ παλιν λεγω μη τις με δοξη αφρονα ειναι ει δε μηγε καν ως αφρονα δεξασθε με ινα καγω μικρον τι καυχησθωμαι

17 ο λαλω ου λαλω κατα κυριον αλλ ως εν αφροσυνη εν ταυτη τη υποστασει της καυχησης

18 επει πολλοι καυχωνται κατα την σαρκα καγω καυχησομαι

19 ηδεωσ γαρ ανεχεσθε των αφρωνων φρονιμοι οντες

20 ανεχεσθε γαρ ει τις υμας καταδουλοι ει τις κατεσθiei ει τις λαμβανει ει τις παιραιται ει τις υμας εις προσωπον δερει

21 κατα ατιμιαν λεγω ως οτι ημεις ησθενησαμεν εν ω δ αν τις τολμα εν αφροσυνη λεγω τολμω καγω

22 εβραιοι εισιν καγω ισραηλιται εισιν καγω σερμα αβρααμ εισιν καγω

23 διακονοι χριστου εισιν παραφρωνων λαλω υπερ εγω εν κοποις περισσοτερωσ εν πληγαισ υπερβαλλοντωσ εν φυλακαισ περισσοτερωσ εν θανατοισ πολλακις

24 υπο ιουδαιων πεντακις τεσσαρακοντα παρα μιαν ελαβον

25 τρις εραβδισθην απαξ ελιθασθην τρις εναυαγησα νυχθημερον εν τω βυθω πεποικηκα

26 οδοιποριασ πολλακις κινδυνοισ ποταμων κινδυνοισ ληστων κινδυνοισ εκ γενους κινδυνοισ εξ εθνων κινδυνοισ εν πολει κινδυνοισ εν ερημια κινδυνοισ εν θαλασση κινδυνοισ εν ψευδαδελφοισ 27 εν κοπω και μοχλω εν αγρυπνισις πολλακις εν λιμω και διψει εν νηστειαισ πολλακις εν ψυχει και γυμνοτητι

28 χωρις των παρεκτος η επισυστασις μου η καθ ημεραν η μεριμνα πασων των εκκλησιων

29 τισ ασθενει και ουκ ασθενω τισ σκανδαλιζεται και ουκ εγω πυρομαι

30 ει καυχασθαι δει τα της ασθενειας μου καυχησομαι

31 ο θεος και πατηρ του κυριου ιησου χριστου οιδεν ο ων ευλογητος εις τους αιωνας οτι ου ψευδομαι

32 εν δαμασκω ο εθναρχησ αρετα του βασιλεωσ εφρουρει την δαμασκηνων πολιν πιασαι με θελων

33 και δια θυριδος εν σαργανη εχαλασθην δια του τειχους και εξεφυγον τας χειρας αυτου

12

1 καυχασθαι δη ου συμφερει μοι ελευσομαι γαρ εις οπτασιας και αποκαλυψει κυριου

2 οίδα ανθρωπον εν χριστω προ ετων δεκατεσσαρων ειτε εν σωmati ουκ οίδα ειτε εκτος του σωματος ουκ οίδα ο θεος οιδεν αρπαγεντα τον τοιοιτον εως τριτου ουρανου

3 και οίδα τον τοιοιτον ανθρωπον ειτε εν σωmati ειτε εκτος του σωματος ουκ οίδα ο θεος οιδεν

4 οτι ηρπαγη εις τον παραδεισον και ηκουσεν αρρητα ρηματα α ουκ εξον ανθρωπω λαλησαι

5 υπερ του τοιοιτου καυχησομαι υπερ δε εμαυτου ου καυχησομαι ει μη εν ταισ ασθενειαισ μου

6 εαν γαρ θελησω καυχησασθαι ουκ εσομαι αφρων αληθειαν γαρ ερω φειδομαι δε μη τισ εις εμε λογισηται υπερ ο βλεπει με η ακουει τι εξ εμου

7 και τη υπερβολη των αποκαλυψεων ινα μη υπεрайρωμαι εδοθη μοι σκολοψ τη σαρκι αγγελος σαταν ινα με κολαφιζη ινα μη υπεрайρωμαι

8 υπερ τουτου τρις τον κυριον παρεκαλεσα ινα αποστη απ εμου

9 και ειρηκων μοι αρκει σοι η χαρις μου η γαρ δυναμις μου εν ασθενεια τελειουται ηδιστα ουν μαλλον καυχησομαι εν ταισ ασθενειαισ μου ινα επισκηνηση επ εμε η δυναμις του χριστου

10 διο ευδοκω εν ασθενεια εν υβρεσιν εν αναγκαισ εν διωγμοισ εν στενοχωριαισ υπερ χριστου οταν γαρ ασθενω τοτε δυνατος ειμι

11 γεγονα αφρων καυχωμενος υμεις με ηναγκασατε εγω γαρ ωφειλον υφ υμων συνιστασθαι ουδεν γαρ υστερησα των υπερ λιαν αποστολων ει και ουδεν ειμι

12 τα μεν σημεια του αποστολου κατειργασθην εν υμιν εν παση υπομονη εν σημειοισ και τερασιν και δυναμεσιν

13 τι γαρ εστιν ο ηττηθητε υπερ τας λοιπας εκκλησιας ει μη οτι αυτος εγω ου κατεναρκησα υμων χαρισασθε μοι την αδικιαν ταυτην

14 ιδου τριτον ετοιμας εχω ελθειν προς υμας και ου καταναρκησω υμων ου γαρ ζητω τα υμων αλλα υμας ου γαρ οφειλει τα τεκνα τοισ γονευσιν θησαυριζειν αλλ οι γονεισ τοισ τεκνοισ

15 εγω δε ηδιστα δαπανησω και εκδαπανηθησομαι υπερ των ψυχων υμων ει και περισσοτερωσ υμας αγαπων ηττον αγαπωμαι

16 εστω δε εγω ου κατεβαρησα υμας αλλ υπαρχων πανουργος δολω υμας ελαβον

17 μη τινα ων απεσταλκα προς υμας δι αυτου επλεονεκτησα υμας

18 παρεκαλεσα τιτον και συναπεστειλα τον αδελφον μητι επλεονεκτησεν υμας τιτος ου τω αυτω πνευματι περιεπατησαμεν ου τοισ αυτοισ ιχνησιν

19 παλιν δοκειτε οτι υμιν απολογουμεθα κατενυμπιον του θεου εν χριστω λαλουμεν τα δε παντα αγαπητοι υπερ της υμων οικοδομησ

20 φοβουμαι γαρ μηπως ελθων ουχ οious θελω ευρω υμας καγω ευρεθω υμιν οιον ου θελετε μηπως ερεισ ζηλοι θυμοι εριθειας καταλαλαιο ψιθυρισμοι φυσιωσεις ακαταστασιαι

21 μη παλιν ελθοντα με ταπεινωσει ο θεος μου προς υμας και πενηθω πολλους των προσημαρτηκοτων και μη μετανοησαντων επι τη ακαθαρσια και πορνεια και ασελγεια η επραξαν

13

1 τριτον τουτου ερχομαι προς υμας επι στοματος δυο μαρτυρων και τριων σταθιησεται παν ρημα

2 προειρηκα και προλεγω ως παρων το δευτερον και απων νυν γραφω τοισ προσημαρτηκοσιν και τοισ λοιποισ πασιν οτι εαν ελθω εις το παλιν ου φεισομαι

3 επει δοκιμην ζητειτε του εν εμοι λαλουντος χριστου ος εις υμας ουκ ασθενει αλλα δυνατει εν υμιν

4 και γαρ ει εσταυρωθη εξ ασθενειας αλλα ζη εκ δυναμεωσ θεου και γαρ ημεις ασθενουμεν εν αυτω

αλλα ζησομεθα συν αυτω εκ δυναμεωσ θεου εις υμασ

⁵ εαυτους πειραζετε ει εστε εν τη πιστει εαυτους δοκιμαζετε η ουκ επιγινωσκετε εαυτους οτι ιησους χριστος εν υμιν εστιν ει μητι αδοκιμοι εστε

⁶ ελπίζω δε οτι γνωσεσθε οτι ημεις ουκ εσμεν αδοκιμοι

⁷ ευχομαι δε προς τον θεον μη ποιησαι υμασ κακον μηδεν ουχ ινα ημεις δοκιμοι φανωμεν αλλ ινα υμεις το καλον ποιητε ημεις δε ως αδοκιμοι ωμεν

⁸ ου γαρ δυναμεθα τι κατα της αληθειας αλλ υπερ της αληθειας

⁹ χαιρομεν γαρ οταν ημεις ασθενωμεν υμεις δε δυνατοι ητε τουτο δε και ευχομεθα την υμων καταρτισιν

¹⁰ δια τουτο ταυτα απων γραφω ινα παρων μη αποτομωσ χρησωμαι κατα την εξουσιαν ην εδωκεν μοι ο κυριος εις οικοδομην και ουκ εις καθαιρεσιν

¹¹ λοιπον αδελφοι χαιρετε καταρτιζεσθε παρακαλεισθε το αυτο φρονειτε ειρηνευετε και ο θεος της αγαπης και ειρηνης εσται μεθ υμων

¹² ασπασασθε αλληλους εν αγιω φιληματι

¹³ ασπαζονται υμασ οι αγιοι παντες

¹⁴ η χαρις του κυριου ιησου χριστου και η αγαπη του θεου και η κοινωνια του αγιου πνευματος μετα παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ

1 παυλος αποστολος ουκ απ ανθρωπων ουδε δι ανθρωπου αλλα δια ιησου χριστου και θεου πατρος του εγειραντος αυτον εκ νεκρων

2 και οι συν εμοι παντες αδελφοι ταις εκκλησιαις της γαλατιας

3 χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος και κυριου ημων ιησου χριστου

4 του δοντος εαυτον περι των αμαρτιων ημων οπως εξελιγται ημας εκ του ενεστωτος αιωνος πονηρου κατα το θελημα του θεου και πατρος ημων

5 ω η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων αμην

6 θαυμαζω οτι ουτως ταχεως μετατιθεσθε απο του καλεσαντος υμας εν χαριτι χριστου εις ετερον ευαγγελιον

7 ο ουκ εστιν αλλο ει μη τινες εισιν οι ταρασσοντες υμας και θελοντες μεταστρεψαι το ευαγγελιον του χριστου

8 αλλα και εαν ημεις η αγγελος εξ ουρανου ευαγγελιζεται υμιν παρ ο ευηγγελισαμεθα υμιν αναθεμα εστω

9 ως προειρηκαμεν και αρτι παλιν λεγω ει τις υμας ευαγγελιζεται παρ ο παρελαβετε αναθεμα εστω

10 αρτι γαρ ανθρωπους πειθω η τον θεον η ζητω ανθρωποις αρεσκειν ει γαρ ετι ανθρωποις ηρεσκον χριστου δουλος ουκ αν ημιν

11 γνωριζω δε υμιν αδελφοι το ευαγγελιον το ευαγγελισθεν υπ εμου οτι ουκ εστιν κατα ανθρωπων

12 ουδε γαρ εγω παρα ανθρωπου παρελαβον αυτο ουτε εδιδαχθην αλλα δι αποκαλυψεως ιησου χριστου

13 ηκουσατε γαρ την εμην αναστροphen ποτε εν τω ιουδαισμω οτι καθ υπερβολην εδιωκον την εκκλησιαν του θεου και επορθουν αυτην

14 και προεκοπτον εν τω ιουδαισμω υπερ πολλους συνηλικιωτας εν τω γενει μου περισσοτερως ζηλωτης υπαρχων των πατρικων μου παραδοσεων

15 οτε δε ευδοκησεν ο θεος ο αφορισας με εκ κοιλιας μητρος μου και καλεσας δια της χαριτος αυτου

16 αποκαλυψαι τον υιον αυτου εν εμοι ινα ευαγγελιζωμαι αυτον εν τοις εθνεσιν ευθεως ου προσανεθεμην σαρκι και αιματι

17 ουδε ανηλθον εις ιεροσολυμα προς τους προ εμου αποστολους αλλα απηλθον εις αραβιαν και παλιν υπεστρεψα εις δαμασκον

18 επειτα μετα ετη τρια ανηλθον εις ιεροσολυμα ιστορησαι πετρον και επεμεινα προς αυτον ημερας δεκαπεντε

19 ετερον δε των αποστολων ουκ ειδον ει μη ιακωβον τον αδελφον του κυριου

20 α δε γραφω υμιν ιδου ενωπιον του θεου οτι ου ψευδομαι

21 επειτα ηλθον εις τα κλιματα της συριας και της κιλικιας

22 ημιν δε αγνοουμενος τω προσωπω ταις εκκλησιαις της ιουδαιας ταις εν χριστω

23 μονον δε ακουοντες ησαν οτι ο διωκων ημας ποτε νυν ευαγγελιζεται την πιστιν ην ποτε επορθει

24 και εδοξαζον εν εμοι τον θεον

2

1 επειτα δια δεκατεσσαρων ετων παλιν ανεβην εις ιεροσολυμα μετα βαρναβα συμπαραλαβων και τιτον

2 ανεβην δε κατα αποκαλυψιν και ανεθεμην αυτοις το ευαγγελιον ο κηρυσσω εν τοις εθνεσιν κατ ιδιαν δε τοις δοκουνσι μηπως εις κενον τρεχω η εδραμον

3 αλλ ουδε τιτος ο συν εμοι ελληνων ηναγκασθη περιτμηθηναι

4 δια δε τους παρεισακτους ψευδαδελφους οιτινες παρεισηλθον κατασκοπησαι την ελευθεριαν ημων ην εχομεν εν χριστω ιησου ινα ημας καταδουλωσωνται

5 οιοι ουδε προς ωραν ειξαμεν τη υποταγη ινα η αληθεια του ευαγγελιου διαμεινη προς υμας

6 απο δε των δοκουντων ειναι τι οιοι ποτε ησαν ουδεν μοι διαφερει προσωπων θεος ανθρωπων ου λαμβανει εμοι γαρ οι δοκουντες ουδεν προσανεθεντο

7 αλλα τουναντιον ιδοντες οτι πεπιστευμαι το ευαγγελιον της ακροβυστιας καθως πετρος της περιτομης

8 ο γαρ ενεργησας πετρω εις αποστολην της περιτομης ενηργησεν και εμοι εις τα εθνη

9 και γνοντες την χαριν την δοθεισαν μοι ιακωβος και κηφας και ιωαννης οι δοκουντες στυλοι ειναι δεξιας εδωκαν εμοι και βαρναβα κοινωνιας ινα ημεις μεν εις τα εθνη αυτοι δε εις την περιτομην

10 μονον των πτωχων ινα μνημονευωμεν ο και εσπουδασα αυτο τουτο ποιησαι

11 οτε δε ηλθεν πετρος εις αντιοχειαν κατα προσωπων αυτω αντεστην οτι κατεγνωσμενος ην

12 προ του γαρ ελθειν τινας απο ιακωβου μετα των εθνων συνησθιν οτε δε ηλθον υπεστέλλεν και αφωριζεν εαυτον φοβουμενος τους εκ περιτομης

13 και συνυπεκριθησαν αυτω και οι λοιποι ιουδαιοι ουτε και βαρναβας συναπηχη αυτων τη υποκρισει

14 αλλ οτε ειδον οτι ουκ ορθοδοδουνσι προς την αληθειαν του ευαγγελιου ειπον τω πετρω εμπροσθεν παντων εις ου ιουδαιοι υπαρχων εθνικως ζησ και ουκ ιουδαικως τι τα εθνη αναγκαζεις ιουδαιζειν

15 ημεισ φυσει ιουδαιοι και ουκ εξ εθνων αμαρτωλοι

16 ειδοτες οτι ου δικαιουται ανθρωπος εξ εργων νομου εαν μη δια πιστεως ιησου χριστου και ημεις εις χριστον ιησουν επιστευσαμεν ινα δικαιωθωμεν εκ πιστεως χριστου και ουκ εξ εργων νομου διοτι ου δικαιωθησεται εξ εργων νομου πασα σαρξ

17 ει δε ζητουντες δικαιωθηναι εν χριστω ευρεθημεν και αυτοι αμαρτωλοι αρα χριστος αμαρτιας διακονος μη γενοιτο

¹⁸ ει γαρ α κατελυσα ταυτα παλιν οικοδομω παραβατην εμαυτον συνιστημι

¹⁹ εγω γαρ δια νομου νομω απεθανον ινα θεω ζησω

²⁰ χριστω συνεσταυρωμαι ζω δε ουκετι εγω ζη δε εν εμοι χριστος ο δε νυν ζω εν σαρκι εν πιστει ζω τη του υιου του θεου του αγαπησαντος με και παραδοντος εαυτον υπερ εμου

²¹ ουκ αθετω την χαριν του θεου ει γαρ δια νομου δικαιοσυνη αρα χριστος δωρεαν απεθανεν

3

¹ ω ανοητοι γαλαται τισ υμας εβασκανεν τη αληθεια μη πειθεσθαι οισ κατ οφθαλμους ιησους χριστος προεγραφη εν υμιν εσταυρωμενος

² τουτο μονον θελω μαθειν αφ υμων εξ εργων νομου το πνευμα ελαβετε η εξ ακοης πιστεωσ

³ ουτως ανοητοι εστε εναρξαμενοι πνευματι νυν σαρκι επιτελεισθε

⁴ τοσαυτα επαθετε εικη ειγε και εικη

⁵ ο ουν επιχορηγων υμιν το πνευμα και ενεργων δυναμεισ εν υμιν εξ εργων νομου η εξ ακοης πιστεωσ

⁶ καθως αβρααμ επιστευσεν τω θεω και ελογισθη αυτω εισ δικαιοσυνην

⁷ γινωσκετε 1097 V-PAI-2P αρα οτι οι εκ πιστεωσ ουτοι εισιν υιοι αβρααμ

⁸ προιδουσα δε η γραφη οτι εκ πιστεωσ δικαιοι τα εθνη ο θεος προεηγγελισατο τω αβρααμ οτι ενευλογηθησονται εν σοι παντα τα εθνη

⁹ ωστε οι εκ πιστεωσ ευλογουνται συν τω πιστω αβρααμ

¹⁰ οσοι γαρ εξ εργων νομου εισιν υπο καταραν εισιν γεγραπται γαρ επικαταρατος πασ οσ ουκ εμμενεν εν πασιν τοις γεγραμμενοις εν τω βιβλιω του νομου του ποιησαι αυτα

¹¹ οτι δε εν νομω ουδεις δικαιουται παρα τω θεω δηλον οτι ο δικαιος εκ πιστεωσ ζησεται

¹² ο ο δε νομος ουκ εστιν εκ πιστεωσ αλλ ο ποιησας αυτα ανθρωπος ζησεται εν αυτοισ

¹³ χριστος ημας εξηγορασεν εκ της καταρας του νομου γενομενος υπερ ημων καταρα γεγραπται γαρ επικαταρατος πασ ο κρεμαμενος επι ξυλου

¹⁴ ινα εισ τα εθνη η ευλογία του αβρααμ γενηται εν χριστω ιησου ινα την επαγγελιαν του πνευματος λαβωμεν δια της πιστεωσ

¹⁵ αδελφοι κατα ανθρωπον λεγω ομως ανθρωπων κεκυρωμενην διαθηκην ουδεις αθετει η επιδιατασσεται

¹⁶ τω δε αβρααμ ερρηθησαν αι επαγγελιαι και τω σπερματι αυτου ου λεγει και τοις σπερμασιν ωσ επι πολλων αλλ ωσ εφ ενος και τω σπερματι σου οσ εστιν χριστος

¹⁷ τουτο δε λεγω διαθηκην προκεκυρωμενην υπο του θεου εισ χριστον ο μετα ετη τετρακοσια και τριακοντα γεγονωσ νομος ουκ ακυροι εισ το καταργησαι την επαγγελιαν

¹⁸ ει γαρ εκ νομου η κληρονομια ουκετι εξ επαγγελιασ τω δε αβρααμ δι επαγγελιασ κεχαρισται ο θεος

¹⁹ τι ουν ο νομος των παραβασεων χαριν προσετεθη αχρι ου ελθη το σπερμα ω επηγγελται διαταγεις δι αγγελων εν χειρι μεσιτου

²⁰ ο δε μεσιτης ενος ουκ εστιν ο δε θεος εισ εστιν

²¹ ο ουν νομος κατα των επαγγελιων του θεου μη γενοιτο ει γαρ εδοθη νομος ο δυναμενος ζωοποιησαι οντως αν εκ νομου ην η δικαιοσυνη

²² αλλα συνεκλεισεν η γραφη τα παντα υπο αμαρτιαν ινα η επαγγελια εκ πιστεωσ ιησου χριστου δοθη τοις πιστευουσιν

²³ προ του δε ελθειν την πιστιν υπο νομον εφρουρουμεθα συγκεκλεισμενοι εισ την μελλουσαν πιστιν αποκαλυφθηναι

²⁴ ωστε ο νομος παιδαγωγος ημων γεγονεν εισ χριστον ινα εκ πιστεωσ δικαιωθωμεν

²⁵ ελθουσης δε της πιστεωσ ουκετι υπο παιδαγωγον εσμεν

²⁶ παντες γαρ υιοι θεου εστε δια της πιστεωσ εν χριστω ιησου

²⁷ οσοι γαρ εισ χριστον εβαπτισθητε χριστον ενεδυσασθε

²⁸ ουκ ενι ιουδαιοσ ουδε ελλην ουκ ενι δουλος ουδε ελευθερος ουκ ενι αρσεν και θηλυ παντες γαρ υμεις εισ εστε εν χριστω ιησου

²⁹ ει δε υμεις χριστου αρα του αβρααμ σπερμα εστε και κατ επαγγελιαν κληρονομοι

4

¹ λεγω δε εφ οσον χρονον ο κληρονομος νηπιος εστιν ουδεν διαφερει δουλου κυριος παντων ων

² αλλα υπο επιτροπους εστιν και οικονομος αχρι της προθεσμιας του πατροσ

³ ουτως και ημεις οτε ημεν νηπιοι υπο τα στοιχεια του κοσμου ημεν δεδουλωμενοι

⁴ οτε δε ηλθεν το πληρωμα του χρονου εξαπεστειλεν ο θεος τον υιον αυτου γενομενον εκ γυναικος γενομενον υπο νομον

⁵ ινα τουσ υπο νομον εξαγοραση ινα την υιοθεσιαν απολαβωμεν

⁶ οτι δε εστε υιοι εξαπεστειλεν ο θεος το πνευμα του υιου αυτου εισ τας καρδιασ υμων κραζον αββα ο πατηρ

⁷ ωστε ουκετι ει δουλος αλλ υιος ει δε υιος και κληρονομος θεου δια χριστου

⁸ αλλα τοτε μεν ουκ ειδοτες θεον εδουλευσατε τοις μη φυσει ουσιν θεοισ

⁹ νυν δε γνωντες θεον μαλλον δε γνωσθεντες υπο θεου πως επιστρεφετε παλιν επι τα ασθενη και πτωχα στοιχεια οισ παλιν ανωθεν δουλευειν θελετε

¹⁰ ημερασ παρατηρεισθε και μηνασ και καιρους και ενιαυτους

¹¹ φοβουμαι υμας μηπως εικη κεκοπιακα εισ υμασ

¹² γινεσθε ωσ εγω οτι καγω ωσ υμεις αδελφοι δεομαι υμων ουδεν με ηδικησατε

¹³ οιδατε δε οτι δι ασθενειαν της σαρκος ευηγγελισαμην υμιν το προτερον

¹⁴ και τον πειρασμον μου τον εν τη σαρκι μου ουκ εξουθενησατε ουδε εξεπτυσατε αλλ ωσ αγγελον θεου εδεξασθε με ωσ χριστον ιησουν

15 τις ουν ην ο μακαρισμος υμων μαρτυρω γαρ υμιν οτι ει δυνατον τους οφθαλμους υμων εξορυσαντες αν εδωκατε μοι

16 ωστε εχθρος υμων γεγονα αληθευων υμιν

17 ζηλουσιν υμας ου καλως αλλα εκκλεισαι υμας θελουσιν ινα αυτοις ζηλουτε

18 καλον δε το ζηλουσθαι εν καλω παντοτε και μη μονον εν τω παρειναι με προς υμας

19 τεκνια μου ους παλιν ωδινω αχρι ου μορφωθη χριστος εν υμιν

20 ηθελον δε παρειναι προς υμας αρτι και αλλαξι την φωνην μου οτι απορουμεν εν υμιν

21 λεγετε μοι οι υπο νομον θελοντες ειναι τον νομον ουκ ακουετε

22 γεγραπται γαρ οτι αβρααμ δυο υιους εσχεν ενα εκ της παιδισκης και ενα εκ της ελευθερας

23 αλλ ο μεν εκ της παιδισκης κατα σαρκα γεγεννηται ο δε εκ της ελευθερας δια της επαγγελιας

24 ατινα εστιν αλληγορουμενα αυται γαρ εισιν δυο διαθηκαι μια μεν απο ορους σινα εισ δουλειαν γεννωσα ητις εστιν αγαρ

25 το γαρ αγαρ σινα ορος εστιν εν τη αραβια συστοιχει δε τη νυν ιερουσαλημ δουλευει δε μετα των τεκνων αυτης

26 η δε ανω ιερουσαλημ ελευθερα εστιν ητις εστιν μητηρ παντων ημων

27 γεγραπται γαρ ευφρανθητι στειρα η ου τικτουσα ρηζον και βοησον η ουκ ωδινουσα οτι πολλα τα τεκνα της ερημου μαλλον η της εχουσης τον ανδρα

28 ημεις δε αδελφοι κατα ισαακ επαγγελιας τεκνα εσμεν

29 αλλ ωπερ τοτε ο κατα σαρκα γεννηθεις εδιωκεν τον κατα πνευμα ουτως και νυν

30 αλλα τι λεγει η γραφη εκβαλε την παιδισκην και τον υιον αυτης ου γαρ μη κληρονομηση ο υιος της παιδισκης μετα του υιου της ελευθερας

31 αρα αδελφοι ουκ εσμεν παιδισκης τεκνα αλλα της ελευθερας

5

1 τη ελευθερια ουν η χριστος ημας ηλευθερωσεν στηκετε και μη παλιν ζυγω δουλειας ενεχεσθε

2 ιδε εγω παυλος λεγω υμιν οτι εαν περιτεμνησθε χριστος υμας ουδεν ωφελησει

3 μαρτυρομαι δε παλιν παντι ανθρωπω περιτεμνομενω οτι οφειλετης εστιν ολον τον νομον ποιησαι

4 κατηργηθητε απο του χριστου οιτινες εν νομω δικαιουσθε της χαριτος εξεπεσατε

5 ημεις γαρ πνευματι εκ πιστεως ελπιδα δικαιωσιν απεκδεχομεθα

6 εν γαρ χριστω ιησου ουτε περιτομη τι ισχυει ουτε ακροβυστια αλλα πιστις δι αγαπης ενεργουμενη

7 ετρεχετε καλως τις υμας ενεκοιψεν τη αληθεια μη πειθεσθαι

8 η πεισμονη ουκ εκ του καλουντος υμας

9 μικρα ζυμη ολον το φυραμα ζυμοι

10 εγω πεποιθα εις υμας εν κυριω οτι ουδεν αλλο φρονησετε ο δε ταρασσων υμας βαστασει το κριμα οστις αν η

11 εγω δε αδελφοι ει περιτομην ετι κηρυσσω τι ετι διωκομαι αρα κατηργηται το σκανδαλον του σταυρου

12 οφελον και αποκοιφονται οι αναστατουντες υμας

13 υμεις γαρ επ ελευθερια εκληθητε αδελφοι μονον μη την ελευθεριαν εις αφορμην τη σαρκι αλλα δια της αγαπης δουλευετε αλληλοις

14 ο γαρ πας νομος εν ενι λογω πληρουται εν τω αγαπησεις τον πλησιον σου ως εαυτον

15 ει δε αλληλους δακνετε και κατεσθιετε βλεπετε μη υπο αλληλων αναλωθητε

16 λεγω δε πνευματι περιπατειτε και επιθυμιαν σαρκος ου μη τελεσητε

17 η γαρ σαρξ επιθυμει κατα του πνευματος το δε πνευμα κατα της σαρκος ταυτα δε αντικειται αλληλοις ινα μη α αν θελητε ταυτα ποιητε

18 ει δε πνευματι αγεσθε ουκ εστε υπο νομον

19 φανερα δε εστιν τα εργα της σαρκος ατινα εστιν μοιχεια πορνεια ακαθαρσια ασελγεια

20 ειδωλολατρεια φαρμακεια εχθραι ερις ζηλοι θυμοι εριθειαι διχostasαι αιρεσεις

21 φθονοι φονοι μεθαι κωμοι και τα ομοια τουτοις α προλεγω υμιν καθως και προειπον οτι οι τα τοιαυτα πρασσοντες βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν

22 ο δε καρπος του πνευματος εστιν αγαπη χαρα ειρηνη μακροθυμια χρηστοτης αγαθωσυνη πιστις

23 πραοτης εγκρατεια κατα των τοιoutων ουκ εστιν νομος

24 οι δε του χριστου την σαρκα εσταυρωσαν συν τοις παθημασιν και ταις επιθυμιας

25 ει ζωμεν πνευματι πνευματι και στοιχωμεν

26 μη γινωμεθα κενοδοξοι αλληλους προκαλουμενοι αλληλοις φθονουντες

6

1 αδελφοι εαν και προληφθη ανθρωπος εν τινι παραπτωmati υμεις οι πνευματικοι καταρτιζετε τον τοιoutον εν πνευματι πραοτητος σκοπων σεαυτον μη και συ πειρασθης

2 αλληλων τα βαρη βασταζετε και ουτως αναπληρωσατε τον νομον του χριστου

3 ει γαρ δοκει τις ειναι τι μηδεν ων εαυτον φρεναπατα

4 το δε εργον εαυτου δοκιμαζετω εκαστος και τοτε εις εαυτον μονον το καυχημα εξει και ουκ εις τον ετερον

5 εκαστος γαρ το ιδιον φορτιον βαστασει

6 κοινωνειτω δε ο κατηχουμενος τον λογον τω κατηχουντι εν πασιν αγαθοις

7 μη πλανασθε θεος ου μυκτηριζεται ο γαρ εαν σπειρη ανθρωπος τουτο και θερισει

8 οτι ο σπειρων εις την σαρκα εαυτου εκ της σαρκος θερισει φθοραν ο δε σπειρων εις το πνευμα εκ του πνευματος θερισει ζωην αιωνιον

9 το δε καλον ποιουντες μη εκκακωμεν καιρω γαρ ιδιω θερισομεν μη εκλυομενοι

¹⁰ αρα ουν ως καιρον εχομεν εργαζωμεθα το αγαθον προς παντας μαλιστα δε προς τους οικειους της πιστεως

¹¹ ιδετε πληλικοις υμιν γραμμασιν εγραψα τη εμη χειρι

¹² οσοι θελουσιν ευπροσωπησαι εν σαρκι ουτοι αναγκαζουσιν υμας περιτεμνεσθαι μονον ινα μη τω σταυρω του χριστου διωκωνται

¹³ ουδε γαρ οι περιτετμημενοι αυτοι νομον φυλασσουσιν αλλα θελουσιν υμας περιτεμνεσθαι ινα εν τη υμετερα σαρκι καυχησωνται

¹⁴ εμοι δε μη γενοιτο καυχασθαι ει μη εν τω σταυρω του κυριου ημων ιησου χριστου δι ου εμοι κοσμος εσταυρωται καγω τω κοσμω

¹⁵ εν γαρ χριστω ιησου ουτε περιτομη τι ισχυει ουτε ακροβυστια αλλα καινη κτισις

¹⁶ και οσοι τω κανονι τουτω στοιχησουσιν ειρηνη επ αυτους και ελεος και επι τον ισραηλ του θεου

¹⁷ του λοιπου κοπους μοι μηδεις παρεχετω εγω γαρ τα στιγματα του κυριου ιησου εν τω σωματι μου βασταζω

¹⁸ η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα του πνευματος υμων αδελφοι αμην

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ

¹ παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου τοις αγιοις τοις ουσιν εν εφεσω και πιστοις εν χριστω ιησου

² χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου

³ ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο ευλογησας ημας εν παση ευλογια πνευματικη εν τοις επουρανιοις εν χριστω

⁴ καθως εξελεξατο ημας εν αυτω προ καταβολης κοσμου ειναι ημας αγιους και αμωμους κατενωπιον αυτου εν αγαπη

⁵ προορισας ημας εις υιοθεσιαν δια ιησου χριστου εις αυτον κατα την ευδοκιαν του θεληματος αυτου

⁶ εις επαινον δοξης της χαριτος αυτου εν η εχαριτωσεν ημας εν τω ηγαπημενω

⁷ εν ω εχομεν την απολυτρωσιν δια του αιματος αυτου την αφεσιν των παραπτωματος κατα τον πλουτον της χαριτος αυτου

⁸ ης επερисευσεν εις ημας εν παση σοφια και φρονησει

⁹ γνωρισας ημιν το μυστηριον του θεληματος αυτου κατα την ευδοκιαν αυτου ην προσεθετο εν αυτω

¹⁰ εις οικονομιαν του πληρωματος των καιρων ανακεφαλαιωσασθαι τα παντα εν τω χριστω τα επι τοις ουρανοις και τα επι της γης

¹¹ εν αυτω εν ω και εκληρωθημεν προορισθεντες κατα προθεσιν του τα παντα ενεργουντος κατα την βουλην του θεληματος αυτου

¹² εις το ειναι ημας εις επαινον δοξης αυτου τους προηλπικотας εν τω χριστω

¹³ εν ω και υμεις ακουσαντες τον λογον της αληθειας του ευαγγελιου της σωτηριας υμων εν ω και πιστευσαντες εσφραγισθητε τω πνευματι της επαγγελιας τω αγιω

¹⁴ ος εστιν αρραβων της κληρονομιας ημων εις απολυτρωσιν της περιποιησεως εις επαινον της δοξης αυτου

¹⁵ δια τουτο καγω ακουσας την καθ υμας πιστιν εν τω κυριω ιησου και την αγαπην την εις παντας τους αγιους

¹⁶ ου παυομαι ευχαριστων υπερ υμων μνειαν υμων ποιουμενος επι των προσευχων μου

¹⁷ ινα ο θεος του κυριου ημων ιησου χριστου ο πατηρ της δοξης δωη υμιν πνευμα σοφιας και αποκαλυψεωσ εν επιγνωσει αυτου

¹⁸ πεφωτισμενους τους οφθαλμους της καρδιας υμων εις το ειδειν υμας τις εστιν η ελπις της κλησεως αυτου και τις ο πλουτος της δοξης της κληρονομιας αυτου εν τοις αγιοις

¹⁹ και τι το υπερβαλλον μεγαθος της δυναμεως αυτου εις ημας τους πιστευοντας κατα την ενεργειαν του κρατους της ισχυος αυτου

²⁰ ην ενηργησεν εν τω χριστω γεγειρας αυτον εκ των νεκρων και εκαθισεν εν δεξια αυτου εν τοις επουρανιοις

²¹ υπερανω πασης αρχης και εξουσιας και δυναμεως και κυριοτητας και παντος ονοματος ονομαζομενου ου μονον εν τω αιωνι τουτω αλλα και εν τω μελλοντι

²² και παντα υπεταξεν υπο τους ποδας αυτου και αυτον εδωκεν κεφαλην υπερ παντα τη εκκλησια

²³ ητις εστιν το σωμα αυτου το πληρωμα του τα παντα εν πασιν πληρουμενου

2

¹ και υμας οντας νεκρους τοις παραπτωμασιν και ταις αμαρτιας

² εν αις ποτε περιεπατησατε κατα τον αιωνα του κοσμου τουτου κατα τον αρχοντα της εξουσιας του αερως του πνευματος του νυν ενεργουντος εν τοις υιοις της απειθειας

³ εν οις και ημεις παντες ανεστραφημεν ποτε εν ταις επιθυμιας της σαρκος ημων ποιουντες τα θεληματα της σαρκος και των διανοιων και ημεν τεκνα φυσει οργης ως και οι λοιποι

⁴ ο δε θεος πλουσιος ων εν ελεει δια την πολλην αγαπην αυτου ην ηγαπησεν ημας

⁵ και οντας ημας νεκρους τοις παραπτωμασιν συνεζωοποιησεν τω χριστω χαριτι εστε σεσωσμενοι

⁶ και συνηγειρεν και συνεκαθισεν εν τοις επουρανιοις εν χριστω ιησου

⁷ ινα ενδειχθαι εν τοις αιωσιν τοις επερχομενοις τον υπερβαλλοντα πλουτον της χαριτος αυτου εν χρηστοτητι εφ ημας εν χριστω ιησου

⁸ τη γαρ χαριτι εστε σεσωσμενοι δια της πιστεως και τουτο ουκ εξ υμων θεου το δωρον

⁹ ουκ εξ εργων ινα μη τις καυχησηται

¹⁰ αυτου γαρ εσμεν ποιημα κτισθεντες εν χριστω ιησου επι εργοις αγαθοις οις προητοιμασεν ο θεος ινα εν αυτοις περιπατησωμεν

¹¹ διο μνημονευετε οτι υμεις ποτε τα εθνη εν σαρκι οι λεγομενοι ακροβυστια υπο της λεγομενης περιτομης εν σαρκι χειροποιητου

¹² οτι ητε εν τω καιρω εκεινω χωρις χριστου απηλποτριωμενοι της πολιτειας του ισραηλ και ξενοι των διαθηκων της επαγγελιας ελπιδα μη εχοντες κα θεοι εν τω κοσμω

¹³ νυνι δε εν χριστω ιησου υμεις οι ποτε οντες μακραν εγγυσ γεννηθητε εν τω αιματι του χριστου

¹⁴ αυτος γαρ εστιν η ειρηνη ημων ο ποιησας τα αμφοτερα εν και το μεσοτοιχον του φραγμου λυσας

¹⁵ την εχθραν εν τη σαρκι αυτου τον νομον των εντολων εν δογμασιν καταργησας ινα τους δυο κτιση εν εαυτω εις ενα καινον ανθρωπον ποιων ειρηνην

¹⁶ και αποκαταλλαξη τους αμφοτερους εν ενι σωματι τω θεω δια του σταυρου αποκτεινας την εχθραν εν αυτω

¹⁷ και ελθων ευηγγελισατο ειρηνην υμιν τοις μακραν και τοις εγγυς

¹⁸ οτι δι αυτου εχομεν την προσαγωγην οι αμφοτεροι εν ενι πνευματι προς τον πατερα

¹⁹ αρα ουν ουκετι εστε ξενοι και παροικοι αλλα συμπολιται των αγιων και οικειοι του θεου

²⁰ εποικοδομηθέντες επι τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν ὁντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ ἰησοῦ χριστοῦ

²¹ ἐν ᾧ πάσα οἰκοδομὴ συναρμολογούμενη αὐτῇ εἰς ναὸν ἅγιον ἐν κυρίῳ

²² ἐν ᾧ καὶ υμεῖς συνοικοδομείσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ θεοῦ ἐν πνεύματι

3

¹ τούτου χάριν ἐγὼ παῦλος ὁ δεσμιὸς τοῦ χριστοῦ ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν

² εἶγε ἤκουσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς

³ ὅτι κατὰ ἀποκαλύψιν ἐγνώρισεν μοι τὸ μυστήριον καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ

⁴ πρὸς ὃ δυνάσθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι τὴν συνέσιν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ χριστοῦ

⁵ ὁ ἑτεροῖς γενεαῖς οὐκ ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων ὥς νυν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφήταις ἐν πνεύματι

⁶ εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονομα καὶ σύσσωμα καὶ συμμετοχὰ τῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ ἐν τῷ χριστῷ διὰ τοῦ ευαγγελίου

⁷ οὐ ἐγενομένην διακονὸς κατὰ τὴν δωρεάν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τὴν δοθείσαν μοι κατὰ τὴν ἐνεργεῖαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ

⁸ ἔμοι τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη ἐν τοῖς ἔθνεσιν ευαγγελισθᾶσαι τὸν ἀνεξίχνιαστον πλοῦτον τοῦ χριστοῦ

⁹ καὶ φωτίσαι πάντας τὸς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ θεῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι διὰ ἰησοῦ χριστοῦ

¹⁰ ἵνα γνωρίσθῃ νυν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκκλησίας ἡ πολupoικίλος σοφία τοῦ θεοῦ

¹¹ κατὰ προθεσιν τῶν αἰώνων ἣν ἐποίησεν ἐν χριστῷ ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν

¹² ἐν ᾧ ἐχομεν τὴν παρρησίαν καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ

¹³ διὸ αἰτούμαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλιψέσιν μου ὑπὲρ ὑμῶν ἧτις ἐστὶν δόξα ὑμῶν

¹⁴ τούτου χάριν καμπῶ τὰ γονατὰ μου πρὸς τὸν πατέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ

¹⁵ ἐξ οὗ πάσα πατρία ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ονομάζεται

¹⁶ ἵνα δῶῃ ὑμῖν κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἐσὼ ἄνθρωπον

¹⁷ κατοικήσαι τὸν χριστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν

¹⁸ ἐν ἀγαπῇ ἐρριζώμενοι καὶ θεμελιωμένοι ἵνα ἐξίσχυσητε καταλαβεσθαι σὺν πᾶσιν τοῖς ἁγίοις τὸ τὸ πλάτος καὶ μήκος καὶ βάθος καὶ ὕψος

¹⁹ γινῶναι τε τὴν ὑπερβαλλούσαν τῆς γνώσεως ἀγαπὴν τοῦ χριστοῦ ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πληρωμα τοῦ θεοῦ

²⁰ τῷ δὲ δυνάμενῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπὲρ ἐκπερίσου ὧν αἰτούμεθα ἡ νοούμεν κατὰ τὴν δυνάμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν

²¹ αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν χριστῷ ἰησοῦ εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων ἀμήν

4

¹ παρακαλῶ σὺν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δεσμιὸς ἐν κυρίῳ ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε

² μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος μετὰ μακροθυμίας ἀνεχομένοι ἀλλήλων ἐν ἀγαπῇ

³ σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνοτητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδεσμῷ τῆς εἰρήνης

⁴ ἐν σώμα καὶ ἐν πνεύμα καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν

⁵ εἰς κύριος μιὰ πίστις ἐν βαπτίσματι

⁶ εἰς θεὸς καὶ πατὴρ πάντων ὁ ἐπὶ πάντων καὶ διὰ πάντων καὶ ἐν πᾶσιν ἡμῖν

⁷ ἐνὶ δεῦκαστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ χριστοῦ

⁸ διὸ λέγει ἀνάβας εἰς ὕψος ἠχηλάτωσεν αἰχμαλωσίαν καὶ ἐδωκεν δομὰς τοῖς ἀνθρώποις

⁹ τὸ δὲ ἀνέβη τι ἐστὶν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς

¹⁰ ὁ καταβάς αὐτὸς ἐστὶν καὶ ὁ ἀνάβας ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν ἵνα πληρωσῇ τὰ πάντα

¹¹ καὶ αὐτοὺς ἐδωκεν τοὺς μὲν ἀποστόλους τοὺς δὲ προφῆτας τοὺς δὲ ευαγγελιστὰς τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους

¹² πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων εἰς ἐργὸν διακονίας εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ χριστοῦ

¹³ μέχρι κατατησῶμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνοτητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ εἰς ἄνδρα τέλειον εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρωματος τοῦ χριστοῦ

¹⁴ ἵνα μὴκετι ὦμεν νηπιεῖς κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνεμῷ τῆς διδασκαλίας ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἀνθρώπων ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδεῖαν τῆς πλάνης

¹⁵ ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγαπῇ αὐξησώμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ ὁ χριστὸς

¹⁶ ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμενον καὶ συμβιβαζόμενον διὰ πάσης ἀφῆς τῆς ἐπιχορηγίας κατ' ἐνεργεῖαν ἐν μέτρῳ ἑνὸς ἑκάστου μέρους τὴν αὐτῆς τὸν σώματος ποιεῖται εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγαπῇ

¹⁷ τούτου σὺν λέγῳ καὶ μαρτυρομαι ἐν κυρίῳ μὴκετι ὑμᾶς περιπατεῖν καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἐθνη περιπατεῖ ἐν ματαιότητι τοῦ νοῦς αὐτῶν

¹⁸ ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ ὄντες ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ θεοῦ διὰ τὴν ἀγνοίαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς διὰ τὴν πῶρσιν τῆς καρδίας αὐτῶν

¹⁹ οἷτινες ἀπηλληγότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελείᾳ εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ

²⁰ υμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἐμαθετε τὸν χριστὸν

²¹ εἶγε αὐτὸν ἤκουσατε καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε καθὼς ἐστὶν ἀληθεία ἐν τῷ ἰησοῦ

²² ἀποθεσθαι ὑμᾶς κατὰ τὴν προτερὰν ἀναστροφὴν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης

²³ ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοῦς ὑμῶν

²⁴ καὶ ἐνδυσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον τὸν κατὰ θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας

²⁵ διο αποθεμενιο το ψευδος λαλειτε αληθειαν εκαστος μετα τον πλησιον αυτου οτι εσμεν αλληλων μελη

²⁶ οργιζεσθε και μη αμαρτανετε ο ηλιος μη επιδυετε επι τω παροργισμω υμων

²⁷ μηδε διδοτε τοπον τω διαβολω

²⁸ ο κλεπτων μηκετι κλεπτετω μαλλον δε κοπιατω εργαζομενος το αγαθον ταις χερσιν ινα εχη μεταδιδοναι τω χρεϊαν εχοντι

²⁹ πας λογος σαπρος εκ του στοματος υμων μη εκπορευεσθω αλλ ει τις αγαθος προς οικοδομην της χρεϊας ινα δω χαριν τοις ακουουσιν

³⁰ και μη λυπειτε το πνευμα το αγιον του θεου εν ω εσφραγισθητε εις ημεραν απολυτρωσεως

³¹ πασα πικρια και θυμος και οργη και κραυγη και βλασφημια αρθητω αφ υμων συν παση κακια

³² γινεσθε δε εις αλληλους χρηστοι ευσπλαγχνοι χαριζομενοι εαυτοις καθως και ο θεος εν χριστω εχαρισιατο ημιν

5

¹ γινεσθε ουν μιμηται του θεου ως τεκνα αγαπητα

² και περιπατεϊτε εν αγαπη καθως και ο χριστος ηγαπησεν ημας και παρεδωκεν εαυτον υπερ ημων προσφοραν και θυσιαν τω θεω εις οσμην ευωδιας

³ πορνεια δε και πασα ακαθαρσια η πλεονεξια μηδε ονομαζεσθω εν υμιν καθως πρεπει αγιοις

⁴ και αισχροτης και μωρολογια η ευτραπelia τα ουκ ανηκοντα αλλα μαλλον ευχαριστια

⁵ τουτο γαρ εστε γινωσκοντες οτι πας πορνος η ακαθαρτος η πλεονεκτης ος εστιν ειδωλολατρης ουκ εχει κληρονομian εν τη βασιλεια του χριστου και θεου

⁶ μηδεις υμας απατατω κενοις λογοις δια ταυτα γαρ ερχεται η οργη του θεου επι τους υιους της απειθειας

⁷ μη ουν γινεσθε συμμετοχοι αυτων

⁸ ητε γαρ ποτε σκοτος νυν δε φως εν κυριω ως τεκνα φωτος περιπατεϊτε

⁹ ο γαρ καρπος του πνευματος εν παση αγαθωσυνη και δικαιοσυνη και αληθεια

¹⁰ δοκιμαζοντες τι εστιν ευαρεστον τω κυριω

¹¹ και μη συγκοινωνειτε τοις εργοις τοις ακαρποις του σκοτους μαλλον δε και ελεγχετε

¹² τα γαρ κρυφη γινομενα υπ αυτων αισχρον εστιν και λεγειν

¹³ τα δε παντα ελεγχομενα υπο του φωτος φανερουνται παν γαρ το φανερουμενον φως εστιν

¹⁴ διο λεγει εγειρε ο καθευδων και αναστα εκ των νεκρων και επιφανει σοι ο χριστος

¹⁵ βλεπετε ουν πως ακριβως περιπατεϊτε μη ως ασοφοι αλλ ως σοφοι

¹⁶ εξαγοραζομενοι τον καιρον οτι αι ημεραι πονηραι εισιν

¹⁷ δια τουτο μη γινεσθε αφρονες αλλα συνιεντες τι το θελημα του κυριου

¹⁸ και μη μεθυσκεσθε οινω εν ω εστιν ασωτια αλλα πληρουσθε εν πνευματι

¹⁹ λαλουντες εαυτοις ψαλμοις και υμνοις και ωδαις πνευματικαις αδοντες και ψαλλοντες εν τη καρδια υμων τω κυριω

²⁰ ευχαριστουντες παντοτε υπερ παντων εν ονοματι του κυριου ημων ιησου χριστου τω θεω και πατρι

²¹ υποτασσομενοι αλληλοις εν φοβω χριστου

²² αι γυναικες τοις ιδιοις ανδρασιν υποτασσεσθε ως τω κυριω

²³ οτι ανηρ εστιν κεφαλη της γυναικος ως και ο χριστος κεφαλη της εκκλησιας και αυτος εστιν σωτηρ του σωματος

²⁴ αλλ ωσπερ η εκκλησια υποτασσεται τω χριστω ουτως και αι γυναικες τοις ιδιοις ανδρασιν εν παντι

²⁵ οι ανδρες αγαπατε τας γυναικας εαυτων καθως και ο χριστος ηγαπησεν την εκκλησιαν και εαυτον παρεδωκεν υπερ αυτης

²⁶ ινα αυτην αγιαση καθαρισας τω λουτρω του υδατος εν ρηματι

²⁷ ινα παραστηση αυτην εαυτω ενδοξον την εκκλησιαν μη εχουσαν σπιλον η ρυτιδα η τι των τοιουτων αλλ ινα η αγια και αμωμος

²⁸ ουτως οφειλουσιν οι ανδρες αγαπαν τας εαυτων γυναικας ως τα εαυτων σωματα ο αγαπων την εαυτου γυναικα εαυτον αγαπα

²⁹ ουδεις γαρ ποτε την εαυτου σαρκα εμισεσεν αλλ εκτρεφει και θαλπει αυτην καθως και ο κυριος την εκκλησιαν

³⁰ οτι μελη εσμεν του σωματος αυτου εκ της σαρκος αυτου και εκ των οστεων αυτου

³¹ αντι τουτου καταλειπει ανθρωπος τον πατερα αυτου και την μητερα και προσκολληθησεται προς την γυναικα αυτου και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν

³² το μυστηριον τουτο μεγα εστιν εγω δε λεγω εις χριστον και εις την εκκλησιαν

³³ πλην και υμεις οι καθ ενα εκαστος την εαυτου γυναικα ουτως αγαπατω ως εαυτον η δε γυνη ινα φοβηται τον ανδρα

6

¹ τα τεκνα υπακουετε τοις γονευσιν υμων εν κυριω τουτο γαρ εστιν δικαιον

² τιμα τον πατερα σου και την μητερα ητις εστιν εντολη πρωτη εν επαγγελια

³ ινα εν σοι γενηται και εση μακροχρονιος επι της γης

⁴ και οι πατερες μη παροργιζετε τα τεκνα υμων αλλ εκτρεφετε αυτα εν παιδεια και νουθεσια κυριου

⁵ οι δουλοι υπακουετε τοις κυριοις κατα σαρκα μετα φοβου και τρομου εν απλοτητι της καρδιας υμων ως τω χριστω

⁶ μη κατ οφθαλμοδουλειαν ως ανθρωπαρεσκοι αλλ ως δουλοι του χριστου ποιουντες το θελημα του θεου εκ ψυχης

⁷ μετ εννοιας δουλευοντες ως τω κυριω και ουκ ανθρωποις

⁸ ειπατε οτι ο εαν τι εκαστος ποιηση αγαθον τουτο κομειται παρα του κυριου ειτε δουλος ειτε ελευθερος

⁹ και οι κυριοι τα αυτα ποιειτε προς αυτους ανιεντες την απειλην ειδοτες οτι και υμων αυτων

ο κυριος εστιν εν ουρανοις και προσωποληψια ουκ εστιν παρ αυτω

¹⁰ το λοιπον αδελφοι μου ενδυναμουσθε εν κυριω και εν τω κρατει της ισχυος αυτου

¹¹ ενδυσασθε την πανοπλιαν του θεου προς το δυνασθαι υμας στηναι προς τας μεθοδεις του διαβολου

¹² οτι ουκ εστιν ημιν η παλη προσ αιμα και σαρκα αλλα προς τας αρχας προς τας εξουσιας προς τους κοσμοκρατορας του σκοτους του αιωνος τουτου προς τα πνευματικα της πονηριας εν τοις επουρανιοις

¹³ δια τουτο αναλαβετε την πανοπλιαν του θεου ινα δυνηθητε αντιστηναι εν τη ημερα τη πονηρα και απαντα κατεργασαμενοι στηναι

¹⁴ στητε ουν περιζωσαμενοι την οσφυν υμων εν αληθεια και ενδυσαμενοι τον θωρακα της δικαιοσυνης

¹⁵ και υποδησαμενοι τους ποδας εν ετοιμασια του ευαγγελιου της ειρηνης

¹⁶ επι πασιν αναλαβοντες τον θυρεον της πιστεως εν ω δυνησεσθε παντα τα βελη του πονηρου τα πεπυρωμενα σβεσαι

¹⁷ και την περικεφαλαιαν του σωτηριου δεξασθαι και την μαχαिरαν του πνευματος ο εστιν ρημα θεου

¹⁸ δια πασης προσευχης και δεησεως προσευχομενοι εν παντι καιρω εν πνευματι και εις αυτο τουτο αγρυπνουντες εν παση προσκαρτερησει και δεησει περι παντων των αγιων

¹⁹ και υπερ εμου ινα μοι δοθη λογος εν ανοιξει του στοματος μου εν παρρησια γνωρισαι το μυστηριον του ευαγγελιου

²⁰ υπερ ου πρεσβευω εν αλυσει ινα εν αυτω παρρησιασωμαι ως δει με λαλησαι

²¹ ινα δε ειδητε και υμεις τα κατ εμε τι πρασσω παντα υμιν γνωρισει τυχικος ο αγαπητος αδελφος και πιστος διακονος εν κυριω

²² ον επεμψα προς υμας εις αυτο τουτο ινα γνωτε τα περι ημων και παρακαλεση τας καρδιας υμων

²³ ειρηνη τοις αδελφοις και αγαπη μετα πιστεως απο θεου πατρος και κυριου ιησου χριστου

²⁴ η χαρις μετα παντων των αγαπωντων τον κυριον ημων ιησουν χριστον εν αφθαρσια αμην

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ

¹ παυλος και τιμοθεος δουλοι ιησου χριστου πασιν τοις αγιοις εν χριστω ιησου τοις ουσιν εν φιλιπποις συν επισκοποις και διακονοις

² χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου

³ ευχαριστω τω θεω μου επι παση τη μνεια υμων

⁴ παντοτε εν παση δεήσει μου υπερ παντων υμων μετα χαρας την δεησιν ποιουμενος

⁵ επι τη κοινωνια υμων εις το ευαγγελιον απο πρωτης ημερας αχρι του νυν

⁶ πεποιθωσ αυτο τουτο οτι ο εναρξαμενος εν υμιν εργον αγαθον επιτελεσει αχρι ημερας χριστου ιησου

⁷ καθωσ εστιν δικαιον εμοι τουτο φρονειν υπερ παντων υμων δια το εχειν με εν τη καρδια υμας εν τε τοις δεσμοις μου και εν τη απολογια και βεβαιωσει του ευαγγελιου συγκοινωνουσ μου της χαριτος παντας υμας οντας

⁸ μαρτυς γαρ μου εστιν ο θεος ωσ επιποθω παντας υμας εν σπλαγχνοις ιησου χριστου

⁹ και τουτο προσευχομαι ινα η αγαπη υμων ετι μαλλον και μαλλον περισσειη εν επιγνωση και παση αισθησει

¹⁰ εις το δοκιμαζειν υμας τα διαφεροντα ινα ητε ειλικρινεις και απροσκοποι εις ημεραν χριστου

¹¹ πεπληρωμενοι καρπων δικαιοσυνης των δια ιησου χριστου εις δοξαν και επαινων θεου

¹² γινωσκειν δε υμας βουλομαι αδελφοι οτι τα κατ εμε μαλλον εις προκοπην του ευαγγελιου εληλυθεν

¹³ ωστε τους δεσμους μου φανερους εν χριστω γενεσθαι εν ολω τω πραιτωριω και τοις λοιποις πασιν

¹⁴ και τους πλειονας των αδελφων εν κυριω πεποιθотας τοις δεσμοις μου περισσοτερωσ τολμαν αφοβωσ τον λογον λαλειν

¹⁵ τινες μεν και δια φοβον και εριν τινες δε και δι ευδοκιαν τον χριστον κηρυσσοουσιν

¹⁶ οι μεν εξ εριθειας τον χριστον καταγγελλουσιν ουχ αγνωσ οιομενοι θλιψιν επιφερειν τοις δεσμοις μου

¹⁷ οι δε εξ αγαπης ειδότες οτι εις απολογιαν του ευαγγελιου κειμαι

¹⁸ τι γαρ πλην παντι τροπω ειτε προφασει ειτε αληθεια χριστος καταγγελλεται και εν τουτω χαιρω αλλα και χαρησομαι

¹⁹ οida γαρ οτι τουτο μοι αποβησεται εις σωτηριαν δια της υμων δεησεωσ και επιχορηγιασ του πνευματος ιησου χριστου

²⁰ κατα την αποκαρδοκιαν και ελπιδα μου οτι εν ουδενι αισχυνθησομαι αλλ εν παση παρρησια ωσ παντοτε και νυν μεγαλυνθησεται χριστος εν τω σωmati μου ειτε δια ζωης ειτε δια θανατου

²¹ εμοι γαρ το ζην χριστος και το αποθανειν κερδος

²² ει δε το ζην εν σαρκι τουτο μοι καρπος εργου και τι αιρησομαι ου γνωριζω

²³ συνεχομαι δε εκ των δυο την επιθυμιαν εχων εις το αναλυσαι και συν χριστω ειναι πολλω μαλλον κρεισσον

²⁴ το δε επιμενειν εν τη σαρκι αναγκαιοτερον δι υμας

²⁵ και τουτο πεποιθωσ οida οτι μενω και συμπαραμενω πασιν υμιν εις την υμων προκοπην και χαραν της πιστεωσ

²⁶ ινα το καυχημα υμων περισσειη εν χριστω ιησου εν εμοι δια της εμης παρουσιας παλιν προς υμας

²⁷ μονον αξιωσ του ευαγγελιου του χριστου πολιτευεσθε ινα ειτε ελθων και ιδων υμας ειτε απων ακουσω τα περι υμων οτι στηκετε εν ενι πνευματι μια ψυχη συναθλουντες τη πιστει του ευαγγελιου

²⁸ και μη πτυρομενοι εν μηδενι υπο των αντικειμενων ητις αυτοις μεν εστιν ενδειξις απωλειας υμιν δε σωτηριας και τουτο απο θεου

²⁹ οτι υμιν εχαρισθη το υπερ χριστου ου μονον το εις αυτον πιστευειν αλλα και το υπερ αυτου πασχειν

³⁰ τον αυτον αγωνια εχοντες οιον ειdete εν εμοι και νυν ακουετε εν εμοι

2

¹ ει τις ουν παρακλησις εν χριστω ει τι παραμυθιον αγαπης ει τις κοινωνια πνευματος ει τις σπλαγχνα και οικτιρμοι

² πληρωσατε μου την χαραν ινα το αυτο φρονητε την αυτην αγαπην εχοντες συμψυχοι το εν φρονουντες

³ μηδεν κατα εριθειαν η κενοδοξιαν αλλα τη ταπεινοφροσυνη αλληλους ηγουμενοι υπερεχοντασ εαυτων

⁴ μη τα εαυτων εκαστος σκοπειτε αλλα και τα ετερων εκαστος

⁵ τουτο γαρ φρονεισθω εν υμιν ο και εν χριστω ιησου

⁶ οσ εν μορφη θεου υπαρχων ουχ αρπαγμον ηγησατο το ειναι ισα θεω

⁷ αλλ εαυτον εκενωσεν μορφην δουλου λαβων εν ομοιωmati ανθρωπων γενομενος

⁸ και σχηματι ευρεθεισ ωσ ανθρωπος εταπεινωσεν εαυτον γενομενος υπηκοοσ μεχρι θανατου θανατου δε σταυρου

⁹ διο και ο θεος αυτον υπερυψωσεν και εχαρισατο αυτω ονομα το υπερ παν ονομα

¹⁰ ινα εν τω ονοματι ιησου παν γονυ καμψη επουρανιων και επιγειων και καταχθονιων

¹¹ και πασα γλωσσα εξομολογησεται οτι κυριοσ ιησους χριστος εις δοξαν θεου πατρος

¹² ωστε αγαπητοι μου καθωσ παντοτε υπηκοουσατε μη ωσ εν τη παρουσια μου μονον αλλα νυν πολλω μαλλον εν τη απουσια μου μετα φοβου και τρομου την εαυτων σωτηριαν κατεργαζεσθε

¹³ ο θεος γαρ εστιν ο ενεργων εν υμιν και το θελειν και το ενεργειν υπερ της ευδοκιας

¹⁴ παντα ποιειτε χωρις γογγυσμων και διαλογισμων

¹⁵ ινα γενησθε αμεμπτοι και ακεραιοι τεκνα θεου αμωμητα εν μεσω γενεασ σκολιας και

διστραμμένης εν οίς φανείσθε ως φωστῆρες εν κοσμῷ

¹⁶ λόγον ζωῆς ἐπεχόντες εἰς καυχῆμα ἔμοι εἰς ἡμέραν χριστοῦ ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἐδράμιον οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα

¹⁷ ἀλλ' εἰ καὶ σπενδομαὶ ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῆς πίστεως ὑμῶν χαίρω καὶ συγχαίρω πᾶσιν ὑμῖν

¹⁸ τὸ δ' αὐτοῦ καὶ ὑμεῖς χαίρετε καὶ συγχαίρετε μοι

¹⁹ ἐλπίζω δὲ ἐν κυρίῳ ἰησοῦ τιμοθεὸν ταχέως πεμφθαι ὑμῖν ἵνα καγῶ εὐψυχῶ γνοῦς τὰ περὶ ὑμῶν

²⁰ οὐδὲνα γὰρ ἔχω ἰσοψυχὸν ὅστις γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν μερίμνησῃ

²¹ οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν οὐ τὰ χριστοῦ ἰησοῦ

²² τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γίνωσκετε ὅτι ὡς πατρὶ τέκνον σὺν ἐμοὶ ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον

²³ τούτων μὲν οὖν ἐλπίζω πεμφθαι ὡς ἀν' ἀπὸ τὰ περὶ ἐμεῖς ἐξαυτῆς

²⁴ πεποιθὰ δὲ ἐν κυρίῳ ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσομαι

²⁵ ἀναγκαιὸν δὲ ἡγησάμην ἐπαφροδίτον τὸν ἀδελφόν καὶ συνεργόν καὶ συστρατιωτὴν μοι ὑμῶν δὲ ἀποστόλον καὶ λειτουργὸν τῆς χρείας μου πεμφθαι πρὸς ὑμᾶς

²⁶ ἐπεὶ δὲ ἐπιποθῶν ἦν πάντας ὑμᾶς καὶ ἀδημονῶν διότι ἠκούσατε ὅτι ἠσθενήσεν

²⁷ καὶ γὰρ ἠσθενήσεν παραπλησίον θανάτῳ ἀλλὰ ὁ θεὸς αὐτὸν ἠλείψεν οὐκ αὐτὸν δὲ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐμεῖς ἵνα μὴ λυπῶν ἐπὶ λυπῶν σχῶ

²⁸ σπουδαιότερῳ οὖν ἐπεμψα αὐτὸν ἵνα ἰδόντες αὐτὸν πάλιν χαρῆτε καγῶ αὐποτερὸς ὦ

²⁹ προσδεχέσθε οὖν αὐτὸν ἐν κυρίῳ μετὰ πάσης χάρας καὶ τοὺς τοιούτους ἐντίμους ἔχετε

³⁰ ὅτι διὰ τὸ ἔργον τοῦ χριστοῦ μέχρι θανάτου ἠγγίσεν παραβούλευσάμενος τῇ ψυχῇ ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστερήμα τῆς πρὸς με λειτουργίας

3

¹ τὸ λοιπὸν ἀδελφοί μοι χαίρετε ἐν κυρίῳ τὰ αὐτὰ γράφειν ὑμῖν ἐμοὶ μὲν οὐκ ὀκνηρὸν ὑμῖν δὲ ἀσφαλές

² βλέπετε τοὺς κύνας βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας βλέπετε τὴν κατατομήν

³ ἡμεῖς γὰρ ἐσμεν ἡ περιτομὴ οἱ πνευματὶ θεοῦ λατρευόντες καὶ καυχώμενοι ἐν χριστῷ ἰησοῦ καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιοῦτες

⁴ καίπερ ἐγὼ ἔχων πεποιοθῆσιν καὶ ἐν σαρκὶ εἰ τίς δοκεῖ ἄλλος πεποιοθῆναι ἐν σαρκὶ ἐγὼ μᾶλλον

⁵ περιτομὴ ὀκταήμερος ἐκ γένους ἰσραὴλ φυλῆς βενιαμὴν ἐβραῖος ἐξ ἐβραίων κατὰ νομὸν φαρισαῖος

⁶ κατὰ ζηλὸν διώκων τὴν ἐκκλησίαν κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενομένης ἀμεμπτοῦ

⁷ ἀλλ' ἄτινα ἦν μοι κερδὴ ταῦτα ἡγημαὶ διὰ τὸν χριστὸν ζημίαν

⁸ ἀλλὰ μὲν οὖν καὶ ἡγοῦμαι πάντα ζημίαν εἶναι διὰ τὸ ὑπερῆχον τῆς γνώσεως χριστοῦ ἰησοῦ τοῦ κυρίου μου δι' ὃν τὰ πάντα ἐξήμωθην καὶ ἡγοῦμαι σκυβάλα εἶναι ἵνα χριστὸν κερδήσω

⁹ καὶ εὐρεθῶ ἐν αὐτῷ μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως χριστοῦ τὴν ἐκ θεοῦ δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει

¹⁰ τοῦ γινῶναι αὐτὸν καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεώς αὐτοῦ καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν παθημάτων αὐτοῦ συμμορφούμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ

¹¹ ἐῷ πῶς καταντήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν

¹² οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον ἢ ἤδη τετελειώμαι διώκῳ δὲ εἰ καὶ καταλαβῶ ἐφ' ὃ καὶ κατελήφθην ὑπὸ τοῦ χριστοῦ ἰησοῦ

¹³ ἀδελφοί ἐγὼ ἐμαυτὸν οὐ λογιζομαι κατελήφθῃναι ἐν δὲ τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος τοῖς δὲ ἐμπροσθέν ἐπεκτεινόμενος

¹⁴ κατὰ σκοπὸν διώκῳ ἐπὶ τὸ βραβεῖον τῆς ἀνῳ κλήσεως τοῦ θεοῦ ἐν χριστῷ ἰησοῦ

¹⁵ ὅσοι οὖν τελείῳ τούτῳ φρονῶμεν καὶ εἰ τί ἐτερῶς φρονεῖτε καὶ τούτῳ ὁ θεὸς ὑμῖν ἀποκαλύψει

¹⁶ πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν τῷ αὐτῷ στοιχεῖν κανόνι τὸ αὐτὸ φρονεῖν

¹⁷ συμμιμητὰί μου γίνεσθε ἀδελφοί καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕτως περιπατοῦντας καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς

¹⁸ πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν οὐς πολλὰκις ἔλεγον ὑμῖν νυνὶ δὲ καὶ κλαίων λέγω τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ χριστοῦ

¹⁹ ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια ὧν ὁ θεὸς ἡ κοιλία καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχυνῇ αὐτῶν οἱ τὰ ἐπιγεία φρονούντες

²⁰ ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπαρχει ἐξ οὗ καὶ σωτήρα ἀπεκδεχόμεθα κύριον ἰησοῦν χριστόν

²¹ ὃς μετασχηματίζει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν εἰς τὸ γενεσθαι αὐτοῦ συμμορφὸν τῷ σωματὶ τῆς δόξης αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνεργίαν τοῦ δυνασθαι αὐτοῦ καὶ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα

4

¹ ὥστε ἀδελφοί μου ἀγαπῆτοι καὶ ἐπιποθῆτοι χάρα καὶ στεφανὸς μοι οὕτως στηκετε ἐν κυρίῳ ἀγαπῆτοι

² εὐδοιᾶν παρακαλῶ καὶ συντυχὴν παρακαλῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν κυρίῳ

³ ναι ἐρωτῶ καὶ σε συζυγε γήνησε συλλαμβάνου αὐταῖς αἰτίαις ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήβησάν μοι μετὰ καὶ κλημέντος καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς

⁴ χαίρετε ἐν κυρίῳ παντοτεὶς πάλιν ἐρῶ χαίρετε

⁵ τὸ ἐπιείκεσ ὑμῶν γνωσθῆτω πᾶσιν ἀνθρώποις ὁ κύριος ἐγγύς

⁶ μὴδὲν μερίμνατε ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωρίζεσθαι πρὸς τὸν θεόν

⁷ καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν φρουρήσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν χριστῷ ἰησοῦ

⁸ τὸ λοιπὸν ἀδελφοί ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ ὅσα σεμνὰ ὅσα δίκαια ὅσα ἀγνὰ ὅσα προσφιλέα ὅσα εὐφρέα εἰ τις ἀρετὴ καὶ εἰ τις ἐπαινοσ ταῦτα λογίζεσθε

⁹ α και εμαθετε και παρελαβετε και ηκουσατε και ειδατε εν εμοι ταυτα πρασσετε και ο θεος της ειρηνης εσται μεθ υμων

¹⁰ εχαρην δε εν κυριω μεγαλωσ οτι ηδη ποτε ανεθαλετε το υπερ εμου φρονειν εφ ω και εφρονειτε ηκαιρεισθε δε

¹¹ ουχ οτι καθ υστερησιν λεγω εγω γαρ εμαθον εν οισ ειμι αυταρκησ ειναι

¹² οιδα και ταπεινουσθαι οιδα και περισσευειν εν παντι και εν πασιν μεμνημαι και χορταζεσθαι και πειναν και περισσευειν και υστερεισθαι

¹³ παντα ισχυω εν τω ενδυναμουντι με χριστω

¹⁴ πλην καλωσ εποιησατε συγκοινωνησαντες μου τη θλιψει

¹⁵ οιδατε δε και υμεις φιλιππησιοι οτι εν αρχη του ευαγγελιου οτε εξηλθον απο μακεδονιασ ουδεμια μοι εκκλησια εκοινωνησεν εισ λογον δοσεωσ και ληψεωσ ει μη υμεις μονοι

¹⁶ οτι και εν θεσσαλονικη και απαξ και δις εισ την χρειαν μοι επεμψατε

¹⁷ ουχ οτι επιζητω το δομα αλλ επιζητω τον καρπον τον πλεοναζοντα εισ λογον υμων

¹⁸ απεχω δε παντα και περισσευω πεπληρωμαι δεξαμενος παρα επαφροδιτου τα παρ υμων οσμην ευωδιασ θυσιαν δεκτην ευαρεστον τω θεω

¹⁹ ο δε θεος μου πληρωσει πασαν χρειαν υμων κατα τον πλουτον αυτου εν δοξη εν χριστω ιησου

²⁰ τω δε θεω και πατρι ημων η δοξα εισ τους αιωνας των αιωνων αμην

²¹ ασπασασθε παντα αγιον εν χριστω ιησου ασπαζονται υμασ οι συν εμοι αδελφοι

²² ασπαζονται υμασ παντες οι αγιοι μαλιστα δε οι εκ της καισαρος οικιασ

²³ η χαρις του κυριου ιησου χριστου μετα παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ

¹ παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και τιμοθεος ο αδελφος

² τοις εν κολασσαις αγιοις και πιστοις αδελφοις εν χριστω χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου

³ ευχαριστουμεν τω θεω και πατρι του κυριου ημων ιησου χριστου παντοτε περι υμων προσευχομενοι

⁴ ακουσαντες την πιστιν υμων εν χριστω ιησου και την αγαπην την εις παντας τους αγιους

⁵ δια την ελπιδα την αποκειμενην υμιν εν τοις ουρανοις ην προηκουσατε εν τω λογω της αληθειας του ευαγγελιου

⁶ του παροντος εις υμας καθως και εν παντι τω κοσμω και εστιν καρποφορουμενον και αυξανομενον καθως και εν υμιν αφ ης ημερας ηκουσατε και επεγνωτε την χαριν του θεου εν αληθεια

⁷ καθως και εμαθετε απο επαφρα του αγαπητου συνδουλου ημων ος εστιν πιστος υπερ υμων διακονος του χριστου

⁸ ο και δηλωσας ημιν την υμων αγαπην εν πνευματι

⁹ δια τουτο και ημεις αφ ης ημερας ηκουσαμεν ου παυομεθα υπερ υμων προσευχομενοι και αιτουμενοι ινα πληρωθητε την επιγνωσιν του θεληματος αυτου εν παση σοφια και συνεσει πνευματικη

¹⁰ περιπατησαι υμας αξιως του κυριου εις πασαν αρεσκειαν εν παντι εργω αγαθω καρποφορουντες και αυξανομενοι εις την επιγνωσιν του θεου

¹¹ εν παση δυναμει δυναμουμενοι κατα το κρατος της δοξης αυτου εις πασαν υπομονην και μακροθυμιαν μετα χαρας

¹² ευχαριστουντες τω πατρι τω ικανωσαντι ημας εις την μεριδα του κληρου των αγιων εν τω φωτι

¹³ ος ερρυσατο ημας εκ της εξουσιας του σκοτους και μετεστησεν εις την βασιλειαν του υιου της αγαπης αυτου

¹⁴ εν ω εχομεν την απολυτρωσιν την αφεσιν των αμαρτιων

¹⁵ ος εστιν εικων του θεου του αορατου πρωτοτοκος πασης κτισεως

¹⁶ οτι εν αυτω εκτισθη τα παντα τα εν τοις ουρανοις και τα επι της γης τα ορατα και τα αορατα ειτε θronoi ειτε κυριοτητες ειτε αρχαι ειτε εξουσαι τα παντα δι αυτου και εις αυτον εκτισται

¹⁷ και αυτος εστιν προ παντων και τα παντα εν αυτω συνεστηκεν

¹⁸ και αυτος εστιν η κεφαλη του σωματος της εκκλησιας ος εστιν αρχη πρωτοτοκος εκ των νεκρων ινα γενηται εν πασιν αυτος πρωτευων

¹⁹ οτι εν αυτω ευδοκησεν παν το πληρωμα κατοικησαι

²⁰ και δι αυτου αποκαταλλαξαι τα παντα εις αυτον ειρηνοποιησας δια του αιματος του σταυρου

αυτου δι αυτου ειτε τα επι της γης ειτε τα επι τοις ουρανοις

²¹ και υμας ποτε οντας απηλλοτριωμενους και εχθρους τη διανοια εν τοις εργοις τοις πονηροις νυν δε αποκατηλλαξεν

²² εν τω σωματι της σαρκος αυτου δια του θανατου παρastiηαι υμας αγιους και αμωμους και ανεγκλητους κατενωπιον αυτου

²³ ειγε επιμενετε τη πιστει τεθεμελιωμενοι και εδραιoi και μη μετακινουμενοι απο της ελπιδος του ευαγγελιου ου ηκουσατε του κηρυχθεντος εν παση τη κτισει τη υπο τον ουρανον ου εγενομην εγω παυλος διακονος

²⁴ νυν χαिरων εν τοις παθημασιν υπερ υμων και αντανapλhρhω τα υστερηματα των θλιψεων του χριστου εν τη σαρκι μου υπερ του σωματος αυτου ο εστιν η εκκλησια

²⁵ ης εγενομην εγω διακονος κατα την οικονομιαν του θεου την δοθεισαν μοι εις υμας πληρωσαι τον λογον του θεου

²⁶ το μυστηριον το αποκεκρυμενον απο των αιωνων και απο των γενεων νυν δε εφανερωθη τοις αγιοις αυτου

²⁷ οis ηθελησεν ο θεος γνωρiσαι τι το πλουτος της δοξης του μυστηριου τουτου εν τοις εθνεσιν ος εστιν χριστος εν υμιν η ελπις της δοξης

²⁸ ον ημεις καταγγελλομεν νουθετουντες παντα ανθρωπον και διδασκοντες παντα ανθρωπον εν παση σοφια ινα παραστησωμεν παντα ανθρωπον τελειον εν χριστω ιησου

²⁹ εις ο και κοπιω αγωνιζομενος κατα την ενεργειαν αυτου την ενεργουμενην εν εμοι εν δυναμει

2

¹ θελω γαρ υμας ειδεναι ηλικον αγωνα εχω περι υμων και των εν λαοδικεια και οσοι ουχ εωρακασιν το προσωπον μου εν σαρκι

² ινα παρακληθωσιν αι καρδια αυτων συμβιβασθεντων εν αγαπη και εις παντα πλουτον της πληροφοριας της συνεσεως εις επιγνωσιν του μυστηριου του θεου και πατρος και του χριστου

³ εν ω εισιν παντες οι θησαυροι της σοφιας και της γνωσεως αποκρυφoi

⁴ τουτο δε λεγω ινα μη τισ υμας παραλογιζεται εν πιθανολογια

⁵ ει γαρ και τη σαρκι απειμι αλλα τω πνευματι συν υμιν ειμι χαिरων και βλεπων υμων την ταξιν και το στερεωμα της εις χριστον πιστεως υμων

⁶ ως ουν παρελαβετε τον χριστον ιησουν τον κυριον εν αυτω περιπατειτε

⁷ ερριζωμενοι και εποικοδομουμενοι εν αυτω και βεβαιουμενοι εν τη πιστει καθως εδιδαχθητε περισσευνοντες εν αυτη εν ευχαριστια

⁸ βλεπετε μη τισ υμας εοται ο συλαγωγων δια της φιλοσοφιας και κενης απατης κατα την παραδοσιν των ανθρωπων κατα τα στοιχεια του κοσμου και ου κατα χριστον

⁹ οτι εν αυτω κατοικει παν το πληρωμα της θεοτητος σωματικως

¹⁰ και εστε εν αυτω πεπληρωμενοι ος εστιν η κεφαλη πασης αρχης και εξουσιας

11 εν ω και περιετμήθητε περιτομή
αχειροποιήτω εν τη απεκδύσει του σώματος των
αμαρτιών της σαρκος εν τη περιτομή του χριστού

12 συνταφέντες αυτω εν τω βαπτισματι εν ω και
συνηγερθήτε δια της πίστεως της ενεργείας του
θεού του εγείραντος αυτον εκ των νεκρών

13 και υμας νεκρους οντας εν τοις
παραπτώμασιν και τη ακροβυστία της σαρκος
υμών συνεζωοποίησεν υμας συν αυτω
χαρισάμενος ημιν πάντα τα παραπτώματα

14 εξαλείψας το καθ' ημών χειρογραφον τοις
δογμασιν ο ην υπεναντίον ημιν και αυτο ηρκεν εκ
του μέσου προσηλώσας αυτο τω σταυρώ

15 απεκδυσάμενος τας αρχας και τας εξουσίας
εδείγματισεν εν παρρησία θριαμβεύσας αυτούς εν
αυτω

16 μη ουν τις υμας κρινετω εν βρώσει η εν ποσει
η εν μερει εορτής η νουμηνίας η σαββάτων

17 α εστιν σκία των μελλόντων το δε σωμα
χριστού

18 μηδεις υμας καταβραβεуетω θέλων εν
ταπεινοφροσυνή και θρησκεία των αγγέλων α μη
εωράκεν εμβάτευσιν εικη φυσισυμμενος υπο του
νοός της σαρκος αυτού

19 και ου κρατών την κεφαλήν εξ ου
παν το σωμα δια των αφών και συνδεσμών
επιχορηγούμενον και συμβιβάζομενον αυξεί την
αυξήσιν του θεού

20 ει απεθανετε συν χριστώ απο των στοιχείων
του κόσμου τι ως ζώντες εν κόσμω δογματίζεσθε

21 μη αψη μηδε γευση μηδε θίγησ

22 α εστιν πάντα εισ φθοράν τη αποχρησει κατα
τα εντάλματα και διδασκαλίας των ανθρώπων

23 ατινα εστιν λογον μεν έχοντα σοφίας εν
εβελοθηρσκεια και ταπεινοφροσυνή και αφειδία
σώματος ουκ εν τιμή τινι προς πλησμονήν της
σαρκος

3

1 ει ουν συνηγερθήτε τω χριστώ τα ανω ζητείτε
ου ο χριστός εστιν εν δεξιά του θεού καθημένος

2 τα ανω φρονείτε μη τα επι της γης

3 απεθανετε γαρ και η ζωή υμών κεκρυπται συν
τω χριστώ εν τω θεώ

4 οταν ο χριστός φανερωθή η ζωή ημών τότε και
υμεις συν αυτω φανερωθήσεσθε εν δόξῃ

5 νεκρώσατε ουν τα μέλη υμών τα επι της γης
πορνείαν ακαθαρσίαν παθος επιθυμίαν κακήν και
την πλεονεξίαν ητις εστιν ειδωλολατρεία

6 δι α ερχεται η οργή του θεού επι τους υιους της
απειθείας

7 εν οίς και υμεις περιεπατήσατε ποτε οτε εξήτε
εν αυτοίς

8 νυνι δε αποθεσθε και υμεις τα πάντα οργήν
θυμόν κακιαν βλασφημίαν αισχρολογίαν εκ του
στόματος υμών

9 μη ψευδεσθε εισ αλλήλους απεκδυσάμενοι τον
παλιον άνθρωπον συν ταις πράξεσιν αυτού

10 και ενδυσάμενοι τον νεον τον
ανακαινιζόμενον εισ επιγνώσιν κατ εικόνα του
κτίσαντος αυτον

11 όπου ουκ ενι ελλην και ιουδαίος περιτομή και
ακροβυστία βαρβαρος σκυθησ δούλος ελευθερος
αλλα τα πάντα και εν πασιν χριστός

12 ενδύσασθε ουν ως εκλεκτοι του θεού αγιοι
και ηγαπημένοι σπλαγχνα οικτιρμού χρηστότητα
ταπεινοφροσύνην πραότητα μακροθυμίαν

13 ανεχομενοι αλλήλων και χαριζόμενοι
εαυτοίς εαν τις προς τινά έχη μομφήν καθως και
ο χριστός εχαρίσατο υμιν ουτως και υμεις

14 επι πασιν δε τουτοις την αγαπήν ητις εστιν
συνδεσμός της τελειότητος

15 και η ειρήνη του θεού βραβεуетω εν ταις
καρδιαίς υμών εισ ην και εκληθήτε εν ενι σώματι
και ευχαριστία γίνεσθε

16 ο λογός του χριστού ενοικειτω εν υμιν
πλουσιωσ εν πάσῃ σοφία διδασκόντες και
νουθετούντες εαυτούς ψαλμοίς και υμνοίς και
ωδαίς πνευματικαίς εν χαρίτι αδόντες εν τη
καρδιά υμών τω κυρίω

17 και παν ο τι αν ποιητε εν λόγω η εν εργώ
πάντα εν ονοματι κυρίου ιησου ευχαριστούντες τω
θεώ και πατρί δι αυτού

18 αι γυναίκες υποτάσσεσθε τοις ιδίοις ανδράσιν
ως ανήκεν εν κυρίω

19 οι ανδρες αγαπάτε τας γυναίκας και μη
πικραίνεσθε προς αυτάς

20 τα τέκνα υπακούετε τοις γονευσιν κατα πάντα
τουτο γαρ εστιν ευαρεστόν εν κυρίω

21 οι πατέρες μη ερεθίζετε τα τέκνα υμών ινα μη
αθυμώσιν

22 οι δούλοι υπακούετε κατα πάντα τοις
κατα σάρκα κυρίοις μη εν οφθαλμοδουλείαις
ως ανθρωπάρεσκοι αλλ εν απλοτητι καρδιάς
φοβούμενοι τον θεόν

23 και παν ο τι εαν ποιητε εκ ψυχής εργαζέσθε
ως τω κυρίω και ουκ ανθρωποις

24 ειδότες οτι απο κυρίου ληψέσθε την
ανταπόδοσιν της κληρονομίας τω γαρ κυρίω
χριστώ δουλεύετε 1398 V-PAI-2P

25 ο δε αδικών κομίζεται ο ηδίκησεν και ουκ
εστιν προσωποληψία

4

1 οι κυριοι το δικαίον και την ισοτήτα τοις
δουλοίς παρεχέσθε ειδότες οτι και υμεις έχετε
κυρίον εν ουρανόις

2 τη προσευχή προσκαρτερείτε γρηγορούντες εν
αυτῇ εν ευχαριστία

3 προσευχόμενοι αμα και περι ημών ινα ο
θεός ανοιξη ημιν θυραν του λόγου λαλήσαι το
μυστήριον του χριστού δι ο και δεδεμαι

4 ινα φανερώσω αυτο ως δει με λαλήσαι

5 εν σοφία περιπατείτε προς τους έξω τον
καιρον εξαγοράζομενοι

6 ο λόγος υμών παντοτε εν χαρίτι αλατι
ηρυμένους ειδέναι πως δει υμας ενι εκαστω
αποκρίνεσθαι

7 τα κα εμε πάντα γνωρίσει υμιν τυχικός
ο αγαπητός αδελφος και πιστός διακονός και
συνδούλος εν κυρίω

8 ον επεμψα προς υμας εισ αυτο τουτο ινα γνω
τα περι υμών και παρακαλέση τας καρδιάς υμών

⁹ συν ονησιμω τω πιστω και αγαπητω αδελφω
ος εστιν εξ υμων παντα υμιν γνωριουσιν τα ωδε

¹⁰ ασπαζεται υμας αρισταρχος ο συναιχμαλωτος
μου και μαρκος ο ανεψιος βαρναβα περι ου
ελαβετε εντολας εαν ελθη προσ υμας δεξασθε
αυτον

¹¹ και ιησους ο λεγομενος ιουστος οι οντες εκ
περιτομης ουτοι μονοι συνεργοι εις την βασιλειαν
του θεου οιτινες εγενηθησαν μοι παρηγορια

¹² ασπαζεται υμας επαφρας ο εξ υμων δουλος
χριστου παντοτε αγωνιζομενος υπερ υμων εν ταις
προσευχαις ινα στητε τελειοι και πεπληρωμενοι εν
παντι θεληματι του θεου

¹³ μαρτυρω γαρ αυτω οτι εχει ζηλον πολυν υπερ
υμων και των εν λαοδικεια και των εν ιεραπολει

¹⁴ ασπαζεται υμας λουκας ο ιατρος ο αγαπητος
και δημας

¹⁵ ασπασασθε τους εν λαοδικεια αδελφους και
νυμφαν και την κατ οικον αυτου εκκλησιαν

¹⁶ και οταν αναγνωσθη παρ υμιν η επιστολη
ποιησατε ινα και εν τη λαοδικαιων εκκλησια
αναγνωσθη και την εκ λαοδικειας ινα και υμεις
αναγνωτε

¹⁷ και ειπατε αρχιππω βλεπε την διακονιαν ην
παρελαβες εν κυριω ινα αυτην πληροισ

¹⁸ ο ασπασμος τη εμη χειρι παυλου μνημονευετε
μου των δεσμων η χαρις μεθ υμων αμην

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α΄

¹ παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικεων εν θεω πατρι και κυριω ιησου χριστω χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου

² ευχαριστουμεν τω θεω παντοτε περι παντων υμων μνειαν υμων ποιουμενοι επι των προσευχων ημων

³ αδιαλείπτως μνημονευοντες υμων του εργου της πιστεως και του κοπου της αγαπης και της υπομονης της ελπιδος του κυριου ημων ιησου χριστου εμπροσθεν του θεου και πατρος ημων

⁴ ειδοτες αδελφοι ηγαπημενοι υπο θεου την εκλογην υμων

⁵ οτι το ευαγγελιον ημων ουκ εγενηθη εις υμας εν λογω μονον αλλα και εν δυναμει και εν πνευματι αγιω και εν πληροφορια πολλη καθως οιδατε οιοι εγενηθημεν εν υμιν δι υμας

⁶ και υμεις μιμηται ημων εγενηθητε και του κυριου δεξαμενοι τον λογον εν θλιψει πολλη μετα χαρας πνευματος αγιου

⁷ ωστε γενεσθαι υμας τυπους πασιν τοις πιστευουσιν εν τη μακεδονια και τη αιχαια

⁸ αφ υμων γαρ εξηχηται ο λογος του κυριου ου μονον εν τη μακεδονια και εν τη αιχαια αλλα και εν παντι τοπω η πιστις υμων η προς τον θεον εξεληλυθεν ωστε μη χρειαη ημας εχειν λαλειν τι

⁹ αυτοι γαρ περι ημων απαγγελλουσιν οποιαν εισοδον εσχομεν προς υμας και πως επεστρεψατε προς τον θεον απο των ιδωλων δουλευειν θεω ζωντι και αληθινω

¹⁰ και αναμενειν τον υιον αυτου εκ των ουρανων ον ηγειρεν εκ των νεκρων ιησουν τον ρυομενον ημας απο της οργης της ερχομενης

2

¹ αυτοι γαρ οιδατε αδελφοι την εισοδον ημων την προς υμας οτι ου κενη γεγονεν

² αλλα προπαθοντες και υβρισθεντες καθως οιδατε εν φιλιπποις επαρρησιασαμεθα εν τω θεω ημων λαλησαι προς υμας το ευαγγελιον του θεου εν πολλω αγωνι

³ η γαρ παρακλησις ημων ουκ εκ πλανης ουδε εξ ακαθαρσιας ουτε εν δολω

⁴ αλλα καθως δεδοκιμασαμεθα υπο του θεου πιστευθηναι το ευαγγελιον ουτως λαλουμεν ουχ ως ανθρωποις αρεσκοντες αλλα τω θεω τω δοκιμαζοντι τας καρδιας ημων

⁵ ουτε γαρ ποτε εν λογω κολακειας εγενηθημεν καθως οιδατε ουτε εν προφασει πλεονεξιας θεος μαρτυς

⁶ ουτε ζητουντες εξ ανθρωπων δοξαν ουτε αφ υμων ουτε απο αλλων δυναμενοι εν βαρει ειναι ως χριστου αποστολοι

⁷ αλλ εγενηθημεν ηπιοι εν μεσω υμων ως αν τροφος θαληη τα εαυτης τεκνα

⁸ ουτως ομειρομενοι υμων ευδοκουμεν μεταδουναι υμιν ου μονον το ευαγγελιον του θεου

αλλα και τας εαυτων ψυχας διоти αγαπητοι ημιν γεγενησθε

⁹ μνημονευετε γαρ αδελφοι τον κοπον ημων και τον μοχθον νυκτος γαρ και ημερας εργαζομενοι προς το μη επιβαρησαι τινα υμων εκηρυξαμεν εις υμας το ευαγγελιον του θεου

¹⁰ υμεις μαρτυρες και ο θεος ως οσιως και δικαιως και αμεμπτως υμιν τοις πιστευουσιν εγενηθημεν

¹¹ καθαπερ οιδατε ως ενα εκαστον υμων ως πατηρ τεκνα εαυτου παρακαλουντες υμας και παραμυθουμενοι

¹² και μαρτυρομενοι εις το περιπατησαι υμας αξιως του θεου του καλουντος υμας εις την εαυτου βασιλειαν και δοξαν

¹³ δια τουτο και ημεις ευχαριστουμεν τω θεω αδιαλείπτως οτι παραλαβοντες λογον ακοης παρ ημων του θεου εδεξασθε ου λογον ανθρωπων αλλα καθως εστιν αληθως λογον θεου ος και ενεργειται εν υμιν τοις πιστευουσιν

¹⁴ υμεις γαρ μιμηται εγενηθητε αδελφοι των εκκλησιων του θεου των ουσων εν τη ιουδαια εν χριστω ιησου οτι τα αυτα επαθετε και υμεις υπο των ιδων συμφυλετων καθως και αυτοι υπο των ιουδαιων

¹⁵ των και τον κυριον αποκτειναντων ιησουν και τους ιδιους προφητας και ημας εκδιωξαντων και θεω μη αρεσκοντων και πασιν ανθρωποις εναντιων

¹⁶ κωλυοντων ημας τοις εθνεσιν λαλησαι ινα σωθωσιν εις το αναπληρωσαι αυτων τας αμαρτιας παντοτε εφθασεν δε επ αυτους η οργη εις τελος

¹⁷ ημεις δε αδελφοι αποφρανισθεντες αφ υμων προσ καιρον ωρας προσωπω ου καρδια περισσotερως εσπουδασαμεν το προσωπον υμων ιδειν εν πολλη επιθυμια

¹⁸ διο ηθελησαμεν ελθειν προς υμας εγω μεν παυλος και απαξ και δις και ενεκοψεν ημας ο σατανας

¹⁹ τισ γαρ ημων ελπισ η χαρα η στεφανος καυχησεως η ουχι και υμεις εμπροσθεν του κυριου ημων ιησου εν τη αυτω παρουσια

²⁰ υμεις γαρ εστε η δοξα ημων και η χαρα

3

¹ διο μηκετι στεγοντες ευδοκησαμεν καταλειφθηναι εν αθηναις μονοι

² και επεμψαμεν τιμοθεον τον αδελφον ημων και διακονον του θεου και συνεργον ημων εν τω ευαγγελιω του χριστου εις το στηριζει υμας και παρακαλεσαι υμας περι της πιστεως υμων

³ το μηδενα σαινεσθαι εν ταις θλιψεσιν ταυταις αυτοι γαρ οιδατε οτι εις τουτο κειμεθα

⁴ και γαρ οτε προς υμας ημεν προελεγομεν υμιν οτι μελλομεν θλιβεσθαι καθως και εγενετο και οιδατε

⁵ δια τουτο καγω μηκετι στεγων επεμψα εις το γνωναν την πιστιν υμων μηπως επιτρασεν υμας ο πειραζων και εις κενον γενηται ο κοπος ημων

⁶ αρτι δε ελθοντος τιμοθεου προς ημας αφ υμων και ευαγγελισαμενου ημιν την πιστιν και την αγαπην υμων και οτι εχετε μνειαν ημων αγαθην

παντοτε επιποθουντες ημας ιδειν καθαπερ και ημεις υμας

⁷ δια τουτο παρεκληθημεν αδελφοι εφ υμιν επι παση τη θλιψει και αναγκη ημων δια της υμων πιστεως

⁸ οτι νυν ζωμεν εαν υμεις στηκετε εν κυριω

⁹ ταυτα γαρ ευχαριστιαν δυναμεθα τω θεω ανταποδουναι περι υμων επι παση τη χαρα η χαιρομεν δι υμας εμπροσθεν του θεου ημων

¹⁰ νυκτος και ημερας υπερ εκπερισσου δεομενοι εις το ιδειν υμων το προσωπον και καταρτισαι τα υστερηματα της πιστεως υμων

¹¹ αυτος δε ο θεος και πατηρ ημων και ο κυριος ημων ιησους χριστος κατευθυναι την οδον ημων προς υμας

¹² υμας δε ο κυριος πλεονασαι και περισσευσαι τη αγαπη εις αλληλους και εις παντας καθαπερ και ημεις εις υμας

¹³ εις το στηριζαι υμων τας καρδιας αμεμπτους εν αγωνιστη εμπροσθεν του θεου και πατρος ημων εν τη παρουσια του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων των αγιων αυτου

4

¹ λοιπον ουν αδελφοι ερωτωμεν υμας και παρακαλουμεν εν κυριω ιησου καθως παρελαβετε παρ ημων το πως δει υμας περιπατειν και αρεσκειν θεω ινα περισσευητε μαλλον

² οιδατε γαρ τινας παραγγελιας εδωκαμεν υμιν δια του κυριου ιησου

³ τουτο γαρ εστιν θελημα του θεου ο αγιασμος υμων απεχεσθαι υμας απο της πορνειας

⁴ ειδεναι εκαστον υμων το εαυτου σκευος κτασθαι εν αγιασμω και τιμη

⁵ μη εν παθει επιθυμιας καθαπερ και τα εθνη τα μη ειδοτα τον θεον

⁶ το μη υπερβαινειν και πλεονεκτειν εν τω πραγματι τον αδελφον αυτου διоти εκδικος ο κυριος περι παντων τουτων καθως και προειπομεν υμιν και διεμαρτυραμεθα

⁷ ου γαρ εκαλεσεν ημας ο θεος επι ακαθαρσια αλλ εν αγιασμω

⁸ τοιγαρουν ο αθετων ουκ ανθρωπον αθετει αλλα τον θεον τον και δοντα το πνευμα αυτου το αγιον εις υμας

⁹ περι δε της φιλαδελφιας ου χρεيان εχετε γραφειν υμιν αυτοι γαρ υμεις θεοδιδασκοι εστε εις το αγαπαν αλληλους

¹⁰ και γαρ ποιεите αυτο εις παντας τους αδελφους τους εν ολη τη μακεδονια παρακαλουμεν δε υμας αδελφοι περισσευειν μαλλον

¹¹ και φιλοτιμεισθαι ησυχαιζειν και πρασσειν τα ιδια και εργαζεσθαι ταυς ιδιαις χερσιν υμων καθως υμιν παρηγγειλαμεν

¹² ινα περιπατητε ευσημονως προς τους εξω και μηδενος χρεيان εχητε

¹³ ου θελομεν δε υμας αγνοειν αδελφοι περι των κεκοιμημενων ινα μη λυπησθε καθως και οι λοιποι οι μη εχοντες ελπιδα

¹⁴ ει γαρ πιστευομεν οτι ιησους απεθανεν και ανεστη ουτως και ο θεος τους κοιμηθεντας δια του ιησου αξει συν αυτω

¹⁵ τουτο γαρ υμιν λεγομεν εν λογω κυριου οτι ημεις οι ζωντες οι περιλειπομενοι εις την παρουσιαν του κυριου ου μη φθασωμεν τους κοιμηθεντας

¹⁶ οτι αυτος ο κυριος εν κελευσματι εν φωνη αρχαγγελου και εν σαλπιγγι θεου καταβησεται απ ουρανου και οι νεκροι εν χριστω αναστησονται πρωτον

¹⁷ επειτα ημεις οι ζωντες οι περιλειπομενοι αμα συν αυτοις αρπαγισομεθα εν νεφελαις εις απαντησιν του κυριου εις αερα και ουτως παντοτε συν κυριω εσομεθα

¹⁸ ωστε παρακαλειτε αλληλους εν τοις λογοις τουτοις

5

¹ περι δε των χρονων και των καιρων αδελφοι ου χρεيان εχετε υμιν γραφεσθαι

² αυτοι γαρ ακριβως οιδατε οτι η ημερα κυριου ως κλεπτης εν νυκτι ουτως ερχεται

³ οταν γαρ λεγωσιν ειρηνη και ασφαεια τοτε αιφνιδιος αυτοις εφισταται ολεθρος ωσπερ η ωδιν τη εν γαστρι εχουση και ου μη εκφυγωνιν

⁴ υμεις δε αδελφοι ουκ εστε εν σκοτει ινα η ημερα υμας ως κλεπτης καταλαβη

⁵ παντες υμεις υιοι φωτος εστε και υιοι ημερας ουκ εσμεν νυκτος ουδε σκοτους

⁶ αρα ουν μη καθευδωμεν ως και οι λοιποι αλλα γρηγορωμεν και νηφωμεν

⁷ οι γαρ καθευδοντες νυκτος καθευδουσιν και οι μεθυσκομενοι νυκτος μεθυσουσιν

⁸ ημεις δε ημερας οντες νηφωμεν ενδυσαμενοι θωρακα πιστεως και αγαπης και περικεφαλαιαν ελπιδα σωτηριας

⁹ οτι ουκ εθετο ημας ο θεος εις οργην αλλ εις περιποησιν σωτηριας δια του κυριου ημων ιησου χριστου

¹⁰ του αποθανοντος υπερ ημων ινα ειτε γρηγορωμεν ειτε καθευδωμεν αμα συν αυτω ζησωμεν

¹¹ διο παρακαλειτε αλληλους και οικοδομειτε εις τον ενα καθως και ποιεите

¹² ερωτωμεν δε υμας αδελφοι ειδεναι τους κοπιωντας εν υμιν και προισταμενους υμων εν κυριω και νουθετουντας υμας

¹³ και ηγεισθαι αυτους υπερ εκπερισσου εν αγαπη δια το εργον αυτων ειρηνευετε εν εαυτοις

¹⁴ παρακαλουμεν δε υμας αδελφοι νουθετειτε τους ατακτους παραμυθεισθε τους ολιγοψυχους αντεχεσθε των ασθενων μακροθυμειτε προς παντα

¹⁵ ορατε μη τισ κακον αντι κακου τινι αποδω αλλα παντοτε το αγαθον διωκετε και εις αλληλους και εις παντας

¹⁶ παντοτε χαιρετε

¹⁷ αδιαλείπτως προσευχεσθε

¹⁸ εν παντι ευχαριστεите τουτο γαρ θελημα θεου εν χριστω ιησου εις υμας

¹⁹ το πνευμα μη σβεννυτε

²⁰ προφητείας μη εξουθενείτε
²¹ παντα δε δοκιμάζετε το καλον κατεχετε
²² απο παντος ειδους πονηρου απεχεσθε
²³ αυτος δε ο θεος της ειρηνης αγιασαι υμας
ολοτελεις και ολοκληρον υμων το πνευμα και η
ψυχη και το σωμα αμεμπτως εν τη παρουσια του
κυριου ημων ιησου χριστου τηρηθειη
²⁴ πιστος ο καλων υμας ος και ποιησει
²⁵ αδελφοι προσευχεσθε περι ημων
²⁶ ασπασασθε τους αδελφους παντας εν
φιληματι αγιω
²⁷ ορκιζω υμας τον κυριον αναγνωσθηναι την
επιστολην πασιν τοις αγιοις αδελφοις
²⁸ η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μεθ
υμων αμην

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β΄

¹ παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικων εν θεω πατρι ημων και κυριω ιησου χριστω

² χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου

³ ευχαριστην οφειλομεν τω θεω παντοτε περι υμων αδελφοι καθως αξιον εστιν οτι υπεραυξανει η πιστις υμων και πλεοναζει η αγαπη ενος εκαστου παντων υμων εις αλληλους

⁴ ωστε ημας αυτοουσ εν υμιν καυχασθαι εν ταις εκκλησιας του θεου υπερ της υπομονης υμων και πιστεως εν πασιν τοις διωγμοις υμων και ταις θλιψεσιν αις ανεχεσθε

⁵ ενδειγμα της δικαιας κρισεως του θεου εις το καταξιωθηναι υμας της βασιλειας του θεου υπερ ης και πασχετε

⁶ ειπερ δικαιον παρα θεω ανταποδουναι τοις θλιβουσιν υμας θλιψιν

⁷ και υμιν τοις θλιβομενοις ανεσιν μεθ ημων εν τη αποκαλυψει του κυριου ιησου απ ουρανου μετ αγγελων δυναμειωσ αυτου

⁸ εν πυρι φλογος διδοντος εκδικησιν τοις μη ειδοσιν θεον και τοις μη υπακουουσιν τω ευαγγελιω του κυριου ημων ιησου

⁹ οιτινες δικην τισουσιν ολεθρον αιωνιον απο προσωπου του κυριου και απο της δοξης της ισχυος αυτου

¹⁰ οταν ελθη ενδοξασθηναι εν τοις αγιοις αυτου και θαυμασθηναι εν πασιν τοις πιστευσασιν οτι επιστευθη το μαρτυριον ημων εφ υμας εν τη ημερα εκεινη

¹¹ εις ο και προσευχομεθα παντοτε περι υμων ινα υμας αξιωση της κλησεως ο θεος ημων και πληρωση πασαν ευδοκian αγαθωσυνης και εργων πιστεως εν δυναμει

¹² οπως ενδοξασθη το ονομα του κυριου ημων ιησου εν υμιν και υμεις εν αυτω κατα την χαριν του θεου ημων και κυριου ιησου χριστου

2

¹ ερωτωμεν δε υμας αδελφοι υπερ της παρουσιας του κυριου ημων ιησου χριστου και ημων επισυναγωγης επ αυτον

² εις το μη ταχεως σαλευθηναι υμας απο του νοου μητε θροεισθαι μητε δια πνευματος μητε δια λογου μητε δι επιστολης ως δι ημων ως οτι ενεστηκεν η ημερα του χριστου

³ μη τισ υμας εξαπατηση κατα μηδενα τροπον οτι εαν μη ελθη η αποστασια πρωτων και αποκαλυφθι ο ανθρωπος της αμαρτιας ο υιος της απωλειας

⁴ ο αντικειμενος και υπεрайρομενος επι παντα λεγομενον θεον η σεβασμα ωστε αυτον εις τον ναον του θεου ως θεον καθισαι αποδεικνυντα εαυτον οτι εστιν θεος

⁵ ου μνημονευετε οτι ετι ων προς υμας ταυτα ελεγον υμιν

⁶ και νυν το κατεχον οιδατε εις το αποκαλυφθηναι αυτον εν τω εαυτου καιρω

⁷ το γαρ μυστηριον ηδη ενεργειται της ανομιας μονον ο κατεχων αρτι εως εκ μεσου γενηται

⁸ και τοτε αποκαλυφθησεται ο ανομος ον ο κυριος αναλωσει τω πνευματι του στοματος αυτου και καταργησει τη επιφανεια της παρουσιας αυτου

⁹ ου εστιν η παρουσια κατ ενεργειαν του σατανα εν παση δυναμει και σημειοις και τερασιν ψευδους

¹⁰ και εν παση απατη της αδικιας εν τοις απολλυμενοις ανθ ων την αγαπην της αληθειας ουκ εδεξαντο εις το σωθηναι αυτους

¹¹ και δια τουτο πεμφει αυτοις ο θεος ενεργειαν πλανης εις το πιστευσαι αυτους τω ψευδει

¹² ινα κριθωσιν παντες οι μη πιστευσαντες τη αληθεια αλλ ευδοκησαντες εν τη αδικια

¹³ ημεις δε οφειλομεν ευχαριστην τω θεω παντοτε περι υμων αδελφοι ηγαπημενοι υπο κυριου οτι ειλετο υμας ο θεος απ αρχης εις σωτηριαν εν αγιασμω πνευματος και πιστει αληθειας

¹⁴ εις ο εκαλεσεν υμας δια του ευαγγελιου ημων εις περιποιησιν δοξης του κυριου ημων ιησου χριστου

¹⁵ αρα ουν αδελφοι στηκετε και κρατειτε τας παραδοσεις ας εδιδαχθητε ειτε δια λογου ειτε δι επιστολης ημων

¹⁶ αυτος δε ο κυριος ημων ιησους χριστος και ο θεος και πατηρ ημων ο αγαπησας ημας και δους παρακλησιν αιωνιαν και ελπιδα αγαθην εν χαριτι

¹⁷ παρακαλεσαι υμων τας καρδιας και στηριξαι υμας εν παντι λογω και εργω αγαθω

3

¹ το λοιπον προσευχεσθε αδελφοι περι ημων ινα ο λογος του κυριου τρεχη και δοξαζηται καθως και προς υμας

² και ινα ρυσθωμεν απο των ατοπων και πονηρων ανθρωπων ου γαρ παντων η πιστις

³ πιστος δε εστιν ο κυριος ος στηριζει υμας και φυλαξει απο του πονηρου

⁴ πεποιθαμεν δε εν κυριω εφ υμας οτι α παραγγελλομεν υμιν και ποιείτε και ποιησετε

⁵ ο δε κυριος κατευθυναι υμων τας καρδιας εις την αγαπην του θεου και εις την υπομονην του χριστου

⁶ παραγγελλομεν δε υμιν αδελφοι εν ονοματι του κυριου ημων ιησου χριστου στελλεσθαι υμας απο παντος αδελφου ατακτως περιπατουντος και μη κατα την παραδοσιν ην παρελαβον παρ ημων

⁷ αυτοι γαρ οιδατε πως δε μιμεισθαι ημας οτι ουκ ητακτησαμεν εν υμιν

⁸ ουδε δωρεαν αρτον εφαγομεν παρα τινος αλλ εν κοπω και μοχθω νυκτα και ημεραν εργαζομενοι προς το μη επιβαρησαι τινα υμων

⁹ ουχ οτι ουκ εχομεν εξουσιαν αλλ ινα εαυτους τυπον δωμεν υμιν εις το μιμεισθαι ημας

¹⁰ και γαρ οτε ημεν προς υμας τουτο παρηγγελλομεν υμιν οτι ει τισ ου θελει εργαζεσθαι μηδε εσθιετω

¹¹ ακουομεν γαρ τινας περιπατουντας εν υμιν ατακτως μηδεν εργαζομενους αλλα περιεργαζομενους

¹² τοις δε τοιουτοις παραγγελλομεν και παρακαλουμεν δια του κυριου ημων ιησου χριστου ινα μετα ησυχιας εργαζομενοι τον εαυτων αρτον εσθιωσιν

¹³ υμεις δε αδελφοι μη εκκακησητε καλοποιουντες

¹⁴ ει δε τις ουχ υπακουει τω λογω ημων δια της επιστολης τουτον σημειουσθε και μη συναναμινυσθε αυτω ινα εντραπη

¹⁵ και μη ως εχθρον ηγεισθε αλλα νουθετειτε ως αδελφον

¹⁶ αυτοσ δε ο κυριος της ειρηνης δωη υμιν την ειρηνην δια παντος εν παντι τροπω ο κυριος μετα παντων υμων

¹⁷ ο ασπασμος τη εμη χειρι παυλου ο εστιν σημειον εν παση επιστολη ουτως γραφω

¹⁸ η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α΄

¹ παυλος αποστολος ιησου χριστου κατ επιταγην θεου σωτηρος ημων και κυριου ιησου χριστου της ελπίδος ημων

² τιμοθεω γνησιω τεκνω εν πιστει χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατρος ημων και χριστου ιησου του κυριου ημων

³ καθως παρεκαλεσα σε προσμειναι εν εφεσω πορευομενος εις μακεδονιαν ινα παραγγειλης τισιν μη ετεροδιδασκαλειν

⁴ μηδε προσεchein μυθους και γενεαλογιας απεραντοις αιτινας ζητησεις παρεχουσιν μαλλον η οικονομιαν θεου την εν πιστει

⁵ το δε τελος της παραγγελιας εστιν αγαπη εκ καθαρας καρδιας και συνειδησεως αγαθης και πιστεως ανυποκριτου

⁶ ων τινες αστοχησαντες εξετραπησαν εις ματαιολογιαν

⁷ θελοντες ειναι νομοδιδασκαλοι μη νοουντες μητε α λεγουσιν μητε περι τινων διαβεβαιουνται

⁸ οιδαμεν δε οτι καλος ο νομος εαν τις αυτω νομιμωσ χρηται

⁹ ειδωσ τουτο οτι δικαιο νομος ου κειται ανομοιοις δε και ανυποτακτοις ασεβειν και αμαρτωλοις ανομοιοις και βεβηλοις πατρολαιοις και μητρολαιοις ανδροφονοις

¹⁰ πορνοις αρσενοκοιταις ανδραποδισταις ψευσταις επιορκοις και ει τι ετερον τη υγιαίνουση διδασκαλία αντικειται

¹¹ κατα το ευαγγελιον της δοξης του μακαριου θεου ο επιστευθην εγω

¹² και χαριν εχω τω ενδυναμωσαντι με χριστω ιησου τω κυριω ημων οτι πιστον με ηγησατο θεμενος εις διακονιαν

¹³ τον προτερον οντα βλασφημον και διωκτην και υβριστην αλλα ηληθην οτι αγνοων εποησα εν απιστια

¹⁴ υπερεπλεονασεν δε η χαρις του κυριου ημων μετα πιστεως και αγαπης της εν χριστω ιησου

¹⁵ πιστος ο λογος και πασης αποδοχης αξιοσ οτι χριστος ιησους ηλθεν εις τον κοσμον αμαρτωλους σωσαι ων πρωτος ειμι εγω

¹⁶ αλλα δια τουτο ηληθην ινα εν εμοι πρωτω ενδειξηται ιησους χριστος την πασαν μακροθυμιαν προς υποτυπωσιν των μελλοντων πιστευειν επ αυτω εις ζωνη αιωνιον

¹⁷ τω δε βασιλει των αιωνων αφαρτω αορατω μονω σοφω θεω τιμη και δοξα εις τους αιωνας των αιωνων αμην

¹⁸ ταυτην την παραγγελιαν παρatiθεμαι σοι τεκνον τιμοθεε κατα τας προαγουσας επι σε προφητειας ινα στρατευη εν αυταις την καλην στρατειαν

¹⁹ εχων πιστιν και αγαθην συνειδησιν ην τινες απωσαμενοι περι την πιστιν εναυαγησαν

²⁰ ων εστιν υμεναιοσ και αλεξανδρος ουσ παρεδωκα τω σατανα ινα παιδευθωσιν μη βλασφημειν

2

¹ παρακαλω ουν πρωτον παντων ποιεισθαι δεησεις προσευχας εντευξεις ευχαριστίας υπερ παντων ανθρωπων

² υπερ βασιλεων και παντων των εν υπεροχη οντων ινα ημερον και ησυχιον βιον διαγωμεν εν παση ευσεβεια και σεμνοτητι

³ τουτο γαρ καλον και αποδεκτον ενωπιον του σωτηρος ημων θεου

⁴ ος παντας ανθρωπους θελει σωθηναι και εις επιγνωσιν αληθειας ελθειν

⁵ εις γαρ θεος εις και μεσιτης θεου και ανθρωπων ανθρωπος χριστος ιησους

⁶ ο δους εαυτον αντιλυτρον υπερ παντων το μαρτυριον καιροισ ιδιοις

⁷ εις ο ετεθην εγω κηρυξ και αποστολος αληθειαν λεγω εν χριστω ου ψευδομαι διδασκαλος εθνων εν πιστει και αληθεια

⁸ βουλομαι ουν προσευχεσθαι τους ανδρας εν παντι τοπω επαιροντας οσιους χειρας χωρις οργης και διαλογισμου

⁹ ωσαντως και τας γυναικας εν καταστολη κοσμιω μετα αιδους και σωφροσυνης κοσμειν εαυτας μη εν πλεγμασιν η χρυσω η μαργαριταις η ιματισμω πολυτελει

¹⁰ αλλ ο πρεπει γυναιξιν επαγγελλομεναισ θεοσεβειαν δι εργων αγαθων

¹¹ γυνη εν ησυχια μανθανετω εν παση υποταγη

¹² γυναικι δε διδασκειν ουκ επιτρεπω ουδε αυθεντην ανδρος αλλ ειναι εν ησυχια

¹³ αδαμ γαρ πρωτος επλασθη ειτα εua

¹⁴ και αδαμ ουκ ηπατηθη η δε γυνη απατηθειςα εν παραβασει γεγονεν

¹⁵ σωθησεται δε δια της τεκνογονιας εαν μεινωσιν εν πιστει και αγαπη και αγιασμω μετα σωφροσυνης

3

¹ πιστος ο λογος ει τις επισκοπος ορεγεται καλου εργου επιθυμει

² δει ουν τον επισκοπον ανεπιληπτον ειναι μιας γυναικος ανδρα νηφαλεον σωφρονα κοσμιον φιλοξενον διδακτικον

³ μη παροινον μη πληκτην μη αισχροκερδη αλλ επιεικη αμαχον αφιλαργυρον

⁴ του ιδιου οικου καλως προϊσταμενον τεκνα εχοντα εν υποταγη μετα πασης σεμνοτητος

⁵ ει δε τις του ιδιου οικου προστηναι ουκ οιδεν πως εκκλησιας θεου επιμελησεται

⁶ μη νεοφυτον ινα μη τυφωθεις εις κριμα εμπεση του διαβολου

⁷ δει δε αυτον και μαρτυριαν καλην εχειν απο των εξωθεν ινα μη εις ονειδισμον εμπεση και παγίδα του διαβολου

⁸ διακονους ωσαντως σεμνους μη διλογους μη οινω πολλω προσεχοντας μη αισχροκερδεις

⁹ εχοντας το μυστηριον της πιστεως εν καθαρα συνειδησει

¹⁰ και ουτοι δε δοκιμαζεσθωσαν πρωτον ειτα διακονειτωσαν ανεγκλητοι οντες

¹¹ γυναικας ωσαντως σεμνας μη διαβολουσ νηφαλεουσ πιστας εν πασιν

¹² διακονοι εστωσαν μιας γυναικος ανδρες τεκνων καλως προϊσταμενοι και των ιδιων οικων

¹³ οι γαρ καλως διακονησαντες βαθμον εαυτοις καλον περιποιουνται και πολλην παρρησιαν εν πιστει τη εν χριστω ιησου

¹⁴ ταυτα σοι γραφω ελπίζων ελθειν προς σε ταχιν

¹⁵ εαν δε βραδυνω ινα ειδησ πωσ δει εν οικω θεου αναστρεφεσθαι ητις εστιν εκκλησια θεου ζωντος στυλος και εδραιωμα της αληθειας

¹⁶ και ομολογουμενωσ μεγα εστιν το της ευσεβειας μυστηριον θεος εφανερωθη εν σαρκι εδικαιωθη εν πνευματι ωφθη αγγελιοις εκηρυχθη εν εθνεσιν επιστευθη εν κοσμω ανεληφθη εν δοξη

4

¹ το δε πνευμα ρητως λεγει οτι εν υστεροις καιροις αποστησονται τινεσ της πιστεωσ προσεχοντεσ πνευμασιν πλανοις και διδασκαλαιοις δαιμονιον

² εν υποκρισει ψευδολογων κεκαυτηριασμενων την ιδιαν συνειδησιν

³ κωλυοντων γαμειν απεχεσθαι βρωματων α ο θεος εκτισεν εις μεταληψιν μετα ευχαριστιασ τοις πιστοις και επεγνωκοσιν την αληθειαν

⁴ οτι παν κτισμα θεου καλον και ουδεν αποβλητον μετα ευχαριστιασ λαμβανομενον

⁵ αγιαζεται γαρ δια λογου θεου και εντευξεωσ

⁶ ταυτα υποτιθεμενοσ τοις αδελφοις καλοσ εση διακονοσ ιησου χριστου εντρεφομενοσ τοις λογοις της πιστεωσ και της καλης διδασκαλιασ η παρηκολουθηκασ

⁷ τουσ δε βεβηλουσ και γραωδεισ μυθουσ παραιτου γυμναζε δε σεαυτον προς ευσεβειαν

⁸ η γαρ σωματικη γυμνασια προς ολιγον εστιν ωφελιμοσ η δε ευσεβεια προς παντα ωφελιμοσ εστιν επαγγελιαν εχουσα ζωησ της νυν και της μελλουσησ

⁹ πιστοσ ο λογοσ και πασησ αποδοχησ αξιοσ

¹⁰ εις τουτο γαρ και κοπιωμεν και ονειδιζομεθα οτι ηλπικαμεν επι θεω ζωντι οσ εστιν σωτηρ παντων ανθρωπων μαλιστα πιστων

¹¹ παραγγελλε ταυτα και διδασκε

¹² μηδεισ σου της νεοτητοσ καταφρονειτω αλλα τυποσ γινου των πιστων εν λογω εν αναστροφη εν αγαπη εν πνευματι εν πιστει εν αγνεια

¹³ εωσ ερχομαι προσεχε τη αναγνωσει τη παρακλησει τη διδασκαλια

¹⁴ μη αμελει του εν σοι χαρισματοσ ο εδοθη σοι δια προφητεια μετα επιθεσεωσ των χειρων του πρεσβυτεριου

¹⁵ ταυτα μελετα εν τουτοις ισθι ινα σου η προκοπη φανερα η εν πασιν

¹⁶ επεχε σεαυτω και τη διδασκαλια επιμενε αυτοισ τουτο γαρ ποιων και σεαυτον σωσεις και τουσ ακουοντασ σου

5

¹ πρεσβυτερω μη επιπληξης αλλα παρακαλει ωσ πατερα νεωτερουσ ωσ αδελφουσ

² πρεσβυτερασ ωσ μητερασ νεωτερασ ωσ αδελφασ εν παση αγνεια

³ χηρασ τιμα τασ οντωσ χηρασ

⁴ ει δε τισ χηρα τεκνα η εκγονα εχει μανθανετωσαν πρωτον τον ιδιον οικον ευσεβειν και αμοιβασ αποδιδοναι τοις προγονοις τουτο γαρ εστιν αποδεκτον ενωπιον του θεου

⁵ η δε οντωσ χηρα και μεμονωμενη ηλπικεν επι τον θεον και προσμενει ταιο δεισεσιν και ταιο προσευχαιοις νυκτοσ και ημερασ

⁶ η δε σπαταλωσα ζωσα τεθνηκεν

⁷ και ταυτα παραγγελλε ινα ανεπιληπτοι ωσιν

⁸ ει δε τισ των ιδιων και μαλιστα των οικειων ου προνοει την πιστιν ηρνηται και εστιν απιστου χειρων

⁹ χηρα καταλεγεσθω μη ελαττον ετων εξηκοντα γεγονυια ενοσ ανδροσ γυνη

¹⁰ εν εργοις καλοισ μαρτυρουμενη ει ετεκνοτροφησεν εν εξενοδοχησεν ει αγιων ποδασ ενιψεν ει θλιβομενοις επηρκεσεν ει παντι εργω αγαθω επηκολουθησεν

¹¹ νεωτερασ δε χηρασ παραιτου οταν γαρ καταστρηνιασωσιν του χριστου γαμειν θελουσιν

¹² εχουσαν κριμα οτι την πρωτην πιστιν ηθετησαν

¹³ αμα δε και αργαι μανθανουσιν περιερχομεναι τασ οικιασ ου μονον δε αργαι αλλα και φυλαροι και περιεργοι λαλουσαι τα μη δεοντα

¹⁴ βουλομαι ουν νεωτερασ γαμειν τεκνογονειν οικοδεσποτειν μηδεμιαν αφορμην διδοναι τω αντικειμενω λοιδοριασ χαριν

¹⁵ ηδη γαρ τινεσ εξετραπησαν οπισω του σατανα

¹⁶ ει τισ πιστοσ η πιστη εχει χηρασ επαρκειτω αυταισ και μη βαρεισθω η εκκλησια ινα ταιο οντωσ χηραισ επαρκεση

¹⁷ οι καλοσ προεστωτεσ πρεσβυτεροι διπλησ τιμησ αξιοουσθωσαν μαλιστα οι κοπιωντεσ εν λογω και διδασκαλια

¹⁸ λεγει γαρ η γραφη βουν αλωντα ου φιμωσεις και αξιοσ ο εργατησ του μισθου αυτου

¹⁹ κατα πρεσβυτερου κατηγοριαν μη παραδεχου εκτοσ ει μη επι δυο η τριων μαρτυρων

²⁰ τουσ αμαρτανοντασ ενωπιον παντων ελεγεχ ινα και οι λοιποι φοβον εχωσιν

²¹ διαμαρτυρομαι ενωπιον του θεου και κυριου ιησου χριστου και των εκλεκτων αγγελων ινα ταυτα φυλαξης χωρισ προκριματοσ μηδεν ποιων κατα προσκλησιν

²² χειρασ ταχεωσ μηдени επιτιθει μηδε κοινωνει αμαρτιασ αλλοτριασ σεαυτον αγνον τηρει

²³ μηκετι υδροποτει αλλ οινω ολιγω χρω δια τον στομαχον σου και τασ πυκνασ σου ασθενειας

²⁴ τινων ανθρωπων αι αμαρτια προδηλοι εισιν προαγουσαι εις κρισιν τισιν δε και επακολουθουσιν

²⁵ ωσαντωσ και τα καλα εργα προδηλα εστιν και τα αλλωσ εχοντα κρυβηναι ου δυνανται

6

¹ οσοι εισιν υπο ζυγον δουλοι τουσ ιδιουσ δεσποτασ πασησ τιμησ αξιοουσ ηγεισθωσαν ινα μη το ονομα του θεου και η διδασκαλια βλασφημηται

² οι δε πιστουσ εχοντεσ δεσποτασ μη καταφρονειτωσαν οτι αδελφοι εισιν αλλα μαλλον

δουλεύετωσαν οτι πιστοι εισιν και αγαπητοι οι της ευεργεσιας αντιλαμβανομενοι ταυτα διδασκε και παρακαλει

³ ει τις ετεροδιδασκαλει και μη προσερχεται υγιαίνουσιν λογισ τοις του κυριου ημων ιησου χριστου και τη κατ ευσεβειαν διδασκαλια

⁴ τετυφωται μηδεν επισταμενος αλλα νοσων περι ζητησεις και λογομαχιας εξ ων γινεται φθονος ερις βλασφημιαι υπονοιαι πονηραι

⁵ διαπαρτριβα διεφθαρμενων ανθρωπων τον νουν και απεστερημενων της αληθειας νομιζοντων πορισμον ειναι την ευσεβειαν αφιστασο απο των τοιουτων

⁶ εστιν δε πορισμος μεγας η ευσεβεια μετα αυταρκειας

⁷ ουδεν γαρ εισηνεγκαμεν εισ τον κοσμον δηλον οτι ουδε εξενεγκειν τι δυναμεθα

⁸ εχοντες δε διατροφας και σκεπασματα τουτοις αρκεσθησομεθα

⁹ οι δε βουλομενοι πλουτειν εμπίπτουσιν εισ πειρασμον και παγίδα και επιθυμιας πολλας ανοητους και βλαβερας αιτινες βυθιζουσιν τους ανθρωπους εισ ολεθρον και απωλειαν

¹⁰ ριζα γαρ παντων των κακων εστιν η φιλαργυρια ης τινες ορεγομενοι απεπλανηθησαν απο της πιστεως και εαυτους περιπειραν οδυναις πολλαις

¹¹ συ δε ω ανθρωπε του θεου ταυτα φευγε διωκε δε δικαιοσυνην ευσεβειαν πιστιν αγαπην υπομονην πραοτητα

¹² αγωνιζου τον καλον αγωνα της πιστεως επιλαβου της αιωνιου ζωης εισ ην εκληθης και ωμολογησας την καλην ομολογιαν ενωπιον πολλων μαρτυρων

¹³ παραγγελλω σοι ενωπιον του θεου του ζωοποιουντος τα παντα και χριστου ιησου του μαρτυρησαντος επι ποντιου πιλατου την καλην ομολογιαν

¹⁴ τηρησαι σε την εντολην ασπιλον ανεπιληπτον μεχρι της επιφανειας του κυριου ημων ιησου χριστου

¹⁵ ην καιροισ ιδιοις δειξει ο μακαριος και μονος δυναστης ο βασιλευς των βασιλευοντων και κυριος των κυριευνοντων

¹⁶ ο μονος εχων αθανασιαν φως οικων απροσιτον ον ιδεν ουδεις ανθρωπων ουδε ιδεν δυναται ω τιμη και κρατος αιωνιον αμην

¹⁷ τοις πλουσιοις εν τω νυν αιωνι παραγγελλε μη υψηλοφρονειν μηδε ηλπικεναι επι πλουτου αδηλοτητι αλλ εν τω θεω τω ζωντι τω παρεχοντι ημιν παντα πλουσιως εισ απολαυσιν

¹⁸ αγαθοεργειν πλουτειν εν εργοις καλοισ ευμεταδοτους ειναι κοινωνικους

¹⁹ αποθησαυριζοντας εαυτοις θεμελιον καλον εισ το μελλον ινα επιλαβωνται της αιωνιου ζωης

²⁰ ω τιμοθεε την παραθηκην φυλαζον εκτρεπομενος τας βεβηλους κenoφωνας και αντιθεσεις της ψευδωνυμου γνωσεως

²¹ ην τινες επαγγελλομενοι περι την πιστιν ηστοχησαν η χαρις μετα σου αμην

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β΄

¹ παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου κατ επαγγελιαν ζωης της εν χριστω ιησου

² τιμοθεω αγαπητω τεκνω χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατρος και χριστου ιησου του κυριου ημων

³ χαριν εχω τω θεω ω λατρευω απο προγονων εν καθαρα συνειδησει ως αδιαλειπτον εχω την περι σου μνηαιν εν ταις δεησειςι μου νυκτος και ημερας

⁴ επιποθων σε ιδειν μεμνημενος σου των δακρυων ινα χαρας πληρωθω

⁵ υπομνησιν λαμβανων της εν σοι ανυποκριτου πιστεως ητις ενωκησεν πρωτον εν τη μαμη σου λωιδι και τη μητρι σου ευνικη πεπεισμαι δε οτι και εν σοι

⁶ δι ην αιτιαν αναμνησκω σε αναζωπυρειν το χαρισμα του θεου ο εστιν εν σοι δια της επιθεσεως των χειρων μου

⁷ ου γαρ εδωκεν ημιν ο θεος πνευμα δειλιας αλλα δυναμεως και αγαπης και σωφρονισμού

⁸ μη ουν επαισχυνηθς το μαρτυριον του κυριου ημων μηδε εμε τον δεσμιον αυτου αλλα συγκακοπαθησον τω ευαγγελιω κατα δυναμιν θεου

⁹ του σωσαντος ημας και καλεσαντος κλησει αγια ου κατα τα εργα ημων αλλα κατ ιδιαν προθεσιν και χαριν την δοθεισαν ημιν εν χριστω ιησου προ χρονων αιωνων

¹⁰ φανερωθεισαν δε νυν δια της επιφανειας του σωτηρος ημων ιησου χριστου καταργησαντος μεν τον θανατον φωτισαντος δε ζωνι και αφθαρσιαν δια του ευαγγελιου

¹¹ εις ο ετεθην εγω κηρυξ και αποστολος και διδασκαλος εθνων

¹² δι ην αιτιαν και ταυτα πασχω αλλ ουκ επαισχυνομαι οίδα γαρ ω πεπιστευκα και πεπεισμαι οτι δυνατος εστιν την παραθηκην μου φυλαξαι εις εκεινην την ημεραν

¹³ υποτυπωσιν εχε υγιαινωντων λογων ων παρ εμου ηκουσας εν πιστει και αγαπη τη εν χριστω ιησου

¹⁴ την καλην παραθηκην φυλαξον δια πνευματος αγιου του ενοικουντος εν ημιν

¹⁵ οιδας τουτο οτι απεστραφησαν με παντες οι εν τη ασια ων εστιν φυγελος και ερμογενης

¹⁶ δωη ελεος ο κυριος τω ονησιφορου οικω οτι πολλakis με ανεψυξεν και την αλυσιν μου ουκ επαισχυνηθι

¹⁷ αλλα γενομενος εν ρωμη σπουδαιοτερον εξητησεν με και ευρεν

¹⁸ δωη αυτω ο κυριος ευρειν ελεος παρα κυριου εν εκεινη τη ημερα και οσα εν εφρω διηκονησεν βελτιον συ γινωσκεις

2

¹ ου ουν τεκνον μου ενδυναμου εν τη χαριτι τη εν χριστω ιησου

² και α ηκουσας παρ εμου δια πολλων μαρτυρων ταυτα παραθου πιστοις ανθρωποις οιτινες ικανοι εσονται και ετερους διδασξαι

³ ου ουν κακοπαθησον ως καλος στρατιωτης ιησου χριστου

⁴ ουδεις στρατευομενος εμπλεκεται ταις του βιου πραγματειαις ινα τω στρατολογησαντι αρεση

⁵ εαν δε και αθλη τις ου στεφανουται εαν μη νομιμως αθληση

⁶ τον κοπιωντα γεωργον δει πρωτον 4412 ADV-S των καρπων μεταλαμβανειν

⁷ νοει α λεγω δωη γαρ σοι ο κυριος συνεσιν εν πασιν

⁸ μνημονευε ιησουν χριστον εγγεγερμενον εκ νεκρων εκ σπερματος δαυιδ κατα το ευαγγελιον μου

⁹ εν ω κακοπαθω μεχρι δεσμων ως κακουργος αλλ ο λογος του θεου ου δεδεται

¹⁰ δια τουτο παντα υπομενω δια τους εκλεκτους ινα και αυτοι σωτηριας τυχωσιν της εν χριστω ιησου μετα δοξης αιωνιου

¹¹ πιστος ο λογος ει γαρ συναπεθανομεν και συζησομεν

¹² ει υπομενομεν και συμβασιλευσομεν ει αρνουμεθα κακεινος αρνησεται ημας

¹³ ει απιστουμεν εκεινος πιστος μενει αρνησασθαι εαυτον ου δυναται

¹⁴ ταυτα υπομνησκω διαμαρτυρομενος ενωπιον του κυριου μη λογομαχειν εις ουδεν χρησιμον επι καταστροφη των ακουοντων

¹⁵ σπουδασον σεαυτον δοκιμον παραστησαι τω θεω εργατην ανεπαισχυντον ορθοτομουντα τον λογον της αληθειας

¹⁶ τας δε βεβηλους κενοφωνιας περιστας επι πλειον γαρ προκοψουσιν ασεβειας

¹⁷ και ο λογος αυτων ως γαγγραινα νομην εξει ων εστιν υμεναιοσ και φιλητος

¹⁸ οιτινες περι την αληθειαν ηστοχησαν λεγοντες την αναστασιν ηδη γεγονεναι και ανατρεπουσιν την τινων πιστιν

¹⁹ ο μεντοι στερεος θεμελιος του θεου εστηκεν εχων την σφραγιδα ταυτην εγνω κυριος τους οντας αυτου και αποστητω απο αδικιας πας ο ονομαζων το ονομα κυριου

²⁰ εν μεγαλη δε οικια ουκ εστιν μονον σκευη χρυσα και αργυρα αλλα και ξυλινα και οστρακινα και α μεν εις τιμην α δε εις ατιμιαν

²¹ εαν ουν τις εκκαθαρη εαυτον απο τουτων εσται σκευος εις τιμην ηγιασμενον και ευχρηστον τω δεσποτι εις παν εργον αγαθον ητοιμασμενον

²² τας δε νεωτερικας επιθυμιας φυγε διωκε δε δικαιοσυνην πιστιν αγαπην ειρηνην μετα των επικαλουμενων τον κυριον εκ καθαρας καρδιας

²³ τας δε μωρας και απαιδευτους ζητησεις παραιτου ειδως οτι γεννωσιν μαχας

²⁴ δουλων δε κυριου ου δει μαχεσθαι αλλ ηπιον ειναι προς παντας διδακτικον ανεξικακον

²⁵ εν πραοτητι παιδευνοντα τους αντιδιατιθεμενους μηποτε δω αυτοις ο θεος μετανοιαν εις επιγνωσιν αληθειας

²⁶ και ανανηψωσιν εκ της του διαβολου παγιδος εξωγρημενοι υπ αυτου εις το εκεινου θελημα

3

¹ τούτο δε γίνωσκε ότι εν εσχάταις ημεραῖς ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποὶ

² ἐσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φιλαυτοὶ φιλαργυροὶ ἀλαζονεῖς υπερήφανοι βλασφημοὶ γονευσὶν ἀπειθεῖς ἀχαρίστοι ἀνοσίοι

³ ἀστοργοὶ ἀσπονδοὶ διαβολοὶ ἀκρατεῖς ἀνημεροὶ ἀφιλαγαθοὶ

⁴ προδοταὶ προπετεῖς τετυφωμένοι φιληδονοὶ μάλλον ἢ φιλοθεοὶ

⁵ ἔχοντες μορφῶσιν εὐσεβείας τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρνήμενοι καὶ τούτους ἀποτρέπου

⁶ ἐκ τούτων γὰρ εἰσὶν οἱ ἐνδυνόντες εἰς τὰς οἰκίας καὶ αἰχμαλωτεύοντες γυναικαρίας σεσωρευμένα ἁμαρτίας ἀγομένα ἐπιθυμίας ποικιλίας

⁷ πάντοτε μανθάνοντα καὶ μὴδέποτε εἰς ἐπὶγινώσκιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυνάμενα

⁸ ὃν τρόπον δὲ ἰαννῆς καὶ ἰαμβρῆς ἀντεστήσαν μωσὴ οὕτως καὶ οὗτοι ἀντίστανται τῇ ἀληθείᾳ ἄνθρωποι κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν ἀδοκίμοι περὶ τὴν πίστιν

⁹ ἀλλ' οὐ προκοψοῦσιν ἐπὶ πλεον ἢ γὰρ ἀνοία αὐτῶν ἐκδήλος ἐστὶ πᾶσιν ὥς καὶ ἡ ἐκεῖνων ἐγένετο

¹⁰ σὺ δὲ παρηκολούθηκας μοι τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ἀγωγῇ τῇ προθεσίᾳ τῇ πίστει τῇ μακροθυμίᾳ τῇ ἀγάπῃ τῇ ὑπομονῇ

¹¹ τοῖς διωγμοῖς τοῖς παθήμασιν οἷα μοι ἐγένετο ἐν ἀντιοχείᾳ ἐν ἰκονίῃ ἐν λυστροῖσι οἰοὺς διωγμὸς ὑπήνεγκα καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ κύριος

¹² καὶ πάντες δὲ οἱ θελόντες εὐσεβεῖς ζῆν ἐν χρίστῳ ἰησοῦ διωχθήσονται

¹³ πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γοῆτες προκοψοῦσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον πλανώντες καὶ πλανώμενοι

¹⁴ σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἐμαθες καὶ ἐπιστῶθῃς εἰδὼς παρὰ τίνος ἐμαθες

¹⁵ καὶ ὅτι ἀπο βρεφους τὰ ἱερά γραμμάτα οἶδας τὰ δυνάμενα σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν διὰ πιστεως τῆς ἐν χρίστῳ ἰησοῦ

¹⁶ πᾶσα γραφὴ θεοπνευστος καὶ ὠφελίμος πρὸς διδασκαλίαν πρὸς ἐλεγχον πρὸς ἐπανορθωσιν πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ

¹⁷ ἵνα ἄρτιος ἦ ὁ τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρτισμένος

4

¹ διαμαρτυρομαι οὖν ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζώντας καὶ νεκρούς κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ

² κηρυξὼν τὸν λόγον ἐπιστηθὶ εὐκαιρῶς ἀκαιρῶς ἐλεγχὼν ἐπιτιμήσων παρακαλέσων ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδασχῇ

³ ἐστὶ γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς υγιαινουσῆς διδασκαλίας οὐκ ἀνεξόνται ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας ἑαυτοῖς ἐπισωρεύουσιν διδασκαλοὺς κνηθόμενοι τὴν ἀκοὴν

⁴ καὶ ἀπο μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοὴν ἀποστρέψουσιν ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται

⁵ σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσιν κακοπαθήσων ἔργων ποιήσων εὐαγγελιστοῦ τὴν διακονίαν σου πληροφορήσων

⁶ ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφάρτεκεν

⁷ τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσμαι τὸν δρόμον τετελεκα τὴν πίστιν τητήρηκα

⁸ λοιπὸν ἀποκείται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στεφανὸς ὃν ἀποδώσει μοι ὁ κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ δίκαιος κριτὴς οὐ μόνον δὲ ἐμοὶ ἀλλὰ καὶ πᾶσιν τοῖς ἠγαπηκόσιν τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ

⁹ σπουδάσων ἐλθεῖν πρὸς με ταχέως

¹⁰ διῆμας γὰρ με ἐγκατέλειπεν ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα καὶ ἐπορεύθη εἰς θεσσαλονικὴν κρήσκησιν εἰς γαλατίαν τίτος εἰς δαλματίαν

¹¹ λουκάς ἐστὶν μόνος μετ' ἐμοῦ μαρκὸν ἀναλαβὼν ἀγέ μετὰ σεαυτοῦ ἐστὶν γὰρ μοι εὐχρηστός εἰς διακονίαν

¹² τυχικὸν δὲ ἀπεστείλα εἰς ἐφεσον

¹³ τὸν φελονήν ὃν ἀπέλιπον ἐν τρωαδί παρὰ καρπῷ ἐρχομένουσ φέρε καὶ τὰ βιβλία μάλιστα τὰς μεμβράνας

¹⁴ ἀλεξάνδρος ὁ χαλκεὺς πολλὰ μοι κακὰ ἐνεδείξατο ἀποδῶν αὐτῷ ὁ κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ

¹⁵ ὃν καὶ σὺ φυλάσσου λίαν γὰρ ἀνθεστήκεν τοῖς ἡμετέροισι λόγοις

¹⁶ ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ οὐδεὶς μοι συμπάρεγενετο ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον μὴ αὐτοῖς λογισθεῖν

¹⁷ ὁ δὲ κύριος μοι παρέστη καὶ ἐνεδυναμώσεν με ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ καὶ ἀκουσῇ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἐρρυσθῇ ἐκ στόματος λεοντοῦ

¹⁸ καὶ ρυσέται με ὁ κύριος ἀπο πάντος ἔργου πονηροῦ καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουρανίον ὡς ἡ δοξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν

¹⁹ ἀσπασαὶ πρίσκαν καὶ ἀκυλάν καὶ τὸν ονησιφοροῦ οἶκον

²⁰ ἐραστος ἐμείνεν ἐν κορινθῷ τροφίμον δὲ ἀπέλιπον ἐν μίλητῳ ἀσθενούντα

²¹ σπουδάσων προ χείμωνος ἐλθεῖν ἀσπάζεται σε εὐβούλος καὶ ποῦδης καὶ λίνος καὶ κλαυδία καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες

²² ὁ κύριος ἰησοὺς χριστὸς μετὰ τοῦ πνεύματος σου ἡ χάρις μετ' ὑμῶν ἀμήν

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ

¹ παυλος δουλος θεου αποστολος δε ιησου χριστου κατα πιστιν εκλεκτων θεου και επιγνωσιν αληθειας της κατ ευσεβειαν

² επ ελπιδι ζωης αιωνιου ην επηγγειλατο ο αψευδης θεος προ χρονων αιωνιων

³ εφανερωσεν δε καιροισ ιδιοις τον λογον αυτου εν κηρυγματι ο επιστευθυν ενω κατ επιταγην του σωτηρος ημων θεου

⁴ τιτω γνησιω τεκνω κατα κοινην πιστιν χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατρος και κυριου ιησου χριστου του σωτηρος ημων

⁵ τουτου χαριν κατελιπον σε εν κρητη ινα τα λειποντα επιδιωρθωση και καταστησης κατα πολιν προεβυτερους ως εγω σοι διαταξαμην

⁶ ει τις εστιν ανεγκλητος μιας γυναικος ανηρ τεκνα εχων πιστα μη εν κατηγορια ασωτιας η ανυποτακτα

⁷ δει γαρ τον επισκοπον ανεγκλητον ειναι ως θεου οικονομον μη αυθαδη μη οργιλον μη παροινον μη πληκτητην μη αισχροκερδη

⁸ αλλα φιλοξενον φιλαγαθον σωφρονα δικαιον οσιον εγκρατη

⁹ αντεχομενον του κατα την διδαχην πιστου λογου ινα δυνατος η και παρακαλειν εν τη διδασκαλια τη υγιανουση και τους αντιλεγοντας ελεγχειν

¹⁰ εισιν γαρ πολλοι και ανυποτακτοι ματαιολογοι και φρεναπαται μαλιστα οι εκ περιτομης

¹¹ ους δει επιστομιζειν οιτινες ολους οικους ανατρεπουσι διδασκοντες α μη δει αισχρου κερδους χαριν

¹² ειπεν τις εξ αυτων ιδιος αυτων προφητης κρητες αι ψευσαι κακα θηρια γαυτερες αργαι

¹³ η μαρτυρια αυτη εστιν αληθης δι ην αιτιαν ελεγχε αυτους αποτομωσ ινα υγιανωσιν εν τη πιστει

¹⁴ μη προσεχοντες ιουδαικοις μυθοις και εντολαιοις ανθρωπων αποστρεφωμενων την αληθειαν

¹⁵ παντα μεν καθαρα τοις καθαροις τοις δε μεμιασμενοις και απιστοις ουδεν καθαρων αλλα μεμιανται αυτων και ο νους και η συνεδησις

¹⁶ θεον ομολογουσιν ειδεναι τοις δε εργοις αρνουνται βδελυκτοι οντες και απειθειοι και προς παν εργον αγαθον αδοκιμοι

2

¹ συ δε λαλει α πρεπει τη υγιανουση διδασκαλια

² πρεσβυτας νηφαλους ειναι σεμνους σωφρονας υγιανοντας τη πιστει τη αγαπη τη υπομονη

³ πρεσβυτιδας ωσαντως εν καταστηματι ιεροπρεπεις μη διαβολους μη οινω πολλω δεδουλωμενας καλοδιδασκαλους

⁴ ινα σωφρονιζωσιν τας νεας φιλανδρους ειναι φιλοτεκνους

⁵ σωφρονας αγνασ οικουρους αγαθας υποτασσομενας τοις ιδιοις ανδρασιν ινα μη ο λογος του θεου βλασφημηται

⁶ τους νεωτερους ωσαντως παρακαλει σωφρονειν

⁷ περι παντα σεαυτον παρεχομενος τυπον καλων εργων εν τη διδασκαλια αδιαφθοριαν σεμνοτητα αφθαρσιαν

⁸ λογον υγιη ακαταγνωστον ινα ο εξ εναντιας εντραπη μηδεν εχων περι ημων λεγειν φαυλον

⁹ δουλους ιδιοις δεσποταις υποτασσεσθαι εν πασιν ευαρεστους ειναι μη αντιλεγοντας

¹⁰ μη νοσφιζομενους αλλα πιστιν πασαν ενδεικνυμενους αγαθην ινα την διδασκαλιαν του σωτηρος ημων θεου κοσμωσιν εν πασιν

¹¹ επεφανη γαρ η χαρις του θεου η σωτηριος πασιν ανθρωποις

¹² παιδευουσα ημας ινα αρνησαμενοι την ασεβειαν και τας κοσμικας επιθυμιας σωφρονως και δικαιως και ευσεβως ζωσωμεν εν τω νυν αιωνι

¹³ προσδεχομενοι την μακαριαν ελπιδα και επιφανειαν της δοξης του μεγαλου θεου και σωτηρος ημων ιησου χριστου

¹⁴ ος εδωκεν εαυτον υπερ ημων ινα λυτρωσεται ημας απο πασης ανομιας και καθαρηση εαυτω λαον περιουσιον ζηλωτην καλων εργων

¹⁵ ταυτα λαλει και παρακαλει και ελεγχε μετα πασης επιταγης μηδεις σου περιφρονειτω

3

¹ υπομιμησκει αυτους αρχαιοι και εξουσιαιοι υποτασσεσθαι πειθαρχειν προς παν εργον αγαθον ετοιμους ειναι

² μηδεν αβλασφημειν αμαχους ειναι επιεικεις πασαν ενδεικνυμενους πραοτητα προς παντας ανθρωπους

³ ημεν γαρ ποτε και ημεις ανοητοι απειθειοι πλανωμενοι δουλευοντες επιθυμιας και ηδοναις ποικιλαις εν κακια και φθονω διαγοντες στυγητοι μισουντες αλληλους

⁴ οτε δε η χρηστοτης και η φιλανθρωπια επεφανη του σωτηρος ημων θεου

⁵ ουκ εξ εργων των εν δικαιοσυνη ων εποησαμεν ημεις αλλα κατα τον αυτου ελεον εσωσεν ημας δια λουτρον παλιγγενειας και ανακαινωσεως πνευματος αγιου

⁶ ου εξεχεν εφ ημας πλουσιωσ δια ιησου χριστου του σωτηρος ημων

⁷ ινα δικαιωθεντες τη εκεινου χαριτι κληρονομοι γενομεθα κατ ελπιδα ζωης αιωνιου

⁸ πιστος ο λογος και περι toutων βουλομαι σε διαβεβαιουσθαι ινα φροντιζωσιν καλων εργων προιστασθαι οι πεπιστευκοτες θεω ταυτα εστιν τα καλα και ωφελιμα τοις ανθρωποις

⁹ μωρας δε ζητησεις και γενεαλογιας και ερεισι και μαχας νομικας περισσας εισιν γαρ ανωφελεις και ματαιοι

¹⁰ αιρετικον ανθρωπον μετα μιαν και δευτεραν νουθεσιαν παραιτου

¹¹ ειδως οτι εξεστραπται ο τοιουτος και αμαρτανειων αυτοκατακριτος

¹² όταν πεμψω αρτεμαν προς σε η τυχικον σπουδασον ελθειν προς με εις νικοπολιν εκει γαρ κεκρικα παραχειμασαι

¹³ ζηναν τον νομικον και απολλω σπουδαιωσ προπεμψον ινα μηδεν αυτοις λειπη

¹⁴ μανθανετωσαν δε και οι ημετεροι καλων εργων προιστασθαι εις τας αναγκαιας χρειας ινα μη ωσιν ακαρποι

¹⁵ ασπαζονται σε οι μετ εμου παντες ασπασαι τους φιλουντας ημας εν πιστει η χαρις μετα παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ

¹ παυλος δεσμιος χριστου ιησου και τιμοθεος ο αδελφος φιλημονι τω αγαπητω και συνεργω ημων

² και απφια τη αγαπητη και αρχιπρω τω συστρατιωτη ημων και τη κατ οικον σου εκκλησια

³ χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου

⁴ ευχαριστω τω θεω μου παντοτε μνειαν σου ποιουμενος επι των προσευχων μου

⁵ ακουων σου την αγαπην και την πιστιν ην εχεις προς τον κυριον ιησουν και εις παντας τους αγιους

⁶ οπως η κοινωνια της πιστεωσ σου ενεργησ γενηται εν επιγνωσει παντος αγαθου του εν ημιν εις χριστον ιησουν

⁷ χαριν γαρ εχομεν πολλην και παρακλησιν επι τη αγαπη σου οτι τα σπλαγχνα των αγιων αναπεπαυται δια σου αδελφε

⁸ διο πολλην εν χριστω παρρησιαν εχων επιτασσειν σοι το ανηκον

⁹ δια την αγαπην μαλλον παρακαλω τοιουτος ων ως παυλος πρεσβυτης νυνι δε και δεσμιος ιησου χριστου

¹⁰ παρακαλω σε περι του εμου τεκνου ον εγεννησα εν τοις δεσμοις μου ονησιμον

¹¹ τον ποτε σοι αχρηστον νυνι δε σοι και εμοι ευχρηστον ον ανεπεμψα

¹² συ δε αυτον τουτ εστιν τα εμα σπλαγχνα προσλαβου

¹³ ον εγω εβουλομην προς εμαυτον κατεχειν ινα υπερ σου διακονη μοι εν τοις δεσμοις του ευαγγελιου

¹⁴ χωρισ δε της σης γνωμης ουδεν ηθελησα ποιησαι ινα μη ως κατα αναγκην το αγαθον σου η αλλα κατα εκουσιον

¹⁵ ταχα γαρ δια τουτο εχωρισθη προς ωραν ινα αιωνιον αυτον απεχησ

¹⁶ ουκετι ως δουλون αλλ υπερ δουλων αδελφων αγαπητον μαλιστα εμοι ποσω δε μαλλον σοι και εν σαρκι και εν κυριω

¹⁷ ει ουν με εχεις κοινωνων προσλαβου αυτον ως εμε

¹⁸ ει δε τι ηδίκησεν σε η οφειλει τουτο εμοι ελλογει

¹⁹ εγω παυλος εγραψα τη εμη χειρι εγω αποτισω ινα μη λεγω σοι οτι και σεαυτον μοι προσοφειλεις

²⁰ ναι αδελφε εγω σου οναιμην εν κυριω αναπαυσον μου τα σπλαγχνα εν κυριω

²¹ πεποιθωσ τη υπακοη σου εγραψα σοι ειδωσ οτι και υπερ ο λεγω ποιησεις

²² αμα δε και ετοιμαζε μοι ξενιαν ελπίζω γαρ οτι δια των προσευχων υμων χαρισθησμαι υμιν

²³ ασπαζονται σε επαφρασ ο συναιχμαλωτος μου εν χριστω ιησου

²⁴ μαρκος αρισταρχος δημας λουκας οι συνεργοι μου

²⁵ η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα του πνευματος υμων αμην

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ

¹ πολυμερως και πολυτροπως παλαι ο θεος λαλησας τοις πατρσιν εν τοις προφηταις επ εσχατου των ημερων τούτων ελαλησεν ημιν εν υιω

² ον εθηκεν κληρονομον παντων δι ου και τους αιωνας εποιησεν

³ ος ων απαυγασμα της δοξης και χαρακτηρ της υποστασεως αυτου φερων τε τα παντα τω ρηματι της δυναμεισ αυτου δι εαυτου καθαρισμον ποιησαμενος των αμαρτιων ημων εκαθισεν εν δεξια της μεγαλωσησιν εν υψηλοις

⁴ τοσούτω κρειττων γενομενος των αγγελων οσω διαφορωτερον παρ αυτους κεκληρονομηκεν ονομα

⁵ τιτι γαρ ειπεν ποτε των αγγελων υιος μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε και παλιν εγω εσομαι αυτω εις πατερα και αυτος εσται μοι εις υιον

⁶ οταν δε παλιν εισαγαγη τον πρωτοτοκον εις την οικουμενην λεγει και προσκυνησατωσαν αυτω παντες αγγελοι θεου

⁷ και προσ μεν τους αγγελους λεγει ο ποιων τους αγγελους αυτου πνευματα και τους λειτουργους αυτου πυρος φλογα

⁸ προς δε τον υιον ο θρονος σου ο θεος εις τον αιωνα του αιωνος ραβδος ευθυτητος η ραβδος της βασιλειας σου

⁹ ηγαπησας δικαιοσυνην και εμισησας ανομιαν δια τουτο εχρισεν σε ο θεος ο θεος σου ελαιον αγαλλιασεως παρα τους μετοχους σου

¹⁰ και συ κατ αρχας κυριε την γην εθεμελιωσας και εργα των χειρων σου εισιν οι ουρανοι

¹¹ αυτοι απολουνται συ δε διαμενεις και παντες ως ιματιον παλαιωθησονται

¹² και ωσει περιβολαιον ελιξεις αυτους και αλλαγησονται συ δε ο αυτος ει και τα ετη σου ουκ εκλειψουσιν

¹³ προς τινα δε των αγγελων ειρηκεν ποτε καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου

¹⁴ ουχι παντες εισιν λειτουργικα πνευματα εις διακονιαν αποστελλομενα δια τους μελλοντας κληρονομειν σωτηριαν

2

¹ δια τουτο δει περισσοτερως ημας προσεχειν τοις ακουσθεισιν μηποτε παρρησωμεν

² ει γαρ ο δι αγγελων λαληθεισ λογος εγενετο βεβαιος και πασα παραβασις και παρακοη ελαβεν ενδικον μισθαποδοσιαν

³ πως ημεις εκφευξομεθα τηλικαυτης αμελησαντες σωτηριας ητις αρχην λαβουσα λαλεισθαι δια του κυριου υπο των ακουσαντων εις ημας εβεβαιωθη

⁴ συνετιμαρτυρουντος του θεου σημειοις τε και τερασιν και ποικιλαις δυναμεισιν και πνευματος αγιου μερισμοις κατα την αυτου θελησιν

⁵ ου γαρ αγγελοι υπεταξεν την οικουμενην την μελλουσαν περι ησ λαλουμεν

⁶ διεμαρτυρατο δε που τισ λεγων τι εστιν ανθρωπος οτι μιμησκη αυτου η υιος ανθρωπου οτι επισκεπη αυτον

⁷ ηλαττωσας αυτον βραχυ τι παρ αγγελους δοξη και τιμη εσεφανωσας αυτον

⁸ παντα υπεταξας υποκατω των ποδων αυτου εν γαρ τω υποταξαι αυτα τα παντα ουδεν αφηκεν αυτω ανυποτακτον νυν δε ουπω ορωμεν αυτω τα παντα υποτεταγμενα

⁹ τον δε βραχυ τι παρ αγγελους ηλαττωμενον βλεπομεν ιησουν δια το παθημα του θανατου δοξη και τιμη εσεφανωμενον οπως χαριτι θεου υπερ παντος γευσηται θανατου

¹⁰ επρεπεν γαρ αυτω δι ον τα παντα και δι ου τα παντα πολλους υιους εις δοξαν αγαγοντα τον αρχηγον της σωτηριας αυτων δια παθηματων τελειωσαι

¹¹ ο τε γαρ αγιαζων και οι αγιαζομενοι εξ ενος παντες δι ην αιτιαν ουκ επαισχυνεται αδελφους αυτους καλειν

¹² λεγων απαγγελω το ονομα σου τοις αδελφοις μου εν μεσω εκκλησιας μνηνω σε

¹³ και παλιν εγω εσομαι πεποιθως επ αυτω και παλιν ιδου εγω και τα παιδια α μοι εδωκεν ο θεος

¹⁴ επει ουν τα παιδια κεκοινωνηκεν σαρκος και αιματος και αυτος παραπλησιως μετεσχεν των αυτων ινα δια του θανατου καταργηση τον το κρατος εχοντα του θανατου τουτ εστιν τον διαβολον

¹⁵ και απαλλαξη τουτους οσοι φοβω θανατου δια παντος του ζην ενοχοι ησαν δουλειας

¹⁶ ου γαρ δηπου αγγελων επιλαμβάνεται αλλα σπερματος αβρααμ επιλαμβάνεται

¹⁷ οθεν ωφελιον κατα παντα τοις αδελφοις ομοιωθηναι ινα ελειμων γενηται και πιστος αρχιερευσ τα προς τον θεον εις το ιλασκεσθαι τας αμαρτίας του λαου

¹⁸ εν ω γαρ πεπονθεν αυτος πειρασθεις δυναται τοις πειραζομενοις βοηθησαι

3

¹ οθεν αδελφοι αγιοι κλησεωσ επουρανιου μετοχοι κατανοησατε τον αποστολον και αρχιερεα της ομολογιας ημων ιησουν χριστον

² πιστον οντα τω ποιησαντι αυτον ως και μωυσης εν ολω τω οικω αυτου

³ πλειονος γαρ δοξης ουτος παρα μωυσην ηξιωται καθ οσον πλεονα τιμην εχει του οικου ο κατασκευασας αυτον

⁴ πας γαρ οικος κατασκευαζεται υπο τινος ο δε τα παντα κατασκευασας θεος

⁵ και μωυσης μεν πιστος εν ολω τω οικω αυτου ως θεραπων εις μαρτυριον των λαληθησομενων

⁶ χριστος δε ως υιος επι τον οικον αυτου ου οικος εσμεν ημεις εανπερ την παρρησιαν και το καυχημα της ελπιδος μεχρι τελους βεβαιαν κατασχωμεν

⁷ διο καθως λεγει το πνευμα το αγιον σημερον εαν της φωνης αυτου ακουσητε

⁸ μη σκληρυνετε τας καρδιας υμων ως εν τω παραπικρασμω κατα την ημεραν του πειρασμου εν τη ερημω

⁹ ου επειρασαν με οι πατερες υμων εδοκιμασαν με και ειδον τα εργα μου τεσσαρακοντα ετη

¹⁰ διο προσωχθισα τη γενεα εκεινη και ειπον αι πλανωνται τη καρδια αυτοι δε ουκ εγνωσαν τας οδους μου

¹¹ ως ωμοσα εν τη οργη μου ει εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου

¹² βλεπετε αδελφοι μηποτε εσται εν τινι υμων καρδια πονηρα απιστιας εν τω αποστηναι απο θεου ζωντος

¹³ αλλα παρακαλειτε εαυτους καθ εκαστην ημεραν αχρι ου το σημερον καλειται ινα μη σκληρυνθη εξ υμων τισ απατη της αμαρτιας

¹⁴ μετοχοι γαρ γεγοναμεν του χριστου εανπερ την αρχην της υποστασεως μεχρι τελους βεβαιαν κατασχωμεν

¹⁵ εν τω λεγεσθαι σημερον εαν της φωνης αυτου ακουσητε μη σκληρυνητε τας καρδιας υμων ως εν τω παραπικρασω

¹⁶ τινες γαρ ακουσαντες παρεπικραναν αλλ ου παντες οι εξελθοντες εξ αιγυπτου δια μωυσεως

¹⁷ τισιν δε προσωχθισεν τεσσαρακοντα ετη ουχι τοις αμαρτησασιν ων τα κωλα επεσεν εν τη ερημω

¹⁸ τισιν δε ωμοσεν μη εισελευσεσθαι εις την καταπαυσιν αυτου ει μη τοις απειθησασιν

¹⁹ και βλεπομεν οτι ουκ ηδυνηθησαν εισελθειν δι απιστιας

4

¹ φοβηθωμεν ουν μηποτε καταλειπομενης επαγγελιας εισελθειν εις την καταπαυσιν αυτου δοκι τισ εξ υμων υστερηκεναι

² και γαρ εσμεν ευηγγελισμενοι καθαπερ κακεινοι αλλ ουκ ωφελησεν ο λογος της ακοης εκεινους μη συγκεκριαμενους τη πιστει τοις ακουσασιν

³ εισερχομεθα γαρ εις την καταπαυσιν οι πιστευσαντες καθως ειρηκεν ως ωμοσα εν τη οργη μου ει εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου καιτοι των εργαων απο καταβολης κοσμου γεννηθεντων

⁴ ειρηκεν γαρ που περι της εβδομης ουτως και κατεπαυσεν ο θεος εν τη ημερα τη εβδομη απο παντων των εργαων αυτου

⁵ και εν τούτω παλιν ει εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου

⁶ επει ουν απολειπεται τινας εισελθειν εις αυτην και οι προτερον ευαγγελισθεντες ουκ εισηλθον δι απειθειαν

⁷ παλιν τινα οριζει ημεραν σημερον εν δαυιδ λεγων μετα τοσούτου χρονον καθως ειρηται σημερον εαν της φωνης αυτου ακουσητε μη σκληρυνητε τας καρδιας υμων

⁸ ει γαρ αυτοις ιησους κατεπαυσεν ουκ αν περι αλλης ελαλει μετα ταυτα ημερας

⁹ αρα απολειπεται σαββατισμος τω λαω του θεου

¹⁰ ο γαρ εισελθων εις την καταπαυσιν αυτου και αυτος κατεπαυσεν απο των εργαων αυτου ωπερ απο των ιδιων ο θεος

¹¹ σπουδασωμεν ουν εισελθειν εις εκεινην την καταπαυσιν ινα μη εν τω αυτω τισ υποδειγματι πεση της απειθειας

¹² ζων γαρ ο λογος του θεου και ενεργησ και τοιωτερος υπερ πασαν μαχαिरαν διστομον και δικνουμενος αχρι μερισμου ψυχης τε και πνευματος αρμων τε και μυελων και κριτικος ενθυμησηων και εννοιων καρδιας

¹³ και ουκ εστιν κτισις αφανης ενωπιον αυτου παντα δε γυμνα και τετραηλησμενα τοις οφθαλμοις αυτου προς ον ημιν ο λογος

¹⁴ εχοντες ουν αρχιερα μεγαλ διεληλυθοτα τους ουρανους ιησουν τον υιον του θεου κρατωμεν της ομολογιας

¹⁵ ον γαρ εχομεν αρχιερα μη δυναμενον συμπαθησαι ταις ασθενειασι ημων πεπειραμενον δε κατα παντα καθ ομοιοτητα χωρις αμαρτιας

¹⁶ προσερχομεθα ουν μετα παρηρησιας τω θρονω της χαριτος ινα λαβωμεν ελεον και χαριν ευρωμεν εις ευκαιρον βοηθειαν

5

¹ πας γαρ αρχιερευς εξ ανθρωπων λαμβανομενος υπερ ανθρωπων καθισταται τα προς τον θεον ινα προσφερει δωρα τε και θυσιας υπερ αμαρτιων

² μετριοπαθειν δυναμενος τοις αγνοουσιν και πλανωμενοις επει και αυτος περικειται ασθενειαν

³ και δια ταυτην οφειλει καθως περι του λαου ουτως και περι εαυτου προσφερειν υπερ αμαρτιων

⁴ και ουχ εαυτω τισ λαμβανει την τιμην αλλα καλουμενος υπο του θεου καθαπερ και ααρων

⁵ ουτως και ο χριστος ουχ εαυτον εδοξασεν γεννηθαι αρχιερα αλλ ο λαλησας προς αυτον υιος μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε

⁶ καθως και εν ετερω λεγει συ ιερευς εις τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισηδεκ

⁷ ος εν ταις ημεραις της σαρκος αυτου δεησεις τε και ικετηριας προς τον δυναμενον σωζειν αυτον εκ θανατου μετα κραυγης ισχυρας και δακρυων προσενεγκας και εισακουσθεις απο της ευλαβειας

⁸ καιπερ ων υιος εμαθεν αφ ων επαθεν την υπακοην

⁹ και τελειωθεις εγενετο τοις υπακουουσιν αυτω πασιν αιτιος σωτηριας αιωνιου

¹⁰ προσαγορευθεις υπο του θεου αρχιερευς κατα την ταξιν μελχισηδεκ

¹¹ περι ον πολυς ημιν ο λογος και δυσερμηνευτος λεγειν επει νωθροι γεγονατε ταις ακοαις

¹² και γαρ οφειλοντες ειναι διδασκαλοι δια τον χρονον παλιν χρεϊαν εχετε τον διδασκειν υμας τινα τα στοιχεια της αρχης των λογιων του θεου και γεγονατε χρεϊαν εχοντες γαλακτος και ου στερεας τροφης

¹³ πας γαρ ο μετεχων γαλακτος απειρος λογου δικαιοσυνης νηπιος γαρ εστιν

¹⁴ τελειων δε εστιν η στερεα τροφη των δια την εξιν τα αισθητηρια γεγυμνασμενα εχοντων προς διακρισιν καλου τε και κακου

6

¹ διο αφεντες τον της αρχης του χριστου λογον επι την τελειότητα φερωμεθα μη παλιν θεμελιον καταβαλλομενοι μετανοιας απο νεκρων εργων και πιστεως επι θεον

² βαπτισμων διδαχης επιθεσεως τε χειρων αναστασεως τε νεκρων και κριματος αιωνιου

³ και τουτο ποιησωμεν εανπερ επιτρεπη ο θεος

⁴ αδυνατον γαρ τους απαξ φωτισθεντας γευσασμενους τε της δωρεας της επουρανιου και μετοχουσ γεννηθεντας πνευματος αγιου

⁵ και καλον γευσασμενους θεου ρημα δυναμεις τε μελλοντος αιωνος

⁶ και παραπεσοντας παλιν ανακαινιζειν εισ μετανοιαν ανασταυρουντας εαυτοις τον υιον του θεου και παραδειγματιζοντας

⁷ γη γαρ η πιουσα τον επ αυτης πολλακις ερχομενον υετον και τικτουσα βοτανην ευθετον εκεινοισ δι ους και γεωργεται μεταλαμβάνει ευλογιας απο του θεου

⁸ εκφερουσα δε ακανθας και τριβολουσ αδοκιμους και καταρας εγγυς ης το τελος εισ καυσιν

⁹ πεπεισμεθα δε περι υμων αγαπητοι τα κρεισσονα και εχομενα σωτηριας ει και ουτως λαλουμεν

¹⁰ ου γαρ αδικος ο θεος επιλαθεσθαι του εργου υμων και του κοπου της αγαπης ης ενεδειξασθε εισ το ονομα αυτου διακονησαντες τοις αγιοις και διακονουντες

¹¹ επιθυμουμεν δε εκαστον υμων την αυτην ενδεικνυσθαι σπουδην προς την πληροφοριαν της ελπιδος αχρι τελους

¹² ινα μη νωθροι γενησθε μιμηται δε των δια πιστεωσ και μακροθυμιας κληρονομουντων τας επαγγελιας

¹³ τω γαρ αβρααμ επαγγειλαμενος ο θεος επει κατ ουδενος ειχεν μειζονος ομοσαι ωμοσεν καθ εαυτου

¹⁴ λεγων η μην ευλογων ευλογησω σε και πληθυνων πληθυνω σε

¹⁵ και ουτως μακροθυμησας επετυχεν της επαγγελιας

¹⁶ ανθρωποι μεν γαρ κατα του μειζονος ομνουσιν και πασης αυτοις αντιλογιας περασ εισ βεβαιωσιν ο ορκος

¹⁷ εν ω περισσοτερον βουλομενος ο θεος επιδειξει τοις κληρονομοις της επαγγελιας το αμεταθετον της βουλης αυτου εμεισευσεν ορκω

¹⁸ ινα δια δυο πραγματων αμεταθετων εν οισ αδυνατον ψευσασθαι θεον ισχυραν παρακλησιν εχωμεν οι καταφυγοντες κρατησαι της προκειμενης ελπιδος

¹⁹ ην ως ακυραν εχομεν της ψυχης ασφαλη τε και βεβαιαν και εισερχομενην εισ το εσωτερον του καταπετασματος

²⁰ οπου προδρομος υπερ ημων εισηλθεν ιησους κατα την ταξιν μελχισηδεκ αρχιερευσ γενομενος εισ τον αιωνα

7

¹ ουτος γαρ ο μελχισηδεκ βασιλευς σαλημ ιερευσ

του θεου του υψιστου ο συναντησας αβρααμ υποστρεφοντι απο της κοπης των βασιλεων και ευλογησας αυτον

² ω και δεκατην απο παντων εμερισεν αβρααμ πρωτον μεν ερμηνευομενος βασιλευς δικαιοσυνης επεिता δε και βασιλευς σαλημ ο εστιν βασιλευς ειρηνης

³ απατωρ αμητωρ αγενεαλογητος μητε αρχην ημερων μητε ζωης τελος εχων αφωμοιωμενος δε τω υιω του θεου μενει ιερευσ εισ το διηνεκες

⁴ θεωρειτε δε ηηλικος ουτος ω και δεκατην αβρααμ εδωκεν εκ των ακροθινιων ο πατριαρχης

⁵ και οι μεν εκ των υιων λευι την ιερατειαν λαμβανοντες εντολην εχουσιν αποδεκατον τον λαον κατα τον νομον τουτ εστιν τους αδελφους αυτων καιπερ εξεληλυθοτας εκ της οσφυος αβρααμ

⁶ ο δε μη γενεαλογουμενος εξ αυτων δεδεκατωκεν τον αβρααμ και τον εχοντα τας επαγγελιας ευλογηκεν

⁷ χωρισ δε πασης αντιλογιας το ελαττον υπο του κρειττονος ευλογειται

⁸ και ωδε μεν δεκατας αποθνησκοντες ανθρωποι λαμβανουσιν εκει δε μαρτυρουμενος οτι ζη

⁹ και ως επος ειπεν δια αβρααμ και λευι ο δεκατας λαμβανων δεδεκατωται

¹⁰ ετι γαρ εν τη οσφυι του πατρος ην οτε συνητησεν αυτω ο μελχισηδεκ

¹¹ ει μεν ουν τελειωσις δια της λευιτικης ιερωσυνης ην ο λαος γαρ επ αυτη νενομοθετητο τισ ετι χρεια κατα την ταξιν μελχισηδεκ ετερον ανιστασθαι ιερεα και ου κατα την ταξιν ααρων λεγεσθαι

¹² μετατιθεμενης γαρ της ιερωσυνης εξ αναγκης και νομου μεταθεσις γινεται

¹³ εφ ον γαρ λεγεται ταυτα φυλης ετερας μετεσχηκεν αφ ης ουδεις προσεσχηκεν τω θυσαστηριω

¹⁴ προδηλον γαρ οτι εξ ιουδα ανατεταλκεν ο κυριος ημων εισ ην φυλην ουδεν περι ιερωσυνης μωυσης ελαλησεν

¹⁵ και περισσοτερον ετι καταδηλον εστιν ει κατα την ομοιοτητα μελχισηδεκ ανισταται ιερευσ ετερος

¹⁶ ος ου κατα νομον εντολης σαρκικης γεγονεν αλλα κατα δυναμιν ζωης ακαταλυτος

¹⁷ μαρτυρει γαρ οτι συ ιερευσ εισ τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισηδεκ

¹⁸ αθετησις μεν γαρ γινεται προαγουσης εντολης δια το αυτης ασθενης και ανωφελος

¹⁹ ουδεν γαρ ετελειωσεν ο νομος επεισαγωγη δε κρειττονος ελπιδος δι ης εγγιζομεν τω θεω

²⁰ και καθ οσον ου χωρις ορκωμοσιας οι μεν γαρ χωρις ορκωμοσιας εισιν ιερεις γεγονοτες

²¹ ο δε μετα ορκωμοσιας δια του λεγοντος προς αυτον ωμοσεν κυριος και ου μεταμεληθησεται συ ιερευσ εισ τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισηδεκ

²² κατα τοσουτον κρειττονος διαθηκης γεγονεν εγγυος ιησους

²³ και οι μεν πλειονες εισιν γεγονοτες ιερεις δια το θανατω κυλιεσθαι παραμενειν

²⁴ ο δε δια το μενειν αυτον εις τον αιωνα απαραβατον εχει την ιερωσυνην

²⁵ οθεν και σωζειν εις το παντελες δυναται τους προσερχομενους δι αυτου τω θεω παντοτε ζων εις το εντυγχανειν υπερ αυτων

²⁶ τοιουτος γαρ ημιν επρεπεν αρχιερευσ οσιος ακακος αμianτος κεχωρισμενος απο των αμαρτωλων και υψηλοτερος των ουρανων γενομενος

²⁷ ος ουκ εχει καθ ημεραν αναγκην ωσπερ οι αρχιερεις προτερον υπερ των ιδιων αμαρτιων θυσιαις αναφερειν επεita των του λαου τουτο γαρ εποiησεν εφ'απαξ εαυτον ανενεγκας

²⁸ ο νομος γαρ ανθρωπους καθιστησιν αρχιερεις εχοντας ασθενειαν ο λογος δε της ορκωμοσιας της μετα τον νομον υιον εις τον αιωνα τετελειωμενον

8

¹ κεφαλαιον δε επι τοις λεγομενοις τοιουτον εχομεν αρχιερεα ος εκαθισεν εν δεξια του θρονου της μεγαλυσυνης εν τοις ουρανοις

² των αγιων λειτουργος και της σκηνης της αληθινης ην επηξεν ο κυριος και ουκ ανθρωπος

³ πας γαρ αρχιερευσ εις το προσφερειν δωρα τε και θυσιαις καθισταται οθεν αναγκαιον εχειν τι και τουτον ο προσενεγκη

⁴ ει μεν γαρ ην επι γης ουδ αν ην ιερευσ οντων των ιερων των προσφεροντων κατα τον νομον τα δωρα

⁵ οitινης υποδειγματι και σκια λατρευουσιν των επουρανιων καθως κεχρηματισται μωυσης μελλων επιτελειν την σκηνην ορα γαρ φησιν ποιησεις παντα κατα τον τυπον τον δειχθεντα σοι εν τω ορει

⁶ νυνι δε διαφορωτερας τετυχεν λειτουργιας οσω και κρειτtonος εστιν διαθηκης μεσιτης ητις επι κρειτtonσιν επαγγελιας νενομοθητηται

⁷ ει γαρ η πρωτη εκεινη ην αμεμπτος ουκ αν δευτερας εζητειτο τοπος

⁸ μεμφομενος γαρ αυτοις λεγει ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και συντελεσω επι τον οικον ισραηλ και επι τον οικον ιουδα διαθηκην καινην

⁹ ου κατα την διαθηκην ην εποiησα τοις πατρασιν αυτων εν ημερα επιλαβομενου μου της χειρος αυτων εξαγαγειν αυτοους εκ γης αιγυπτου οti αυτοι ουκ ενεμειναν εν τη διαθηκη μου καγω ημελησα αυτων λεγει κυριος

¹⁰ οti αυτη η διαθηκη ην διαθησομαι τω οικω ισραηλ μετα τας ημερας εκεινας λεγει κυριος διδους νομου μου εις την διανοian αυτων και επι καρδιας αυτων επιγραψω αυτοους και εσομαι αυτοις εις θεον και αυτοι εσονται μοι εις λαον

¹¹ και ου μη διδασωσιν εκαστος τον πολιτην αυτου και εκαστος τον αδελφον αυτου λεγων γνωθι τον κυριον οti παντες ειδησουσιν με απο μικρου αυτων εως μεγαλου αυτων

¹² οti ιλεωσ εσομαι ταις αδικιαis αυτων και των αμαρτιων αυτων και των ανομιων αυτων ου μη μνησθω ετι

¹³ εν τω λεγειν καινην πεπαλαιωκεν την πρωτην το δε παλαιουμενον και γηρασκον εγγυσ αφανισμου

9

¹ ειχεν μεν ουν και η πρωτη δικαιωματα λατρειας το τε αγιον κοσμικον

² σκηνη γαρ κατεσκευασθη η πρωτη εν η η τε λυχνια και η τραπεζα και η προθεσις των αρτων ητις λεγεται αγια

³ μετα δε το δευτερον καταπετασμα σκηνη η λεγομενη αγια αγιω

⁴ χρυσουν εχουσα θυμιατηριον και την κιβωτον της διαθηκης περικεκαλυμμενην παντοθεν χρυσιω εν η σταμνος χρυση εχουσα το μαννα και η ραβδος ααρων η βλαστησασα και αι πλακες της διαθηκης

⁵ υπερανω δε αυτης χερουβιμ δοξης κατασκιαζοντα το ιλαστηριον περι ων ουκ εστιν νυν λεγειν κατα μέρος

⁶ τουτων δε ουτως κατεσκευασμενων εις μεν την πρωτην σκηνην δια παντος εισιασιν οι ιερεις τας λατρειαις επιτελουντες

⁷ εις δε την δευτεραν απαξ του ενιαυτου μονος ο αρχιερευσ ου χωρις αιματος ο προσφερει υπερ εαυτου και των του λαου αγνοηματων

⁸ τουτο δηλουντος του πνευματος του αγιου μηπω πεφανερωσθαι την των αγιων οδον ετι της πρωτης σκηνης εχουσης στασιν

⁹ ητις παραβολη εις τον καιρον τον ενεστηκοτα καθ ον δωρα τε και θυσαι προσφέρονται μη δυναμεναι κατα συνειδησιν τελειωσαι τον λατρευοντα

¹⁰ μονον επι βρωμασιν και πομασιν και διαφοροις βαπτισμοis και δικαιωμασιν σαρκος μεχρι καιρου διορθωσεως επικειμενα

¹¹ χριστος δε παραγενομενος αρχιερευσ των μελλοντων αγαθων δια της μειζονος και τελειοτερας σκηνης ου χειροποιητου τουτ εστιν ου ταυτης της κτισεως

¹² ουδε δι αιματος τραγων και μοσχων δια δε του ιδιου αιματος εισηλθεν εφ'απαξ εις τα αγια αιωνιαν λυτρωσιν ευραμενος

¹³ ει γαρ το αιμα ταυρων και τραγων και οσοδος δαμαλεωσ ραντιζουσα τους κεκοινωμενους αγιαζει προς την της σαρκος καθαροτητα

¹⁴ πωςω μαλλον το αιμα του χριστου ος δια πνευματος αιωνιου εαυτον προσηνεγκεν αμωμον τω θεω καθαριει την συνειδησιν υμων απο νεκρων εργων εις το λατρευειν θεω ζωντι

¹⁵ και δια τουτο διαθηκης καινης μεσιτης εστιν οπως θανατου γενομενου εις απολυτρωσιν των επι τη πρωτη διαθηκη παραβασεων την επαγγελιαν λαβωσιν οι κεκλημενοι της αιωνιου κληρονομιας

¹⁶ οπου γαρ διαθηκη θανατον αναγκη φερεσθαι του διαθεμενου

¹⁷ διαθηκη γαρ επι νεκροis βεβαια επει μηποτε ισχυει οτε ζη ο διαθεμενος

¹⁸ οθεν ουδ η πρωτη χωρις αιματος εγκεκαινισται

¹⁹ λαληθεισας γαρ πασης εντολης κατα νομον υπο μωυσεως παντι τω λαω λαβων το αιμα των μοσχων και τραγων μετα υδατος και εριου κοκκινου και υσωπου αυτο τε το βιβλιον και παντα τον λαον ερραντισεν

²⁰ λεγων τουτο το αιμα της διαθηκης ης ενετειλατο προς υμας ο θεος

²¹ και την σκηνην δε και παντα τα σκευη της λειτουργιας τω αιματι ομοιως ερραντισεν

²² και σχεδον εν αιματι παντα καθαριζεται κατα τον νομον και χωρις αιματεκχυσιας ου γινεται αφεσις

²³ αναγκη ουν τα μεν υποδειγματα των εν τοις ουρανοις τουτοις καθαριζεσθαι αυτα δε τα επουρανια κρειττοσιν θυσιας παρα ταυτας

²⁴ ου γαρ εις χειροποιητα αγια εισηλθεν ο χριστος αντιτυπα των αληθινων αλλ εις αυτον τον ουρανον νυν εμφανισθηται τω προσωπω του θεου υπερ ημων

²⁵ ουδ ινα πολλாகις προσφερη εαυτον ωσπερ ο αρχιερευς εισερχεται εις τα αγια κατ ενιαυτον εν αιματι αλλοτριω

²⁶ επει εδει αυτον πολλாகις παθειν απο καταβολης κοσμου νυν δε απαξ επι συντελεια των αιωνων εις αθετησιν αμαρτιας δια της θυσιας αυτου πεφανερωται

²⁷ και καθ οσον αποκειται τοις ανθρωποις απαξ αποθανειν μετα δε τουτο κρισις

²⁸ ουτως και ο χριστος απαξ προσενεχθεις εις το πολλων ανενεγκειν αμαρτιας εκ δευτερου χωρις αμαρτιας οφησεται τοις αυτον απεκδεχομενοις εις σωτηριαν

10

¹ σκιαν γαρ εχων ο νομος των μελλοντων αγαθων ουκ αυτην την εικονα των πραγματος κατ ενιαυτον ταις αυταις θυσιας ας προσφερουσιν εις το διηνεκες ουδεποτε δυνανται τους προσερχομενους τελειωσαι

² επει ουκ αν επαυσαντο προσφερομεναι δια το μηδεμιαν εχειν επι συνειδησιν αμαρτιων τους λατρευοντας απαξ κεκαθαρμενους

³ αλλ εν αυταις αναμνησις αμαρτιων κατ ενιαυτον

⁴ αδυνατον γαρ αιμα ταυρων και τραγων αφαιρειν αμαρτιας

⁵ διο εισερχομενος εις τον κοσμον λεγει θυσιαν και προσφοραν ουκ ηθελησας σωμα δε κατηρτισω μοι

⁶ ολοκαυτωματα και περι αμαρτιας ουκ ευδοκησας

⁷ τοτε ειπον ιδου ηκω εν κεφαλιδι βιβλιου γεγραπται περι εμου του ποιησαι ο θεος το θελημα σου

⁸ ανωτερον λεγων οτι θυσιαν και προσφοραν και ολοκαυτωματα και περι αμαρτιας ουκ ηθελησας ουδε ευδοκησας αιτινες κατα τον νομον προσφερονται

⁹ τοτε ειρηκεν ιδου ηκω του ποιησαι ο θεος το θελημα σου αναιρει το πρωτον ινα το δευτερον στηση

¹⁰ εν ω θεληματι ηγιασμενοι εσμεν οι δια της προσφορας του σωματος ιησου χριστου εφραξ

¹¹ και πας μεν ιερευς εστηκεν καθ ημεραν λειτουργων και τας αυτας πολλாகις προσφερων θυσιας αιτινες ουδεποτε δυνανται περιελειν αμαρτιας

¹² αυτος δε μιαν υπερ αμαρτιων προσενεγκας θυσιαν εις το διηνεκες εκαθισεν εν δεξια του θεου

¹³ το λοιπον εκδεχομενος εως τεθωσιν οι εχθροι αυτου υποποδιον των ποδων αυτου

¹⁴ μια γαρ προσφορα τετελειωκεν εις το διηνεκες τους αγιαζομενους

¹⁵ μαρτυρει δε ημιν και το πνευμα το αγιον μετα γαρ το προειρηκεναι

¹⁶ αυτη η διαθηκη ην διαθησομαι προς αυτους μετα τας ημερας εκεινας λεγει κυριος διδους νομους μου επι καρδιας αυτων και επι των διανοιων αυτων επιγραφω αυτους

¹⁷ και των αμαρτιων αυτων και των ανομιων αυτων ου μη μνησθω ετι

¹⁸ οπου δε αφεσις τουτων ουκετι προσφορα περι αμαρτιας

¹⁹ εχοντες ουν αδελφοι παρρησιαν εις την εισοδον των αγιων εν τω αιματι ιησου

²⁰ ην ενεκαινισεν ημιν οδον προσφατον και ζωσαν δια του καταπετασματος τουτ εστιν της σαρκος αυτου

²¹ και ιερεα μεγαν επι τον οικον του θεου

²² προσερχομεθα μετα αληθινης καρδιας εν πληροφορια πιστεως ερραντισμενοι τας καρδιας απο συνειδησεως πονηρας και λελουμενοι το σωμα υδατι καθαρω

²³ κατεχωμεν την ομολογιαν της ελπιδος ακλινη πιστος γαρ ο επαγγελιαμενος

²⁴ και κατανοωμεν αλληλους εις παροξυσμον αγαπης και καλων εργων

²⁵ μη εγκαταλειποντες την επισυναγωγην εαυτων καθως εθος τισιν αλλα παρακαλουντες και τοσoutw μαλλον οσω βλεπετε εγγιζουσιν την ημεραν

²⁶ εκουσιωσ γαρ αμαρτανοντων ημων μετα το λαβειν την επιγνωσιν της αληθειας ουκετι περι αμαρτιων απολειπεται θυσια

²⁷ φοβερα δε τις εκδοχη κρισεως και πυρος ζηλος εσθιεν μελλοντος τουσ επεναντιους

²⁸ αθετησας τισ νομον μωυσεως χωρις οικτιρμων επι δυσιν η τρισιν μαρτυσιν αποθνησκει

²⁹ ποσω δοκειτε χειρονος αξιωθησεται τιμωριας ο τον υιον του θεου καταπατησας και το αιμα της διαθηκης κοινον ηγησασθους εν ω ηγιασθη και το πνευμα της χαριτος ενυβρισας

³⁰ οιδαμεν γαρ τον ειποντα εμοι εκδικησις εγω ανταποδωσω λεγει κυριος και παλιν κυριος κρινει τον λαον αυτου

³¹ φοβερων το εμπεισιν εις χειρας θεου ζωντος

³² αναμιμνησκεσθε δε τας προτερον ημερας εν αις φωτισθεντες πολλην αθλησιν υπεμεινατε παθηματων

³³ τουτο μεν ονειδισμοις τε και θλιψεσιν θεατριζομενοι τουτο δε κοινωνοι των ουτως αναστρεφομενων γεννηθεντες

³⁴ και γαρ τοις δεσμοις μου συνεπαθησατε και την αρπαγην των υπαρχοντων υμων μετα χαρας προσεδεξασθε γινωσκοντες εχειν εαυτοις κρειττονα υπαρξιν εν ουρανοις και μενουσαν

³⁵ μη αποβαλιτε ουν την παρρησιαν υμων ητις εχει μισθαποδοσιαν μεγαλην

³⁶ υπομονής γὰρ ἔχετε χρεῖαν ἵνα τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ ποιήσαντες κομισθῆτε τὴν ἐπαγγελίαν

³⁷ ἐτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον ὁ ἐρχόμενος ἤξει καὶ οὐ χρονεῖ

³⁸ ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται καὶ εἰν υποστέλλεται οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχὴ μου ἐν αὐτῷ

³⁹ ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμεν υποστέλλοις εἰς ἀπώλειαν ἀλλὰ πίστεως εἰς περιποίησιν ψυχῆς

11

¹ ἐστὶν δὲ πίστις ἐλπιζομένων υποστάσις πραγμάτων ἐλέγχος οὐ βλεπομένων

² ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμαρτυρήθησαν οἱ πρεσβύτεροι

³ πίστει νοοῦμεν κατηγορεῖσθαι τοὺς αἰώνας ῥηματι θεοῦ εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων τὰ βλεπόμενα γεγονέναι

⁴ πίστει πλείονα θυσίαν ἀβὲλ παρὰ καὶν προσήνεγκεν τῷ θεῷ δι' ἣς ἐμαρτυρήθη εἶναι δίκαιος μαρτυροῦντος ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ δι' αὐτῆς ἀποθανῶν ἐτι λαλεῖται

⁵ πίστει ἐνώχ μετετέθη τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον καὶ οὐχ εὐρίσκειτο διότι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ θεὸς πρό γὰρ τῆς μεταθεσεως αὐτοῦ μεμαρτυρεῖται εὐηρεστήκειναι τῷ θεῷ

⁶ χωρὶς δὲ πίστεως ἀδύνατον εὐαρεστήσαι πιστεύουσι γὰρ δεῖ τὸν προσερχόμενον κίβωτον εἶναι καὶ τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτὸν μισθαποδοτῆς γίνεσθαι

⁷ πίστει χρηματισθεὶς νῶε περὶ τῶν μηδεπω βλεπομένων εὐλαβήθεισεν κατεσκευάσεν κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ δι' ἣς κατέκρινεν τὸν κόσμον καὶ τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσύνης ἐγένετο κληρονομός

⁸ πίστει καλούμενος ἀβραὰμ ὑπῆκουσεν ἐξελθεῖν εἰς τὸν τόπον ὃν ἡμέλλεν λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν καὶ ἐξηλθεν μὴ ἐπιστάμενος πού ἐρχεται

⁹ πίστει παρωκῆσεν εἰς γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἀλλοτρίαν ἐν σκηνῇ κατοικήσας μετὰ ἰσαὰκ καὶ ἰακώβ τῶν συγκληρονομῶν τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς

¹⁰ ἐξεδέχετο γὰρ τὴν τοῦ θεμελίου ἐχούσαν πόλιν ἣς τεχνίτης καὶ δημιουργός ὁ θεός

¹¹ πίστει καὶ αὐτὴ σάρρα δύναμιν εἰς καταβολὴν σπερμάτων ἐλάβεν καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας ἐτεκεν ἐπεὶ πῶτον ἡγήσατο τὸν ἐπαγγελάμενον

¹² διό καὶ ἀφ' ἐνός ἐγεννήθησαν καὶ ταῦτα νεκρῶμενον καθὼς τὰ ἀστρά του οὐρανοῦ τῷ πληθὲι καὶ ὡς ἡ ἀμμος ἡ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης ἡ ἀναριθμήτος

¹³ κατὰ πίστιν ἀπεθάνον οὗτοι πάντες μὴ λαβόντες τὰς ἐπαγγελίας ἀλλὰ πορρωθέντας ἰδόντες καὶ ἀσπασάμενοι καὶ ὁμολογῶντες ὅτι ξένοι καὶ παρεπίδημοι εἰσιν ἐπὶ τῆς γῆς

¹⁴ οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες ἐμφανίζουσιν ὅτι πατρίδα ἐπιζητοῦσιν

¹⁵ καὶ εἰ μὲν ἐκείνης ἐμνημονεύον ἀφ' ἣς ἐξηλθόν εἶχον ἀν καιρὸν ἀνακαμψαί

¹⁶ νῦν δὲ κρείττονος ὀρεγόνται τοῦτο ἐστὶν ἐπουρανίου διό οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτοὺς ὁ θεός θεός ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν ἡτοίμασεν γὰρ αὐτοῖς πόλιν

¹⁷ πίστει προσενηνοχεν ἀβραὰμ τὸν ἰσαὰκ πειραζόμενος καὶ τὸν μονογενὴ προσέφερεν ὁ τὰς ἐπαγγελίας ἀναδεξαμένος

¹⁸ πρὸς ὃν ἐλαλήθη ὅτι ἐν ἰσαὰκ κληθήσεται σοὶ σπερμα

¹⁹ λογισάμενος ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν δυνατός ὁ θεός ὅθεν αὐτὸν καὶ ἐν παραβολῇ ἐκομίσαστο

²⁰ πίστει περὶ μελλόντων εὐλόγησεν ἰσαὰκ τὸν ἰακώβ καὶ τὸν ἥσαυ

²¹ πίστει ἰακώβ ἀποθνήσκων ἑκάστον τῶν υἱῶν ἰωσήφ εὐλόγησεν καὶ προσέκυνησεν ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ράβδου αὐτοῦ

²² πίστει ἰωσήφ τελευτῶν περὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἐμνημόνευσεν καὶ περὶ τῶν ὀστέων αὐτοῦ ἐνετείλατο

²³ πίστει μωϋσῆς γεννηθεὶς ἐκρυβὴ τριμήνον ὑπὸ τῶν πατέρων αὐτοῦ διότι εἶδον ἀσείον τὸ παιδίον καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸ διατάγμα τοῦ βασιλεως

²⁴ πίστει μωϋσῆς μέγας γενομένος ἡρνήσατο λεγέσθαι υἱὸς θυγατρὸς φαραῶ

²⁵ μᾶλλον ἐλομένος συγκατακχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ ἢ προσκαίρειν ἔχειν ἁμαρτίας ἀπολαύειν

²⁶ μείζονα πλουτὸν ἡγήσαμενος τῶν αἰγυπτίου θησαυρῶν τὸν ὀνειδισμόν τοῦ χριστοῦ ἀπεβλέπων γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν

²⁷ πίστει κατέλιπεν αἰγύπτου μὴ φοβήθεισιν τὸν θυμὸν τοῦ βασιλεως τὸν γὰρ ἀοράτον ὡς ὁρῶν ἐκαρτέρησεν

²⁸ πίστει πεποιήκεν τὸ πάσχα καὶ τὴν προσχυσὶν τοῦ αἵματος ἵνα μὴ ὁλοθρεύων τὰ πρωτότοκα θιγῇ αὐτῶν

²⁹ πίστει διεβῆσαν τὴν ἐρυθρὰν θαλάσσαν ὡς διὰ ξηρᾶς ἣς πειραν λαβόντες οἱ αἰγύπτιοι κατεποθήσαν

³⁰ πίστει τὰ τεῖχη ἱερὴς ἐπέσεν κυκλωθέντα ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας

³¹ πίστει ραββὴ ἡ πορνὴ οὐ συναπώλετο τοῖς ἀπειθήσασιν δεξαμένη τοὺς κατασκοποῦς μετ' εἰρήνης

³² καὶ τὶ ἐτι λέγω ἐπιλείπει γὰρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ γεδὼν βαρὰ τε καὶ σάμψων καὶ ἰεφθαὲ δαυὶδ τε καὶ σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν

³³ οἱ διὰ πίστεως κατηγωνισάτο βασιλείας ἐργάσαντο δικαιοσύνην ἐπετυχόν ἐπαγγελίων ἐφράξαν στόματα λεόντων

³⁴ ἐσβέσαν δύναμιν πυρὸς ἐφυγον στόματα μαχαίρας ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας ἐγεννήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ παρεμβόλας ἐκλιναν ἀλλοτρίων

³⁵ ἐλάβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκρούς αὐτῶν ἄλλοι δὲ ἐτυμpanισθησαν οὐ προσδεξαμένοι τὴν ἀπολυτρώσιν ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τυχῶσιν

³⁶ ἕτεροι δὲ ἐμπαίγων καὶ μαστιγῶν πειραν ἐλάβον ἐτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλάκης

³⁷ ἐλίθασθησαν ἐπρίσθησαν ἐπειρασθησαν ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον περιήλθον ἐν μὴλωταις ἐν αἰγείοις δερμασὶν ὑστεροῦμενοι ὀλιβομενοὶ κακοῦχομενοὶ

³⁸ ὡν οὐκ ἦν ἀξίος ὁ κόσμος ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὀρεσίν καὶ σπηλαιοῖς καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς

³⁹ καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρήθησαν διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκοιμήσαντο τὴν ἐπαγγελίαν

⁴⁰ τοῦ θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψάμενοι ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσιν

12

¹ τοιγαρὺν καὶ ἡμεῖς τοσούτων ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νεφὸς μαρτυρῶν ὁγκὸν ἀποθεμένοι πάντα καὶ τὴν ἐυπερίστατον ἀμαρτίαν δι' ὑπομονῆς τρεχῶμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα

² ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν ἱεσοῦν ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χάρας ὑπεμείνειν σταυρὸν αἰσχυνῆς καταφρονήσας ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ κεκαθικεν

³ ἀναλογισάσθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομενηνκοτά ὑπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν ἵνα μὴ καμῆτε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι

⁴ οὕτω μέχρι αἱματος ἀντικατεστήτε πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι

⁵ καὶ ἐκλελήσθε τῆς παρακλήσεως ἥτις ὑμῖν ὥς υἱοὶ διαλεγεται υἱὲ μου μὴ ὀλιγῶρει παιδείαν κυρίου μὴδε ἐκλυοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος

⁶ ὃν γὰρ ἀγαπᾷ κυριὸς παιδεύει μαστιγοῖ δε πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται

⁷ εἰς παιδείαν ὑπομένετε ὥς υἱοὶς ὑμῖν προσφέρεται ὁ θεὸς τίς γὰρ ἐστὶν υἱὸς ὃν οὐ παιδεύει πατὴρ

⁸ εἰ δὲ χωρὶς ἐστέ παιδείας ἡ μετοχοὶ γεγονασὶν πάντες ἀρὰ νόθοι ἐστέ καὶ οὐχ υἱοὶ

⁹ εἴτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἶχοντες παιδευτάς καὶ ἐνέτροψεσθαι οὐ πολλὰ μᾶλλον ὑποταγησομεθὰ τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων καὶ ζήσομεν

¹⁰ οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαιδεύον ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς αἰγιότητος αὐτοῦ

¹¹ πᾶσα δὲ παιδεία πρὸς μὲν τὸ παρὸν οὐ δοκεῖ χάρας εἶναι ἀλλὰ λυπηρὸς ὑστερὸν δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν τοῖς δι' αὐτῆς γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσιν δικαιοσύνην

¹² διὸ τὰς παρειμένας χεῖρας καὶ τὰ παραλελυμένα γόνατα ἀνορθώσατε

¹³ καὶ τροχίᾳ ὀρθὰς ποιήσατε τοῖς ποσὶν ὑμῶν ἵνα μὴ τὸ χῶλον ἐκτραπῇ ἰαθῇ δε μᾶλλον

¹⁴ εἰρηνὴν διώκετε μετὰ πάντων καὶ τὸν ἀγίασμον οὐ χωρὶς οὐδεὶς οψεται τὸν κύριον

¹⁵ ἐπισκοποῦντες ἡμῖς τὶς ὑστερῶν ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ μὴ τὶς ρίζα πικρίας ἀνω φύουσα ἐνοχλῇ καὶ διὰ ταύτης μὴ ἀνθῶσιν πολλοὶ

¹⁶ μὴ τὶς πόρνος ἢ βεβήλος ὥς ἦσαν ὃς ἀντὶ βρῶσεως μίας ἀπεδοτὸ τὰ πρωτοτοκία αὐτοῦ

¹⁷ ἴστε γὰρ ὅτι καὶ μετεπείτα θελὼν κληρονομησαὶ τὴν εὐλογίαν ἀπεδοκίμασθη μετάνοιας γὰρ τόπον οὐχ εὗρεν καίπερ μετὰ δακρύων ἐκζητήσας αὐτήν

¹⁸ οὐ γὰρ προσελήλυθατε ψηλαφώμεν ὀρεῖ καὶ κεκαυμένῳ πυρὶ καὶ γνοφῶ καὶ σκοτὶ καὶ θυέλλῃ

¹⁹ καὶ σάλπιγγος ἤχῳ καὶ φωνῇ ρημάτων ἧς οἱ ἀκούσαντες παρητήσαντο μὴ προστεθῆναι αὐτοῖς λόγον

²⁰ οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ διαστελλόμενον κἄν θηρίον θιγῇ τοῦ ὀροῦς λιθοβοληθήσεται

²¹ καὶ οὕτως φοβερὸν ἦν τὸ φανταζόμενον μωσῆς εἶπεν ἐκφοβὸς εἰμι καὶ ἐντρομὸς

²² ἀλλὰ προσελήλυθατε σιών ὀρεῖ καὶ πόλει θεοῦ ζώντος ἱερουσαλὴμ ἐπουρανίᾳ καὶ μυριάσιν ἀγγέλων

²³ πανηγυρεῖ καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων καὶ κριτῇ θεῷ πάντων καὶ πνεύμασιν δίκαιων τετελειωμένων

²⁴ καὶ διαθήκῃς νεᾶς μεστῇ ἰησοῦ καὶ αἱματὶ ραντισμοῦ κρείττον λαλοῦντι παρὰ τὸν ἀβελ

²⁵ βλέπετε μὴ παραιτήσηθε τὸν λαλοῦντα εἰ γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἐφυγόν τὸν ἐπὶ γῆς παραιτήσαντες χρηματίζοντα πολλὰ μᾶλλον ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπ' οὐρανῶν ἀποστρεφόμενοι

²⁶ οὐ ἡ φωνὴ τὴν γῆν ἐσαλεύσεν τότε νῦν δὲ ἐπηγγέλται λεγὼν ἐγὼ εἰ μὴ οὐ μόνον τὴν γῆν ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν

²⁷ τὸ δὲ ἐγὼ ἀπ' αὐτῶν τῶν σαλευόμενων τὴν μεταθεσὶν ὥς πεποιημένων ἵνα μείνῃ τὰ μὴ σαλευόμενα

²⁸ διὸ βασιλείαν ἀσαλευτὸν παραλαμβάνοντες ἐχόμεν χάριν δι' ἧς λατρευόμεν εὐαρεστῶς τῷ θεῷ μετὰ αἰδούς καὶ εὐλαβείας

²⁹ καὶ γὰρ ὁ θεὸς ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον

13

¹ ἡ φιλαδελφία μὲνετω

² τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθανεσθε διὰ ταύτην γὰρ ἔλαθον τίνες ξενισάντες ἀγγέλους

³ μὴ μνησέσθε τῶν δεσμιῶν ὥς συνδεδεμένοι τῶν κακούχουμένων ὥς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σῶματι

⁴ τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσιν καὶ ἡ κοίτη ἀμιάνατος πόρνος δὲ καὶ μοιχὸς κρίνει ὁ θεός

⁵ ἀφιλαγγύρος ὁ τρόπος ἀρκούμενοι τοῖς παρούσιν αὐτοὺς γὰρ εἰρήκεν οὐ μὴ σε ἀνω οὐδ' οὐ μὴ σε ἐγκαταλείπῳ

⁶ ὥστε θάρρουντας ἡμᾶς λέγειν κύριος ἐμοὶ βοηθός καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοὶ ἄνθρωπος

⁷ μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ὡς ἀναθεωροῦντες τὴν ἐκβᾶσιν τῆς ἀναστροφῆς μιμῆσθε τὴν πίστιν

⁸ ἰησοῦς χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας

⁹ διδάχαις ποικίλαις καὶ ξεναῖς μὴ παραφηρεσθε καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιουσθαι τὴν καρδίαν οὐ βρώμασιν ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατήσαντες

¹⁰ ἐχόμεν θυσιαστήριον ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἐχουσιν ἐξουσίαν οἱ τῆ σκηνῇ λατρεύοντες

¹¹ ὡς γὰρ εἰσφέρεται ζῶν τὸ αἷμα περὶ ἀμαρτίας εἰς τὰ ἁγία διὰ τοῦ ἀρχιερεὸς τούτων τὰ σώματα κατακαίεται ἐξ ὧς τῆς παρεμβολῆς

¹² διο και ιησους ινα αγιαση δια του ιδιου αιματος τον λαον εξω της πυλης επαθεν

¹³ τοιουν εξερχωμεθα προς αυτον εξω της παρεμβολης τον ονειδισμον αυτου φεροντες

¹⁴ ου γαρ εχομεν ωδε μενουσαν πολιν αλλα την μελλουσαν επιζητουμεν

¹⁵ δι αυτου ουν αναφερωμεν θυσιαν αινεσεως δια παντος τω θεω τουτ εστιν καρπον χειλεων ομολογουντων τω ονοματι αυτου

¹⁶ της δε ευποιιας και κοινωνιας μη επιλανθανεσθε τοιαυταις γαρ θυσιασις ευαρεστείται ο θεος

¹⁷ πειθεσθε τοις ηγουμενοις υμων και υπεικετε αυτοι γαρ αγρυπνουσιν υπερ των ψυχων υμων ως λογον αποδωσοντες ινα μετα χαρας τουτο ποιωσιν και μη στεναζοντες αλυσιτελες γαρ υμιν τουτο

¹⁸ προσευχεσθε περι ημων πεποιθαμεν γαρ οτι καλην συνειδησιν εχομεν εν πασιν καλως θελοντες αναστρεφεσθαι

¹⁹ περισσοτερωσ δε παρακαλω τουτο ποιησαι ινα ταχιον αποκατασταθω υμιν

²⁰ ο δε θεος της ειρηνης ο αναγαγων εκ νεκρων τον ποιμενα των προβατων τον μεγαν εν αιματι διαθηκης αιωνιου τον κυριον ημων ιησουν

²¹ καταρτισαι υμας εν παντι εργω αγαθω εισ το ποιησαι το θελημα αυτου ποιων εν υμιν το ευαρεστον ενωπιον αυτου δια ιησου χριστου ω η δοξα εισ τους αιωνας των αιωνων αμην

²² παρακαλω δε υμας αδελφοι ανεχεσθε του λογου της παρακλησεως και γαρ δια βραχεων επεστειλα υμιν

²³ γινωσκετε 1097 V-PAI-2P τον αδελφον τιμοθεον απολελυμενον μεθ ου εαν ταχιον ερχηται οψομαι υμας

²⁴ ασπασασθε παντας τους ηγουμενους υμων και παντας τους αγιους ασπαζονται υμας οι απο της ιταλιας

²⁵ η χαρις μετα παντων υμων αμην

ΙΑΚΩΒΟΥ

¹ ιακώβος θεου και κυριου ιησου χριστου δουλος ταις δωδεκα φυλαις ταις εν τη διασπορα χαιρειν

² πασαν χαραν ηγησασθε αδελφοι μου οταν πειρασμοις περιπεσητε ποικιλοισ

³ γινωσκοντες οτι το δοκιμιον υμων της πιστεως κατεργάζεται υπομονην

⁴ η δε υπομονη εργον τελειον εχετε να ητε τελειοι και ολοκληροι εν μηδενι λειπομενοι

⁵ ει δε τις υμων λειπεται σοφιας αιτειτω παρα του διδοντος θεου πασιν απλως και ουκ ονειδιζοντος και δοθησεται αυτω

⁶ αιτειτω δε εν πιστει μηδεν διακρινομενος ο γαρ διακρινομενος εοικεν κλυδωνι θαλασσης ανεμιζομενω και ριπιζομενω

⁷ μη γαρ οισεσθω ο ανθρωπος εκεινος οτι ληφεται τι παρα του κυριου

⁸ ανηρ διψυχος ακαταστατος εν πασαις ταις οδοις αυτου

⁹ καυχασθω δε ο αδελφος ο ταπεινος εν τω υψει αυτου

¹⁰ ο δε πλουσιος εν τη ταπεινωσει αυτου οτι ως ανθος χορτου παρελευσεται

¹¹ αντειλεν γαρ ο ηλιος συν τω καυσωνι και εξηρανεν τον χορτον και το ανθος αυτου εξεπεσεν και η ευπρεπεια του προσωπου αυτου απωλετο ουτως και ο πλουσιος εν ταις πορειαις αυτου μαρνανθησεται

¹² μακαριος ανηρ ος υπομενει πειρασμον οτι δοκιμος γενομενος ληφεται τον στεφανον της ζωης ον επηγγειλατο ο κυριος τοις αγαπωσιν αυτον

¹³ μηδεις πειραζομενος λεγετω οτι απο θεου πειραζομαι ο γαρ θεος απειραστος εστιν κακων πειραζει δε αυτος ουδενα

¹⁴ εκαστος δε πειραζεται υπο της ιδιας επιθυμιας εξελκομενος και δελεαζομενος

¹⁵ ειτα η επιθυμια συλλαβουσα τικει αμαρτιαν η δε αμαρτια αποτελεσθεισα αποκυει θανατον

¹⁶ μη πλανασθε αδελφοι μου αγαπητοι

¹⁷ πασα δοσις αγαθη και παν δωρημα τελειον ανωθεν εστιν καταβαινον απο του πατρος των φωτων παρ ω ουκ ενι παραλλαγη η τροπη αποσκιασμα

¹⁸ βουληθεις απεκυησεν ημας λογω αληθειας εις το ειναι ημας απαρχην τινα των αυτου κτισματων

¹⁹ ωστε αδελφοι μου αγαπητοι εστω πας ανθρωπος ταχυς εις το ακουσαι βραδυσ εις το λαλησαι βραδυσ εις οργην

²⁰ οργη γαρ ανδρος δικαιοσυνην θεου ου κατεργάζεται

²¹ διο αποθεμενοι πασαν ρυπαριαν και περισσειαν κακιας εν πραντητι δεξασθε τον εμψυτον λογον τον δυναμενον σωσαι τας ψυχας υμων

²² γινεσθε δε ποιηται λογου και μη μονον ακροαται παραλογιζομενοι εαυτους

²³ οτι ει τις ακροατης λογου εστιν και ου ποιητης ουτος εοικεν ανδρι κατανοουντι το προσωπον της γενεσεως αυτου εν εσοπτρω

²⁴ κατενησεν γαρ εαυτον και απεληλυθεν και ευθεως επελαθετο οποιος ην

²⁵ ο δε παρακυψας εις νομον τελειον τον της ελευθεριας και παραμεινας ουτος ουκ ακροατης επιλησμονης γενομενος αλλα ποιητης εργου ουτος μακαριος εν τη ποιησει αυτου εσται

²⁶ ει τις δοκει θρησκος ειναι εν υμιν μη χαλιναγωγων γλωσσαν αυτου αλλα απατων καρδιαν αυτου τουτου ματαιος η θρησκεια

²⁷ θρησκεια καθαρα και αμιαντος παρα θεω και πατρι αυτη εστιν επισκεπτεσθαι ορφανους και χηρας εν τη θλιψει αυτων ασπilon εαυτον τηρειν απο του κοσμου

2

¹ αδελφοι μου μη εν προσωποληψιας εχετε την πιστιν του κυριου ημων ιησου χριστου της δοξης

² εαν γαρ εισελθη εις την συναγωγην υμων ανηρ χρυσοδακτυλιος εν εσθητι λαμπρα εισελθη δε και πτωχος εν ρυπαρα εσθητι

³ και επιβλεψητε επι τον φορουντα την εσθητα την λαμπραν και ειπητε αυτω συ καθου ωδε καλωσ και τω πτωχω ειπητε συ στηθι εκει η καθου ωδε υπο το υποποδιον μου

⁴ και ου διεκριθητε εν εαυτοις και εγενεσθε κριται διαλογισμων πονηρων

⁵ ακουσατε αδελφοι μου αγαπητοι ουχ ο θεος εξελεξατο τους πτωχους του κοσμου πλουσιους εν πιστει και κληρονομους της βασιλειας ης επηγγειλατο τοις αγαπωσιν αυτον

⁶ υμεις δε ητιμασατε τον πτωχον ουχι ο πλουσιος καταδυναστευουσιν υμων και αυτοι ελκουσιν υμας εις κριτηρια

⁷ ουκ αυτοι βλασφημουσιν το καλον ονομα το επικληθεν εφ υμας

⁸ ει μεντοι νομον τελειτε βασιλικον κατα την γραφην αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον καλωσ ποιειτε

⁹ ει δε προσωποληπτετε αμαρτιαν εργαζεσθε ελεγχομενοι υπο του νομου ως παραβαται

¹⁰ οστις γαρ ολον τον νομον τηρησει πταισει δε εν ενι γεγονεν παντων ενοχος

¹¹ ο γαρ ειπων μη μοιχευσεις ειπεν και μη φονευσεις ει δε ου μοιχευσεις φονευσεις δε γεγονας παραβατης νομου

¹² ουτως λαλειτε και ουτως ποιειτε ως δια νομου ελευθεριας μελλοντες κρινεσθαι

¹³ η γαρ κρισις ανελεος τω μη ποιησαντι ελεος κατακαυχεται ελεον κρισεως

¹⁴ τι το οφελος αδελφοι μου εαν πιστιν λεγη τις εχειν εργα δε μη εχη μη δυναται η πιστις σωσαι αυτον

¹⁵ εαν δε αδελφος η αδελφη γυμνοι υπαρχωσιν και λειπομενοι ωσιν της εφημερου τροφης

¹⁶ ειπη δε τις αυτοις εξ υμων υπαγετε εν ειρηνη θερμαινεσθε και χορταζεσθε μη δωτε δε αυτοις τα επιτηδεια του σωματος τι το οφελος

¹⁷ ουτως και η πιστις εαν μη εργα εχη νεκρα εστιν καθ εραστην

18 αλλ ερει τις συ πιστιν εχεις καγω εργα εχω
δειξον μοι την πιστιν σου εκ των εργαων σου καγω
δειξω σοι εκ των εργαων μου την πιστιν μου

19 συ πιστευεις οτι ο θεος εις εστιν καλως ποιεις
και τα δαιμονια πιστευουσιν και φρισσουσιν

20 θελεις δε γνωναι ω ανθρωπε κενε οτι η πιστις
χωρις των εργαων νεκρα εστιν

21 αβρααμ ο πατηρ ημων ουκ εξ εργαων
εδικαιωθη ανενεγκας ισαακ τον υιον αυτου επι
το θυσιαστηριον

22 βλεπεις οτι η πιστις συνηργει τοις εργοις
αυτου και εκ των εργαων η πιστις ετελειωθη

23 και επληρωθη η γραφη η λεγουσα επιστευσεν
δε αβρααμ τω θεω και ελογισθη αυτω εις
δικαιοσυνην και φιλος θεου εκληθη

24 ορατε 3708 V-PAI-2P τοιουν οτι εξ εργαων
δικαιουται ανθρωπος και ουκ εκ πιστεως μονον

25 ομοιως δε και ρααβ η πορνη ουκ εξ εργαων
εδικαιωθη υποδεξαμενη τους αγγελους και ετερα
οδω εκβαλουσα

26 ωσπερ γαρ το σωμα χωρις πνευματος νεκρον
εστιν ουτως και η πιστις χωρις των εργαων νεκρα
εστιν

3

1 μη πολλοι διδασκαλοι γινεσθε αδελφοι μου
ειδοτες οτι μειζον κριμα ληψομεθα

2 πολλα γαρ πταιομεν απαντες ει τις εν
λογω ου πταιει ουτος τελειος ανηρ δυνατος
χαλινωγησαι και ολον το σωμα

3 ιδε των ιππων τους χαλινους εις τα στοματα
βαλλομεν προς το πειθεσθαι αυτοους ημιν και ολον
το σωμα αυτων μεταγομεν

4 ιδου και τα πλοια τηλικαυτα οντα και
υπο σκληρων ανεμων ελαυνόμενα μεταγεται
υπο ελαχιστου πηδαλιου οπου αν η ορμη του
ευθυνοντος βουληται

5 ουτως και η γλωσσα μικρον μελος εστιν και
μεγαλαυχει ιδου ολιγον πυρ ηλικην υλην αναπτει

6 και η γλωσσα πυρ ο κοσμος της αδικιας
ουτως η γλωσσα καθισταται εν τοις μελεσιν ημων
η σπιλουσα ολον το σωμα και φλογιζουσα τον
τροχον της γενεσεως και φλογιζομενη υπο της
γεεννης

7 πασα γαρ φυσις θηριων τε και πετεινων
ερπετων τε και εναλιων δαμαζεται και δεδαμασαι
τη φυσει τη ανθρωπινη

8 την δε γλωσσαν ουδεις δυναται ανθρωπων
δαμασαι ακατασχετον κακον μεστη ιου
θανατηφορου

9 εν αυτη ευλογουμεν τον θεον και πατερα και
εν αυτη καταρωμεθα τους ανθρωπους τους καθ
ομοιωσιν θεου γεγονοτας

10 εκ του αυτου στοματος εξερχεται ευλογια και
καταρα ου χρη αδελφοι μου ταυτα ουτως γινεσθαι

11 μητι η πηγη εκ της αυτης οπισθ βρκει το γλυκυ
και το πικρον

12 μη δυναται αδελφοι μου συκη ελαιας ποιησαι
η αμπελος συκα ουτως ουδεμια πηγη αλυκον και
γλυκυ ποιησαι υδωρ

13 τις σοφος και επιστημων εν υμιν δειξατω εκ
της καλης αναστροφης τα εργα αυτου εν πραυτητι
σοφιας

14 ει δε ζηλον πικρον εχετε και εριθειαν εν τη
καρδια υμων μη κατακαυχασθε και ψευδεσθε κατα
της αληθειας

15 ουκ εστιν αυτη η σοφια ανωθεν κατερχομενη
αλλ επιγειος ψυχικη δαιμονιωδης

16 οπου γαρ ζηλος και εριθεια εκει ακαταστασια
και παν φαυλον πραγμα

17 η δε ανωθεν σοφια πρωτον μεν αγνη εστιν
επειτα ειρηνικη επιεικης ευπειθης μεστη ελεους
και καρπων αγαθων αδιακριτος και ανυποκριτος

18 καρπος δε της δικαιοσυνης εν ειρηνη
σπειρεται τοις ποιουσιν ειρηνην

4

1 ποθεν πολεμοι και μαχαι εν υμιν ουκ εντευθεν
εκ των ηδονων υμων των στρατευομενων εν τοις
μελεσιν υμων

2 επιθυμειτε και ουκ εχετε φονευετε και ζηλουτε
και ου δυνασθε επιτυchein μαχεσθε και πολεμειτε
ουκ εχετε δια το μη αιτεισθαι υμας

3 αιτειτε και ου λαμβανετε διوتي κακως αιτεισθε
ινα εν ταις ηδοναις υμων δαπανησητε

4 μοιχοι και μοιχαλιδες ουκ οιδατε οτι η φιλια
του κοσμου εχθρα του θεου εστιν ος αν ουν
βουληθη φιλος ειναι του κοσμου εχθρος του θεου
καθισταται

5 η δοκειτε οτι κενωσ η γραφη λεγει προς
φθονον επιποθει το 3588 T-NSN πνευμα 4151 N-
NSN ο καταωκησεν εν ημιν

6 μειζονα δε διδωσιν χαριν διο λεγει ο θεος
υπερηφανοις αντιτασσεται ταπεινοις δε διδωσιν
χαριν

7 υποταγητε ουν τω θεω αντιστητε δε τω
διαβολω και φευζεται αφ υμων

8 εγγισατε τω θεω και εγγιει υμιν καθαρισατε
χειρας αμαρτωλοι και αγνισατε καρδιας διψυχοι

9 τάλαιπωρησατε και πενήθησατε και κλάυσσατε ο
γέλωσ υμων εις πένθος μεταστραφητω και η χαρά
εις κατήφειαν

10 ταπεινωθητε ενωπιον του κυριου και υψώσει
υμας

11 μη καταλαλεις αλληλων αδελφοι ο
καταλαλων αδελφου και κρινων τον αδελφον
αυτου καταλαλει νομου και κρινει νομον ει δε
νομον κρινεισ ουκ ει ποιητης νομου αλλα κριτης

12 εις εστιν ο νομοθετης ο δυναμενος σωσαι και
απολεσαι συ δε τις ει ος κρινεισ τον ετερον

13 αγε νυν οι λεγοντες σημερον και αυριον
πορευσωμεθα εις τηνδε την πολιν και ποιησωμεν
εκει ενιαυτον ενα και εμπορευσωμεθα και
κερδησωμεν

14 οτινεσ ουκ επιστασθε το της αυριον ποια
γαρ η ζωη υμων ατμις γαρ εσται η προς ολιγον
φαινομενη επειτα δε και αφανιζομενη

15 αντι του λεγειν υμας εαν ο κυριος θεληση και
ζησωμεν και ποιησωμεν τουτο η εκεινο

16 νυν δε καυχασθε εν ταις αλαζονεiais υμων
πασα καυχησις τοιαυτη πονηρα εστιν

¹⁷ ειδοτι ουν καλον ποιειν και μη ποιουντι
αμαρτια αυτω εστιν

5

¹ αγε νυν οι πλουσιοι κλαυσατε ολολυζοντες επι
ταις ταλαιπωριας υμων ταις επερχομεναις

² ο πλουτος υμων σεσηπεν και τα ιματια υμων
σητοβρωτα γεγονεν

³ ο χρυσος υμων και ο αργυρος κατιωται
και ο ιος αυτων εις μαρτυριον υμιν εσται και
φαγεται τας σαρκας υμων ως πυρ εθισαυρισατε εν
εσχαταις ημεραις

⁴ ιδου ο μισθος των εργατων των αμησαντων
τας χωρας υμων ο απεστερημενος αφ υμων κραζει
και αι βοαι των θερισαντων εις τα ωτα κυριου
σαβαωθ εισεληλυθασιν

⁵ ετρυφησατε επι της γης και εσπαταλησατε
εθρεψατε τας καρδιας υμων ως εν ημερα σφαγης

⁶ κατεδικασατε εφονευσατε τον δικαιον ουκ
αντιτασεται υμιν

⁷ μακροθυμησατε ουν αδελφοι εως της
παρουσιας του κυριου ιδου ο γεωργος εκδεχεται
τον τιμιον καρπον της γης μακροθυμων επ αυτον
εως λαβη υετον πρωιμον και οψιμον

⁸ μακροθυμησατε και υμεις στηριξατε τας
καρδιας υμων οτι η παρουσία του κυριου ηγγικεν

⁹ μη στεναζετε κατ αλληλων αδελφοι ινα μη
κριθητε ιδου ο κριτης προ των θυρων εστηκεν

¹⁰ υποδειγμα λαβετε αδελφοι μου της
κακοπαθειας και της μακροθυμιας τους προφητας
οι ελαλησαν τω ονοματι κυριου

¹¹ ιδου μακαριζομεν τους υπομενοντας την
υπομονην ιωβ ηκουσατε και το τελος κυριου ιδετε
οτι πολυσπλαγχνος εστιν και οικτιρμων

¹² προ παντων δε αδελφοι μου μη ομνυετε μητε
τον ουρανον μητε την γην μητε αλλον τινα ορκον
ητω δε υμων το ναι και το ου ινα μη εις
υποκρισιν πεσητε

¹³ κακοπαθει τις εν υμιν προσευχεσθω ευθυμει
τις ψαλλετω

¹⁴ ασθενει τις εν υμιν προσκαλεσασθω
τους πρεσβυτερους της εκκλησιας και
προσευξασθωσαν επ αυτον αλειψαντες αυτον
ελαιω εν τω ονοματι του κυριου

¹⁵ και η ευχη της πιστεως σωσει τον καμνοντα
και εγερει αυτον ο κυριος καν αμαρτιας η
πεποιηκωσ αφεθησεται αυτω

¹⁶ εξομολογεισθε αλληλοις τα παραπτωματα
και ευχεσθε υπερ αλληλων οπως ιαθητε πολυ
ισχυει δεησις δικαιου ενεργουμενη

¹⁷ ηλιας ανθρωπος ην ομοιοπαθης ημιν και
προσευχη προσηυξατο του μη βρεξαι και ουκ
εβρεξεν επι της γης ενιαυτους τρεις και μηνας εξ

¹⁸ και παλιν προσηυξατο και ο ουρανος υετον
εδωκεν και η γη εβλαστησεν τον καρπον αυτης

¹⁹ αδελφοι εαν τις εν υμιν πλανηθη απο της
αληθειας και επιστρεψη τις αυτον

²⁰ γινωσκετω οτι ο επιστρεψας αμαρτων εκ
πλανης οδου αυτου σωσει ψυχην εκ θανατου και
καλυψει πληθος αμαρτιων

ΠΕΤΡΟΥ Α΄

¹ πετρος αποστολος ιησου χριστου εκλεκτοισ παρεπιδημοις διασπορας ποντου γαλατίας καππαδοκίας ασίας και βιθυνίας

² κατα προγνώσιν θεου πατρος εν αγιασμω πνευματος εισ υπακοήν και ραντισμον αιματος ιησου χριστου χάρις υμίν και ειρήνη πληθυνθείη

³ ευλογητός ο θεός και πατήρ του κυρίου ημών ιησου χριστου ο κατα το πολυ αυτού ελεος αναγεννήσας ημάς εισ ελπίδα ζωσαν δι αναστάσεως ιησου χριστου εκ νεκρών

⁴ εισ κληρονομίαν αφθαρτον και αμικτον και αμαραντον τετηρημένην εν ουρανοίς εισ υμάς

⁵ τούς εν δύναμει θεου φρουρουμένους δια πίστεωσ εισ σωτηρίαν ετοιμήν αποκαλυφθηναι εν καιρώ εσχάτω

⁶ εν ω 3739 R-DSM αγαλλιασθε ολίγον αρτι ει δεον εστιν λυπηθέντες εν ποικίλοις πειρασμοίς

⁷ ινα το δοκιμιον υμών της πιστεως πολυ τιμιώτερον χρυσιου του απολλυμένου δια πυρός δε δοκιμαζόμενου ευρεθι εισ επαινον και τιμήν και εισ δοξαν εν αποκαλύψει ιησου χριστου

⁸ ον ουκ ειδότες αγαπάτε εισ ον αρτι μη ορώντες πιστευόντες δε αγαλλιασθε χαρά ανεκκλήτῃ και δεδοσμένην

⁹ κομιζόμενοι το τέλος της πιστεως υμών σωτηρίαν ψυχών

¹⁰ περι ης σωτηρίας εξεζητήσαν και εξήρευνήσαν προφηται οι περι της εισ υμάς χάριτος προφητεύσαντες

¹¹ ερευνώντες εισ τίνα η ποιον καιρον εδηλου το εν αυτοίς πνευμα χριστου προμαρτυρούμενον τα εισ χριστον παθήματα και τας μετα ταυτα δοξας

¹² οίς απεκαλύφθη οτι ουχ εαυτοίς υμίν δε δηκόνουν αυτα α νυν ανηγγέλη υμίν δια των ευαγγελισαμένων υμάς εν πνεύματι αγίω αποσταλέντι απ ουρανού εισ α επιθυμούνσιν άγγελοι παρακύψαι

¹³ διο αναζώσαμενοι τας οσφύας της διανοίας υμών νηφόντες τελειώσ ελπίσατε επι την φερόμενην υμίν χάριν εν αποκαλύψει ιησου χριστου

¹⁴ ως τέκνα υπακοής μη συσχηματιζόμενοι ταις προτερον εν τη άγνοια υμών επιθυμιαίς

¹⁵ αλλα κατα τον καλεσάντα υμάς αγιον και αυτοι αγιοι εν πάσῃ αναστροφῃ γενήθητε

¹⁶ διοτι γεγραπται αγιοι γίνεσθε οτι εγω αγίος ειμι

¹⁷ και ει πατέρα επικαλεισθε τον απροσωποληπτωσ κρινοντα κατα το εκαστου έργον εν φόβω τον της παροικίας υμών χρονον αναστραφήτε

¹⁸ ειδότες οτι ου φθαρτοίς αργυρίω η χρυσίω ελυτρώθητε εκ της ματαιίας υμών αναστροφῃς πατροπαραδότου

¹⁹ αλλα τιμῳ αιματι ως αμνου αμώμου και ασπίλου χριστου

²⁰ προσέγνωσμένου μεν προ καταβολῃς κοσμου φανερωθέντος δε επ εσχάτων των χρόνων δι υμάς

²¹ τούς δι αυτού πιστευόντας εισ θεον τον εγειράντα αυτον εκ νεκρών και δοξαν αυτω δόντα ώστε την πίστιν υμών και ελπίδα είναι εισ θεον

²² τας ψυχας υμών ηγνικότες εν τη υπακοῃ της αληθείας δια πνευματος εισ φιλαδελφιαν ανυποκριτον εκ καθαράς καρδιάς αλλήλους αγαπίσατε εκτενώς

²³ αναγεννημένοι ουκ εκ σπορας φθαρτης αλλα αφθάρτου δια λόγου ζώντος θεου και μενοντος εισ τον αιωνα

²⁴ διοτι πασα σαρξ ως χορτος και πασα δοξα ανθρωπου ως ανθος χορτου εξηρανθη ο χορτος και το ανθος αυτου εξεπέσεν

²⁵ το δε ρημα κυρίου μενει εισ τον αιωνα τουτο δε εστιν το ρημα το ευαγγελισθεν εισ υμάς

2

¹ αποθεμένοι ουν πασαν κακίαν και παντα δολον και υποκρισεις και φθόνους και πασας καταλαλίας

² ως αρτιγεννητα βρεφῃ το λογικον αδολον γαλα επιποθήσατε ινα εν αυτω αυξηθήτε

³ ειπερ εγενεσασθε οτι χρηστός ο κυρίος

⁴ προς ον προσερχόμενοι λιθον ζώντα υπο ανθρωπων μεν αποδεδοκιμασμενον παρα δε θεω εκλεκτον εντίμον

⁵ και αυτοι ως λιθοι ζώντες οικοδομείσθε οικος πνευματικος ιερατευμα αγιον ανεγκκα πνευματικας θυσίας ευπροσδεκτους τω θεω δια ιησου χριστου

⁶ διοτι περιχει εν τη γραφῃ ιδου τιθήμι εν σιών λιθον ακρογωνιαιον εκλεκτον εντίμον και ο πιστευων επ αυτω ου μη καταισχύνη

⁷ υμιν ουν η τιμή τοις πιστευουσιν απειθουσιν δε λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομούντες ουτος εγενήθη εισ κεφαλῃν γωνίας

⁸ και λιθος προσκομματος και πετρα σκανδαλου οι προσκοποῦσιν τω λογῳ απειθύντες εισ ο και ετεθήσαν

⁹ υμεισ δε γενος εκλεκτον βασιλειον ιερατευμα εθνός αγίου λαός εισ περιποιήσιν οπως τας αρετας εξαγγείλητε του εκ σκοτούς υμάς καλεσάντος εισ το θαυμαστόν αυτου φως

¹⁰ οτι ποτε ου λαός νυν δε λαός θεου οι ουκ ηληθμένοι νυν δε ελεήθεντες

¹¹ αγαπητοι παρακαλῳ ως παροίκους και παρεπιδήμους απεχσθαι των σαρκικων επιθυμιών αιτινες στρατεύονται κατα της ψυχῃς

¹² την αναστροφῃν υμών έχοντες καλῃν εν τοις εθνεσιν ινα εν ω καταλαλῶσιν υμών ως κακοποιων εκ των καλών έργων εποπτεύσαντες δοξάσωσιν τον θεον εν ημερα επισκοπῃς

¹³ υποταγῃτε ουν πάσῃ ανθρωπινῃ κτίζει δια τον κυριον ειτε βασιλει ως υπερχοντι

¹⁴ ειτε ηγεμοσιν ως δι αυτου πεμπομένοις εισ εκδικῃσιν κακοποιων επαινον δε αγαθοποιων

¹⁵ οτι ουτως εστιν το θελημα του θεου αγαθοποιούντας φιμουν την των αφρονων ανθρωπων άγνωσίαν

¹⁶ ως ελευθεροι και μη ως επικαλυμμα έχοντες της κακίας την ελευθερίαν αλλ ως δούλοι θεου

¹⁷ παντας τιμησατε την αδελφοτητα αγαπησατε τον θεον φοβεισθε τον βασιλεα τιματε

¹⁸ οι οικεται υποτασσομενοι εν παντι φοβω τοις δεσποταις ου μονον τοις αγαθοις και επιεικεισιν αλλα και τοις σκολιοις

¹⁹ τουτο γαρ χαρις ει δια συνειδησιν θεου υποφερει τις λυπας πασων αδικωσ

²⁰ ποιον γαρ κλεος ει αμαρτανοντες και κολαφιζομενοι υπομενειτε αλλ ει αγαθοποιουντες και πασχοντες υπομενειτε τουτο χαρις παρα θεω

²¹ εις τουτο γαρ εκληθητε οτι και χριστος επαθεν υπερ ημων υμιν υπολιμπανων υπογραμμον ινα επακολουθησητε τοις ιχνεσιν αυτου

²² ος αμαρτιαν ουκ εποιησεν ουδε ευρεθη δολος εν τω στοματι αυτου

²³ ος λαιδορουμενος ουκ αντελοιδορει πασων ουκ ηπειλει παρεδιδου δε τω κρινοντι δικαιοσ

²⁴ ος τας αμαρτιας ημων αυτος ανηγκεν εν τω σωματι αυτου επι το ξυλον ινα τας αμαρτιας απογενομενοι τη δικαιοσυνη ζησωμεν ου τω μωλωπι αυτου ιαθητε

²⁵ ητε γαρ ως προβατα πλανωμενα αλλ επεστραφητε νυν επι τον ποιμενα και επισκοπον των ψυχων υμων

3

¹ ομοιωσ αι γυναικες υποτασσομεναι τοις ιδιοις ανδρασιν ινα και ει τινες απειθουσιν τω λογω δια της των γυναικων αναστροφης ανευ λογου κερδηθησονται

² εποπτευσαντες την εν φοβω αγνην αναστροφην υμων

³ ων εστω ουχ ο εξωθεν εμπλοκησ τριχων και περιθεσεωσ χρυσιων η ενδυσεωσ ιματιων κοσμος

⁴ αλλ ο κρυπτος της καρδιας ανθρωπος εν τω αφαρτω του πραεος και ησυχιου πνευματος ο εστιν ενωπιον του θεου πολυτελες

⁵ ουτως γαρ ποτε και αι αγiai γυναικες αι ελπιζουσαι επι θεον εκοσμουεν εαυτας υποτασσομεναι τοις ιδιοις ανδρασιν

⁶ ως σαρρα υπηκουσεν τω αβρααμ κυριον αυτον καλουσα ης εγενηθητε τεκνα αγαθοποιουσαι και μη φοβουμεναι μηδεμιαν πτοησιν

⁷ οι ανδρες ομοιωσ συνοικουντες κατα γνωσιν ως ασθενεστερω σκευει τω γυναικειω απονεμοντες τιμην ως και συγκληρονομοι χαριτος ζωης εις το μη εγκοπτεσθαι τας προσευχας υμων

⁸ το δε τελος παντες ομοφρονες συμπαιθεις φιλαδελφοι ευπλαγχνοι φιλοφρονες

⁹ μη αποδιδοντες κακον αντι κακου η λαιδοριαν αντι λαιδοριας τουναντιον δε ευλογουντες ειδοτες οτι εις τουτο εκληθητε ινα ευλογιαν κληρονομησητε

¹⁰ ο γαρ θελων ζων ηγαπαν και ιδειν ημερας αγαθας παυσατω την γλωσσαν αυτου απο κακου και χειλη αυτου του μη λαλησαι δολον

¹¹ εκκλινατω απο κακου και ποιησατω αγαθον ζητησατω ειρηνην και διωξατω αυτην

¹² οτι οφθαλμοι κυριου επι δικαιοσ και ωτα αυτου εις δεισιν αυτων προσωπων δε κυριου επι ποιουντας κακα

¹³ και τις ο κακωσων υμας εαν του αγαθου μιμηται γενησθε

¹⁴ αλλ ει και πασχοιτε δια δικαιοσυνην μακαριοι τον δε φοβον αυτων μη φοβηθητε μηδε ταραχθητε

¹⁵ κυριον δε τον θεον αγιασατε εν ταις καρδιαις υμων ετοιμοι δε αιει προς απολογιαν παντι τω αιτουντι υμας λογον περι της εν υμιν ελπιδος μετα πραυτητος και φοβου

¹⁶ συνειδησιν εχοντες αγαθην ινα εν ω καταλαουσιν υμων ως κακοποιων καταισχυνωσιν οι επηρεαζοντες υμων την αγαθην εν χριστω αναστροφην

¹⁷ κρειττον γαρ αγαθοποιουντας ει θελοι το θελημα του θεου πασχειν η κακοποιουντας

¹⁸ οτι και χριστος απαξ περι αμαρτιων επαθεν δικαιοσ υπερ αδικων ινα υμας προσαγαγη τω θεω θανατωθεις μεν σαρκι ζωοποιηθεις δε πνευματι

¹⁹ εν ω και τοις εν φυλακη πνευμασιν πορευθεις εκηρυξεν

²⁰ απειθησασιν ποτε οτε απεξεδεχετο η του θεου μακροθυμια εν ημεραις νωε κατασκευαζομενης κιβωτου εις ην ολιγαι τουτ εστιν οκτω ψυχαι διεσωθησαν δι υδατος

²¹ ο αντιτυπον νυν και ημας σωζει βαπτισμα ου σαρκος αποθεσις ρυπου αλλα συνειδησεωσ αγαθης επερωτημα εις θεον δι αναστασεωσ ιησου χριστου

²² ος εστιν εν δεξια του θεου πορευθεις εις ουρανον υποταγεντων αυτω αγγελων και εξουσιων και δυναμεων

4

¹ χριστου ουν παθοντος υπερ ημων σαρκι και υμεις την αυτην εννοιαν οπλισασθε οτι ο παθων εν σαρκι πεπαυται αμαρτιας

² εις το μηκετι ανθρωπων επιθυμιας αλλα θεληματι θεου τον επιλοιπον εν σαρκι βιωσαι χρονον

³ αρκετος γαρ ημιν ο παρεληλυθωσ χρονος του βιου το θελημα των εθνων κατεργασασθαι πεπορευμενους εν ασελγειασι επιθυμιασι οιοφλυγιασι κωμοις ποτοις και αθεμιτοις ειδωλολατρειαις

⁴ εν ω ξενιζονται μη συντρεχοντων υμων εις την αυτην της ασωτιας αναχυσιν βλασφημουντες

⁵ οι αποδωσουσιν λογον τω ετοιμωσ εχοντι κριναι ζωντας και νεκρους

⁶ εις τουτο γαρ και νεκροις ευηγγελισθη ινα κριθωσιν μεν κατα ανθρωπους σαρκι ζωσιν δε κατα θεον πνευματι

⁷ παντων δε το τελος ηγγικεν σωφρονησατε ουν και νηψατε εις τας προσευχας

⁸ προ παντων δε την εις εαυτους αγαπην εκτενη εχοντες οτι αγαπη καλυψει πληθος αμαρτιων

⁹ φιλοξενοι εις αλληλους ανευ γογγυσμων

¹⁰ εκαστος καθως ελαβεν χαρισμα εις εαυτους αυτο διακονουντες ως καλοι οικονομοι ποικιλης χαριτος θεου

¹¹ ει τις λαλει ως λογία θεου ει τις διακονει ως εξ ισχυος ως χορηγει ο θεος ινα εν πασιν δοξαζηται ο θεος δια ιησου χριστου ω εστιν η δοξα και το κρατος εις τους αιωνας των αιωνων αμην

¹² αγαπητοι μη ξενίζεσθε τη εν υμιν πυρωσει προς πειρασμον υμιν γινομενη ως ξενου υμιν συμβαινοντος

¹³ αλλα καθο κοινωνειτε τοις του χριστου παθημασιν χαιρετε ινα και εν τη αποκαλυψει της δοξης αυτου χαριτε αγαλλιωμενοι

¹⁴ ει ονειδίζεσθε εν ονοματι χριστου μακαριοι οτι το της δοξης και το του θεου πνευμα εφ υμας αναπνεται κατα μεν αυτους βλαφημειται κατα δε υμας δοξαζεται

¹⁵ μη γαρ τισ υμων πασχετω ως φρονευσ η κλεπτισ η κακοποιος η ως αλλοτριεπισκοπος

¹⁶ ει δε ως χριστιανος μη αισχυνεσθω δοξαζετω δε τον θεον εν τω μερει τουτω

¹⁷ οτι ο καιρος του αρξασθαι το κριμα απο του οικου του θεου ει δε πρωτον αφ ημων τι το τελος των απειθουντων τω του θεου ευαγγελιω

¹⁸ και ει ο δικαιος молις σωζεται ο ασεβης και αμαρτωλος που φανειται

¹⁹ ωστε και οι πασχοντες κατα το θελημα του θεου ως πιστω κτιστη παρατιθεσθωσαν τας ψυχας αυτων εν αγαθοποια

5

¹ πρεσβυτερους τους εν υμιν παρακαλω ο συμπρεσβυτερος και μαρτυς των του χριστου παθηματων ο και της μελλουσης αποκαλυπτεσθαι δοξης κοινωνος

² ποιμανατε το εν υμιν ποιμνιον του θεου επισκοπουντες μη αναγκαστως αλλ εκουσιως μηδε αισχροκερδως αλλα προθυμως

³ μηδε ως κατακυριευοντες των κληρων αλλα τυποι γινομενοι του ποιμνιου

⁴ και φανερωθεντος του αρχιποιμενος κομεισθε τον αμαραντινον της δοξης στεφανον

⁵ ομοιως νεωτεροι υποταγητε πρεσβυτεροις παντες δε αλληλοις υποτασσομενοι την ταπεινοφροσυνην εγκομβωσασθε οτι ο θεος υπερηφανοις αντιτασσεται ταπεινοις δε διδωσιν χαριν

⁶ ταπεινωθητε ουν υπο την κραταιαν χειρα του θεου ινα υμας υψωση εν καιρω

⁷ πασαν την μεριμναν υμων επιρριψαντες επ αυτον οτι αυτω μελει περι υμων

⁸ νηψατε γρηγορησατε ο αντιδικος υμων διαβολος ως λεων ωρυομενος περιπατει ζητων τινα καταπιη

⁹ ω αντιστητε στερεοι τη πιστει ειδοτες τα αυτα των παθηματων τη εν κοσμω υμων αδελφοτητι επιτελεισθαι

¹⁰ ο δε θεος πασης χαριτος ο καλεσας υμας εις την αιωνιον αυτου δοξαν εν χριστω ιησου ολιγον παθοντας αυτος καταρτισαι υμας στηριζει σθενωσει θεμελιωσει

¹¹ αυτω η δοξα και το κρατος εις τους αιωνας των αιωνων αμην

¹² δια σιλουανου υμιν του πιστου αδελφου ως λογιζομαι δι ολιγων εγραψα παρακαλων και

επιμαρτυρων ταυτην ειναι αληθη χαριν του θεου εις ην εστηκατε

¹³ ασπαζεται υμας η εν βαβυλωνι συνεκλεκτη και μαρκος ο υιος μου

¹⁴ ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγαπησ ειρηνη υμιν πασιν τοις εν χριστω ιησου αμην

ΠΕΤΡΟΥ Β΄

¹ συμεων πετρος δουλος και αποστολος ιησου χριστου τοις ισοτιμον ημιν λαχουσιν πιστιν εν δικαιοσυνη του θεου ημων και σωτηρος ιησου χριστου

² χαρις υμιν και ειρηνη πληθυνθειη εν επιγνωσει του θεου και ιησου του κυριου ημων

³ ως παντα ημιν της θειας δυναμεως αυτου τα προς ζωνν και ευσεβειαν δεδωρημενης δια της επιγνωσεως του καλεσαντος ημας δια δοξης και αρετης

⁴ δι ων τα τιμια ημιν και μεγιστα επαγγελματα δεδωρηται ινα δια toutων γενησθε θειας κοινωνοι φυσεως αποφυγοντες της εν κοσμω εν επιθυμια φθορας

⁵ και αυτο τουτο δε σπουδην πασαν παρεισενεγκαντες επιχορηγησατε εν τη πιστει υμων την αρετην εν δε τη αρετη την γνωσιν

⁶ εν δε τη γνωσει την εγκρατειαν εν δε τη εγκρατεια την υπομονην εν δε τη υπομονη την ευσεβειαν

⁷ εν δε τη ευσεβεια την φιλαδελφιαν εν δε τη φιλαδελφια την αγαπην

⁸ ταυτα γαρ υμιν υπαρχοντα και πλεοναζοντα ουκ αργους ουδε ακαρπους καθιστησιν εις την του κυριου ημων ιησου χριστου επιγνωσιν

⁹ ω γαρ μη παρεστιν ταυτα τυφλος εστιν μυωπαζων ληθην λαβων του καθαρισμου των παλαι αυτου αμαρτιων

¹⁰ διο μαλλον αδελφοι σπουδασατε βεβαιαν υμων την κλησιν και εκλογην ποιεισθαι ταυτα γαρ ποιουντες ου μη πταισητε ποτε

¹¹ ουτως γαρ πλουσιως επιχορηγηθησεται υμιν η εισοδος εις την αιωνιον βασιλειαν του κυριου ημων και σωτηρος ιησου χριστου

¹² διο ουκ αμελησω αι υμας υπομιμησκειν περι toutων καιπερ ειδοτας και εστηριγμενους εν τη παρουση αληθεια

¹³ δικαιοι δε ηγουμαι εφ' οσον ειμι εν toutω τω σκηνωματι διεγειρειν υμας εν υπομνησει

¹⁴ ειδως οτι ταχινη εστιν η αποθεσις του σκηνωματος μου καθως και ο κυριος ημων ιησουος χριστος εδηλωσεν μοι

¹⁵ σπουδασω δε και εκαστοτε εχειν υμας μετα την εμην εξοδον την toutων μνημην ποιεισθαι

¹⁶ ου γαρ σεσοφισμενοις μυθοις εξακολουθησαντες εγνωρισαμεν υμιν την του κυριου ημων ιησου χριστου δυναμιν και παρουσιαν αλλ' εποπται γεννηθεντες της εκεινου μεγαλειοτητος

¹⁷ λαβων γαρ παρα θεου πατρος τιμην και δοξαν φωνης ενεχθεισης αυτω τοιασδε υπο της μεγαλοπρεπουσ δοξης ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος εις εν εγω ευδοκησα

¹⁸ και ταυτην την φωνην ημεισ ηκουσαμεν εξ ουρανον ενεχθεισαν συν αυτω οντες εν τω ορει τω αγιω

¹⁹ και εχομεν βεβαιωτερον τον προφητικον λογον ω καλωσ ποιειτε προσεχοντες ως λυχνα φαινοντι εν αυχημω τοπω εως ου ημερα

διαυγαση και φωσφορος ανατειλη εν ταις καρδιαις υμων

²⁰ τουτο πρωτον γινωσκοντες οτι πασα προφητεια γραφης ιδίας επιλυσεως ου γινεται

²¹ ου γαρ θεληματι ανθρωπου ηνεχθη ποτε προφητεια αλλ' υπο πνευματος αγιου φερομενοι ελαλησαν αγιοι θεου ανθρωποι

2

¹ εγενοντο δε και ψευδοπροφηται εν τω λαω ως και εν υμιν εσονται ψευδοδιδασκαλοι οιτινες παρεισαξουσιν αιρεσεις απωλειας και τον αγορασαντα αυτους δεσποτην αρνουμενοι επαγοντες εαυτοις ταχινην απωλειαν

² και πολλοι εξακολουθησουσιν αυτων ταις ασελγειαις δι ους η οδος της αληθειας βλασφημηθησεται

³ και εν πλεονεξια πλαστοις λογοις υμας εμπορευονται οιο το κριμα εκπαλει ουκ αργει και η απωλεια αυτων ου νυσταζει

⁴ ει γαρ ο θεος αγγελων αμαρτησαντων ουκ εφεισато αλλα σειραις ζοφου ταρταρωσας παρεδωκεν εις κρισιν τηρουμενους

⁵ και αρχαιου κοσμου ουκ εφειсато αλλα ογδοον νωε δικαιοσυνης κηρυκα εφυλαξεν κατακλυσμον κοσμω ασεβων επαξας

⁶ και πολεις σοδομων και γομορρας τεφρωσας καταστροφη κατεκρινεν υποδειγμα μελλοντων ασεβειν τεθεικως

⁷ και δικαιοι λωτ καταπονουμενον υπο της των αθεσμων εν ασελγεια αναστροφης ερρυσато

⁸ βλεμματι γαρ και ακοη ο δικαιος εγκαιοικων εν αυτοις ημεραν εξ ημερας ψυχην δικειαν ανομοις εργοις εβασανιζεν

⁹ οιδεν κυριος ευσεβεις εκ πειρασμου ρυεσθαι αδικους δε εις ημεραν κρισεως κολαζομενους τηρειν

¹⁰ μαλιστα δε τους οπισω σαρκος εν επιθυμια μiasμου πορευομενους και κυριοτητος καταφρονουντας τολμηται αυθαδεις δοξας ου τρεμουσιν βλασφημουντες

¹¹ ουπου αγγελοι ισχυι και δυναμει μειζονες οντες ου φερουσιν κατ αυτων παρα κυριω βλασφημον κρισιν

¹² ουτοι δε ως αλογα ζωα φυσικα γεγεννημενα εις αλωσιν και φθοραν εν οιο αγνοουσιν βλασφημουντες εν τη φθορα αυτων καταφθαρησονται

¹³ κομιουμενοι μισθον αδικιας ηδονην ηγουμενοι την εν ημερα τρυφην σπιλοι και μωμοι εντρυφωντες εν ταις απатаις αυτων συνευχουμενοι υμιν

¹⁴ οφθαλμους εχοντες μεστους μοιχαλιδος και ακαταπαυστους αμαρτιας δελεαζοντες ψυχας αστηρικτους καρδιαν γεγυμνασμενην πλεονεξιας εχοντες καταρας τεκνα

¹⁵ καταλιποντες ευθειαν οδον επλανηθησαν εξακολοθησαντες τη οδω του βαλααμ του βοσρор ος μισθον αδικιας ηγαπησεν

¹⁶ ελεγκιν δε εσχεν ιδίας παρανομιας υποζυγιον αφωνον εν ανθρωπω φωνη φθεγξαμενον εκωλυσεν την του προφητου παραφρονιαν

¹⁷ αυτοί εισιν πηγαί ανυδροί νεφέλαι υπό λαίλαπος ελαυνόμεναι οἱς ὁ ζόφος τοῦ σκοτοῦς εἰς αἰῶνα τετηρηταί

¹⁸ ὑπερογκὰ γὰρ ματαιιοτήτος φθειγόμενοι δελεαζοῦσιν ἐν ἐπιθυμίαις σαρκὸς ἀσελγείαις τοὺς ὄντως ἀποφυγόντας τοὺς ἐν πλάνῃ ἀναστρέφόμενους

¹⁹ ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐπαγγέλλομενοι αὐτοὶ δούλοι ὑπαρχόντες τῆς φθορᾶς ὡς 3739 R-DSM γὰρ τὶς ἠττήται τούτῳ 3778 D-DSM καὶ δεδουλῶται

²⁰ εἰ γὰρ ἀποφυγόντες τὰ μiasματα τοῦ κόσμου ἐν ἐπιγνώσει τοῦ κυρίου καὶ σωτήρος Ἰησοῦ χριστοῦ τούτοις δὲ πάλιν ἐμπλακέντες ἠττώνται γέγονεν αὐτοῖς τὰ ἐσχάτα χεῖρονα τῶν πρώτων

²¹ κρείττον γὰρ ἦν αὐτοῖς μὴ ἐπεγνώκεναι τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης ἢ ἐπιγνοῦσιν ἐπιστρέψαι ἐκ τῆς παραδόθεισης αὐτοῖς ἀγίας ἐντολῆς

²² συμβέβηκεν δὲ αὐτοῖς τὸ τῆς ἀληθοῦς παροιμίας κυῶν ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξεραμα καὶ ὑς λουσαμένη εἰς κυλίσμα βορβοροῦ

3

¹ ταυτὴν ἡδὴ ἀγαπῆτοι δευτέραν ὑμῖν γραφὴν ἐπιστολὴν ἐν αἷσι διεγείρω ὑμῶν ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινὴ διανοίαν

² μνησθῆναι τῶν προειρημένων ρημάτων ὑπο τῶν ἁγίων προφητῶν καὶ τῆς τῶν ἀποστόλων ὑμῶν ἐντολῆς τοῦ κυρίου καὶ σωτήρος

³ τοῦτο πρώτον γινώσκοντες ὅτι ἐλεύσονται ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν ἐμπαίκεται κατὰ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι

⁴ καὶ λεγόντες πού ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία τῆς παρουσίας αὐτοῦ ἀφ' ἧς γὰρ οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν πάντα οὕτως διαμένει ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως

⁵ λανθάνει γὰρ αὐτοὺς τοῦτο θέλοντας ὅτι οὐρανοὶ ἦσαν ἐκπαλαὶ καὶ γῆ ἐξ ὕδατος καὶ δι' ὕδατος συνεστῶσα τῷ τοῦ θεοῦ λόγῳ

⁶ δι' ὧν ὁ τότε κόσμος ὕδατι κατακλυσθεῖς ἀπώλετο

⁷ οἱ δὲ νῦν οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ τῷ αὐτοῦ λόγῳ τετήσαυρισμένοι εἰσιν πυρὶ τηρούμενοι εἰς ἡμέραν κρίσεως καὶ ἀπώλειας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων

⁸ ἐν δὲ τούτῳ μὴ λανθάνετω ὑμᾶς ἀγαπῆτοι ὅτι μία ἡμέρα παρά κυρίῳ ὥς χίλια ἔτη καὶ χίλια ἔτη ὥς ἡμέρα μία

⁹ οὐ βραδύνει ὁ κύριος τῆς ἐπαγγελίας ὥς τινες βραδυτῆτα ἡγούνται ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς μὴ βουλομένος τινὰς ἀπολεσθαι ἀλλὰ πάντας εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι

¹⁰ ἡξεῖ δὲ ἡ ἡμέρα κυρίου ὥς κλεπτὴς ἐν νυκτὶ ἐν ἣ οἱ οὐρανοὶ ροιζήδον παρελεύσονται στοιχεῖα δὲ καυσούμενα λυθησονται καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα κατακαήσεται

¹¹ τούτων οὖν πάντων λυομένων ποταποὺς δεῖ ὑπαρχειν ὑμᾶς ἐν ἁγίαις ἀναστροφαῖς καὶ ἐυσεβείαις

¹² προσδοκῶντας καὶ σπεύδοντας τὴν παρουσίαν τῆς τοῦ θεοῦ ἡμέρας δι' ἣν οὐρανοὶ

πυρούμενοι λυθησονται καὶ στοιχεῖα καυσούμενα τηκεταί

¹³ καίνουσ δὲ οὐρανοὺς καὶ γῆν καίνην κατὰ τὸ ἐπαγγέλμα αὐτοῦ προσδοκῶμεν ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ

¹⁴ διὸ ἀγαπῆτοι ταῦτα προσδοκῶντες σπουδασατε ἀσπίλοι καὶ ἀμώμητοι αὐτῷ εὐρεθῆναι ἐν εἰρῇ

¹⁵ καὶ τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν μακροθυμίαν σωτηρίαν ἡγείσθε καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς παῦλος κατὰ τὴν αὐτῷ δοθείσαν σοφίαν ἐγράψεν ὑμῖν

¹⁶ ὥς καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἐπιστολαῖς λαλῶν ἐν αὐταῖς περὶ τούτων ἐν οἷς ἐστὶν δυσνοητὰ τίνα αἱ ἀμαθείαι καὶ ἀστηρικτοὶ στρεβλοῦσιν ὥς καὶ τὰς λοιπὰς γραφὰς πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν

¹⁷ ὑμεῖς οὖν ἀγαπῆτοι προγινώσκοντες φυλάσσεσθε ἵνα μὴ τῇ τῶν ἀθεσμῶν πλάνῃ συναπαχθέντες ἐκπεσῇτε τοῦ ἰδίου στηρίγμου

¹⁸ αὐξάνετε δὲ ἐν χάριτι καὶ γνώσει τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ σωτήρος Ἰησοῦ χριστοῦ αὐτῷ ἡ δοξὰ καὶ νῦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰῶνος ἀμήν

ΙΩΑΝΝΟΥ Α΄

¹ ο ην απ αρχης ο ακηκοαμεν ο εωρακαμεν τοις οφθαλμοις ημων ο θεασασμεθα και αι χειρες ημων εψηλαφησαν περι του λογου της ζωης

² και η ζωη εφανερωθη και εωρακαμεν και μαρτυρουμεν και απαγγελλομεν υμιν την ζωην την αιωνιον ηις ην προσ τον πατερα και εφανερωθη ημιν

³ ο εωρακαμεν και ακηκοαμεν απαγγελλομεν υμιν ινα και υμεις κοινωνιαν εχητε μεθ ημων και η κοινωνια δε η ημετερα μετα του πατρος και μετα του υιου αυτου ιησου χριστου

⁴ και ταυτα γραφομεν υμιν ινα η χαρα ημων η πεπληρωμενη

⁵ και εστιν αυτη η αγγελια ην ακηκοαμεν απ αυτου και αναγγελλομεν υμιν οτι ο θεος φως εστιν και σκοτια εν αυτω ουκ εστιν ουδεμια

⁶ εαν ειπωμεν οτι κοινωνιαν εχομεν μετ αυτου και εν τω σκοτει περιπατωμεν ψευδομεθα και ου ποιουμεν την αληθειαν

⁷ εαν δε εν τω φωτι περιπατωμεν ως αυτος εστιν εν τω φωτι κοινωνιαν εχομεν μετ αλληλων και το αιμα ιησου χριστου του υιου αυτου καθαριζει ημας απο πασης αμαρτιας

⁸ εαν ειπωμεν οτι αμαρτιαν ουκ εχομεν εαυτους πλανωμεν και η αληθεια ουκ εστιν εν ημιν

⁹ εαν ομολογωμεν τας αμαρτιας ημων πιστος εστιν και δικαιοσ ινα αφη ημιν τας αμαρτιας και καθαριση ημας απο πασης αδικιας

¹⁰ εαν ειπωμεν οτι ουχ ημαρτηκαμεν ψευστην ποιουμεν αυτον και ο λογος αυτου ουκ εστιν εν ημιν

2

¹ τεκνια μου ταυτα γραφω υμιν ινα μη αμαρτητε και εαν τις αμαρτη παρακλητον εχομεν προς τον πατερα ιησουν χριστον δικαιον

² και αυτος ιλασμος εστιν περι των αμαρτιων ημων ου περι των ημετερων δε μονον αλλα και περι ολου του κοσμου

³ και εν τωτω γινωσκομεν οτι εγνωκαμεν αυτον εαν τας εντολας αυτου τηρωμεν

⁴ ο λεγων εγνωκα αυτον και τας εντολας αυτου μη τηρων ψευστης εστιν και εν τωτω η αληθεια ουκ εστιν

⁵ ος δ αν τηρη αυτου τον λογον αληθως εν τωτω η αγαπη του θεου τετελειωται εν τωτω γινωσκομεν οτι εν αυτω εσμεν

⁶ ο λεγων εν αυτω μενειν οφειλει καθως εκεινος περιεπατησεν και αυτος ουτως περιπατειν

⁷ αδελφοι ουκ εντολην καινην γραφω υμιν αλλ εντολην παλαιαν ην ειχετε απ αρχης η εντολη η παλαια εστιν ο λογος ον ηκουσατε απ αρχης

⁸ παλιν εντολην καινην γραφω υμιν ο εστιν αληθεος εν αυτω και εν υμιν οτι η σκοτια παραγεται και το φως το αληθινον ηδη φαινει

⁹ ο λεγων εν τω φωτι ειναι και τον αδελφον αυτου μισων εν τη σκοτια εστιν εως αρτι

¹⁰ ο αγαπων τον αδελφον αυτον εν τω φωτι μενει και σκανδαλον εν αυτω ουκ εστιν

¹¹ ο δε μισων τον αδελφον αυτον εν τη σκοτια εστιν και εν τη σκοτια περιπατει και ουκ οιδεν που υπαγει οτι η σκοτια ετυφλωσεν τους οφθαλμους αυτου

¹² γραφω υμιν τεκνια οτι αφεωνται υμιν αι αμαρτιαι δια το ονομα αυτου

¹³ γραφω υμιν πατερες οτι εγνωκατε τον απ αρχης γραφω υμιν νεανισκοι οτι νενικηκατε τον πονηρον γραφω υμιν παιδια οτι εγνωκατε τον πατερα

¹⁴ εγραψα υμιν πατερες οτι εγνωκατε τον απ αρχης εγραψα υμιν νεανισκοι οτι ισχυροι εστε και ο λογος του θεου εν υμιν μενει και νενικηκατε τον πονηρον

¹⁵ μη αγαπατε τον κοσμον μηδε τα εν τω κοσμω εαν τις αγαπα τον κοσμον ουκ εστιν η αγαπη του πατρος εν αυτω

¹⁶ οτι παν το εν τω κοσμω η επιθυμια της σαρκος και η επιθυμια των οφθαλμων και η αλαζονεια του βιου ουκ εστιν εκ του πατρος αλλ εκ του κοσμου εστιν

¹⁷ και ο κοσμος παραγεται και η επιθυμια αυτου ο δε ποιων το θελημα του θεου μενει εις τον αιωνα

¹⁸ παιδια εσχατη ωρα εστιν και καθως ηκουσατε οτι ο αντιχριστος ερχεται και νυν αντιχριστοι πολλοι γεγονασιν οθεν γινωσκομεν οτι εσχατη ωρα εστιν

¹⁹ εξ ημων εξηλθον αλλ ουκ ησαν εξ ημων ει γαρ ησαν εξ ημων μεμενηκεισαν αν μεθ ημων αλλ ινα φανερωθωσιν οτι ουκ εισιν παντες εξ ημων

²⁰ και υμεις χρισμα εχετε απο του αγιου και οιδατε παντα

²¹ ουκ εγραψα υμιν οτι ουκ οιδατε την αληθειαν αλλ οτι οιδατε αυτην και οτι παν ψευδος εκ της αληθειας ουκ εστιν

²² τις εστιν ο ψευστης ει μη ο αρνουμενος οτι ιησους ουκ εστιν ο χριστος ουτος εστιν ο αντιχριστος ο αρνουμενος τον πατερα και τον υιον

²³ πας ο αρνουμενος τον υιον ουδε τον πατερα εχει

²⁴ υμεις ουν ο ηκουσατε απ αρχης εν υμιν μενετω εαν εν υμιν μεινη ο απ αρχης ηκουσατε και υμεις εν τω υιω και εν τω πατρι μενειτε

²⁵ και αυτη εστιν η επαγγελια ην αυτος επηγγειλατο ημιν την ζωην την αιωνιον

²⁶ ταυτα εγραψα υμιν περι των πλανωντων υμας

²⁷ και υμεις το χρισμα ο ελαβετε απ αυτου εν υμιν μενει και ου χρειαν εχετε ινα τις διδασκη υμας αλλ ως το αυτο χρισμα διδασκει υμας περι παντων και αληθεος εστιν και ουκ εστιν ψευδος και καθως εδιδαξεν υμας μενειτε εν αυτω

²⁸ και νυν τεκνια μενετε εν αυτω ινα οταν φανερωθη εχωμεν παρρησιαν και μη αισχυνθωμεν απ αυτου εν τη παρουσια αυτου

²⁹ εαν ειδητε οτι δικαιοσ εστιν γινωσκετε οτι πας ο ποιων την δικαιοσυνην εξ αυτου γεγεννηται

3

¹ ιδετε ποταπην αγαπην δεδωκεν ημιν ο πατηρ

ινα τεκνα θεου κληθωμεν δια τουτο ο κοσμος ου γινωσκει υμας οτι ουκ εγνω αυτον

² αγαπητοι νυν τεκνα θεου εσμεν και ουπω εφανερωθη τι εσομεθα οιδαμεν δε οτι εαν φανερωθη ομοιοι αυτω εσομεθα οτι οψομεθα αυτον καθως εστιν

³ και πας ο εχων την ελπιδα ταυτην επ αυτω αγνιζει εαυτον καθως εκεινος αγνος εστιν

⁴ πας ο ποιων την αμαρτιαν και την ανομιαν ποιει και η αμαρτια εστιν η ανομια

⁵ και οιδατε οτι εκεινος εφανερωθη ινα τας αμαρτίας ημων αρη και αμαρτια εν αυτω ουκ εστιν

⁶ πας ο εν αυτω μενων ουχ αμαρτανει πας ο αμαρτανων ουχ εωρακεν αυτον ουδε εγνωκεν αυτον

⁷ τεκνια μηδεις πλανατω υμας ο ποιων την δικαιοσυνην δικαιοσ εστιν καθως εκεινος δικαιοσ εστιν

⁸ ο ποιων την αμαρτιαν εκ του διαβολου εστιν οτι απ αρχης ο διαβολος αμαρτανει εις τουτο εφανερωθη ο υιος του θεου ινα λυση τα εργα του διαβολου

⁹ πας ο γεγεννημενος εκ του θεου αμαρτιαν ου ποιει οτι σπερμα αυτου εν αυτω μενει και ου δυναται αμαρτανειν οτι εκ του θεου γεγεννηται

¹⁰ εν τουτω φανερα εστιν τα τεκνα του θεου και τα τεκνα του διαβολου πας ο μη ποιων δικαιοσυνην ουκ εστιν εκ του θεου και ο μη αγαπων τον αδελφον αυτου

¹¹ οτι αυτη εστιν η αγγελια ην ηκουσατε απ αρχης ινα αγαπωμεν αλληλους

¹² ου καθως καιν εκ του πονηρου ην και εσφαξεν τον αδελφον αυτου και χαριν τινοσ εσφαξεν αυτον οτι τα εργα αυτου πονηρα ην τα δε του αδελφου αυτου δικαια

¹³ μη θαυμαζετε αδελφοι μου ει μισει υμας ο κοσμος

¹⁴ ημεις οιδαμεν οτι μεταβεβηκαμεν εκ του θανατου εις την ζωην οτι αγαπωμεν τους αδελφους ο μη αγαπων τον αδελφον μενει εν τω θανατω

¹⁵ πας ο μισων τον αδελφον αυτου ανθρωποκτονος εστιν και οιδατε οτι πας ανθρωποκτονος ουκ εχει ζωην αιωνιον εν εαυτω μενουσαν

¹⁶ εν τουτω εγνωκαμεν την αγαπην οτι εκεινος υπερ ημων την ψυχην αυτου εθηκεν και ημεις οφειλομεν υπερ των αδελφων τας ψυχας τιθεναι

¹⁷ ος δ αν εχη τον βιον του κοσμου και θεωρη τον αδελφον αυτου χρειαν εχοντα και κλειση τα σπλαγχνα αυτου απ αυτου πως η αγαπη του θεου μενει εν αυτω

¹⁸ τεκνια μου μη αγαπωμεν λογω μηδε τη γλωσση αλλ εν εργω και αληθεια

¹⁹ και εν τουτω γινωσκομεν οτι εκ της αληθειας εομεν και εμπροσθεν αυτου πεισομεν τας καρδιας ημων

²⁰ οτι εαν καταγινωσκη ημων η καρδια οτι μειζων εστιν ο θεος της καρδιας ημων και γινωσκει παντα

²¹ αγαπητοι εαν η καρδια ημων μη καταγινωσκη ημων παρρησιαν εχομεν προς τον θεον

²² και ο εαν αιτωμεν λαμβανομεν παρ αυτου οτι τας εντολας αυτου τηρουμεν και τα αρεστα ενωπιον αυτου ποιουμεν

²³ και αυτη εστιν η εντολη αυτου ινα πιστευσωμεν τω ονοματι του υιου του ιησου χριστου και αγαπωμεν αλληλους καθως εδωκεν εντολην

²⁴ και ο τηρων τας εντολας αυτου εν αυτω μενει και αυτος εν αυτω και εν τουτω γινωσκομεν οτι μενει εν ημιν εκ του πνευματος ου ημιν εδωκεν

4

¹ αγαπητοι μη παντι πνευματι πιστευετε αλλα δοκιμαζετε τα πνευματα ει εκ του θεου εστιν οτι πολλοι ψευδοπροφηται εξεληλυθασιν εις τον κοσμον

² εν τουτω γινωσκεται το πνευμα του θεου παν πνευμα ο ομολογει ιησουν χριστον εν σαρκι εληλυθота εκ του θεου εστιν

³ και παν πνευμα ο μη ομολογει ιησουν χριστον εν σαρκι εληλυθота εκ του θεου ουκ εστιν και τουτο εστιν το του αντιχριστου ο ακηκοατε οτι ερχεται και νυν εν τω κοσμω εστιν ηδη

⁴ ημεις εκ του θεου εοτε τεκνια και νενικηκατε αυτους οτι μειζων εστιν ο εν υμιν η ο εν τω κοσμω

⁵ αυτοι εκ του κοσμου εισιν δια τουτο εκ του κοσμου λαλουσιν και ο κοσμος αυτων ακουει

⁶ ημεις εκ του θεου εσμεν ο γινωσκων τον θεον ακουει ημων ος ουκ εστιν εκ του θεου ουκ ακουει ημων εκ τουτου γινωσκομεν το πνευμα της αληθειας και το πνευμα της πλानης

⁷ αγαπητοι αγαπωμεν αλληλους οτι η αγαπη εκ του θεου εστιν και πας ο αγαπων εκ του θεου γεγεννηται και γινωσκει τον θεον

⁸ ο μη αγαπων ουκ εγνω τον θεον οτι ο θεος αγαπη εστιν

⁹ εν τουτω εφανερωθη η αγαπη του θεου εν ημιν οτι τον υιον αυτου τον μονογενη απεσταλκεν ο θεος εις τον κοσμον ινα ζησωμεν δι αυτου

¹⁰ εν τουτω εστιν η αγαπη ουχ οτι ημεις ηγαπησαμεν τον θεον αλλ οτι αυτος ηγαπησεν ημας και απεστειλεν τον υιον αυτου ιλασμον περι των αμαρτιων ημων

¹¹ αγαπητοι ει ουτως ο θεος ηγαπησεν ημας και ημεις οφειλομεν αλληλους αγαπαν

¹² θεον ουδεις πωποτε τεθεαται εαν αγαπωμεν αλληλους ο θεος εν ημιν μενει και η αγαπη αυτου τετελειωμενη εστιν εν ημιν

¹³ εν τουτω γινωσκομεν οτι εν αυτω μενομεν και αυτος εν ημιν οτι εκ του πνευματος αυτου δεδοκεν ημιν

¹⁴ και ημεις θεθαμεθα και μαρτυρουμεν οτι ο πατηρ απεσταλκεν τον υιον σωτηρα του κοσμου

¹⁵ ος αν ομολογηση οτι ιησους εστιν ο υιος του θεου ο θεος εν αυτω μενει και αυτος εν τω θεω

¹⁶ και ημεις εγνωκαμεν και πεπιστευκαμεν την αγαπην ην εχει ο θεος εν ημιν ο θεος αγαπη εστιν και ο μενων εν τη αγαπη εν τω θεω μενει και ο θεος εν αυτω μενει

¹⁷ εν τουτω τετελειωται η αγαπη μεθ ημων ινα παρρησιαν εχωμεν εν τη ημερα της κρισεως οτι

καθως εκεινος εστιν και ημεις εσμεν εν τω κοσμω τουτω

¹⁸ φοβος ουκ εστιν εν τη αγαπη αλλ η τελεια αγαπη εξω βαλλει τον φοβον οτι ο φοβος κολασιν εχει ο δε φοβουμενος ου τετελειωται εν τη αγαπη

¹⁹ ημεις αγαπωμεν αυτον οτι αυτοσ πρωτος ηγαπησεν ημας

²⁰ εαν τις ειπη οτι αγαπω τον θεον και τον αδελφον αυτου μιση ψευστης εστιν ο γαρ μη αγαπων τον αδελφον αυτου ον εωρακεν τον θεον ον ουχ εωρακεν πως δυναται αγαπαν

²¹ και ταυτην την εντολην εχομεν απ αυτου ινα ο αγαπων τον θεον αγαπα και τον αδελφον αυτου

5

¹ πασ ο πιστευων οτι ιησους εστιν ο χριστος εκ του θεου γεγεννηται και πασ ο αγαπων τον γεγεννησαντα αγαπα **25 V-PAI-3S** και τον γεγεννημενον εξ αυτου

² εν τωτω γνωσκομεν οτι αγαπωμεν τα τεκνα του θεου οταν τον θεον αγαπωμεν και τας εντολας αυτου τηρωμεν

³ αυτη γαρ εστιν η αγαπη του θεου ινα τας εντολας αυτου τηρωμεν και αι εντολαι αυτου βαρειαι ουκ εισιν

⁴ οτι παν το γεγεννημενον εκ του θεου νικα τον κοσμον και αυτη εστιν η νικη η νικησασα τον κοσμον η πιστις ημων

⁵ τις εστιν ο νικων τον κοσμον ει μη ο πιστευων οτι ιησους εστιν ο υιος του θεου

⁶ ουτος εστιν ο ελθων δι υδατος και αιματος ιησους χριστος ουκ εν τω υδατι μονον αλλ εν τω υδατι και τω αιματι και το πνευμα εστιν το μαρτυρουν οτι το πνευμα εστιν η αληθεια

⁷ οτι τρεις εισιν οι μαρτυρουντες

⁸ το πνευμα και το υδωρ και το αιμα και οι τρεις εισ το εν εισιν

⁹ ει την μαρτυριαν των ανθρωπων λαμβανομεν η μαρτυρια του θεου μειζων εστιν οτι αυτη εστιν η μαρτυρια του θεου ην μεμαρτυρηκεν περι του υιου αυτου

¹⁰ ο πιστευων εισ τον υιον του θεου εχει την μαρτυριαν εν αυτω ο μη πιστευων τω θεω ψευστην πεποιηκεν αυτον οτι ου πεπιστευκεν εισ την μαρτυριαν ην μεμαρτυρηκεν ο θεος περι του υιου αυτου

¹¹ και αυτη εστιν η μαρτυρια οτι ζων αιωνιον εδωκεν ημιν ο θεος και αυτη η ζωη εν τω υιω αυτου εστιν

¹² ο εχων τον υιον εχει την ζωην ο μη εχων τον υιον του θεου την ζωην ουκ εχει

¹³ ταυτα εγραψα υμιν τοις πιστευουσιν εισ το ονομα του υιου του θεου ινα ειδητε οτι ζων αιωνιον εχετε και ινα πιστευητε εισ το ονομα του υιου του θεου

¹⁴ και αυτη εστιν η παρρησια ην εχομεν προς αυτον οτι εαν τι αιτωμεθα κατα το θελημα αυτου ακουει ημων

¹⁵ και εαν οίδαμεν οτι ακουει ημων ο εαν αιτωμεθα οίδαμεν οτι εχομεν τα αιτηματα α ητηκαμεν παρ αυτου

¹⁶ εαν τις ιδη τον αδελφον αυτου αμαρτανοντα αμαρτιαν μη προς θανατον αιτησει και δωσει αυτω ζωνην τοις αμαρτανουσιν μη προς θανατον εστιν αμαρτια προς θανατον ου περι εκεινης λεγω ινα ερωτηση

¹⁷ πασα αδικια αμαρτια εστιν και εστιν αμαρτια ου προς θανατον

¹⁸ οίδαμεν οτι πασ ο γεγεννημενος εκ του θεου ουχ αμαρτανει αλλ ο γεννηθεις εκ του θεου τηρει εαυτον και ο πονηρος ουχ απτεται αυτου

¹⁹ οίδαμεν οτι εκ του θεου εσμεν και ο κοσμος ολος εν τω πονηρω κειται

²⁰ οίδαμεν δε οτι ο υιος του θεου ηκει και δεδωκεν ημιν διανοιαν ινα γνωσκωμεν τον αληθινον και εσμεν εν τω αληθινω εν τω υιω αυτου ιησου χριστω ουτος εστιν ο αληθινος θεος και ζωη αιωνιος

²¹ τεκνια φυλαξατε εαυτα απο των ειδωλων αμην

ΙΩΑΝΝΟΥ Β΄

¹ ο πρεσβυτερος εκλεκτη κυρια και τοις τεκνοις αυτησ ουσ εγω αγαπω εν αληθεια και ουκ εγω μονος αλλα και παντες οι εγνωκοτες την αληθειαν

² δια την αληθειαν την μενουσαν εν ημιν και μεθ ημων εσται εις τον αιωνα

³ εσται μεθ ημων χαρις ελεος ειρηνη παρα θεου πατροσ και παρα κυριου ιησου χριστου του υιου του πατροσ εν αληθεια και αγαπη

⁴ εχαρην λιαν οτι ευρηκα εκ των τεκνων σου περιπατουντας εν αληθεια καθωσ εντολην ελαβομεν παρα του πατροσ

⁵ και νυν ερωτω σε κυρια ουχ ωσ εντολην γραφων σοι καινην αλλα ην ειχομεν απ αρχησ ινα αγαπωμεν αλληλους

⁶ και αυτη εστιν η αγαπη ινα περιπατωμεν κατα τασ εντολασ αυτου αυτη εστιν η εντολη καθωσ ηκουσατε απ αρχησ ινα εν αυτη περιπατητε

⁷ οτι πολλοι πλανοι εισηλθον εις τον κοσμον οι μη ομολογουντες ιησουν χριστον ερχομενον εν σαρκι ουτοσ εστιν ο πλανοσ και ο αντιχριστοσ

⁸ βλεπετε εαυτουσ ινα μη απολεσωμεν α ειργασαμεθα αλλα μισθον πληρη απολαβωμεν

⁹ πασ ο παραβαινων και μη μενων εν τη διδαχη του χριστου θεον ουκ εχει ο μενων εν τη διδαχη του χριστου ουτοσ και τον πατερα και τον υιον εχει

¹⁰ ει τισ ερχεται προς υμασ και ταυτην την διδαχην ου φερει μη λαμβανετε αυτον εις οικιαν και χαιρειν αυτω μη λεγετε

¹¹ ο γαρ λεγων αυτω χαιρειν κοινωνει τοις εργοις αυτου τοις πονηροις

¹² πολλα εχων υμιν γραφειν ουκ εβουληθην δια χαρτου και μελανοσ αλλα ελπίζω ελθειν προσ υμασ και στομα προς στομα λαλησαι ινα η χαρα ημων η πεπληρωμενη

¹³ ασπαζεται σε τα τεκνα της αδελφησ σου της εκλεκτης αμην

ΙΩΑΝΝΟΥ Γ΄

¹ ο πρεσβυτερος γαιω τω αγαπητω ον εγω
αγαπω εν αληθεια

² αγαπητε περι παντων ευχομαι σε ευοδουσθαι
και υγιαινειν καθως ευοδουται σου η ψυχη

³ εχαρην γαρ λιαν ερχομενων αδελφων και
μαρτυρουντων σου τη αληθεια καθως συ εν
αληθεια περιπατεις

⁴ μειζοτεραν τουτων ουκ εχω χαραν ινα ακουω
τα εμα τεκνα εν αληθεια περιπατουντα

⁵ αγαπητε πιστον ποιεισ ο εαν εργαση εις τουσ
αδελφους και εις τουσ ξενους

⁶ οι εμαρτυρησαν σου τη αγαπη ενωπιον
εκκλησιασ ουσ καλως ποιησεις προπεμψας αξιωσ
του θεου

⁷ υπερ γαρ του ονοματος εξηλθον μηδεν
λαμβανοντες απο των εθνων

⁸ ημεις ουν οφειλομεν απολαμβανειν τουσ
τοιουτους ινα συνεργοι γινωμεθα τη αληθεια

⁹ γραψα τη εκκλησια αλλ ο φιλοπρωτευων
αυτων διοτρεφης ουκ επιδεχεται ημας

¹⁰ δια τουτο εαν ελθω υπομνησω αυτου τα εργα
α ποιει λογοις πονηροις φλυαρων ημας και μη
αρκουμενος επι τουτοις ουτε αυτοσ επιδεχεται
τουσ αδελφους και τουσ βουλομενους κωλυει και
εκ της εκκλησιασ εκβαλλει

¹¹ αγαπητε μη μιμου το κακον αλλα το αγαθον
ο αγαθοποιων εκ του θεου εστιν ο κακοποιων ουχ
εωρακεν τον θεον

¹² δημητριω μεμαρτυρηται υπο παντων και υπ
αυτης της αληθειας και ημεις δε μαρτυρουμεν και
οιδατε οτι η μαρτυρια ημων αληθης εστιν

¹³ πολλα ειχον γραφειν αλλ ου θελω δια
μελανοσ και καλαμου σοι γραψαι

¹⁴ ελπιζω δε ευθεωσ ιδειν σε και στομα προς
στομα λαλησομεν ειρηνη σοι ασπαζονται σε οι
φιλοι ασπαζου τουσ φιλουσ κατ ονομα

ΙΟΥΔΑ

¹ ιουδας ιησου χριστου δουλος αδελφος δε ιακωβου τοις εν θεω πατρι ηγιασμενοις και ιησου χριστω τετηρημενοις κλητοις

² ελεος υμιν και ειρηνη και αγαπη πληθυνθειη

³ αγαπητοι πασαν σπουδην ποιουμενος γραφειν υμιν περι της κοινης σωτηριας αναγκην εσχον γραψαι υμιν παρακαλων επαγωνιζεσθαι τη απαξ παραδοθειση τοις αγιοις πιστει

⁴ παρεισεδυσαν γαρ τινες ανθρωποι οι παλαι προγεγραμμενοι εις τουτο το κριμα ασεβεισ την του θεου ημων χαριν μετατιθεντες εις ασελγειαν και τον μονον δεσποτην θεον και κυριον ημων ιησουν χριστον αρνουμενοι

⁵ υπομνησαι δε υμας βουλομαι ειδοτας υμας απαξ τουτο οτι ο κυριος λαον εκ γης αιγυπτου σωσας το δευτερον τους μη πιστευσαντας απωλεσεν

⁶ αγγελους τε τους μη τηρησαντας την εαυτων αρχην αλλα απολιποντας το ιδιον οικητηριον εις κρισιν μεγαλης ημερας δεσμοις αιδιοις υπο ζοφον τετηρηκεν

⁷ ως σοδομα και γομορρα και αι περι αυτας πολεισ τον ομοιον τουτοις τροπον εκπορνευσασαι και απελθουσai οπισω σαρκος ετερας προκεινται δειγμα πυρος αιωνιου δικην υπεχουσai

⁸ ομοιως μεντοι και αυτοι ενυπνιαζομενοι σαρκα μεν μιαινουσιν κυριότητα δε αθετουσιν δοξας δε βλασφημουσιν

⁹ ο δε μιχαηλ ο αρχαγγελος οτε τω διαβολω διακρινομενος διελεγετο περι του μυσσεως σωματος ουκ ετολμησεν κρισιν επενεγκειν βλασφημιας αλλ ειπεν επιτιμησαι σοι κυριος

¹⁰ αυτοι δε οσα μεν ουκ οιδασιν βλασφημουσιν οσα δε φυσικως ως τα αλογα ζωα επιστανται εν τουτοις φθειρονται

¹¹ ουαι αυτοις οτι τη οδω του καιν επορευθησαν και τη πλανη του βαλααμ μισθου εξεχυθησαν και τη αντιλογια του κορε απωλοντο

¹² αυτοι εισιν εν ταις αγαπαις υμων σπιλαδες συνενωχουμενοι αφοβως εαυτους ποιμαινοντες νεφελai ανυδροι υπο ανεμων παραφερομεναι δενδρα φθινοπωρινα ακαρπα δις αποθανοντα εκριζωθεντα

¹³ κυματα αγρια θαλασσης επαφριζοντα τας εαυτων αισχυνας αστερες πλανηται οις ο ζοφος του σκοτους εις αιωνα τετηρηται

¹⁴ προεφητευσεν δε και τουτοις εβδομος απο αδαμ ενωχ λεγων ιδου ηλθεν κυριος εν αγιασις μριασιν αυτου

¹⁵ ποιησαι κρισιν κατα παντων και ελεγξai παντας τους ασεβεισ αυτων περι παντων των εργων ασεβειας αυτων ων ησεβησαν και περι παντων των σκληρων ων ελαλησαν κατ αυτουσ αμαρτωλοι ασεβεισ

¹⁶ αυτοι εισιν γογγυσται μεμψιμοιροι κατα τας επιθυμιας αυτων πορευομενοι και το στομα αυτων λαλει υπερογκα θαυμαζοντες προσωπα ωφελειας χαριν

¹⁷ υμεις δε αγαπητοι μνησθητε των ρηματων των προειρημενων υπο των αποστολων του κυριου ημων ιησου χριστου

¹⁸ οτι ελεγον υμιν οτι εν εσχατω χρονω εσονται εμπαικται κατα τας εαυτων επιθυμιας πορευομενοι των ασεβειων

¹⁹ αυτοι εισιν οι αποδιοριζοντες ψυχικοι πνευμα μη εχοντες

²⁰ υμεις δε αγαπητοι τη αγιωτατη υμων πιστει εποικοδομουντες εαυτους εν πνευματι αγιω προσευχομενοι

²¹ εαυτους εν αγαπη θεου τηρησατε προσδεχομενοι το ελεος του κυριου ημων ιησου χριστου εις ζωνη αιωνιον

²² και ους μεν ελεειτε διακρινομενοι

²³ ους δε εν φοβω σωζετε εκ πυρος αρπαζοντες μισουντες και τον απο της σαρκος εσπιλωμενον χιτωνα

²⁴ τω δε δυναμενω φυλαξai αυτους απταιστους και στησαι κατενωπιον της δοξης αυτου αμωμους εν αγαλλιασει

²⁵ μονω σοφω θεω σωτηρι ημων δοξα και μεγαλωσηνη κρατος και εξουσια και νυν και εις παντας τουσ αιωνας αμην

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

¹ αποκαλυψις ιησου χριστου ην εδωκεν αυτω ο θεος δεixαι τοις δουλοις αυτου α δι γενεσθαι εν ταχει και εσημανεν αποστείλας δια του αγγελου αυτου τω δουλw αυτου ιωαννη

² ος εμαρτυρησεν τον λογον του θεου και την μαρτυριαν ιησου χριστου οσα ειδεν

³ μακαριος ο αναγιγνωσκων και οι ακουοντες τους λογους της προφητειας και τηρουντες τα εν αυτη γεγραμμενα ο γαρ καιρος εγγυσ

⁴ ιωαννης ταις επτα εκκλησιασις ταις εν τη ασια χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου ο ων και ο ην και ο ερχομενος και απο των επτα πνευματων α ενωπιον του θρονου αυτου

⁵ και απο ιησου χριστου ο μαρτυς ο πιστος ο πρωτοτοκος των νεκρων και ο αρχων των βασιλειων της γης τω αγαπωντι ημας και λουσαντι ημας απο των αμαρτιων ημων εν τω αιματι αυτου

⁶ και εποησεν ημας βασιλειαν ιερεις τω θεω και πατρι αυτου αυτω η δοξα και το κρατος εις τους αιωνας των αιωνων αμην

⁷ ιδου ερχεται μετα των νεφελων και οφεται αυτον πας οφθαλμος και οιτινες αυτον εξεκεντησαν και κοφονται επ αυτον πασαι αι φυλαι της γης ναι αμην

⁸ εγω ειμι το αλφα και το ω λεγει κυριος ο θεος ο ων και ο ην και ο ερχομενος ο παντοκρατωρ

⁹ εγω ιωαννης ο αδελφος υμων και κοινωνος εν τη θλιψει και βασιλεια και υπομονη εν χριστω ιησου εγενομην εν τη νησω τη καλουμενη πατμω δια τον λογον του θεου και δια την μαρτυριαν ιησου χριστου

¹⁰ εγενομην εν πνευματι εν τη κυριακη ημερα και ηκουσα φωνην οπισω μου μεγαλην ως σαλπιγγος

¹¹ λεγουσης ο βλεπεις γραψον εις βιβλιον και πεμψον ταις επτα εκκλησιασις εις εφεσον και εις σμυρναν και εις περγαμον και εις θυατειρα και εις σαρδεεις και εις φιλαδελφειαν και εις λαοδικειαν

¹² και εκει επεστρεψα βλεπειν την φωνην ητις ελαλει μετ εμου και επιστρεψας ειδον επτα λυχνιας χρυσας

¹³ και εν μεσω των επτα λυχνιων ομοιον υιω ανθρωπου ενδεδυμενον ποδηρη και περιεζωσμενον προς τοις μαστοις ζωνην χρυσην

¹⁴ η δε κεφαλη αυτου και αι τριχες λευκαι ως εριον λευκον ως χιων και οι οφθαλμοι αυτου ως φλοξ πυρος

¹⁵ και οι ποδες αυτου ομοιοι χαλκολιβανω ως εν καμινω πεπυρωμενοι και η φωνη αυτου ως φωνη υδατων πολλων

¹⁶ και εχων εν τη δεξια αυτου χειρι αστερας επτα και εκ του στοματος αυτου ρομφαια διστομος οξεια εκπορευομενη και η οψις αυτου ως ο ηλιος φαινει εν τη δυναμει αυτου

¹⁷ και οτε ειδον αυτον επεσα προς τους ποδας αυτου ως νεκρος και εθηκεν την δεξιαν αυτου επ εμε λεγων μη φοβου εγω ειμι ο πρωτος και ο εσχατος

¹⁸ και ο ζων και εγενομην νεκρος και ιδου ζων ειμι εις τους αιωνας των αιωνων αμην και εχω τας κλεις του θανατου και του αδου

¹⁹ γραψον ουν α ειδος και α εισιν και α μελλει γινεσθαι μετα ταυτα

²⁰ το μυστηριον των επτα αστερων ων ειδος επι της δεξιας μου και τας επτα λυχνιας τας χρυσας οι επτα αστερες αγγελοι των επτα εκκλησιων εισιν και αι λυχνιαι αι επτα επτα εκκλησιαι εισιν

2

¹ τω αγγελω της εν εφεσω εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο κρατων τους επτα αστερας εν τη δεξια αυτου ο περιπατων εν μεσω των επτα λυχνιων των χρυσων

² οίδα τα εργα σου και τον κοπον σου και την υπομονην σου και οτι ου δυνη βαστασαι κακους και επειρασας τους λεγοντας εαυτους αποστολους ειναι και ουκ εισιν και ευρες αυτους ψευδεις

³ και υπομονην εχεις και εβαστασας δια το ονομα μου και ουκ εκοπιασας

⁴ αλλα εχω κατα σου οτι την αγαπην σου την πρωτην αφηκας

⁵ μνημονευε ουν ποθεν πεπτωκας και μετανοησον και τα πρωτα εργα ποιησον ει δε μη ερχομαι σοι ταχυ και κινησω την λυχνιαν σου εκ του τοπου αυτης εαν μη μετανοησης

⁶ αλλα τουτο εχεις οτι μισεις τα εργα των νικολαιτων α καγω μισω

⁷ ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιασις τω νικωντι δωσω αυτω φαγειν εκ του ξυλου της ζωης ο εστιν εν τω παραδεισω του θεου μου

⁸ και τω αγγελω της εν σμυρνη εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο πρωτος και ο εσχατος ος εγενετο νεκρος και εξησεν

⁹ οίδα σου τα εργα και την θλιψιν και την πτωχειαν αλλα πλουσιος ει και την βλασφημιαν εκ των λεγοντων ιουδαιους ειναι εαυτους και ουκ εισιν αλλα συναγωγη του σατανα

¹⁰ μηδεν φοβου α μελλεις παθειν ιδου δη μελλει βαλειν ο διαβολος εξ υμων εις φυλακην ινα πειρασθητε και εξετε θλιψιν ημερων δεκα γινου πιστος αχρι θανατου και δωσω σοι τον στεφανον της ζωης

¹¹ ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιασις ο νικων ου μη αδικηθη εκ του θανατου του δευτερου

¹² και τω αγγελω της εν περγαμω εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο εχων την ρομφαιαν την διστομον την οξειαν

¹³ οίδα τα εργα σου και που κατοικεις οπου ο θρονος του σατανα και κρατεις το ονομα μου και ουκ ηρνησω την πιστιν μου εν ταις ημεραις εν αις αντισπας ο μαρτυς μου ο πιστος ος απεκτανθη παρ υμιν οπου ο σατανας κατοικει

¹⁴ αλλ εχω κατα σου ολιγα οτι εχεις εκει κρατουντας την διδαχην βαλααμ ος εδιδαξεν τον βαλακ βαλειν σκανδαλον ενωπιον των υιων ισραηλ και φαγειν ειδωλοθυτα και πορνευσαι

¹⁵ ουτως εχεις και συ κρατουντας την διδαχην των νικολαιτων ομοιως

¹⁶ μετανοήσουν ουν ει δε μη ερχομαι σοι ταχυ και πολεμήσω μετ αυτων εν τη ρομφαία του στοματος μου

¹⁷ ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιασις τω νικωντι δωσω αυτω του μαννα του κεκρυμμενου και δωσω αυτω ψηφον λευκην και επι την ψηφον ονομα καινον γεγραμμενον ο ουδεις οιδεν ει μη ο λαμβανων

¹⁸ και τω αγγελω της εν θυατειροις εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο υιος του θεου ο εχων τους οφθαλμους αυτου ως φλογα πυρος και οι ποδες αυτου ομοιοι χαλκολιβανω

¹⁹ οίδα σου τα εργα και την αγαπην και την πιστιν και την διακονιαν και την υπομονην σου και τα εργα σου τα εσχάτα πλειονα των πρωτων

²⁰ αλλ εχω κατα σου οτι αφεις την γυναικα σου ιεζαβελ η λεγει εαυτην προφητιν και διδασκει και πλανα τους εμους δουλους πορνευσαι και φαγειν ειδωλοθυτα

²¹ και εδωκα αυτη χρονον ινα μετανοηση και ου θελει μετανοησαι εκ της πορνειας αυτης

²² ιδου βαλλω αυτην εις κλινην και τους μοιχευοντας μετ αυτης εις θλιψιν μεγαλην εαν μη μετανοήσωσιν εκ των εργων αυτης

²³ και τα τεκνα αυτης αποκτενω εν θανατω και γνωσονται πασαι αι εκκλησιαι οτι εγω ειμι ο ερευνων νεφρους και καρδιας και δωσω υμιν εκαστω κατα τα εργα υμων

²⁴ υμιν δε λεγω τοις λοιποισ τοις εν θυατειροις οσοι ουκ εχουσιν την διδαχην ταυτην οτινεσ ουκ εγνωσαν τα βαθεα του σατανα ως λεγουσιν ου βαλλω εφ υμας αλλο βαρος

²⁵ πλην ο εχετε κρατησατε αχρι ου αν ηξω

²⁶ και ο νικων και ο τηρων αχρι τελους τα εργα μου δωσω αυτω εξουσιαν επι των εθνων

²⁷ και ποιμανει αυτους εν ραβδω σιδηρα ως τα σκευη τα κεραμικα συντριβησεται ως καγω ειληφα παρα του πατρος μου

²⁸ και δωσω αυτω τον αστερα τον πρωινον

²⁹ ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιασις

3

¹ και τω αγγελω της εν σαρδεσιν εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο εχων τα επτα πνευματα του θεου και τους επτα αστερας οίδα σου τα εργα οτι ονομα εχεις οτι ζης και νεκρος ει

² γινου γρηγορων και στηρισον τα λοιπα α εμελλεσ αποβαλλειν ου γαρ ευρηκα σου τα εργα πεπληρωμενα ενωπιον του θεου μου

³ μνημονευε ουν πως ειληφας και ηκουσας και τηρει και μετανοήσουν εαν ουν μη γρηγορήσης ηξω επι σε ως κλεπτης και ου μη γνωσ ποιαν ωραν ηξω επι σε

⁴ αλλ ολιγα εχεις ονοματα εν σαρδεσιν α ουκ εμολυναν τα ιματια αυτων και περιπατησουσιν μετ εμου εν λευκοις οτι αξιοι εισιν

⁵ ο νικων ουτος περιβαλεται εν ιματιοις λευκοις και ου μη εξαλειψω το ονομα αυτου εκ της βιβλου της ζωης και ομολογήσω το ονομα αυτου ενωπιον του πατρος μου και ενωπιον των αγγελων αυτου

⁶ ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιασις

⁷ και τω αγγελω της εν φιλαδελφεια εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο αγιος ο αληθινος ο εχων την κλειν του δαυιδ ο ανοιγων και ουδεις κλεισει αυτην ει μη ο ανοιγων και ουδεις ανοιξει

⁸ οίδα σου τα εργα ιδου δεδωκα ενωπιον σου θυραν ανεωγμενην ην ουδεις δυναται κλεισαι αυτην οτι μικραν εχεις δυναμιν και ετηρησας μου τον λογον και ουκ ηρνησω το ονομα μου

⁹ ιδου διδωμι εκ της συναγωγης του σατανα των λεγοντων εαυτους ιουδαιους ειναι και ουκ εισιν αλλα ψευδονται ιδου ποιησω αυτους ινα ηξωσιν και προσκυνήσωσιν ενωπιον των ποδων σου και γνωσησιν οτι ηγαπησα σε

¹⁰ οτι ετηρησας τον λογον της υπομονης μου καγω σε τηρησω εκ της ωρας του πειρασμου της μελλουσης ερχεσθαι επι της οικουμενης ολης πειρασαι τους κατοικουντας επι της γης

¹¹ ερχομαι ταχυ κρατει ο εχεις ινα μηδεις λαβη τον στεφανον σου

¹² ο νικων ποιησω αυτον στυλον εν τω ναω του θεου μου και εξω ου μη εξελθη ετι και γραψω επ αυτον το ονομα του θεου μου και το ονομα της πολεως του θεου μου της καινης ιερουσαλημ η καταβαινει εκ του ουρανου απο του θεου μου και το ονομα μου το καινον

¹³ ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιασις

¹⁴ και τω αγγελω της εν λαοδικεια εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο αμην ο μαρτυς ο πιστος και αληθινος η αρχη της κτισεως του θεου

¹⁵ οίδα σου τα εργα οτι ουτε ψυχρος ει ουτε ζεστος οφελον ψυχρος ης η ζεστος

¹⁶ ουτως οτι χλιαρος ει και ου ζεστος ουτε ψυχρος μελλω σε εμεοι εκ του στοματος μου

¹⁷ οτι λεγεις πλουσιος ειμι και πεπλουτηκα και ουδενω 3762 A-GSN-N χρειαν εχω και ουκ οιδας οτι συ ει ο ταιλαιπωρος και ο ελεεινος και πτωχος και τυφλος και γυμνος

¹⁸ συμβουλευσο σοι αγορασαι χρυσιον παρ εμου πεπυρωμενον εκ πυρος ινα πλουτησης και ιματια λευκα ινα περιβαλη και μη φανερωθη η αισχυνη της γυμνοτητος σου και κολλυριον ινα εγχηρη τους οφθαλμους σου ινα βλεπη

¹⁹ εγω οσοις εαν φιλω ελεγχω και παιδευω ζηλωσουν ουν και μετανοήσουν

²⁰ ιδου εστηκα επι την θυραν και κρουω εαν τις ακουση της φωνης μου και ανοιξη την θυραν και εισελευσεται προς αυτον και δειπνήσω μετ αυτου και αυτος μετ εμου

²¹ ο νικων δωσω αυτω καθισαι μετ εμου εν τω θρονω μου ως καγω ενικησα και εκαθισα μετ του πατρος μου εν τω θρονω αυτου

²² ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιασις

4

¹ μετα ταυτα ειδον και ιδου θυρα ανεωγμενη εν τω ουρανω και η φωνη η πρωτη ην ηκουσα ως σαλπιγγος λαλουσης μετ εμου λεγων αναβα ωδε και δειξω σοι α δει γενεσθαι μετα ταυτα

² και ευθεως εγενομην εν πνευματι και ιδου θρονος εκειτο εν τω ουρανω και επι τον θρονον καθημενος

³ ομοιος ορασει λιθω ιασπιδι και σαρδιω και ιρις κυκλοθεν του θρονου ομοιως ορασις σμαραγδινων

⁴ και κυκλοθεν του θρονου θronoi εικοσι τεσσαρες και επι τους θronους τους εικοσι τεσσαρας πρεσβυτερουσ καθημενουσ περιβεβλημενουσ εν ιματιοις λευκοις και επι τας κεφαλασ αυτων στεφανουσ χρυσουσ

⁵ και εκ του θρονου εκπορευονται αστραπαι και φωναι και βρονται και επτα λαμπαδες πυροσ καιομεναι ενωπιον του θρονου αυτου αι εισιν επτα πνευματα του θεου

⁶ και ενωπιον του θρονου ωσ θαλασσα υαλινη ομοια κρυσταλλω και εν μεσω του θρονου και κυκλω του θρονου τεσσαρα ζωα γεμοντα οφθαλμων εμπροσθεν και οπισθεν

⁷ και το ζων το πρωτον ομοιον λεοντι και το δευτερον ζων ομοιον μοσχω και το τριτον ζων εχον προσωπον ανθρωπου και το τεταρτον ζων ομοιον αετω πετομενω

⁸ και τα τεσσαρα ζωα εν καθ εν εχον ανα πτερυγασ εξ κυκλοθεν και εσωθεν γεμουσιν οφθαλμων και αναπαουσιν ουκ εχουσιν ημερασ και νυκτοσ λεγοντεσ αγιοσ αγιοσ αγιοσ κυριοσ ο θεοσ ο παντοκρατωρ ο ην και ο ων και ο ερχομενοσ

⁹ και οταν δωσιν τα ζωα δοξαν και τιμην και ευχαριστιαν τω καθημενω επι του θρονου τω ζωντι εισ τους αιωνασ των αιωνων

¹⁰ πεσουνται οι εικοσι τεσσαρες πρεσβυτεροι ενωπιον του καθημενου επι του θρονου και προσκυνησουσιν τω ζωντι εισ τους αιωνασ των αιωνων και βαλουσιν τους στεφανουσ αυτων ενωπιον του θρονου λεγοντεσ

¹¹ αξιοσ ει ο κυριοσ και ο θεοσ ημων ο αγιοσ λαβειν την δοξαν και την τιμην και την δυναμιν οτι συ εκτισασ παντα και δια το θελημα σου ησασ και εκτισησας

5

¹ και ειδον επι την δεξιαν του καθημενου επι του θρονου βιβλιον γεγραμμενον εσωθεν και εξωθεν κατασφραγισμενον σφραγισιν επτα

² και ειδον αγγελον ισχυρον κηρυσσοντα εν φωνη μεγαλη τισ αξιοσ εστιν ανοιξει το βιβλιον και λυσαι τας σφραγιδασ αυτου

³ και ουδεις εδυνато εν τω ουρανω ανω ουτε επι της γησ ουτε υποκατω της γησ ανοιξει το βιβλιον ουτε βλεπειν αυτο

⁴ και εγω εκλαιον πολυ οτι ουδεις αξιοσ ευρεθη ανοιξει το βιβλιον ουτε βλεπειν αυτο

⁵ και εισ εκ των πρεσβυτερων λεγει μοι μη κλαιε ιδου ενικησεν ο λεων ο εκ της φυλησ ιουδα η ριζα δαυιδ ο ανοιγων το βιβλιον και τας επτα σφραγιδασ αυτου

⁶ και ειδον εν μεσω του θρονου και των τεσσαρων ζωνων και εν μεσω των πρεσβυτερων αρνιον εστηκοσ ωσ εσφαγμενον εχον κερατα επτα και οφθαλμουσ επτα αι εισιν τα επτα πνευματα του θεου αποστελλομενα εισ πασαν την γην

⁷ και ηλθεν και ειληφεν εκ της δεξιασ του καθημενου επι του θρονου

⁸ και οτε ελαβεν το βιβλιον τα τεσσαρα ζωα και οι εικοσι τεσσαρες πρεσβυτεροι επεσον ενωπιον του αρνιου εχοντεσ εκατοσ κιθαραν και φιαλασ χρυσασ γεμουσασ θυμιαματων αι εισιν προσευχαι των αγιων

⁹ και αδουσιν ωδην καινην λεγοντεσ αξιοσ ει λαβειν το βιβλιον και ανοιξει τας σφραγιδασ αυτου οτι εσφαγησ και ηγορασασ τω θεω ημασ εν τω αιματι σου εκ πασης φυλησ και γλωσσησ και λαουσ και εθνουσ

¹⁰ και εποιησασ αυτουσ τω θεω ημων βασιλεισ και ιερεισ και βασιλευσουσιν επι της γησ

¹¹ και ειδον και ηκουσα ωσ φωνην αγγελων πολλων κυκλω του θρονου και των ζωνων και των πρεσβυτερων και ην ο αριθμοσ αυτων μυριαδεσ μυριαδων και χιλιαδεσ χιλιαδων

¹² λεγοντεσ φωνη μεγαλη αξιον εστιν το αρνιον το εσφαγμενον λαβειν την δυναμιν και τον πλουτον και σοφιαν και ισχυν και τιμην και δοξαν και ευλογιαν

¹³ και παν κτισμα ο εν τω ουρανω και επι της γησ και υποκατω της γησ και επι της θαλασσησ εστιν και τα εν αυτοις παντασ ηκουσα λεγοντασ τω καθημενω επι του θρονου και τω αρνω η ευλογια και η τιμη και η δοξα και το κρατοσ εισ τους αιωνασ των αιωνων αμην

¹⁴ και τα τεσσαρα ζωα λεγοντα το αμην και οι πρεσβυτεροι επεσον και προσεκυνησαν

6

¹ και ειδον οτι ηνοιξεν το αρνιον μιαν εκ των επτα σφραγιδων και ηκουσα ενοσ εκ των τεσσαρων ζωνων λεγοντοσ ωσ φωνη βροντησ ερχου και ιδε

² και ιδου ιπποσ λευκοσ και ο καθημενοσ επ αυτον εχων τοξον και εδοθη αυτω στεφανοσ και εξηλθεν νικων και ινα νικηση

³ και οτε ηνοιξεν την δευτεραν σφραγίδα ηκουσα του δευτερου ζωου λεγοντοσ ερχου

⁴ και εξηλθεν αλλοσ ιπποσ πυροσ και τω καθημενω επ αυτον εδοθη αυτω λαβειν την ειρηνην εκ της γησ ινα αλληλουσ σφαξωσιν και εδοθη αυτω μαχαира μεγαλη

⁵ και οτε ηνοιξεν την σφραγίδα την τριτην ηκουσα του τριτου ζωου λεγοντοσ ερχου και ιδε και ιδου ιπποσ μελασ και ο καθημενοσ επ αυτον εχων ζυγον εν τη χειρι αυτου

⁶ και ηκουσα φωνην εν μεσω των τεσσαρων ζωνων λεγουσαν χοινιζ σιτου δηναριου και τρεισ χοινικεσ κριθησ δηναριου και το ελαιον και τον οινον μη αδικησησ

⁷ και οτε ηνοιξεν την σφραγίδα την τεταρτην ηκουσα του τεταρτου ζωου λεγοντοσ ερχου και ιδε

⁸ και ιδου ιπποσ χλωροσ και ο καθημενοσ επανω αυτου ονομα αυτω ο θανατοσ και ο αδησ ηκολουθει αυτω και εδοθη αυτω εξουσια επι το τεταρτον της γησ αποκτειναι εν ρομφαια και εν λιμω και εν θανατω και υπο των θηριων της γησ

⁹ και οτε ηνοιξεν την πεμπτην σφραγίδα ειδον υποκατω του θυσιαστηριου τας ψυχασ των

εσφαγμένων δια τον λογον του θεου και δια την μαρτυριαν του αρνιου ην ειχον

¹⁰ και εκραξαν φωνη μεγαλη λεγοντες εως ποτε ο δεσποτης ο αγιος και αληθινος ου κρινεις και εκδικεις το αιμα ημων εκ των κατοικουντων επι της γης

¹¹ και εδοθη αυτοις εκαστω στολη λευκη και ερρεθη αυτοις ινα αναπαυσωνται ετι χρονον εως πληρωσωσιν και οι συνδουλοι αυτων και οι αδελφοι αυτων και οι μελλοντες αποκτενεσθαι ως και αυτοι

¹² και ειδον οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την εκτην και σεισμος megas εγενετο και ο ηλιος μελας εγενετο ως σακκος τριχινος και η σεληνη ολη εγενετο ως αιμα

¹³ και οι αστερες του ουρανου επεσον εις την γην ως συκη βαλουσα τους ολυνθους αυτης υπο ανεμου μεγαλου σειοιμενη

¹⁴ και ο ουρανος απεχωρισθη ως βιβλιον ελισσομενον και παν ορος και νησος εκ των τοπων αυτων εκινηθησαν

¹⁵ και οι βασιλεις της γης και οι μεγιστανες και οι χιλιарχοι και οι πλουσιοι και οι ισχυροι και πας δουλος και ελευθερος εκρυψαν εαυτους εις τα σπηλαια και εις τας πετρας των ορειων

¹⁶ και λεγουσιν τοις ορεσιν και ταις πετραις πεσετε εφ ημας και κρυψατε ημας απο προσωπου του καθημενου επι του θρονου και απο της οργης του αρνιου

¹⁷ οτι ηλθεν η ημερα η μεγαλη της οργης αυτου και τις δυναται σταθηναι

7

¹ και μετα τουτο ειδον τεσσαρας αγγελους εστωτας επι τας τεσσαρας γωνιας της γης κρατουντας τους τεσσαρας ανεμους της γης ινα μη πνει ανεμος επι της γης μητε επι της θαλασσης μητε επι τι δενδρον

² και ειδον αλλον αγγελον αναβαινοντα απο ανατολης ηλιου εχοντα σφραγιδα θεου ζωντος και εκραξεν φωνη μεγαλη τοις τεσσαρσιν αγγελοις οισ εδοθη αυτοις αδικησαι την γην και την θαλασσαν

³ λεγων μη αδικησητε την γην μητε την θαλασσαν μητε τα δενδρα αχρι ου σφραγισωμεν τους δουλους του θεου ημων επι των μετωπων αυτων

⁴ και ηκουσα τον αριθμον των εσφαγισμενων εκατον και τεσσαρακοντα τεσσαρες χιλιαδες εσφραγισμενων εκ πασης φυλης υιων ισραηλ

⁵ εκ φυλης ιουδα δωδεκα χιλιαδες εσφραγισμεναι εκ φυλης ρουβιμ δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης γαδ δωδεκα χιλιαδες

⁶ εκ φυλης ασηρ δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης νεφθαλειμ δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης μανασση δωδεκα χιλιαδες

⁷ εκ φυλης συμειων δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης λευι δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης ισαχαρ δωδεκα χιλιαδες

⁸ εκ φυλης ζαβουλων δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης ιωσηφ δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης βενιαμιν δωδεκα χιλιαδες εσφραγισμεναι

⁹ μετα ταυτα ειδον και ιδου οχλος πολυς ον αριθμησαι ουδεις εδυνατο εκ παντος εθνους και φυλων και λαων και γλωσσων εστωτας ενωπιον του θρονου και ενωπιον του αρνιου περιβεβλημενους στολας λευκας και φοινικας εν ταις χειρσιν αυτων

¹⁰ και κραζουσιν φωνη μεγαλη λεγοντες η σωτηρια τω θεω ημων τω καθημενω επι τω θρονω και τω αρνω

¹¹ και παντες οι αγγελοι εισηκηκισαν κυκλω του θρονου και των πρεσβυτερων και των τεσσαρων ζωνων και επεσον ενωπιον του θρονου επι τα προσωπα αυτων και προσεκυνησαν τω θεω

¹² λεγοντες αμην η ευλογια και η δοξα και η σοφια και η ευχαριστια και η τιμη και η δυναμις και η ισχυς τω θεω ημων εις τους αιωνας των αιωνων αμην

¹³ και απεκριθη εις εκ των πρεσβυτερων λεγων μοι ουτοι οι περιβεβλημενοι τας στολας τας λευκας τινες εισιν και ποθεν ηλθον

¹⁴ και ειπον αυτω κυριε μου συ οιδας και ειπεν μοι ουτοι εισιν οι ερχομενοι εκ της θλιψεως της μεγαλης και επλυναν τας στολας αυτων και ελευκαναν εν τω αιματι του αρνιου

¹⁵ δια τουτο εισιν ενωπιον του θρονου του θεου και λατρευουσιν αυτω ημερας και νυκτος εν τω νω αυτου και ο καθημενος επι τω θρονω σκηνωσει επ αυτους

¹⁶ ου πεινασουσιν ετι ουδε διψησουσιν ετι ουδ ου μη πεση επ αυτους ο ηλιος ουδε παν καυμα

¹⁷ οτι το αρνιον το ανα μεσον του θρονου ποιμινει αυτους και οδηγει αυτους επι ζωης πηγας υδατων και εξαλειψει ο θεος παν δακρυον εκ των οφθαλμων αυτων

8

¹ και οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την εβδομην εγενετο σιγη εν τω ουρανω ως ημωριον

² και ειδον τους επτα αγγελους οι ενωπιον του θεου εστηκασιν και εδοθησαν αυτοις επτα σαλπιγγες

³ και αλλος αγγελος ηλθεν και εσταθη επι του θυσιαστηριου εχων λιβανωτον χρυσου και εδοθη αυτω θυμιαματα πολλα ινα δωση ταις προσευχαις των αγιων παντων επι το θυσιαστηριον το χρυσου του ενωπιον του θρονου

⁴ και ανεβη ο καπνος των θυμιαματων ταις προσευχαις των αγιων εκ χειρος του αγγελου ενωπιον του θεου

⁵ και ειληφεν ο αγγελος τον λιβανωτον και εγεμισε αυτον εκ του πυρος του θυσιαστηριου και εβαλεν εις την γην και εγενετο βρονται και φωναι και αστραπαι και σεισμος

⁶ και οι επτα αγγελοι οι εχοντες τας επτα σαλπιγγας ητοιμασαν εαυτους ινα σαλπισωσιν

⁷ και ο πρωτος εσαλπισεν και εγενετο χαλαζα και πυρ μεμιγμενα εν αιματι και εβληθη εις την γην και το τριτον της γης κατεκαη και το τριτον των δενδρων κατεκαη και πας χορτος χλωρος κατεκαη

8 και ο δευτερος αγγελος εσαλπισεν και ως ορος μεγα καιομενον εβληθη εις την θαλασσαν και εγενετο το τριτον της θαλασσης αιμα

9 και απεθανεν το τριτον των κτισματων εν τη θαλασση τα εχοντα ψυχας και το τριτον των πλοιων διεφθαρη

10 και ο τριτος αγγελος εσαλπισεν και επεσεν εκ του ουρανου αστηρ μεγας καιομενος ως λαμπας και επεσεν επι το τριτον των ποταμων και επι τας πηγας των υδατων

11 και το ονομα του αστερος λεγεται ο αψινθος και εγενετο το τριτον των υδατων εις αψινθον και πολλοι των ανθρωπων απεθανον εκ των υδατων οτι επικρανθησαν

12 και ο τεταρτος αγγελος εσαλπισεν και επληγη το τριτον του ηλιου και το τριτον της σεληνης και το τριτον των αστερων ινα σκοτισθη το τριτον αυτων και το τριτον αυτης μη φανη η ημερα και η νυξ ομοιος

13 και ειδον και ηκουσα ενος αετου πετομενου εν μεσουρανηματι λεγοντος φωνη μεγαλη ουαι ουαι ουαι τοις κατοικουσιν επι της γης εκ των λοιπων φωνων της σαλπιγγος των τριων αγγελων των μελλοντων σαλπιζειν

9

1 και ο πεμπτος αγγελος εσαλπισεν και ειδον αστερα εκ του ουρανου πεπτωκοτα εις την γην και εδοθη αυτω η κλεις του φρεατος της αβυσσου

2 και ηνοιζεν το φρεαρ της αβυσσου και ανεβη καπνος εκ του φρεατος ως καπνος καμινου καιομενης και εσκοτισθη ο ηλιος και ο αηρ εκ του καπνου του φρεατος

3 και εκ του καπνου εξηλθον ακριδες εις την γην και εδοθη αυταις εξουσια ως εχουσιν εξουσιαν οι σκορπιοι της γης

4 και ερρεθη αυταις ινα μη αδικησωσιν τον χορτον της γης ουδε παν χλωρον ουδε παν δενδρον ει μη τους ανθρωπους οιτινες ουκ εχουσιν την σφραγίδα του θεου επι των μετωπων αυτων

5 και εδοθη αυταις ινα μη αποκτεινωσιν αυτοους αλλ ινα βασανιθωσιν μηνας πεντε και ο βασανισμος αυτων ως βασανισμος σκορπιου οταν παιση ανθρωπον

6 και εν ταις ημεραις εκειναις ζητησουσιν οι ανθρωποι τον θανατον και ου μη ευρησουσιν αυτον και επιθυμησουσιν αποθανειν και φυεζεται απ αυτων ο θανατος

7 και τα ομοιωματα των ακριδων ομοια ιπποις ητοιμασμενοι εις πολεμον και επι τας κεφαλας αυτων ως στεφανοι χρυσοι και τα προσωπα αυτων ως προσωπα ανθρωπων

8 και ειχον τριχας ως τριχας γυναικων και οι οδοντες αυτων ως λεοντων ησαν

9 και ειχον θωρακας ως θωρακας σιδηρους και η φωνη των πτερυγων αυτων ως φωνη αρματων ιππων πολλων τρεχοντων εις πολεμον

10 και εχουσιν ουρας ομοιας σκορπιοις και κεντρα και εν ταις ουραις αυτων εξουσιαν εχουσιν του αδικησαι τους ανθρωπους μηνας πεντε

11 εχουσαι βασιλεα επ αυτων αγγελον της αβυσσου ονομα αυτω εβραϊστι αββαδων εν δε τη ελληνικη ονομα εχει απολλυων

12 η ουαι η μια απηλθεν ιδου ερχεται ετι δυο ουαι μετα ταυτα

13 και ο εκτος αγγελος εσαλπισεν και ηκουσα φωνην μιαν εκ των τεσσαρων κερατων του θυσιαστηριου του χρυσου του ενωπιον του θεου

14 λεγουσαν τω εκτω αγγελω ο εχων την σαλπιγγα λυσον τους τεσσαρας αγγελους τους δεδεμενους επι τω ποταμω τω μεγαλω ευφρατη

15 και ελυθησαν οι τεσσαρες αγγελοι οι ητοιμασμενοι εις την ωραν και εις την ημεραν και μηνα και ενιαυτον ινα αποκτεινωσιν το τριτον των ανθρωπων

16 και ο αριθμος των στρατευματων του ιππου μυριαδες μυριαδων ηκουσα τον αριθμον αυτων

17 και ουτως ειδον τους ιππους εν τη ορασει και τους καθημενους επ αυτων εχοντας θωρακας πυρινους και υακινθινους και θειωδεις και αι κεφαλαι των ιππων ως κεφαλαι λεοντων και εκ των στοματων αυτων εκπορευεται πυρ και καπνος και θειον

18 απο των τριων πληγων τούτων απεκτανθησαν το τριτον των ανθρωπων απο του πυρος και του καπνου και του θειου του εκπορευομενου εκ των στοματων αυτων

19 η γαρ εξουσια των ιππων εν τω στοματι αυτων εστιν και εν ταις ουραις αυτων αι γαρ ουραι αυτων ομοiai οφειων εχουσαι κεφαλας και εν αυταις αδικουσιν

20 και οι λοιποι των ανθρωπων οι ουκ απεκτανθησαν εν ταις πληγαις ταυταις ου μετενοησαν εκ των εργαων των χειρων αυτων ινα μη προσκυνησωσιν τα δαιμονια και τα ειδωλα τα χρυσα και τα αργυρα και τα χαλκα και τα λιθινα και τα ξυλινα α ουτε βλεπειν δυναται ουτε ακουειν ουτε περιπατειν

21 και ου μετενοησαν εκ των φωνων αυτων ουτε εκ των φαρμακειων αυτων ουτε εκ της πορνειας αυτων ουτε εκ των κλεμματος αυτων

10

1 και ειδον αγγελον ισχυρον καταβαινοντα εκ του ουρανου περιβεβλημενον νεφελην και η ιρις επι της κεφαλης αυτου και το προσωπον αυτου ως ο ηλιος και οι ποδες αυτου ως στυλοι πυρος

2 και εχων εν τη χειρι αυτου βιβλιον ανεωγμενον και εθηκεν τον ποδα αυτου τον δεξιον επι της θαλασσης τον δε ευωνυμον επι της γης

3 και εκραξεν φωνη μεγαλη ωσπερ λεων μυκαται και οτε εκραξεν ελαλησαν αι επτα βρονται τας εαυτων φωνας

4 και οτε ελαλησαν αι επτα βρονται εμελλον γραφειν και ηκουσα φωνην εκ του ουρανου λεγουσαν σφραγισον α ελαλησαν αι επτα βρονται και μη αυτα γραψω

5 και ο αγγελος ον ειδον εστωτα επι της θαλασσης και επι της γης ηρεν την χειρα αυτου την δεξιαν εις τον ουρανον

6 και ωμοσεν τω ζωντι εις τους αιωνας των αιωνων ος εκτισεν τον ουρανον και τα εν αυτω και

την γην και τα εν αυτη και την θαλασσαν και τα εν αυτη οτι χρονος ουκει εσται

⁷ αλλ εν ταις ημεραις της φωνης του εβδομου αγγελου οταν μελλη σαλπίζειν και ετελεσθη το μυστηριον του θεου ως ευηγγελισεν τους δουλους αυτου τους προφητας

⁸ και η φωνη ην ηκουσα εκ του ουρανου παλιν λαλουσα μετ εμου και λεγουσα υπαγε λαβε το βιβλιδαριον το ανεωγμενον εν τη χειρι του αγγελου του εστωτος επι της θαλασσης και επι της γης

⁹ και απηλθον προς τον αγγελον λεγων αυτω δουναι μοι το βιβλιδαριον και λεγει μοι λαβε και καταφαγε αυτο και πικρανει σου την κοιλιαν αλλ εν τω στοματι σου εσται γλυκυ ως μελι

¹⁰ και ελαβον το βιβλιον εκ της χειρος του αγγελου και κατεφαγον αυτο και ην εν τω στοματι μου ως μελι γλυκυ και οτε εφαγον αυτο επικρανθη η κοιλια μου

¹¹ και λεγουσιν μοι δει σε παλιν προφητευσαι επι λαοις και επι εθνεσιν και γλωσσαις και βασιλευσιν πολλοις

11

¹ και εδοθη μοι καλαμος ομοιος ραβδω λεγων εγειραι και μετρησον τον ναον του θεου και το θυσιαστηριον και τους προσκυνουντας εν αυτω

² και την αυλην την εξωθεν του ναου εκβαλε εξω και μη αυτην μετρησης οτι εδοθη τοις εθνεσιν και την πολιν την αγιαν πατησουσιν μηνας τεσσαρακοντα και δυο

³ και δωσω τοις δυσιν μαρτυσιν μου και προφητεουσιν ημερας χιλιας διακοσιας εξηκοντα περιβεβλημενοι σακκους

⁴ ουτοι εισιν αι δυο ελαιαι και αι δυο λυχνιαι αι ενωπιον του κυριου της γης εστωσαι

⁵ και ει τις αυτους θελει αδικησαι πυρ εκπορευεται εκ του στοματος αυτων και κατεσθιει τους εχθρους αυτων και ει τις θελει αυτους αδικησαι ουτως δει αυτον αποκτανθηναι

⁶ ουτοι εχουσιν τον ουρανον εξουσιαν κλεισαι ινα μη υετος βρεχη τας ημερας της προφητειας αυτων και εξουσιαν εχουσιν επι των υδατων στρεφειν αυτα εις αιμα και παταξαι την γην οσακισ εαν θελησωσιν εν παση πληγη

⁷ και οταν τελεσωσιν την μαρτυριαν αυτων το θηριον το αναβαινον εκ της αβυσσου ποιησει μετ αυτων πολεμον και νικησει αυτους και αποκτενει αυτους

⁸ και το πτωμα αυτων επι της πλατειας της πολεως της μεγαλης ητις καλειται πνευματικως οδομα και αιγυπτος οπου και ο κυριος αυτων εσταυρωθη

⁹ και βλεπουσιν εκ των λαων και φυλων και γλωσσων και εθνων το πτωμα αυτων ημερας τρεις ημισυ και τα πτωματα αυτων ουκ αφησουσιν τεθνηαι εις μνημα

¹⁰ και οι κατοικουντες επι της γης χαιρουσιν επ αυτοις και ευφρανθησονται και δωρα δωσουσιν αλληλοις οτι ουτοι οι δυο προφηται εβασανισαν τους κατοικουντας επι της γης

¹¹ και μετα τας τρεις ημερας και ημισυ πνευμα ζωης εκ του θεου εισηλθεν εις αυτους και εστησαν επι τους ποδας αυτων και φοβος μεγας επεσεν επι τους θεωρουντας αυτους

¹² και ηκουσα φωνην μεγαλην εκ του ουρανου λεγουσαν αυτοις αναβητε ωδε και ανεβησαν εις τον ουρανον εν τη νεφελι και εθεωρησαν αυτους οι εχθροι αυτων

¹³ και εν εκεινη τη ημερα εγενετο σεισμος μεγας και το δεκατον της πολεως επεσεν και απεκτανθησαν εν τω σεισμω ονοματα ανθρωπων χιλιαδες επτα και οι λοιποι εμφοβοι εγενοντο και εδωκαν δοξαν τω θεω του ουρανου

¹⁴ η ουαι η δευτερα απηλθεν η ουαι η τριτη ιδου ερχεται ταχυ

¹⁵ και ο εβδομος αγγελος εσαλπισεν και εγενοντο φωναι μεγαλαι εν τω ουρανω λεγουσαι εγενετο η βασιλεια του κοσμου του κυριου ημων και του χριστου αυτου και βασιλευσει εις τους αιωνας των αιωνων

¹⁶ και οι εικοσι τεσσαρες πρεσβυτεροι οι ενωπιον των θρονου του θεου καθημενοι επι τους θρονους αυτων επεσον επι τα προσωπα αυτων και προσεκυνησαν τω θεω

¹⁷ λεγοντες ευχαριστουμεν σοι κυριε ο θεος ο παντοκρατωρ ο ων και ο ην οτι ειληφας την δυναμιν σου την μεγαλην και εβασιλευσας

¹⁸ και τα εθνη ωργισθησαν και ηλθεν η οργη σου και ο καιρος των νεκρων κριθηναι και δουναι τον μισθον τοις δουλοις σου τοις προφηταις και τοις αγιοις και τοις φοβουμενοις το ονομα σου τοις μικροις και τοις μεγαλοις και διαφθειραι τους διαφθειροντας την γην

¹⁹ και ηνοιγη ο ναος του θεου εν τω ουρανω και ωφθη η κιβωτος της διαθηκης του κυριου εν τω ναω αυτου και εγενοντο αστραπαι και φωναι και βρονται και χαλαζα μεγαλη

12

¹ και σημειον μεγα ωφθη εν τω ουρανω γυνη περιβεβλημενη τον ηλιον και η σεληνη υποκατω των ποδων αυτης και επι της κεφαλης αυτης στεφανος αστερων δωδεκα

² και εν γαστρι εχουσα εκραζεν ωδινουσα και βασανιζομενη τεκειν

³ και ωφθη αλλο σημειον εν τω ουρανω και ιδου δρακων πυρος μεγας εχων κεφαλας επτα και κερατα δεκα και επι τας κεφαλας αυτου επτα διαδηματα

⁴ και η ουρα αυτου συρει το τριτον των αστερων του ουρανου και εβαλεν αυτους εις την γην και ο δρακων εστηκεν ενωπιον της γυναικος της μελλουσης τεκειν ινα οταν τεκη το τεκνον αυτης καταφαγη

⁵ και ετεκεν υιον αρρενα ος μελλει ποιμαινεν παντα τα εθνη εν ραβδω σιδηρα και ηρπασθη το τεκνον αυτης προς τον θεον και προς τον θρονον αυτου

⁶ και η γυνη εφυγεν εις την ερημον οπου εχει εκει τοπον ητοιμασμενον υπο του θεου ινα εκει εκτρεφωσιν αυτην ημερας χιλιας διακοσιας εξηκοντα

⁷ και εγενετο πολεμος εν τω ουρανω ο μιχαηλ και οι αγγελοι αυτου πολεμησαι μετα του δρακοντος και ο δρακων επολεμησεν και οι αγγελοι αυτου

⁸ και ουκ ισχυσεν ουδε τοποσ ευρεθη αυτω ετι εν τω ουρανω

⁹ και εβληθη ο δρακων ο μεγας ο οφιοσ ο αρχαιος ο καλουμενος διαβολος και σατανας ο πλανων την οικουμενην ολην εβληθη εις την γην και οι αγγελοι αυτου μετ αυτου εβληθησαν

¹⁰ και ηκουσα φωνην μεγαλην εν τω ουρανω λεγουσαν αρτι εγενετο η σωτηρια και η δυναμις και η βασιλεια του θεου ημων και η εξουσια του χριστου αυτου οτι εβληθη ο κατηγορος των αδελφων ημων ο κατηγορων αυτων ενωπιον του θεου ημων ημερας και νυκτος

¹¹ και αυτοι ενίκησαν αυτον δια το αιμα του αρνιου και δια τον λογον της μαρτυριας αυτων και ουκ ηγαπησαν την ψυχην αυτων αχρι θανατου

¹² δια τουτο ευφραινεσθε ουρανοι και οι εν αυτοις σκηνοντες ουαι τη γη και τη θαλασση οτι κατεβη ο διαβολος προς μας εχων θυμον μεγαν ειδως οτι ολιγον καιρον εχει

¹³ και οτε ειδεν ο δρακων οτι εβληθη εις την γην εδιωξεν την γυναικα ητις ετεκεν τον αρρενα

¹⁴ και εδοθησαν τη γυναικι δυο πτερυγες του αετου του μεγαλου ινα πετιηται εις την ερημον εις τον τοπον αυτης οπως τρεφηται εκει καιρον και καιρους και ημισυ καιρου απο προσωπου του οφεως

¹⁵ και εβαλεν ο οφιοσ εκ του στοματος αυτου οπισω της γυναικος υδωρ ως ποταμον ινα αυτην ποταμοφορητον ποιηση

¹⁶ και εβοηθησεν η γη τη γυναικι και ηνοιξεν η γη το στομα αυτης και κατεπιεν τον ποταμον ον εβαλεν ο δρακων εκ του στοματος αυτου

¹⁷ και ωργισθη ο δρακων επι τη γυναικι και απηλθεν ποιησαι πολεμον μετα των λοιπων του σπερματος αυτης των τηρουντων τας εντολας του θεου και εχοντων την μαρτυριαν ιησου

13

¹ και εσταθην επι την αμμον της θαλασσης και ειδον εκ της θαλασσης θηριον αναβαινον εχον κερατα δεκα και κεφαλας επτα και επι των κερατων αυτου δεκα διαδηματα και επι τας κεφαλας αυτου ονοματα βλασφημιας

² και το θηριον ο ειδον ην ομοιον παρδαλει και οι ποδες αυτου ως αρκου και το στομα αυτου ως στομα λεοντος και εδωκεν αυτω ο δρακων την δυναμιν αυτου και τον θρονον αυτου και εξουσιαν μεγαλην

³ και μιαν εκ των κεφαλων αυτου ωσει εσφαγμενην εις θανατον και η πληγη του θανατου αυτου εθεραπευθη και εθαυμασεν ολη η γη οπισω του θηριου

⁴ και προσεκυνησαν τω δρακοντι τω δεδωκοτι την εξουσιαν τω θηριω και προσεκυνησαν τω θηριω λεγοντες τισ ομοιος τω θηριω και τισ δυνατος πολεμησαι μετ αυτου

⁵ και εδοθη αυτω στομα λαλουν μεγαλα και βλασφημιαν και εδοθη αυτω εξουσια πολεμον ποιησαι μηνας τεσσαρακοντα δυο

⁶ και ηνοιξεν το στομα αυτου εις βλασφημιαν προς τον θεον βλασφημησαι το ονομα αυτου και την σκηνην αυτου τουσ εν τω ουρανω σκηνοντας

⁷ και εδοθη αυτω ποιησαι πολεμον μετα των αγιων και νικησαι αυτους και εδοθη αυτω εξουσια επι πασαν φυλην και λαον και γλωσσαν και εθνος

⁸ και προσκυνησουσιν αυτω παντες οι κατοικουντες επι της γης ων ου γεγραπται το ονομα εν τω βιβλιω της ζωης του αρνιου του εσφαγμενου απο καταβολης κοσμου

⁹ ει τισ εχει ους ακουσατω

¹⁰ ει τισ εχει αιχμαλωσιαν υπαγει ει τισ εν μαχαιρα αποκτενει δει αυτον εν μαχαιρα αποκτανθησαν ωδε εστιν η υπομονη και η πιστις των αγιων

¹¹ και ειδον αλλο θηριον αναβαινον εκ της γης και ειχεν κερατα δυο ομοια αρνιω και ελαλει ως δρακων

¹² και την εξουσιαν του πρωτου θηριου πασαν ποιει ενωπιον αυτου και εποiei την γην και τουσ εν αυτη κατοικουντας ινα προσκυνησωσιν το θηριον το πρωτον ου εθεραπευθη η πληγη του θανατου αυτου

¹³ και ποιει σημεια μεγαλα και πυρ ινα εκ του ουρανου καταβαινη επι την γην ενωπιον των ανθρωπων

¹⁴ και πλανα τους εμους τους κατοικουντας επι της γης δια τα σημεια α εδοθη αυτω ποιησαι ενωπιον του θηριου λεγων τοις κατοικουσιν επι της γης ποιησαι εικονα τω θηριω ο ειχεν την πληγην και εζησεν απο της μαχαιρας

¹⁵ και εδοθη αυτω πνευμα δουναι τη εικονι του θηριου ινα και λαληση η εικων του θηριου και ποιηση οσοι εαν μη προσκυνησωσιν τη εικονι του θηριου αποκτανθωσιν

¹⁶ και ποιει παντας τους μικρους και τους μεγαλους και τους πλουσιους και τους πτωχους και τους ελευθερους και τους δουλους ινα δωσωσιν αυτοις χαραγματα επι της χειρος αυτων της δεξιας η επι το μετωπον αυτων

¹⁷ και ινα μη τισ δυναται αγορασαι η πωλησαι ει μη ο εχων το χαραγμα το ονομα του θηριου η τον αριθμον του ονοματος αυτου

¹⁸ ωδε η σοφια εστιν ο εχων νουν ψηφισατω τον αριθμον του θηριου αριθμος γαρ ανθρωπου εστιν και ο αριθμος αυτου εστιν εξακοσια εξηκοντα εξ

14

¹ και ειδον και ιδου το αρνιον εστηκος επι το ορος σιων και μετ αυτου αριθμος εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρες χιλιαδες εχουσαι το ονομα αυτου και το ονομα του πατρος αυτου γεγραμμενον επι των μετωπων αυτων

² και ηκουσα φωνην εκ του ουρανου ως φωνην υδατων πολλων και ως φωνην βροντης μεγαλης και η φωνη ην ηκουσα ως κιθαρωδων κιθαριζοντων εν ταις κιθαραις αυτων

³ και αδουσιν ωδην καινην ενωπιον του θρονου και ενωπιον των τεσσαρων ζωνων και των

πρεσβυτερων και ουδεις εδυνατο μαθειν την ωδην ει μη αι εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρες χιλιαδες οι ηγορασμενοι απο της γης

⁴ ουτοι εισιν οι μετα γυναικων ουκ εμολυνθησαν παρθενιοι γαρ εισιν ουτοι εισιν οι ακολουθουντες τω αρνιω οπου αν υπαγη ουτοι υπο ιησου ηγορασθησαν απο των ανθρωπων απαρχη τω θεω και τω αρνιω

⁵ και ουχ ευρεθη εν τω στοματι αυτων ψευδος αμωμοι γαρ εισιν

⁶ και ειδον αγγελον πετομενον εν μεσουρανηματι εχοντα ευαγγελιον αιωνιον ευαγγελισαι τους καθημενους επι της γης και επι παν εθνος και φυλην και γλωσσαν και λαον

⁷ λεγων εν φωνη μεγαλη φοβηθητε τον κυριον και δοτε αυτω δοξαν οτι ηλθεν η ωρα της κρισεως αυτου και προσκυνησατε αυτον τον ποιησαντα τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και πηγας υδατων

⁸ και αλλος δευτερος αγγελος ηκολουθησεν λεγων επεσεν βαβυλων η μεγαλη εκ του οινου του θυμου της πορνειας αυτης πεποτικεν παντα τα εθνη

⁹ και αλλος αγγελος τριτος ηκολουθησεν αυτοις λεγων εν φωνη μεγαλη ει τις προσκυνει το θηριον και την εικονα αυτου και λαμβανει χαραγμα επι του μετωπου αυτου η επι την χειρα αυτου

¹⁰ και αυτος πιεται εκ του οινου του θυμου του θεου του κεκρασμενου ακρατον εν τω ποτηριω της οργης αυτου και βασανισθησεται εν πυρι και θειω ενωπιον των αγιων αγγελων και ενωπιον του αρνιου

¹¹ και ο καπνος του βασανισμού αυτων εισ αιωνας αιωνων αναβαινει και ουκ εχουσιν αναπαυσιν ημερας και νυκτος οι προσκυνουντες το θηριον και την εικονα αυτου και ει τις λαμβανει το χαραγμα του ονοματος αυτου

¹² ωδε η υπομονη των αγιων εστιν οι τηρουντες τας εντολας του θεου και την πιστιν ιησου

¹³ και ηκουσα φωνης εκ του ουρανου λεγουσης γραψον μακαριοι οι νεκροι οι εν κυριω αποθησκοντες απ αρτι λεγει ναι το πνευμα ινα αναπαυσωνται εκ των κοπων αυτων τα δε εργα αυτων ακολουθει μετ αυτων

¹⁴ και ειδον και ιδου νεφελη λευκη και επι την νεφελην καθημενον ομοιον υιω ανθρωπου εχων επι της κεφαλης αυτου στεφανον χρυσουν και εν τη χειρι αυτου δρεπανον οξυ

¹⁵ και αλλος αγγελος εξηλθεν εκ του ναου κραζων εν φωνη μεγαλη τω καθημενω επι της νεφελης πεμψον το δρεπανον σου και θερισον οτι ηλθεν η ωρα θερισαι οτι εξηρανθη ο θερισμος της γης

¹⁶ και εβαλεν ο καθημενος επι την νεφελην το δρεπανον αυτου επι την γην και εθερισθη η γη

¹⁷ και αλλος αγγελος εξηλθεν εκ του ναου του εν τω ουρανω εχων και αυτος δρεπανον οξυ

¹⁸ και αλλος αγγελος εξηλθεν εκ του θυσιαστηριου εχων εξουσιαν επι του πυρος και εφωνησεν κραυγη μεγαλη τω εχοντι το δρεπανον το οξυ λεγων πεμψον σου το δρεπανον το οξυ και

τρυγησον τους βοτρυας της αμπελου της γης οτι ηκμασαν αι σταφυλαι αυτης

¹⁹ και εβαλεν ο αγγελος το δρεπανον αυτου εισ την γην και ετρυγησεν την αμπελον της γης και εβαλεν εισ την ληνον του θυμου του θεου τον μεγαν

²⁰ και επατηθη η ληνος εξωθεν της πολεως και εξηλθεν αιμα εκ της ληνου αχρι των χαλινων των ιππων απο σταδιων χιλίων εξακοσιων

15

¹ και ειδον αλλο σημειον εν τω ουρανω μεγα και θαυμασταν αγγελους επτα εχοντας πληγας επτα τας εσχοντας οτι εν αυταις ετελεσθη ο θυμος του θεου

² και ειδον ως θαλασσαν υαλινην μεμιγμενην πυρι και τους νικωντας εκ του θηριου και εκ της εικονος αυτου και εκ του αριθμου του ονοματος αυτου εστωτας επι την θαλασσαν την υαλινην εχοντας κιθαρας του θεου

³ και αδουσιν την ωδην μωυσεως του δουλου του θεου και την ωδην του αρνιου λεγοντες μεγαλα και θαυμαστα τα εργα σου κυριε ο θεος ο παντοκρατωρ δικαιοι και αληθινοι αι οδοι σου ο βασιλευς των εθνων

⁴ τις ου μη φοβηθη σε κυριε και δοξαση το ονομα σου οτι μονος αγιος οτι παντα τα εθνη ηξουσιν και προσκυνησουσιν ενωπιον σου οτι τα δικαιωματα σου εφανερωθησαν

⁵ και μετα ταυτα ειδον και ηνοιγη ο ναος της σκηνης του μαρτυριου εν τω ουρανω

⁶ και εξηλθον οι επτα αγγελοι οι εχοντες τας επτα πληγας εκ του ναου οι ησαν ενδεδυμενοι λινον καθαρων λαμπρον και περιεζωσμενοι περι τα στηθη ζωνας χρυσας

⁷ και εν εκ των τεσσαρων ζωνων εδωκεν τοις επτα αγγελοις επτα φιαλας χρυσας γεμουσας του θυμου του θεου του ζωντος εισ τους αιωνας των αιωνων

⁸ και εγεμισθη ο ναος καπνου εκ της δοξης του θεου και εκ της δυναμεως αυτου και ουδεις εδυνατο εισελθειν εισ τον ναον αχρι τελεσθωσιν αι επτα πληgai των επτα αγγελων

16

¹ και ηκουσα φωνης μεγαλης εκ του ναου λεγουσης τοις επτα αγγελοις υπαγετε και εκχεατε τας επτα φιαλας του θυμου του θεου εισ την γην

² και απηλθεν ο πρωτος και εξεχεεν την φιαλην αυτου εισ την γην και εγενετο ελκος κακον και πονηρον επι τους ανθρωπους τους εχοντας το χαραγμα του θηριου και τους προσκυνουντας τη εικονι αυτου

³ και ο δευτερος αγγελος εξεχεεν την φιαλην αυτου εισ την θαλασσαν και εγενετο αιμα ως νεκρον και πασα ψυχη ζωσα απεθανεν εν τη θαλασση

⁴ και ο τριτος εξεχεεν την φιαλην αυτου εισ τους ποταμους και εισ τας πηγας των υδατων και εγενετο αιμα

⁵ και ηκουσα του αγγελου των υδατων λεγοντος δικαιοι ει ο ων και ο ην ο οσιος οτι ταυτα εκρινασ

⁶ οτι αιμα αγίων και προφητών εξεχεαν και αιμα αυτοις εδωκας πινει αξιοι εισιν

⁷ και ηκουσα του θυσιαστηριου λεγοντος ναι κυριε ο θεος ο παντοκρατωρ αληθινα και δικαιαι αι κρισεις σου

⁸ και ο τεταρτος αγγελος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ηλιον και εδοθη αυτω καυματισαι εν πυρι τους ανθρωπους

⁹ και εκαυματισθησαν οι ανθρωποι καυμα μεγα και εβλασφημησαν οι ανθρωποι το ονομα του θεου του εχοντος εξουσιαν επι τας πληγας ταυτας και ου μετενοησαν δουναι αυτω δοξαν

¹⁰ και ο πεμπτος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον θρονον του θηριου και εγενετο η βασιλεια αυτου εσκοτωμενη και εμασωντο τας γλωσσας αυτων εκ του πονου

¹¹ και εβλασφημησαν τον θεον του ουρανου εκ των πονων αυτων και εκ των ελκων αυτων και ου μετενοησαν εκ των εργων αυτων

¹² και ο εκτος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ποταμον τον μεγαν ευφρατην και εξηρανθη το υδωρ αυτου ινα ετοιμασθη η οδος των βασιλεων των απο ανατολης ηλιου

¹³ και ειδον εκ του στοματος του δρακοντος και εκ του στοματος του θηριου και εκ του στοματος του ψευδοπροφητου πνευματα ακαθαρτα τρια ως βατραχοι

¹⁴ εισιν γαρ πνευματα δαιμονιων ποιουντα σημεια α εκπορευεται επι τους βασιλεις της οικουμενης ολης συναγαγειν αυτοους εις τον πολεμον της ημερας εκεινης της μεγαλης του θεου του παντοκρατορος

¹⁵ ιδου ερχομαι ως κλεπτης μακαριος ο γρηγορων και τηρων τα ιματια αυτου ινα μη γυμνος περιπατη και βλεπωσιν την ασχημοσυνην αυτου

¹⁶ και συναγαγεν αυτοους εις τον τοπον τον καλουμενον εβραιστι αρμαγεδων

¹⁷ και ο εβδομος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον αερα και εξηλθεν φωνη μεγαλη απο του ναου του ουρανου απο του θρονου λεγουσα γεγονεν

¹⁸ και εγενοντο αστραπαι και βρονται και φωναι και σεισμος μεγας οιος ουκ εγενετο αφ ου οι ανθρωποι εγενοντο επι της γης τηλικουτος σεισμος ουτως μεγας

¹⁹ και εγενετο η πολις η μεγαλη εις τρια μερη και αι πολεις των εθνων επεσον και βαθυλων η μεγαλη εμνησθη ενωπιον του θεου δουναι αυτη το ποτηριον του οινου του θυμου της οργης αυτου

²⁰ και πασα νησος εφυγεν και ορη ουχ ευρεθησαν

²¹ και χαλαζα μεγαλη ως ταλαντιαια καταβαινει εκ του ουρανου επι τους ανθρωπους και εβλασφημησαν οι ανθρωποι τον θεον εκ της πληγης της χαλαζης οτι μεγαλη εστιν η πληγη αυτης σφοδρα

17

¹ και ηλθεν εις εκ των επτα αγγελων των εχοντων τας επτα φιαλας και ελαλησεν μετ εμου λεγων δευρο δειξω σοι το κριμα της πορνης της

μεγαλης της καθημενης επι των υδατων των πολλων

² μεθ ης επορνευσαν οι βασιλεις της γης και εμεθυσθησαν οι κατοικουντες την γην εκ του οινου της πορνειας αυτης

³ και απηνεγκεν με εις ερημον εν πνευματι και ειδον γυναικα καθημενην επι θηριον κοκκινον γεμον ονοματα βλασφημιας εχον κεφαλας επτα και κερατα δεκα

⁴ και η γυνη ην περιβεβλημενη πορφυρου και κοκκινον κεχρυσωμενη χρυσιω και λιθω τιμιω και μαργαριταις εχουσα ποτηριον χρυσου εν τη χειρι αυτης γεμον βδελυγματων και τα ακαθαρτα της πορνειας αυτης

⁵ και επι το μετωπον αυτης ονομα γεγραμμενον μυστηριον βαθυλων η μεγαλη η μητηρ των πορνων και των βδελυγματων της γης

⁶ και ειδον την γυναικα μεθουσας εκ του αιματος των αγιων εκ του αιματος των μαρτυρων ηςου και εθαυμασα ιδων αυτην θαυμα μεγα

⁷ και ειπεν μοι ο αγγελος δια τι θαυμασας εγω ερω σοι το μυστηριον της γυναικος και του θηριου του βασταζοντος αυτην τον εχοντος τας επτα κεφαλας και τα δεκα κερατα

⁸ το θηριον ο ειδες ην και ουκ εστιν και μελλει αναβαινειν εκ της αβυσσου και εις απωλειαν υπαγειν και θαυμασονται οι κατοικουντες επι της γης ου γεγραπται τα ονοματα επι το βιβλιον της ζωης απο καταβολης κοσμου βλεποντων οτι ην το θηριον και ουκ εστιν και παρεσται

⁹ ωδε ο νους ο εχων σοφιαν αι επτα κεφαλαι επτα ορη εισιν οπου η γυνη καθηται επ αυτων

¹⁰ και βασιλεις εισιν επτα οι πεντε επεσον ο εις εστιν ο αλλος ουπω ηλθεν και οταν ελθη ολιγον δει αυτον μεναι

¹¹ και το θηριον ο ην και ουκ εστιν και αυτοος ογδοος εστιν και εκ των επτα εστιν και εις απωλειαν υπαγει

¹² και τα δεκα κερατα α ειδες δεκα βασιλεις εισιν οιτινες βασιλειαν ουπω ελαβον αλλ εξουσιαν ως βασιλεις μιαν ωραν λαμβανουσιν μετα του θηριου

¹³ ουτοι μιαν εχουσιν γνωμην και την δυναμιν και την εξουσιαν αυτων τω θηριω διδοασιν

¹⁴ ουτοι μετα του αρνιου πολεμησουσιν και το αρνιον νικησει αυτοους οτι κυριος κυριων εστιν και βασιλευς βασιλεων και οι μετ αυτου κλητοι και εκλεκτοι και πιστοι

¹⁵ και λεγει μοι τα υδατα α ειδες ου η πορνη καθηται λαοι και οχλοι εισιν και εθνη και γλωσσαι

¹⁶ και τα δεκα κερατα α ειδες και το θηριον ουτοι μισησουσιν την πορνην και ηρημωμενην ποιησουσιν αυτην και γυμνην ποιησουσιν αυτην και τας σαρκας αυτης φαγονται και αυτην κατακαυσουσιν εν πυρι

¹⁷ ο γαρ θεος εδωκεν εις τας καρδιας αυτων ποιησαι την γνωμην αυτου και ποιησαι γνωμην μιαν και δουναι την βασιλειαν αυτων τω θηριω αχρι τελεσθωσιν οι λογοι του θεου

¹⁸ και η γυνη ην ειδες εστιν η πολις η μεγαλη η εχουσα βασιλειαν επι των βασιλεων της γης

18

¹ μετα ταυτα ειδον αλλον αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου εχοντα εξουσιαν μεγαλην και η γη εφωτισθη εκ της δοξης αυτου

² και εκραζεν ισχυρα φωνη λεγων επεσεν βαβυλων η μεγαλη και εγενετο κατοικητηριον δαιμονων και φυλακη παντος πνευματος ακαθαρτου και φυλακη παντος ορνεου ακαθαρτου και μεμισημενου

³ οτι εκ του οινου του θυμου της πορνειας αυτης πεπτωκασιν παντα τα εθνη και οι βασιλεις της γης μετ αυτης επορνευσαν και οι εμποροι της γης εκ της δυναμειως του στρηνουσ αυτης επλουτησαν

⁴ και ηκουσα αλλην φωνην εκ του ουρανου λεγουσαν εξελθε εξ αυτης ο λαος μου ινα μη συγκοινωνησθε ταις αμαρτιας αυτης και εκ των πληγων αυτης ινα μη λαβητε

⁵ οτι εκολληθησαν αυτης αι αμαρτιαι αχρι του ουρανου και εμνημονευσεν ο θεος τα αδικηματα αυτης

⁶ αποδοτε αυτη ωσ και αυτη απεδωκεν και διπλωσατε αυτη διπλα κατα τα εργα αυτης εν τω ποτηριω ω εκερασεν κερασατε αυτη διπλουν

⁷ οσα εδοξασεν αυτην και εστρηνιασεν τοσουτον δοτε αυτη βασανισμον και πενθος οτι εν τη καρδια αυτης λεγει οτι καθημει και βασιλισσα και χηρα ουκ ειμι και πενθος ου μη ιδω

⁸ δια τουτο εν μια ημερα ηξουσιν αι πληγαι αυτης θανατος και πενθος και λιμος και εν πυρι κατακαυθησεται οτι ισχυρος κυριος ο θεος ο κρινας αυτην

⁹ και κλαουσουσιν και κοψονται επ αυτην οι βασιλεις της γης οι μετ αυτης πορνευσαντες και στρηνιασαντες οταν βλεπωσιν τον καπνον της πυρωσεως αυτης

¹⁰ απο μακροθεν εστηκοτες δια τον φοβον του βασανισμού αυτης λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη βαβυλων η πολις η ισχυρα οτι μια ωρα ηλθεν η κρισις σου

¹¹ και οι εμποροι της γης κλαουσουσιν και πενθησουσιν επ αυτη οτι τον γομον αυτων ουδεις αγοραζει ουκετι

¹² γομον χρυσου και αργυρου και λιθου τιμιου και μαργαριτου και βυσσινου και πορφυρου και σπρικου και κοκκινου και παν ξυλον θινουν και παν σκευος ελεφαντινου και παν σκευος εκ ξυλου τιμιωτατου και χαλκου και σιδηρου και μαρμαρου

¹³ και κιναμωμων και θυμιαματα και μυρον και λιβανον και οινον και ελαιον και σεμιδαλιν και σιτον και προβατα και κτηνη και ιππων και ραιδων και σωματων και ψυχας ανθρωπων

¹⁴ και η οπωρα της επιθυμιας της ψυχης σου απηλθεν απο σου και παντα τα λιπαρα και τα λαμπρα απωλετο απο σου και ουκετι αυτα ου μη ευρησ

¹⁵ οι εμποροι τουτων οι πλουτησαντες απ αυτης απο μακροθεν στησονται δια τον φοβον του βασανισμού αυτης κλαιοντες και πενθουντες

¹⁶ και λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη η περιβεβλημενη βυσσινον και πορφυρου και κοκκινον και κεχρυσωμενη χρυσει και λιθω τιμω και μαργαριταις

¹⁷ οτι μια ωρα ηρημωθη ο τοσουτος πλουτος και πας κυβερνητης και πας ο επι τοπον πλεων και ναυται και οσοι την θαλασσαν εργαζονται απο μακροθεν εστησαν

¹⁸ και εκραζον βλεποντες τον καπνον της πυρωσεως αυτης λεγοντες τις ομοια τη πολει τη μεγαλη

¹⁹ και εβαλον χουν επι τας κεφαλας αυτων και εκραζον κλαιοντες και πενθουντες και λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη εν η επλουτησαν παντες οι εχοντες τα πλοια εν τη θαλασση εκ της τιμιότητος αυτης οτι μια ωρα ηρημωθη

²⁰ ευφρανουν επ αυτη ουρανε και οι αγιοι και οι αποστολοι και οι προφηται οτι εκρινεν ο θεος το κριμα υμων εξ αυτης

²¹ και ηρην εισ αγγελος ισχυρος λιθον ωσ μυλον μεγαν και εβαλεν εισ την θαλασσαν λεγων ουτως ορμηματι βληθησεται βαβυλων η μεγαλη πολις και ου μη ευρεθη ετι

²² και φωνη κιθαρωδων και μουσικων και αυλητων και σαλπιστων ου μη ακουσθη εν σοι ετι και πας τεχνητης πασης τεχνης ου μη ευρεθη εν σοι ετι και φωνη μυλου ου μη ακουσθη εν σοι ετι

²³ και φως λυχνου ου μη φανη εν σοι ετι και φωνη νυμφιου και νυμφης ου μη ακουσθη εν σοι ετι οτι οι εμποροι σου ησαν οι μεγαιστανες της γης οτι εν τη φαρμακεια σου επλανηθησαν παντα τα εθνη

²⁴ και εν αυτη αιματα προφητων και αγιων ευρεθη και παντων των εσφαγμενων επι της γης

19

¹ μετα ταυτα ηκουσα ωσ φωνην μεγαλην οχλου πολλου εν τω ουρανω λεγοντων αλληλουια η σωτηρια και η δυναμις και η δοξα του θεου ημων

² οτι αληθινα και δικαιαι αι κρισεις αυτου οτι εκρινεν την πορνην την μεγαλην ητις διεφθειρεν την γην εν τη πορνεια αυτης και εξεδικησεν το αιμα των δουλων αυτου εκ χειρος αυτης

³ και δευτερον ειρηκεν αλληλουια και ο καπνος αυτης αναβαινει εις τους αιωνας των αιωνων

⁴ και επεσον οι πρεσβυτεροι οι εικοσι τεσσαρες και τα τεσσαρα ζωα και προσεκυνησαν τω θεω τω καθημενω επι του θρονου λεγοντες αμην αλληλουια

⁵ και φωνη απο του θρονου εξηλθεν λεγουσα αινειτε τον θεον ημων παντες οι δουλοι αυτου και οι φοβουμενοι αυτον οι μικροι και οι μεγαλοι

⁶ και ηκουσα ωσ φωνην οχλου πολλου και ωσ φωνην υδατων πολλων και ωσ φωνην βροντων ισχυρων λεγοντες αλληλουια οτι εβασιλευσεν κυριος ο θεος ημων ο παντοκρατωρ

⁷ χαιρωμεν και αγαλλιωμεθα και δωμεν την δοξαν αυτω οτι ηλθεν ο γαμος του αρνιου και η γυνη αυτου ητοιμασεν εαυτην

⁸ και εδοθη αυτη ινα περιβαληται βυσσινον λαμπρον και καθαρον το γαρ βυσσινον τα δικαιωματα των αγιων εστιν

⁹ και λεγει μοι γραφον μακαριοι οι εις το δειπνον του γαμου του αρνιου κεκλημενοι και λεγει μοι ουτοι οι λογοι αληθινοι του θεου εισιν

¹⁰ και επεσα εμπροσθεν των ποδων αυτου προσκυνησαι αυτω και λεγει μοι ορα μη συνδουλης σου εimi και των αδελφων σου των εχοντων την μαρτυριαν ιησου τω θεω προσκυνησον η γαρ μαρτυρια του ιησου εστιν το πνευμα της προφητειας

¹¹ και ειδον τον ουρανον ανεωγμενον και ιδου ιππος λευκος και ο καθημενος επ αυτον καλουμενος πιστος και αληθινος και εν δικαιοσυνη κρινει και πολεμει

¹² οι δε οφθαλμοι αυτου φλοξ πυρος και επι την κεφαλην αυτου διαδηματα πολλα εχων ονοματα γεγραμμενα και ονομα γεγραμμενον ο ουδεις οιδεν ει μη αυτος

¹³ και περιβεβλημενος ιματιον βεβαμμενον αιματι και καλεται το ονομα αυτου ο λογος του θεου

¹⁴ και τα στρατευματα τα εν τω ουρανω ηκολουθει αυτω επι ιπποις λευκοις ενδεδυμενοι βυσσινον λευκον καθαρον

¹⁵ και εκ του στοματος αυτου εκπορευεται ρομφαια διςτομος οξεια ινα εν αυτη παταξη τα εθνη και αυτος ποιμανει αυτους εν ραβδω σιδηρα και αυτος πατει την ληνον του οινου του θυμου της οργης του θεου του παντοκρατορος

¹⁶ και εχει επι το ιματιον και επι τον μηρον αυτου ονομα γεγραμμενον βασιλευς βασιλεων και κυριος κυριων

¹⁷ και ειδον αγγελον εστωτα εν τω ηλιω και εκραξεν φωνη μεγαλη λεγων πασιν τοις ορνεοις τοις πετομενοις εν μεσουρανηματι δευτε συναχθητε εις το δειπνον το μεγα του θεου

¹⁸ ινα φαγητε σαρκας βασιλεων και σαρκας χιλιarchων και σαρκας ισχυρων και σαρκας ιππων και των καθημενων επ αυτων και σαρκας παντων ελευθερων τε και δουλων και μικρων τε και μεγαλων

¹⁹ και ειδον το θηριον και τους βασιλεις της γης και τα στρατευματα αυτων συνηγμενα ποιησαι πολεμον μετα του καθημενου επι του ιππου και μετα του στρατευματος αυτου

²⁰ και επιασθη το θηριον και ο μετ αυτου ψευδοπροφητης ο ποιησας τα σημεια ενωπιον αυτου εν οis επλανησεν τους λαβοντας το χαραγμα του θηριου και τους προσκυνοντας τη εικονι αυτου ζωντες εβληθησαν οι δυο εις την λιμνην του πυρος την καιομενην εν θειω

²¹ και οι λοιποι απεκτανθησαν εν τη ρομφαια του καθημενου επι του ιππου τη εξελθουση εκ του στοματος αυτου και παντα τα ορνεα εχορτασθησαν εκ των σαρκων αυτων

20

¹ και ειδον αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου εχοντα την κλειν της αβυσσου και αλσιν μεγαλην επι την χειρα αυτου

² και εκρατησεν τον δρακοντα τον οφιν τον αρχαιον ος εστιν διαβολος και ο σατανας ο πλανων την οικουμενην ολην και εδησεν αυτον χιλια ετη

³ και εβαλεν αυτον εις την αβυσσον και εκλεισεν και εσφραγισεν επανω αυτου ινα μη πλανα ετι τα

εθνη αχρι τελεσθη τα χιλια ετη και μετα ταυτα δει αυτον λυθηναι μικρον χρονον

⁴ και ειδον θρονους και εκαθισαν επ αυτους και κριμα εδοθη αυτοις και τας ψυχας των πεπελεκισμενων δια την μαρτυριαν ιησου και δια τον λογον του θεου και οιτινες ου προσεκυνησαν το θηριον ουδε την εικονα αυτου και ουκ ελαβον το χαραγμα επι το μετωπον και επι την χειρα αυτων και εξησαν και εβασιλευσαν μετα του χριστου τα χιλια ετη

⁵ και οι λοιποι των νεκρων ουκ εξησαν αχρι τελεσθη τα χιλια ετη αυτη η αναστασις η πρωτη

⁶ μακαριος και αγιος ο εχων μερος εν τη αναστασει τη πρωτη επι τούτων ο δευτερος θανατος ουκ εχει εξουσιαν αλλ εσονται ιερεις του θεου και του χριστου και βασιλευσουσιν μετ αυτου χιλια ετη

⁷ και οταν τελεσθη τα χιλια ετη λυθησεται ο σατανας εκ της φυλακης αυτου

⁸ και εξελευσεται πλανησαι τα εθνη τα εν ταις τεσσαρσιν γωνιας της γης τον γωγ και τον μαγωγ συναγαγειν αυτους εις τον πολεμον των ο αριθμος ως η αμμος της θαλασσης

⁹ και ανεβησαν επι το πλατος της γης και εκυκλωσαν την παρεμβολην των αγιων και την πολιν την ηγαπημενην και κατεβη πυρ εκ του ουρανου απο του θεου και κατεφαγεν αυτους

¹⁰ και ο διαβολος ο πλανων αυτους εβληθη εις την λιμνην του πυρος και θειου οπου και το θηριον και ο ψευδοπροφητης και βασανισθησονται ημερας και νυκτος εις τους αιωνας των αιωνων

¹¹ και ειδον θρονον μεγαν λευκον και τον καθημενον επ αυτον ου απο προσωπου εφυνεν η γη και ο ουρανός και τοπος ουχ ευρεθη αυτοις

¹² και ειδον τους νεκρους τους μεγαλους και τους μικρους εστωτας ενωπιον του θρονου και βιβλια ηνεωχθησαν και αλλο βιβλιον ηνεωχθη ο εστιν της ζωης και εκριθησαν οι νεκροι εκ των γεγραμμενων εν τοις βιβλίοις κατα τα εργα αυτων

¹³ και εδωκεν η θαλασσα τους νεκρους τους εν αυτη και ο θανατος και ο αδης εδωκαν τους νεκρους τους εν αυτοις και εκριθησαν εκαστος κατα τα εργα αυτων

¹⁴ και ο θανατος και ο αδης εβληθησαν εις την λιμνην του πυρος ουτος ο θανατος ο δευτερος εστιν η λιμνη του πυρος

¹⁵ και ει τις ουχ ευρεθη εν τω βιβλίοι της ζωης γεγραμμενος εβληθη εις την λιμνην του πυρος

21

¹ και ειδον ουρανον καινον και γην καινην ο γαρ πρωτος ουρανός και η πρωτη γη απηλθον και η θαλασσα ουκ εστιν ετι

² και την πολιν την αγιαν ιερουσαλημ καινην ειδον καταβαινουσαν εκ του ουρανου απο του θεου ητοιμασμενην ως νυμφην κεκοσμημενην τω ανδρι αυτης

³ και ηκουσα φωνης μεγαλης εκ του ουρανου λεγουσης ιδου η σκηνη του θεου μετα των ανθρωπων και σκηνωσει μετ αυτων και αυτοι λαος αυτου εσονται και αυτος ο θεος εσται μετ αυτων

⁴ και εξαλείψει παν δακρυν απο των οφθαλμων αυτων και ο θανατος ουκ εσται ετι ουτε πενθος ουτε κραυγη ουτε πονος ουκ εσται ετι οτι τα πρωτα απηλθον

⁵ και ειπεν ο καθημενος επι τω θρονω ιδου παντα καινα ποιω και λεγει μοι γραψον οτι αυτοι οι λογοι αληθινοι και πιστοι ειναι

⁶ και ειπεν μοι γεγονα το αλφα και το ω η αρχη και το τελος εγω τω διψωντι δωσω εκ της πηγης του υδατος της ζωης δωρεαν

⁷ ο νικων κληρονομησει ταυτα και εσομαι αυτω θεος και αυτος εσται μοι υιος

⁸ τοις δε δειλοις και απιστοις και αμαρτωλοις και εβδελυγμενοις και φονευσις και πορνοις και φαρμακοις και ειδωλολατραις και πασιν τοις ψευδεσιν το μερος αυτων εν τη λιμνη τη καιομενη πυρι και θειω ο εστιν ο θανατος ο δευτερος

⁹ και ηλθεν εις εκ των επτα αγγελων των εχοντων τας επτα φιαλας γεμουσας των επτα πληγων των εσχατων και ελαλησεν μετ εμου λεγων δευρο δειξω σοι την γυναικα την νυμφην του αρνιου

¹⁰ και απηνεγκεν με εν πνευματι επ ορος μεγα και υψηλον και εδειξεν μοι την πολιν την μεγαλην την αγιαν ιερουσαλημ καταβαινουσαν εκ του ουρανου απο του θεου

¹¹ εχουσαν την δοξαν του θεου ο φωστηρ αυτης ομοιος λιθω τιμιωτατω ως λιθω ιασπιδι κρυσταλλιζοντι

¹² εχουσα τειχος μεγα και υψηλον εχουσα πυλωνας δωδεκα και επι τοις πυλωσιν αγγελους δωδεκα και ονοματα επιγεγραμμενα α εστιν ονοματα των δωδεκα φυλων των υιων ισραηλ

¹³ απο ανατολων πυλωνες τρεις και απο βορρα πυλωνες τρεις και απο νοτου πυλωνες τρεις και απο δυσμων πυλωνες τρεις

¹⁴ και το τειχος της πολεως εχον θεμελιουσ δωδεκα και επ αυτων δωδεκα ονοματα των δωδεκα αποστολων του αρνιου

¹⁵ και ο λαλων μετ εμου ειχεν μετρον καλαμον χρυσουν ινα μετρηση την πολιν και τους πυλωνας αυτης και το τειχος αυτης

¹⁶ και η πολις τετραγωνος κειται και το μηκος αυτης οσον το πλατος και εμετρησεν την πολιν τω καλαμω επι σταδιους δωδεκα χιλιαδων δωδεκα το μηκος και το πλατος και το υψος αυτης ισα εστιν

¹⁷ και εμετρησεν το τειχος αυτης εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρων πηχων μετρον ανθρωπου ο εστιν αγγελου

¹⁸ και ην η ενδομησις του τειχους αυτης ιασπισ και η πολις χρυσιον καθαρων ομοιον υελω καθαρω

¹⁹ οι θεμελιοι του τειχους της πολεως παντι λιθω τιμω κεκοσμημενοι ο θεμελιος ο πρωτος ιασπισ ο δευτερος σαπφειρος ο τριτος χαλκηδων ο τεταρτος σμαραγδος

²⁰ ο πεμπτος σαρδονυξ ο εκτος σαρδιον ο εβδομος χρυσολιθος ο ογδοος βηρυλλος ο ενατος τοπαζιον ο δεκατος χρυσοπρασος ο ενδεκατος υακινθος ο δωδεκατος αμεθυσσος

²¹ και οι δωδεκα πυλωνες δωδεκα μαργαριται ανα εις εκαστος των πυλωνων ην εξ ενος

μαργαριτου και η πλατεια της πολεως χρυσιον καθαρων ως υελος διαυησ

²² και ναον ουκ ειδον εν αυτη ο γαρ κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ναος αυτης εστιν και το αρνιον

²³ και η πολις ου χρειαν εχει του ηλιου ουδε της σεληνης ινα φαινωσιν αυτη η γαρ δοξα του θεου εφωτισεν αυτην και ο λυχνος αυτης το αρνιον

²⁴ και περιπατησουσιν τα εθνη δια του φωτος αυτης και οι βασιλεις της γης φερουσιν αυτω δοξαν και τιμην των εθνων εις αυτην

²⁵ και οι πυλωνες αυτης ου μη κλεισθωσιν ημερας νυξ γαρ ουκ εσται εκει

²⁶ και οι οισουσιν την δοξαν και την τιμην των εθνων εις αυτην

²⁷ και ου μη εισελθη εις αυτην παν κοινον και ποιουν βδελυγμα και ψευδος ει μη οι γεγραμμενοι εν τω βιβλιω της ζωης του αρνιου

22

¹ και εδειξεν μοι ποταμον καθαρων υδατος ζωης λαμπρον ως κρυσταλλον εκπορευομενον εκ του θρονου του θεου και του αρνιου

² εν μεσω της πλατειας αυτης και του ποταμου εντευθεν και εκειθεν ξυλον ζωης ποιουν καρπους δωδεκα κατα μηνα εκαστον αποδιδους τον καρπον αυτου και τα φυλλα του ξυλου εις θεραπειαν των εθνων

³ και παν καταθεμα ουκ εσται ετι και ο θρονος του θεου και του αρνιου εν αυτη εσται και οι δουλοι αυτου λατρευσουσιν αυτω

⁴ και οψονται το προσωπον αυτου και το ονομα αυτου επι των μετωπων αυτων

⁵ και νυξ ουκ εσται εκει και χρειαν ουκ εχουσιν λυχνον και φωτος ηλιου οτι κυριος ο θεος φωτιει αυτους και βασιλευσουσιν εις τους αιωνας των αιωνων

⁶ και λεγει μοι αυτοι οι λογοι πιστοι και αληθινοι και κυριος ο θεος των πνευματων των προφητων απεστειλεν τον αγγελον αυτου δειξει τοις δουλοις αυτου α δε γενεσθαι εν ταχει

⁷ και ιδου ερχομαι ταχυ μακαριος ο τηρων τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου

⁸ καγω ιωαννης ο ακουων και βλεπων ταυτα και οτε ηκουσα και εβλεψα επεσον προσκυνησαι εμπροσθεν των ποδων του αγγελου του δεικνυοντος μοι ταυτα

⁹ και λεγει μοι ορα μη συνδουλος σου ειμι και των αδελφων σου των προφητων και των τηρουντων τους λογους του βιβλιου τουτου τω θεω προσκυνησον

¹⁰ και λεγει μοι μη σφραγισθω τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου ο καιρος γαρ εγγυς εστιν

¹¹ ο αδικων αδικησατω ετι και ο ρυπαρος ρυπαρευθητω ετι και ο δικαιος δικαιοσυνην ποιησατω ετι και ο αγιος αγιασθητω ετι

¹² ιδου ερχομαι ταχυ και ο μισθος μου μετ εμου αποδουναι εκαστω ως το εργον εσται αυτου

¹³ εγω τω αλφα και το ω ο πρωτος και ο εσχατος η αρχη και το τελος

¹⁴ μακαριοι οι ποιουντες τας εντολας αυτου ινα εσται η εξουσια αυτων επι το ξυλον της ζωης και τοις πυλωσιν εισελθωσιν εις την πολιν

¹⁵ εξω οι κυνες και οι φαρμακοι και οι πορνοι και οι φονεις και οι ειδωλολατραι και πας φιλων και ποιων ψευδος

¹⁶ εγω ιησους επεμψα τον αγγελον μου μαρτυρησαι υμιν ταυτα επι ταις εκκλησιαις εγω ειμι η ριζα και το γενος δαυιδ ο αστηρ ο λαμπρος ο πρωινος

¹⁷ και το πνευμα και η νυμφη λεγουσιν ερχου και ο ακουων ειπατω ερχου και ο διψων ερχεσθω ο θελων λαβετω υδωρ ζωης δωρεαν

¹⁸ μαρτυρω εγω παντι τω ακουοντι τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου εαν τις επιθη επ αυτα επιθησαι ο θεος επ αυτον τας πληγας τας γεγραμμενας εν τω βιβλιω τουτω

¹⁹ και εαν τις αφελη απο των λογων του βιβλιου της προφητειας ταυτης αφελοι ο θεος το μερος αυτου απο του ξυλου της ζωης και εκ της πολεως της αγιας των γεγραμμενων εν τω βιβλιω τουτω

²⁰ λεγει ο μαρτυρων ταυτα ναι ερχομαι ταχυ αμην ναι ερχου κυριε ιησου

²¹ η χαρις του κυριου ιησου χριστου μετα παντων των αγιων αμην